KAYNAK ESERLER: 38

ÇORUMLU 2000

2007-2008 9

MAHMUT SELİM GÜRSEL

2024

KAYNAK ESERLER DİZİSİ:38

ÇORUMLU 2000

2007-2008 9

Mahmut Selim GÜRSEL

2024

ISB978-625-94968-2-5 (Tk)

ISBN978-625-97888-1-4 (9.c)

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsu Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sömestrsinde babamın emekli olmasından dolayı 1960-1961 öğretim yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum! Diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım. Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde polis memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16

Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim. Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim. Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Serlevham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim. 3. 8. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım.

1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)"kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan "El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haberdar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Rahmetli Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız Rahmetli Turan Kılıççıolu'nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda Emekli Memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum: Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabbimin izni ile Hacca gitmek nasip oldu, kitaplar yayımladım ve İki adet derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bunlar:

" Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) ",

"Çorum'da Yatan Meşhur Yatırlar",

"Çorum 97" ve

"Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih ve Edebiyat Dergisi 63 sayı basıldı ve Bu sayfalardan 250bayıya kadar

Internet'te yayınlandım. Halen dergilerin tamamı sitemde bulunmaktadır"

“Sarı Çiğdem Şiir Defteri 200 sayı”

“Çorum 2002”

"Menakıb-ı Koyun Baba 2004

Teskere-i Makamat Çorum’da Yatan Meşhur Yatırlar

"Hacım 2007" Şiir Kitabı

Onlarca çalışmam bulunmaktadır.

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

https://gurselyayin.com corumlu2000@gmail.com

DİKKAT! BU BİLGİ TELİF ESERİDİR!

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edilmiştir!

Gizlilik şartları, Telif Hakkı Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 8 SAYI 97 25 Mart 2007

Hazırlayan *Mahmut Selim GÜRSEL* yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT ; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

Mahmut Selim GÜRSEL ALLAH C.C. KULUM HAZRETİ MUHAMMED MUSTAFA S.A.V. DE Kİ
Mahmut Selim GÜRSEL ÇANAKKALE
Mahmut Selim GÜRSEL KÜTÜPHANE VE KİTAPLAR
Atilla ALPAY EN KUTLU HAFTANIN ARDINDAN
Mahmut Selim GÜRSEL SANAL MÜZEM
Ali EMİROĞLU AVRUPA'DAKİ TÜRK MİLLET VEKİLLERİ
Mahmut Selim GÜRSEL NEDİR BU E- POSTA (e-mail)
Hasan Lâtif SARIYÜCE TEKRAR GÜMÜLCİNE'DE4
Mustafa Nevruz SINACI ERMENİ TERÖR VE TEDHİŞ ÖRGÜTÜ ASALA TARAFINDAN ŞEHİT EDİLEN TÜRK DİPLOMATLARI
Selma GÜRSEL ZEYTİNYAĞLI BARBUNYA
Güner KAYMAK ANNELER BİRLEŞİN
Şükriye BEZGİN ELVEDA

Mahmut Selim GÜRSEL

ALLAH C.C.

KULUM HAZRETİ MUHAMMED MUSTAFA S.A.V. DE Kİ !.

Peygamber efendimizin dünyaya geldiği bu ay içerisinde, Peygamber Efendimizi anlatan, Müslümanlıkla ilgili bilgileri detayı ile sunan toplantı ve etkinlikler yapılır.

Dergimizde; Yüce Kur-an'ı Kerim'de bizzat Peygamber Efendimize hitap olarak gönderilen ayetleri derlemeye çalıştık.

Ayet mealleri dikkatle incelenirse Müslümanlığın en son din, Peygamberin en son peygamber olduğu ve bizzat Allah C.C. Kulu ve Resulüne hitap ederek Müslüman'ın neler yapacağının ve nasıl davranacağını da emretmiştir.

Allah C.C. Biz Müslüman'ları iki cihanda başarılı kılsın ve sevgili Peygamberimize layık ümmet eylesin.

Sure ve Ayet Numarasına göre bulduklarımı aşağıya aldım. Atladığım varsa Allah C.C. af ede.

2:97. **De ki:** Cebrail'e kim düşman ise şunu iyi bilsin ki Allah'ın izniyle Kur-an'ı senin kalbine bir hidayet rehberi, önce gelen kitapları doğrulayıcı ve Müminler için de müjdeci olarak o indirmiştir.

2:98. Kim, Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikail'e düşman olursa bilsin ki Allah da inkârcı kâfirlerin düşmanıdır.

2:119. Doğrusu biz seni Hak (Kur'an) ile müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen cehennemliklerden sorumlu değilsin.

2:120. Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hıristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır. **De ki:** Doğru yol, ancak Allah'ın yoludur. Sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, and olsun ki, Allah'tan sana ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

2:139. **De ki:** Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz olduğu halde, O'nun hakkında bizimle tartışmaya mı girişiyorsunuz? Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir. Biz O'na gönülden bağlananlarız.

2:215. Sana (Allah yolunda) ne harcayacaklarını soruyorlar. **De ki:** Maldan harcadığınız şey, ebeveyn, yakınlar, yetimler, fakirler ve yolcular için olmalıdır. Şüphesiz Allah yapacağınız her hayrı bilir.

2:217. Sana haram ayı, yani onda savaşmayı soruyorlar. **De ki:** O ayda savaşmak büyük bir günahtır. (İnsanları) Allah yolundan çevirmek, Allah'ı inkâr etmek, Mescid-i Haram'ın ziyaretine mâni olmak ve halkını oradan çıkarmak ise Allah katında daha büyük günahtır. Fitne de adam öldürmekten daha büyük bir günahtır. Onlar eğer güçleri yeterse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler. Sizden kim, dininden döner ve kâfir olarak ölürse, onların yaptıkları işler dünyada da ahirette de boşa gider. Onlar cehennemliktirler ve orada devamlı

2:219. Sana, şarap ve kumar hakkında soru sorarlar. **De ki:** Her ikisinde de büyük bir günah ve insanlar için bir takım faydalar vardır. Ancak her ikisinin de günahı faydasından daha büyüktür. Yine sana iyilik yolunda ne harcayacaklarını sorarlar. 'İhtiyaç fazlasını' de. Allah size âyetleri böyle açıklar ki düşünesiniz.

2:220. Dünya ve ahiret hakkında (lehinize olan davranışları düşünün ve ona göre hareket edin). Sana yetimler hakkında soruyorlar. **De ki:** Onları iyi yetiştirmek (yüz üstü bırakmaktan) daha hayırlıdır. Eğer onlarla birlikte yaşarsanız, (unutmayın ki) onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah, işleri bozanla düzelteni bilir. Eğer Allah dileseydi, sizi de zahmet ve meşakkate sokardı. Çünkü Allah güçlüdür, hakîmdir.

2:222. Sana kadınların ay halini sorarlar. **De ki:** O, bir rahatsızlıktır. Bu sebeple ay halinde olan kadınlardan uzak durun. Temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri vakit, Allah'ın size emrettiği yerden onlara yaklaşın. Şunu iyi bilin ki, Allah tevbe edenleri de sever, temizlenenleri de sever.

3:12. (Resulüm!) İnkâr edenlere **de ki:** Yakında mağlup olacaksınız ve cehenneme sürüleceksiniz. Orası kalınacak ne kötü bir yerdir!

3:15. (Resulüm!) **De ki:** Size bunlardan daha iyisini bildireyim mi? Takvâ sahipleri için Rableri yanında, içinden ırmaklar akan, ebediyen kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve (hepsinin üstünde) Allah'ın hoşnutluğu vardır. Allah kullarını çok iyi görür.

3:20. Eğer seninle tartışmaya girerlerse **de ki:** 'Bana uyanlarla birlikte ben kendimi Allah'a teslim ettim.' Ehl-i kitaba ve ümmîlere de: 'Siz de Allah'a teslim

oldunuz mu?’ de. Eğer teslim oldularsa doğru yolu buldular demektir. Yok eğer yüz çevirdilerse sana düşen, yalnızca duyurmaktır. Allah kullarını çok iyi görmektedir.

3:26. **De ki:** Mülkün gerçek sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsin ve mülkü dilediğinden geri alırsın. Dilediğini yüceltir, dilediğini de alçaltırsın. Her türlü iyilik senin elindedir. Gerçekten sen her şeye kadirsin.

3:29. **De ki:** İçinizdekileri gizleseniz de açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerde ve yerde olanları da bilir. Allah her şeye kadirdir.

3:31. **De ki:** Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

3:32. **De ki:** Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse bilsinler ki Allah kâfirleri sevmez.

3:61. Sana bu ilim geldikten sonra seninle bu konuda çekişenlere **de ki:** Geliniz, sizler ve bizler de dâhil olmak üzere, siz kendi çocuklarınızı biz de kendi çocuklarımızı, siz kendi kadınlarınızı, biz de kendi kadınlarımızı çağıralım, sonra da dua edelim de Allah'tan yalancılar üzerine lânet dileyelim.

3:64. (Resûlüm!) **de ki:** Ey ehl-i kitap! Sizinle bizim aramızda müşterek olan bir söze geliniz: Allah'tan başkasına tapmayalım. O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmasın. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, işte o zaman: Şahit olun ki biz Müslümanlarız! deyiniz.

3:73. Sizin dininize uyanlardan başka hiçbir kimseye inanmayin. ‘ (Resûlüm!) **De ki:** Doğru yol ancak Allah'ın yoludur. Yine (onlar, kendi aralarında şöyle dediler:) ‘Size verilenin benzerinin başka herhangi bir kimseye verildiğine, yahut Rabbinizin huzurunda onlarin size Karşı deliller getireceklerine de (inanmayın).’ De ki: Lütuf ve ihsan Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah'ın rahmeti geniştir ve O her şeyi hakkıyla bilir.

3:84. **De ki:** Biz, Allah a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Ya'kub ve Ya'kub oğullarına indirilenlere, Musa, İsa ve (diğer) peygamberlere Rableri tarafından verilenlere iman ettik. Onları birbirinden ayırdetmeyiz. Biz ancak O'na teslim oluruz

3:93. Tevrat'ın indirilmesinden önce, İsrail'in (Ya'kub'un) kendisine haram kıldıkları dışında, yiyeceğin her türlüsü İsrailoğullarına helâl idi. **De ki:** Eğer doğru sözlü iseniz o zaman Tevrat'ı getirip onu okuyun.

3:95. **De ki:** Allah doğruyu söylemiştir. Öyle ise, hakka yönelmiş olarak İbrahim'in dinine uyunuz. O, müşriklerden değildi.

3:98. **De ki:** Ey ehl-i kitap! Allah yaptıklarınızı görüp dururken niçin Allah'ın âyetlerini inkâr edersiniz?

3:99. **De ki:** Ey ehl-i kitap! (Gerçeği) görüp bildiğiniz halde niçin Allah'ın yolunu eğri göstermeye yeltenerek Müminleri Allah yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

3:119. İşte siz öyle kimselersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Siz, bütün kitaplara inanırsınız; onlar ise, sizinle karşılaştıklarında ‘İnandık’ derler; kendi başlarına kaldıklarında da, size olan kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını ısırırlar. **De ki:** Kininizden (kahrolup) ölün! Şüphesiz Allah kalplerin içindekini hakkıyla bilmektedir

3:165. (Bedir de) iki katını (düşmanınızın) başına getirdiğiniz bir musibet, (Uhud'da) kendi başınıza geldiği için mi ‘Bu nasıl oluyor!’ dediniz? **De ki:** O, kendi kusurunuzdandır. Şüphesiz Allah'ın her şeye gücü yeter.

4:77. Kendilerine, ellerinizi savaştan çekin, namazı kılın ve zekâtı verin, denilen kimseleri görmedin mi? Sonra onlara savaş farz kılınınca, içlerinden bir gurup hemen Allah'tan korkar gibi, hatta daha fazla bir korku ile insanlardan korkmaya başladılar da ‘Rabbimiz! Savaşı bize niçin yazdın! Bizi yakın bir süreye kadar ertelesen (daha bir müddet savaşı farz kılmasan) olmaz mıydı?’ dediler. Onlara **de ki:** ‘Dünya menfaati önemsizdir, Allah'tan korkanlar için ahiret daha hayırlıdır ve size kıl payı kadar haksızlık edilmez.’

4:176. Senden fetva isterler. **De ki:** ‘Allah, babası ve çocuğu olmayan kimsenin mirası hakkındaki hükmü şöyle açıklıyor: Eğer çocuğu olmayan bir kimse ölür de onun bir kızkardeşi bulunursa, bıraktığının yarısı bunundur. Kızkardeş ölüp çocuğu olmazsa erkek kardeş de ona vâris olur. Kızkardeşler iki tane olursa (erkek kardeşlerinin) bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer erkekli kadınlı daha fazla kardeş mevcut ise erkeğin hakkı, iki kadın payı kadardır. Şaşırmamanız için Allah size açıklama yapıyor. Allah her şeyi bilmektedir.

5:4. Kendileri için nelerin helâl kılındığını sana soruyorlar; **de ki:** Bütün iyi ve temiz şeyler size helâl kılınmıştır. Allah'ın size öğrettiğinden öğretip avcı hale getirdiğiniz hayvanların sizin için yakaladıklarından da yiyin ve üzerine Allah'ın adını anın (besmele çekin). Allah'tan korkun. Allah'ın hesabı pek çabuktur.

5:17. ‘Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesîh'dir’ diyenler andolsun ki kâfir olmuşlardır. **De ki:** Öyleyse Allah, Meryem oğlu Mesîh'i, anasını ve yeryüzündekilerin hepsini imha etmek isterse Allah'a kim bir şey yapabilecektir (O'na kim bir şeyle engel olabilecektir)! Göklerde, yerde ve ikisi arasında ne varsa hepsinin mülkiyeti Allah'a aittir. O dilediğini yaratır ve Allah her şeye tam manasıyla kadirdir.

5:18. Yahudiler ve Hıristiyanlar ‘Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz’ dediler. **De ki:** Öyleyse günahlarınızdan dolayı size niçin azap ediyor? Doğrusu siz de O'nun yarattığı insanlardansınız. O, dilediğini bağışlar ve dilediğine azap eder. Göklerde, yerde ve ikisinin arasında ne varsa mülkiyeti Allah'a aittir. Sonunda dönüş de ancak o’nadır.

5:60. **De ki:** Allah katında yeri bundan daha kötü olanı size haber vereyim mi? Allah'ın lânetlediği ve gazap ettiği, aralarından maymunlar, domuzlar ve tâğuta tapanlar çıkardığı kimseler. İşte bunlar, yeri (durumu) daha kötü olan ve doğru yoldan daha ziyade sapmış bulunanlardır.

5:76. **De ki:** Allah'ı bırakıp da sizin için fayda ve zarara gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Hakkıyla işiten ve bilen yalnız Allah'tır.

5:77. **De ki:** Ey Kitap ehli! Dininizde haksiz yere haddi aşmayın. Daha önceden sapan, birçoklarını saptıran ve yolun doğrusundan uzaklaşan bir topluma uymayın.

5:100. **De ki:** Pis ve kötü ile temiz ve iyi bir değildir; pis ve kötünün çokluğu tuhafına gitse (yahut hoşuna gitse) de (bu böyledir). Öyleyse ey akıl sahipleri! Allah'tan korkunuz ki kurtuluşa eresiniz.

6:11. **De ki:** Yeryüzünde dolaşın, sonra (peygamberleri) yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bakın! 6:12. (Onlara) Göklerde ve yerde olanlar kimindir? Diye sor. ‘Allah'ındır’ de. O, merhamet etmeyi kendi zatına farz kıldı. Sizi, varlığında şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Kendilerini ziyana sokanlar var ya işte onlar inanmazlar.

6:14. **De ki:** Gökleri ve yeri yoktan var eden, yedirdiği halde yedirilmeyen Allah'tan başkasını mı dost edineceğim! De ki: Bana Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma! (denildi).

6:14. De ki: Gökleri ve yeri yoktan var eden, yedirdiği halde yedirilmeyen Allah'tan başkasını mı dost edineceğim! **De ki:** Bana Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma! (denildi).

6:15. **De ki:** Ben, Rabbim'e isyan edersem gerçekten büyük bir günün (kıyametin) azabından korkarım.

6:19. De ki: Hangi şey şahadetçe en büyüktür? De ki: (Hak peygamber olduğuma dair) benimle sizin aranızda Allah şahittir. Bu Kur'an bana, kendisiyle sizi ve ulaştığı herkesi uyarmam için vahyolundu. Yoksa siz, Allah ile beraber başka tanrılar olduğuna şahitlik mi ediyorsunuz? **De ki:** 'Ben buna şahitlik etmem.' 'O ancak bir tek Allah'tır, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden kesinlikle uzağım' de.

6:37. O'na Rabbinden bir mucize indirilseydi ya! dediler. **De ki:** Şüphesiz Allah mucize indirmeye kadirdir. Fakat onların çoğu bilmezler.

6:40. **De ki:** Ne dersiniz; size Allah'ın azabı gelse veya o kıyamet gelip çatıverse size, Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız? Doğru sözlü iseniz (söyleyin bakalım)!

6:46. **De ki:** Ne dersiniz; eğer Allah kulaklarınızı sağır, gözlerinizi kör eder, kalplerinizi de mühürlerse bunları size Allah'tan başka hangi tanrı geri verebilir! Bak, delilleri nasıl açıklıyoruz. Onlar hâlâ yüz çeviriyorlar!

6:47. **De ki:** Söyler misiniz; size Allah'ın azabı ansızın veya açıkça gelirse, zalim toplumdan başkası mı helâk olur? 6.48. Biz, peygamberleri ancak müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kim iman eder ve kendini düzeltirse onlara korku yoktur. Onlar üzüntü de çekmeyecekler.

6:54. Ayetlerimize inananlar sana geldiğinde onlara **de ki:** Selâm size! Rabbiniz merhamet etmeyi kendisine yazdı. Gerçek şu ki: Sizden kim, bilmeyerek bir kötülük yapar, sonra ardından tevbe edip de kendini ıslah ederse, bilsin ki Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir

6:56. **De ki:** Allah'ın dışında taptığınız şeylere tapmak bana yasak edildi. De ki: Ben sizin arzularınıza uymam, aksi halde sapıtırım da hidayete erenlerden olmam

6:57. **De ki:** Şüphesiz ben Rabbimden gelen apaçık bir delile dayanıyorum. Siz ise onu yalanladınız. Çabucak gelmesini istediğiniz (azap) benim yanımda değildir. Hüküm ancak Allah'ındır. O hakkı anlatır ve O, doğru hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

6:63. **De ki:** Karanın ve denizin karanlıklarından (tehlikelerinden) sizi kim kurtarır ki? (O zaman) O'na gizli gizli yalvararak ‘Eğer bizi bundan kurtarırsan andolsun şükredenlerden olacağız’ diye dua edersiniz.

6:64. **De ki:** Ondan ve bütün sıkıntılardan sizi Allah kurtarır. Sonra siz yine O'na ortak koşarsınız

6:65. **De ki:** ‘Allah'ın size üstünüzden (gökten) veya ayaklarınızın altından (yerden) bir azap göndermeğe ya da birbirinize düşürüp kiminize kiminizin hıncını tattırmaya gücü yeter.’ Bak, anlasınlar diye âyetlerimizi nasıl açıklıyoruz!

6:66. Kur'an hak olduğu halde kavmin onu yalanladı. **De ki:** Ben size vekil (kefil) değilim.

6:71. **De ki:** Allah'ı bırakıp da bize fayda veya zarar veremeyecek olan şeylere mi tapalım? Allah bizi doğru yola ilettikten sonra şeytanların saptırıp şaşkın olarak çöle düşürmek istedikleri, arkadaşlarının ise: ‘Bize gel! ‘ diye doğru yola çağırdıkları şaşkın kimse gibi gerisin geri (inkârcılığa) mı döndürüleceğiz? **De ki:** Allah'ın hidayeti doğru yolun ta kendisidir. Bize âlemlerin Rabbine teslim olmamız emredilmiştir.

6:90. İşte o peygamberler Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Sen de onların yoluna uy. **De ki:** Ben buna (peygamberlik görevime) karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Bu (Kur'an) âlemler için ancak bir öğüttür.

6:91. (Yahudiler) Allah'ı gereği gibi tanımadılar. Çünkü ‘Allah hiçbir beşere bir şey indirmedi’ dediler. **De ki:** Öyle ise Musa'nın insanlara bir nûr ve hidayet olarak getirdiği Kitab'ı kim indirdi? Siz onu kâğıtlara yazıp (istediğinizi) açıklıyor, çoğunu da gizliyorsunuz. Sizin de atalarınızın da bilemediği şeyler (Kur'an'da) size öğretilmiştir. (Resûlüm) sen ‘Allah’ de, sonra onlan bırak, daldıkları bataklıkta oynayadursunlar!

6:109. Kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka inanacaklarına dair kuvvetli bir şekilde Allah'a andiçtiler. **De ki:** Mucizeler ancak Allah katındandır. Ama mucize geldiğinde de inanmayacaklarının farkında mısınız?

6:135. **De ki:** Ey kavmim! Elinizden geleni yapın! Ben de yapacağım! Yurdun (dünyanın) sonunun kimin lehine olduğunu yakında bileceksiniz. Gerçek şu ki, zalimler iflah olmazlar.

6:143. (Dişi ve erkek olarak) sekiz eş yarattı: Koyundan iki, keçiden iki... **De ki:** O, bunların erkeklerini mi, dişilerini mi, yoksa bu iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram etti? Eğer doğru iseniz bana ilimle söyleyin.

6:144. Deveden de iki, sığırdan da iki (yarattı.) **De ki:** O bunların erkeklerini mi, dişilerini mi, yoksa bu iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram kıldı? Yoksa Allah'ın size böyle vasiyet ettiğine şahit mi oldunuz? Bilgisizce insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurandan kim daha zalimdir! Şüphesiz Allah o zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

6:145. **De ki:** Bana vahyolunanda, leş veya akıtılmış kan yahut domuz eti -ki pisliğin kendisidir- ya da günah işlenerek Allah'tan başkası adına kesilmiş bir hayvandan başka, yiyecek kimseye haram kılınmış birşey bulamıyorum. Başkasına zarar vermemek ve sınırı aşmamak üzere kim (bunlardan) yemek zorunda kalırsa bilsin ki Rabbin bağışlayan ve esirgeyendir.

6:147. Eğer seni yalanlarlarsa **de ki:** Rabbiniz geniş bir rahmet sahibidir. Bununla beraber O'nun azabı, suçlular topluluğundan uzaklaştırılamaz.

6:148. Putperestler diyecekler ki: ‘Allah dileseydi ne biz ortak koşardık ne de atalarımız. Hiçbir şeyi de haram kalmazdık.’ Onlardan öncekiler de aynı şekilde (peygamberleri) yalanladılar ve sonunda azabımızı tattılar. **De ki:** Yanınızda bize açıklayacağınız bir bilgi var mı? Siz zandan başka bir şeye uymuyorsunuz ve siz sadece yalan söylüyorsunuz.

6:149. **De ki:** Kesin delil, ancak Allah'ındır. Allah dileseydi elbette hepinizi doğru yola iletirdi.

6:150. **De ki:** Allah şunu yasak etti, diye şehadet edecek şahitlerinizi getirin! Eğer onlar şahitlik ederlerse, sen onlarla beraber şahitlik etme; âyetlerimizi yalanlayanların ve ahiret gününe inanmayanların arzularına uyma. Onlar, Rablerine eş tutuyorlar.

6:151. **De ki:** Gelin Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin -sizin de onların da rızkını biz veririz-; kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın,

Allah’a ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin -sizin de onların da rızkını biz veririz-; kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın! İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir. Umulur ki düşünüp anlarsınız.

6:158. Onlar ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini yahut Rabbinin bazı alâmetlerinin gelmesini bekliyorlar. Rabbinin bazı alâmetleri geldiği gün, önceden inanmamış ya da imanında bir hayır kazanmamış olan kimseye artık imanı bir fayda sağlamaz. **De ki:** Bekleyin, şüphesiz biz de beklemekteyiz!

6:161. **De ki:** Şüphesiz Rabbim beni doğru yola, dosdoğru dine, Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine iletti. O, ortak koşanlardan değildi.

6:162. **De ki:** Şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm hepsi âlemlerin Rabbi Allah içindir.

6:64. **De ki:** Allah her şeyin Rabbi iken ben ondan başka Rab mi arayacağım? Herkesin kazanacağı yalnız kendisine aittir. Hiçbir suçlu başkasının suçunu yüklenmez. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. Ve O, uyuşmazlığa düştüğünüz gerçeği size haber verecektir.

7:28. Onlar bir kötülük yaptıkları zaman: ‘Babalarımızı bu yolda bulduk. Allah da bize bunu emretti’ derler. **De ki:** Allah kötülüğü emretmez. Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?

7:29. **De ki:** Rabbim adaleti emretti. Her secde ettiğinizde yüzlerinizi O'na çevirin ve dini yalnız Allah'a has kılarak O'na yalvarın. İlkin sizi yarattığı gibi (yine O'na) döneceksiniz.

7:32. **De ki:** Allah'ın kulları için yarattığı süsü ve temiz rızıkları kim haram kıldı? De ki: Onlar, dünya hayatında, özellikle kıyamet gününde Müminlerindir. İşte bilen bir topluluk için âyetleri böyle açıklıyoruz.

7 :32. De ki: Allah'ın kulları için yarattığı süsü ve temiz rızıkları kim haram kıldı? **De ki:** Onlar, dünya hayatında, özellikle kıyamet gününde Müminlerindir. İşte bilen bir topluluk için âyetleri böyle açıklıyoruz.

7:33. **De ki:** Rabbim ancak açık ve gizli kötülükleri, günahı ve haksız yere sınırı aşmayı, hakkında hiçbir delil indirmediği bir şeyi, Allah'a ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.

7:158. **De ki:** Ey insanlar! Gerçekten ben sizin hepinize, göklerin ve yerin sahibi olan Allah'ın elçisiyim. Ondan başka tanrı yoktur, O diriltir ve öldürür. Öyle ise Allah`a ve ümmî Peygamber olan Resûlüne -ki o, Allah'a ve onun sözlerine inanır iman edin ve O'na uyun ki doğru yolu bulasınız.

7:187. Sana kıyameti, ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. **De ki:** Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır. Onun vaktini O'ndan başkası açıklayamaz. O göklere de yere de ağır gelmiştir. O size ansızın gelecektir. Sanki sen onu biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki: Onun bilgisi ancak Allah'ın katındadır; ama insanların çoğu bilmezler.

7:188. **De ki:** 'Ben, Allah'ın dilediğinden başka kendime herhangi bir fayda veya zarar verecek güce sahip değilim. Eğer ben gaybı bilseydim elbette daha çok hayır yapmak isterdim ve bana hiçbir fenalık dokunmazdı. Ben sadece inanan bir kavim için bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim.

7:195. Onların yürüyecekleri ayakları mı var, yoksa tutacakları elleri mi var veya görecekleri gözleri mi var yahut işitecekleri kulakları mı var (neleri var)? **De ki:** 'Ortaklarınızı çağırın, sonra bana (istediğiniz) tuzağı kurun ve bana göz bile açtırmayın!'

7:203. Onlara bir mucize getirmediğin zaman, (ötekiler gibi) onu da derleyip getirseydin ya! Derler. **De ki:** Ben ancak Rabbimden bana vahyolunana uyarım. Bu (Kur'an), Rabbinizden gelen basîretlerdir (kalp gözlerini açan beyanlardır); inanan bir kavim için hidayet ve rahmettir.

8:1. Sana savaş ganimetlerini soruyorlar. **De ki:** Ganimetler Allah ve Peygamber'e aittir. O halde siz (gerçek) Müminler iseniz Allah'tan korkun, aranızı düzeltin, Allah ve Resûlüne itaat edin.

8:70. Ey Peygamber! Elinizdeki esirlere **de ki:** Eğer Allah kalplerinizde hayır olduğunu bilirse, sizden alınandan (fidyeden) daha hayırlısını size verir ve sizi bağışlar. Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

9:24. **De ki:** Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler size Allah'tan, Resûlünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevgili ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fâsıklar topluluğunu hidayete erdirmez.

9:51. **De ki:** Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O bizim mevlâmızdır. Onun için Müminler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.

9:52. **De ki:** Siz bizim için ancak iki iyilikten birini beklemektesiniz. Biz de, Allah'ın, ya kendi katından veya bizim elimizle size bir azap vermesini bekliyoruz. Haydi, bekleyin; şüphesiz biz de sizinle beraber beklemekteyiz.

9:53. **De ki:** İster gönüllü verin ister gönülsüz, sizden (sadaka) asla kabul olunmayacaktır. Çünkü siz yoldan çıkan bir topluluk oldunuz.

9:61. (Yine o münafıklardan:) O (Peygamber, her söyleneni dinleyen) bir kulaktır, diyerek peygamberi incitenler de vardır. **De ki:** O, sizin için bir hayır kulağıdır. Çünkü o Allah'a inanır, Müminlere güvenir ve o, sizden iman edenler için de bir rahmettir. Allah'ın Resûlüne eziyet edenler için mutlaka elem verici bir azap vardır.

9:64. Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir sûrenin Müminlere indirilmesinden çekinirler. **De ki:** Siz alay edin! Allah o çekindiğiniz şeyi ortaya çıkaracaktır.

9:65. Eğer onlara, (niçin alay ettiklerini) sorarsan, elbette, biz sadece lafa dalmış şakalaşıyorduk, derler. **De ki:** Allah ile O'nun âyetleriyle ve O'nun peygamberi ile mi alay ediyordunuz?

9:81. Allah'ın Resûlüne muhalefet etmek için geri kalanlar (sefere çıkmayıp) oturmaları ile sevindiler; mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmeyi çirkin gördüler; ‘bu sıcakta sefere çıkmayın’ dediler. **De ki:** ‘Cehennem ateşi daha sıcaktır!’ Keşke anlasalardı!

9:83. Eğer Allah seni onlardan bir gurubun yanına döndürür de (Tebük seferinden Medine'ye döner de başka bir savaşa seninle beraber) çıkmak için senden izin isterlerse, **de ki:** Benimle beraber asla çıkmayacaksınız ve düşmana karşı benimle beraber asla savaşmayacaksınız! Çünkü siz birinci defa (Tebük seferinde) yerinizde kalmaya razı oldunuz. Şimdi de geri kalanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturun!

9:94. (Seferden) onlara döndüğünüz zaman size özür beyan edecekler. **De ki:** (Boşuna) özür dilemeyin! Size asla inanmayız; çünkü Allah, haberlerinizi bize bildirmiştir. (Bundan sonraki) amelinizi Allah da görecektir, Resûlü de. Sonra görüleni ve görülmeyeni bilene döndürüleceksiniz de yapmakta olduklarınızı size haber verecektir.

9:105. **De ki:** (Yapacağınızı) yapın! Amelinizi Allah da Resûlü de Müminler de görecektir. Sonra görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size yapmakta olduklarınızı haber verecektir.

9:129. (Ey Muhammed!) Yüz çeviririlerse **de ki:** Allah bana yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben sadece O'na güvenip dayanırım. O yüce Arş'ın sahibidir.

10:15. Onlara âyetlerimiz açık açık okunduğu zaman (öldükten sonra) bize kavuşmayı beklemeyenler: Ya bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir! Dediler. **De ki:** Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, bana vahyolunandan başkasına uymam. Çünkü Rabbime isyan edersem elbette büyük günün azabından korkarım.

10:16. **De ki:** Eğer Allah dileseydi onu size okumazdım, Allah da onu size bildirmezdi. Ben bundan önce bir ömür boyu içinizde durmuştum. Hâlâ akıl erdiremiyor musunuz?

10:18. Onlar Allah'ı bırakıp kendilerine ne zarar ne de fayda verebilecek şeylere tapıyorlar ve: Bunlar, Allah katında bizim şefaatçılarımızdır, diyorlar. **De ki:** ‘Siz Allah'a göklerde ve yerde bilemeyeceği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Hâşâ! O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.’

10:20. Ona (Muhammed'e) Rabbinden bir mucize indirilse ya! Diyorlar. **De ki:** Gayb ancak Allah'ındır. Bekleyin (bakalım) ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

10:21. Kendilerine dokunan (kıtlık ve hastalık gibi) bir sıkıntıdan sonra insanlara bir rahmet (esenlik) tattırdığımız zaman, bir de bakarsın ki âyetlerimiz hakkında onların bir tuzağı vardır. **De ki:** Allah'ın tuzağı daha süratlidir. Şüphesiz elçilerimiz kurduğunuz tuzakları yazıyorlar.

10:31. (Resûlüm!) **De ki:** Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya da kulaklara ve gözlere kim mâlik (ve hakim) bulunuyor? Ölüden diriyi kim çıkarıyor, diriden ölüyü kim çıkarıyor? (Her türlü) işi kim idare ediyor? ‘Allah’ diyecekler. De ki: Öyle ise (Ona âsi olmaktan) sakınmıyor musunuz?

10:31. (Resûlüm!) De ki: Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya da kulaklara ve gözlere kim mâlik (ve hâkim) bulunuyor? Ölüden diriyi kim çıkarıyor, diriden ölüyü kim çıkarıyor? (Her türlü) işi kim idare ediyor? ‘Allah’ diyecekler. **De ki:** Öyle ise (Ona âsi olmaktan) sakınmıyor musunuz?

10:34. (Resûlüm!) **De ki:** (Allah'a) ortak koştuklarınız arasında, (birini yokken) ilk defa yaratacak, arkasından onu (ölümünden sonra hayata) yeniden döndürecek biri var mı? De ki: Allah ilk defa yaratıp (ölümden sonra) onu yeniden (hayata) döndürür. O halde nasıl saptırılırsınız!

10:35. **De ki:** Ortak koştuklarınızdan hakka iletecek olan var mı? De ki: 'Hakka Allah iletir.' Öyle ise hakka ileten mi uyulmaya daha lâyıktır; yoksa hidayet verilmedikçe kendi kendine doğru yolu bulamayan mı? Size ne oluyor? Nasıl (böyle yanlış) hükmediyorsunuz?

10:38. Yoksa Onu (Muhammed) uydurdu mu diyorlar? **De ki:** Eğer sizler doğru iseniz Allah'tan başka, gücünüzün yettiklerini çağırın da (hep beraber) onun benzeri bir sûre getirin.

10:41. (Resûlüm!) onlar seni yalanlarlarsa **de ki:** Benim işim bana, sizin işiniz de size aittir. Siz benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzağım.

10:49. **De ki:** 'Ben kendime bile Allah'ın dilediğinden başka ne bir zarar ne de bir menfaat verme gücüne sahibim.' Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldiği zaman artık ne bir saat geri kalırlar ne de ileri giderler.

10:58. **De ki:** Ancak Allah'ın lütfu ve rahmetiyle, işte bunlarla sevinsinler. Bu, onların (dünya mali olarak) topladıklarından daha hayırlıdır.

10:59. **De ki:** Allah'ın size indirdiği rızıktan bir kısmını helâl, bir kısmını da haram bulmanıza ne dersiniz? De ki: Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?

10:69. **De ki:** Allah hakkında yalan uyduranlar asla kurtuluşa eremezler.

10:101. **De ki:** 'Göklerde ve yerde neler var, bakın (da ibret alın!)' Fakat inanmayan bir topluma deliller ve uyarılar fayda sağlamaz.

10:102. Onlar, kendilerinden önce gelip geçmiş toplumların (acıklı) günlerinin benzerlerinden başkasını mı bekliyorlar? **De ki:** Haydi bekleyin! Şüphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

10:104. **De ki:** ‘Ey insanlar! Benim dinimden şüphede iseniz, (bilin ki) ben Allah'ı bırakıp da sizin taptıklarınıza tapmam, fakat ancak sizi öldürecek olan Allah'a kulluk ederim. Bana Müminlerden olmam emrolundu.’

10:108. **De ki:** Ey insanlar! Size Rabbinizden Hak (Kur'an) gelmiştir. Artık kim doğru yola gelirse, ancak kendisi için gelecektir. Kim de saparsa, o da ancak kendi aleyhine sapacaktır. Ben sizin üzerinize vekil değilim. (Sadece tebliğ etmekle memurum).

11:2. (**De ki:** Bu Kitap) ‘Allah'tan başkasına ibadet etmemeniz için (indirildi). Şüphesiz ki ben, onun tarafından size (gönderilmiş) bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim

11:l3. Yoksa, ‘Onu (Kur'an'ı) kendisi uydurdu’ mu diyorlar? **De ki:** Eğer doğru iseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi (yardıma) çağırın da siz de onun gibi uydurulmuş on sûre getirin.

11:35. (Resûlüm!) Yoksa ‘Bunu uydurdu’ mu diyorlar? **De ki:** ‘Eğer onu uydurduysam günahım bana aittir. Fakat ben sizin işlediğiniz günahtan uzağım.’

11:121. İman etmeyenlere **de ki:** Elinizden geleni yapın! Biz de (gerekeni) yapmaktayız!

12:108. (Resûlüm!) **De ki:** ‘İşte bu, benim yolumdur. Ben Allah'a çağırıyorum, ben ve bana uyanlar aydınlık bir yol üzerindeyiz. Allah'ı (ortaklardan) tenzih ederim! Ve ben ortak koşanlardan değilim.’

13:16. (Resûlüm!) De ki: ‘Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?’ De ki: ‘Allah'tır.’ O halde de ki: ‘O'nu bırakıp da kendilerine fayda ya da zarar verme gücüne sahip olmayan dostlar mı edindiniz?’ **De ki:** ‘Körle gören bir olur mu hiç? Ya da karanlıklarla aydınlık eşit olur mu?’ Yoksa O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da bu yaratma onlarca birbirine benzer mi göründü? De ki: Allah her şeyi yaratandır. Ve O, birdir, karşı durulamaz güç sahibidir.

13:27. Kâfir olanlar diyorlar ki: Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi? **De ki:** Kuşkusuz Allah dilediğini saptırır, kendisine yöneleni de hidayete erdirir.

13:30. (Ey Muhammed!) Böylece seni, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmete gönderdik ki, sana vahyettiğimizi onlara okuyasın. Onlar

Rahman'ı inkâr ediyorlar. **De ki:** O benim Rabbimdir. O'ndan başka tanrı yoktur. Sadece O'na tevekkül ettim ve dönüş sadece O'nadır.

13:33. Herkesin kazandığını gözetleyip muhafaza eden, (hiç böyle yapamayan gibi olur mu?). Onlar Allah'a ortaklar koştular. **De ki:** ‘Onlara ad verin (onlar necidir?). Yoksa siz Allah'a yeryüzünde bilemeyeceği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Yahut boş laf mı ediyorsunuz?’ Doğrusu inkâr edenlere hileleri süslü gösterildi ve onlar doğru yoldan alıkonuldular. Allah kimi saptırırsa artık onu doğru yola iletecek yoktur.

13:36. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, sana indirilene (Kur'an'a) sevinirler. Fakat (senin aleyhinde birleşen) guruplardan onun bir kısmını inkâr eden de vardır. **De ki:** ‘Bana, sadece Allah'a kulluk etmem ve O'na ortak koşmamam emrolundu. Ben yalnız O'na çağırıyorum ve dönüş de yalnız O'nadır.

13:43. Kâfir olanlar: Sen resûl olarak gönderilmiş bir kimse değilsin, derler. **De ki:** Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve yanında Kitab’ın bilgisi olan (Peygamber) yeter.

14:30. (İnsanları) Allah yolundan saptırmak için O'na ortaklar koştular. **De ki:** (İstediğiniz gibi) yaşayın! Çünkü dönüşünüz ateşedir.

15:89. **De ki:** Şüphesiz ben apaçık bir uyarıcıyım.

16:102. **De ki:** Onu, Mukaddes Rûh (Cebrail), iman edenlere sebat vermek, Müslümanları doğru yola iletmek ve onlara müjde vermek için, Rabbin katından hak olarak indirdi.

17:42. **De ki:** Eğer söyledikleri gibi Allah ile birlikte başka ilâhlar da bulunsaydı, o takdirde bu ilâhlar, Arş'ın sahibi olan Allah'a ulaşmak için çareler arayacaklardı.

17:50. **De ki:** ‘İster taş olun, ister demir’,

17:51.İsterse aklınıza (yeniden dirilmesi) imkânsız gibi görünen herhangi bir yaratık! (Bunlar, Allah'ın sizi yeniden diriltmesini güçleştirmez.) Diyecekler ki: ‘Bizi tekrar (hayata) kim döndürecek?’ **De ki:** Sizi ilk kez yaratan. Bunun üzerine onlar sana alaylı bir tarzda başlarını sallayacak ve ‘Ne zamanmış o?’ diyecekler. De ki: Yakın olsa gerek!

17:56. (Resûlüm!) **De ki:** ‘Allah'ı bırakıp da (ilâh olduğunu) ileri sürdüklerinize yalvarın. Ne var ki onlar, sizin sıkıntınızı ne uzaklaştırabilir, ne de değiştirebilirler.’

17:81. Yine **de ki:** Hak geldi; bâtıl yıkılıp gitti. Zaten bâtıl yıkılmaya mahkumdur.

17:84. **De ki:** Herkes, kendi mizaç ve meşrebine göre iş yapar. Bu durumda kimin doğru bir yol tuttuğunu Rabbiniz en iyi bilendir.

17:85. Sana ruh hakkında soru sorarlar. **De ki:** Ruh, Rabbimin emrindendir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir.

17:88. **De ki:** Andolsun, bu Kur-an'ın bir benzerini ortaya koymak üzere insü cin bir araya gelseler, birbirlerine destek de olsalar, onun benzerini ortaya getiremezler.

17:93. ‘Yahut da altından bir evin olmalı, ya da göğe çıkmalısın. Bize, okuyacağımız bir kitap indirmediğin sürece (göğe) çıktığına da asla inanmayız.’ **De ki:** Rabbimi tenzih ederim. Ben, sadece beşer bir elçiyim.

17:96. **De ki:** Benimle sizin aranızda gerçek şahit olarak Allah kâfidir. Zira O, kullarını hakikaten bilip görmektedir.

17:100. **De ki:** Rabbimin rahmet hazinesine eğer siz sahip olsaydınız, harcanır korkusuyla kıstıkça kısardınız. İnsanoğlu da pek eli sıkıdır!

17:107. **De ki:** Siz ona ister inanın, ister inanmayın; şu bir gerçek ki, bundan önce kendilerine ilim verilen kimselere o (Kur'an) okununca, derhal yüz üstü secdeye kapanırlar.

17:110. **De ki:** ‘İster Allah deyin, ister Rahman deyin. Hangisini deseniz olur. Çünkü en güzel isimler O'na hastır.’ Namazında yüksek sesle okuma; onda sesini fazla da kısma; ikisinin arası bir yol tut.

18:22. (İnsanların kimi:) ‘Onlar üç kişidir; dördüncüleri de köpekleridir’ diyecekler; yine: ‘Beş kişidir; altıncıları köpekleridir’ diyecekler. (Bunlar) bilinmeyen hakkında tahmin yürütmektir. (Kimileri de:) ‘Onlar yedi kişidir; sekizincisi köpekleridir’ derler. **De ki:** Onların sayılarını Rabbim daha iyi bilir. Onlar hakkında bilgisi olan çok azdır. Öyle ise Ashâb-ı Kehf hakkında, delillerin

açık olması haricinde bir münakaşaya girişme ve onlar hakkında (ileri geri konuşan) kimselerin hiçbirinden malumat isteme.

18:26. **De ki:** Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gizli bilgisi O'na aittir. O'nun görmesi de, işitmesi de şâyanı hayrettir. Onların (göklerde ve yerde olanların), O'ndan başka bir yöneticisi yoktur. O, kendi hükümranlığına kimseyi ortak etmez.

18:29. Ve **de ki:** Hak, Rabbinizdendir. Öyle ise dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Biz, zalimlere öyle bir cehennem hazırladık ki, onun duvarları kendilerini çepe çevre kuşatmıştır. (Susuzluktan) imdat dileyecek olsalar imdatlarına, erimiş maden gibi yüzleri haşlayan bir su ile cevap verilir. Ne fena bir içecek ve ne kötü bir kalma yeri!

18:83. (Resûlüm!) Sana Zülkarneyn hakkında soru sorarlar. **De ki:** Size ondan bir hatıra okuyacağım.

18:103. **De ki:** Size, (yaptıkları) işler bakımından en çok ziyana uğrayanları bildirelim mi?

18:109. **De ki:** Rabbimin sözleri için derya mürekkep olsa ve bir o kadar da ilâve getirsek dahi, Rabbimin sözleri bitmeden önce deniz tükenecektir.

18:110. **De ki:** Ben, yalnızca sizin gibi bir beşerim. (Şu var ki) bana, İlâh'ınızın, sadece bir İlâh olduğu vahyolunuyor. Artık her kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, iyi iş yapsın ve Rabbine ibadette hiçbir şeyi ortak koşmasın

19:26. ‘Ye, iç. Gözün aydın olsun! Eğer insanlardan birini görürsen **de ki:** Ben, çok merhametli olan Allah'a oruç adadım; artık bugün hiçbir insanla konuşmayacağım.’

19:75. **De ki:** Kim sapıklıkta ise, çok merhametli olan Allah ona mühlet versin! Nihayet kendilerine vâdolunan şeyi -ya azabı (Müminler karşısında yenilgiyi), veya kıyameti- gördükleri zaman, mevki ve makamı daha kötü ve askeri daha zayıf olanın kim olduğunu öğreneceklerdir.

20:105. (Resûlüm!) Sana dağlar hakkında sorarlar. **De ki:** Rabbim onları ufalayıp savuracak

20:135. **De ki:** Herkes beklemektedir: Öyle ise siz de bekleyin. Yakında anlayacaksınız; doğru düzgün yolun yolcuları kimmiş ve hidayette olan kimmiş!

21:24. Yoksa O'ndan başka birtakım tanrılar mı edindiler? **De ki:** Haydi delillerinizi getirin! İşte benimle beraber olanların Kitab'ı ve benden öncekilerin Kitabı. Hayır, onların çoğu hakki bilmezler; bu yüzden de yüz çevirirler.

21:42. **De ki:** Allah'a karşı sizi gece gündüz kim koruyacak? Buna rağmen onlar Rablerini anmaktan yüz çevirirler.

21:45. **De ki:** Ben, sadece, vahiy ile sizi ikaz ediyorum. Fakat, sağır olanlar, ikaz edildikleri zaman bu çağrıyı duymazlar.

21:108. **De ki:** Bana sadece, sizin ilâhınızın ancak bir tek Allah olduğu vahyedildi. Hâlâ Müslüman olmayacak mısınız?

21:109. Eğer yüz çevirirlerse **de ki:** (Bana emrolunanı) hepinize açıkladım. Artık size vâdolunan şey (mahşerde toplanma zamanınız) yakın mı uzak mı, bilmiyorum.

22:49. **De ki:** Ey insanlar! Ben ancak sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

22:72. Âyetlerimiz açık açık kendilerine okunduğunda, kâfirlerin suratlarında hoşnutsuzluk sezersin. Onlar, kendilerine âyetlerimizi okuyanların neredeyse üzerlerine saldırırlar. **De ki:** Size bundan (bu öfke ve huzursuzluğunuzdan) daha kötüsünü bildireyim mi? Cehennem! Allah, onu kâfirlere (ceza olarak) bildirdi. O, ne kötü sondur!

22:49. **De ki:** Ey insanlar! Ben ancak sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

22:72. Âyetlerimiz açık açık kendilerine okunduğunda, kâfirlerin suratlarında hoşnutsuzluk sezersin. Onlar, kendilerine âyetlerimizi okuyanların neredeyse üzerlerine saldırırlar. **De ki:** Size bundan (bu öfke ve huzursuzluğunuzdan) daha kötüsünü bildireyim mi? Cehennem! Allah, onu kâfirlere (ceza olarak) bildirdi. O, ne kötü sondur!

23:29. Ve **de ki:** Rabbim! Beni bereketli bir yere indir. Sen, iskân edenlerin en hayırlısısın.

23:84. (Resûlüm!) **de ki:** Eğer biliyorsanız (söyleyin bakalım), bu dünya ve onda bulunanlar kime aittir? 23:85. ‘Allah'a aittir’ diyecekler. Öyle ise siz hiç düşünüp taşınmaz mısınız! de. 23:86. Yedi kat göklerin Rabbi, azametli Arş'ın Rabbi kimdir? Diye sor.

23:93. (Resûlüm!) **De ki:** ‘Rabbim! Eğer onlara yöneltilen tehdidi (dünyevî sıkıntıyı ve uhrevî azabı) mutlaka bana göstereceksen.

23:97. Ve **de ki:** Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım!

23:118. (Resûlüm!) **De ki:** Bağışla ve merhamet et Rabbim! Sen merhametlilerin en iyisisin.

24:53. (Münafıklar), sen hakikaten kendilerine emrettiğin takdirde mutlaka (savaşa) çıkacaklarına dair, en ağır yeminleri ile Allah'a yemin ettiler. **De ki:** Yemin etmeyin. İtaatiniz malûmdur! Bilin ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

24:54. **De ki:** Allah'a itaat edin; Peygamber'e de itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz şunu bilin ki, Peygamber'in sorumluluğu kendisine yüklenen (tebliğ görevini yapmak), sizin sorumluluğunuz da size yüklenen (görevleri yerine getirmeniz) dir. Eğer ona itaat ederseniz, doğru yolu bulmuş olursunuz. Peygamber'e düşen, sadece açık-seçik duyurmaktır.

25:6. (Resûlüm!) **De ki:** Onu göklerde ve yerdeki gizlilikleri bilen Allah indirdi. Şüphesiz O, çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.

25:15. **De ki:** Bu mu daha iyi, yoksa takvâ sahiplerine vâdedilen ebedilik cenneti mi? Orası, onlar için bir mükâfat ve (huzura kavuşacakları) bir varış yeridir.

25:57. **De ki:** Buna karşılık, sizden, Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen kimseler (olmanız) dışında herhangi bir ücret istemiyorum.

25:77. (Resûlüm!) **De ki:** (Kulluk ve) yalvarmanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin? (Ey inkârcılar! Size Resûl'ün bildirdiklerini) kesinkes yalan saydınız; onun için azap yakanızı bırakmayacaktır!

26:216. Şayet sana karşı gelirlerse **de ki:** Ben sizin yaptıklarınızdan muhakkak ki uzağım.

28:49. (Resûlüm!) **De ki:** Eğer doğru sözlüler iseniz, Allah katından bu ikisinden (bana ve Musa'ya inen kitaplardan) daha doğru bir kitap getirin de ben ona uyayım!

28:71. (Resûlüm!) De ki: Düşündünüz mü hiç, eğer Allah üzerinizde geceyi ta kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka size bir ışık getirecek tanrı kimdir? Hâlâ işitmeyecek misiniz?

28:72. **De ki:** Söyleyin bakalım, eğer Allah üzerinizde gündüzü ta kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka, istirahat edeceğiniz geceyi size getirecek tanrı kimdir? Hâlâ görmeyecek misiniz?

28:85. (Resûlüm!) Kur'an'ı (okumayı, tebliğ etmeyi ve ona uymayı) sana farz kılan Allah, elbette seni (yine) dönülecek yere döndürecektir. **De ki:** Rabbim, kimin hidayeti getirdiğini ve kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi bilendir.

29:20. **De ki:** Yeryüzünde gezip dolaşın da, Allah ilk baştan nasıl yaratmış bir bakın. İşte Allah bundan sonra (aynı şekilde) ahiret hayatını da yaratacaktır. Gerçekten Allah her şeye kadirdir.

29:50. ‘Ona Rabbinden (başkaca) mucizeler indirilmeli değil miydi?’ derler. **De ki:** Mucizeler ancak Allah'ın katındadır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım.

29:52. **De ki:** Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Bâtıla inanıp Allah'ı inkâr edenler (var ya), işte ziyana uğrayacaklar onlardır.

29:63. Andolsun ki onlara: ‘Gökten su indirip onunla ölümünün ardından yeryüzünü canlandıran kimdir?’ diye sorsan, mutlaka, ‘Allah’ derler. **De ki:** (Öyleyse) hamd da Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu (söyledikleri üzerinde) düşünmezler.

30:42. (Resûlüm!) **De ki:** Yeryüzünde gezip dolaşın da, daha öncekilerin âkıbetleri nice oldu, görün. Onların çoğu müşrik idi.

31:25. Andolsun ki onlara, ‘Gökleri ve yeri kim yarattı?’ diye sorsan, mutlaka ‘Allah...’ derler. **De ki:** (Öyleyse) övgü de yalnız Allah'a mahsustur, ama onların çoğu bilmezler.

32:11. **De ki:** Size vekil kılınan (bu konuda görevlendirilen) ölüm meleği canınızı alacak, sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.

32:29. **De ki:** Fetih (ve hüküm) gününde inkârcılara (o gün ettikleri) imanları fayda vermeyecek ve kendilerine mühlet de tanınmayacaktır!

33:16. (Resûlüm!) **De ki:** Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmanın size asla faydası olmaz! (Eceliniz gelmemiş ise) o takdirde de, yaşatılacağınız süre çok değildir.

33:17. **De ki:** Allah size bir kötülük dilerse, O'na karşı sizi kim korur; ya da size rahmet dilerse (size kim zarar verebilir)? Onlar, kendilerine Allah'tan başka ne bir dost bulurlar ne de bir yardımcı.

33:63. İnsanlar sana kıyametin zamanını soruyorlar. **De ki:** Onun bilgisi Allah katındadır. Ne bilirsin, belki de zamanı yakındır.

33:16. (Resûlüm!) **De ki:** Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmanın size asla faydası olmaz! (Eceliniz gelmemiş ise) o takdirde de, yaşatılacağınız süre çok değildir

33:17. **De ki:** Allah size bir kötülük dilerse, O'na karşı sizi kim korur; ya da size rahmet dilerse (size kim zarar verebilir)? Onlar, kendilerine Allah'tan başka ne bir dost bulurlar ne de bir yardımcı.

33:63. İnsanlar sana kıyametin zamanını soruyorlar. **De ki:** Onun bilgisi Allah katındadır. Ne bilirsin, belki de zamanı yakındır.

34:3. İnkârcılar: Kıyamet bize gelmeyecek, dediler. **De ki:** Hayır! Gaybı bilen Rabbim hakkı için o, mutlaka size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey bile O'ndan gizli kalmaz. Bundan daha küçük ve daha büyüğü de şüphesiz, apaçık kitaptadır (yazılıdır).

34:22. (Müşriklere) **de ki:** Allah'tan başka tanrı saydığınız şeyleri çağırın! Onlar ne göklerde ne de yerde zerre ağırlığınca bir şeye sahiptirler. Onların buralarda hiçbir ortaklığı yoktur, Allah'ın onlardan bir yardımcısı da yoktu.

34:24. (Resûlüm!) **De ki:** Göklerden ve yerden size rızık veren kimdir? De ki: Allah! O halde biz veya siz, ikimizden biri, ya doğru yol üzerinde veya açık bir sapıklık içindedir.

34:24. (Resûlüm!) De ki: Göklerden ve yerden size rızık veren kimdir? **De ki:** Allah! O halde biz veya siz, ikimizden biri, ya doğru yol üzerinde veya açık bir sapıklık içindedir.

34:25. **De ki:** Bizim işlediğimiz suçtan siz sorumlu değilsiniz; biz de sizin işlediğinizden sorulacak değiliz.

34:26. **De ki:** Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak, sonra aramızda hak ile hükmedecektir. O, en âdil hüküm veren, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

34:27. **De ki:** O'na (Allah'a) kattığınız ortaklarınızı bana gösterin. Hayır! Bilakis, yegâne galip ve her şeyi hikmetle idare eden ancak Allah'tır.

34:30. **De ki:** Size öyle bir gün vâdedilmiştir ki, ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz, ne de ileri geçebilirsiniz.

34:36. **De ki:** Rabbim, dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden) kısar; fakat insanların çoğu bilmezler.

34:39. **De ki:** Rabbim, kullarından dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden de) kısar. Siz hayıra ne harcarsanız, Allah onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

34:46. (Resûlüm! Onlara) **de ki:** Size bir tek öğüt vereceğim: Allah için ikişer ikişer ve teker teker ayağa kalkın, sonra da düşünün! Arkadaşınızda (peygamberde) hiçbir delilik yoktur! O ancak şiddetli bir azap gelip çatmadan evvel sizi uyaran bir peygamberdir.

34:47. **De ki:** Ben sizden bir ücret istemişsem, o sizin olsun. Ücretim yalnız Allah'a aittir. O, her şeye şahittir. 34:48. De ki: Kuşkusuz, Rabbim gerçeği ortaya koyar. Çünkü O, gaybı çok iyi bilendir.

34:48. **De ki:** Kuşkusuz, Rabbim gerçeği ortaya koyar. Çünkü O, gaybı çok iyi bilendir.

34:49. **De ki:** Hak geldi; artık bâtıl ne bir şeyi ortaya çıkarabilir ne de geri getirebilir.

34:50. **De ki:** Eğer (haktan) saparsam, kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer doğru yolu bulursam, bu da Rabbimin bana vahyettiği (Kur'an) sayesindedir. Şüphesiz O, işitendir, yakındır.

35:40. **De ki:** Allah'ı bırakıp da taptığınız, ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana! Onlar yerdeki hangi şeyi yarattılar! Yoksa onların göklerde mi bir ortaklıkları var! Yahut biz onlara, (bu hususta) bir kitap mı verdik de onlar, o

kitaptaki bir delile dayanıyorlar? Hayır! O zalimler birbirlerine, aldatmadan başka bir şey vâdetmiyorlar.

36:79. **De ki:** Onları ilk defa yaratmış olan diriltecek. Çünkü O, her türlü yaratmayı gayet iyi bilir. 36:80. Yeşil ağaçtan sizin için ateş çıkaran O'dur. İşte siz ateşi ondan yakıyorsunuz.

37:18. **De ki:** Evet, hem de hor ve hakir olarak (diriltileceksiniz). 37:19. O (diriltme) korkunç. bir sesten ibaret olacak, o anda hemen onların gözleri açılıp etrafa bakacaklar.

38:65. (Resûlüm!) **De ki:** Ben sadece bir uyarıcıyım. Tek ve kahhâr olan Allah'tan başka bir tanrı yoktur.

38:66. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi (olan Allah) üstündür, çok bağışlayıcıdır. 38:67. **De ki:** ‘Bu büyük bir haberdir.’ 38:68. ‘Ama siz ondan yüz çeviriyorsunuz.’

38:86. (Resûlüm!) **De ki:** Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben olduğundan başka türlü görünenlerden de değilim.

39:8. İnsanın başına bir sıkıntı gelince, Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra Allah kendisinden ona bir nimet verince, önceden yalvarmış olduğunu unutur. Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar. (Ey Muhammed!) **De ki:** Küfrünle biraz eğlenedur; çünkü sen, muhakkak cehennem ehlindensin!

39:9. Yoksa geceleyin secde ederek ve kıyamda durarak ibadet eden, ahiretten çekinen ve Rabbinin rahmetini dileyen kimse (o inkarcı gibi) midir? (Resûlüm!) **De ki:** Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları hakkıyla düşünür.

39:11. **De ki:** Bana, dini Allah'a hâlis kılarak O'na kulluk etmem emrolundu.

39:12. Bana Müslümanların ilki olmam emrolundu.

39:13. **De ki:** Rabbime karşı gelirsem, doğrusu büyük günün azabından korkarım.

39:14. **De ki:** Ben dinimde ihlâs ile ancak Allah'a ibadet ederim.

39:15. (Ey Allah'a eş koşanlar!): Siz de O'ndan başka dilediğinize tapın! **De ki:** Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem de ailelerini ziyana sokanlardır. Bilesiniz ki, bu apaçık hüsrandır.

39:38. Andolsun ki onlara: Gökleri ve yeri kim yarattı? diye sorsan, elbette 'Allah'tır' derler. **De ki:** Öyleyse bana söyler misiniz? Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, O'nun verdiği zararı giderebilir mi? Yahut Allah, bana bir rahmet dilerse, onlar O'nun bu rahmetini önleyebilirler mi? De ki: Bana Allah yeter. Tevekkül edenler, ancak O'na güvenip dayanırlar"

39:39. **De ki:** 'Ey kavmim! Elinizden geleni yapın; doğrusu ben de yapacağım! Artık yakında bileceksiniz!'

39:43. Yoksa onlar Allah'tan başkasını şefaatçılar mı edindiler? **De ki:** Onlar hiçbir şeye güç yetiremezler ve akıl erdiremezlerse de mi (Şefaatçı edineceksiniz)?

39:44. **De ki:** Bütün şefâat Allah'ındır. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz.

39:46. **De ki:** Ey gökleri ve yeri yaratan, gizliyi de aşikârı da bilen Allah! Kullarının arasında, ayrılığa düştükleri şeyin hükmünü ancak sen vereceksin.

39:53. **De ki:** Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

39:64. **De ki:** Ey cahiller! Bana Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz?

40:66. (Resûlüm)! **De ki:** Bana Rabbimden apaçık deliller gelince, sizin Allah'ı bırakıp o taptıklarınıza kulluk etmem bana yasaklandı ve bana âlemlerin Rabbine teslim olmam emredildi.

41:6. **De ki:** Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana ilâhınızın bir tek İlâh olduğu vahy olunuyor. Artık O'na yönelin, O'ndan mağfiret dileyin. Ortak koşanların vay haline!

41:9. **De ki:** Gerçekten siz, yeri iki günde yaratanı inkâr edip O'na ortaklar mı koşuyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir.

41:13 Eğer onlar yüz çevirirlerse **de ki:** İşte sizi Ad ve Semûd'un başına gelen kasırgaya benzer bir kasırgaya karşı uyarıyorum!

41:44. Eğer biz onu, yabancı dilden bir Kur'an kılsaydık, diyeceklerdi ki: Ayetleri tafsilatlı şekilde açıklanmalı değil miydi? Arab'a yabancı dilden (kitap) olur mu? **De ki:** O, inananlar için doğru yolu gösteren bir kılavuzdur ve şifadır. İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'an onlara kapalıdır. (Sanki) onlara uzak bir yerden bağırılıyor (da Kur'an'da ne söylendiğini anlamıyorlar.)

41:52. **De ki:** Ne dersiniz, eğer o (Kur'an), Allah tarafından ise siz de onu inkâr etmişseniz o zaman (haktan) uzak bir aynlığa düşenden daha sapık kim vardır?

42:15. İşte onun için sen (tevhide) dâvet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Onların heveslerine uyma ve **de ki:** Ben Allah'ın indirdiği Kitab'a inandım ve aranızda adaleti gerçekleştirmekle emrolundum. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim işlediklerimiz bize, sizin işlediklerinizde sizedir. Aramızda tartışılabilecek bir konu yoktur. Allah hepimizi bir araya toplar, dönüş de O'nadır.

45:26. **De ki:** Allah sizi diriltir, sonra öldürür. Sonra sizi şüphe götürmeyen kıyamet gününde biraraya toplar. Fakat insanların çoğu bilmezler.

46:4. **De ki:** Söylesenize! Allah'ı bırakıp taptığınız şeyler yeryüzünde ne yaratmışlar; göstersenize bana! Yoksa onların göklere ortaklıkları mı vardır? Eğer doğru söyleyenlerden iseniz, bundan evvel (size indirilmiş) bir kitap yahut bir bilgi kalıntısı varsa onu bana getirin.

46:8. Yoksa ‘Onu uydurdu’ mu diyorlar? **De ki:** Eğer ben onu uydurmuşsam, Allah tarafından bana gelecek şeyi savmaya gücünüz yetmez. O, sizin Kur'an hakkında yaptığınız taşkınlıkları çok daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter. O, bağışlayan, esirgeyendir.

46:9. **De ki:** Ben peygamberlerin ilki değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.

46:10. **De ki:** Hiç düşündünüz mü; şayet bu, Allah katından ise ve siz onu inkâr etmişseniz, İsrailoğullarından bir şahit de bunun benzerini görüp inandığı halde siz yine de büyüklük taslamışsanız (haksızlık etmiş olmaz mısınız)? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

48:11. Bedevîlerden geri kalmış olanlar, sana diyecekler ki: ‘Mallarımız ve ailelerimiz bizi alıkoydu. Allah'tan bizim bağışlanmamızı dile.’ Onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylerler. **De ki:** Allah size bir zarar gelmesini dilerse veya bir fayda elde etmenizi isterse O'na karşı kimin bir şeye gücü yetebilir? Kaldı ki, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

48:15. Siz ganimetleri almak için gittiğinizde seferden geri kalanlar: Bırakın, biz de arkanıza düşelim, diyeceklerdir. Onlar, Allah'ın sözünü değiştirmek isterler. **De ki:** ‘Siz asla bizim peşimize düşmeyeceksiniz! Allah daha önce sizin için böyle buyurmuştur.’ Onlar size: Hayır, bizi kıskanıyorsunuz, diyeceklerdir. Bilâkis onlar, pek az anlayan kimselerdir.

48:16. Bedevîlerden (seferden) geri kalmış olanlara **de ki:** Siz yakında çok kuvvetli bir kavme karşı savaşmaya çağırılacaksınız. Onlarla, teslim oluncaya kadar savaşacaksınız. Eğer emre itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükâfat verir. Ama önceden döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız sizi acıklı bir azaba uğratır.

49:14. Bedevîler ‘İnandık’ dediler. **De ki:** Siz iman etmediniz, ama ‘Boyun eğdik’ deyin. Henüz iman kalplerinize yerleşmedi. Eğer Allah'a ve elçisine itaat ederseniz, Allah işlerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir

49:16. **De ki:** Siz dininizi Allah'a mı öğretiyorsunuz? Oysa Allah göklerde olanları da bilir, yerde olanları da. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

49:17. Onlar İslâm'a girdikleri için seni minnet altına sokuyorlar. **De ki:** Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın. Eğer doğru kimselerseniz bilesiniz ki, sizi imana erdirdiği için asıl Allah size lütufta bulunmuştur.

52:31. **De ki:** Bekleyin. Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

56:47. Ve diyorlardı ki: Biz öldükten, toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra, biz mi bir daha diriltileceğiz? 56:48. Önceki atalarımız da mı? 56:49. **De ki:** Hem öncekiler hem de sonrakiler, 56:50. Belli bir günün belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır! 56:51. Sonra siz ey sapıklar, yalancılar!

62:6. **De ki:** Ey yahudiler! Bütün insanlar değil de, yalnız, kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız, bunda da samimi iseniz, haydi ölümü temenni edin (bakalım)!

62:8. **De ki:** Sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, muhakkak sizi bulacaktır. Sonra da görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size bütün yaptıklarınızı haber verecektir.

62:11. Onlar bir ticaret ve eğlence gördükleri zaman hemen dağılıp ona giderler ve seni ayakta bırakırlar. **De ki:** Allah'ın yanında bulunan, eğlenceden ve ticaretten daha yararlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

64:7. İnkâr edenler, kesinlikle diriltilmeyeceklerini ileri sürdüler. **De ki:** Hayır! Rabbime andolsun ki mutlaka diriltileceksiniz, sonra yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu, Allah'a göre kolaydır.

67:23. (Resûlüm!) **De ki:** Sizi yaratan, size işitme duyusu, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz!

67:24. **De ki:** Sizi yeryüzünde çoğaltıp yayan O'dur; ancak O'nun huzuruna gelip toplanacaksınız.

67:26. **De ki:** O bilgi, ancak Allah'a mahsustur. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım.

67:27. Ama onu (azabı) yakından gördükleri zaman, inkâr edenlerin yüzleri kararacak ve (kendilerine): İşte sizin isteyip durduğunuz budur! denecektir.

67:28. **De ki:** Allah beni ve beraberimdekileri (sizin istediğiniz üzere) yok etse veya (öyle olmayıp da) bizi esirgese, (söyleyin bakalım) inkârcıları yakıcı azaptan kurtaracak kimdir?

67:29. **De ki:** (Sizi imana davet ettiğimiz) O (Allah) çok esirgeyicidir; biz O'na iman etmiş ve sırf O'na güvenip dayanmışızdır. Siz kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu yakında öğreneceksiniz!

67:30. **De ki:** Suyunuz çekiliverse, söyleyin bakalım, size kim bir akar su getirebilir?

72:l. (Resûlüm!) **De ki:** Cinlerden bir topluluğun (benim okuduğum Kur'an'ı) dinleyip de şöyle söyledikleri bana vahyolunmuştur: Gerçekten biz, hârikulâde güzel bir Kur'an dinledik

72:20. (Resûlüm!) **De ki:** Ben ancak Rabbime yalvarırım ve O'na kimseyi ortak koşmam.

72:21. **De ki:** Doğrusu ben (kendi başıma) size ne zarar verme ne de fayda sağlama gücüne sahibim.

72:22. **De ki:** Gerçekten (bana bir kötülük dilerse) Allah'a karşı beni kimse himaye edemez, O'ndan başka sığınacak kimse de bulamam.

72:25. **De ki:** Tehdit edilegeldiğiniz (azap), yakın mıdır, yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koyar, ben bilmem.

109-el-KÂFİRÛN Bismillâhirrahmânirrahîm 109:l. (Resûlüm!) **De ki:** Ey kâfirler! 109:2. Ben sizin tapmakta olduklarınıza tapmam. 109:3. Siz de benim taptığıma tapmıyorsunuz. 109:4. Ben de sizin taptıklarınıza asla tapacak değilim.

109:5. Evet, siz de benim taptığıma tapıyor değilsiniz. 109:6. Sizin dininiz size, benim dinim de banadır.

112:1. **De ki:** O, Allah birdir. 112:2. Allah sameddir. 112:3. O, doğurmamış ve doğmamıştır. 112:4. Onun hiçbir dengi yoktur.

114-en-NÂS Bismillâhirrahmânirrahîm 114:1. De ki: Sığınırım ben insanların Rabbine, **114:2**.İnsanların Melikine (mutlak sahip ve hakimine), 114:3.İnsanların İlâhına. 114:4.O sinsi vesvesenin şerrinden, 114:5.O ki insanların göğüslerine (kötü düşünceler)fısıldar. 114:6.Gerek cinlerden, gerek insanlardan(olan bütün vesvesecilerin şerrinden Allah'a sığınırım!

Mahmut Selim GÜRSEL

ÇANAKKALE

Osmanlı İmparatorluğu. Ortadoğu'nun en büyük askeri ve siyasi gücü. Bazı idare eksikliklerinden ve tabasının ihanetlerinden dolayı, parçalanmaya, ufalmaya ve erimeye başlayan bir cihan imparatorluğu. Parçalana parçalana elinde kalanlarla idare ederken bir zaman diliminde; yedi düvel geldi, koskoca ve dünyada eşi ve emsali gözükmemiş bir donanma ile dayandı ülkemin kapısına. "Amiral Carden'in 15 Ocak 1915 tarihinde yaptığı dört aşamalı taarruz planına göre: Boğaz bir ay içinde geçilmiş olacaktı. Buna göre birinci aşamada dış savunma tabyaları imha edilerek ortadan kaldırılacak, ikinci aşamada orta savunma tabyaları ve üçüncü aşamada iç savunma tabyaları yok edilecek, dördüncü ve son aşamada ise; boğazda arta kalan mayınlar temizlenecek boğaz emniyet altına alınacak, Marmara Denizi'ne çıkılacak ve İstanbul'a girilecekti. Boğazın kara bölgesinde güvenliği sağlamak üzere Midilli'de yeterince kara kuvveti toplanacaktı.(1)" Bu raporun ön çalışmasını 11 Ocak 1915 tarihinde İngiltere Bahriye Nezareti'ne Çanakkale Boğazı'na Taarruz İçin Hazırlattığı Planı Sunmuş ve Çanakkale Boğazı'na Taarruz İçin Hazırlanmış Planın Uygun Olduğunun Amiral Carden'e Bildirilmesi; 28 Ocak 1915 Savaş Komitesinin Toplantısında Çanakkale Boğazı'nın Yalnız Donanmayla Zorlanmasına Karar Verilmesi 19 Şubat 1915'in Taarruz Tarihi Olarak kararlaştırıldı. Rapor ve plan ve kuvvetlerin çokluğu yedi düveli gururlandırmış fakat Napolyon'un bir sözünü unutmuş görünüyorlardı. "Türkler öldürülebilir ancak asla mağlup edilemezler."

Almanlar harp boyunca ani karlarla ve acele kararları Çanakkale'de de gözükmüş, Çanakkale Boğazı'nın zorlanacağını düşünmediklerinden burada bulunan 32 bataryayı 22'ye indirmişlerdi. Bu raporlar ve istihbarat üzerine yukarıdaki karar alınmış oldu.

Geldi, geçti. Deldi, geçti.

Çanakkale'nin savunmasında düşman; ülkesini, askerini seven bir komutanla karşı karşıya geldi. O savaşın; bir ülkenin kaderini etkileyen, yedi düvelin Çanakkale'de oyalanarak geri gitmesine sebebiyet verecek ve o günlerin verdiği zor kararlara imzasını atarak, zaman içerisinde yeni kararlarla vererek halen bir paylaşma alanı olarak gözüken "Güzel ve Tek" ülkemi bu günlere getiren Mustafa Kemal Atatürk'ün yine bu günleri görerek, ülkenin satılabileceğini

gençlere bildiren dâhidir. Bu dâhinin Avrupa tarafından kuyruk acısı olarak halen düşmanlıklarının sürmesi olağan değil midir?

O günün Osmanlı ülkesi ve Anadolu'nun çeşitli şehitlerinden gelen gençler bu topraklar için kendilerini gözlerini kırpmadan feda ettiler. 300000 savaş katılan Türk birliklerinin 211000 şehit olması düşündürücüdür.

Mehmet Akif ERSOY'UN

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNE

Şu Boğaz Harbi nedir? Var mı ki dünya da eşi?
En kesîf orduların yükleniyor dördü beşi,
-Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya-
Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya,
Ne hayâsızca tahaşşüd ki ufuklar kapalı!
Nerde -gösterdiği vahşetle "bu: bir Avrupalı"
Dedirir-yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi,
Varsa gelmiş, açılıp mahbesi, yâhud kafesi!
Eski Dünyâ, Yeni Dünyâ, bütün akvâm-ı beşer,
Kaynıyor kum gibi, tûfan gibi, mahşer mahşer.
Yedi iklimi cihânın duruyor karşına da;
Ostralya'yla beraber bakıyorsun: Kanada!
Çehreler başka, lisanlar, deriler, rengârenk.
Sâde bir hâdise var ortada: Vahşetler denk.
Kimi Hindû, kimi Yamyam, kimi bilmem ne belâ...
Hani tâ'ûna da züldür bu rezil istîlâ...
Ah o yirminci asır yok mu, o mahlûk-u asil,
Ne kadar gözdesi mevcûd ise hakkıyla sefil,
Kustu Mehmedciğin aylarca durup karşısına;
Döktü karnındaki esrârı hayâsızcasına.
Maske yırtılmasa hâlâ bize âfetti o yüz...
Medeniyyet denilen kahpe, hakîkat, yüzsüz.
Sonra mel'undaki tahrîbe müvekkel esbâb,
Öyle müdhiş ki: eder her bir mülkü harab.
Öteden sâikalar parçalıyor âfâkı;
Beriden zelzeleler kaldırıyor a'mâkı:
Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
Sönüyor göğsünün üstünde o arslan neferin.
Yerin altında cehennem gibi binlerce lâğam;
Atılan her lâğamın yaktığı yüzlerce adam.
Ölüm indirmede. gökler, ölü püskürmede yer;
O ne müdhiş tipidir: savrulur enkaz-ı beşer...
Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene, parmak, el, ayak;
Boşanır sırtlara, vadîlere sağnak sağnak.

Saçıyor zırha bürünmüş de o nâmerd eller,
Yıldırım yaylımı tûfanlar, alevden seller.
Veriyor yangını, durmuş da açık sînelere,
Sürü halinde gezerken sayısız tayyâre.
Top tüfekten daha sık, gülle yağan mermiler...
Kahraman orduyu seyret ki bu tehdîde güler!..
Ne çelik tabyalar ister, ne siner hasmından;
Alınır kal'a mı göğsündeki kat kat îman?
Hangi kuvvet onu, hâşâ, edecek kahrından râm?
Çünkü te'sis-i ilâhî o metîn istihkâm.
Sarılır, indirilir mevki-i müstahkemler,
Beşerin azmini tevkîf edemez sun’-i beşer;
Bu göğüslerse Hüdâ'nın ebedî serhaddi;
"O benim sun’-i bedî’im, onu çiğnetme!" dedi.
Âsım'ın nesli... diyordum ya... Nesilmiş gerçek;
İşte çiğnetmedi nâmûsunu, çiğnetmiyecek,
Şühedâ gövdesi, baksana, dağlar, taşlar
O, rükû olmasa dünyâda eğilmez başlar,
Yaralanmış tertemiz alnından uzanmış yatıyor,
Bir hilal uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş, asker!..
Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer.
Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor tevhidi...
Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi...
Sana dar gelmiyecek makberi kimler kazsın?
"Gömelim gel seni târîhe!" desem, sığmazsın.
Herc ü merc ettiğin edvâra da yetmez o kitâb...
Seni ancak ebediyyetler eder istiâb.
"Bu, taşındır" diyerek Kâbe'yi diksem başına;
Rûhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;
Sonra gök kubbeyi alsam da, ridâ namıyle,
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmıyle;
Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan
Yedi kandilli Süreyyâ'yı uzatsam oradan;
Sen bu âvîzenin altında, bürünmüş kanına,
Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
Türbedârın gibi tâ haşre kadar bekletsem;
Gündüzün fecr ile âvizeni lebriz etsem;
Tüllenen mağribi, akşamları, sarsam yarana...
Yine birşey yapabildim diyemem hâtırana.
Sen ki, son ehl-i salîbin kırarak savletini;

Şarkın en sevgili sultânı Salâhaddîn'i,
Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
Sen ki, İslâmı kuşatmış, boğuyorken hüsran;
O demir çenberi göğsünde kırıp parçaladın;
Sen ki rûhunla berâber gezer ecrâmı adın;
Sen ki a'sâra gömülsen taşacaksın... Heyhât!
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihat...
Ey şehîd oğlu, şehîd isteme benden makber,
Sana âğûşunu açmış duruyor Peygamber.
(1) Milli Savunma Bakanlığı, **Çanakkale-1915**, T.T.K. Basımevi, Ankara, 1999, s.17

Mahmut Selim GÜRSEL

KÜTÜPHANE VE KİTAPLAR

Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer. Diyen atalarımız her söz gibi bu sözü de boşa söylememişler.

Hani derler eski defterleri karıştırırken defterin içinden bir kart çıktı. Elime alınca bu kartın Hasan Paşa Kütüphanesinin kitaplarını aylık istatistikler için tuttuğum çetene olduğunu anladım.

Kartı incelediğimde 2 ayın 1987 yılında başlanan çetene tutmuşum. O ay için 15848 nolu demirbaştan 16292 nolu demirbaşa kadar 808 adet kitabın tasnifini yapmışım. Kartı incelediğimde niçin 15000 li kitaplardan başladım diye baktığımda her halde demirbaş defterinin herhangi birisinden başladığım aklıma geldi. Bu çizelgeye göre:

02.1987 15484-16292 = 808 adet kitap
03.1987 15059-15483= 424 adet kitap
04.1987 26217-26983= 766 adet kitap
05.1987 tarihinde tespit fişi çalışması yapmışım
06.1987 27272-30030=2758 adet kitap
07.1987 30031-32138 =2107 adet kitap
08.1987 22027-26216=4189 adet kitap
09.1987 26984-24271=287 adet kitap
10.1987 32139-36029=3890 adet kitap
11.1987 10028-12027= 1999 adet kitap
12.1987 13405-15058=1653 adet kitap
01.1988 18256-20491=2135 adet kitap
02.1988 12864-15058=2194 adet kitap
03.1988 16293-18255=1962 adet kitap
04.1988 20492-21300=808 adet kitap
05.1988 21301-22026=725 adet kitap
06.1988 12028-12863=860 adet kitap
07.1988 36029-36681=652 adet kitap
08.1988 12889-13404=515 adet kitap
09.1988 36682-37297=615 adet kitap

Toplam 29347 kitabın tasnifini yaparak demirbaş defterine yazdım. Hem de yalınız. Koskoca üç tane de kütüphaneci kadrosunu işgal eden kişilere rağmen. Tam on dokuz ay süren bir çaba. Bu sıralamaya göre 10000’den önceki kitapların

tasnifi ne oldu diyebilirsiniz. Bende bu soruyu kendime sordum, sonradan hatırladım. O sayıları ihtiva eden defterin bazılarına tasnif vermiştim. Bazılarına dememin sebebi o defterin Osmanlıca olarak yazılı olması gereği ile istatistik çizelgesi ni yazmamış olabilirim.

Ne yapalım ki Rabb'imin dediğinden fazlası olmuyor. Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Olmaz! Hiç çalışanlarla çalışmayanlar bir olur mu? O da olmaz. Fakat her ne hikmetse o zaman sicil amirim olan Mehmet Yüce, Ahmet Ertekin Mümine GÜLCÜ bana düşük sicil vermişler ve memuriyet hayatım boyunca hiçbir zaman işten kaçmadığım ve çalışmayı sevdiğim halde sicil amirlerimin elleri bana olumlu sicil vermediklerinden o zamanki mükafat olarak verilen terfilerden faydalanamadım. Ne yapalım? Bu dünyanın birde öbür dünyası var!

Gelelim bu çalışmalardan başka bir şeyler üretip, üretemediğime. Demirbaş defterlerine kayıt olan kitaplar yıllar itibariyle kayıtlar yapıldığından, satın alınan veya kütüphanede biriktirilen periyodiklerin peş peşe kayıtlarından aynı gazetelerin, dergilerin, kitapların yenilerinin kayıtları çıktıkça, tasnif kitabına bakmaktansa demirbaş defterinden aynı kitabı bularak tasnifi atmamın daha da kolay olduğunu gördüm. Zannedersem üçüncü sene kayıtlarında da bir fihrist alarak bu tasnifleri atılan kitap ismini ve tasnifini yazmaya başladım. Hiç unutmam ilk yazdığım Resmi Gazete ismi ve tasnifi idi. Bu zamanla bir yıl içerisinde üç adet fihrist defterini dolduracak kadar bilgi sahibi ve kayıta malik olmuştum. Kütüphane kitaplarının tasnifi bitince, bu defterleri bir ıraya koyayım istedim. Yeni bir büyükçe bir fihrist aldım ve yazmaya başladım. Hatta biraz daha da bilinçlendiğim için ara sıra çıkan önemli bilgileri de tasnifini atarak deftere kaydettim.

Defterin bitimine akın aklıma bir fikir geldi. Yaptığım bu çalışma basılmamıştı. Tasnifleri attığımız bir Dewey onlu tasnif vardı fakat herkes bu cetvelleri kullanamıyordu. Bilhassa ilçe kütüphaneleri de tasnif için o zamanlar bize müracaat ediyorlardı. Hem ilçelerin, hem de kütüphanelerin işini görecek bir çalışma yapmaya karar verdim. Hazırlıklarını kullanılmış kâğıtların arkasına yazarak sıralamalarını bunlarda yaptım. Bana fırsat buldukça yardım eden bir arkadaşımızda teşekkür etmek isterim. 1991 yılında yayınladım ilk kitabım olan "DEWEY ALFABETİK ONLU TASNİF FİHRİSTİ" meydana çıktı.

Demek ki yapılan her işin sonradan bir mükafatı oluyormuş.

Atilla ALPAY

EN KUTLU HAFTANIN ARDINDAN…

Kainatın en değerli insanı, Peygamber peygamberi, Allah'ın C.C. sevgili kulu, Resulü ve Elçisi Hz. Muhammed'in (SAV) dünyaya teşrif ettikleri geçen hafta -malum aliniz-Kutlu Doğum haftasıydı

Yıllardan beri bu önemli hafta sadece dini eğitim veren kurumlarımızın ve bazı sivil toplum kuruluşlarının çabalarıyla kutlanır. İlahiyatçılarımız salonlarda konferanslar verir, özel vakıflar ve bazı dini sivil toplum kuruluşları basın bültenleri yayınlar; camilerimiz de mevlitler okunur, dini hassasiyeti olan medya kuruluşları konuya gereken önemi verir ama büyük bir kesiminin ise hiç umurunda olmaz.

Bu kutlu olay nedense bir türlü bütün milletimize mal olacak bir kutlama veya büyük bir etkinlik haline dönüştürülemez.

İlgili Ayette "Biz seni insanlığa bir müjdeci ve bir nur olarak gönderdik " denilen bu en yüce insanı ve ümmeti olmakla şeref duyduğumuz yüce Peygamberimizi, İslâm'ın ilk devlet Başkanını ve kainatın bile hatırına var edildiği yüksek ahlak ve faziletin timsali bu mübarek insanı böyle bir vesile ile bir kere daha anmak neden bu kadar zor olmalı ki?

Uzak Doğu'da Endonezya'da, Sumatra da ,Malezya da Filipinler de bu haftanın top atışlarıyla karşılandığını, uçaklarla şehirlerin üzerine gülsuyu ve yaprakları serpildiğini, yoksulların doyurulduğunu, kimsesizlerin evlendirildiğini, sünnet şölenleri yapıldığını, Kur'an okuma arışmaları tertiplendiğini; hayırlarda yarışıldığını; hatta Devlet başkanlarının çıkıp da " Biz peygamberimize ve sünnetine bağlılığımızı bir şeref kabul etmekteyiz , Müslüman olduğumuz için gurur duyuyoruz " diye de demeç verdiklerini , kimilerinin de uçaklarına atlayıp Medine'ye Efendimizin SAV kabrine gidip gözyaşı döktüklerini duyuyorum ve biliyorum. Birkaç sene sonra bu ülkenin - cadılar bayramı ile şükran gününü de kutlayacağına artık iyice kanaat getirmeye başladım.

Noel baba safsatalarına ekledikleri ve bizim yaşanmamış gençliğimizde olmayan sevgililer günü St.Valentin day diye bir icadı ve bunun gibi bir sürü kefere adetini kutlamak dururken bu hafta da (!) ne ola ki ?

Televole medeniyetinin birinci şartı olan dini ve milli bayramlarda evden kaçarak; tatile çıkmak, akabinde de Bolu dağlarında kara veya bir yerlerde de sellere yakalanarak rezil olmak varken kim oturur da bu haftayı kutlar. Sonra stratejik bilmem neyimiz sam amcaya ayıp olmaz mı .? Maazallah kızıp da

marlboromuzu , colamızı ve hamburgerimizi keserlerse o zaman nice olur halimiz? Filistinde helikopterden atılan füzelerle insanlar mı öldürülüyormuş? İşgal altındaki eski Osmanlı mülkü Memalik-i Irak da Müslüman kanı oluk gibi aksa ne olurmuş ki ; orada zaten savaş var.Ülkesini ve namusunu ,toprağını ,dinini ve imanını savunanlar zaten direnişçi,stratejik müttefiklerimiz insan hakları ve demokrasi uğruna girdiler zaten Irak ' a.. Öyle değil mi?

Sen hem tek başına koca müttefikimize savaş açacak ve birde gidip Afgan dağlarında saklanacaksın öyle mi ? Ne kadar ayıp. Bu hiç insanlığa sığar mı ? Sonra bizi Araplar arkadan vurmamışlar mıydı?

Komünist militanları Filistinliler hep o kamplarda eğitmediler mi ? Hünsa-münsa bilumum muganniye, rezil ve ne kadar sanatçı dedikleri herif ve kadın, dönme varsa ekranları işgal etmiş,İyi çiğ köfte nasıl yoğrulur; horon nasıl tepilir , hangi kanalda davul zurna ile oyun havaları var. Barlardan artistlerden ,nonoşlardan ve gece kulüplerinden görüntüler nerede? Kim nerede kimi evlendiriyor, hangi dizide kim kimi boynuzlamış…

Canım aslında biz de Müslümansız. Dedemiz hacıydı,ebemizde hoca.. Sonra dedemin dedesi Yemende öbürü de bilmem nerede kalmış da dönmemiş, onunda babası Osmanlıda at uşağıymış. Yaaaa.

Hem sonra şu ibadetleri Türkçe yapsak artık olmaz mı? Bak camilere hoparlör kondu da ne güzel oldu. Şu Cuma namazlarını da neden internetten vermezler ki? Sonra artık namaz kılan da kalmadı ki? Bu kadar cami yapılana kadar okul yapsak ya? Sonra irtica bir hortlar maazallah. Gelir hepimizi çiğ çiğ yer, Türkiye İran olur mu hiç…Hacı'm diye dört tarafı kapalı cisme denir. Hacc'a gitmesek de Arapları zengin etmesek olmaz mı? Çalışmak ibadet değil midir zaten.kalbin temiz olacak bir kere …Ya bu bilgi çağında ne namazı abi ya, onlar eskidendi , hem sonra biz artık layıkız…Off offf ne olacak bu memleketin hali…Bak bu büyük bitcek ha.Sonra ölümü gör bitmezse konuşmam.. Hadi şerefe ,buyur buradan yak..Nasıl olsa bir gün ölmiycez mi ?Ne Şeyh Yasin Şehit mi olmuş, ay inanmıyorum,vah vah.Başımız sağ olsun..Orhan ağabeyin yeni albümü mü çıkmış,beni cepten ara,dokuz gibi gel, waaww,harika , noluyor burada biri izah etsin ,çaak moruk, na'yırrr, no'lamaz.çaaav,öptümm,baayy.!

Kainatın uzak ve karanlık köşelerindeki galaksilerin ,derin okyasunlardaki ışık saçan balıkların,balta girmemiş ormanlardaki vahşi hayvanların ,rengarenk kelebeklerin ,karlı dağların ,birbirine karışmayan denizlerin ,madenlerin ,kayaların ,taşların,.bulutların, birbirine benzemeyen insanların, ülkelerin,devletlerin ,batan ve çıkan medeniyetlerin Gezegenle arası uzayın ,dna'ların,antimaddenin ,protonun,nötronun,mezonların ve quasarların…Gözle görülmeyen mikropların,bakterilerin,virüslerin,genetik kodların ve şifrelerin…Enerji bedenli varlıkların,ateşten ve radyasyondan mamül cinlerin, şeytanın, nurdan yaratılmış ölümsüz meleklerin,Ruh'un..Can'ın..hatta Cebrail,

Mikail,İsrafil ve Azrail As ' ın…Milyonlarca yıldır , gelip geçen milyarlarca insanın ve binlerce peygamberin;

Yüce yaratıcımız kainatın sahibi Allahü Azimüş-Şan Hazretlerinin seçerek,överek ,güzel ahlakı tamamlamak için yarattığı ve dünyamıza gönderdiği;

Hz.Muhammed Mustafa SAV dır bu insan…

Salavatlarla mübarek ismini anmamız gereken;

Anıldığı yerde ürpermemiz gereken;

Liva-ül Hamd sancağına gönüllü yazılmamız gereken;

Değil yılda bir hafta her nefes alışta anmamız gereken ;

İnsanların önderi,

Peygamberler peygamberi, imamlar imamı,

O ' dur.

Allah'u Tea'lanın katına aldığı,konuştuğu, cenneti ve cehennemi gösterdiği tek insan ;

O ' dur.

Bize şefaat edecek olan, hayatımızı yönlendiren ve ahireti bildiren de ;

O ' dur.

Bu haftada bin dört yüz küsür yıl önce O'nun dünyamızı şereflendirdiği zamandır.

Adı da Kutlu Doğum Haftasıdır.

Öyleyse;

Ey Müslüman Türk Milleti;

Gafleti, dalaleti, haramları, müskiratı, rezaleti, sefahati,

Fuhşiyatı ve bilumum zararlı neşriyatı BIRAK.

BIRAK VE DUR DA BİR KERE AYAĞA KALK,

Selavatlarla ve tazimle ,

Artık ;

KENDİNE GEL...

Saygılarımızla…

Mahmut Selim GÜRSEL

SANAL MÜZEM

Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?

Olmaz.

Zengin fakirin halinden anlar mı?

Anlamaz.

İnsanoğlu her nedense kendi gelirinin, bütün insanlarla aynı olduğunu, kendi bilgisinin de herkesle aynı olduğunu, kendi bilgisayarındaki programların da bütün kullanıcılarda olduğunu zannederek büyük bir "YANILGI" içerisindedir.

Bu yüzden yaptığımız site veya tanıtımlarda; karşımızdaki izleyicinin en eski teknoloji ile sizi izlediğini ve takip ettiğini düşünmemiz gerekmektedir.

Çorum Müzesi açıldıktan bir müddet sonra 25,3,2005 Kodak Easy Schare cx6200 dijital makinem ile 5 gün ardı ardına birkaç kere makinamı boşaltarak tekrar çekim şartı ile en düşük ayarda çekimler yaptım. Neden mi o zamanlar makineme bir ek ram alamamış makinenin ramı ile durumu idare ediyordum da onun içindi. Neyse bu resimleri kendi görüş ve sırası ile sınıfladım ve 2005 yılının turizm haftasında da sanal olarak yayınlamaya başladım. Sayfamın sağ tarafında bulunan ÇORUM MÜZESİ lingini tıklayınca yine sağ tarafta;NASIL ULAŞILIR,NASIL GİDİLİR,MÜZE TARİHÇESİ, MÜZE GİRİŞ,MÜZE GİRİŞİ,MÜZE ÖN GİRİŞİ,MÜZE İÇİ ANTRE,MÜZE 1.KAT,MÜZE 2.KAT,MÜZE 3.KAT,MÜZE 4.KAT,MÜZE BAHÇESİ,MÜZE ESERLERİ 1 ve MÜZE ESERLERİ 2 linkleri bulunmaktadır. bu linkleri tıklayınca ortada yeni bir sayfa açılarak sanal bilgilere ulaşılmaktadır.

Neyse sitemiz yayınlanmaya başladıktan sonra bir e-posta aldım:

-Sayfalarınız pek amotörce, flas'la yapsanız diye önerine bulunuyordu. O zata:

-Bilmiyorum bilyor musunuz; belli bir yaş ve belli bir Internet kullanıcı kesimi bilgisayarında flas bilgisayarınızda yüklü değil, bilgileri ve resimleri düzgün görmeniz için flas programını yükleyiniz ön bilgisini alınca bir daha o sitenin yayından bile geçmediklerini ve bu flas programının virüs olduğunu zannettiklerini. diye yazdım.

Birkaç gün sonra da başka bir e-postada:

-Acaba Neden ilimizdeki Alacahöyük ve Boğazköy müzeleri yok. Diye yazmıştı. Bende yukarıda demiştim ya herkesi kendimiz gibi biliriz:

-Gazım yok. Diye yazmıştım. dört gün sonra cep telefonum çaldı. "Gazım yok" diye yazdığım arkadaş arıyordu. kendisini tanıttı:

-Beyefendi; benimle dalgamı geçiyorsunuz? Dört gündür düşünüyorum, bu bana niçin gazım yok diye kafa patlatıyorum. Nedir bu gazim yok? Söyleyebilir misiniz? Dedi.

-Bende gülerek, ben emekli birisiyim, arabamda gazla çalışıyor, onu yazmıştım. Arabaya gaz alamadım ve gidemedim. Dedim. Gülüştük.

-Yaptığım bu sitenin cd sini Çorum müzesine verdim. Sonradan onlarda kendi bildikleri formatta site yapıp Çorum Müzesini tanıtıyorlar, sizde bilgi olarak yazmışsınız. Benimde bilgisayarımda o program ve ramımım düşüklüğünden halen müzenin sayfasına giremedim.

Birkaç yere müracaat ettim, katkınız olsun, Müzelerimizle ilgili çalışma yapıyorum dedim. İmkânım yok, gittiğiniz yerde kalacaksınız, resim çekeceksiniz, konaklayacaksınız, yiyeceksiniz. Velhasıl bu güne kadar kimse sesini çıkarmadı.

Sitelerimi Aralık 2006 ve Şubat 2007 tarihlerinde heckledi. Sayfaları yenileme ve düzenleme ile vakit geçiriyorum. Arama motorlarında corumlu veya Çorumlu yazılınca hemen üst sıralarda, ziyaretçimde tekil 10000 ortalamasında. Pek çok kişi soruyor bunları yapıyorsun kandile bir şey damlıyor mu? Diye. Bende:

-Hazreti Ali R.A. "Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum" demiş, bu on bin kişi birer harf öğrenirse bende köşelik oluyorum diyorum.

Ali EMİROĞLU

AVRUPA'DAKİ TÜRK MİLLETVEKİLLERİ

Bu bizden olan milletvekillerini televizyon ekranlarından izledim. Her biri bir Avrupa memleketinin, hem de batı Avrupa memleketlerinin parlamentolarının üyesi bulunuyorlar. Almanya, Belçika, Hollanda, Danimarka bunlar arasında. Asılları bizden olan bu Milletvekilleri ve Senatörler, aslında Kıbrıs'a gelmişler ve Kıbrıs Türklerini aydınlatma görevlerini yüklenmişler. Bunlar bir kısmı gelmişken Türkiye'de de Haber Türk Televizyonunda bir çık oturuma katılmışlar.

Bunlar, artık bulundukları memleketlerin vatandaşlarıdır. Almanya'nın, Belçika'nın "Türk Asıllı Milletvekilleri ve Senatörleri". Bu demektir ki, bunlar artık bu memleketlerin insanlarıdır. Yani, Alman, Belçika, Hollanda ve Danimarkalı insanlar. Sadece bunların asılları Türk. Bizde öyle mi? Bin senedir bir milletin adamları, bir devletin vatandaşları olarak yaşayan bizim insanlarımızın sapıtmış olmaları, kendilerini etnik kökenlerinden sayıp mensup oldukları milletin ve devletin adını isimlerine kondurmak istiyorlar. Ülkeyi yöneten insan da kalkıp, milletin asıl rüknüne nasihatte bulunuyor: "Sen, ne mutlu Türküm deme; öteki de kalkar, ne mutlu Kürdüm der" diyor. Bu bizimki etnik köken dalkavukluğu değil mi?

Bizim misafirlerimiz olan ve asılları bizden olan milletvekilleri ve senatörler, bulundukları milletin içinde Türk insanı olduklarını mı, yoksa bulundukları memleketin insanı olduklarını mı söylüyorlar? Bunlar, "Ne mutlu ki

Alman'ım" mı diyorlar; yoksa, "ne mutlu Türk'üm" mü diyorlar? Yaşadıkları devletlerin Başbakanları, kendi asıl vatandaşlarına, bizim Başbakanımızın tavsiyelerini yapabilir mi? Alman Başbakanı kadın, Merkel, çıkıp ta Almanlara, Almanlığınızla öğünüp de Türklere örnek olmayınız, diyebilir mi?

Türk asıllı milletvekillerinden ve senatörlerden ekranda tanıdıklarımız, Avrupalı olarak yetişmişler. Ülkenin dillerine vakıflar. Partilere girmişler ve Başbakanlarının oyuna yakın oy almışlar. Demektir ki, o milletin adamları da bunlara oy veriyor.

Aslı bizden olan bu insanlar, medyamızın pireyi deve yaparak, Avrupalıları ve bizzat kendi milletimizin insanlarını yanlış şartlandırdığının bilincindeler. Bu insanlarımız, Avrupalı sokaktaki insanların, Türkiye'nin haritada yerini bile bilmeyebileceklerini kabul ediyorlar. Ancak, Avrupalı yönetim kurum ve adamlarının,

Türkiye'yi ve isteyeceklerini çok iyi bildiklerini de söylüyorlar.
Bu insanlar, bizim yönümüzün, Osmanlı'dan beri hep Avrupa medeniyeti olduğunu kabul ediyorlar. Avrupalının dışında bir yön aramanın mantık dışı olacağını da söylüyorlar. Ayrıca, bizim Avrupa'ya olduğundan çok, onların Türkiye'ye ihtiyaçları olduklarının da farkındalar. Türkiye'nin ana çizgiden ayrılmayacağını da biliyorlar. O zaman, bu karışıklıktan istifade etmek istiyorlar. Ne kadar taviz alırlarsa, onu kâr sayıyorlar. O zaman, pazarlıkta, bizim de iyi hesaplar içinde olmamızı tavsiye ediyorlar.

Kuzey Kıbrıs Türk devletinin var olduğunun bile, halkın bilgisi dışında olduğunu söylüyorlar.

Bunlar, bir esas sayılacak noktaya da dikkat çekiyorlar. Onlara göre, bu gün Avrupa'da çaplı sayılacak politika adamlarının yokluğunu bildiriyorlar. 30 sene önce, Yunanistan'la Türkiye AB içine davet edildiği zaman, iş başında olan politikacı ve büyük bürokratların bu gün olmadığını açıklıyorlar. Türkiye ile kısır çekişmenin bir yönünü de, bu adam eksikliğine bağlamak niyetlerini açıklıyorlar.

Daha şikâyet edecek noktaları da var. Aslı bizden olan genç neslin, gerektiği kadar yetişmediğini, iyi dil öğrenmediğini söyledikten sonra; yetişmemiş insanların yetişmişlerle nasıl boy ölçüşüp de eşitlik sağlayabileceklerini ortaya getiriyorlar. Orası Türkiye değil ki, cahil kalmış beyinler, sırf oy avcılığı yüzünden, kendini yetiştirmişlerden daha kıymetli sayılmış olsunlar.

Bu son şikâyetleri, beni tanıyan bütün yabancılardan işittim. Bizim insanlarımızın, dil öğrenmemekte, başlarını kapamakta, komşu yerliye iyi gözle bakmamakta ayak dirediklerinden şikâyet etmişlerdi.

Bizim kendi ülkemizde kıymetli sayılan bu başıbozukluğun Avrupalılar yanında makbul sayılmasını istemeye hakkımız olur mu? Orada isteyemediğiniz isteklere burada, kendi memleketinizde niçin sarılıyorsunuz?
Neleri kanıtlamak istiyoruz biz?

Mahmut Selim GÜRSEL

NEDİR BU E- POSTA (e-mail)

Nedir bu e-posta (e-mail) arkadaşlar bir bileniniz varmı?

Vereceğiniz cevabı biliyorum bu bir elektronik yazışma, yani Internet üzerinden gelen mesajlara verilen isim diyeceksiniz.

İkinci soru olarak kaçımız bu e-posta'nın faydalarını biliyoruz. Diye soracak olsam?

Evet, biliyoruz; diyeniniz çıkacaktır.

Bence pek çok Internet kullanıcısı e-postanın nimetlerini ve faydalarını bilmemekte.

Internet siteleri olanların kendi domain (isimleri) ait e-postalarının olmaları ve bu postalarına ait adreslerine giden mesajların pak çoğunun geri geldiklerinden de haberdar olmadıkları malumdur.

Ücretsiz hizmet veren e-posta sunucularının bazılarında ve kendi sitenizde bulunan e-posta hizmetinden daha detaylı faydalanmanın en iyi yolu bilgisayarınızda yüklü olan Microsoft Outlook Express ya da kulanı olarak daha detaylı olan Microsoft Outlook kullanmayı bilmemelerinden olsa gerek. Neden derseniz bu iki araçta bulunan Gelen posta POP 3 ve Giden posta STMP ayarlarının yapılmadığından gelen e-postalarınızın anında Internet'te bağlı iken sizlere bilgi vermesinden faydalanamamanızdan sitenizde veya ücretsiz faydalandığınız e-posta hizmetlerinde bulunan ve size ayrılan e-posta kotasının dolması nedeni ile size gönderilen e-postalar yollayana geri gelmektedir. Buna örnek olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi Millet Vekillerimizin e-postalarını örnek gösterebilirim. Burada bulunan e-postalarının pek çoğun dolu olduğundan geri dönmekte ve bilgi aktarımı tam yapılamıyor.

Örneğini verdiğim e-postaların tamamına Fransa'yı kınama mesajı yollama amacı ile tamamına gönderdiğim e-postalarının içinden geri gelenleri de derleyerek Meclis Başkanlığına gönderip ya bu cevap vermeyen yani kullanılmayan e-postaların kaldırılmasını; ya da e-posta kutularının barındırma

alanını arttırılmasını önerdim. E-postaların kaldırılmalarından daha önemlisinin de barındırma kotalarının yükseltilmesini ve Millet Vekillerimizin sekreterlerinin bu işle ilgilenmesini önerdim. Tabi her önerilen bilgi gibi bu da dikkate alınmadı. Bu e-posta kutularının bulunduğu adresten http://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/mv_e_posta_sd.uye_e_posta sizde bu sözlerimin doğruluğunu, yolladığınız e-postaların pek çoğunun geri geldiğini görebilirsiniz. Bu panelde Bazı Millet Vekillerimizin de isimlerinin mavi renkli olarak yazıldığını görürsünüz. Bu mavi isimliler benim sayabildiğim kadar 39 adet olup bu vekillerimizin acaba kaç tanesinin sitelerinde bulunan e-postalarında sitelerine ait e-posta adresleri olduğunu gezerek görebilirsiniz.

Siz okuyucularımızın da kendi e-postalarını sık sık temizlemeleri, yada posta kutularının barındırmalarını artırmalarını salık veririm.

Hasan Latif SARIYÜCE

TEKRAR GÜMÜLCİNE'DE 4

4. Türk adına duyulan düşmanlık

Batı Trakya Türkleri Lozan Antlaşması'nı izleyen günlerde Türk adı taşıyan dernekler, birlikler, spor kulüpleri kurmaya başlamışlardır. Batı Trakya Türkleri yeni Türkiye'yi yakından izleyerek gelişmelere ayak uydurmaya başlamışlar, kurdukları her toplumsal kuruluşun adının başına Türk adını mutlaka koymuşlardır.. Bilhassa 1927'de kurulan İskeçe Türk Birliği'nin, 1928'de kurulan Gümülcine Türk Gençler Birliği'nin, 1936'da kurulan Batı Trakya Türk Öğretmenler Birliği'nin Batı Trakya Türklerinin birleşmesi ve bilinçleşmesinde önemli etkileri olmuştur. Bu gelişmede Batı Trakya Türklerinin çıkarmaya başladıkları gazetelerin de önemli yeri vardır.

Yunanistan, 1984'te Türk adına açıkça cephe almaya başlamıştır. Gümülcine valisi N. Papadimas, Türk adı taşıyan birlik ve dernekler hakkında davalar açmaya başlamıştır. Adil Yunan mahkemesi (!), "Türk adının Batı Trakya'da Türk vatandaşları bulunduğu izlenimi yarattığı" gerekçesiyle yasaklanmasına karar vermiştir. Davalar son bulmamış, bu kez "zararlı faaliyette bulunmak" iddiası ile yeni davalar açılmıştır. Yunanlı yargıçlar sonuçta Türk adı taşıyan bütün birlik ve dernekleri 1985'te kapatmıştır. Türkler temyiz mahkemesi niteliğinde olan Yunanistan yüksek mahkemesine (Arelos Pagos) başvurmuşlar, mahkeme itirazı kabul etmemiş, yerel mahkemenin kararını onamıştır.

Türk dernek ve birlikleri aynı adlarla 1927'den beri etkinlik içinde idiler. Altmış yıl süresince bu etkinlikler zararlı bulunmamış, Yunan yasalarına göre suç oluşturan her hangi bir eylem saptanmamıştı. Böyle olduğu halde Yunanistan birden rota değiştirerek yalnız Türk adına karşı değil, Türk azınlığın sosyal, kültürel etkinliklerine, kişiliklerini geliştirecek her türlü girişime karşı savaş açmıştır. Türk adının yasaklanması, birliklerin kapatılması kararlarının acısıyla

Türkler 29 Ocak 1989 günü bir miting düzenlemişlerdir. Bu mitingin ikinci yıldönümünde Yunan gizli polisi tarafından harekete geçirilen çapulcu ve fanatik Rumlar, dükkânlarında müşteri bekleyen, sokaktan geçen, evine ekmek götüren, ibadetlerini yaparak camilerden dönen Türklere taşlarla sopalarla saldırmışlar, suçsuz otuz Türkü yaralamışlar. 270 Türk dükkânını da tahrip ve yağma etmişlerdir. Azınlık tarihine bu olay Yunan Vandalizmi olarak geçmiştir. Ülkesini dünyaya demokrasi ve uygarlığın beşiği olarak yutturmaya çalışan Yunanistan'ın gerçek yüzü budur. 15 Mayıs 1919'da ordusunu İzmir'e

çıkardığında da aynı nakaratı, “Anadolu’ya uygarlık getiriyoruz,” yalanını yaymışlardı. Anadolu’da gözü dönmüş uygarlık yayıcısı Yunanlı askerlerin nasıl katliamlar yaptıklarını, yakıp yıkarak taş taş üstünde bırakmadıklarını bütün dünya görmüştü.

Şimdi ortalıkta “Yunanlı dostlarımız” sözü dolaşmaya başladı. Batı Trakya Türkleri bu sözden rahatsızdır. “Bizi boğmak, yok etmek, yaşama hakkımızı elimizden almak isteyen Yunan’a dostumuz demeniz bizi üzüyor,” diyorlar. Bu satırları yazarken önümdeki gazetede eski dış işleri bakanı İsmail Cem’in davetiyle Türkiye’ye gelen Yunanistan dış işleri bakanı Papandreu’nun bir demeci var. Bay Papandreu, dostu Cem’in yanında bir öğrencinin sorduğu soruya şu yanıtı veriyor: “Kıbrıs bizi ya bölecek ya birleştirecek...” Yani demek istiyor ki, “Türkiye Kıbrıs’ı Yunanistan’a terk ederse dostluğumuz sürer, bu olmazsa düşmanlığımız devam eder.”

Düşmanlığınız devam etsin bakalım Bay Papandreu. Politika yaptıklarını sanan birkaç kişinin dışında, Türk halkı sizin dostluğunuza inanmıyor. Hem de hiç inanmıyor. “Kurttan post, Yunan’dan dost olmaz,” diyor.

5. Yunanistan Türk öğrencilerinin eğitimine engeller çıkarıyor

Batı Trakya’da Türk çocuklarının eğitimi son derece güçleştirilmiştir.

Yunanistan’da zorunlu ilköğretim süresi 6+3=9 yıldır. Türk çocukları ise zorunlu olarak ancak 6 yıl eğitim görmektedirler. Yunanistan Türk okullarına Türkiye’de yazılmış ders kitaplarını sokmuyor. Hatta bir öğretmenin bana anlattığına göre okullara yalnız Türkçe ders kitapları değil Türkçe olan hiçbir kitap sokulamamaktadır. Türk çocuklarının okuduğu Türkçe dersi (okuma) kitaplarını Yunanlılar Yunanlı öğretmenlere yazdırmışlardır. Batı Trakya Türklerinin büyük ve şehit önderi Dr. Sadık Ahmet, “Yunanlı Türk’e Türkçe öğretemez,” sloganı ile bu duruma karşı çıkmıştı.

Yunanistan ile Türkiye arasında 1953 yılında imzalanan bir protokol ile her yıl karşılıklı olarak Batı Trakya ve İstanbul’a 25 öğretmen gönderilmeye başlanmıştı. 1955 yılında öğretmen sayısı 35’e çıkarılmıştı. Ama aradan bir süre geçince Yunanistan Türkiye’den gönderilen öğretmenlerden yalnız 16’sına vize vermeye başlamıştır. Fazlasını Yunanistan’a sokmamıştır. Ayrıca ilköğretimi batı Trakya’da yapan Türk çocukları, Türkiye’deki altı yıllık öğretmen okullarında okuduktan sonra Yunanistan’daki Türk okullarında öğretmenlik yapmakta idiler. Bunların maaşlarını da Türkiye ödemekte idi. Yunanistan bu yolu da tıkamıştır. Türkiye’de okuyan öğretmenlere görev vermemiştir. Öğretmenlerini Türkiye yerine kendi ideolojisine göre yetiştirme kararını almış ve Selanik’te SÖPA’yı (Selanik Özel Pedagoji Akademisi) açmıştır. Türk azınlığı SÖPA’dan mezun olan öğretmenleri kuşku ile karşılamışsa da bunların aldıkları beyin yıkayıcı eğitime karşın duygularını, Türklüklerini kaybetmedikleri, kendi soyuna, geleneklerine, dinine bağlılıklarını sürdürdükleri görüldüğünden duyulan kuşku zamanla dağılmıştır.

Türk öğretmenlerinin sayıca yetersizliği, Türk okullarında çoğunluğun Yunanlı öğretmenlere geçmesi ve eğitimin son derece kalitesizleşmesi nedenleriyle bazı Türk aileleri çocuklarını ilk öğretim için Türkiye'ye göndermeye başlamışlardır. İlk önce bu süreci Elmalı ve Karaçanlar Türk okullarında öğrencileri bulunan aileler Yunanlı öğretmenler eliyle yürütülen yetersiz eğitime bir tepki olarak başlatmışlar. Bu hareket bugüne kadar genişleyerek devam etmiştir. Bu velilerin büyük çoğunluğu, çocuklarının Türkiye'de okuduktan sonra orada yerleşip kalmalarını istemektedirler. Ayrıca lise mezunu Türk çocuklarının ekserisi üniversite öğrenimlerini Türkiye'de yapmaktadırlar. Bunlar da üniversiteyi bitirdikten sonra Türkiye'de kalmayı tercih ediyorlar. Böylece Türkiye, ana yurda Batı Trakya Türklerinin göçünü yasaklasa da değişik olanaklar ve yollar kullanılarak göç devam etmektedir.
İlköğretim gibi ortaöğretim de hiç iç açıcı değil. İki azınlık lisesi var. Gümülcine'de Celal Bayar Lisesi, İskeçe'de Karma Azınlık lisesi... Türk öğrencilere Türkçe okudukları derslerden Yunan diliyle sınava girme zorunluluğu getirilmesi, öğrenci kayıtlarının kura ve sınav ile yapılması, zaman zaman bu okulları kapanma durumuyla karşı karşıya getirmiştir.
Türk öğrenciler Yunan üniversitelerine girmek istediklerinde gene birçok zorluklarla karşılaşıyorlar. Yunanca'dan sınav vermek zorunda bırakılıyorlar. Türk öğrenciler daha çok Türk üniversitelerinde okuyorlar. Her yıl 600800 Batı Trakyalı Türk öğrenci ÖSYM sınavını kazanarak Türk üniversitelerinde okuma hakkı elde etmekteler. Ne var ki, ÖSYM sınavı kazanan öğrencilerden yanız 4050'si Batı Trakya'daki liselerde okumuş öğrencilerden. Öbürleri lise öğrenimlerini de Türkiye'de yapmış öğrencilerdir.
Türkiye'de yüksek öğrenim görmekte olan Batı Trakya gençliğinin büyük bölümünün Batı Trakya'ya gitmeyip Türkiye'de kaldıkları anlaşılmaktadır. Bu durum, onlar açısından oldukça zorunlu nedenlere dayanmaktadır. Üniversite diplomalarını alıp Yunanistan'a gitseler, iş bulma sorunu karşılarına dikilmektedir. Yukarda da kısaca belirttiğimiz gibi ne resmi makamlar ne de özel kuruluşlar Türklere, üniversite mezunu da olsalar iş vermemektedir. Bu öteden beri planlayıp uyguladıkları, Türkleri yurtlarından kaçırma politikasıdır. Bu politikanın bir başka uygulaması daha olduğunu söylediler. Yunanlılar Türk üniversitelerinin denkliğini de kabul etmiyorlarmış.

Selma GÜRSEL

ZEYTİNYAĞLI BARBUNYA

½ kg barbunya,
1 adet soğan,
2 adet havuç,
1 kaşık salça,
1 fincan zeytinyağı
İstenildiği kadar tuz

Ayıklanmış barbunyaları tencerede haşlanan kadar kaynatıp, suyunu süzülür. Başka bir tencereye zeytinyağını koyarak küçük küçük doğranmış soğanlar yağda kavurulur. Havuçların dışı kazınarak halka şeklinde doğranır. Haşlanan soğanın üzerine havuç, salça ve haşlanmış barbunyaları da ekleyin. Hepsini güzelce ocağın üzerinde karıştırdıktan sonra, barbunyaların örtene kadar sıcak su konulur, istenildiği kadar tuz ilave edilir.

Barbunya ve havuç yumuşayıncaya kadar pişirilir. Ocaktan indirilen tencere soğuduktan sonra servis tabağına alıp, üzerine doğranmış maydanoz serpilir, isteyen limon sıkarak afiyetle yersiniz.

Güner KAYMAK

ANNELER BİRLEŞİN

Gerek ülkemizde gerek dünyada
Savaşlar son bulsun mutlu olalım
Barış sağlanmalı orta doğuda
Savaşlar son bulsun mutlu olalım
İnsanlara kıyan canidir cani
Allah'ın nurudur insan cemali
Dünyada kalmaz mı dünyanın malı
Savaşlar son bulsun mutlu olalım
Savaşın kimseye olmaz yararı
Bütün dünya görür bundan zararı
Çocuk katledenin olmaz imanı
Savaşlar son bulsun mutlu olalım
Füzelere verilmesin paralar
Göz yaşları yüreğimi yaralar
Tabutlara sarılmasın analar
Savaşlar son bulsun mutlu olalım
İnsanlar ölürken her gün açlıktan
Hicap duymalıyız biz insanlıktan
Gurur mu duyulur yakıp yıkmaktan
Savaşlar son bulsun mutlu olalım
Duyarsızca canlı savaş izlenmez
Feryat figan izleyip de gülünmez
Ateşin içinde mutlu olunmaz
Savaşlar son bulsun mutlu olalım
Savaşın ardından anarşi gelir
Edepsizlik başlar aile ölür
Meydanlar hırsıza hayduta kalır
Savaşlar son bulsun mutlu olalım
Savaş'ta terör'de değildir çare

Kardeşçe paylaşmak güzel şahane
Hiç bir şey savaşa olmaz bahane
Savaşlar son bulsun mutlu olalım
Savaş çare değil çaresizliktir
Zalimlik, hırsızlık ve rezilliktir
Savaşı izlemek kepazeliktir
Savaşlar son bulsun mutlu olalım
OZAN GÜNER der ki kanar yüreğim
Savaşsız bir dünya bütün dileğim
Barışın yoluna kurban olayım
Savaşlar son bulsun mutlu olalım

Şükriye BEZGİN
ELVEDA
Elveda sana; elveda daha öncekiler gibi
Sana da veda ettim işte otuz dört
Tıpkı; yirmi dört, on dört hatta dört gibi
Bir gün gelecek elbet;
Her şeye, her kese veda vakti
O gün de rahat olur muyum bu kadar,
Dilim döner mi o sözcüğe,
Bugün sana söylediğim gibi?

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!
YAPTIKLARIM YAPACAKLARIMIN GARANTİSİ ALTINDADIR!
Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com
Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edinmiştir.
Gizlilik şartları ve Telif Hakkı © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. M.S.G. ÇORUM
BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 9 SAYI 98 25 Nisan 2007

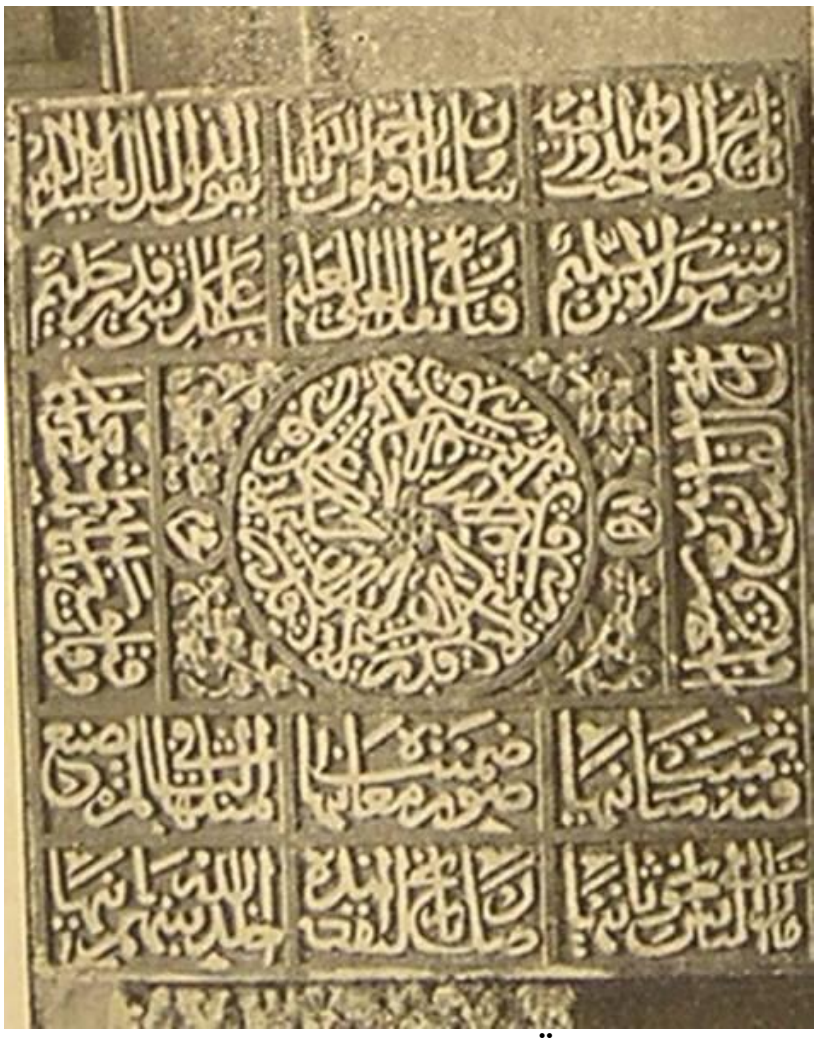

Hazırlayan *Mahmut Selim GÜRSEL* yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

Mahmut Selim GÜRSEL ALLAH RAHMET ETSİN
Mahmut Selim GÜRSEL Paşa ÇETEN 01-01- 1946- 01-04-2007 ALLAH C.C. RAHMET ETSİN!
Teoman ŞAHİN PAŞA ÇETEN İÇİN
İsmet ÇENESİZ SAYIN BAŞKAN İŞİ EHLİNE VERİNİZ
Sakin KARAKAŞ OKULLARIMIZA OSMANCIK GEZİSİ ÖNERİYORUM
Ali EMİROĞLU LATİFE HANIM HAKKINDA
Mahmut Selim GÜRSEL INTERNET HAFTASI
Mustafa Nevruz SINACI NELER OLUYOR KIBRIS'TA
Hasan Lâtif SARIYÜCE TEKRAR GÜMÜLCİNE'DE5
Selma GÜRSEL LAHANA DOLMASI
Güner KAYMAK ÖNCE İNSANIZ
Paşa ÇETEN ÇİÇEK

Mahmut Selim GÜRSEL

ALLAH RAHMET ETSİN!

Bir gün Çorum İl Halk Kütüphanesinde otururken uzun boylu, esmer, cüsseli birisi kapımı tıklatarak:

-Müdür Bey, müsait misiniz? Diye sordu.

-Buyurun. Diyerek odama davet ettim.

Birkaç ay kadar önce Abdullah Ağabey odama gelerek:

Mahmut, koçum. Ben Çorumlu Şairler diye bir kitap hazırlıyorum. Senin de tanıdığın şairler varsa onlarla temas kur, hayat hikâyeleri ile birkaç şiirini al bana Ankara'ya posta ile yollayıver diye tembihte bulunmuştu. Bende bildiğim şiir yazan arkadaşlara bu duyuruyu ağızdan söylemiş, kendi bildikleri arkadaşlarına da bildirmelerini söylemiştim. Pek çok Çorumlu arkadaşın hayat hikâyelerini derleyip şiirleri ile birlikte Abdullah Ağabeye yolladım. Bir çıkar, bir övgü beklemeden yardım için çalıştım. Pek çok arkadaş şiirlerini göndermediğimi zannettiler. Ben aldığım bilgileri aynen yolladım, kitabın yazarı almadıysa benim günahım nedir ki? Neyse. Kitap yayınlandı benim gönderdiğim arkadaşlardan iki tanesinin hayat hikâyesi ve şiirleri kitapta yayınlanmıştı. Kitaptan bir adette Abdullah Ağabey tarafıma imzalayarak verdi, kütüphaneye de birkaç kitap bıraktı. Bana bıraktığı kitabın içerisine:

"Karakeçili'mizin yetiştirdiği değerli kültür adamı sevgili yeğenim Mahmut Selim Gürsel'e Resimde de okunmakta.(aşağıda)

1991 baskısını Çorum Belediyesi bastı ve dağıttı. Arkadaşlar bize kırıldılar, pek çoğu bu kırgınlığını göstermediler.

Emekli oldum, Gürsel Yayınevini açtım, arkadaşların yazılarını bilgisayarda yazarak dergi olarak bastırıyorum. O günlerden; bir gün Abdullah Ağabey kitabı güncelliyoruz yeni şair arkadaşların şiir ve hayat hikâyelerini isteyince:

Ağabey, ben sana onlarca kişinin şiirlerini, hayat hikayelerini gönderdim. Siz sadece ikisini yayınlamışsınız dedim.

Neyse kitap yayınlandı. O sene Çorum Festivalinde Belediyenin verdiği yerde sergilerimizi açtık. Kitabı da orada Çekva bölümünde gördüm. Bir tane aldım baktım bir iki yazarımızı daha kale almışlardı. Bu yazarların içerisinde de rahmetli Paşa Çeten'de bulunmaktaydı.

Bu hikâyede anlattığım gibi yazar arkadaşlarımızı ben elimden geldiği kadar yazılarını ve şiirlerini yayınladım ve yayınlıyorum.

İlk satırlarda bahsi geçen kapıyı vurarak içeri giren kişi de Paşa Çeten'di. Sonraki günlerde fırsat buldukça geldi, gitti. Şiirlerini dinledim. Okudum.
Bir gün Çorum'dan ayrılacağını söylemek için kütüphaneye gelmişti. Vedalaştık. Emekli olduktan sonra açtığım yayınevime de bir Çorum'a geldiğinde uğramıştı. Hayat hikâyesini birlikte iş yerimde kaleme aldık. Çorum dışında iken dergiler yayınlandıkça kendisine yolladım. Şiirlerini yayınladım. Sora Sarı Çiğdemi çıkartacağım şiirlerini yayınlayayım mı dedim sevindi, Sarı Çiğdemde de şiirlerini yayınladım ve halen dergilerimde şiirlerini yayınlamaktayım.
Paşa tekrar Çorum'a ta taşındı. Kalp ameliyatından sonra oralarda duramamıştı. Birkaç kere bize geldi konuştuk, dertleştik.

Geçen sene yine bir gün Avukat Teoman'ın orada karşılaştık. Yanında Metin Demirci vardı. Dergi çıkartacaklarını söyledi. Bende çok zor bir işe girişmişsiniz. Allah işinizi kolay getirsin. Yalnız ISSN sini alın diye öneride bulundum. Dergi çıktı. Bana dergi ulaşmadı. Bende sitemde bilgi veremedim. Zannedersen ikinci sayısında Teoman'a gittiğimde bir dergi uzattı, baktım güzel bir dergi idi. Teoman istersen al, bu Paşa'nın dergisi diyince dergi senin diyerek Almadım.

En son vefatından on gün kadar önce eve geldi. İçeri buyur ettim. Beşinci sayıyı hazırladıklarını, sitelerinin olduğunu söyledi. Siteye girdik baktık. Bir ara bu dergiyi corumlu.com da da yayınlamamı istedi. Bende arkadaşım bu işler yani Internet para ile olacak bir iş, zaten ve neden senin siten var neden tekrar burada yayınlayayım dedim. Anladım ki link verilmesini istiyordu. Sizin siteden benim siteye link verin, logonuzu yollayın logonuzla link vereyim dedim. Logo gelmedi fakat link verdiklerini yazdılar. Hemen bende dergiye link verdim. Halen duruyor.

İnsanoğlu fani. Yaşayacak yaptığı çalışmaları, eserleri.

Buradan tekrar; arkadaşım Paşa Çeten'e Allah C. C. Rahmet dilerken, ailesine, akrabalarına, eş ve dostlarına ve Çorumlu 2000 dergisi ile Sarı Çiğdem Şiir defteri okurları adına da baş sağlığı dilerim.

Mahmut Selim GÜRSEL
Paşa ÇETEN 01-01- 1946- 01-04-2007 ALLAH C.C. RAHMET ETSİN!

1.1.1946 tarihinde Çorum Merkez Ahilyas köyünde doğdum. İlkokulu Albayrak İlkokulunda bitirdim. Ortaokulu 1.sınıftan terk etmemin sebebi rahatsızlığımdan dolayıdır. Köyümdeki arazimde çiftçilikle uğraştım. 1966 tarihinde askerlik görevine gittim terhis olduktan sonra, 1.5.1969 Çorum 1. Noterliliğinde çalışmaya başladım. 1982 tarihinde noterlikteki vazifemden ayrıldım. Bir ara serbest meslekle uğraştım. 1.7.1991 tarihinde emekli olduktan sonra Mersin Silifke'ye yerleştim. Evli ve 2 çocuk babasıyım. Halen Silifke'de seracılıkla uğraşıyorum.

İlkokul sıralarında herhangi bir meslekte hayalim olmamıştır. Yukarıda belirttiğim gibi memurluk,çiftçilikle uğraştım. Çiftçilikle size iki kısa anımı anlatmak istiyorum.

Birincisi: Çankırı-Çorum Kırsal Kalkınma bünyesinde deneme ekim yapmak için o günlerde yer aranıyordu. O günkü çalışkan idarecisi Bekir Genç bizim oralarda yer aramış bulamamıştı. İsteği 1 dönüm nadasa bırakılmış hazır tarla idi. Burada deneme üretimi yapılacaktı. Bekir Beye bir dönüm yer yerine 3 dönüm yer tahsis ettim. Onlarda gerekli işlemleri yaptılar, ektiler, gübreledilerse de ne hikmetse ekilen tosun buğdayı Çorum arazisine uyum sağlayamadı. İkinci anım ise: Silifke'de aldığım araziyi sulamak için sondaj kuyusu yaptırmak gereğini duydum. Bir sondajcı ile anlaştık. Tarlam da su umulduğundan yakın bir seviyede çıkınca, sondajcı ustası ile yaptığımız anlaşma gereği yapılan işin çok altında bir ücret vermem gerekiyordu. Adamcağız sözünde durmak için fazla ücret talebinde bulunmadı. Fakat bu durumda yaptığı masraf ve getirdiği işçilerin masrafını bildiğim için sondajcıyı zarar uğratmak istemedim ve sözleşmemizdeki ücretin iki katı ücretini ödedim bu davranışım hem ustayı sevindirdi, hem de şu anda kullandığım suya kavuşmuş oldum. Böylece sondajcı ile sıkı bir dostluk kurmuş oldum. Halen Silifke' de bu dostluğumuz devam etmektedir.

Bir işe başlarken önce Allah C.C. tam bir teslimiyet ile güvenip, seçtiği işe başlamasını sizlere öneririm. Sonra kul hakkı (insan hakkı) na riayet edilmesi. İnsan oğlu hangi mesleği kendisine seçerse seçsin, fen ilimleri ile müspet ilimlerin gerektirdiklerini bir arada yürütmesi gerektiğini bilsin ve unutmasın bunlardan birisini terk ederse idealindeki mesleği ileri ye götürmesi imkânsızlaşması ile karşılaşabilir. Bir misal vermem gerekirse: "İhtiyar olanla,

gençler arasında farklılık " gibi ortaya çıkar. Yer yüzünde yaşayan insanlar arasında doğru, iyi, güzel huy ister gavurdan gelsin, ister Müslüman'dan gelsin, insan doğrunun yanında tavır almalıdır. İşte bu duygu adaletin kendisidir. Eğer doğruyu ihlâl ederse, o zaman adaletten kan damlar.

Şiir yazmaya beni kötü şiir teşvik etti. İlk şiiri bize komşu vilayet olan Kastamonu Tosya ilçesinde Şair, Eczacı Mehmet Karadaş yönetiminde çıkan "Üçüncü Yeni" ismi ile o tarihte yayın yapan dergide yayımlandı.

Ben şiirlerimi ödül alsın diyerek yazmıyorum. Ödül verenleri de kınıyorum. Şiirin ödülü: ruh ve vicdana yaptığı eylemdir. Tıpkı "göğe açılan pencere" gibi. Toplumun önünde "ışık, geleceğine güven" eylemlerini toplumun sofrasına bir nimet gibi koyan güzelliklerin aynasıdır.

Yeryüzünde her insanın bir ideali vardır. Ferdin, ailenin, toplumun, devletin de idealleri vardır. Bütün devletler bu idealler üzerine kurulurlar. Temeli de adalettir. Benim idealim ise; bu gerçekleri inanarak şiir diliyle dünya insanlığına sunmak ve onların ruhları ile beyinlerine adaleti, özgürlüğü, sevgiyi ve barış duygularıyla perçinlemektir. Nasıl ki; her yağmur damlası kendini denizde bulursa şiir okuyan insanlar da kendisini şiirin içinde görmelidir.

1991 tarihinde " Bu Bahar Nerede Bırakır Beni" isimli bir şiir kitabım yayımlandı. İleride bir şiir kitabı yayımlamayı düşünüyorum. Edebiyat alanında sadece şiir dalında çalışmalarım var. Üçüncü Yeni, Çağrı, Duruşma, Güneysu, Kırağı, Nisan Yağmurları, Yeni Düşünce, Bayrak, Sızıntı, Hüner ve Çorumlu 2000 dergilerinde şiirlerim yayımlandı.

Ayrıca Silifke EF. Silifke Göksu, Marmara EF. Radyolarında canlı yayınlarda kendi şiirlerimi okudum. Türkiye'de " Sanat ve Edebiyat Dergileri" her yerde çıkmaktadır. Hele İstanbul'da çıkan sanat ve edebiyat dergileri ve o dergileri yönetenler kendilerini kaf dağının doruğunda gözleri kör bulutlar gibi yalınızca kendi çevresini tanıyor ve kolluyorlar. Taşradaki; şair ve yazarlara hiçbir şans vermiyorlar. Bu şiir adına ihanetin ta kendisidir.

Ben İstanbul'da çıkan sanat ve edebiyat dergilerinde şiir görmedim. Görseydim onlara da şiir gönderirdim. Gönderdiğim olduysa da şiiri bilmedikleri için yayımlamadılar Paşa Çeten 1 Nisan akşamı geçirdiği bir kalp krizi neticesi vefat etmiş, öğlen namazı Ulu cami'de kılınan cenaze namazından sonra Çorum Ulu Mezar'a defnedilmiştir. Allah Rahmet eylesin.

Teoman ŞAHİN

PAŞA ÇETEN İÇİN

İki yıl kadar önce büroma ziyarete gelmişti, böylece tanıştık ve zamanla aramızda sanki uzun yıllardır tanışıyormuşuz gibi bir kontak oluştu.
Günün değişik saatlerinde arayıp son yazdığı bir şiiri ya da dörtlüğü okurdu.
Onunla en son cuma günü Ehli Beyt cami çıkışında kucaklaşarak ayrıldık.
Son sarılmamız olduğunun farkında değildim; öyleymiş.

Ya Rabbim;

Paşa Çeten bana doğru yolun Ehli Beyt olduğunu ve onların yolunda yürümek istediğini söylemişti. Belki yolun başındaydı ama SEN az amele çok veren, niyetleri bile değerli kılan lütufkârsın, sevdiklerinin hatırına bu noktadaki şahitliğimi kabul et ve ondan yüce sınırsız merhametini ve şefaatçilerin şefaatini esirgeme.

Amin.

İsmet ÇENESİZ

SAYIN BAŞKAN İŞ EHLİNE VERİLMELİ

Yaşanan bunca kötü olayların arkasındaki asıl sebep görevin hakkı verilerek yapılmaması ve o işin ehil ellere verilmemesidir. Vaktiyle o işe adam alırken taraf tutulması, yandaşların kayrılmasıdır. Birde testiyi kıranla suyu getirenlerin terazinin aynı kefesinde yer alması ve terfi sisteminin başarıdan ziyade otomatiğe bağlanmasındandır. Ayrıca prensipsiz, emeksiz ve plansız bir çalışma düzenimiz var. (Bu umumi bir açıklama)

Şimdi bunlara örnekler verecek olursak:

1-) 10-15 gün kadar önce Ayetullah camine doğal gaz alınmaya karar verildi. Bunun için kazı çalışmaları yapılırken su borusu patladı. Patlayan su minarenin boyunca yükseldi. Hatta bir arkadaş tazyikli suyun kendisine çarpmasından son anda kurtuldu ve bayağı bir tehlike atlattı. Tabii, bu arada birkaç saatlik işte birkaç gün sürdü. Kazılan yeri bir görseniz; neler vardı neler. Telefon kabloları, elektrik kabloları, kanalizasyon boruları v.s…

Halbuki bunlar vaktinde, bir plan dahilinde ve beton bir tünel içinde yapılsa yaşanan bunca aksaklığın olmayacağı gibi bunca masrafta olmazdı. İkide bir her önüne gelende sokakları köstebek çukurlarına döndürmezdi.

Bana göre yine de vakit daha da fazla geçirilmeden bu işe yiğit ve becerikli yetkililer bir el atsalar da, zararın neresinden dönülürse kardır hesabı bu keşmekeş bir düzelse.

2-) Yollarda Su Birikintileri: Azıcık bir yağmur yağınca asfaltlardaki su birikintilerinden sürücülerde yayalarda çok müşkül durumda kalıyorlar. Yayalar nerde ve nasıl yürüyeceğini şaşırıyor, sürücülerde ne yapacağını bilemez duruma geliyorlar. Çünkü su gölcükleri bir değil beş değil ki insanlar kendi kendilerine tedbir alsınlar.

Bu su birikintileri yüzünden trafik tıkanıyor. Talebelerin, yayaların kısaca insanların üzerlerine kirli sular sıçrıyor. Tabii bu durumda hem yayaları hem de sürücüleri çok zor durumlara düşürüyor.

Oysa o asfaltlar dökülürken öyle bir tantana yapılır ki göreceksiniz. Asfalt döken işçiler, onun başında elinde telefonla bir çavuş, onunda üstünde birisi veya birileri ellerinde telefonlarla… bir tantana bir tantana.

Ama neticede hiç kimse işin hakkını vererek, mesuliyet duygusunu bilerek o işi yapmadığından hemen bir yıl sonra yeniden bozulan yollar ve o bozulan

yollarda oluşan su birikintileri. Vatandaşa yapılan bunca eziyet, boşa giden ve boşa harcanan bunca paralarda cabası.

Belediyede bu bölüme bakan sayın müdürümüzü baharla birlikte halk adına göreve davet ediyorum. Sayın Başkan ile Yardımcısı Beyi de yağmurlu bir günde Albayrak sokaktan İmamhatip'e doğru yürümeye davet ediyorum.

3-) Yunus Emre İş Merkezinin (Pazaristanın) yanındaki paralı otoparka bir gidin de görün; çukurlardan neredeyse arabalar çıkamayacak. Çamur çaylak, parayla rezil olma buna denir. Belediye mi yapacak yoksa kiraya verdikleri kuruluş mu yapacak kim yapacaksa bir an önce bu çamur deryasından, su göletlerinden vatandaşı kurtarsınlar lütfen.

4-) Elektrik kesintileri: Asansörde kalan bir ihtiyar kurtulunca can havliyle beni arıyor ve, "Ben kalp hastasıyım. Neredeyse canım çıkacaktı, etme yaz!" Diyor. Yaz da, bu kaçıncı yazma!? Aklına esen elektrik kesiyor. Sonra sorunca da bir sürü safsata. Bir sürü mazeret…

Vatandaşa hikaye anlatıncaya kadar artık laçka olmuş bu müessese kendine bir çekin düzen verse! Bu müessese milletten aldığı parayı helal ettirsin. Çoluk çocuğuna helal ekmek yedirsin.

Helal haram bilen adam da kaldı da sanki! ONLAR ANTİKA OLDU ANTİKA!

Hangisini saysam, hangisini söylesem? Neleri söylesem neleri yazsam? Bunlara denizler mürekkep, ormanlar da kalem olsa yine yetmez.

Önce insan olursak ve hemen de eğitim dersek. HELALI HARAMI BİLİRSEK bir yelere geliriz. "Vakit geç, köy ırak" der bir dostum.

İşimiz zor ama bir yerlerden başlamalıyız. Gelecek kuşaklara daha rahat, daha müreffeh bir Türkiye bırakmalıyız.

Sevgi ve saygılarımla.

Sakin KARAKAŞ

OKULLARIMIZA OSMANCIK GEZİSİ ÖNERİYORUM

Çorum'daki okullarımıza gezi ve inceleme kulüplerinin faaliyetleri çerçevesinde düzenleyecekleri geziler için bu öğretim yılında Osmancık gezisi öneriyorum. Uzun yıllardan bu yana milli eğitim teşkilatı içerisinde gerek yaygın eğitim ve gerekse örgün eğitim kurumlarında yöneticilik yapmış bir kişi olarak okul gezilerine katıldım. Bazı hallerde de söz konusu gezilerde kafile başkanlığı yaptım ve yönetici olarak bu gezilere iştirak ettim. Söz konusu okul gezilerinde gözlemim şudur.

Genel olarak ilimizdeki okullar klasik anlamda Boğazkale Hattuşa gezisi tercih ederler. Tabii ki Boğazkale Hattuşa gezisi düzenleyen sevgili öğretmenlerimizin emeklerine saygı duymak ve etkinliklerinden dolayı onları alkışlamak gerekir.

Boğazkale ve Hattuşa bölgesine günübirlik düzenlenen geziler Hitit medeniyetinin başkentinin Çorum sınırları içerisinde bulunması nedeni ile önemlidir. Ancak; Hattuşa gezileri okullarımız için artık bir ayrıntı olma özelliğini yitirmiştir. Çünkü Hattuşa gezileri olağan klasik bir gezi niteliğine bürünmüştür.

Sevgili öğrencilerimize ve öğretmenlerimize bu gezi sezonunda İl merkezimizin hemen başucunda bulunan ve Osmanlı medeniyetinin küçük bir aynası olan Osmancık gezisi düzenlemelerini öneriyorum. Sevgili okul yöneticilerimiz ve gezi ve inceleme kulüplerinde görevli rehber öğretmenlerimizin Osmancık'a günü birlik gezi düzenlemeleri için pek çok nedenleri vardır. Bu önemli nedenleri sıralayacak olursak.

Osmancık iklimi karasal iklimden Karadeniz iklimine geçiş özelliği göstermekte kışlar genelde ılık geçmektedir. Osmancık'ın rakımı 410 metre olup bu nedenle bitki örtüsü Çorum'dan farklılık göstermektedir. Bu nedenle Osmancık şehir merkezi ve çevresinde bulunan park, bahçe ve mesire yerlerinde yılın 9 ayında piknik yapma imkanı söz konusudur. Kızılırmak'ın ilçe içerisinden geçmesi Osmancık kent merkezinin doğasına ayrı bir güzellik katmakta olup,

Osmancık belediyesinin yoğun çalışmaları ile Kızılırmak'ın iki yakası park, bahçe ve cafelerle süslenmiştir. Kızılırmak çevresindeki park ve cafeler pek çok turizm beldesinin kıskanacağı bir konuma getirilmiştir.

Osmancık gelenek ve görenekleri ile de el değmemiş bir Osmanlı kenti özelliğindedir. Kırkdilim dağlarını aştıktan sonra inilen Kızılırmak havzasında bulunan 5 ilçenin merkezi konumunda olan Osmancık Çorum nüfusuna kayıtlı

yaklaşık 120 bin kişinin yaşadığı bölgenin merkezi konumundadır. İlçe merkezinden geçen ve Doğu Anadolu bölgesi ile Karadeniz bölgesini İstanbul'a bağlayan D 100 karayolu transit taşımacılık açısından Çorum topraklarından geçen en önemli yoldur. D 100 Karayolu Osmancık ekonomisinin en önemli can damarıdır.

Osmancık mutfak kültürü de kendine has özellikleri ile damaklarda unutulmayacak tatlar bırakmaktadır. Yöreye özgü "Yırtmaç" ve "Irgat böreği" nin Osmancık belediyesince patentti alınmış ve tescillenmiştir Tarihi **Osmancık kültür evi**nde yaprak içi başta olmak üzere konuklara Osmancık mutfağından örnekler sunulmaktadır. Osmancık'a özgü bir tat olan **"Meşhur Osmancık Pidesi"** günün hemen her saatinde açık olan pide salonlarında konuklara sunulmaktadır.

Kent içerisindeki **Arefet tepesi çamlığı, Düztepe çamlığı** ve şehir merkezine 2 km uzaklıkta olan Aşil'in mezarının bulunduğu **Adatepe mesire yeri** önemli piknik ve dinlence alanları olarak konuklarını beklemektedir.
İlçedeki tarihi dokuyu korumak mevcut tarihi eserlerin restorasyonunu yaptırmak ilke edinilmiştir. Tarihi ipek yolunda en önemli karakollardan birisi olan burçları ve gözetleme kuleleri bugün dimdik ayakta duran **Osmancık kalesi**nin restorasyonu çalışmalarına başlanılmış ve kalenin aydınlatılması yapılmıştır.

Yapım tarihi 1390 yılı olan Fatih Sultan Mehmet Han'ın hocası Akşemsettin'in öğrenim gördüğü ve hocalık yaptığı **Akşemsettin medresesi** ve **Koca Mehmet Paşa camii** nin restorasyonu Tokat Vakıflar bölge müdürlüğünce yapılmış çevre düzenlemesi ve aydınlatma işlemleri tamamlanmıştır. Erken Osmanlı dönemi eseri olan **Koca Mehmet Paşa camiinin kapısına paha biçilememekte ve Anadolu da bir örneğine daha rastlanılmamaktadır.**
Osmanlı yol ağında önemli bir yere sahip olan **Koyunbaba köprüsü** döneminde en uzun olarak inşa edilmiştir. Uzmanlar sadece bu köprü için bile Osmancık ziyaret edilmelidir değerlendirmesinde bulunmaktadırlar. Bu gün 523 yıllık bir tarihi olan köprünün yapımı ile ilgili olarak çeşitli söylenceler mevcuttur.

Osmancık'lı **Baltacı Mehmet Paşa** tarafından 4 halife adına yaptırılmış olan **çeşmeleri**n restorasyon işlemleri tamamlanmak üzeredir.

Ülkemiz halk kültürü içerisinde önemli bir yere sahip olan "**Hıdırellez**" kutlamaları yüzyıllardan bu yana Osmancık'ta örgütlü olarak gerçekleştirilmektedir.

Anadolu'da Türk İslam kültürünün yaygınlaşmasında önemli bir yeri bulunan Alperen **Koyunbaba'nın türbesi** Osmancık'ta bulunmaktadır.
Osmancık belediyesince **yarış atı bakım çiftliği** kurulmuştur. Oluşturulan gezinme alanlarında **arzu eden vatandaşlar at binme sporu yapabilmektedirler.**

Ayrıca çeltik(pirinç) fabrikalarının gezilmesi **(Pirincin hikayesi)** ve pirincin üretim aşamasının çocuklarımıza anlatılması da Fen,Teknoloji ve Tasarım açısından önem arz etmekte olup gerekirse geziyi proğramlayan değerli öğretmenlerimiz tarafından proğrama dahil edilebilir.

Perşembe günleri kurulan Osmancık yoğurt(köylü)pazarında bugün organik olarak adlandırılan doğal ürünler aracısız tüketicileri ile buluşmaktadır. Söz konusu pazarda yer elmasından peynire, karakovan balından köy yumurtasına kadar binlerce çeşit ürün yöresel kıyafetli üretici kadınlar tarafından tüketicilere ulaştırılmaktadır. Osmancık yoğurt pazarından alışveriş yapma zevki mutlaka keşfedilmedir. Osmancık yoğurt pazarındaki üretici insanlarla pazarlık yapmak, onların doğal ve sıcak kanlı yaklaşımına şahit olmak önemli bir ayrıntıdır.

Yukarıda özetle ifade edilmeye çalışılan Osmancık tarihi Osmanlı kültürünün aynası olarak tanımlanmaktadır. 1390 ve 1500 yılları arasında devlet yatırımlarından önemli bir pay alan Osmancık'ta yaklaşık 600 yıllık Türk tarihi ve kültürü yaşatılmaktadır. Osmancık; kültürü, sosyal yaşantısı, çevre ve doğal güzellikleri ile görülmeye, tanıtılmaya ve ülkemiz insanı ve yarınlarımız olan çocuklarımız açısından güzellikleri paylaşılmaya değer niteliktedir.
Bu açıdan okullarımızın gezi ve inceleme kulüplerinin 2006-2007 öğretim yılı gezi sezonunda Osmancık'a düzenleyeceği hafta sonu gezileri alışılmışın dışında bir yenilik olacaktır.

Bu bağlamda geleceğimiz çocuklarımızın Osmanlı medeniyeti eserlerini görmeleri, incelemeleri ve sosyalleşmeleri için önem arz etmektedir. Böyle bir gezinin programlanması değerli yönetici ve öğretmenlerimiz açısından yenilik olacaktır..

Bir eğitimci olarak bütün bu bilgiler ışığında Önümüzdeki Nisan, Mayıs ve Haziran aylarında sevgili öğretmen ve yöneticilerimize Osmancık gezisini öneriyorum. Bu arada önemli bir ayrıntıyı da hatırlatmak isterim.
İç turizm pastasından pay almak için oldukça iddialı çalışmalarda bulunan Osmancık belediye başkanı sevgili dostum Emin Serdar KURŞUN il merkezinden Osmancık'ı ziyaret edecek olan yönetici öğretmen ve öğrencilerimize layığı ile ev sahipliği yapacaktır. Öyle tahmin ediyorum ki Onunla birlikte bütün Osmancıklılar da böylesine güzel ziyaretlerden kıvanç duyacaklardır. Bir önemli ayrıntıyı daha hatırlatmakta fayda görüyorum. Osmancık gezisi düzenleyen okul kafilelerine arzu edilmesi halinde belediye tarafından mihmandarlık yapmak üzere eğitimciler görevlendirilecektir.

Sevgili meslektaşlarım ve sevgili öğrenciler bu gezi döneminde sizlere Osmancık'ı öneriyorum. Çünkü Osmancık'ı görmek, gezmek ve Osmancık hakkında bilgi sahibi olmanız için pek çok nedeniniz var. Şimdiden hepiniz hoş geldiniz.

Ali EMİROĞLU

LATİFE HANIM HAKKINDA

Latife Hanım; İzmir zengin tüccarlarından Muammer beyin kızı, Ziya Uşaklıgil'in yeğeni, Atatürk'ün eşi olup, hayatını yaşamadan ölen bir azizedir. Latife Hanım, bir Vecihe'nin ablası, bir Vecihe'nin de teyzesidir. Latife Hanım'ın daha çok akrabaları da vardır. Merak edecekler, sayın bayan Çalışlar'ın yeni çıkmış Latife Hanım adlı kitabını alarak, daha geniş bilgi sahibi olabilirler. Ben, bu kitabı okudum. Bazı noktaları, aynı kitabı okumuş olan kızım Esen'le de tartıştık. Anlayacağınız üzere, pekte mutabık kaldık denemez. İşte, ben fikirlerimi bunun için yazıyorum; yoksa niyetim, edebi yönden kitabın eleştirisi olmayacaktır. Latife Hanım için kitaplar yazılıyorsa, benim veya sizin için de, Latife Hanım hakkındaki düşüncelerimizi ortaya koymakta hiç bir mahzur yoktur. Mahzur da mania demektir. Zaten ikisi de Türkçe sözcükler değiller. Latife Hanım kitabında eleştirecek bir şey yok. Büyük emekler verilmiş bir eser. Aileden büyük yardımlar görüldüğü anlaşılıyor. Bu kadar uzun zaman sonra, Amerikan, İngiliz ve Fransız basınında o zaman çıkmış yazılara ulaşmak, öyle kolay olmazdı. Ailenin hemen hepsi yabancı dil bildiklerinden, o zaman ellerine geçen gazete ve dergilerin saklanmış olduğu anlaşılıyor. Böylece, Latife Hanım ailesinin de, geniş anlamda tarihi ortaya konulmuş oluyor denebilir.

Latife Hanım'ın çok iyi yetiştiği üzerinde çok duruluyor. Babası da iyi yetişmiş bir insandır. Evde iyi yetişen bir baba olunca, çocuklarını kendisinden geri bırakmayacağı hakikati, burada da ortaya çıkıyor. Kitapta, Latife Hanım'ın 8-9 dil bildiği yazılı. Benim okuduğum başka eserlerde, üç dili iyi bildiği anlatılıyor. Latife Hanım'ın yetişmesi üzerinde de tartışılacak bir durum yok. Ama, bu dilleri, hariciye mensuplarına taş çıkartacak kadar iyi bildiği izahı, biraz mübalağa kokusu veriyor. 23 yaşında bir kız, bu kadar yabancı dili hatasız okuyup yazıp, konuşamaz. Ayrıca, çok dil bilmek, çok ta bilgili olmak demek değildir. Latife Hanım, çok üstün vasıflar göstermiş olsa, Mustafa Kemal'in karısı olmaya imkan bulabilir mi idi?

Kitapta, dikkatimizi çeken bir husus ta, Latife Hanım'ın Mustafa Kemal'le tanışma şeklidir.

Bizim okuduğumuz kitaplarda, hep Latife Hanım'ın, gidip Mustafa Kemal'i görmek istediği, şeklindedir. Hatta, Mustafa Kemal, önce, kendisini kabul etmek istememiştir. Israr üzerine, kabul etmiş ve ilk sırada daveti kabul de etmemiştir. Mustafa Kemal, her kız tarafından yapılan daveti kabul edecek bir insan da değildir. Latife Hanım da ilk görüldüğünde yıldırım gibi insanları çarpıp

kendisine aşık edecek kadar güzel bir kadın da değildir. Mustafa Kemal Paşa, Afganistan sefaretindeki resmi kabulde, bunu açık olarak ta söylemiştir. Ancak, Latife Hanım'ın çok anlayışlı olduğunu da söylemekten çekinmemiştir. Bizim kanaatimiz da, Latife Hanım'ın dil bilen, görgülü, zeki, anlayışı yüksek, biraz da boyu kısa olan bir hanımefendi olduğudur.

Mustafa Kemal Paşa'ya eş olmasında da bizim için bir mahzur yoktur. Bize göre yoktur da, mahzur bulanlar da olmuştur. Kızını bu itinalarla yetiştirmiş olan babası rahmetli Muammer Bey, kızına, açıkça, bu evlilikten vazgeçmesi gerektiğini söylemiştir. Bir baba yetiştirdiği kızının özelliklerini tanımaz mı? Kendisi de çok iyi yetişmiş baba, Mustafa Kemal Paşa'yı da görünce, onda bazı özellikler görmüş olacak ki, bu evliliğin sürdürülemeyeceğinin bilincine varmıştır. Hatta şayet geri baba evine dönerse, ondan, Mustafa Kemal'den hiç bahsetmemesi gerektiğini de Latife Hanım kızına hatırlatmıştır. Babanın dediklerinin ortaya çıktığını gördüğümüze göre, bu vasıfların neler olduğu hakkında bilgi aramamıza pekte gerek kalıyor değil. Evlilik çok kısa sürmüştür.

Bu kısa sürenin de, huzur içinde gittiği söylenemez. Mustafa Kemal gibi bir insan, köşkten ayrılıp, eski ziraat mektebinin köhne odalarında huzur aramaya çalıştığını da kitaptan öğreniyoruz. O zaman, bizim tahminimizin doğruluğu da ortaya çıkıyor. Çok kısa bir evlilik, o da huzur içinde geçmiş değil.

Bu evlilik kısa sürmüş, Muammer Bey'i düşüncelerinde haklı çıkarmış, kızını mutsuz etmiş koca bir dahiyi de yalnızlığa sürüklemiştir.

Eğer bu evlilik mutluluk getirse idi, bütün bu saydıklarımız olmayacaktı. Ayrıca, belki de, tarihimiz başka türlü, şüphesiz daha iyi yönde yürümüş olacaktı. İşte biz, kitap vesilesiyle, bu menfi düşüncelerin sebeplerini, kendimize göre, kısaca, Velidedeoğlu'nun nasihatlerine uyup bir beyin jimnastiği yaparak, eleştirel bir fikir jimnastiği ile ortaya koymaya çalışacağız. Yoksa kimin daha haklı veya daha haksız taraflarının olduğu üzerinde duracak değiliz.

Şimdi biz, İngiliz Başbakanı Lloyd George tabiri ile her yüz senede bir, Kemani Nubar ve büyük devlet adamı İsmet Paşa'nın sözüyle beş yüz senede bir defa doğan bir dahinin evlilik hayatının devam etmemesi üzerine fikir yürütüyoruz. Bunun için, büyük bir ilim adamımızı da ortaya getirdik; onun nasihatlerine uyarak bir de beyin jimnastiği yapmış olacağız. Biraz abartmalı isteğin peşinde olmuş olsak bile, tuttuğumuzu ele getirmeye çalışacağız. Yine bunun için, fikrimizi kuvvetlendirme bahanesiyle, Ağa Han'ın hatıratından hatırımızda kalan bir olayı da burada bahse getireceğiz. Bütün düşüncemiz, bu dâhimizin ve rahmetli Latife Hanım'ın mutsuzluğunun sebeplerini yakalıya bilmemizdir. Bunları bulmamız bir şey değiştirecek değil; ama, hiç olmazsa, bir olayı doğru tahlil etmedeki tutumumuzu ortaya koyarak, insani bir rahatlama hissine kavuşmak istiyoruz. Bunları yapmakla da, ömrümüzün kısalacağına inanmıyoruz.

Ağa Han'ın oğlu Ali Han'la, büyük sinema aktristi Rita Havyort sevişiyorlar. Onlar, şimdiki modayı o zaman bulup yakalamışlar. Rita, Ağa Han'ın bir evinde misafir.

Ağa Han, evlenme isteklerine evet diyor; ama, tıpkı Latife Hanım'ın babası Muammer beyinki gibi, onun içi de rahat değil. Ağa Han'a göre oğlu Ali Han genç, içi hayat dolu ve hayatın tadını bizzat yaşayarak çıkarmak istiyor. Halbuki, gelini Rita, sahnede yorulmuştur. Ağa Han, bu durumlara, gelinin ve oğlunun gözlerine bakarken karar verebiliyor. Gelini Rita, sakin bir köşede dinlenmeli ve kendine gelmelidir. Şu durumda, bir evlilik ahengi nasıl temin edilebilecektir?

Bizimkilerde de, Mustafa Kemal hayata atıldığı günden beri cepheden cepheye koşmuştur. Kurtuluş savaşı da tepeye tüy dikmiştir. Mustafa Kemal, Kurtuluş savaşındaki yorgunluğunu, belki de hiç bir savaşta hissetmemiştir. Evlenme kararı, kurtuluş savaşı sonunda veriliyor. Hatta, karar, hiç dinlenme imkanı ve zamanı bulunmadan verilmiştir de denebilir. Ayrıca, Mustafa Kemal, "Bundan sonra ne yapacaksınız?" diyen bir gazeteciye, "birbirimizi yiyeceğiz" diyerek, sanki bir kahin gibi, gelecekte olanları bile açıklamıştır. Yani, gelecekte de Mustafa Kemal için, bir dinlenme, bir kendini dinleme mümkün olmayacaktır. İşte Latife Hanımefendi, böyle bir vatan adamıyla evlenmeye talip olmuştur. Olmuş olduğuna bir şey demiyoruz da, bunun bir sorumluluk olduğunu düşünmesi gerekmez mi idi? Babası Muammer beyin düşündüğü gibi, kızının da düşünmesi gerekmez mi idi?

Unutmadan yazmalıyım ki, Rita ve Ali Han evliliği mutluluk getirmemiş ve ayrılışla sonuçlanmıştır. Ali Han'ın sonradan rastladığı ve sevdiği kadın, evli bile olmadan Ali Han'ı mutlu edebilmiştir.

Mustafa Kemal ile Latife Hanım evliliğinde bir uyumsuzluk, bir anlayış eksikliği var. Evlilik yürütülemediğine göre, bunu kabul etmek zorundayız. Bunun izahını yapmaya çalışırken, tıpkı İpek Hanımefendinin yaptığı gibi, biz de bir suçlu arıyor olmayacağız. Evlilik niçin yürümedi? Okuduklarımıza ve dinlediklerimize göre, bunun sebeplerini aramaya çalışıyoruz. Belki, işin sonunda, bir şahsi kanaatimizi da yazabiliriz. Ona da, eleştirel bir anlam vermemeye gayret göstereceğiz.

Evlenme sırasında, ne Latife Hanım'ın ailesi ve ne de Mustafa Kemal, adetlere ve göreneklere aykırı en küçük bir eksiklik yapmamışlardır. Cehiz, dokuz devede taşınmışsa, Mustafa Kemal'in armağanı da özel vagonda gönderilmiştir.

Evlilik, ilk aylarında tamamen normal seyrini takip ediyor. Latife Hanım Mustafa Kemal'i seviyor; Mustafa Kemal de karısının yanında bulunmasından gururlu. Mustafa Kemal ailesinin yakınlarında olanların yazdıklarından, bunları biz de böyle anlıyoruz.

Galiba, kırgınlıkların, bilhassa Mustafa Kemal kırgınlığının ortaya çıktığı zaman, Fikriye Hanım'ın sanatoryumdan gelmesi olmuştur. Fikriye Hanım hastadır. İyi düşündüğü söylenemez ama, nihayet bir kadın hissiyatı ile yüklüdür. Hastalık psikolojisini de eklerseniz, yaptıklarının hafifleyeceğine siz de belki katılırsınız.

Mustafa Kemal, Latife Hanım'ın Fikriye Hanım'a gösterdiği tavrı tasvip etmemiştir. Latife Hanım kıskançlık göstermeyip de, Fikriye Hanım için merhametli davranmış olsa, Mustafa Kemal iki evlilik istemeyeceği gibi, karısına karşı da çok takdirkar durumlar sergileyecek idi. Ben, şahsen, Mustafa Kemal'i kalbi çok yufka bir insan olarak düşünürüm. Fikriye Hanım'a reva görülen muamele, Mustafa Kemal'i hem üzmüş ve hem de kırmıştır.

Hep, ana göre yazacağımdır. Okuduklarımı ve dinlediklerimi yazımda yardımcı kabul etmiş olsam bile, yazdıklarım benim şahsi kanaatlerimdir Yine bana göre, aile hayatını zedeleyen sebeplerden birisi de, Latife Hanım'ın,

Mustafa Kemal Paşa kocasına hitap şeklidir. Mustafa Kemal, hiç kimse tarafından, küçük adıyla çağırılmasını istemezdi. Annesi bile, "Paşa oğlum" derdi.

Paşa dahil, bütün Arapça sıfatları yasaklayan Mustafa Kemal, kendisine "Paşam" denmesinden hoşlanırdı. Bu istek İsmet Paşa için de ve hatta, bizim askerlerimizin hepsi için söylenebilir. Hiç birisi, ben paşa değil, generalim dememiştir.

Latife Hanım, "Kemal" diye hitap edermiş. "Kemal Paşam" dese, belki de Mustafa Kemal, bu isim sorununu kafasına takmış olmazdı. "Bana Kemal deme" diyerek, karısını ikaz etmeyi düşünmemiştir. Bunu onuruna yakıştırmamıştır.

Aile huzuru için bozucu olarak kabul edilen bir üçüncü sorun da, Mustafa Kemal Paşa'nın sofralarıdır.

Yine benim okuduklarıma ve yakın olanlardan dinlediklerime göre, Mustafa Kemal Paşa'nın üç cins sofrası vardır:

Bunlardan birincisi; devlet işlerinin konuşulduğu ve hükümet üyelerinin çoğunlukta olduğu sofralardır. Demek ki, hükümet adamlarıyla birlikte, bazı bilen ve bilgisine güvenilen insanların da davet edildiği sofralardır bunlar. Bu sofralarda içki ikramı olmazmış. Bizzat Latife Hanım da bu sofralara iştirak etmekte imiş. Başbakan İsmet Paşa, bu hükümet toplantılarında mutlak bulunurmuş.

Mustafa Kemal Paşa'nın ikinci cins masası, sohbet masaları imiş. Bu sofralarda bazı hükümet üyeleri ve bilhassa ismet Paşa bulunmuş ama, genel olarak davetliler dışardan olurmuş. Bu masalarda içki de ikram edilirmiş. Masada, zıvanadan çıkan olursa, bu adabı hazmetmeyenler bulunursa, onlar da usulü gereğine uyularak dışarı alınırmış. Bu masalara eşi Latife Hanım mutlak iştirak edermiş. Hatta başka kitaplarda ad verilmeden zikredilen olayı bizzat

muhatabı da Latife Hanım olduğunu, İpek Çalışlar'ın kitabından öğrenmiş bulunuyoruz.

Mustafa Kemal Paşa'nın üçüncü cins sofrası, yakın arkadaşlar sofrasıdır. Burada, hükümet adamları hiç bulunmamıştır. İsmet Paşa, bu sofralara hiç iştirak etmemiştir. Bu sofralarda oturanlar da, Mustafa Kemal Paşa'nın yakın özel arkadaşlarıdır. Hiç birisinin, Paşaya bir saygısızlığı olmamıştır. Latife Hanım'ın bizzat işaret ettiği gibi, içkiyi de bir kadehle sınırlamaktadırlar. Hiç birisi, "Paşam yeter!" diyecek kadar ileri gidecek kimseler de değildir. Bu sofralara, benim koyduğu ad yakışıklıdır da, yazılması yakışık almaz.
Aslında, Mustafa Kemal, bu son sofralarda, yalnızlığını yaşamaktadır. Arkadaşlarını da psikologlar yerine koyarak düşünmek doğru bir hareket olmaz. Mustafa öldüğünde, en çok ıstırabı bu yakın sofranın adamları duymuşlardır. Latife Hanım, bu son sofralardan şikayetçidir. Latife Hanım, Mustafa Kemal'den bu sonraları, son sofraları bırakmasını istemektedir. Ben de, "Keşke bu son sofralar olmasalardı" deyip gelmişimdir. Mustafa Kemal'i bu sofralardan ayırmak için, neler yapılması gerektiği üzerinde kimse zihin yormamıştır.

Mustafa Kemal niçin bu son sofralara bağımlı. Demektir ki, bu büyük insan, bu sofralardan, son sofralardan zevk almaktadır. Demek ki, bu sofralarda dinlendiğini sanmaktadır. Demek ki, bu sofralar, kendisini oyalıyor. Yine, o demektir ki, Mustafa Kemal'in bu sofralara ihtiyacı var. Bu son sofraların kendisine taşıdığı zararların da bilincinde değil. Yahut böyle kabul edelim. Siz de, Latife Hanım da aynı kanaattesiniz. O zaman, bu Mustafa Kemal Paşa'yı zararlı kabul ettiğiniz, benim de mesleğim gereği kabul ettiğim zararlı sofralardan usandırmak için çareler aramak aklınıza gelmez mi?

Bu sofralardan daha çekici bir ortam yarattınız da, Mustafa Kemal mi uymak istemedi. Eğer öyle ise, başka bir ortam yine hazırlamanız gerekirdi. Göreviniz, bu ortamı buluncaya kadar, bu çalışmalara devam etmiş olmanız idi. Hiç imkan yoktu deyip, işin içinden çıkamazsınız. Bu yola giderseniz, kimseyi ve hele Mustafa Kemal'i eleştirmeye hiç hakkınız olamazlar. Belki, düşüncelerinin seviyesi, seviyeleri bu idi. Daha yüksek düşünce seviyesi aramak, size ve kimseye yasaklanmış değildi.

Siz, Latife Hanım için, her şeyi mükemmeldi diyorsanız, ben fikrinize iştirak etmem. Dediğiniz doğru olsa, Mustafa Kemal bu evliliği bozacak duruma gelmezdi. Mutlu olurdu; uzun yaşardı ve memleketimiz için daha pek çok işler yapmış olurdu. Erken ölmese, belki de, bu gün yaşadığımız devrin icapları artık Türkiye'de bulunmaz olurdu. Anadolu'daki üçüncü Türk devleti de, bu kadar kısa zamanda sorgulanır duruma gelmezdi.

Mahmut Selim GÜRSEL
INTERNET HAFTASI

Bu ay kutlanan iki haftanın bilgi ve tanıtımı ile ilgili sitenin banner'ini sitemize aldım.

-Yeterli mi?

-Değil;

-Neler yapmalıyız?

-Her şey.

-Peki sen neler yapıyorsun?

-"Bindik bir alamete gidiyoruz kıyamete" dersen yanlış olmaz. Neden? erseniz, 60'ını bitirmek üzere bir adam ne öğrenebildiyse onu yapıyor derim.

-Neler yapmak isterdin?

-Ah bir genç olsaydım serzenişi ile başlarsam kırılmayın. Neden derseniz, genç olsaydım acaba Internet'le gençlerin ilgilendiğinden başka şekilde ilgilenir miydim diye düşünmediğim de olmadı değil, gençler evlerinde, kafelerde birbirleri sohbet etmek, arkadaş bulmak ve oyun oynamak için giriyorlar. Geçen ay sitemi güncelledikçe sokağımızda bulunan kafeye giderek sitemi kontrol ederim. Bu bilgisayar bazen sıkışınca üçkağıtçılık yaparak sahibini aldatıyor, belki de biliyorsunuzdur, belki de bilmiyorsunuzdur, bilmeyenlere anlatayım: windows'un içinde "temp" dosyası var, bilirsiniz bilgisayarın başı sıkışırsa Internet'te bulamazsa hemen oradan ya da "Temporary Internet Files" dosyasından aranan sayfayı tamam gibi gösteriverir. Bu üç kağıtçı sizi yanıltır. Sizde sayfam tamam der bırakırsınız. Yine bir gün bir sayfa güncellenmesinden sonra arkadaşımın yanına gittiğimde hava atayım dedim:

- Derginin sayfaları yeniledim dedim, hemen açtı, eski sayfalar gözüküyor, bozuldum.

- Expoler'in tuşlarından yenile yi tıkla dedim arkadaş tıkladı bu sefer sayfa bom boş gözüküyor, yutkundum, çayımı içip müsaade isteyip kalktım, en yakın Internet kafeye gittim, sitenin ismini yazdım site bom boş, arabaya atlayarak eve geldim, bilgisayarı açtım Internet'e girdim siteyi açtım sayfalar tamam. Şaşırdım. Biraz araştırınca sayfaları ftp'den yüklerken eksik yüklese de bilgiler tam gözüküyormuş. Onun için Internet kafeye sık sık giderek sitemi güncelleyince kontrol ederim. Geçen ayki kontrolde de yukarıda serzenişte bulunduğum "kafelerde birbirleri sohbet etmek" bölümünü bizzat gözlerimle gördüm. Sağ tarafımda oturan 20 yaşındaki genç arka masada oturan gence dönerek:

-Niçin öyle yazdın? Diye sorunca dikkatimi çekti, dayanamayarak sordum:

-Ne yazmış? O da gayri tabii cevap verdi,

-Sinemaya gidelim mi diyor. Deyince ben:

-Artık Internet te mi konuşuyorsunuz? Diye takıldım. Gençler aynı yerde yazışıyorlar. Bilmiyorlar ki, Internet bir hazine, bir bilgi küpü. İyi araştırınca neler yok ki!

Bizim bu gençlere bu iyi ve faydalı siteleri tanıtmamız gerekli değil midir?

Mustafa Nevruz SINACI

NELER OLUYOR KIBRIS'TA

Her ne kadar dönme ve devşirme orijinli mütareke medyası gözlerden kaçırmaya ve özenle gizlemeye çalışıyor olsa da; Milli dava Kıbrıs, çok sinsi ve sistemli bir ajitasyonla avuçlarımızdan kayıp gitmekte. Kısa tanımı "dahili bedhah" olan bir kısım küresel sermaye uzantısı iç mihraklar ile; Türkiye için harici bedhahlardan biri konumundaki Yunanistan ve işbirlikçileri masa başında iyi çalışıyor.

Akıllara durgunluk veren bir gizem, sinsilik ve gizlilikle oynanan ihanet senaryoları, şer ve şeytani plân yeri geldikçe perde-perde uygulanıp, sahnelenmekte... Ve Kıbrıs elimizden kayıp gitmekte. Hani şu Susurluk çetesini ortaya çıkaran kamyon kazası misal bazı tesadüfler de olmasa Türk milletinin hiçbir şeyden haberi olmayacak.

Son olay (kaza) KKTC Başbakanı Soyer ve Kıvrıkoğlu arasında patlak verdi.

Bu vesileyle, kamuoyuna sızan bazı haberlerin üstüne gidilince ortaya korkunç bir manzara ve tüyler ürperten gerçekler çıktı. Burada, olayları ve KKTC'de olup bitenleri "en son durum" olarak büyüteç altına almak ve değerli okuyucularımla paylaşmak istiyorum.

Zaten konuyla ilgili olarak günlerdir mailler, Internet yoluyla mektup ve raporlar gelip duruyor. Sorumlu insanların gündeminden düşmeyen acil ve güncel konulardan başta geleni Kıbrıs, Kerkük, Batı Trakya, Özelleştirmeler, çok büyük rüşvetler karşılığı verilen ihaleler ile yabancılara (açık ve örtülü olarak) yapılan arsa, arazi satışları. Bir de ulusal yüz karası var. Bu günlerde yoğun olarak ABD'ye koşup icazet alabilmek uğruna kapı köpekliği, yağcılık ve dalkavukluk yapan ülkemizin utancı, uşak ruhlu primitif politikACILAR.

Sonuçta Kıbrıs konusu ve KKTC'nin durumu hepsinden daha acil ve önemli.

Bütün gelişmeler dikkatle değerlendirilmeli ve mutlaka olayların üstüne gidilmelidir.

Başta "Ayşe KOCATÜRK" adı ile KKTC ve bütün Türk dünyasında çok iyi tanınan, sevilen-sayılan, Asena olmakla bilinen ve gerçekten bu uğurda inanılmaz bir mücadele veren Emete Gözügelli, Kıbrıs Volkan Gazetesinden değerli araştırmacı-yazar Tanju Müezzinoğlu, Saygıdeğer bilim ve düşün adamı Prof. Dr. Ümit Özdağ ve Kıbrıs Kuvvai Milliye Cemiyeti yoluyla tarafıma

gönderilen ve bizzat elde ettiğim en son bilgiler burada birleştirilmeyi ele alınmayı, incelenmeyi ve değerlendirilmeyi bekliyor. Zaten,bana gelen bilgi ve raporların pek çoğu 'asıl mesele' öz, ört bas edilerek ve dezinformasyon unsurları öne çıkartılarak mütareke basınında 'kendilerince değerlendirilmek' suretiyle 'hiçbir şey yokmuş gibi' saptırılarak yer aldı. Hattâ bu nevi bir yayın nedeniyle 25 Mart 2007 tarihinde Hürriyet' de yayınlanmak zorunda kalınan bir açıklama da var. (Cüneyt Ülsever)

Aslında konu, çok geniş boyutlu ve oldukça derin. Bütün yönleriyle Türkiye ile ilgili ve bağlantılı. Adeta 'böl-parçala-yut' stratejisinin bir parçası. Baronları anavatanda mukim şer ve ihanet şebekeleri öyle şeytanca bir örgü içine girmiş ki, çık işin içinden çıkabilirsen...

Ancak, zamanla tekrar KKTC'ne dönmek ve erişebildiğimiz bütün bilgileri paylaşmak temennisi ile şimdilik sadece güncel kesiti ele almakla yetiniyorum. Açıklamalarda bahis konusu edilen ve metinlerde adı geçen muhataplar ile mümkün olduğu kadar temas kurmaya ve bire bir konuşmaya da çalıştım. Sanırım bu değerlendirme alanının en özgün örneklerinden olacak. Buyrun bakalım:

EL SIKIŞMA KRİZİ

Gerçekten (eşi ve çocukları 1963'de Rum EOKA'cılar tarafından katledilen Em. Tbp. Tuğ. General Nihat İlhan Paşa onuruna Lefkoşe Saray Otelde verilen yemekte) CTP Genel Başkanı ve KKTC Başbakanı Ferdi Sabit SOYER ile KTBK Komutanı Hayri KIVRIKOĞLU arasında bir "el sıkışma" krizi yaşandı mı, yaşanmadı mı ? Yaşandıysa sebebi nedir ? Konuyu halen KKTC'de yaşayan ve yeni nesil TMT mücahidi Ayşe Kocatürk mahyası ile bilinçli bir mücadele yürüten E.Gözügelli'nin tespitleri ile veriyorum. Bana gelen bilgi aynen şöyledir: "Şimdi perde gerisini aralıyorum. İşte gerçekler: (1)

Kıbrıs'ta "birleşik Kıbrıs" yaratma hayali peşinde koşanların, Kıbrıs anlaşmazlığını 1974 yılında başlamış gibi kabul ederek vatanımızın (KKTC) Türk askeri tarafından "işgal" altında olduğunu göstermeye çalışmalarının tarihçesi yeni değildir. Ancak en somut gösterge Annan planından itibaren bugüne kadar gelen süreçte iktidara getirilen Cumhuriyetçi Türk Partisi'nin ve

Ortaklarının gerçekleştirmiş oldukları çalışmalara bakmakta fayda vardır. Önce, KKTC Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat dini ve milli bayramlarda yanında duran Kuvvet Komutanları ve Türk Büyükelçisini istemediğini, dünyaya karşı bunun uygun olmayacağını, "sanki Türk askeri ülkeyi yönetiyor" havasında olduğunu ima ederek Kuvvet komutanlarının Protokolde yanında durmasını istemedi. (Oysa Rum bunu iftiharla yapıyor)

Ardından, 15 Kasım 2006 tarihinde Güvenlik.Kuvvetleri Komutanlığında görevli bir Albayımızın yaptığı konuşmayı "adının listede yer almamasından" ötürü konuşma yaptığı gerekçesi ile krize dönüştürmeye kalktı.

Tabi bu arada, 10 Nisan 2006'da KKTC Öğretmenler Sendikasının onayı ve desteği ile "Askersiz Lefkoşa" talepli bir imza kampanyası başlatmışlardı. 26-27 Aralık 2006'da Kıbrıs' lılar Bilim, Eğitim, Sağlık ve Dayanışma Derneği (KIBES) ile Londra'daki Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği (KTDD) ile birlikte ortaklaşa düzenledikleri "İstanbul Konferansı'ndan (Rum-Yunan Partileri ve Sivil Toplum Kuruluşları ile birlikte) Birleşik Kıbrıs Platformu adı altında bir örgütlenme kararı alınmış ve CTP de buna katılanlardan olmuştur.

CTP Kurultayına İstanbul'daki toplantıdan katılan birçok siyasi parti ve kuruluşlarının bulunduğunu, konuyu daha iyi algılamak açısından bilmekte fayda vardır. Atina'dan OKOE ve OKOE Gençlik, Almanya'dan Kıbrıs Alman Forumu, Avustralya'dan Avustralya Barış İnisiyatifi, Atina'dan Kıbrıs Bilim Adamları Örgütü ve Kıbrıslı Mülteciler Birliği, Londra'dan Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği, İstanbul'dan KIBES ve KGP, KKTC'den CTP, YKP, BKP, BDH Güneyden AKEL, İstanbul'dan ÖDP ve Atina'dan PASOK temsilcileri katılmıştır.

Ortak alınan kararlardan biri: "ASKERSİZ BİR KIBRIS, TAM ASKERSİZLEŞME SAĞLANMALI"... (Bu kararlarda bütünüyle Türk Askeri'nin KKTC'ni terk etmesi talebi yer almakta, Rum-Yunan askeri konusunda ise her hangi bir talep veya tavsiye bulunmamaktadır. Oysa mezkür toplantıda pek çok Türk (!) vardır. Bunlardan her hangi birisi neden acaba, Rum Yunan askerinin de adayı terk etmesini önermedi. Yoksa, Türkiye adına katıldığını iddia eden delegasyonun tamamı Rum-Yunan, Ermeni ve Yahudilerden mi ibaret idi ?)

Ardından yeni yıla girerken Ocak ayında tek taraflı bir Lokmacı Krizi yaşandı ve Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat'ın Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın görüşlerini dikkate almadan, "utanç duvarını yıkacağız" kararı ile yeni bir Kriz ortamı yaratılmak istendi. Sonuçta (Türk Genelkurmayının sözünün arkasında durmaması ve kararlı bir tutum izlememesi nedeniyle) Lokmacı köprüsü yıkıldı. Bu ay içinde Rum tarafında kalan utanç duvarı da yıkılarak yerine yeni bir Yunan barikatı kuruldu. Olay günü Güney Kıbrıs hükümeti lâubali bir açıklama yaparak "İşgalci Türk Askeri gücü Kuzey Kıbrıs'tan fiilen çekilmedikçe kurulan kontrol barikatının kaldırılmayacağını" duyurdu.

Talat'ın TC Genelkurmayın görüşlerini "dikkate almamasından" ötürü konu bir anda uluslararası alanda ilgi odağı oldu...Dünya basını ve Rum-Yunan ikilisi adadaki Türk askerini "işgal kuvvetleri" şeklinde işlenmeye başladı...Lokmacı krizi ile, Türk askerinin halk ile karşı karşıya kalması için Türk askeri bir polemiğe sokulmak istendi, ancak Türk ordusu büyüklük göstererek (!) bunun üzerine fazla gitmedi. Daha sonra TSK'nın adadaki varlığını, güvenlik konularını içeren geçici 10. madde tartışmaya açarak, bir avuç genç sokaklara döktürüldü ve geçici 10. madde kaldırılsın denildi.."

Not: Bu olaylar sırasında Yunan hükümeti, Güney Kıbrıs'a EOKA ve ENOSİS esas politikası doğrultusunda güçlü ve büyük bir destek verdi. Fakat, ne yazık ve çok gariptir ki, cari Türk hükümeti GKRC' indeki Yunan askerlerinin işgalci olduğu ve adayı terk etmesi gerektiği doğrultusunda basit bir açıklama dahi yapamadı. Bu ne utanç ve hicap verici bir durum ve nasıl bir "ANAVATAN" hükümeti !..

Bu sıralarda, (eş zamanlı olarak) Türkiye de, faili malum bir cinayet işlendi ve derhal Türk'e ve Türklüğe karşı haset, nefret ve kin kusan "BİZDE ERMENİYİZ" diye haykıran bir kesimce (ki, bu güruhun Ermeni asıllı olduğuna dair ağırlıklı kuşkular vardır) başlatılan kampanya çerçevesinde TCK 301. maddenin yürürlükten kaldırılması istendi. İnsanlık dışı, ahlâk ve adalet anlayışına aykırı olarak açılan kampanyanın ardında AB, Soros'çular, Karen Fog çocukları (Fransa, Almanya, Yunanistan, Ermeni diyasporası) ve ABD uzantısı bilumum bölücü örgüt artıkları ve legal unsurları yukarda bahse konu İstanbul Yaklaşımı ile "Birleşik Kıbrıs Plâtformu" katılımcılarının büyük bölümü sırıtıyordu.

Zira, Türkiye üzerinde oynanan oyunlar çok eskilere dayanır. Maalesef bu oyun ve düzenler çok yönlü, çok taraflı ve çok odaklıdır. Düşman her tarafa yayılmış, olabildiğince karar mekanizmalarına nüfuz etmiş ve özellikle AB yanlısı sivil toplum kuruluşlarında iyice yerleşmiş ve kökleşmiştir. Bu nedenle 'düşman taraf' entegre bir politika yürütme imkânına sahip bulunmakta ve bu imkânı sonuna kadar kullanmaktadırlar.

Dönelim tekrar Kıbrıs'a ve olayların içyüzünü irdelemeye devam edelim: Ayşe Kocatürk açıklamalarına devam ediyor.

"Daha sonra, 21 Aralık 1963'te 'Kumsal Katliamı' olarak bilinen olayla ilgili (Türk ordusunun değerli komutanlarından Tabip Tuğgeneral Nihat İlhan'ın şehit edilen ailesi için) bir karalama kampanyası başlatıldı. Katledilen şehitlerimizi "Türk askerinin, mücahitlerinin" hatta "İlhan'ın cinnet geçirerek" gerçekleştirdiği iddia edildi. Bunun gerekçesi olarak da "Türkiye'nin adaya müdahalesinin gerçekleşmesi" için yapıldığı öne sürüldü."

Oysa, Rumlar olay hakkında 2007 yılı Mart ayı başında "Kanlı Noel' bir temizlik operasyonuydu!" biçiminde TV yayınları yaptılar. Kıbrıs'ta tarihe 'Kanlı Noel" olarak geçen, Rumların 21 Aralık 1963'te başlattığı silahlı saldırılarda, Emekli Tabip Tuğgeneral Nihat İlhan'ın, evinin banyo küvetinde eşi ve üç çocuğunun hunharca katledilmesiyle ilgili olarak ilk görüntüler yayınlandı. Katliamın tanıklarından Savvas Şelis isimli eski bir Rum asker, "Temizlik operasyonu yaptık" dedi. Rum Politis gazetesi, o dönemde binbaşı rütbesinde olan Nihat İlhan'ın eşi ve üç çocuğunun banyoda katledilmeleriyle ilgili olarak Savvas Şelis isimli emekli Rum askerin itiraflarına yer verdi. Şelis, 24 Aralık 1963 gecesi silahlı Rum ve Yunan gruplarının Lefkoşa'daki Kanlıdere bölgesinde "temizlik operasyonları" yaptığını açıkladı.

“Ancak Anavatan’ın adada yaşayan soydaşları için bunu yapmasına ihtiyacı olmadığı, bunun hiçbir örneğinin tarihte yer almadığı maalesef cehalet içinde olanlar tarafından görülmek istenmedi. Yaşadığı o büyük acıdan sonra bir daha adaya gelmeyeceğini ifade eden BİNBAŞI KOMUTANIMIZ adaya gelmeye 17 Mart 2007 tarihinde karar verdi. 80 yaşını aşan İlhan bedenini, sağlığını hiç düşünmeden bunu yapmak istedi, çünkü ailesi onuru için çok çirkin iddialar yapılmıştı. Adaya gelen (E) Tuğg. İlhan’ın yaptığı açıklamaları milli hedeflerimizden asla ödün vermeyen gazeteler aracılığı ile duyurmuştuk.

“Binbaşı” İlhan öyle bir dönemde gelmişti ki gelişinden bir gün sonra 18 Mart (2007) Çanakkale Şehitlerimizin anma günüydü. Generalin kendisi de bizzat törenlere katıldı. O gece KTBK Komutanlığı adaya gelmesinden ötürü bir Resepsiyon düzenledi. Tabi ayni gün gündüz hükümetin büyük ortağı CTP olağan Kurultayını gerçekleştirdi.

Peki CTP-BG Olağan Kurultayında neler yaşandı ?

CTP-BG Parti Tüzüğü’nün 34’üncü maddesine göre, partinin olağan kurultayları; iki yılda bir eylül, ekim veya kasım aylarında yapılır. Bugüne kadar; Mayıs 2005’te, M.Ali Talat’ın Cumhurbaşkanlığı’na seçilmesi nedeniyle yapılan olağanüstü kurultay hariç olmak üzere, tüm kurultaylar, Tüzük’te belirtilen aylarda yapılmıştır. Ancak nedense bu kurultay tarihi 18 Mart’ta(Çanakkale Şehitlerimizi anma günü) belirtilmiştir!

Peki şunu soruyoruz :

CTP’nin kendi tüzüklerinde ifade edilen Eylül, Ekim yada Kasım’da neden kurultay gerçekleşmemiştir ? Ayrıca, CTP Parti Tüzüğünde; kurultayların icrası esnasında İstiklâl Marşı okunması, Bayrakların asılması veya Şehitler için saygı duruşu yapılması ile ilgili herhangi bir hüküm yoktur. Ancak son Kurultayda; bir Rum şarkısı olan Çavbella (Yurdum İşgal Altında) şarkısı çalınmıştır. Rumlara göre; Kıbrıs, Türkiye’nin “işgali” altındadır. Bu şarkı, iddia konusu “işgal”e ithaf edilen ve anlamı, söz konusu Kurultayı icra edenler tarafından da çok iyi bilinen bir şarkıdır.”

Yine o günlerde, Türkiye de yapılan DTP (sözde Kürt partisi) kurultayında da benzer şekilde İstiklâl Marşının okunmaması, Ermeni oyun havaları ve şarkılarının çalınmış olması ne kadar manidar (ihanet kokulu) değil mi ? Oysa, bugün T. Cumhuriyeti Parlâmentosunun kahir ekseriyeti Kürt Milletvekillerinden oluşmaktadır. Başbakan Kürt sorununu telâffuz eden ve kabinesinin yarıdan fazlasını Kürtlere veren bir kişidir. Üstüne üstlük, mezkür bölücü örgüt tarafından katledilen insanların % 90’ı Kürt’tür. Ve Türkiye’nin soydan gerçek ve samimi Kürtleri bölücü örgüte, alenen Kürt düşmanı, Yahudi destekli “Ermeni odaklı ve ASALA’nın devamı” nazarıyla bakmaktadırlar.

Nitekim, 1968’den itibaren Türkiye de nevzuhur sözde Kürt kurtuluş veya özgürlük nam teşebbüs ve teşekküllerin arkasında daima koyu bir Atatürk düşmanlığı, Ermeni ve Rum işbirlikçiliği ve Mustafa Suphi hayranlığı

gözlenmiştir. İşin en garip, acayip ve CTP ile benzer tarafı da; Bu hareketlerin tamamı "Türk düşmanlığını" esas ve baz alan bir tür solculuk, milli marş ve bayrağı dışlayan (ki, bu dünyanın hiçbir yerinde görülmez) din ve ahlâk düşmanı çok aykırı bir yapının hakim olmasıdır.

Oysa, Türkiye de ki Kürt profili bunun tam tersidir. Bütün Kürtler oldukça dindar, mazbut, müteselsil, mütedeyyin, milli ve manevi değerlerine sahip ve saygılı, namuslu-dürüst, son derece çalışkan, haramdan-yalandan sakınan, vatan-millet-bayrak-toprak sevgisini şiar edinen ve kendilerini Türkiye Cumhuriyetinin asli kurucu unsuru sayan, birinci sınıf saygın bir topluluktur. Hiçbir ayrım gözetmeksizin "Anadolu halkı" birbiri ile et ve kemik gibidir.
Üstelik bu güne kadar Kürt'ler arasından bir hain de çıkmamıştır. Buna dikkat edin.

CTP' nin eylemi ile DTP' nin cürmü arasındaki benzerlik bu kuşkuları ve aralarındaki bağlantılar "bu aleni gelişmeler ışığında" incelenmeyi ve ciddi bir değerlendirmeyi zorunlu kılmaktadır. Yani; İstanbul Yaklaşımı, artı kurulan plâtform, plâtformun belirlenen amaçları ile menfur eylem plânı ve her iki tarafta yer alan malum partiler arasında vaki benzerlikler.

Oldukça ilginçleşen gelişmeleri incelemeyi sürdürelim:
"Peki kurultayda kimler vardı? Güney Kıbrıs'tan birçok "siyasi makamdan" gelen "Rum kardeşler" (!) hani şu Türk ordusunu "işgal kuvvetleri" olarak görenler... Kurultayda, tüm şehitlerimiz yerine, ''Demokrasi Şehitleri'' adı altında bazı tescilli kişilerin anılması ve saygı duruşu. (tıpkı DTP'de olduğu gibi) Hele hele de 18 Mart, (Çanakkale) Şehitleri Anma Gününde (Çanakkale şehitlerinden bahseden bile olmadı) bu kurultayın planlanması oldukça dikkat çekicidir! Bakınız, CTP'nin; "Demokrasi Şehitleri" olarak tanımladığı kişiler şunlardır; Türkiye'de 1976-78 yılları arasında, yüksek öğrenimleri sırasında öldürülen sol görüşlü Özer Elmas, Mehmet Ömer, Muharrem Özdemir, Ercan Turgut, Mustafa Ertan ve Sadık Cemil; İnkılapçı Gazetesi yazarı Fazıl Önder, Türk Eğitim Kulübü kurucusu Ahmet Yahya; 1962'de Lefkoşa'da öldürülen, dönemin Cumhuriyet Gazetesi yazarları Ayhan Hikmet, Ahmet Muzaffer Gürkan, Derviş Ali Kavazoğlu ve 1996 yılında öldürülen Yenidüzen Gazetesi yazarı Kutlu Adalı için 17 Şubat'ta, adı geçen yazarın mezarında, anma günü düzenlemektedir. (buraya dikkat!, meğer CTP gerici-solcu-bölücü bir örgütmüş) Durum bununla kalmamıştır.
Türkiye tarafından tanınan KKTC Devleti'nin, yönetimini üstlenmiş olan bu siyasî partinin kurultayında; duvarlara asılan Kıbrıs haritalarında, KKTC gösterilmemiş; Rum tarafında olduğu gibi, yeşil renkli Kıbrıs (Rum) haritaları asılmıştır. Dikkat çeken husus ise, Kurultaya katılan AKP Genel Başkan Yardımcısı Nihat Ergün ve AKP Sakarya Milletvekili Ayhan Sefer ÜSTÜN; bahse konu uygulamalara, herhangi bir tepki göstermemiş olmasıdır."

NELER OLUYOR KIBRIS'TA

Bu makaleyi hazırladığım ve tarafıma intikal eden bilgileri düzenlediğim 27 Aralık 2007 günü saat: 17.00'de, bahse konu genel kurul hakkında bilgi almak üzere önce AKP Genel Başkan Yardımcısı Nihat Ergün'u (4205544/45–TBMM ve 4730000/11) numaralı parti telefonlarından aradım. Fakat, 'dışarıda' denildi ulaşamadım. Not bıraktığım halde aramadı. Bunun üzerine Sakarya Millet Vekili

A. Sefer Üstün'e 4205644-45 numaralı telefonlarından ulaşarak temas kurdum ve kendisine, bahusus genel kurulda hazır bulunan bir milletvekili sıfatıyla olayla ilgili bilgi, tespit ve görüşlerini sordum.

Aynen şu açıklamayı yaptı:"Genel kurulda İstiklâl Marşının söylenmediği maalesef doğrudur. Ancak, genel kurul sonrası bu hususu dile getirdiğimizde bize, 'CTP'nin 35 yıllık bir parti olduğunu ve bu güne kadar hiçbir genel kurulunda İstiklâl Marşı söylenmediğini ve tüzüklerinde bu doğrultuda bir hüküm bulunmadığı açıklamasını yaptılar'. Divan masasında Türk, KKTC ve AB bayrağı vardı. Salon duvarında Atatürk portresi ve KKTC tarafının yıldızlarla tarandığı bir Kıbrıs haritası asılı idi. Saygı duruşu ise, herhangi bir 'belirtme' yapılmaksızın 'demokrasi şehitleri' lâfzı ile ifa ve icra olundu. Rumca müzik ve sair hususata gelince, onlar teferruattandır. Orada misafir durumunda bulunmamız ve fevkalâde bir durum yaşanmaması nedeniyle teferruata müdahil olmayı arkadaşlarla uygun görmedik" dedikten sonra vaki sorularım ve esasa taallük eden konularda ısrarım üzerine:

"Biz, AKP olarak, Kıbrıs'ta yaşanan siyasi bunalım, yaşanan Türklük krizi buhran ve olumsuzlukların suçlusu veya sorumlusu değiliz. Kıbrıs konusu Gümrük Birliği görüşmeleri sürecinde Merhum Bülent Ecevit dahil, Tansu Çiller, Murat Karayalçın ve günün sorumlu politikacıları tarafından verilmiş bir tavizdir. Eğer onlar, bu görüşmeler kapsamında, Londra-Zürich ve Garanti Antlaşmasını dikkate alarak ve önemseyerek Güney Kıbrıs'ın AB'ye katılmasına göz yummasalardı bugün böyle sıkıntılı bir meselemiz de olmayacaktı" demek suretiyle, aslında gerçek suçluların ve geçmişteki vatan hainlerinin kim olduklarına dair 'tam yerinde' bir vurgu yaptı.

Evet, söylenenler bütünüyle doğru. AKP' ye bu sorun tevarüsen intikal etmiştir. Çok kötü ve ihanet kokulu bir mirastır. Ancak, AKP'nin yapması gereken bu ihanet kokulu mirası teslim alıp, kalınan yerden sürdürmek değil, hainlerden hesap sormak, defterlerini dürmek ve milli davaya "adam gibi-insan gibi-Türk gibi" sahip çıkmaktı. Maalesef bu da yapılmadı.

İşte AKP' nin yapamadığı, hattâ yapmadığı budur. Sorgulamadan, yargılamadan AB' ye teslim olmaktır. AB'nin nice art niyetli, çıkar odaklı, soygun ve vurgun amaçlı, ayırma, bölme, parçalama ve yutma sevdalısı lânetli bir haramzade, insanlık, hak ve ahlâk düşmanı olduğunu bilmemektir. Bundan daha kötüsü var.

O' da, ne yaptıysa bilerek ve isteyerek yapmış olmaktır. Taktir sizin.

Şimdi kaldığımız yerden devam edelim: “Kurultayda çav bella (Yunan) şarkıları ile gerek Rum gerekse Türk katılımcıların, konukların ve CTP’nin ortak hedeflerinin “birleşik Kıbrıs” olduğunu özellikle belirten ve planlanan tarihe ilişkin açıklamaları içeren ve var olan projeyi yürütenlerin seçtirdiği bir tarih olduğuna dikkat çeken konuşmaların yapıldığını belirtmekte fayda var.”
Burada açıklanan ve genel kurulda sıkça vurgulandığı ifade olunan “birleşik Kıbrıs” lâfını eden bütün CTP’ lilerin Rum veya Ermeni asıllı Türk ve Türkiye düşmanları ve KKTC itibarıyla “vatan hainleri” olduklarını iddia etmek, asla mesnetsiz ve arkası boş bir söylem olamaz. Bu cüret, ne hain bir kalkışma ve kansızlıktır ki; Henüz Türkiye AB’ye katılmadan ve AB Türkiye ile adeta onursuz bir oyun oynarken böyle iğrenç bir temenni ileri sürülebilsin !
Şu halde, ya Türkiye uyumakta veya şer ve şeytani iğrenç unsurlar tarafından bilerek isteyerek uyutulmaktadır. Hele aşağıdaki olaylara bakın daha neler göreceksiniz:

“Peki Kurultay’dan sonra Soyer ve Kıvrıkoğlu arasında gerçekten ne yaşandı? El sıkışma krizi gerçekten oldu mu? işte gerçek yaşanılanlar; KKTC Başbakanı Soyer; yemeğe geç katılmış ve masada kendisine ayrılan yere oturduktan sonra, teker teker yemeğe katılanların hatırını sormuştur. KTBK K. Korg. Kıvrıkoğlu’ na yöneldiği zaman; Korg. Kıvrıkoğlu; CTP-BG kurultayında, İstiklal Marşımızın okunmaması, şehitlerimizin anılmaması, Ulu Önder Atatürk ve Dr. Fazıl Küçük’e yer verilmemesinden dolayı, teessüflerini ve duyduğu üzüntüyü belirterek;”KKTC’de; en küçük derneklerin etkinliklerinde bile; faaliyete, İstiklal Marşımız okunarak başlandığını, Şehitleri Anma Gününde icra edilen bir kurultayda; sadece, Demokrasi Şehitlerinin anılmasının manidar olduğunu, CTP Kurultayının; Türkiye’deki bölücü örgüt yanlısı siyasî partilerin kurultaylarından herhangi bir farkının bulunmadığını; geçmişte, söz konusu partilerin kurultaylarında da, İstiklal Marşımızın okunmadığını ve bölücü örgüt teröristlerinin, şehit sıfatıyla anıldığının” ifade etmiştir. Korg. Kıvrıkoğlu, yemekten ayrılırken; İstiklal Marşımızın okunmadığı, şehitlerimizin anılmadığı, Ulu Önder Mustafa Kemâl Atatürk’e ve Dr.Fazıl Küçük’e yer verilmeyen bir kurultayın düzenleyicisi, Başbakan dahi olsa elinin sıkmayacağını, söylemiştir. Ortada; uzatılan el ve eli havada bırakan bir nezaketsizlik yoktur, olmamıştır. Kendisine Yapılan Sitemi CTP Nasıl İfade Etmeye Başlamıştır? Türk Ordusu İle Halk Hangi Söylemlerle Karşı Karşıya Getirilmeye Çalışılmaktadır?

CTP-BG Kurultayında ve sonrasında yaşanan gelişmeler ile ilgili olarak; yazılı ve görsel basında konunun saptırılmaya ve ‘’Halkın İradesi’’, ‘’Türkiye tarafından tanınmış olan KKTC’nin içişlerine müdahale’’, ‘’Atanmışların, seçilmişlere saygısı’’ ‘’şovenizm’’ ‘’ırkçılık’’ vb. söylemlerle,kamuoyunun dikkatinin başka alanlara yönlendirilmeye çalışıldığı görülmektedir. Bu yaşanılan konu saptırılarak, “biz hancı siz yolcu” şeklinde köşe yazıları ile “bu vatan Kıbrıslılarındır, ortak vatan için mücadeleye devam” denilmektedir.

Hal bununla kalmamıştır. 23 Mart 2007 akşamı yerel televizyonlarımızdan Kanal T'ye konuk olarak çıkan eski CTP milletvekili Fadıl ÇAĞDA, Kuzey Kıbrıs'ın "işgal" altında olduğunu KTBK Komutanı Hayri KIVRIKOĞLU'nun "istenmeyen şahıs" ilan edilerek ülkeden çıkarılması gerektiğini" söyleme cüretinde bulunduğu Kanal T Yönetim Kurulu Başkanı Ersin TATAR tarafından dile getirilerek kınanmıştır.

Bugün, her Devlet muhtelif anlamlar yükleyerek tartıştığımız değerlerine saygılıdır. Şehidine, ulusal marşına, bayrağına sahip çıkmaktadır. Her yıl 18 Mart'ta, binlerce Yeni Zellanda'lının, Çanakkale'ye koşmasının temelinde de şehidine saygı vardır. Ancak CTP-DP iktidarı ile 2004 yılında okullarda okutulan Tarih kitaplarımızın değiştirilerek öz tarihimizin çarptırılması ve "Kıbrıslı milleti" yaratılması amacını güden ayni zamanda Müslümanlığı "meraklısı için" gibi ibareler ile dinimizi tanımlayan bir "tarih" kitabı yazdırtarak Hıristiyanlığı ön plana çıkaran açıklamalara müsaade edilmesi ki buna en güzel örneklerden biride Hz. İsa'nın çarmıhtaki resminin konularak çocuklara "Hıristiyanlığın sembolü nedir?" gibi sorular yöneltilmesi kabul edilecek bir durum değildir. Şehitleri Anma Günü'nde, KKTC'nin yönetimini üstlenmiş bir siyasî partinin, ''Demokrasi Şehitlerini'' anarken, tüm şehitlerimizi anmamasını; ne 70 milyon Türk'ün yüreğindekileri hissederek ve onların gözü olarak KKTC hudutlarını bekleyen 40 bin Türk Askerine nede bu vatanda KKTC Devleti uğruna can verecek kadar Devletine sahip çıkmak isteyenlere, şehit ailelerimize ve de Gazilerimize anlatamazsınız...Günlük mesaisini, İstiklâl marşımızla başlatan ve bitiren ve Yavruvatan'ı uğruna gerektiğinde canını vermeye hazır olan 40.000 askere; Yavruvatanı yönetenlerin, ''Yurdum İşgal Altında'' şarkılarını söylemelerini ve kendisini 'işgalci'' olarak tanımlamalarından neyi kastetmeye çalıştıklarını da anlatamazsınız. Türk Askeri'ne; T.C. Devleti'nin resmen tanıdığı KKTC'ni yönetenlerin, Kıbrıs haritalarında KKTC'yi göstermemelerini ve Rum Yönetimi'nin yaptığı şekilde, Kıbrıs'ı tek bir devletmiş gibi göstermelerinin, bu tür haritaları kurultaylarında asmalarının ve KKTC'yi inkâr etmelerinin açıklamasını da yapamazsınız.

Bu hususların hiç birini, herhangi bir haklı gerekçeye dayanarak Türk Ulusu'na da anlatamazsınız.

NELER OLUYOR KIBRIS'TA

Bu yolu tutanlara şimdi hatırlatmakta fayda vardır:

"Ne Türkiye, Kıbrıs'ta 'işgalci' dir ve ne de Kıbrıs Türk Barış Kuvvetleri "işgal" ordusudur. Türk Ulusu'nun (Çanakkale Şehitleri dahil) tüm şehitlerini anmak, utanç duyulacak bir şey değildir. KKTC'nin varlığını, KKTC'yi yönetenler de tanımalıdır. KKTC halkı, kendisini yönetmeye çalışanlar gibi düşünmemektedir. Tepki göstermesi gerekenler, bilinçli olmalı ve pasif kalmamalıdır!

Bugün gerek konuyu saptırma ve halkın kafasını karıştırma yoluna gidenler, gerekse Başbakan F. Sabit Soyer; olayı tersine çevirerek; "Şehitleri Anma Günü" nde yapılan kurultayda, sadece Demokrasi Şehitlerini değil, tüm şehitlerimizi ansalardı, "Yurdum İşgal altında" şarkıları söylemeselerdi, duvarlara asılan ve sinevizyondan gösterilen Kıbrıs haritalarında KKTC'yi belirtselerdi ne kaybedeceklerdi? Sorusu kendilerine sorulmalıdır. Hele hele bu konuyu irdeleyen, haber yapan basın mensupları ve köşelerinde değerlendirme yapan değerli köşe yazarları; Olayın temelinde yatan ayrıntıları iyi değerlendirebilmeli ve doğruları yazma yoluna gitmelidirler.

KKTC Başbakanı F. Sabit Soyer; kurultayda ortaya konulan hatalar zincirini, yeni hatalarla sürdürmemeli ve Türk Ulusu'nun değerlerine sahip çıkmalıdır. Ondan gerek Kıbrıs Türk halkının gerekse vatan bekçiliğini yapan her neferin beklentisi budur." (1)

24 Mart 2007, Cumartesi günü değerli yazar Tanju Müezzinoğlu, (KKTC) Güneş ve Volkan gazetelerinden "dürüst, yiğit ve mert bir Türk olarak" sesleniyor.

İSTİKLAL MARŞIMIZDAN RAHATSIZ OLANLAR TÜRK OLAMAZ !..

"CTP'nin açıklamaları saçma sapan ve özürleri kabahatlerinden büyük. Bu güne kadar yapılan CTP kongrelerinde "İSTİKLAL MARŞI" okumamışlar. İşte özürleri kabahatinden büyük. Adama sormazlar mı? Siz nasıl Cumhuriyetçi TÜRK Partisisin, TÜRK sözcüğü sizce neyin ifadesidir. Eğer bunu bilmiyorsanız öğrenmenizi öneririm.

Cumhuriyetçi Türk Partisi AKEL'İN kongresine gittikleri zaman Yunan Milli marşı çalınıp söylenirken ayak ayaküstüne oturuyorlar mıydı? Hayır, oturmuyorlar dostları HIRİSTOFYAS ile birlikte hazır vaziyette duruyorlardı. AKEL kongrelerinde Yunan Milli Marşını gururla çalıp söylerken. CTP'ye ve Başkanı sana halkımız soruyor: Siz CTP kongresinde TÜRK Milli Marşını "İSTİKLAL MARŞINI" çalıp söylememekle neyin ispatını yapmaya çalışıyorsunuz ?

AKEL her platformda solculuk kisvesi altında Rum milliyetçiliği yapmıştır. CTP ise "Cumhuriyetçi Türk" adı altında Türk'ün aleyhine olan bir çizgiyi temsil etmiştir. Kıbrıs Türk Halkı CTP'nin bu tavır hareketlerini MERCEK altına almıştır. Günü geldiğinde bu yapılanların karşılığı bu partiye sorulacak ve ödetilecektir. Bundan kimsenin şüphesi olmasın.

Sovyetlerin yıkılmasından sonra bütün dünyada olduğu gibi KKTC'de Moskova çizgisini izleyen CTP'nin ruhunda fırtına kopmuştur. İşte bu aşamada devreye AB ve ABD süreçlerinin girdiği görülür. Moskova'daki efendisini yitiren CTP, Washington ve Brüksel'de yeni efendilerini bulmuştur. Kıbrıs Türk Halkı ve GENÇLER söylenenleri lütfen inceleyin ve gerçeklerle nasıl karşı karşıya geldiğinizi görerek kararınızı verin.

CTP, yeni efendileri tarafından Turuncu Devrim ile iktidara ilk getirilen partidir.

Turuncu devrim ilk kez eski Sovyet coğrafyasında değil, KKTC'de gerçekleşmiştir. CTP, AB, ABD ve AKP' nin büyük desteği ile iktidara gelmiş ve Annan Planına halkın % 65'ine "evet" dedirtilmiştir. Ancak Rumların bu planı doymak bilmez hırslarından dolayı kabul etmemeleri sayesinde Annan Planı uygulamaya konmamış ve Kıbrıs Türk Halkı İDAM sehpasından ALLAHIN izni ile bu etapta kurtulmuştur. Halkıma sesleniyorum, seni uçuruma atan bu partiden CTP'den kurtulmamıza çok az bir zaman kalmıştır.

Kıbrıs Türk Halkı ve GENÇLERİ CTP'nin ne yapmaya çalıştığını biz bu sütunlardan siz halkınıza bildireceğiz. Sizin de vazifeniz söylediğimizi araştırmak ve incelemektir. Eğer bizi takip ederseniz, bir yanlışımız olmadığını da göreceksiniz. CTP ne yapıyor: Adım adım KKTC'nin Türk kimliğini ortadan kaldıran önlemleri almak için çalışıyor.

Ama bunu yapmalarına asla izin vermeyeceğiz. CTP Milli Eğitim Bakanlığını aldığı günden itibaren tarih kitaplarında başlayan tahrifatı büyük bir hızla sürdürmektedir. Tarih kitaplarından "halkların dostluğu-Rumlarla dostluk" adı altında Rumların Kıbrıs Türklüğüne yaptıkları katliamları çıkaran, şehitlerin resimlerini silen anlayış CTP anlayışıdır.

Parti toplantılarında milli marşımız olan İstiklal Marşı okumayan, şehitlerini anmayan, anlayış da Cumhuriyetçi TÜRK Partisi anlayışıdır. KKTC'nin varlığının askeri güvencesi olan Türk ordusundan rahatsız olan anlayış da CTP anlayışıdır. Toplantılarında Yunan, Kıbrıs Rum ve AB bayrakları koyan anlayış da CTP anlayışıdır. Şimdi Soyer soruyor:

"Bizim Türklüğümüzden şüphe mi duyuyorsunuz?"

"KORKMA SÖNMEZ BU ŞAFAKLARDA YÜZEN AL SANCAK" İSTİKLAL MARŞIMIZDAN RAHATSIZ OLANLAR TÜRK OLAMAZ. Türkiye'de ve KKTC'de her Türk'ün görevi Cumhuriyetçi TÜRK Partisi gibi bir parti ile mücadele etmektir." (2)

Elbette genel kurullarında İstiklâl Marşını göğsünü gere gere söyleyemeyenler Türk olamazlar. Olsa olsa Türk düşmanı olurlar. Bu, Anavatanda olsa da böyledir. Kıbrıs'ta olsa da yine aynıdır. Bu utanmaz, kansız ve soysuzlar görmüyor mu ki, Güney Kıbrıs Çete devletinde bütün Rum partileri gümgür gümbür Yunan milli marşını okurlar ve Yunanistan ile her hususta kader birliği yapar ve ortak hareket ederler. Ve politikaları daima millidir. Maalesef bu utanmazlık, aymazlık ve aleni vatan hainliği sadece Türk milletinin iyi niyetini suistimal eden ve hayasızca sömüren ihanet şebekelerinde rastlanan bir durumdur.

Bir sonraki bölümde CTP hakkında ayrıntılı bilgi vereceğim. Ancak, burada özellikle ve bilhassa belirtmek isterim: 2003 yılından itibaren KKTC'de gerçekten inanılmaz şeyler olmaya başladı. Önce, T. Louzidiu davasının iç hukuk yolları tüketilmeden AİHM'ne usulsüz, haksız ve hukuksuz olarak intikali. Bu tam bir tuzak olmasına rağmen korkak ve ödlek bir politika yüzünden olayın

üzerine gidilmemiş kronik bir yolsuzluk, bir başka deyişle ise, Rum'a aleni destek girişimidir. Sorumluların mutlaka sıgaya çekilmesi ve millete hesap vermesi gerekirken, maalesef bu da yapılmamıştır. Olup, bitenler Türk milletinin şeref ve haysiyeti ile bağdaşamayacak kadar ilkesiz, onursuz, ahlâksızca, haksız ve hukuksuzdur.

Failleri ise, zavallı malul ve Türklükten münezzeh kimselerdir ne yazık ki... Sonra, mezkür siyasi, insanlık, etik ve hukuk dışı AB yanlısı mahkemenin (AİHM) verdiği mesnetsiz kararın Türk hükümeti tarafından itirazsız olarak kabulü. Kararlaştırılan yüklü tazminatın basiret ve bekadan yoksun bir cehaletle tediyesi. Bu hiç kimse tarafından kabulü kabil olmayacak kadar rezil bir durumdur. Acizliktir. Zayıflıktır. Cahilliktir. Aleni yolsuzluk ve suistimaldir. Hattâ millet ve devlet aleyhine cürüm işlemektir. Bir de olayın Türkiye adına savunulması trajedisi var. Rum asıllı bir avukat tarafından... Ne kadar utanç ve hicap verici değil mi ? Tarih boyunca hiçbir Türk devleti bu kadar acizlik ve çaresizlik içinde kalmamıştır. Üstüne üstlük, bütünüyle "Türk'ü imha" üzerine kurulu Annan Plânına "evet" demek ve dedirtmek gibi akıllara ziyan bir cehalet, dalâlet ve ihanet uygulaması da yapıldı. Ne kötü. Aslında bütün bunlar, uluslar arası kabul görmüş "mer-i ve müseccel" Londra, Zürich ve Garanti antlaşmalarını görmezden gelerek, yok addederek ve dahi hiçe sayarak; GKRC'nin AB'ye katılmasına vize vererek alenen "VATANA İHANET" suçu işleyen lânetli siyasilerin cürmüdür. Vakti zamanında Türk Genelkurmayı da bu iğrenç trajediye, gaflet, ihanet ve yıllar sürecek lânete sessiz kalmıştır. Bu gün her ne kadar TSK dik duruyor ve şer, şeytan cephesine direniyor ise de; Daha ciddi, ağırlıklı ve kat'i bir tavır beklemek Türk milletinin hakkıdır.
TSK, KKTC'ni, yani "Milli Davayı" yok etmek isteyenlere "DUR" demek zorundadır.

NELER OLUYOR KIBRIS'TA

Tam da işin burasında Türk Silâhlı Kuvvetlerine; Yani, Türk Milleti'nin öz evlâdı ve dahili bedhahlar ile harici düşmanlara karşı tek ve yegâne güvencesi olan "Türk Ordusuna" bir hatırlatma ve anlamlı bir gönderme yapmak istiyorum. Bakınız, ülkemizin kurtarıcısı ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Ulu Önder ATATÜRK; Türk subaylarına nasıl bir emanet ve vasiyet bırakmış. Lütfen metinde geçen İngiltere'ye bir de Yunanistan'ı ekleyerek okuyun.
Dönem siyasetçilerini de, hareket tarzı ve tasarrufları itibarıyla, 'metni miyar' kabul ederek hele bir ölçüye vurun. Buna mutlaka Kıbrıs'ın AB'ye peşkeş çekildiği tarihin Genel Kurmay Başkanı ve kuvvet komutanları da dahil edilmelidir.

Zira, bu ihanet tezgâhlanır, Londra-Zürich ve Garanti Antlaşmaları rafa kaldırılır iken Türk Ordusu, komuta kademesi ve Türk Subayları ne yapıyordu.

Neden vatan hainlerine mani olmadılar. Müdahale etmediler ? Sessiz, sözsüz kalmalarının sebebi neydi?

"Vatan Namustur" kavramı ve kalbi inancına dahil bir KKTC için; Atatürk'ün binlerce kez tekrarladığı "ÇOK NAMUSLU OLMAK GEREK" vecizesine rağmen, sivil politikanın aleni ihanet ve Kıbrıs'ı peşkeş çekme girişimlerine "ASKER" neden ? o zaman engel olmadı?
Yoksa aralarında dönemin siyasi mevtalarından menfaat umanlar ve müstakbel vekil adayları mı vardı ? Kıbrıs'ı peşkeş çekmeye göz yummak bu kadar ucuz muydu ? Yoksa, o dönem ATATÜRKÇÜLÜK rafa mı kaldırılmıştı ? İlke ve inkılâplar, vasiyetler hatırlanmadı mı ? Yoksa, gaflet ve dalâlet içinde mi idiler ? Milli davaya hıyanet galip mi geldi nedir ?...
Bunu da sorgulamak ve sorumluları yargılamak gerek.

ATATÜRKÜN SUBAYLARA SESLENİŞİ

"Millet, bağımsızlığının korunmasını ordudan, ordunun ruhunu teşkil eden subaylardan bekler..İşte subayların yüce olan vazifesi budur..
Milletin bağımsızlığı ihlal edilirse bunun vebali subaylara ait olacaktır..
(GB teşebbüsü ve AB'ye katılım teşebbüsü bağımsızlığı ihlâl değil mi yoksa)
Arkadaşlar !!.. İngilizler ve yardımcıları milletimizin bağımsızlığını imhaya karar vermişlerdir. Milletler bağımsızlıklarını hiç kimsenin lütuf ve atıfetine borçlu değildir.. Hiç kimse kimseye, hiçbir millet diğer millete hürriyet ve bağımsızlık veremez.. Milletlerden tabiaten ve yaradılıştan mevcut olan bu hak, milletlerce kuvvetle, mücadele ile muhafaza bulundurulur. Kuvveti olmayan, dolayısıyla mücadele edemeyen bir millet, mahkum ve esir vaziyettedir. Böyle bir milletin bağımsızlığı gasp olunur.. (AB-ABD'nin niyeti budur)
Dünyada hayat için, insanca yaşamak için bağımsızlık lazımdır.. Bağımsızlık sahibi olmak için kuvvet sahibi olmak ve bunun için mevcudiyetini ispat etmek icap eder.

Kuvvet ordudur. Ordunun hayat ve saadet kaynağı, bağımsızlığı takdir eden milletin, kuvvetin lüzumuna olan vicdani imanıdır...
İngilizler, milletimizi bağımsızlıktan mahrum etmek için, pek tabii olarak evvela onu ordudan mahrum etmek çarelerine giriştiler. Mütareke şartlarının tatbikatı ile silahlarımızı, cephanelerimizi, bütün müdafaa vasıtalarımızı elimizden almaya çalıştılar.. Sonra kumandanlarımıza ve subaylarımıza tecavüze ve taarruza başladılar.. Askerlik izzetinefsini yok etmeye gayret ettiler. Ordumuzu tamamen lağvederek milleti, bağımsızlığını muhafaza için muhtaç olduğu dayanak noktasından mahrum etmeye teşebbüs ettiler.. Bir taraftan da müdafaasız, ordusuz bıraktıklarını zannettikleri milletinde izzetinefsine, her türlü haklarına ve mukaddesatına taarruzla milleti alçaklığa,boyun eğmeye alıştırmak planını takip ettiler ve ediyorlar..

Herhalde ordu, düşmanımızın birinci taarruz hedefi oldu. Orduyu imha etmek için mutlaka subayı mahvetmek, aşağılamak lazımdır. buna da teşebbüs ettiler. Bundan sonra milleti koyun sürüsü gibi boğazlamakta engeller müşkülat kalmaz...

Bu hakikat karşısında ve içinde bulunduğumuz vaziyete göre subaylar heyetimize düşen vazifenin mahiyeti, ehemmiyeti ve kıymeti kendiliğinden meydana çıkar..

Milletimiz hür ve bağımsız yaşamak huzuruna tam bir iman ile kani olmuş ve buna kati azim ile karar vermiştir.

Zaman zaman şurada burada üzüntü verici karaktersizliklerin görülmüş olması hiçbir vakit milletimizin genel kanaatine, hakiki imanına sekte vurmamıştır ve vurmayacaktır..

Dolayısıyla kuvvetin, ordunun vücudu için lazım olduğunu söylediğim kaynak-ki milletin vicdanı imanıdır-mevcuttur..

Ordu ise, arkadaşlar; ancak subaylar heyeti sayesinde vücut bulunur...Malum bir askeri hakikat, felsefesi hakikattir; " ordunun ruhu subaylardadır" O halde subaylarımız, düşmanlarımız tarafından yıkılmak istenilen ordumuzu tamir edecek ve canlandıracak ve ordu ve milletimizin bağımsızlığını muhafaza edecektir..

Millet, bağımsızlığının muhafazasından ibaret olan hayatı gayesinin teminini ordudan, ordunun ruhunu teşkil eden subaylardan bekler..İşte subayların yüce olan vazifesi budur...

Allah göstermesin milletin bağımsızlığı ihlal edilirse bunun vebali subaylara ait olacaktır.. Subaylar, izah ettiğim yüce, mukaddes ve bütün açılardan üzerlerine düşen vazife itibariyle, bütün mevcudiyetleriyle ve bütün dikkat ve felsefeleriyle, giriştiğimiz bağımsızlık mücadelesinde birinci derecede faal ve fedakar olmak mecburiyetindedirler..

Şahsi ve hurisi itibariyle de subaylar, fedakarlar sınıflarının en önünde bulunmak mecburiyetindedirler... Çünkü düşmanlarımız herkesten önce onları öldürürüler. Onları aşağılar ve hor görürler. hayatında bir an olsa bile subaylık yapmış, subaylık izzetinefsini, şerefini duymuş, ölümü küçümsemiş bir insan, hayatta iken, düşmanın tasarladığı ve reva gördüğü bu muamelelere katlanamaz.. Onun yaşamak için bir çaresi vardır;şerefini korumak! halbuki düşmanlarımız da kastettiği, o şerefi ayaklar altına almaktır.. Dolayısıyla subay için " ya istiklal, ya ölüm" vardır.. Fakat arkadaşlar ölmeyeceğiz, bağımsızlığımızı muhafaza ederek yaşatacağız ve milletimizi daima mutlu ve müreffeh yaşatmak için çalışacağız... (3)

Burada emanet ve vasiyet edilen hususta çok dikkat etmek, önemle değerlendirmek ve mutlaka dikkate almak lâzımdır. Türk Ordusu'nun ATATÜRK, Kemalizm, Türk İnkılâbı ve O' nun ilkelerine ne kadar sadık,

sağlam ve samimi olarak bağlı olduğu konusunda milletin asla şüphesi yoktur. (1938 sonrası oluşan bazı şüphelerin giderilmesi gerek)
Her ne kadar içinde; Mütareke basını ve din tüccarlarını deşifre eden ve adına "andıç" denilen "önemsiz bir belgeyi" dahi 'önemli' sanacak ve ABD'ye gönderecek kadar malul, aptal, milliyetsiz, hain, alçak ve değersiz mahluklar var ise de, Türk Ordusu onları mutlaka bulacak, bilecek ve behemahal temizleyecektir. Muhtemelen içinde var olan Masonluk tarikatı mensupları dahil olmak üzere; En küçüğünden, en üst rütbelisine kadar rüşvet, iltimas, gasp, irtikap, suistimal ve yolsuzluk suçlusu-zanlısı-şaibelisi "kanı bozuklar" mutlaka temizlenmeli, ordu aklanmalı ve mutlaka ayıklanmalıdır. Bu çok önemli ve zorunludur.

Zira, millet inanıyor, (inanmak istiyor) ve biliyor ki:

Türk ordusunun içinde rüşvet, iltimas, devletin malını gasp, irtikap, hile, yolsuzluk, evrakta sahtecilik ve yolsuzluk yapacak kadar aşağılık varlıklar (domuzlarda) yoktur. Türk Ordusu yüksek bir ahlâk ve Türk Medeniyetinin binlerce yıllık birikimi olan fazilete sahiptir. Mutlaka ve behemahal; En küçük rütbeli neferinden Genelkurmay Başkanına kadar namuslu, dürüst, ilkeli, onurlu, vazife şuuruna sahip, şerefli ve sorumludur.

O, Şehit mertebesi ile müjdeli ve Gazilik ödülüne lâyık, yer yüzünün tek askeridir.

O, MEHMETÇİK'tir. Omuzlarında, yüreğinde, bileğinde ve şuurunda Çanakkale'nin, İstiklâl Savaşının ve ebed-müddet Türkiye Cumhuriyetinin şeref ve şânını taşır. Ordu daima kendindedir. Hariçte ve dahilde olup bitenin farkındadır. Farkında olmak ve daima ve gerektiğinde, Kıbrıs, Kerkük, Batı Trakya, yahut dünyanın her neresinde olursa olsun "Türk İstiklâl, İstikbâl, özgürlük, hak, hukuk, bağımsızlık ve cumhuriyetini korumak için görevini mutlaka "en doğru şekilde" ifa ve icra edecektir. Buna inanıyoruz. KKTC konusunda da asla taviz ve ivaz verilmeyeceğine yürekten güveniyoruz.
Bundan maksat: Türk Ordusu 2500 yılı mücavir çok şerefli, onurlu ve şanlı bir tarihi birikimin, insanlık davasından süzülüp gelen 'orijinal' bilginin; Savaşı katliam, gasp, işgal ve soykırım vasıtası olarak değil; Yüksek bir fazilet, özgürlük, istiklâl; Onurlu ve güvenli bir istikbâl mücadelesi olarak kabul eden soylu bir ideal ve davanın timsalidir.

Bu vasıfla Türk Ordusu'nun "misak-ı milli" sınırları dahilinde tartışmasız tasarruf ve temlik hakkı vardır. En küçük bir tecavüz yeltenmesine dahi en sert tepkiyi gösteremeyen bir asker asla Türk askeri değildir. Taviz ve toprak veren bir politikaya asla itimat olunamaz. Buna kesinlikle fırsat dahi verilemez.
Sivil-Asker bütün Türk milletinin vicdanı ATATÜRK; İrfanı Adalet; Vatanı Namus; Vazgeçilmez Karakteri İstiklâl ve Hürriyettir. İşte, Türk için millet budur, ordu da bu. Zaten, Türk milleti topyekün asker "Kuvva-i Milliye" değil midir.

Evet, belki bu konuya (acil bir durum-gelişme olmadıkça) bir daha dönemeyebiliriz. Bu nedenle Kıbrıs ve KKTC meselesinde mümkün oldukça derinlere inmeye çalışacağız. Hani, bilindiği üzere AKP kendini önce milliyetçi muhafazakâr (2002) sonra da muhafazakâr demokrat olarak tanımlamıştı. 2003 yılında vaki Kemer toplantısında bu açıklamayı yaptıkları vakit kargalar bile güldü. Üstelik DP Genel Başkanlığında çok sıkı bir zılgıt (ihtar) da yediler. Bu ihtarın üzerine gitselerdi eğer başları çok büyük belâya girecekti. Akıllılık ettiler. Gitmediler. İşte tam o zamanlar bazı gazeteler ve yazarlar "AK PARTİ = HALK PARTİ" tanımlamasını yapmışlardı. Derken günü geldi ve AKP bu defa kendini nihai olarak tanımladı. Neymiş? "Muhafazakâr demokrat" Güncel konjonktür olarak bu ne anlama geliyor ? Cevap: Statükoculuk. Peki, hangi statüko ? Aynen malum yazarların atıf da bulunarak tanımladıkları "halk partisi zihniyeti" statükosu. Diğer bir anlamda. 10 Kasım 1938, saat: 9.06 karşıdevrimi. Bunun böyle olduğunu anlamak çok kolay. Birinci neden; AB kulluğu, köleliği ve batı uşaklığı konusunda her ne kadar bütün yollar CHP tarafından açılmış ise de bugün, AKP' ye nazaran CHP çok milliyetçi, tutucu ve daha müspet manâda muhafazakâr görünüyor. İkinci nedene gelince, bunu fazla açmaya gerek yok. Her şey ortada. Zira, KKTC'deki partnerlerinin CTP olmasından belli. Ha, şimdi bakalım şu AKP partneri nasıl bir şeymiş ?
Ayrıntıları tam ehlinden, ASAM'ın Genel Başkanı Prof. Dr. Ümit ÖZDAĞ' dan alıyoruz. Şimdi bakınız 22 Mart 2007 tarihli resmi bir "ASAM" raporunda CTP hakkında neler açıklanıyor:

HAYIR, KUŞKU DUYMUYORUZ !

"Cumhuriyetçi Türk Partisi'nin 1985 öncesinde Rum Komünist Partisi AKEL' in ve Moskova'nın beyin iğfaline uğramış Kıbrıs Türklerinin partisidir. Bu partiyi kuran ve yöneten kadrolar çok uzun yıllar AKEL ve Sovyet Komünist Partisi'nin emirleri ile hareket etmişlerdir. AKEL, ne kadar komünizm kisvesi altında Rum milliyetçiliği yapmış ise CTP' de o kadar Cumhuriyetçi Türk adı altında Türk'ün aleyhine olan bir çizgiyi temsil etmiştir.
Sovyetlerin yıkılmasından sonra bütün dünyada olduğu gibi KKTC'de Moskova çizgisini izleyenler bir siyasi-ruhi bunalım içine girmişlerdir. Büyük efendinin ortadan kalkması, küçük efendi AKEL' in yetmemesi ruhlarda fırtına yaratmıştır. İşte bu aşamada devreye AB ve ABD süreçlerinin girdiği görülür.
Moskova'daki efendisini yitiren CTP, Washington ve Brüksel'de yeni efendilerini bulmuştur. CTP, yeni efendileri tarafından Turuncu Devrim ile iktidara getirilen ilk partidir. Turuncu devrim ilk kez eski Sovyet coğrafyasında değil, KKTC'de gerçekleşmiştir. CTP, AB, ABD ve AKP' nin büyük desteği ile iktidara gelmiş, Annan Planına halkın % 65'i "evet" demiş/dedirtilmiştir.

Ancak Rumların bu planı bile kabul etmemeleri sayesinde Annan Planı uygulamaya konulamamıştır. CTP bunun üzerine adım adım KKTC'nin Türk

kimliğini ortadan kaldıran önlemleri almaya başlamıştır. Özellikle 1990'ların ortasında kurulan Ulusal Birlik Partisi-CTP koalisyon hükümeti sırasında Milli Eğitim Bakanlığını alan CTP' nin tarih kitaplarında başlayan tahrifatı büyük bir hızla sürmektedir. Tarih kitaplarından "halkların dostluğu/ Rumlarla dostluk" adı altında Rumların Kıbrıs Türklüğüne yaptığı katliamları çıkaran, şehitlerin resimlerini silen anlayış CTP anlayışıdır.

Cumhurbaşkanı Talat'ın ağzından "Rumların Türkleri yok etmek yani Akritas Planı diye bir planları yoktu" diyen de CTP anlayışıdır. Kıbrıs Rum tarafına geçtikleri zaman Rum serseriler tarafından tecavüz edilen geç Türk kızlarını gündeme getirmeyerek olayı gizleyen anlayışta CTP anlayışıdır. Rumlarla işbirliği yaptıkları kanıtlanmış olanları şehitlerimiz diye anan anlayış da CTP anlayışıdır. KKTC'de Türkçe yer isimlerinin "orijinallerini" veriyoruz diyerek Rumcalaştıran anlayış da CTP iktidarının anlayışıdır. Parti toplantısında İstiklal Marşı okumayan, şehitlerini anmayan, anlayış da CTP anlayışıdır. KKTC'nin varlığının askeri güvencesi olan Türk ordusundan rahatsız olan anlayış da CTP anlayışıdır. Toplantılarında Yunan, Kıbrıs Rum ve AB bayrakları koyan anlayış da CTP anlayışıdır. Şimdi Soyer soruyor: "Bizim Türklüğümüzden şüphe mi duyuyorsunuz?" Kendi adıma benim hiç şüphem yok. Bence, siz Türk değilsiniz Bay Soyer. Bence, CTP adı Türk olsa da kendisi bir Türk partisi değil. Türkiye'de ve KKTC'de her Türk'ün görevi CTP gibi bir parti ile mücadele etmektir. (4)

Sonuç: CTP = ATP !...

Şimdi konuyu biraz daha irdeleyelim ve KKTC’de konuyla ilgili olarak yayınlanan bir haberi sizlerle olduğu gibi paylaşalım.

Paşa'dan şamar gibi 3 soru;

Dr. İlhan onuruna verilen yemekte, Kıvrıkoğlu, tokalaşmak isteyen Başbakan Soyer’e elini uzatmadı ve “Niçin kurultayda İstiklâl Marşı okutmadınız, şehitleri anmadınız” diye sordu.

Emekli Tabip Tuğgeneral Nihat İlhan’ın KKTC’ye gelmesiyle cereyan eden olaylar bitmek bilmedi. İlhan, Ada’ya geldikten bir gün sonra Çanakkale Deniz Zaferi’nin 92. Yıldönümü, Gaziveren ve Çamlıköy direnişlerinin 42. yıldönümü törenleri kutlandı. Aynı gün hükümetin büyük ortağı CTP’nin kurultayı da vardı.

Kurultaydaki “Demokrasi Şehitleri” saygı duruşunda Çanakkale ve diğer şehitlerimizin anılmaması, İstiklâl Marşı dahi okunmaması rahatsızlık uyandırdı.

Konuşmalarda da ortak vatan için ortak mücadele çağrıları yapıldı. Kurultayda Çavbella-Yurdum İşgal Altında müziği sık sık tekrarlandı. Peki Kurultayda kimler konuk olarak vardı? CTP Kurultayı’na Türkiye’den AKP Genel Başkan Yardımcısı Nihat Ergun, ÖDP Genel Başkan Yardımcısı Haydar İlker, Yunanistan’dan PASOK Üyesi Theodoros Tsikas, Alman Sosyal Demorat Milletvekili Ozan Ceyhun, Rum yönetiminden DİSİ Genel Başkanı Nicos

Anastasiades, AKEL Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Nikos Katsurides, EDİ Başkan Yardımcısı Praksula Kiryaku ve Yeşiller Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Gaston Nucleus da söz alarak konuşmalarda bulundular. Konuşmacıların hepsi "Ortak Vatan" mücadelesi çağrısında bulundular. DİSİ Genel Başkanı Anastasiades "Vatanımızın birleşmesi için birlikte mücadele etmenin zamanı geldi de geçti bile, bunun gerçekleşmesi için çalışmanın tam zamanıdır" dedi.

NASIL ORTAK VATAN?

Kurultayda tek aday olan Başbakan Ferdi Sabit Soyer de, Rumların "ortak vatan" mücadelesinde Türklerin önüne hep engeller koyduklarını ifade eden sözler söyledikten sonra "ortak vatanda ortak çözümde ortak egemenliği paylaşmaya karşı çıkıyorlar, biribirimizi tüketerek, çözümsüzlük siyaseti bu güçlerden devam ettiriliyor" diyerek BM görüşmeler sürecinin başlatılması çağrısında bulundu." (Şimdi KKTC'de bir vatan haini aranıyorsa GKRC ile KKTC'ni birleştirme çabasında olan ve bu birleşmeye ortak vatan diyene bakılsın) Şimdi tekrar Emete Gözügüzelli'ye (Ayşe Kocatürk'e) dönüyoruz. Devm ediyor:

"Ortak vatan" yani birleşik Kıbrıs yaratma amacında olduklarını vurgulayan konuk konuşmacıların, "yoldaşlar", "kardeşler" kelimelerini kullanmaya da özen gösterdikleri görüldü. Peki bunlar gerçekleşirken Güney'de Rum Meclis Başkanı ve Akel Genel Sekreteri Dimitris Hristofyas neden "Türk işgaline karşı mücadelemiz devam edecektir" dedi? Edek Başkanı Omiru, "Türk işgalini sonlandırcağız" derken Anastasiades'in "Türk askerini gördüğümde irkiliyorum, işgalden kurtulacağız" sözleri ile nasıl bir ortak vatan mücadelesi öngörülmektedir? Buna destek vererek konuşsalar bu demeçlere cevapları ne olacaktır? Yoksa Ada'dan Türk askerinin gönderilmesi konusunda "yoldaşları" ile gizli bir anlaşma mı yapıldı?

Kurutlay'dan bir gün sonra emekli Tuğgeneral Nihat İlhan'ın açıklamaları ise bu mücadelede olanların Rumların zihniyetini görmezden gelerek birleşik Kıbrıs için şehitlerimize bile saygı duymadan İstiklal Marşımızı bile okumadan başlattıkları kurultay' larında gösterdikleri mücadeleyi kimin için yaptıkları soru işaretidir.

HATIRALARI KİRLETMEYİN

Basın toplantısında, "Benim şehit eşim ve evlatlarım, Kıbrıs Türkü'nün evlatlarıdır. Onların aziz hatıralarını KKTC halkına emanet ediyorum. Kıbrıs Türkü'nden son dileğim, oların hatıralarının kirletilmesini izin vermemeleridir" diyen İlhan'a tek söz söylenebilir: Emanetin emanetimizdir!

İlhan, KTBK Komutanı Orgeneral Hayri Kıvrıkoğlu'nu da ziyaret etmiştir. Kıvrıkoğlu, "Eşi ve üç evladını EOKA tedhiş örgütünün hunharca katliamı sonucunda şehit veren emekli Tabip Tuğgeneral İlhan'ın KTBK Komutanlığını

ziyaret etmesinden onur duyduğunu" ifade ederek, "KKTC halkı ve KTBK Komutanlığı geçimişte olduğu gibi bugün ve gelecekte de şehitlerine sahip çıkacak ve onların hatıralarının kirletilmesine izin vermeyecektir" dedi.

23 NİSAN OYUNU

Peki tüm bunlar gerçekleşirken Neden kurultayda İstiklal Marşı okunmak istenmiyor? Neden bu yıl 23 Nisan kutlamalarının kutlama şekli değiştirilmiş ve artık çocuklarımız 23 Nisan öncesinde oyun gösterileri için hazırlık yapmayarak sadece balo havasında kutlama yapması kararlaştırılmıştır? Yanlış okumadınız, bu yıl 23 Nisan etkinlikleri büyük şehirlerde kortej yürüyüşünde serbest kıyafetlerle gerçekleşecek ancak kırsal kesimlerdeki okullarda sadece balo havasında kutlamalar yapılacaktır. Nedense İskele bölgesi kutlama şekilleri ile ilgili bölümde serbest bırakılmıştır. Hedef nedir? Halkın rahatsızlığını Anavatan neden duyamıyor?

CTP de neden AKEL ile anlaşarak Kıbrıs Türk öğrencilerini Güney'e götürme kararı almıştır? Bugün Kıbrıs Türk öğrencileri Rum gençlerle daha bir "kaynaşması" için kararlar alan CTP iki toplumlu gençlik temasları ile Rum ve Türkleri anılan "kaynaştırmaya" itmesindeki hedef nedir? Tarih kitaplarını değiştirerek öz tarihimizden yoksunlaştırılan gençlerimize Ada'yı işgal altında gören AKEL yöneticilerinin anlatacağı nedir? "Kıbrıslılık" kimliğini öne çıkarma çalışmalarını ne maksatla yapmak istemektedir?

Özellikle de geçen hafta açıklanan Temas Grubu raporunda iki toplum gençlerinin değişimi, iki toplumu etkinliklerin artırılması ile kimler neye hizmet ettiklerini açıkca izah etmek mükellefiyetindedirler. Yine anılan raporda Türkçe'nin AB dili olması istendiği belirtilerek, halkın gözünü boyamaya çalışılmaktadır. Rumlar'ın AB'ye üyelikte resmi dil olarak Rumca ile başvurmamışlardır. İngilizce olarak başvuruda bulunmuşlardır. Zaten Yunanistan sayesinde Rumca AB dilidir. Rumlar kendi lisanlarından AB ülkelerinde istihdam sınavlarına girebiliyorlar ama Türklerin İngilizce bilmesi ön koşuldur.

Ada'daki son gelişmeler "birleşik Kıbrıs" mücadelesi içerisinde "Berlin duvarı" misali birleşik Kıbrıs yaratılması yönünde çalışılmaktadır. Oyun büyüktür. Türk askerine karşı derin projeler masaya yatırılmış ve sivil projelerle bu uygulanması hedeflenmektedir. Nihat İlhan olayında yapılan karalamaların aniden çıkması tesadüf değildir. Hedef, Ada'da Türkler üzerinde yürütülen pskolojik harp. Türkiye'deki halkın "KıbrıslıTürkler bizi sevmiyor" inancının yaygınlaşması yönündeki uğraşlar sıradan konular değildir. Türkün Türke düşürülmek istenmesi ve Anavatan'ın Kıbrıs'dan vazgeçer konuma getirilmek istenmektedir. Kıbrıs'ta kanayan yaraya el uzatılmazsa, kangıren olan bir Kıbrıs Girit yoluna girecektir. Anavatandaki tüm siyasi parti, kurum kuruluşları Ada'da yapılanlara sessiz kalmamaya davet ediyoruz!

LOKMACI İLE BAŞLAYAN GERİLİM TIRMANIYOR

KUZEY Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde basına kapalı bir resepsiyonda Ada'daki Türk kuvvetlerinin Komutanı Korgeneral Hayri Kıvrıkoğlu, CTP kurultayında İstiklal Marşı okutmayan ve şehitler için saygı duruşu yaptırmayan Başbakan Ferdi Sabit Soyer'e sert tepki gösterdi. Emekli Tuğgeneral Nihat İlhan'ın onuruna verilen davette Başbakan Ferdi Sabit Soyer, Kıbrıs Türk Barış Kuvvetleri Komutanı Korgeneral Kıvrıkoğlu'nun elini sıkmak istedi. Ancak komutan Kıvrıkoğlu, Başbakan Soyer'le tokalaşmayı reddetti ve bu tavrını çok sayıda davetli önünde açıkça dile getirdi. Kıvrıkoğlu, "CTP kurultayında İstiklal Marşı'nı neden okumadınız? Siz, şehitlerin anısına saygı duruşu bile yapmadınız. Bununla da yetinmeyip kurultayı Şehitler Günü'ne denk getirdiniz" sözleriyle Soyer'e çıkıştı. Komutanın sert tepkisi karşısında şaşkınlığa uğrayan Soyer, "Türklüğümüzden kuşkunuz mu var" deyince Kıvrıkoğlu Soyer'e, "Madem öyle kanıtlayın o zaman" dedi. Kıvrıkoğlu ve Başbakan Soyer arasındaki kriz muhalefetin de tepkisine neden oldu. Ulusal Birlik Partisi Genel Başkanı Tahsin Ertuğruloğlu "CTP Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin mi yoksa sözde Kıbrıs Cumhuriyeti' nin mi partisi" diye sordu ve "Eğer KKTC'nin partisiyseniz neden İstiklâl Marşı okumadığınızı izah etmek zorundasınız" sözleriyle Soyer'i eleştirdi.

Ana muhalefetteki Ulusal Birlik Partisi (UBP) Genel Başkanı Tahsin Ertuğruloğlu, 'tokalaşma krizi'yle ilgili olarak, "CTP'nin böylesi bir yanlış hareketine komutanın tepkisi gayet doğal" dedi." (5)

Dikkat edin lütfen ! CTP' nin, belki de ülkemizde halkımızca hiç bilinmeyen ve dahi tahmin edilmeyen gerçek yüzü bu...Türkiye de mevcut ve mer'i iktidarın KKTC'deki partneri, milli kahraman Dr. Rauf Denktaş'ı harcama, silme ve yok etme bahasına iktidara taşıdığı ve başkanını önce Başbakan, sonra da Cumhurbaşkanı yaptığı sözde siyasi teşekkül bu.

CTP iktidar olduktan sonra KKTC üzerinde GKRC tahakkümü başladı. Hem de ne tahakküm. Köy ve mahalle isimlerinden sokak isimlerine kadar bütün isimler Rumca'ya iblâğ olunmaya (dönüştürülmeye ve değiştirilmeye) başlandı. Diğer tarafta da Rumlar başta anıtlar, türbeler, hanlar, hamamlar ve eski Türk evleri olmak üzere bin yıllık Türk izlerini silmeye başladılar. KKTC'deki Rum malları Louizidiu davasından itibaren tek tek iadeye başlandı. Oysa, diğer tarafta bulunan Türk malları müsadere edildi. Bu taraftaki kiliselerde ayinler yapılır iken, karşı tarafta camiler yıktırıldı. Var olanlarda ezan okunmasına müsaade edilmedi.

Kuzeyde Rumlar cirit atar ve sözde bazı Türk dernek ve sivil toplum kuruluşları ile müşterek "tek vatan" senaryoları düzerken; Güneye CTP'liler, Karen Fogg çocukları ve Soros köpekleri dışında kimse geçemedi. AİHM Türkler tarafından açılan mülkiyet davalarını askıya aldı. Müruru zamana bıraktı. İngiltere de kazanılan bir dava hariç AB kanallarından sonuç almak mümkün

olmadı. İzolasyonlar kalkmadı. Ticaret kanalları açılmadı. CTP'nin elinde KKTC cumhuriyeti çok ilkesiz ve onursuz durumlara düşürüldü. Bu mı tek vatan ?..

Şimdi soruyorum. Ana vatandaki bölücü DTP'den CTP'nin farkı ne ?

Birinin kongresinde İstiklâl Marşı çalınmıyor, yunan şarkıları çalınıyor. Diğerinde de aynı küstahlık. Dahası, orada yunan şarkıları çalınırken bu tarafta Ermeni şarkıları. Her ikisinde de Türk imajı,vatanseverlik, milli duygu, Türkiye Cumhuriyeti ile iftihar diye bir kaygı yok. Kıbrıs'taki iktidar. Bir de Cumhurbaşkanı var. Buradaki de aynı yolun heves ve ihtirasında. (Allah muhafaza)

Gerçekten okuyan ve diziyi dikkatle takip eden değerli okuyucularıma sesleniyorum.

Bütün bunlar dahili bedhahlar (içerdeki gizli düşmanlar) tarafından sinsice sergilenen ve büyük bir sabır ve dikkatle tezgâhlanan menfur bir oyun. Konuyla özel ilgisi bakımından burada çok özgün bir örnek daha vermek istiyorum.Bu örnek; Bize (Türkiye'ye ve KKTC'ne) sürekli insan hakları, ana dil, kök değerler ve antropolojik (etnik) ayrım ve koruma öneren AB'nin kendi topraklarında yaşayan Türkler için "aynı hususlarla ilgili olarak" ne düşündüğü ve ne yapmaya çalıştığına ilişkin çok özgün bir örnek. Bakınız. Olay, haber aynen şöyle:

EN IYI UYUM ASIMILASYON!

Alman Federal İçişleri Komisyonu Üyesi Kristina Kohler, "Asimile olmadan uyum olmaz" dedi.

ANKARA' da Diyanet İşleri Başkanlığı ve Konrad Adenauer Vakfı'nın ortaklaşa yürüttüğü imamların eğitim programı çerçevesinde düzenlenen "Almanya'da İslam ve Uyum" adlı panelde konuşan Hıristiyan Demokrat Birliği CDU Federal Meclis milletvekili ve İçişleri Komisyonu Üyesi Kristina Kohler, tıpkı Federal İçişleri eski Bakanı Otto Schily gibi en iyi uyumun asimilasyon olduğunu söyledi.

Temel hak ve özgürlükler:

Konrad Adenauer Vakfı'nda Bülent Arslan'ın yönettiği ve Diyanet İşleri Başkanlığı Görevlisi Hasan Karaca'nın da konuşmacı olarak katıldığı panelde konuşan Kohler, imamların eğitilmesinin önemini vurgularken, imamların uyumda önemli rol oynadıklarını söyledi.

Kohler, "Asimle olmadan uyum gerçekleşmez. Temel hak ve özgürlükler ile kadın erkek eşitliği söz konusu olunca asimilasyon öne çıkar. Bu tür konularda uyumdan değil asimilasyondan söz etmeliyiz. Çünkü anayasada belirlenen temel hak ve özgürlüklerden taviz veremeyiz. Bu konuda uzlaşma olmaz. Fakat insanların Ramazanını kutlamasına ve oruç tutmasına da karışamayız. Önemli olan hangi düzeyde uyum, hangi konularda da asimilasyon olunmalı. Bunu tartışmalıyız" dedi.

Müslümanlara yönelik önyargılar var. Almanya'da göçmen olgusunun geç kabul edildiğini de itiraf eden Kohler, partisinin yıllarca Türklere geri dönecekler gözü ile baktığını da söyledi. Kohler, "Benim mensubu olduğum parti de dahil olmak üzere göçmenler ihmal edildi. Gerekli önlemler alınmadı. Fakat son zamanlarda yapılan çalışmalarla da epey yol alındı. Şunu da söylemem lâzım halâ Almanlar arasında Müslümanlara yönelik önyargılar da var" dedi.
Diyanet görevlisi Hasan Karaca, ise Almanya'nın bireylere yönelik önlemler alacagına çağdaş Ülkeler gibi yapısal değişikliklere gitmesi gerektiğini belirtti. Karaca ayrıca kişilerin topluma girmesini engellemek yerine onların kazanılması ve anlatılması gerektiğini de kaydetti." (5)

Bu, Türkiye'nin başkenti Ankara da yapılan bir konferans. Yorum size ait. ANCAK;"Batının Türk Fobisi" başlıklı yazımızı okuyanlar mutlaka hatırlayacaklardır. Yukarda "haber" olarak verilen olay, oradaki iddialarımızı bire bir ispatlar niteliktedir. Yani batı, iki yüzlüdür. İhtiras derecesinde bencil, haris ve çıkarcıdır. Menfaatperesttir. Kan emici, vampir ve sömürgendir. Bu tanımın güncel versiyonu "küresel emperyalizm" olup; AB'nin akıl hocalığı ve önderliğinde hareket eden ve faaliyet gösteren bütün unsurlar aynı amaç ve ideali paylaşırlar. İlke, uyum ve metodoloji olarak, hedef ülkelerde uzun soluklu ve kendine özgü insanlık dışı bir psikolojik savaş biçiminde uygulanır. Plân, proje ve strateji gereği önce Talât gibi sol tandanslı, dinsiz-imansız, haymatlos eğilimli siyaset simsarları, yerine göre "uygun" sadece paraya tapan 'yârsanist' din tüccarları bulunur. Bulunan pasif süjeler bu bağlamda aktive edilerek faaliyete geçirilir.

Bu bir dahili (içerden vaki) muhasara (işgal) dir. İşte, anavatan Türkiye ve yavru vatan Kıbrıs (KKTC) şu an bu muhasaraya maruz öz be Türk topraklarıdır. Bu süreçte Türkiye de neler yapıldığı az çok bilinmektedir. Amma, yavru vatan KKTC'de yapılanlar gerçekten çok ağır ve vahimdir. CTP'nin iktidar olduğu tarihten itibaren yapılan tahribat akıllara durgunluk verecek boyutlarda olup, hangi yönden bakarsanız bakın "vatana ihanet" suçunu teşkil eder. Fakat, hain bir kerre iktidar olmuş ve gücü eline geçirmiş bulunmaktadır.
Yukarda dikkatinize arz ettiğim haber, başta Türkiye olmak üzere; Şimdi, hemen bu gün KKTC'nin maruz kaldığı açık tehdit ve tehlikenin boyutlarını ortaya koymaktadır. Kefere ne diyor: "EN İYİ UYUM ASİMİLÂSYON"
Yani; Kimliksizleştirmek. Kişiliksizleştirmek. Milliyetinden, insaniyetinden, dininden, inancından ve milli kültüründen arındırmak. Önce mankurtlaştırmak, değerlerini, adet, örf ve geleneklerini izole etmek. Milli duygularını önce bastırıp, bir sonraki nesilde bütünüyle yok etmek. Almanlaştırmak. Macarlaştırmak. Fransızlaştırmak. Batı Trakya da Yunanlaştırmak ve nihayet Kıbrıs ta RUMLAŞTIRMAK. Önce CTP'lileştirmek, sonra insanlıktan soyutlamak.

Türkiye'de ise: Türk'ü kültür şoku ve psikolojik savaşla paralize etmek. Onursuz ve duygusuz kılmak. Milli, ilmi, manevi ve kültürel değerlerinden arındırmak. Kimlik, kişilik, din, iman ve ahlâktan yoksun pasif süjelere dönüştürmek. Paraya tapan pi mahluklar haline getirmek ve sonra da pek alışık oldukları ve halen uyguladıkları sömürüyü yoğunlaştırmak.
Bir kısım toplulukları ise; Sırf bu süreci hızlandırmak amacıyla farklı bir millet, ırk ve azınlık olduklarına inandırmak. Başlattıkları bölme ve parçalama sürecinde adeta bir mal gibi kullanmak. Tek dişi kalmış ve tefessüh etmiş AB ve ABD'nin amacı bu. Görmemek için illâ kör olmak gerekmez. Bu filmi daha önce de görmedik mi? Bakınız size bir facia daha.

Şimdi çok yeni ve güncel bir örnek vermek istiyorum. Buyrun, inceleyelim:

SEN UYU TÜRKİYE

KKTC'de tarih kitapları AB'nin isteği üzerine değiştirildi. Neden değiştirildi?

Çünkü, eski kitaplar Türkiye'den, Türk'ten ve Türklükten bahsetmekteydi. Kıbrıs'ın yakın tarihinde Rumların uygulamak için harekete geçtiği Türk soykırımından, Kıbrıs barış Harekâtından, Atatürk'ten, Türkiye tarihinden söz etmekteydi, KKTC'de okutulan eski tarih kitapları. Kitapların bütün masraflarını karşılayan AB, yeni baskıların KKTC'deki okullara dağıtımını sağladı.

Yeni tarih kitaplarında Atatürk yok. Kıbrıs Barış Harekâtı yok. Rumların Türklere yaptığı zulüm ve cinayetlerden eser yok.

Bu kitapta, Rauf Denktaş ve Dr. Fazıl Küçük'ün verdikleri mücadeleden vazgeçtik, isimleri bile yok…Haritalarından Türkçe isimler silinmiş. Yerlerine Rumca isimler eklenmiş…Mesela, yeni tarih kitaplarındaki Anadolu haritasında Anadolu'nun adı "İyonya" İstanbul'un adı ise "Konstantinopolis'' olarak yazılı…

KKTC'deki yerleşim alanları papaz resimleri ve bölgede bulunan kilise adlarıyla isimlendirilmiş durumda. KKTC topraklarının adı da Rumca.
Tarihin üzerine sünger çeken Yunanistan, üyesi olduğu AB kanalıyla ve kendi istekleri doğrultusunda, Kıbrıs'ın Yunanistan'a ait olduğu tezlerini savunan, öğreten ve aşılayan bir tarih kitabını Kıbrıs Türklerinin çocuklarına okutmaya başladı.

Öyle ki, bu tarih kitabına göre Kıbrıs'ın Türkiye ile hiçbir ilgisi, alâkası ve bağı yok. Kıbrıs'ta Türk de yok….

Var mı acaba?

Varsa neden sesleri çıkmıyor ki…?

Kıbrıs Rum kesimi ada çevresinde petrol araştırmaları yapılması için uluslararası ihaleler düzenlediğinde Türkiye ve AKP iktidarı uyuyor muydu? Neden zamanında gerekeni yapmadılar da ihaleler yapıldıktan ve ada çevresinde Mısır'la Lübnan'a arama izni verildikten sonra tepki vermeye başladılar?

Bu duruma Anadolu diliyle ‘’Yumurta kıça dayandıktan sonra gıdaklama’’ denir.

Tarih kitapları konusunda ise hükümetten şimdilik tık yok. İnsanın aklına ‘’Acaba tarih kitapları AKP iktidarıyla önceden onay alınarak mı, değiştirildi?’’ sorusu takılmakta.

AB, KKTC’ni kültür asimilasyonuna tabi tutmaya başladı. Önce Kıbrıs Türklerinin tarih bilgileri ile genel kültürleri Rumlaştırılıyor.

KKTC’nin gelecek nesli kendilerinin Rum olduklarını öğrenerek yetişecekler. On beş yıl sonrasının Türk çocuklarına sorduğunuzda Türklerin Anadolu’yu haksız yere işgal ettiklerini, çekilip geldikleri yere gitmeleri gerektiğini söyleyecekleri son derece doğal.
Çünkü, verilen eğitim ve öğretim bu hedefe yönelik.

Zaten, halihazırda yapılan yanlışlar, KKTC’ne taşınan enflasyon ve hatalı ekonomik modellerle, ilgisizlik Türkiye aleyhinde bir Kıbrıs Türkü doğurmuştur.
Peki, biz Kıbrıs Barış Harekâtını ne için yapmıştık?
Ne için yaptığımızı hükümet bilmiyor(!) ama halkımız çok iyi bilmekte…!

Ülkemizde Türk üst kimliğini inkâr ederek, Türkiyeli kimliğini savunan…

Kerkük’ün adını anmaktan sakınan.

AB’nin Türkiye büyükelçisi gibi davranan ve tam bir teslimiyet sergileyen.
Avustralya’daki bir radyo kanalına verdiği demeçte bebek katili ve ihanetler lideri Apo’yu ‘’Sayın’’lar listesine ekleyen.

‘’Türkiye’de Kürt sorunu vardır’’ diyerek PKK’yı cesaretlendiren.

Başbakanlığı döneminde Leyla Zana ve arkadaşlarının serbest kalmasını sağlayan…

Türk tarihine ve Türklüğe hakareti marifet sayan Orhan Yamuk, pardon Pamuk, Elif şafak, Hrant Dink ve benzerlerinin mahkemelerini AB’ne havale eden.

Ülke içinde bölücülerin çığırtkanlıklarına, dışından Barzani’nin havlamalarına, Doğu ve Güneydoğu’nun Barzani nüfuzuna girmesine,

Diyarbakır’da devlete kafa tutan hainlere ceza verilmemesine sesini çıkarmayan…

“Askerlik yan gelip yatma yeri değildir’’ diyen.

Şehitlerimizden ‘’Kelle’’ olarak söz eden bir Başbakanın yönetimindeki hükümetten ne beklenir?

Kerkük ve Kıbrıs’ı savunması mı?

Geç kardeşim geç…” (7)

İşte bu tam bir facia. Kararı kabul edenlerin ve uygulattıranların Allah belâsını versin. Alçaklık ve namussuzluğun bu kadarı olmaz. Rum, (Yunan) dünyanın en yalancı, adi, kahpe, alçak ve kancık, ahlâksız milletidir. Bu kararı alan soysuzlar Rum tarafında ve Yunanistan da okutulan kitaplara bir baktılar mı ki ! İsmi lâzım değil, bir yazarın dediği gibi Yunanistan ve GKRC’de Türkler

aleyhine öyle bir iftira, yalan ve furya var ki; “Köpekler dahi Türk tarafına dönerek düşmanca havlarlar”.O iğrenç Yunan ki, Anadolu’dan ‘anavatan iyonya, İstanbul’dan ısrarla konstantinopolis diye bahsetmiyor mu. 1918-1923 arasında yüz binlerce Türk’ü Anadolu da kahpece katleden ve Kıbrıs’ta her türlü vahşet ve jenosit’i uygulayan kim ?

Vakıa bu. Hissiyat böyle. Böylece, aziz ve sevgili dostumuz Mehmet Nacar’ı da konuk etmiş olduk. Ancak, Yunanistan’ın izinden tam bir sadakatle yürüyen, Yunan milli marşını ilgili, ilgisiz her etkinliğinde mutlaka bağıra-bağıra söyleyen Güney Kıbrıs, tıpkı Yunanistan’ ın kuruluş süreci gibi (kendilerince Türk bedhahların) bize göre ‘ihanet şebekelerinin’ yardımı sâyesinde emin adımlarla ilerlemekte.

Kimin yardımı ile ? Tıpkı Kuzey Irak gibi. Hani şu vakti zamanında para ve pasaport verdiğimiz, kendi ellerimizle (çevik güç) koruyup kolladığımız hainler. Tarih akılsız, bilgisiz ve beceriksiz kişilerin yönetiminde tekerrür eder.
Şimdi son bir paylaşım daha... Bu da ibret için.

Amerika ve İngiltere kendi isteklerini bütün dünya ülkelerine kabul ettirmek için uyguladığı bir sistemde silahlı diplomasidir. Bu diplomasi türünde operasyon gizli yapılır kapalı pazarlık ile devam eder. Bizdeki Eşref Bitlis Paşanın ve öne çıkan Atatürkçülerin katledilmesinde olduğu gibi. Veya daha bilinen bir olaydan örnek verirsek; 12 Eylül öncesi Amerika hem sağa hem de sola silah verdi. (her iki tarafın baronu da birdi ABD) Sonrada Amerika’ya bağlı bizim oğlanlar işi bitirdi. Bu da silahlı diplomasi idi.

Biliyoruz ve İran Internet sitelerinden de okuyoruz ki, uzun zamandan beri İngiliz savaş gemileri İran’ın ticaret ve petrol gemilerini denetim altında tutmaktadır. Yani sizin anlayacağınız, 14. ve 15. yüz yıllarında İspanyol ve Portekizli korsanların Akdeniz’de yaptığı “korsanlığı” şimdilerde emperyalizmin gemileri yapmaktadır. Bunu kimi zaman Birleşmiş Milletler kararı ile kimi zaman da hiç karar olmaksızın yapmaktadır.
İran Karasularında askeri diplomasi yapan İngiltere bu kez çok sert kayaya çarptı. Yani Ahmedinecat Amerika ve İngiltere’ye “siz buraların efendisi değilsiniz” diyor.

15 İngiliz askeri için Tahran’ın diplomasi şu ana kadar başarılıdır. Sonunda 15 askeri teslim de edebilir. Bu hiç de önemli değil. Önce kadın askeri vereceğim demesi, arkasından İngiltere’nin beceriksiz manevraları, İran’ın elini kolaylaştırdı. Dünya kamuoyunu kolayca ikna etmesi v.s. Kadın askerin başındaki örtü de çok anlamlı idi. İki mesaj birden verdi. Birincisi İran’da İran kuralları geçer. İkincisi “ey Amerika’ya biat eden Arap yöneticileri aklınızı başınıza alın.”Yani onları kendi halkları nezdinde küçük düşürdü. Buna bir başkasını ilave edebiliriz. İslam aleminin lideri İran’dır. demek istedi.
Bu bizim liberal laikçiler (gerçek laikler değil) konuyu kadın hakları bakımından yorumlayarak emperyalizme karşı mücadeleyi gölgelemek istediler. Evet İran

laik olsa iyi olur ama mesele şimdi o değil ki. Şu anda mesele onların laik olup olamadığı değil. Emperyalizme karşı koyup koymadıkları önemlidir. Buna benzer bir olay 4 Temmuz 2004'de Türkiye'nin başına geldi. 11 askerimizin başına çuval geçirildi. Bizim hükümetin başı bir nota bile vermedi. Müzik notası falan dedi. Burada Amerika'ya bağımlı bir davranış ile bağımsız bir davranışı mukayese etmek mümkün. Bizim ki Amerika ile savaşacağına dönmüş kendi ordusu ile savaşıyor. O ordu ki, ülkesinin bütünlüğünü ve laikliğini savunuyor. Büyükanıt "Kuzey Irak yöneticileri ile neyi görüşeceğim" demişti. Beyefendi yemedi içmedi Talabani ile görüştü, öpüştü. Bir masaya oturup Talabani ile Amerikan planlarını konuştu. Yani Türk Ordusu ile savaşa devam etti. Biri İngiliz ordusu ile savaşıyor. Öteki kendi ordusu ile savaşıyor. Benim hesabıma göre bir Ahmedinecat bin Tayyip eder." (8)
Hani bir ata sözümüz vardır; "Anlayana sivrisinek saz, anlayamayana davul zurna az" ve "Keser döner sap döner, gün gelir hesap döner" diye. Hani, daha önceki yazılarımızda altını çizerek açıklamış ve Atatürk'ün bu güne kadar bilinmeyen, bildirilmeyen ve belki de özellikle halktan gizlenen bir vecizesini ilân etmiştik. Neydi o:

"Türk Demek: Türk'çe Düşünmek, Türk'çe Konuşmak ve Türk'çe Yaşamaktır. NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE" Vecizenin aslı, tamamı ve orijinali budur. Ayrıca, kim ne derse desin, "Dünya ve uzay Türklüğünün Kıblesi Kâbe; Kalbi, Beyni ve Hamisi Türkiye" dir. Türk geleneğinde "Devletin Malı Deniz; Hırsızlık ve Yolsuzluk Yapanlar Domuzdur" Türk domuzlarla dans etmez. AB bir domuz ürünüdür. Bizi bozar. AB bize haramdır.
Bu dizide KKTC gerçeği bütün çıplaklığı ile anlatıldı. Örneklerle dile getirildi. Çok değerli yazar ve araştırmacıların görüş ve düşüncelerine, mukayeseli değerlendirmelerine yer verildi. Konuyu daha açık bir şekilde irdelemek isteyenler 25 Mart 2007 Pazar günü Hürriyet gazetesinde yayınlanan Cüneyt Ülsever'in "KKTC'de Yaşanan Türklük Kriziyle İlgili Bilgi Notu" na da bakabilirler.

1. Emete Gözügelli (Ayşe Kocatürk) KKTC, 30.Mart.2007 / 2. Tanju Müezzinoğlu, (KKTC) 29.Mart.2003 Güneş ve Volkan gazeteleri. / 3. Mareşâl Gazi Mustafa Kemâl ATATÜRK / 4. Prof. Dr. Ümit ÖZDAĞ, ASAM-22.03.2007 / 5. Emete GÖZÜGÜZELLİ (Ayşe Kocatürk) 21.03.2007 / 6. (haber, TUKISH FORUM / Mustafa Nevruz SINACI, 29.03.2007) / 7. Mehmet NACAR, Afyonkocatepehaber, Yahoogroups, 02.03.2007 / 8. Bülent ESİNOĞLU, KMH, 30.Mart.2007, bulentesinoglu@gmail.com

Hasan Latif SARIYÜCE
TEKRAR GÜMÜLCİNE'DE 5
6. Yasak bölge çemberi

Yunanistan Batı Trakya'nın yaklaşık üçte birinde uzun zaman yasak bölge kurallarını uyguladılar. Buralarda kuş uçurtmadılar. Batı Trakya'yı Bulgaristan sınırına paralel olarak 2530 km genişliğinde böldüler. Buraya izinsiz girilemiyor çıkılamıyordu. Yasak bölge içinde yaşayan halkın hemen hemen tümü

Türklerden oluşuyor. Geçmiş yüzyıllardan kalma bir adet olan yasak bölge uygulaması, 1995 yılına kadar sürmüştür. Bugün her hangi bir ülkenin topraklarını korumak için Çin setti yapmaya kalkışması ne kadar gülünçse, akıl dışı ise, Yunanistan'ın aydınlanma, kolay ulaşım ve özgürlük çağında bir kısım yurttaşlarını yasak bölge çemberi içinde yaşatması da o kadar gülünçtür, akıl dışıdır. Gülünç olmaktan da öte bir zalimlik örneğidir. Sen kendi yurttaşlarını askeri bir çember içine al, çember dışında yaşayan kızını ya da bir yakınını görmek istediğinde sarhoş askerlerine, vicdansız subaylarına yalvarmaya, boyun bükmeye, hakaret görmeye zorunlu tut.

Nato üyesi olan Yunanistan, komşusu Bulgaristan'ın bir kötülük yapmasından, ajan ve gerillalarını içeri sokmasından mı korkuyordu? Hayır, yasak bölge, Bulgar'a karşı bir güvenlik setti değil Türkleri birbirlerinden, Yunanistan'dan ve dünyadan soyutlamak amacıyla uzun süre uygulanmıştır. Düşününüz, Yasak bölge içinde yaşıyorsunuz. zaten kıt kanaat geçinen, iletişim araçlarından yoksun insanlarsınız. Çağa nasıl ayak uyduracaksınız. Bırakın dünyayı, ülkede olup bitenlerden nasıl haber alacaksınız. Yasak bölge Türkleri körletme, yoksulluk ve bilgisizlik içinde yaşatma, canından bezdirerek ülkeden kaçırma planının zalimce bir uygulamasıydı.

Yunanistan savunma bakanı Arsenis 1995 yılında bölgeye geldiğinde bir demeç vermiş, yasak bölge uygulamasının kaldırılacağını söylemişti. Ardından da giriş çıkışları denetleyen kontrol noktaları kaldırılmıştı. İşte hepsi bu kadar. Başka bir şey yapılmamış, başka önlemler alınmamıştır. Yunanistan isterse yasak bölge uygulamasını her an yenien canlandırabilir. Çünkü yasak bölgeye izin veren yasal düzenlemeler kaldırılmamıştır, hâlâ yürürlüktedir. Sadece uygulama

biraz gevşetilmiştir. Hâlâ yabancıların yasak bölgeye izin almadan girmeleri yasaktır.

Diyelim ki Türkiye'den gelmiş bir Türk vatandaşısınız. Yasak bölgede yaşayan bir akrabanızı görmek istiyorsunuz. Ya da burada turist olarak dolaşmak istiyorsunuz. İçeri giremezsiniz. Böyle bir şeyi Yunan makamlarına haber vermeden yapmanız halinde başınıza her şey gelebilir. Casus ya da gerilla olaak tutuklanabilirsiniz. Bence hangi nedenle olursa olsun, yasak bölgeden uzak durmalısınız. İzin almak için Yunan makamlarına baş vurmanız halinde, günlerce beklersiniz, çevrenizde birtakım adamların dolaştığını görerek sinirlerinizin bozulmasına neden olursunuz.

7. Sınır bölgesi uygulaması

Batı Trakya'nın da içinde bulunduğu Yunanistan topraklarının yarıdan fazlası 1938'de yayınlanan bir yasa ile sınır bölgesi olarak ilan edilmiş. Bu bölge içinde taşınmaz alıp satmak isteyen Yunan vatandaşlarının ilgili illerde bu amaçla kurulmuş bulunan bir komisyondan izin almaları zorunluluğu getirilmiştir.

Dört beş yıldır azınlık bireyleri arasında ya da Yunan kökenlilerden azınlık bireylerine taşınmaz mal satışına geçici olarak izin verilmeye başlanmıştır. Ne var ki, izinlerin verilmesinde ayları bulan uzun beklemeler gibi caydırıcı önlemler sürdürülmektedir.

8. Türkler masum Hıdrellez gününü bile kutlayamıyorlar

Türkiye'de resmî olmayan geleneksel bir kır bayramı var. 6 Mayıs günü ülkemizin hemen her tarafında halk kırlara, mesire yerlerine gider. Bu organize olmayan bir halk şenliğidir. Halk içinden geldiği gibi eğlenir, oynar, şarkılar söyler. Çoluk çocuğuyla hoşça vakit geçirir. Beş yüz elli yıllık bir Türk yurdu olan batı Trakya'da da bu geleneğin devam ettiği anlaşılmaktadır. 6 Mayıs 2003 Salı günü Gümülcine'de Türk Gençler Birliği üyeleri otobüsle yakındaki Ilıca köyüne giderek Hıdrellez'i kutlamak isterler. Yunan polisi otobüsün önünü keser, Ilıca köyüne gitme iznini vermez. Gümülcine'de yayınlanan 30 Mayıs tarihli Gündem adlı Türk gazetesinde, bölgenin Rum milletvekili olan Maria Damanaki ilgili bakanlıklara hangi yasal hükme dayanarak Türklerin Hıdrellez şenliği yapmalarının önlendiğini soran bir önerge verdiğini okuduk

9. Polis Türk öğrencilerine çok sert davranıyor

Yine Gündem gazetesinde okuduğumuza göre İskeçe'de bir dükkânın vitrininden bir cep telefonu çalınmış. Polis savcılıktan izin alarak dükkân yakınındaki Muzaffer Salihoğlu Lisesi'nin tüm öğrencilerini çok hoyrat bir şekilde aramış.

Aramamış, adeta taciz etmiş, Rodop ili Pasok milletvekili Galip Galip, bu konuda yazılı soru önergesi vermiş.

10. Yunanlılar seçim bölgelerini kendilerine göre ayarlıyorlar
Yunanistan'da valiler başta olmak üzere bölge yöneticilerini halk seçiyor. Yunanlılar ala vere, dalavere seçim bölgeleriyle oynamışlar. Rumların kalabalık olduğu bölgeleri Türklerin seçim bölgelerine bağlamışlar. Bu nedenle Türkler çoğunlukta oldukları halde iki ilde vali seçememişler.

11. Emekli hakkı verilmeden işten atılan öğretmen
İskeçe'de Türk Birliği'ndeki toplantıda doğma büyüme İskeçeli bir öğretmen konuştu. "Ben burada tam otuz altı yıl öğretmenlik yaptım. İki ay önce hiçbir soruşturma geçirmediğim halde beni tutup işten attılar. Emekli maaşı bağlayamayacaklarını söylediler."

Öğretmen mahkemeye başvurmuş. Bu şekilde görevlerine son verilen başka öğretmenler de varmış.

Selma GÜRSEL

LAHANA DOLMASI

1 orta boy lahana
2 su bardağı pirinç
Yarım kilogram orta yağlı kıyma
Büyük bir baş kuru soğan
Bir yemek kaşığı salça
Yarım demet maydanoz
Yarım yemek kaşığı tuz
İstenilirse kırmızı pul biber
Bir baş sarımsak

Pirincin taşı ve kabuğu ayıklanarak yıkanır. Soğan soyularak ince kıyılır, maydanoz kıyılır. Bir kap içerisinde malzemeler iyice karıştırılarak yoğrulur.

Daha önce dallara ayrılan lahana bir tencerede su kaynayınca haşlanarak bir süzgeçte süzülür ve soğuk su ile yıkanırlar. Lahananın kalın damarlı kısımları kesilerek tencerenin altına dizilir.

Lahana yapraklarının içine hazırlanan iç konularak sigara gibi sarılır, sarılan dolma iyice birleşsin diyerek sıkılır. Dolmalar bir tencereye sıralanarak konulur. Sarma işlemi bitince bir baş sarımsak soyularak soyulmuş sarımsaklar tencerenin üzerine serpilir, bir miktar yağ ve dolmaları örtecek kadar su konulur, bir miktar tuz, biber istenirse salça ilave edilerek dolmaların üzerine bir tabak ters olarak konularak kısık ateşte pişirilir.

09/02/2015

09/02/2015

09/02/2015

09/02/2015

09/02/2015

09/02/2015

09/02/2015

09/02/2015

09/02/2015

09/02/2015

09/02/2015

09/02/2015

09/02/2015

Güner KAYMAK

ÖNCE İNSANIZ

Vurdumduymaz olamayız
Her şeyden önce insanız
Biz kayıtsız kalamayız
Her şeyden önce insanız
Terör savaş ayıbımız
Çok büyüktür kayıbımız
Barış olsun amacımız
Her şeyden önce insanız
Savaşla engelli artar
Derdimize dertler katar
İnsan sokakta mı yatar
Her şeyden önce insanız
Sokakta yaşar mı insan
Ne fark eder din ve lisan
Gösterişle olmaz iman
Her şeyden önce insanız
Biri yer biri bakar mı
Hak binasını yıkar mı
Çocuk sokakta yatar mı
Her şeyden önce insanız
Avare olur mu insan
Eşit paylaş doğruysan
Hep kardeşiz okuduysan
Her şeyden önce insanız
Cahilin aklı yeter mi
Ceza suç ile biter mi
Kızlar okula gitmez mi
Her şeyden önce insanız
Hakkın nuru insandadır
Güzel ahlak imandadır
GÜNER mazlumdan yanadır
Her şeyden önce insanız
Amsterdam / 22.07.2006

Paşa ÇETEN

ÇİÇEK

Çiçek kan renginde toprağı delmiş
Canını canıma koymuş gibiyim
Ruhum pembelerle kucak kucağa
Sarıya yeşile uymuş gibiyim

Bulutlar yağmurmuş bulurlar karmış
Toprakta tohumu heyecan sarmış
Her kışın sonunda ilkbahar varmış
Eski kabukları soymuş gibiyim

Rüzgârlar içinde yeller içinde
Yamaçlar yaylalar beller içinde
Bülbülün sesi güller içinde
Dinlemiş gibiyim, duymuş gibiyim

Karışsam tarlaya, yürüsem dağa
Dökülür rahmetler bahçeye bağa
Ruhum dalgalarla kucak kucağa
Ocak2008

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!
YAPTIKLARIM YAPACAKLARIMIN GARANTİSİ ALTINDADIR!
Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com
Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edinmiştir.
Gizlilik şartları ve Telif Hakkı © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. M.S.G. ÇORUM
BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 9 SAYI 99 25 Mayıs 2007

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

Mahmut Selim GÜRSEL BİR YIL DAHA BİTERKEN
İsmet ÇENESİZ ÇORUM'DA BAĞCILIK
Sakin KARAKAŞ YEŞİLAY HAFTASI
Mahmut Selim GÜRSEL SEÇİMLER VE SONUÇLARI
Mustafa Nevruz SINACI KAN AĞLAYAN KERKÜK VE TÜRK DÜNYASI
Sakin KARAKAŞ OSMANCIK TURİZM SEZONUNA HAZIRLANIYOR
Salim SAVCI TÜRKÇEMİZDE KA HARFİ VAR MI?
Hasan Latif SARIYÜCE MAKEDONYA TOPRAKLARINDA
Selma GÜRSEL ÇİLEK REÇELİ
Rıza HARDAL BİZDE Mİ DÖNELİM GERİ
Şükrüye BEZGİN YORGUN AKIYOR GECELER VE GÜNLER
Paşa ÇETEN YAĞMUR

Mahmut Selim GÜRSEL

BİR YIL DAHA BİTERKEN

27 Mayıs 1998 Gürsel yayınevinin açılış tarihi.

Yıllar geçiyor, ömür bitiyor. Yapılan işler işlevlerini sürdürüyorlar. Birikimler çoğalıyor, bilgilendirmeler bizlere kalıyorlar.

Ne amaçlar ve ne hizmetler yapmak için Gürsel Yayınevini zaman zaman bu satırlardan anlatmaya çalıştım.

İşyerini Ölçek İş merkezinde açtığımın ikinci günü, bir partinin toplanılıp oturularak istişare yaptıkları yere gelen; İmam Hatip Lisesi emekli öğretmenlerinden birisi; Allah'ın selamını bile vermeden kapıdan başını uzatarak:

"-Müdür; İkramiyenin reposu ile burayı mı açtın?" Dediğini hiç unutamadım. Sonradan gidip gelirken sadece yayınevine bakmakla yetinen bu kişini dediklerin halen unutamadım.

Hâlbuki Yüce Dinimizde hüsn-ü zan vardır. Su-i zan insanı Allah vermesin dinden edebilir. Bu şahız zannı ile bana iftira da ettiğinin farkında bile değildi.

Allah C.C. bize nasip ettiği emekliğin kendi yoluna sarf olmasını nasip etmişti. Bizde bize sunulan bu daveti kabul etmiş, Sevgili Resulünün misafiri olmuş, sonradan da Müslümanların yöneldiği kutsal makamda bilmediğimiz hazları almamızı sağlamıştı.

27 Mayıs 1998 tarihinde açtığım yayınevi için pek çok şeyler,pek çok zanlar oldu. Kimileri politikaya atılacağımı, kimileri başka başka zanlarda bulundular. Benim amacımı gerçekleştirip gerçekleştirmediğimi soran pek olmadı. Benim yaptığım hizmetin amacı; yerini yüzde elli gerçekleşmesine karşı; diğer yüzde ellisinin içinde olmayan daha başka hizmetlerin olması eksikliği

giderir gibi olsa da, Yayınevinin en önemli hizmeti, para kazanıp, çalışmalarını yayınlayamayan arkadaşların eserlerini güncelleyerek bastırtarak Çorumlulara sunmaktı. Bu olamadı. Bir uhde olarak halen ezikliğini duymaktayım.

27 Mayıs tarihi benim hayatımda ve ailemizin geçmişinde bazı etkinliklerin zuhur ettiği sayılı günlerden birisidir. Babam 27 Mayıs 1960 İhtilalinde emekliye sevk edilen "Eminsu"lardan birisi olması, Ankara'da okumakta olduğum ortaokulun yarıyılında Çorum'a gelmem ve daha başka özel anıların olduğu bir tarih noktasıdır.

Bu sayımızla da 99'u bulmuş olduk. Allah C.C. nasip ederse 15 Haziran 2007 tarihinde 100. sayımızı sanal da olsa yayınlayacağız.

İsmet ÇENESİZ

ÇORUM'DA BAĞCILIK

Aşık Veysel'in bir şiiri var ya "ağaçlar çiçek açar, Veysel dert açar" diye. Biz bağcılarda da bahar gelip çiçekler açmaya başlayınca durum aynen öyle, "çiçekler erken açtı, don oldu, kırağı vurdu, vurmadı" diye, bizde de çiçeklerle birlikte dert açıyor.

Geçen yıl 24.04.2006 tarihinde sıcaklık -7 olmuş ve bütün meyveleri soğuk vurmuştu. Bu yüzden de hiçbir meyve olmamıştı. Bu yılda 23-24 ve 25 Nisanda geçen yılki kadar olmasa da bayağı bir soğuk oldu. Kırağıda vardı. Hani bir deyim vardır ya, yarısı dolu bir bardağa, iyimserler, dolu, kötümserler de, boş olarak bakarlar" diye. Bizim bağcı arkadaşlarda o hesap kimisi bağlarda bir şey kalmadı, kimisi de alt dalları vurdu ama üst dallarda bir şey yok, bir kısmı da, hiçbir şey olmadı, çiçekler sağlam diyorlar. Benim görüşüm alt dallarda biraz hasar var üstler iyi gibi. Rabbim bizlere yiyecek kadar ihsanda bulundu galiba. Bundan sonra hayırlısıyla Mayıs yedisi'ni de atlatırsak bağlarımız meyve verecek demektir.

Bu soğuk vurma ve don olayında Meteoroloji Müdürlüğünün internet sayfası bayağı faydalı oldu. Ama Tarım İl Müdürlüklerinde ses seda yok. Masa başından işleri takip ediyorlar. Ne toprak tahlili, ne başka yardımları nede bağcılarla temasları var.

Halk kendi aklınca ve kulaktan dolma bilgilerle bir şeyler yapmaya çalışıyor.

Gelelim bu yıl bizim, meyveleri soğuktan korumak için neler yaptığımıza. (Bunların ne zaman yapılacağı bile halka duyurulmuyor) Mart ayı sonunda Göztaşı yaptık. Soğuk, don olacak günleri Meteoroloji Müdürlüğünün internet sayfasından takip edip büyük bidonlarda saman balyalarını bir miktar yanık yağ

tutuşturarak yaktık. (Pürmüz olursa iş biraz daha kolay oluyor.) Yağlı karışım alev alınca bir müddet yanıyor. Sonra ağzı kapanıyor ve ateşin hafif sönmesi bekleniyor, sönünce bidonların üzerindeki kapak yarı açılıyor veya tam olarak alınıyor. Tabiki bidonlardaki dumanı devam ediyor. Zaten işi de bu duman görüyor. Gece saat 24:00 ten sonra sabah 06:00 -07:00 ye kadar duman devam ettiriliyor. Tabii bu işi yapmak için gece bağda kalmak icap ediyor. Zor iş. Ama heves mi tutku mu bizim bağda ve Ecz. Enver Leblebicioğlu'nun bağında biz bu ateşleri yaktık. Enver Bey'de bizzat kalarak, bizim bağın bakımını yapan Mehmet Ağa ile birlikte bu yakım işine nezaret etti. . Ben Mehmet Ağ ile sabah evden telefonlaşıp gece ne yaptıklarını soruyor ve bilgileri alıyorum. Telefon açtığımda, Mehmet Ağ büyük bir sevinçle, "kurtardık İsmet Bey kurtardık" diyor. Aynı sevinç bende ve Enver beyde de var tabiki. Muvaffakiyet, başarı, emeğin karşılığında üretmek ne güzel. Ağaçlar, sizin yavrularınız meyvelerinizin her biri bir altın parçası. Hatta daha da üstün. Altın yenmiyor ama sizin meyveleriniz yeniyor. Ağaçta süs, vücutta güç oluyor.

Ben, bu olayda babalarımız, Tarım İl Müdürlükleri ve Belediyeler sorumlu diye düşünüyorum. Bende bu düşüncenin oluşma sebebini kısaca anlatayım; önceki yazılarımda da sık sık bahsettiğim gibi 1950 yılında Demokrat Parti iktidara tek başına ve büyük çoğunlukla gelince Devlette, Belediyelerde ve halkta anormal harcamalar başladı. Mutlaka iyi şeylerde yapıldı ama yanlışlar da yapıldı.

Mesela bağcılıkla ilgili yapılan yanlışlarda Tarım İl Müdürlükleri halkı uyarmadı. (Toprakla ilgili bir birim masa başından idare edilirse böyle olur) Belediyeler imar planlarını yaparken bağları göz ardı ettiler ve buralara çok katlı apartmanlar yapılmasına göz yumdular. Hatta teşvik ettiler. İki dönüm bağlara bile bir dönümlük bahçeli evler yapıldı. Bu çılgın harcamayla birlikte halk başka eğlencesi ve mesire yerleri olmadığından bağcılığa sarıldı ve kendince, kendi kafasına göre bir şeyler yapmaya çalıştı.

Yabancı ülkeler, Avrupa ve Amerika sevdası bu işte de moda oldu. Bağ depmesi zor diye çapa makineleri devreye girdi. Bağ karıkları düzlendi. Çorum'da yetişen, Ahmet Bey Üzümü yerine Amerikan üzümü ve bir çok cins üzüm fidesi dikildi. Hâlbuki dedelerimiz Çorumda Ahmet Bey Üzümü'nden başka üzüm olmadığını deneme yanılma yöntemiyle bulmuşlardı.

Çorum'da hava sıcaklığı üzümü zor pişirdiğinden ve zor olgunlaştırdığından karıkların bozulması üzümlerin olgunlaşmasını engelledi. Karıkların çukurunda sıcaklık fazla olduğundan üzümler bu sıcaklıkta pişiyor ve olgunlaşıyordu. Ayrıca Karık sisteminde sulama kolaydı. Karık çukurunda kalan üzüm Yalangı' dan da (ters rüzgar) korunuyordu. Karıklar kuzeyden güneye doğru yapılıyor böylece daha uzun süre sıcaklık alınması temin ediliyordu. İhtiyarlamış Devekler Golüme usulüyle gençleştiriliyordu.

Ben bir Devekten 8-10 kg üzüm kestiğimizi biliyorum. Tabii üzüm çok oluyor ve aylarca pekmez kaynatılıyordu.

Meyve ağaçlarında da aynı yöntem izlenildi ve o güzelim meyve ağaçlarına yabancı cins meyveler aşılanarak hatta ağaçlar bile sökülerek, Çorum'un havasına, toprağına uymayan meyve fidanları dikildi. Bizim 80-10 yıl yaşayan yerli kayısı ağaçlarımız yok oldu. Onların yerine tadı ve gösterişi daha başka olan güzel kaysı ağaçları dikildi. Güzelde yapıldı ama eski tür kayısı ağaçları da yok edilmemeliydi. Çünkü o eski kayısıların kurusundan yapılan hoşaflar daha bir başka oluyordu.

Amesgene eriği, Sobe sarı ve Topak sarıyı şimdi ara da bul. Kiraz, Sarı kiraz yok oldu. Çiğit Armudu, Kızılca Bey Armudu nerede? Bizim elmalarımız, Müsket, Ürgüm, Sinop ekşi papaz elması bulunmaz oldu. Halbuki bu türler çiçeğini daha geç açıyor bu yüzden kırağı ve don daha az zarar veriyordu. Diz boyu karlar yağıyor, aylarca duruyor, bahar geç geliyordu. (Şimdi Şubatta kayısılar, erikler, çiçek açıyor sonrada yok olup gidiyorlar.)

Bu işe meraklı ve iyi bağcılar artık eskiye dönüyor. İyisinden aşılar aranıyor. Ama şimdi karığa dönmek zor. Artık bağ depecek, ot yolacak adam bulunamıyor. Üzümleri tele asıp makine ile çapalıyorlar.

Çiçekçiden çiçek alırken, şöyle bakılır, şöyle sulanır, diyorlar. Tarım İl Müdürlükleri halkı ne üzüm ne de meyve konusunda aydınlatıyor mu? Onlara çok iş düşüyor ve bize göre büyük vebal altındalar. Bu konuda mahalli gazetelerimizde yazıp bizi aydınlatmalılar ve ellerine makası alıp budama yapmayı halka öğretmeliler diye düşünüyorum. Sürçü lisan etti isek af ola.

(Tabi bütün bu olumsuzlukların oluşmasında Tarım ilaçlarının payı da azımsanamayacak kadar büyüktür. Zaten dünyanın doğal dengesine en büyük zararı zirai ilaçlar veriyor. Son günlerde meydana gelen Arı'ların yok olmasında

da bu zirai ilaçların büyük etkisi olduğu kanaatindeyim. Bilim adamları arıların yok olmasına bağlı olarak yakın bir gelecekte bir sürü meyve ve sebze çeşidinin yok olacağını belirtiyor.)

"Çorum'da Bağcılık" isimli yazımızı kıymetli ağabeyim, üstadımız Abdullah Ercan'ın,

"Çorum Bağları İçin Maniler" isimli çalışmasıyla bitirmek istiyorum. Artık bu bağların bir çoğu kayboldu, sadece isimleri kaldı bize yadigar.

ÇORUM BAĞLARI İÇİN MANİLER

AHÇILAR BAĞI yakın
Nazar değmesin sakın
Muska diye beni o
Yarın boynuna takın

Bol üzümlü AYARIK
Olukları dayarık
Koynundan bir elma ver
Zekatına sayarık

ÇOMAR yolu Sarıbayır
Tanrım bizi sen kayır
Ne o güzeli benden
Ne beni ondan ayır

ÇORAKLIK'tan nar gelir
KÖSEDAĞ'dan kar gelir
Kız senin aşıkların
Eve barka zor gelir

ÇUKURAVLAĞI bükte
İki güzel bir yükte
Küçüğü elin olsun
Benim gözüm büyükte

ELEMIN bağı verep
Derdinle oldum harap
Adam sarhoş olur mu
İçtiğin bir tas şarap

ESKİEKİN bağları
Mor sümbüllü dağları
Yel gibi geldi geçti
O muhabbet çağları

FITNE BAĞI düzdedir
Püskürme ben yüzdedir
Şu derdimin çaresi
O Kaşta o gözdedir

GÜVEYÖNÜ buradır
Gelin saçı turadır
Alla girip salla çıkmak
Bu ellerde töredir

Yol üstünde HACIKERIM
Dertten kurtulmaz serim
Yazı bile geçirdik
Kışaysa Allah kerim

MÜRSELİN üstü HOY HOY
Kadehlere bade koy
Meze diye sevdiğim
Koynundaki narı koy

İBRAHİM ÇAYIRINA
Gün vurmuş bayırına
Eğil bir yol öpeyim
Babanın hayırına

Cevizliktir İÇERİDERE
Kız saçını kim öre
Bırak bu garip örsün
Ay karanlık kim göre

İğde kokar ILICA
Suyu akar ılıca
Çakır gözlü o kızı
Sevmişik pek delice

KAPAKLI dan çay geçer
Kara günler say geçer
Seni görenler sanır
On dördünde ay geçer

KAZAN BAĞI uzaktır
Sevda yaman tuzaktır
Kara deme bana ak kız
Biber kara tuz aktır

KÖPEKLIK in çağlası
Ak gerdan bal tası
Kolum kanadım kırdı
Şu feleğin baltası

MURSAL ın suyu serin
Ok vurdu kirpiklerin
Tabip çare bulamaz
Yaralarım çok derin

SÜLÜKLÜ nün suyu az
Kız etme bu kadar naz
Ahirinden ölüm var
İkimizi de komaz

Deli akar ZIMBALI
Yarın boyu gül dalı
Kokusu lale sümbül
Tadıysa oğul balı

Abdullah ERCANın Şiirler adlı şiir kitabından.
Saygı ve sevgilerimle.

Sakin KARAKAŞ

YEŞİLAY HAFTASI

1-7 Mart tarihleri arası yüz yılı aşkın bir süredir Yeşilay haftası olarak kutlanıyor. Bizler henüz ilkokul sıralarında iken insanlık adına güzel faaliyetleri anlatılan Yeşilay etkili ve mütevazı çalışmaları ile faaliyetlerini sürdürüyor.

Hemen hepimizin ilkokul sıralarında tanıdığı Yeşilay'ın faaliyetlerini çocuk yaşlarımızda heyecan ile destekledik. Ancak ne yazık ki bu heyecan yaşlar ilerledikçe sönmeye başlıyor ve ülke nüfusunun yarıdan fazlası lise yıllarında önce sigara ile ve daha sonra da alkol ile tanışıyor.

İçki bütün kötülüklerin anasıdır. Bu Hadisi Şerif-i hiç unutmam. Bizlere içki ve alkol denen illetin ne belalı bir şey olduğunu kısaca anlatıyor. Sürekli yazılı ve görsel basından izlemekteyim. Sigara tiryakiliği sonucunda ayakları ya parmakları kesilenler, yine içki ve sigara tiryakiliği sonucunda kanser denilen amansız hastalığın pençesinde boğuşanların sayısını ve hesabını bilen yok.

Devletin yasalarla engellemeye çalıştığı içki ve sigara reklamlarına getirilen sınırlamalara rağmen zehir tacirleri yollarına maalesef devam ediyorlar. Ülkemizde sigara içme yaşı ilköğretim çağına kadar düşmüş durumda. Yasal engellemelere rağmen satıcılar 18 yaşından küçük çocuklara sigara satmaya devam ediyorlar. Yabancı menşeli sigara şirketlerinin pazarlama araçları Çorum caddelerinde kol geziyor. Haliyle bu olumsuz tablodan çok rahatsız oluyorum. Sözde yasak olmasına rağmen bu araçların yüzeyleri sigara reklamları ile donatılmış.

Bu konuda hassas davranmaya özen gösteriyor ve bir öğretmen olarak derslerimde üzerime düşen sorumluğu yerine getirmeye çalışıyorum. Branşım olan Teknoloji tasarım dersinde öğrencilerimden proje üretmelerini, sürekli düşünmelerini ve kurgulama yapmalarını isteğimde ise birkaç öğrencinin projesi ve düşündükleri içimi ısıtıyor. Çünkü bu öğrencilerim sigara paketlerine sesli

uyarı sistemi yerleştirilmesi ve paketin açılması ile birlikte sigaranın zararlarını bilimsel olarak açıklayan sesli ikaz sistemlerinin oluşturulmasını arzuluyorlar.

Buradan böylesine güzel fikirler üreten çocuklarımızın Yeşilay tarafından desteklenmesi ve Milli Eğitim Bakanlığı ile işbirliği içerisinde ilköğretim okullarına yönelik sigaranın zararları konulu proje yarışması düzenlenmesini tavsiye ediyorum.

Yazılı ve görsel basından takip ettiğim kadarı ile bir diğer sevindirici gelişme ise Ab ülkeleri ve Amerika'da sigara içilen alanların oldukça daraltılması, cezai yaptırımların artırılması ve artık bundan böyle sigara içenlerin ikinci sınıf vatandaş olarak görülmesidir. Darısı bizim ülkemizin başına

Ayrıca Çorum sigara ve alkol ile mücadelesini okullar ve cezaevlerinde etkili bir şekilde sürdüren Çorum Yeşilay şubesini ve şube başkanı sayın Atilla Alpay'ı alkışlıyorum. Böylesine hayırlı ve güzel çalışmaların ilçemiz Osmancık'taki okullarda da gerçekleştirilmesini arzulamaktayım.

Mahmut Selim GÜRSEL

SEÇİMLER VE SONUÇLARI

Türkiye’de seçim denilen olgu.

Seçilen ve seçen,

Bizler bunlardan birisi muhakkak olmalıyız diyerek bizlere zorla kabul ettikleri seçim olgusu.

Acaba bizler; seçimlerde kullandığımız oyları kendi seçtiklerimize verebiliyor muyuz? Belki verebiliyoruz.

Nasıl verebiliyoruz?

Ancak ve ancak bağımsız adaya oy verdiğimizde kendi hür irademizi kullanıyoruz.

Hayır; mı diyorsunuz?

O zaman ispat etmenizi rica edebilir miyim?

Evet; ispat edemediğinizi görüyorum. Bilhassa ilimiz Çorum’da bu seçimde bizim sadece bir futbol takım tutar gibi fanatiği olduğumuz partinin bizlere zorla kabul ettirdiği Millet Vekillerin seçiyoruz.

Ne yapalım, elimizden gelen ancak bu. Seçim kanunları bu şekilde parti genel merkezlerine hak tanımış.

Evet; ne yazık ki bu seçim kanunlarını da yapan yine milletvekilleri ile partilerin genel başkanlarının direktifi ile çıkmakta.

Bana göre milletvekilini ve belediye başkanını benim seçtiğim kişi olmasını isterim. Adam gibi adam diye sunulan, falanca parti başkanını önerdiği adam diye seçmemeliyim.

Bir dahaki seçimler şöyle yapılsın diye öneriyorum. Bu önerim yeni değildir. Her seçimde “Temcit Pilavı” gibi konuşmalarım da, yazılarım da belirtiyorum.

İki tur ile seçilen milletvekili aday adayları seçimi.

Şimdi seçin günü belli olduğunda; her parti kendi aday adaylarını kabul eder. Sonra bütün aday adaylarını partilerin sırasına göre alt alta sıralarlar. Bu aday adayları resimleri ile birlikte bir veya birkaç sayfada yayınlanır.

Diyelim Çorum’un milletvekili adedi beş. Seçmen olarak ben bütün partilerin aday adaylarından “beş” aday adayı işaretleyerek seçeyim. Bu seçim kâğıtları tasnif edilerek bütün partilerin milletvekili adaylarından 5 adedini seçeyim. Sonra ikinci turda ben sadece ve sadece istediğim partiden yana sadece bir partiden beş milletvekili seçeyim.

İki tur ile seçilen belediye başkanı aday adayları seçimi.

Aynı şekilde o ilde seçime katılacak partilerden bir aday seçeriz. İkinci turda da kendi tuttuğumuz partinin belediye başkanını adayını seçeriz

Mustafa Nevruz SINACI

KAN AĞLAYAN KERKÜK VE TÜRK DÜNYASI

24 Nisan 1995'de; Eski Osmanlı ve Atatürk dönemi "Musul Vilâyeti" dahilinde kaim Türkmen (Müslüman Türk) nüfusu temsil ve ilzam maksadı ile Kerkük'te kurulan (ITC) Irak Türkmen Cephesi (Partisi) 24 Nisan 2007 tarihinde 12. yaş gününü Ankara'da kutladı. Parti Genel Başkanı ve Başbakanı BOB eş başkanı olarak alenen deklare eden AKP ve hükümetin yeterince ilgi göstermediği ve duyarsız kaldığı kutlama oldukça sade, sessiz ve buruk bir tören biçiminde gerçekleşti.

28 Nisan Cumartesi günü de, Ankara Tandoğan meydanında "Türkmenlere Destek" mitingi yapıldı. Bu güne kadar vaki Kerkük mitinglerine oranla çok daha kalabalık, coşkulu, anlamlı ve heyecanlı geçen mitingde, geçmişte ve bugün yaşanan sorunlar bütün boyutları ile vukufla dile getirildi. Başta Türkiye Cumhuriyeti devleti olmak üzere, Türk milleti ve Türk dünyasının konuya dikkati çekilerek, daha da ilgili, (çare bulma ve çözüm üretme yönünde) 'etkili' ve belirleyici olunması istemi; Haklı bir beklenti, samimi bir arzu ve temenni olarak dile getirildi. (Burada 'diplomatik bir üslup kullanılması" bizim için çok üzücü, hicap verici ve düşündürücü olmuştur.)

Böylece, tırmanan iç meseleler ve sanal gerilime rağmen nihayet istenen oldu ve "Kerkük" ülkemizin gündemine oturdu. Benim de, "Türkmenler Yok Olmasın" konulu ilk makalemi yayınladığım 6 ay öncesinden bu yana oluşturmaya çalıştığım ortam ve kıvam buydu. Allah'a şükür şimdi oldu. Dolayısıyla bu defa konuyu çok boyutlu ve derinlemesine ele alacak; Mevcut ve muhtemel bütün etkenleri değerlendirecek, Türk dünyasının yakın tarih (21.yüzyıl) önder ve kahramanlarını Kerkük'le ilgili boyutu yönünden gündeme taşıyacağım.

Şimdi meseleyi, yeni ve 'aciliyet kespeden" güncel gelişmelerle açıyorum:

Elimde gerçekten de çok önemli iki belge var. Bunlardan biri; 24 Mayıs 2003 tarihinde AKP iktidarının ABD ile gizli bir anlaşma imzaladığı hem de bu anlaşmanın Dışişleri'nde gerçekleştirildiği iddiaları tüyler ürpertiyor. Aklıselim hiçbir insanımızın kabullenemeyeceği bu "gizli anlaşma" Türkiye'yi kuşatan tehlikenin boyutlarını da gözler önüne seriyor. Şimdi bu gizli işe açıkça bir göz atalım bakalım. Bir buçuk aydır İnternet ortamında sirküle edilen ve çeşitli yayın organlarında binlerce kez yayınlandığı halde tekzip edilmeyen belge şöyle:

Tarih, 24 Mayıs 2003. Yer, Dışişleri Bakanlığı Balgat/ANKARA (*)

1. Irak'ın kuzeyinde bulunan bütün Türk birlikleri ve Türk Ordusuna bağlı özel kuvvetler, dört ay içinde aşamalı olarak Türkiye sınırları içine çekilecek.

2. Türk Ordusu bundan böyle hangi gerekçeyle olursa olsun, sınır ötesi harekatta bulunmayacak. PKK (KADEK) in Türkiye egemenlik alanı dışında takip ve bastırılması harekatlarına son verilecek.

3. PKK (KADEK) e karşı Türkiye Devletini egemenlik alanı içinde yapılacak askeri harekatlar için, ABD askeri makamlarına haber ve bilgi verilecek, izin alınacak.

4. Eğer Türk Silahlı Kuvvetleri PKK (KADEK) e karşı ABD askeri makamlarına bilgi vermeden ve izin almadan harekat yapacak olursa, ABD Hükümeti Kürt halkına karşı şiddet kullanıldığı ve soykırım uygulandığı çerçevesinde uyarıda bulunma hakkını kullanabilecek. Bu durumda ABD gerekli gördüğü ambargo ve silahlı müdahale gibi siyasal ve askeri yaptırım haklarını saklı tutacak.

5. Türkiye ABD'nin İran'a ve diğer Ortadoğu ülkelerine karşı uygulayacağı sınırlı askeri harekatlara, ABD'nin talep etmesi halinde kayıtsız ve şartsız olarak üs ve taşıma kolaylıkları sağlayacak, askeri birlik verecek. Türk birliklerinin üs komuta yetkisi ABD komutanlığında olacak.

6. Türk Ordusunun asker sayısı ve silahlı kuvveti ABD'nin uygun bulduğu sayı ve kabiliyete indirilecek. Özellikle tank ve ağır silahların miktarı düşürülecek. Savaş uçağı sayısı sınırlanacak. Bütün silah ve cephane bundan sonra ağırlıklı olarak kısa menzilli taktik savunma kavramına göre ayarlanacak. Türkiye'de bulunan ABD ve NATO irtibat subayları' nın görev alanları ve yetkileri genişletilecek.

7. Irak’ın kuzeyinde kurulmuş olan ve "Kürdistan" adı verilen kukla devlet resmen ilan edildikten sonra Türkiye tarafından resmen tanınacak. Türk Devleti’nin kukla devletin kuruluşunu “savaş nedeni” sayan Milli Güvenlik Siyaset Belgesi ve bu yöndeki politika ve kararları kaldırılacak.

8. Abdullah Öcalan ve diğer dört lideri dışında bütün PKK (KADEK) yönetici ve elemanlarına geniş kapsamlı af çıkarılacak.

9. Etnik grupların yasal siyasete katılmaları önündeki bütün yasal kısıtlamalar ve engeller kaldırılacak. Af yasasıyla bağlantılı olarak PKK (KADEK)e yasal siyaset düzleminde yer alma olanağı sağlanacak. Hapiste veya dağda bulunan yöneticilerin siyasal mücadeleye katılmaları için gerekli hukuki ve siyasi önlemler alınacak ve uygulanacak.

10. Kamu Reformu Yasası ve yeni Yerel Yönetim Yasaları hızla çıkarılacak. Türkiye’deki Kürt nüfusun yoğun olarak yaşadığı şehir ve kasabaların belediyelerinin özelleşmesi süreci kararlı olarak yürütülecek.

11. Türkiye dört yıl içinde uygulanacak bir planla üniter devlet yapısını terk ederek federasyona geçecek.

12. KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş "Arafat modeli" denen uygulamayla devre dışı bırakılarak Kıbrıs’ta Annan planı bazı küçük değişikliklerle hayata geçirilecek.

13. Ege Kıta Sahanlığı konusunda Türkiye, Yunan tezlerine daha esnek davranacak .Türk jetlerinin uçuç alanı daraltılacak. Sık sık ortaya çıkan "İt dalaşı" sorunu Yunanistan rahatsız edilmeden çözülecek.

14. Türkiye’nin Ermenistan ile ilişkileri normalleştirilecek ve iyileştirilecek. Sınır ticaretinde Ermeniler lehine düzenlemeler yapılacak. Ermenilerin Türkiye’ye gezilerindeki bazı kısıtlamalar kaldırılacak.

BİR TÜRK ATASÖZÜ “Ateş olmayan yerden duman çıkmaz”

BİR GÜZEL SÖZ “Şahsınıza yapılan kötülüğü affedin; Ancak, milletinize yapılanı asla affetmeyin ”Hz.ALİ. Bu önemli ve özgün haberi kullandığı ve duyurmaya katkı sağladığı için “Tevfik Diker” e buradan teşekkür ederim.

Diğer taraftan, Ortadoğu' da "Siyaset Yosması" olarak bilinen Amerikanın kemik yalayıcısı Yahudi dönmesi (veya bir başka rivayete göre Ermeni asıllı)

Barzani tahriklerini sürdürmekte, referandumda ısrar etmekte ve “kimse içişlerimize karışmasın” diye küstahça meydan okumaya devam etmektedir. Keza, haddini aşma konusunda Türkiye’de vaki hiçbir olayı da kaçırmamaktadır. Tıpkı Ermenistan, Ermeni diyasporası ve Yunanistan gibi, fırsat bu fırsat deyip yüklenmesi, yukarda ki iddia ve açıklamaları doğrular niteliktedir.

Bu bağlamda, Malatya’da yaşanan menfur saldırı dünyanın gözünü tekrar Türkiye’ye çevirirken olay pek çok ülkede olduğu gibi Irak’ta da yankı buldu. Ancak Irak Kürt Bölgesel Yönetimi lideri Mesut Barzani’nin internet sitesi olarak bilinen Peyamner’in, söz konusu olayı “Dünya Haberleri” değil “Kürdistan Haberleri” bölümünde yayınlaması dikkat çekti.

Müslüman mahallesinde salyangoz satmaya kalkışan misyonerlere yönelik tertip (!) ve saldırı; “Kürdistan-Malatya’da Şok Cinayet” gibi çok şaşırtıcı, kışkırtıcı ve düşmanca bir başlıkla duyuruldu. Mezkür internet sitesinin, Türkiye ile ilgili bazı haberleri “Dünya” bazı haberleri de “Kürdistan” bölümünde yayınladığı dikkate alınırsa bunun ne denli hainane bir maksat ve ağır tahrik içerdiği açıkça anlaşılmalı ve altı çizilmelidir.

Küstahlık ve haddini bilmezlik yalnızca Mesut Barzani’ye has bir özellik değil; Uzak geçmişi bir tarafa bırakalım, sadece çok yakın sürede vaki Talabani vukuatları dahi Türkiye için çok ağır tahrik, tehdit ve ithamlar içermektedir. Son olay çok menfur ve manidardır. Buna mukabil Türkiye sadece bir nota verebilmiş, ona da henüz tatminkâr bir cevap alamamıştır.

Bunlar günün ve yapay gündemin olaylarıdır. Senaryo gereğidir. Bir de yıllardır ardı arkası kesilmeyen ve her biri Türk milletini derinden yaralayan, yüreğine oturan insanlık dışı hain saldırılar, katliamlar ve soykırım teşebbüsleri vardır. Şimdilerde Türkmen bölgelerinin demografik (nüfus) yapılarını değiştirmeye yönelik olarak yoğunlaşan gasp, işgal ve tehciri de dikkate alırsanız; Adeta, Musul, Kerkük, Süleymaniye, Erbil ve Telâfer Ermeni işgali altında sanırsınız. Çünkü ancak, benzer olaylar sözde medeni (!) dünyanın alçakça göz yumduğu ve en son Ermeni işgal, gasp ve soykırım bölgesi KARABAĞ’ı andırmaktadır.

Malum ve meş’um saldırıda binlerce Azeri Türk’ün hunharca katledildiği ve yaklaşık 800 bin kişinin yerinden yurdundan sürüldüğü acı bir gerçektir. Halâ ıstırapları vehametle yaşanan acı gerçeğe rağmen soykırım suçlusu Ermenistan,

uluslar arası emperyalist unsurlar ve Türk düşmanlarından aldığı destek ve cesaretle Türkiye'ye karşı haksız, yalan ve asılsız iddia ve iftiralarını sürdürebilmektedir. Bu aleni düşmanlığa karşı mukabelede Türkiye, Türk Dışişleri ve Cumhuriyet hükümeti ne yazık ki çok zayıf ve pasiftir.

Gerçek şu ki, AB-ABD ve şerikleri (ortakları) sözde 'medeni dünya' denilen tek dişi kalmış, ahlâken ve insanen tefessüh etmiş, paraya tapan ve kanla beslenen vampirleşmiş kadavralardan Türkiye' ye ve Türklere hayır yoktur. Bunların kirli el, karanlık emel ve hain işbirliği ile Irakta yaptıkları ortada, herkesçe malum ve ayândır. Ve dahi bilinmeli ki; Başta Somali, Srebrenika, Bosna-Hersek, Kıbrıs/Noel, Bulgaristan/Belena, Batı Trakya, Afganistan ve Türk-İslâm coğrafyasında yıllardır vaki katliam-soykırım, zorunlu tehcir, izolasyon, abluka ve ambargo gibi haksız, adaletsiz, mesnetsiz ve hukuksuz her türlü caniyâne teşebbüs, tehdit, vahşet ve tedhişin sorumlusu bu devletler (!) güruhudur.

Bütün Türk ve İslâm alemi bu insanlık dışı vahşet ve organize dehşetin farkındadır.

Artık, Türkiye de 'farkında olmak' zorundadır.

Farkında olmak, tedbir almak ve faillerin haddini bildirmek anlamını taşır.

Düşmanca bir tehdit, tahdit, tahrik ve teşebbüse karşı 'mukabele-i bilmisil' Atatürk'ün vasiyetidir. Türk devlet geleneğinin vazgeçilmez icabı ve gereğidir. 'Yurtta Sulh, Cihanda Sulh' düşmanca bir teşebbüse misliyle mukabeleyi zorunlu kılar. Türk budur. Türkiye budur.

Türkiye; Dünya ve uzay Türklüğünün Kâbesidir.

Türkiye; Dünyanın neresinde bir Türk varsa, O'nu korumak ve kollamak görevi ile memur ve mükelleftir. Yani, bütün Türk hükümetleri Türkçe düşünmek, Türkçe konuşmak ve Türkçe fiil ve harekâtta bulunmak zorundadır.

Bu zorunluluk, 2200 yıllık geleneği, bilgi, deha ve deneysel birikimi olan ve bu tarihi geleneği Başkomutan Mareşâl Mustafa Kemâl Atatürk'ün ilke, irşâd, emanet, vasiyet ve Türk inkılâbı ile taçlanan 'Türk Ordusu' içinde geçerli-zorunlu bir görev olmakla; Sırasıyla, Güney Kıbrıs Rum Yönetiminin 'Londra-Zürich ve Garanti Antlaşmaları hilâfına' AB'ye katılımına göz yummak; Muavenat ve Eşref Bitlis olayının üzerine gerektiği biçimde gitmemek; K. Irak'

ta ilân edilen ‘kırmızı çizgilerin”ABD tarafından paspas gibi çiğnenmesine müdahil olmamak; Türk askerlerinin başına çuval geçirildiği vakit en ağır surette mukabele etmemek; Uluslar arası bir hak olmasına rağmen ‘sınır ötesi’ harekâta girişmemek ve nihayet; Kendi hakimiyet ve hükümranlık alanımız içinde menfur terör örgütünün kökünü kazımamak gibi... Çok büyük suçları ve günahları var. Millet bunu pekalâ görmektedir. Lâkin, suç ve sorumluluk TSK’ nın kurumsal kimliğinde değil; MGK Genel Sekreterliğinde 30 yıl süre ile dış kaynaklı, Türk ve İslâm düşmanı mason tarikatının bir mensubunu barındıracak kadar umursuz ve duyarsız paşa nam kimselerde olduğunu bilmektedir.

Ne hikmetse bu paşalar, devletin soyulup sağana çevrilmesine de karşı değillerdir. Varsa, yoksa bir Cumhuriyet ve lâiklik meselesidir tutturur giderler. Oysa, Atatürk ve Türk Cumhuriyetinin temel ilkesinin “fazilet rejimi” olduğunu bilmezler. İşte, en büyük sorun da budur. Zira, bünyesinde hırsız, yolsuz, soysuz ve namussuz barındıran bir rejim iflâh olamaz.

Oysa, Mareşâl Mustafa Kemâl ATATÜRK’ ün en çok kullandığı kelime “namuslu ve dürüst olmak” tır. Bunu bilmezler. Başta ADD ve ÇYD olmak üzere “Atatürkçülük” maddeci-materyalist bir felsefe; Lâiklik ise, sekülarizm (yani dinsizlik) olarak algılanır, açıklanır ve nihayet birbirinden bütünüyle farklı 41 tür Atatürkçülük tanımlanır, buna ses çıkartmazlar.

Bu, bütünüyle yanlış ve gerçekdışı bir algılama, açıklama ve tanımlamadır. Örneğin: Atatürk’ün Türk Gençliğine Hitabı, Onuncu Yıl Nutku, Bursa Nutku ve Balıkesir dahil 52 hutbesi ile muhtelif söylev, demeç, emanet, vasiyet-vecizelerinde tam bir ehliyet, liyakat, vukuf, bilgi, basiret (öngörü) ve ferasetle ifade ettikleri gibi; “Memleketin dahilinde, iktidara sahip olanlar, gaflet, dalâlet ve hattâ hıyanet (ihanet) içinde dahi olabilirler...” hitabı, henüz dağıtılmamış bir ORDU’ yu mutlak surette muhatap alır mı ? almaz mı ? elbette alır.

Öyle ise, kıçı kırık Rum-Yunan bunu tam bir şuurla yapar, Ermeni gerektiğinde yalan, dolan, iftira ve riya ile dünyayı ayağa kaldırır, İsrail bir askeri için savaş acar-saldırır, ABD 9 asker için kıtalararası baskın yapar ve İngiltere 15 asker için saldırı tehdidinde bulunur..Başta Fransa olmak üzere, dünyanın çoğu ülkesinde “devleti bütün kurum ve kuruluşları ile” gasp, irtikap, yolsuzluk sahtecilik ve su-i istimallere karşı ordu denetlerken; TSK neden yapmaz. Neden

ve niçin Türk aleminin maruz kaldığı tehditlerle yeterince ilgilenmez. Tam yeri ve zamanıdır, sorulur... Genel Kurmay Özel Harp Dairesi şimdi neden yok ?...

OYSA!...

Şimdi K. Irak'ta, Kerkük'te, Telâfer'de, Musul'da, Erbil'de yaşayan 3 milyon öz be öz Türk, TÜRKMEN kardeşimize yönelen alçakça bir soykırım tehdidi ve hazırlığı var. Düne kadar binlerce masum ve müsemma kardeşimiz alçakça-hunharca idam edildi. Evinden, barkından, yerinden, yurdundan sürüldü. Kerkük'e yasa, hukuk ve ahlâk dışı yollarla 400 bin göçmen getirildi. Askerlerimizin başına mel'unlarca çuval geçirildi. Tarihi Türk topraklarında Türkiye'ye karşı terör örgütleri kuruldu, 40 bin dolayında masum, müsemma, günahsız ve korumasız Kürt kardeşimiz ve Mehmetçiğimiz alçakça şehit edildi.

Şimdi işgal altında olan ve kurtuluş savaşı veren dost ve kardeş Irak halkına ihanet eden bu bölücü, ayrılıkçı, şer ve şeytani unsurlar; Hain uzantılar oluşturup, içimizde sinsice örgütlenerek bağrımıza hançer soktular. Anavatan Türkiye ve KKTC'de Genel kurullarında İstiklâl Marşı yerine Ermeni ve Rum şarkıları çalan ihanet şebekeleri aynı bölgeden idare ediliyor, güç ve kuvvet alıyor ve Anavatan Türkiye'yi bölmeye, parçalamaya çalışıyor. Her karışından fitne, fesat, tehdit ve ihanet fışkıran bu Barzani ve Talabani karargâh alanından yayılan hıyanet ve melânete bu kadar müsamaha ve tahammül niye?...

YETTİ ARTIK. "DUR" DEMEK ZAMANIDIR

Onurlu, özgür ve soylu bir yaşam hürriyet ve adâlet ile kabildir.

İstiklâl, Milli Egemenlik, Onur ve Adâlet Türk Milleti'nin karakteridir. Kaldı ki, hiçbir millet veya fert kendi "ırk'ının izmihlâlinden" yana olamaz. Türk Milleti, milletlerin efendisi, evrensel medeniyet ve adaletin hamisidir. Değil, burnumuzun dibinde, gözümüzün önünde; Abdullah GÜL'ün dediği gibi "TAPUSU CEBİMİZDE" olan bir TÜRK DİYARININ izmihlâline, insan hakları ihlâline hiçbir Türk sessiz kalamaz, AB kalsa bile; ORDU sessiz kalamaz, Hükümet kalsa bile; HALK sessiz ve ilgisiz kalamaz; Dahili ve harici bedhahlar 'bu sesi' bastırsa bile. Gün Kerkük ve bütün K.Irak Türklüğüne sahip çıkma günüdür. Yarın çok geç olabilir. Bu nedenle:

"AB'mi,ABD'mi demek nafiledir.Haykırılması gereken tek şey: TB (Türk Birliği)'dir.

Tıpkı 1957-58'de "MİLLİ DAVA KIBRIS" ve 14 Nisan'da Cumhuriyet için olduğu gibi; 28 Nisan 2007 Cumartesi günü, bu defa "KERKÜK İÇİN" Tandoğan da "TEK BİR BİLEK ve TEK BİR YÜREK" olmak; Zalime ve zulme 'DUR' demek anlamına gelmiştir.

Bu bölümden itibaren bazı ibretli olayları, tarihi gerçekleri ve Türk dünyasının yakın dönem kahramanları ile ilgili somut gerçekleri anlatacak ve açıklayacağım. Sırada Kıbrıs'ın "Milli Dava" ya dönüşmesini sağlayan TMT, Aliya İzzetbegoviç, Char Dudayev ve Prof. Dr. Ebulfeyz Elçibey var. Eski KKTC Cumhurbaşkanı Dr. Rauf Denktaş bu bakımdan (maneviyat noksanlığından ve dine değer vermemesi yüzünden) sınıfta kalmış birisidir. Örneklerin amacı Tabii ki, şu an yaşanan Kerkük (Musul Vilâyeti) sorunu ve diğer yoğun bölgesel sorunlara ışık tutmak amacıyla elbette...

Türk'ün hafızası "Nisyan ile malul olmamak" gerek.

En fazla bundan 50 yıl öncesine ait çok ciddi ve özgün bir örnekle yazımı sürdürmek istiyorum. Şöyle ki, 1955 yılında Kıbrıs'ta Rumlar tarafından ada sakini Türklere yönelik büyük bir soykırım yapılacağı yolunda yoğun duyumlar alınır. (Günümüzde de aynı ve benzer duyumlar Kerkük Türkmenleri için alınmaktadır. Telâfer'de zaten büyük bir katliam ve soykırım icra edilmiştir) Ciddi dedikodular ve uluslar arası camiada söylentiler dolaşmaya başlar. Dönemin Menderes hükümeti konuyu istihbarat kanallarını kullanarak inceler. Ortaya çıkan tablo oldukça enteresan, durum ciddi ve vahimdir.

Yerinde yapılan araştırma ve incelemeler ada da 10 bin civarında Yunan askerinden oluşan bir "Rum milli muhafız alayının" mevcudiyetini ortaya koymuştur. Buna mukabil Türk cemaati silâhsız, savunmasız ve korumasızdır. Ada da bir tek Türk askeri bile yoktur. O gün için Kıbrıs üzerinde hiçbir hak ve hukuki bağı bulunmayan Türkiye, (Oysa; Musul, Kerkük ve Kuzey Irak'ta ki Türk bölgeleri hakkında uluslar arası kabul görmüş belgeler, antlaşma ve sözleşmeler vardır) derhal uluslar arası kurul, kurum, BM ile NATO nezdinde harekete geçer. Mukabil lobiler teşkil edilir. Yunanistan kıskaca alınır ve sistematik baskıya muhatap kılınır. Diğer taraftan alternatif politikalar geliştirilir ve soykırım önlenir. Ayrıca, ani bir dururum ve emrivakilere karşı ada sakini Türk'ler için gerekli her türlü tedbir alınır.

"MİLLİ DAVA" SÜRECİ, TMT VE KIBRIS (*)

Sonuçta bununla da yetinilmez.

“1957 yılının sonu 1958 yılının başlarıdır… Başbakan Adnan Menderes ve Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu, Kıbrıs’ta meydana gelen olaylar dolayısıyla donemin Genelkurmay Karargahına bir soru sorarlar: “Kıbrıs’ta EOKA’ya karşı silahlı ve gizli bir örgüt kurabilir mi”

Genelkurmay ikinci Başkanı Orgeneral Salih Coşkun dönemin Özel Harp Dairesi Başkanı General Daniş Karabelen Paşayı yanına çağırır ve bu işi becerip beceremeyeceklerini sorar. Daniş Karabelen Paşa daire personeli ile görüştükten sonra cevabini verir: “Kurarız!”

Bu cevap hükümete bildirilir ve hükümetten, maddi ve manevi her türlü desteğe hazır olunduğu ve harekete geçilmesi bildirilir. Özel Harp dairesince hazırlanan ve daha sonra Genelkurmay ikinci Başkanı olan Cevdet Sunay ile Genelkurmay Başkanı Rüştü Erdelhun’un onayladığı “Kıbrıs’ı Istirdat (Geri Alma) Projesi” (KIP) kapsamında harekete geçilir ve Kıbrıs TMT’si (Türk Milli Mücahit Teşkilâtı) kurulur.

Yine DP tarafından kurulmuş bulunan “Özel Harp Dairesi” nde görevli bir grup Türk Subayı, hükümetin direktifi doğrultusunda Kıbrıs’la ilgili bu gizli çalışmayı sürdürürken, bir başka subay grubu, dönemin CHP’sinin “özel” yayın organı durumundaki Ulus gazetesinde “Devrimci Genç!” başlığıyla, Atatürk’e atfedilerek Bursa Nutku (!) doğrultusunda (bu nutuk kaynak ve dayanak göstererek) yayınlanan yazı, haber ve makalelerle milli irade ile iş başına gelmiş hükümeti alaşağı etmek üzere ihtilal komiteleri kurmakla meşguldürler.

Yani, günün Halk Partisi (CHP) halâ ve ısrarla; 19 Mayıs 1944’ de Cumhurbaşkanı İsmet İnönü tarafından seslendirilen;

“Irkçılar ve Turancılar gizli tertipler ve teşkillere başvurmuşlardır. Niçin ? Kandaşlar arasında gizli, fesat tedbirleri ile fikirleri memlekette yürür mü ? Hele Doğudan, Batıdan ülkeler gizli Turan cemiyeti ile zapt olunur mu ? Bunlar öyle şeylerdir ki, ancak devletin kanunları ve esas teşkilâtı ayak altına alındıktan sonra başlanabilir. Şu halde, yıldızlı fikirler perdesi altında doğrudan doğruya Cumhuriyetin TBMM’nin mevcudiyeti aleyhine teşebbüsler karşısındayız. Tertipçiler, on yaşında çocuklarımızdan bize kadar derece derece, perde perde hepimizi aldatmak iddiasındadırlar.

Dünya olaylarının bugünkü durumunda Türkiye'nin ırkçı ve Turancı olması lâzım geldiğini iddia edenler, hangi millete faydalı, kimlerin maksadına yararlıdırlar? Türk milletine yalnız belâ ve felâket getirecek olan fikirleri yürütmek isteyenlerin Türk milletine hiçbir hizmetleri olmayacağı muhakkaktır. Bu hareketlerden yalnız yabancılar yararlanabilirler. Fesatçılar yabancılara bilerek mi hizmet ediyorlar ? Yabancılar fesatçıları idare edecek kadar yakından münasebette' midirler? (Cumhuriyet, 02.Mayıs.1944) Zihniyetini korumakta ve her şeye rağmen sürdürmektedir.

Buna rağmen dönem iktidarı tam bir vazife şuuru içinde çalışmalarını sürdürür.

"TMT'yi kurma emri alan kadro, hükümet ile sürekli istişare halinde, "BOZKURT" kod adını taşıyan Albay Rıza Vuruşkan'ı TMT'nin teşkilâtlanmasına yönelik olarak her türlü yetki ve imkan ile adaya göndermenin yollarını ararken; Malum ve müseccel diğer kadro, bütün akıl, ilim ve enerjisini demokrasi, seçim ve milli irade ile iş başına gelmiş meşru (DP) hükümetini nasıl devireceğine teksif etmiş durumdadır.

TMT'yi kurma emri alan kadro, hükümet ile sürekli istişare halinde, siyasi, askeri ve diplomatik risklerle dolu KIP projesini hayata geçirebilmek için sabahlara kadar çalışırken, diğer kadro, CHP'nin ileri gelenleri ile sürekli istişare halinde, milli irade ile iş başına gelmiş hükümeti devirmek için yapacakları ihtilalin gününü ve saatini tespit etmekle meşguldürler.

TMT'yi kurma emrini alan (askeri ve sivil) kadro, hükümet ile sürekli istişare halinde ve İngiliz istihbaratını dahi hayretten hayrete düşürüp şaşırtacak bir maharet, vatanseverlik ve gizlilikle TMT'yi Kıbrıs'ta filizlendirmeye çalışırken, ihtilal kadrosunun sivil uzantıları, (TMT'yi kast ederek) hükümetin halkı doğramak amacıyla gizli örgüt kurduğunu yaymakta ve buna halkı inandırmaya çalışmaktadırlar.

Bu yalan ve iftiralarına halkı inandırmaya inandıramazlar ama; Sürekli CHP'nin ileri gelenleri ile işbirliği yapıp istişare ederek kurguladıkları ihtilali (27 Mayıs 1960'da) yaparak milli irade ile iş başına gelmiş meşru ve yasal bir hükümeti devirmeyi becerirler.

Bununla da kalmazlar. KIP (TMT) gibi çok gizli bir projenin altında imzası olan üç hükümet görevlisini idama, ayni projenin altında imzası bulunan Genel

Kurmay Başkanını hapse gönderirken, bu projeyi hayata geçirmeye çalışan subayları emekliye sevk ederler ve başta "BOZKURT" kod adını taşıyan Albay Rıza Vuruşkan olmak üzere Kıbrıs'ta görevli kadroları geri çekmek suretiyle 1963 olaylarına TMT'nin hazırlıksız yakalanmasını sağlarlar.

Dahası, bununla da kalmazlar. Sonradan yazdıkları hatıralarında, Demokrasi Şehidi Başvekil Adnan Menderes ve Fatin Rüstü Zorlu'ya ait bu projeyi de utanmadan sahiplenmeye kalkışırlar. Bunların sivil uzantıları olanla yetinmez, yayınladıkları dergilerde, "Kontrgerilla' nın Kıbrıs Üssü" başlığı altında Kıbrıs TMT'sini örgütleyen subayları tek tek afişe etmek suretiyle, onları Yunan istihbaratına deşifre edip, alçakça işaretle hedef gösterirler. Bu iki gruptan hangisinin Türk Subayının misyonunu temsil ettiğini tartışmaya dahi gerek yoktur." (*) Şenol Özbek, Emekli Yarbay-1.05.2007)

Bu bir derstir. Atatürkçü-Kemalist, Milliyetçi, Vatansever Türk siyasetçisi için ibrettir. Demokrasi Şehidi Merhum Başvekil Menderes, Polatkan ve Londra'da Fatin Rüştü Zorlu'nun bir İngiliz diplomata söylediği gibi "kefeni çantada taşımaktır". İşte, Türk siyasetçisi budur.

Türk dış politikasının esası mutlak mütekabiliyet, insan hakları, adalet ahlâkı, hukuk ve su-i niyet, haksız gasp, irtikap, işgale kalkışma, insanlık alemi ve özellikle "dünyanın her neresinde yaşarsa yaşasın" Türk ırkını izmihlâle uğratmayı amaçlayan kötü niyetli girişimlere karşı "mukabele-i bil-misil" dir. Yani, misliyle "misilleme" yapmak.

Kıbrıs'ta TMT'yi kurma basiret ve bekasını gösteren vatansever siyasetçilerin yaptığı budur. Onlar, tam bir cesaret ve kararlılıkla hareket ederek, İngilizlere terk den sonra Türkiye ile hiçbir hukuki bağı kalmayan Kıbrıs'ı Lozan Antlaşmasının 17. maddesini ilga ederek milli davaya dönüştürmüş kahraman bir kadrodur.

Şimdi de, başta Kerkük, Kıbrıs, Batı Trakya, Türk dünyasının acil sorunları ve sözde soykırım yalan ve iftiralarını çözüme kavuşturmak için böyle bir kadroya ihtiyaç vardır.

YURTTA SULH, CİHANDA SULH

Günümüz politikACILARI, büyük önder Mâreşal Mustafa Kemâl Atatürk'ün "Yurtta Sulh Cihanda Sulh" biçimindeki vasiyet, emanet ve

gösterdiği “dış politika hedefini” yanlış algılayıp; AB süreci ve ABD ilişkilerinde olduğu gibi taviz ve ivaz verme keyfiyeti gibi gaflet ve dalâlet içine düşmemeli ve günü kurtaracak tarz pasif bir politika izleme, yürütme yoluna gitmemelidirler. Zira, Türk milletini Anadolu’dan atma, ya da tarih ile bağlarını kopartma girişimleri yoğunlaşmış, sözde Ermeni soykırımı yalanından sonra Yunan soykırımı gündeme taşınmaya başlanmış, şimdi de fırsattan istifade tarihte Türkler tarafından Bulgar soykırımı yapıldığı iddiası ile Bulgaristan devreye girmeye yeltenmiş bulunmaktadır.

Mesele daima teyakkuz halinde bulunmak, uyanık olmak ve Atatürk’ün ruhunu şâd edecek “Yurtta Sulh, Cihanda Sulh” hedefinin “muasır medeniyet seviyesini” ilkeli, onurlu, sorumlu, namuslu, dürüst ve demokrat bir kimlik ve kişilikle “adalet ahlâkı” bağlamında yakalamak ve aşmak.. olduğunu bilmektir.

Zira, “Yurtta Sulh Cihanda Sulh” vecizesinin dayandığı bir başka ana temel, rasyonel mantık ve mantalite şudur: “Eğer istersen yurtta sulh, cihanda sulh; Ordunu sağlam ve emin tut, hazır ol daima cenge” Yani sulh, (barış) daima hazır olan çağdaş ve mükemmel, üstün yeteneklere sahip, iyi donanımlı ordu, yüksek savaş gücü ile sağlanır. Özellikle, çepeçevre ülkemizi kuşatan ihanet çemberi ve düşmanlık zinciri bunu zorunlu kılar. Mesele sadece Kerkük ve Kıbrıs’ tan ibaret değildir.

Hele şu belgeye lütfen dikkatle bir bakınız: (bunu önemine binaen tekrar ediyorum)

“Yıllar boyunca Türkleri barbar, katil ve soykırımcı olarak okutup anlatan Bulgaristan yönetimleri halâ gerçekleri gizleme ve olayları saptırma çalışmalarına devam etmektedirler. Olmadık soykırım ve katliam yalanları ile Osmanlılara karşı savaş açtırıp (1877-1878 Osmanlı Rus Savaşı) bu savaş esnasında yüz binlerce Türk’ü katliamdan geçirip, öldürerek; (kendileri de, Türk soyundan gelmiş olmalarına rağmen) Müslüman Türk kanı ile sulanmış topraklarda kurulan Bulgaristan kendi yüzkarası davranışlarını görmemezlikten gelmeye devam etmektedir. Söz konusu savaşın en büyük nedenlerinden biri olarak gösterilen Batak Olaylarının büyük bir yalan ve iftira olduğunu batılılar bile artık kabul etmektedirler. Lütfen aşağıdaki haberi okuyunuz.(Yusuf Hüseyin BABEKOĞLU, Ankara)

Bulgar iftirası yalan çıktı (A.A)

Bulgaristan'ın Osmanlı egemenliğinde bulunduğu sıralarda ülkenin Batak köyünde, 131 yıl önce yaşanan ve "Batak Katliamı" olarak adlandırılan olaya Alman bilim adamlarının getirdiği yeni bir yorum ülkeyi karıştırdı. Bulgaristan'ın Osmanlı egemenliğinde bulunduğu sıralarda ülkenin Batak Köyü'nde, bundan 131 yıl önce yaşanan ve "Batak Katliamı" olarak adlandırılan olaya Alman bilim adamlarının getirdiği yeni yorum ülkeyi karıştırdı.

Alman tarihçi bilim adamları, Bulgar tarihçilerin, "Osmanlı yönetimine karşı 21 Nisan 1876'da başlatılan Batak isyanı sırasında, çoğu kadın ve çocuk 5000 kişinin Batak'taki Sveta Nedelya kilisesinde Osmanlılar tarafından kılıçtan geçirildiği" yolundaki iddialarını çürüttü. Öğretim üyesi Bulgar kökenli Martina Baleva ile Doğu Avrupa Enstitüsü üyesi Ulf Brunbauer, "Batak katliamı" olarak bilinen hayali olayın aslında korkunç bir yalan, iftira ve "düzmece" olduğunu açıkladılar. "Bulgaristan'ın ve resmi tarihçilerinin Batak'taki olayları fazlasıyla abartarak, Bulgar halkı arasında Müslümanlara ve özellikle Türklere karşı nefret duyguları uyandırmaya ve halkı tahrik etmeye çalıştıklarını" belirten Brunbauer, "Bu da herkesin bildiği gibi Komünizm döneminde Türklere karşı uygulanmaya çalışan asimilasyon kampanyasına ilham vermiştir" diye konuştu. Alman tarihçi, yaptıkları araştırmalar sonunda, özellikle Komünizm döneminde bazı çevrelerin Bulgar-Türk ilişkilerine zarar vermek için "hayali efsaneler" ürettiklerini ve tarihsel olayları saptırdıklarını belirlediklerini bildirdi.

Baleva ve Brunbauer Batak olayları ile ilgili yaptıkları araştırmalardan elde ettikleri bilgi ve sonuçları 17 Mayıs 2007 tarihinde Sofya'da düzenleyecekleri konferans ve sergi ile kamuoyuna açıklayacaklarını söylediler.

Konferansa, karşı görüşü savunan bilim adamlarının da davet edileceği öğrenildi.

CUMHURBAŞKANI PIRVANOV TEPKİ GÖSTERDİ

Aynı zamanda tarih uzmanı olan Bulgaristan Cumhurbaşkanı Georgi Pırvanov ise iki bilim adamının başını çektiği araştırma ekibinin Batak olayları ile ilgili ortaya attıkları yeni teze tepki gösterdi. Konuyla ilgili özel bir açıklama yapan Pırvanov, bu tezin Bulgaristan'ın milli tarihine ve milli değerlerine karşı düzenlenmiş bir "provokasyon" olduğunu ileri sürdü.

Pırvanov, "tezde yer alan iddiaların tarihsel gerçekleri saptırmaya yönelik olduğunu" belirterek, "Batak halkının canları pahasına başlattığı isyan

Dostoyevski, Turgenev, Mendeleev, Gladston ve Garibaldi gibi dönemin en parlak fikir adamları tarafından da kabul edilmiştir" diye konuştu. Bu arada ırkçı ve aşırı milliyetçi görüşleriyle tanınan ATAKA partisinden yapılan açıklamada da "Batak olayının Bulgar halkına karşı bir soykırım olduğu" öne sürülerek, "Batak katliamını reddeden kişilere 1 yıldan 5 yıla kadar hapis ve 5 bin levadan 50 bin levaya (2500-25.000 avro) kadar para cezası verilmesini öngören bir yasa tasarısı hazırlandığı bildirildi. Açıklamada, söz konusu yasa tasarısının parlamentoya sunulduğu ve en kısa zamanda yasalaşması için her türlü girişimin yapılacağı kaydedildi. (*)

YORUM:

Görüldüğü gibi Yunanistan'dan sonra bu defa da Bulgaristan da bir "sözde soykırım" furyası handikabına girmiş ve her ne kadar Cumhurbaşkanı Pırvanov'dan usulen tepki görse bile, fesat bir kerre başlamıştır. AB himayesinde sürer gider. Bulgar hükümeti ise, bir yandan bu tespitleri geçiştirip kamuoyuna unutturarak; Bu tutmadı hayıflanması ile şu anda yeni bir soykırım daha icat etme peşinde, dahası inkâr yasası ile bu teşebbüs ve iddialarını daha da pekiştirmek istemektedir. Hattâ şu anda Bulgaristan da mevcut Türkler üzerinde her ne kadar bir fiziksel şiddet uygulanmıyor olsa bile, AB ülkeleri tarafından "tek çare ve tek politika" olarak benimsenen ve yıllardır ısrarla uygulanan asimilâsyon süreci üstü kapalı bir şekilde devam ettirilmektedir. Türkiye bunu da düşünmek, izlemek ve değerlendirmek zorunda ve durumundadır. (*)
(http://www.hurriyet.com.tr/dunya/6401811.asp?gid=180)

Bu da, aynı bağlamda dikkate alınması ve muhtemel gelişmeler karşı uyanık olunması gereken müstakbel bir sorundur.

Böyle bir zamanda ülkemizin, ülkemiz yöneticilerinin ve bütün Türk aleminin, bütün dikkatini gelişmelere yöneltmesi, çok uyanık-bilinçli (daima kendinde ve olup bitenin farkında) olması,yakın ve uzak tarihten ibret ve ders alarak strateji geliştirmesi gerekmektedir.

Şimdi ABD bir taraftan sözde Ermeni soykırımı tehdidi ile Türkiye'yi kıskaca almaya çalışıyor, Fransa insanlık, ahlâk ve hukuka aykırı önlemler geliştiriyor, İsviçre zaten bu düzeni çoktan kurmuş uygulamakla meşgul. Yunanistan kanun kitap dinlemiyor aklına eseni yapıyor. Bulgaristan pusuda

haince fırsat bekliyor. Böylece, yakın ve uzak gelecekte 3T plânı olarak nitelenen (Tanıma, Tazminat ve Toprak) hain senaryo adım adım hükmünü icra ediyor.

Şu aşamada baskı Kerkük, Kıbrıs, Batı Trakya ve Doğu Türkistan'da yoğunlaşmakta. Çemberin ortasında kalan coğrafya Anadolu ve tabii ki Türkiye... İhanet büyüyor. Çember daralıyor. Türkiye, içine maksatlı ve plânlı olarak itildiği (sürüklendiği) iç sorunları aşmak, çevresini görmek, ayıkmak, uyanmak ve bu sorunları çözmek zorundadır. Üstelik olaylardan ve sorunlardan kaçarak, göz ardı ederek, zamana bırakarak değil, üstüne üstüne giderek hal çareleri bulmak, alternatif çözümler üretmek ve kararlılıkla uygulamak durumundadır.

Şimdi gelelim, dizimizin ta başında sözünü ettiğimiz günümüz "milli" kahramanlarına.Bu bölümleri biraz ayrıntılı olarak arz edecek ve sonuçta bu üç büyük kahraman lider' in izinden gitme, yolunu takip etme konusunda önemli hatırlatmalar yapacağım.

Onlar, (Aliya, Dudayev ve Elçibey) günümüz Türk ve İslâm âleminin özgürlük ışıkları, vatanseverlik, hürriyet-adâlet nurları ve "Türk'ün çağdaş yaşam biçimi konusunda" ilham alınacak büyük önderleridir. Atatürk'ten sonra, O'nun izinden samimiyetle giden, Atatürk ilkeleri ve Türk inkılâbını ideal edinen ve ATA'nın yolunu sadakatle takip edenler; Onlar, "Hakkıdır 'Hak'a Tapan' Milletimin İstiklâl" diyenlerdendiler. Ruhları şâd olsun...

ALİYA İZZETBEGOVİÇ (1925-2003)

1925 yılında Samaç'ta(*) dünyaya gelen Aliya, babasının Saraybosna'ya taşınmasıyla beraber, artık doğduğu şehirden ziyade -kendisinin de deyimiyle "Saraybosnalı'yım"- kimliği ile ön plana çıkmış, örnek ve önder bir liderdir.

Gençlik yıllarından itibaren siyasetle ilgilenmiştir. Henüz 16 yaşındayken, yani II. Dünya Savaşı sırasında "Genç Müslümanlar Örgütü" ne üye oldu. Bundan dolayı da savaştan sonra hapsedildi. 1949 yılında beş yıl ağır hapis cezasına çarptırıldı. Hapisten çıktıktan sonra, hukuk, sanat ve bilim konularında eğitim gördü. Bu esnada bir inşaat şirketinde işe girdi. "Genç Müslümanlar" teşkilatında aldıkları kararlar doğrultusunda, dinî eğitim almaya başlayan Aliya İzzetbegoviç, Yugoslavya'da yayınlanan birçok dergi ve gazetenin yanısıra, İslam dünyasında da yazılar neşretti.

Bütün dünyada büyük bir yankı uyandıran en önemli eserleri 1970 yılında kaleme aldığı “İslam Bildirisi” (manifestosu) ile 1980 yılında tamamladığı “Doğu ile Batı Arasında İslam” adlı kitaplarıdır.

“İslam Bildirisi” kitabı delil gösterilerek 1983 yılında tutuklanarak 14 yıl hapse çarptırıldı. Önce 12, arkasından 9 yıla indirilen cezası, sonradan, yaptığının hatalı olduğunu söylemesi neticesinde çıkarılacağı ifade edilmesine rağmen bu teklifi şiddetle reddetti. Daha sonra uluslar arası baskının da etkisiyle affedildi. 1989 yılında hapisten çıktı.

Henüz hapisteyken komünist bloğun dağılacağını ifade eden Aliya, yakın arkadaşlarıyla beraber bu durumun kritiğini yaptı. Nitekim çıktıktan bir müddet sonra 1990 yılında bir sanatçı arkadaşının ismini koyduğu “Demokratik Hareket Partisi - Stranka Demokratske Akcije” SDA’yı kurdular. Oybirliği ile ilk başkanı seçilen Aliya, ölünceye dek genel başkan olarak kaldı.

Kitabını hazırlayan Alev Erkilet Hanıma: “Sizi en çok hangi yönü etkiledi?” diye sorulduğunda, o: “Beş yüz sayfanın her satırı... Bu kadar ceza, ayrımcılık ve katliam yaşadığı halde, kalbi asla katılaşmamış bir insandı, beni en çok bu insan yanı etkilemiştir.” diyerek insanî ve İslamî hoşgörüsünü ifade etmekte.

Cemalettin Latiç ise: “Her zaman göğsünü gere gere, İslamcı olarak gördüğünü ve bu yüzden hapiste yattığını söylerken, o, ayağında prangalar taş kırdı, ama bir gün olsun ideallerinden kaygılanmadı.” Aliya, dostlarına şunları söylüyordu: “Bağımsız bir Bosna devleti kuruldu, zalimler devrildi. Çok yaşadım ve yoruldum. Şimdi sevgilime kavuşmak istiyorum.” derken dünyada yapacaklarını yaptığını ifade ediyor.

Fransız aydını Henry Levi’nin deyimiyle: “Avrupa Bosna’da öldü.” Yani Avrupa’yı Bosna’da öldürürken Aliya şöyle diyor: “Ben Avrupa’ya giderken kafam önümde eğik gitmiyorum. Çünkü çocuk, kadın ve ihtiyar öldürmedik. Çünkü hiçbir kutsal yere saldırmadık. Oysa, onlar bunların tamamını yaptılar. Hem de Batı’nın gözü önünde; Batı medeniyeti adına.”

“Hayat kısa değil, ben onu uzun buluyorum.” diyen, İslam dünyası için bir model lider olan Bilge Kral Aliya İzzetbegoviç, 78 yaşında 19 Ekim Pazar günü Hakk’a yürüdü.

Büyük bir değerini kaybeden Türk ve İslam dünyasının başı sağolsun.

Entellektüel bir liderdi

Cesaret ve kararlılığıyla hemen herkesin dikkatini üzerinde toplayan İzzetbegoviç, fikri ile fizikini hiç bir zaman ayırmadan yaşadı. İnce siyasetiyle bir ulusun imhasını önleyen Aliya, gittiği bütün toplantılarda halkını düşünerek hareket etti. Budapeşte'deki bir toplantıda kadeh kaldırmayan tek lider oydu. Cidde'de yapılan bir toplantı sonunda Kabe'ye giden Aliya, iki rekat namaz kıldıktan sonra şöyle dua eder: "Allah'ım, lütfen kendi merkezlerinden çok uzakta yaşayan halkıma, çektikleri acılarda ve yalnızlıklarında yardım et."

Evet, o genç yaşta başlattığı mücadelesini, asimile edilmek istenen milletini, İslam kültürüyle ayağa kaldırmaya çalıştı. Riske girmeyi hayatının bir parçası gördü.

Dinî terbiyesini, önce ailesinden, özellikle de annesinden alan Aliya, mahalle camisindeki sabah namazlarını ve hocanın okuduğu Rahman suresini unutamadığını söylemekte. Daha sonra Ali Mütevellic'in yazdığı "İslam Işığında" adlı eseri ile Osman Nuri Haciç'in "Hz. Muhammed ve Kur'an" isimli eserlerin İslam'ı anlamasında çok rolünün olduğunu ifade etmekte.

Bosnalı Müslümanlar olarak çok baskı gördüklerini ifade eden Aliya İzzetbegoviç, bu yüzden yeterli dinî eğitim alamadıklarını söylemekte. "Ben, İslam'ı ve mücadele şuurunu Mevdudi, Seyyid Kutup, Hasan el-Benna ve Fazlurrahman gibi alimlerin kitaplarından öğrendim." demekte.

Maziyi iyi bilen, geleceğe ümitle bakan, hali iyi değerlendiren kültürlü bir Müslüman lider olan Aliya İzzetbegoviç örnek bir kişiliğe sahipti.

Aliya'nın kişiliğinden kesitler

Aliya, riya olur veya üzerine gösteri gölgesi düşer korkusuyla cuma namazını hangi camide kılacağını en son ana kadar gizli tutardı. Gideceği camiyi, oğluna ve korumalarına, arabaya bindikten sonra söylerdi.

Burada araya girip; "Neden Aliya İzzetbegoviç, Ebulfeyz Elçibey ve Cahar Dudayev" sorusuna bir açıklama getirmek istiyorum. Şöyle ki: Bu üç lider, Mustafa Kemâl ATATÜRK' den sonra O'nun yolunda ve izinde istikrarla yürüyen, bütün Türk dünyası ile diğer mazlum milletlere ve küresel

emperyalizmin kıskacında ezilen, soyulan, talan edilen ve sömürülen bütün halklara örnek olacak ‘efsanevi mücadelelerin’, nadir kahramanlıkların ve günümüzde insanlık davasının muhtaç olduğu davanın büyük önderleri ve yılmaz savunucularıdır.

Büyük zaferler ancak ve kesinlikle “büyük adamların” önderliği ile kabildir.

Milletler, önderlerinin yolundan ve izinden yürüdükleri sürece hür, hükümran, hakim ve özgür yaşarlar. Kadim Türk ve Osmanlı tarihi bu ve benzer emsalsiz isimlerle doludur. Bu müstesna isimler ve insanlık davasının önderlerini daima hatırlamak, yaşam biçimlerini, ilke, onur ve zaferlerle taçlanmış mücadelelerini incelemek, değerlendirmek ve “milli hafıza” ile “gelenek” bağlamında hatırda-akılda tutmak gerekir. Hani bir söz vardır; “Bir musibet, bin nasihatten evlâdır.” Lâkin, tarih bilen milletler musibette kavidir. Yani başka bir deyişle; Milli tarih şuuru ve bu şuur-bilinç, doğrultusunda tahkim olmuş, inanç, şahsiyet, haysiyet ve onurla muhkem “yüksek” bir yaşam düzeyi (medeniyet) oluşturmuş milletler ebed müddettir. Her türlü felâket ve musibete karşı sağlam bir koruma içgüdüsü oluşturmuş demektir.

Örneğin: Türk milleti 10 Kasım 1938’den itibaren Atatürk’ün yolunu, izini, ilke ve inkılâplarını terk etmese ve Onun milletine emanet ve vasiyet ettiği “KEMALİZME” samimi bir inançla sahip çıkarak, sadakatle uygulasa idi, bugün dünyanın en ileri devletlerinden biri olabilir, tarih boyunca olduğu gibi insanlık alemini aydınlatabilir ve yaşanan pek soruna aklın ve bilimin ışığında çözüm üretebilirdi. Bu konuda sadakat ve samimiyet gösterilmediği ve O’ nun yolu izlenmediği için bugün Türkiye, dünkü eyaletleri ile amansız bir sınavdadır.

Şimdi, cennetmekân Aliya İzzetbegoviç’i anlatmaya devam ediyorum:

Dini istismardan çok korkardı...

Savaşa rağmen, Cuma namazında Gazi Hüsrev Bey Camii tıklım tıklım doluydu. Hoca efendi hutbedeyken, oğlu ve iki korumasıyla camiye giren Aliya İzzetbegoviç’e yer ayırarak öne geçmesini teklif ettiler, diğer taraftan da hoca hutbeyi durdurdu. Bu durum karşısında Aliya, “Burası Allah’ın evidir. Burada farklılık olmaz. Allah katında en üstün olan, takva sahibi olandır Herkes bulduğu yere oturur. Ben, burada oturacağım. Bilmiyoruz, belki hepimiz çiğnenecek, öleceğiz; amma, İslam’ı inşaallah çiğnetmeyeceğiz... Hocam lütfen hutbeyi tamamlayın.” Demiş ve Aliya’nın bu tavrından dolayı bütün cemaat çok

duygulanmıştı. Emeklilik maaşıyla geçinen Aliya, geride kalanlara servet olarak mal-mülkten ziyade, hürriyet bırakan bir lider olarak dünyadan ayrıldı.

O, en zor şartlarda dahi, adalet ve hoşgörüyü elden bırakmadı. Kimseden nefret etmediğini söyleyen Aliya, şöyle diyor: "Bizler özgürlük için mücadele eden, kimseden nefret etmeyen bir halkız. Kısmen cesaretimiz, kısmen de bilgeliğimiz ve iyiliğe yönelmemiz suretiyle amacımıza ulaşmak isteyen insanlarız. İnsanlara karşı nefret hissetmiyorum. İnanın bana, tüm bu acı tecrübelerden sonra dahi, insanlardan nefret etmiyorum. Herşeyin güzel neticeleneceğine ve bu cehennemden bir çıkış olduğuna dair ümit etmemi sağlayan şey budur işte." Görüldüğü gibi en zor şartlarda dahi, ümidini kaybetmeyen, etrafına pozitif enerji vermeye çalışan bir kişiliğe sahip olduğu gibi, hiçbir zaman da kin tutmamıştır.

Arkadaşlarına"geçmişi unutmayın, ama geçmişte yaşamayın"derken çok çalışmaları gerektiğini ifade etmekte. Ahlakın üstünlüğünü ve tesisini sağlamak için çalışan Aliya, entrikayı sevmediği gibi, açık ve şeffaf olmaya azamî derecede gayret eder ve hesap vermekten hiç çekinmezdi. Makam ve mevkî, onun için inanç ve ideallerini gerçekleştirme yolunda bir amaç değil, bir araçtı. Mütevazı, ama onurlu bir kişiliği vardı. Eleştiriye açıktı. Hayatı boyunca, Allah'a ve İslam'a göre şekillenen şahsiyetiyle, kendine olan güveniyle hep dik durmuştu. Gençlerin önünü açmak için, huzur içinde makamını genç kadrolara bıraktı ve onlara tecrübeleriyle yardımcı olmaya çalıştı. Ne asil, ne erdemli anlayış ve davranış.

Hayatını özgürlük ve ülkesinin bağımsızlığına adayan Bilge Kral şöyle diyor:

"Ben, her zaman ülkemi sevdim ve severim. Fakat, otorite söz konusu olunca hiçbir otoriteyi, hiçbir zaman sevmem. Otoriteye sadece riayet edebilirim. Çünkü ben, bütün sevgimi özgürlüğe adadım. Evet ilerlemiş yaşıma rağmen, inanıyorum ki, halkımın özgürlüğe ve kurtuluşa ulaştığını görecek kadar yaşayacağım. Ya da daha doğrusu, bunu görecek kadar yaşamayı diliyorum. Çok mu bencilce bir istek bu? Belki de öyle, ancak size hayatım ve ölümüm hakkında hiç de takıntılı olmadığımı söylediğimde bana inanmalısınız. 70 yaşındayım ve daha uzun bir yol var önümüzde. Bireyler ölür, halklar yaşar. Mücadeleler bana bağlı değil. Önemli olan da bu. Sancağı binlerce insan taşıyor. Bunu sürdürecekler."

Aliye İzzetbegoviç, hayatı boyunca beş vakit namaz kılmış, en ağır koşullar ve çok zor şartlar altında bile namazını terk etmemiş, Oruç dahil, inancının icabı olan bütün amel ve ibadetlerini; En mütevazi, muttaki ve mütedeyyin bir insan, "mazbut-dindar bir Müslüman" olarak yerine getirmiş; Hayatı boyunca alkol almamış ve Yüce İslâm'ın emir, yasak, helâl-haram ve (en yakınlarının samimi ifadelerine göre) akaidinin dışına çıkmamıştır.

O, günümüz Türk ve İslâm aleminin başarısındaki sırrı: "Samimi dindarlık ve İslâm' a, tıpkı Büyük Önder Atatürk'ün dediği gibi; Olduğu inanmakta ve arı-duru, aslına uygun bir biçimde yaşamakta" görüyordu. Bakınız: 'Türkler' diyor Atatürk, 'İslam oldukları halde, bozulmaya, yoksulluğa, gerilemeye maruz kaldılar; geçmişin batıl alışkanlık ve inançlarıyla İslamiyet'i karıştırdıkları ve bu suretle gerçek İslamiyet'ten uzaklaştıkları için, kendilerini düşmanlarının esiri yaptılar. Gerçek İslam'ın çok yüce, çok kıymetli gerçeklerini olduğu gibi almamakta inatçı bulundular.İşte gerilememizin belli başlı sebeplerini bu nokta teşkil ediyor..(Sadi Borak) Aliya, bunu çok iyi biliyor, inanıyor ve inandığı gibi yaşıyordu. Ayrıca;

"Ey millet ! Allah birdir. Şânı büyüktür. Allah'ın selâmeti, âtıfeti ve hayrı üzerinize olsun. Peygamberimiz efendimiz, Cenâb-ı Hak tarafından insanlara hakâyık-ı diniyyeyi tebliğe memûr ve resûl olmuştur. Kanûn-u esâsîsi, cümlemizce malûmdur ki, Kur'ân-ı azîmü-ş-şân'daki nusustur. İnsanlara feyz ruhu vermiş olan dinimiz, son dindir, ekmel dindir. Çünkü dinimiz akla mantığa ve hakikate tamamen tevafuk ve tetâbuk ediyor. Eğer, akla, mantığa ve hakikate tevâfuk etmemiş olsaydı, bununla diğer kavânîn-i tabiiye-i ilâhiyye beyninde tezat olması îcâbederdi. Çünkü bilcümle kavânin-i kevniyyeyi yapan Cenâb-ı Haktır. (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, I-III, 1989, II,98-99)

Dünyada istediğine ulaşan Boşnaklar'ın "Dede"sine Allah'tan rahmet, geride bıraktığı bağımsız Bosna-Hersek devletine de nihayetsiz ömür diliyorum.

Bölüm Kaynakları: Aliya İzzetbegoviç, Tarihe Tanıklığım, Klasik Yayınları; Gerçek Hayat, Ekim 2003; Yeni Şafak, 23-27 Ekim 2003; Vakit, Sibel Eraslan,22 Ekim; Zaman, Ali Bulaç, 25 Ekim; Diyanet Dergisi, 154. sayı, Ekim 2003,

(*) Samaç: 1868’de Belgrad’dan ayrılan Müslümanlar için, Suudi Arabistan Kralı Abdülaziz tarafından kurulan şehir. İlk ismi Aziziye iken sonradan bu isimle anılmıştır

Dikkat edin lütfen ! İyi bakın, doğru okumaya ve anlamaya çalışın.Aliya İzzetbegoviç, sözde medeni (!) AB’nin tam orta yerinde; Müslüman Türklere tehcir uygulama, vahşi kıyım, katliam ve soykırımla Bosna Hersek halkını yok etme teşebbüsü, kin, kan, intikam ve ihtiras bataklığından Allah’ın dini İslâm, samimi iman ve bu imandan kaynaklanan ‘kuvva-i milliye azmi” ve azimden yükselen milli irade ile kurtardı.

Şimdi bir başka ibret tablosu ve kahramanlık destanına geçiyorum.

KUTLU BİR DİRENİŞİN KAHRAMAN ÖNCÜSÜ:

CAHAR (CEVHER) DUDAYEV :

Bu aslında bir destandır. İbretle okunmalı ve mutlaka gerekli dersler alınmalıdır.

“Her anı acı her anı çile ve kahır dolu bir hayata rağmen yılmadı, zorluklara ve yokluklara karşı direnmesini bildi. Küçük bir orduyla dünyanın süpergücüne sahip kızıl orduya karşı savaşmak elbette kolay değildi. "Haksız gücün karşısında, güçsüz halkımın yani, “hakkın” yanında olmak benim imanımdır" diyerek Şeyh Şamil'in bıraktığı yerden mücadeleyi başlatmış ve Ruslara meydan okumuştu.

CAHAR DUDAYEV

1944 yılı Şubat ayında Çeçenistan’ın Yalho Köyü’nde dünyaya geldi. Doğumunun ardından henüz 15 gün geçmişken 23 Şubat 1944 tarihinde ailesi ile birlikte Sibirya’ya sürgün edildi. Çocukluk ve okul yıllarını Kazakistan’ın Sibirya Bozkırı’nda geçirdi. 1962’de Tambov Askeri Pilot Yüksek Okulu’ndan ve 1966’da Uzak Mesafe Uçakları Pilot ve Mühendis Yetiştirme Yüksek Okulu’ndan mezun oldu. 1974 yılında Gagarin Hava Harp Akademisi’ni bitirerek birinci sınıf pilot ve mühendis unvanını aldı. Kendisine SSCB Hükümeti tarafından 12 madalya verildi ve tümgeneralliğe kadar yükseldi

Dudayev, Sovyet tarihinde Stratejik Hava Kuvvetleri’nde Tümen Komutanı olarak görev yapan ilk Müslüman’dı. Baltık ülkelerinde meydana gelen

bağımsızlık hareketlerini kuvvet kullanarak bastırması emredildi. Ancak bu emri yerine getirmedi. Rus Hükümeti bu itaatsizlikten dolayı Dudayev'i askeri birliği ile Grozni'ye sürdü. Cahar Dudayev 1990 yılı Mayıs ayında (tıpkı Mustafa Kemâl gibi) görevinden istifa etti ve halkının saflarında yer aldı.

1990 yılının Kasım ayında gerçekleşen "Çeçen Ulusal Kongresi"ne davet edildi ve icra kurulu başkanı seçildi. 19–21 Ağustos 1991'de Gorbaçov'a karşı yapılan başarısız darbe teşebbüsü sırasında darbecilerin karşısında yer aldı. Darbecilerle işbirliği yapan Çeçen-İnguş Cumhuriyeti Hükümeti'ni düşürmek için başlatılan halk hareketinin başına geçti. 27 Ekim 1991 tarihinde yapılan seçimlerde %85 oy oranıyla bağımsız Çeçenistan Cumhuriyeti'nin ilk Cumhurbaşkanı seçildi. Çeçenistan'ın bağımsızlığını tanımayan Rusya'nın 1994 yılında başlattığı saldırılar karşısında Çeçen direnişinin liderliğini yürüttü. I. Çeçen-Rus Savaşı'nda önemli başarılara imza atan Dudayev, 21 Nisan 1996 tarihinde düzenlenen alçakça bir suikast sonucu şehit edildi. 21 nisan 1996, Çeçenistan'ın efsanevi lideri Cevher Dudayev'in şehadet tarihidir. Halkının özgür olması için, şan, şöhret, para, kısaca aklınıza gelebilecek bütün maddi değerleri terk eden yiğit adam, onuruyla şehadet şerbetini içti. Göğsünü gere gere hak divanına yürüdü.

HAYAT HİKÂYESİ VE RUS MEZALİMİ

Char Dudayev'in hayat hikâyesini biraz açmak eminim çok yararlı olacaktır.

Dudayev, 1944 yılının ocak ayında dünyaya geldi. Çeçenlerin maruz kaldıkları daimi zulüm, işkence, mezalim, ve baskı altında yaşama savaşı veren ailede on üç kardeşten en küçüğü idi. Kendi doğum gününü tam olarak bilmiyordu. Çeçen sürgünü sırasında kundakta bir bebekti. Buna göre 1943 yılı sonu ya da 1944 yılı başlarında doğmuş olsa gerek. Doğumu ikinci dünya savaşının bitimine rastladı. Gözlerini dünyaya açtığında açlık, yokluk, kıtlık ve sefalete merhaba dedi. Dudayev'in dünyaya gelişi sırasındaki yokluk ve sefalet sürprizine, bir de insanlık düşmanı kominist Sovyet Rusya tarafından uygulanan sürgün sürprizi ekleniyordu.

Zira Sovyet Rusya tarafından, İkinci dünya savaşında Alman işgaline uğrayan Kırım ve Kuzey Kafkasya'nın batısındaki yenilgilere suçlu aranıyordu.

Suçlu hemen bulundu. Çeçenler, Kırım Tatarları, Karaçay ve Balkar halkları (Türkleri) idi bu suçlular.

Alman işgali altına girmeyen Çeçenistan ve Çeçen halkının, Almanlarla nasıl işbirliği yaparak Rusya'ya ihanet ettiği sanılıyordu. Sonuçta Çeçen halkı sürgünden kurtulamadı. Rus yönetimi, yüzlerce yıldır derinden kin beslediği Çeçen halkını, fırsat bu fırsattır diyerek tarih ve coğrafya sahnesinden silmeye teşebbüs etti.

21 şubat 1944 tarihinde Çeçen halkı bir milyon Rus askerince kuşatıldı. Top yekun olarak, 24 saat içinde elverişsiz şartlar altında ülkesini terke zorlandı. 850 bin Çeçen zorunlu sürgün ve tehcir tabii tutuldu. Bu alçakça, insanlık dışı ve düşmanca sürgün sırasında Çeçen halkının yarıya yakını hayatını kaybetti. 400 bine yakın insan telef oldu. Dikkat edin yıl 1944. Türkiye, İnönü'nün Cumhurbaşkanlığında. Anavatan da Türkçü kıyımı var. Tam o sıralar...

Cevher Dudayev, kominist yönetim nazarında suçlu olarak dünyaya geldi. Sürgün kararı verildiğinde yaklaşık 40 günlük masum ve müsemma bir bebekti. Annesinin kucağında sürgüne giden, belki de en küçük Çeçendi. Ancak, 7'den 70'e yüz binlerce Çeçen aynı kaderi paylaşıyordu. İşte Rusya bu idi...

Sağlam bünyeli insanların dayanamadığı kış şartlarına, mucizevi bir şekilde direnen küçük Cevher (Dudi) sağ salim Kazakistan'a ulaştı. Hz. Musa'yı en büyük düşmanı firavundan koruyan, hatta onun sarayında büyüten Rabbim, adeta Cevher Dudayev'i de meleklerinin kanatlarını gererek büyük tehlikelerden koruyor ve kolluyordu.

Dudayev Kazakistanın Çimkent şehrinde 13 yıl yaşadı. O, ana vatanından uzak bir halde anne ve babasının anlattığı Çeçenistan'ı hep rüyasında görerek büyüdü. Kanlı diktatör Stalin'in ölümünden sonra Rus yönetimi, Çeçenlerin haksızlığa uğradığını kabul edip, kendi öz vatan ve topraklarına geri dönüşlerine izin verdi.

1957 yılında büyük zorluklar içinde gerçekleşen bu geri dönüş kervanına, Dudayev ve ailesi de katıldı.Dudayev ve ailesi, fırsattan istifade evlerine yerleşen gaspçı ve hırsız Rusları, kazma ve küreklerle kovarak evlerine yeniden sahip olabildiler.

Yaradılıştan çok zeki ve akıllı bir çocuk olan Dudayev, sınavlarını başarıyla verdiği Tambov Hava Harp Okuluna kaydoldu. Okulu üstün bir başarıyla bitiren Cevher Dudayev, Sovyet ordusunda genç bir savaş uçağı pilotu olarak görev aldı.

Sovyet (kominist) ordusunda (kızılorduda) görev yaparken de O,çok iyi bir Müslüman, dindar bir asker ve örnek bir insandı. O'nun bu yüksek özelliğine Ruslar da saygı gösterir ve dinine, inanç ve ibadetine karışmazlardı. O, herkese güven veren, dürüst davranan ve itimat telkin eden "yüksek kişilik ve karakter sahibi" bir insandı. Asla alkol kullanmazdı.

Mesleğindeki başarısı, ilkeli, onurlu ve dürüst oluşu ona hızla yükselme kapılarını açtı. Dudayev, kendisi gibi havacı bir Rus subayının kızına gönlünü kaptırdı. Daha sonraki çileli yolunda hayat arkadaşı olacak Alla Dudayeva ile evlendi. Alla, Çeçen olarak doğmamıştı ama, Dudayev'in şehadetinden sonra onurlu ve soylu bir duruşla gerçek Çeçen gelinlerini asla aratmadı. Çeçen davasına bütün varlığı ile sahip çıktı.

1989 yıllarına gelindiğinde, kominizmin iğrenç foyası, zalim ve insanlık düşmanı yüzü iyice ortaya çıktı. Sovyet sistemi çatırdamaya başlamıştı.Gorbaçov'un uyguladığı Glasnost ve Prestroyka (yeniden yapılanma) politikaları Komünizme gün saydırıyordu.

Küfrün hükmü tamamlanmış ve mukadder olan Çöküş başlamıştı.

1991 yılının Aralık ayında beklenen son gerçekleşti. Ve Komünizm çöktü.

Komünizmin sancılı çöküşü öncesinde Dudayev, Tuğgeneral rütbesiyle Estonya'da görev yapmakta idi. Estonya'da görev yaptığı sırada, stadyumdaki bir tören anında Estonyalı gençler, Eston bayrağı açarak bağımsızlık gösterisi yaptılar. Dudayev bu gösteriye sempatiyle baktı. Saygı duydu. Tepki göstermedi. Ardından Estonya'da başlayan bağımsızlık yanlısı gösterilere müdahale etmesi talimatını dinlemeyerek "Asi General" adını aldı.

Bu sırada kendi ülkesi Çeçenistanda da hareketli ve heyecan dolu günler yaşanıyordu. Zelimhan Yandarbiyev önderliğinde kurulan Çeçen Halk Kongresi hareketi Sovyet kalıntısı yönetimi derinden sarsıyordu. Şeyh Şamil'in asil ve mağrur torunları büyük bir özlem aşk ve iştiyakla "Özgürlük" için harekete geçmişti.

Dudayev, Zelimhan Yandarviyev'in Çeçenistan'a davetine hiç düşünmeden evet dedi. Sovyet ordusundan ayrılan Dudayev için yeni bir dönem başlıyordu.Çeçen Halk Kongresi 6 Eylül 1991 yılında Dudayev'in başkanlığında Çeçenistan'ın bağımsızlığını ilan etti. 27 Kasım 1991 yılında yapılan seçimde de halkın yüzde doksanından fazlasının oyunu alan Dudayev Çeçenistan'ın resmi devlet başkanlığına seçildi.

Ancak, o gün için çok yürekli ve cesur bir karar olan, "Rusya Federasyonuna dahil olmadan" kendi yolunu bağımsızlıktan yana çeviren Çeçen halkının özgür iradesine karşı, Rus yönetimi iyi şeyler düşünmüyordu. Nitekim, Çeçenlerin kesin tavrı, sarsılmaz irade ve kararı Rus yönetimini çok rahatsız ve huzursuz etti. Türk düşmanı zalim ve hain Moskof Çeçen halkının bağımsızlık talebine karşı sert çıktı. Çeçenistan'ı en ağır biçimde tehdit ederek kanlı bir müdahele sinyali verdi.

Dudayev, esas itibarıyla Mustafa Kemal Atatürk'ün yolunda ve izinde yürüyen, O'nun istiklâl mücadelesini, ilkelerini ve inkılâplarını çok iyi bilen ve İslâm'ı alenen yaşayan, açıkça uygulayan ve ülkenin milli marşına kadar bütün değerlerini "İslâm'la" taçlandıran nadir bir lider, hakiki ve samimi bir Müslüman, örnek ve önder bir insan idi. Bütün siyasi stratejisini Şeyh Şamil sentezi ve Atatürk metodolojisi üzerine kurmuştu. Bilinen ve beklenenin aksine, önce adalet, hukuk ve barış yolunu kullanmak ve Rus yönetimiyle savaşmak istemiyordu. Zira, savaşın Çeçen halkına vereceği tahribat, muhtemel zarar ve hasarın farkındaydı.

Dudayev, dönemin inanılır ve güvenilir Çerkes (Türk) asıllı Adalet Bakanı Kalmuk Yura'nın arabuluculuğunu kabul ederek onunla görüştü. Bu görüşmede savaş olmadan Rus yönetimiyle anlaşmaya varılabileceğini söyledi. Kalmuk Yura bu öneriyi devrin başbakanı Viktor Çernomirdin'e iletti.Çernomirdin savaşın önlenmesinden dolayı çok mutlu olduğunu ifade ederek Dudayev'le telefonla görüştü. (Yukarıdaki bilgiler hem merhum Kamuk Yura hem de Viktor Çernomirdin tarafındanda teyit edilen bilgilerdir.) Ancak, Dudayev'in barış masasına oturma çağrısına olumlu cevap vermesi, Kremlin tarafından dikkate alınmadı. Viktor Çernomirdin daha sonra yazdığı hatıratında belirttiği gibi; "Rus derin devleti iç politikaya yönelik malzeme olacak, kamuoyunu memnun edecek ve 24 saatte kazanılacak bir zafer istiyordu".

Hazırlanan plân ve uygulamaya konulması düşünülen senaryoya göre Rus yönetimi Çeçenistan'ı vurarak, Slav unsurlarının motivasyonunu yükseltecek, Rus ordusu, kazandığı bu zaferle otoritesini yeniden tesis edecekti. Kısacası savaşı çıkaran taraf ne Dudayev ve ne de Çeçen halkıydı. Gerek Dudayev gerekse Çeçen halkı, ülkelerine saldıran Rus işgalcilerine karşı savunma savaşı vermek zorunda kalmışlardı.

Dudayev'in efsanevi kişiliği etrafında birleşen Çeçen halkı, bütün dünyaya parmak ısırtan bir bağımsızlık mücadelesi örneği sergilediler. Dudayev, emsalsiz kişiliği ve dehasıyla Ruslara ağır kayıplar verdiriyordu. Uluslararası emperyalizm doğal olarak Rusyanın tarafında idi. Özgür Çeçenya ile işgalci Rus (Moskof) savaşının Dudayev'in ortadan kaldırılmasıyla sona ereceğini bekliyor ve düşünüyordu. Dünyayı tapulu arazileri olarak gören karanlık güçler, Dudayev'in kullandığı uydu telefonunun frekansını Rus yönetimine bildirdiler.

Aynı dönemde Başbakan olan Bülent Ecevit, (Bu dizinin yazarı olarak, o gün İnsan ve Kültür Ocağı'nın Genel Başkanı sıfatıyla; Kendisine saatlerce bilgi sunmama,çok mufassal bir dosya vermeme ve Çeçen davasının evrensel hukuka göre haklı ve doğru olduğunu resmi bilgi ve belgelerle, bütün ayrıntıları ile ispat etmiş olmama rağmen) Rusya'ya vaki bir ziyaretinde;

"ÇEÇEN MESELESİ RUSYANIN KENDİ SORUNUDUR"

Biçiminde açıklama yapmak gafletinde bulundu. Sözde medeni (!) dünya Çeçenistan' ın, bağımsızlığını tanımış olmasına rağmen Rus işgaline karşı çıkmadı. İnsani bir tavır almadı. Hiçbir devlet, özgür Çeçenistan ve efsanevi lideri "Cevher Dudayey" e haklı, hukuki ve kutsal davasında BM'de dahi sahip çıkma cesaretini göstermedi, gösteremedi. Bu, Türkiye dahil günümüzün sözde hür ve hükümran devletleri için utanç vericidir. Ebedi sürecek bir ayıptır.

Rus Duma'sından bazı milletvekilleri ile barış konusunu görüşen Dudayev, kendisine kurulan tuzaktan tamamen habersiz uydu telefonunu çalıştırarak görüşmelerde bulunduğu sırada, uzaktan kumandalı nokta hedefe kilitlenen bir roketle (21.3.1996) alçakça şehit edildi.

Dudayev Çeçen halkının kalbinde derin izler bırakan karizmatik bir liderdi.

Her Çeçen onu örnek almaktadır. Günümüzde özgürlük mücadelesi veren her Türk de, başta Irak Türkmenleri olmak üzere O'nu örnek almalı ve O'nun

açtığı yoldan yürümelidir. Bu gün bütün esir Türk diyarları ve özellikle Çeçenistan da Yeni doğan bir bebeğin öğrendiği ilk kelimelerden biri Dudayevdir. Aslında,Dudayev'in şehadeti ile Çeçen bağımsızlık savaşı asla sona ermedi.10 yıla yaklaşan bu mücadelede Dudayev'in ardından Devlet Başkanları Zelimhan Yandarbiyev ve Aslan Mashadov da şehit oldular. Rusların anlayamadığı husus, Çeçen bağımsızlık mücadelesi şahıslara bağlı bir mücadele değildir. Bu mücadele top yekün bir özgürlük savaşıdır.

Bu gün Şehadetinin üzerinden on bir yıl geçmesine rağmen Cevher Dudayev'in küçük Çeçenistan'ı halen savaşıyor. Halen kapitalist ve emperyalist Rusya'ya karşı direniyor. Orada (Çeçen topraklarında) her gün bir efsane yaratılıyor. Emperyalist işgale karşı şanlı bir tarih yazılıyor. Bu emsalsiz direnç, yüksek bilinç ve kutsal direniş; Başta Irak Türkmenleri olmak üzere, Krabağ'ı Ermenilere kaptıran Azerbaycan ve bütün Türk alemine örnek olmalıdır.

(Bölüm Kaynakları: Ajans Kafkas www.kafkas.org.tr)

Dudayev'i öldürmekle savaşı kazanacağını sananlar hala anlayamadılar mı ?

Onlar, yer yüzünün nadir insanları, gerçek liderleri, kanaat önderleri, hürriyet, hak, hukuk, adalet aşıkları ve insanlık davasına benlikleri ile bütün varlıklarını adamış; Davaları ile dünyayı aydınlatan, insanlığa ışık tutan, Türk ırkının "milli sevda" adamlarıdır.

Onların ortak bir inançları ve sarsılmaz imanları vardı. İstiklâl Marşı'nın;

"HAKKIDIR 'HAK'A TAPAN' MİLLETİMİN İSTİKLÂL"

Mısra-ı, onlar için müşterek bir düsturdu. Bu inançtan asla geri adım atmadılar.

Onlar, hak yolunda, millet hizmetinde şerefli, şanlı ve çok onurlu, soylu bir mücadele vermişlerdir. Hepsi de hakiki ve samimi birer Müslüman'dırlar. Hürriyet ve adaletin ancak ve sadece İslâm'ı yaşamakla kaim ve daim olabileceğinin farkında olmuşlar ve bunu kendi hayat ve kutsal mücadeleleri sırasında en açık surette görmüşler, müşahade etmişlerdir.

Onların davaları masonlar ve misyonerlerden, milliyetsiz ateist, pagan, dinsiz, yolsuz, soysuz, sahtekâr, din tüccarı ve siyaset simsarı, kişisel çıkar düşkünü muhteris bencillerden münezzehtir. Başta büyük önder Mareşâl Mustafa

Kemâl Atatürk olmak üzere tamamı, ABD, AB ve İsrail uşağı, din düşmanı milletlerarası ‘mason tarikatı’ mensuplarını “şeytanı kovar” gibi huzurlarından kovmuşlardır.

Onların hepsi; Örnek ve önder insan, namuslu, dürüst, ilkeli, onurlu, ahlâken yüksek, fiilen ve fikren daima üreten, sorumlu ve soylu vatandaş, özellikle de “İYİ MÜSLÜMAN” dılar.Bundan asla ve kesinlikle taviz vermediler. Başarılarının özünde sağlam inanç, sarsılmaz yüksek bilinç, iman, azim ve çelik bir irade vardı. Bu nedenle;

ATATÜRK’LER, DUDAYEV'LER, İZZET BEGOVİÇ’LER ve EBULFEYZ ELÇİBEYLER ÖLMEZ!

Şimdi tekrar yeri geldi. Hatırlamakta ve hatırlatmakta yarar var. Irak’ı, Afganistan’ı ve örtülü olarak dünyanın geniş bir coğrafyasını işgal eden ABD ordusu nedir ? Cevap : ABD ve şeriklerinin silâhlı güçleri =HAÇLI ORDUSU’ dur. Daha dün Osmanlı’yı yıkan, bölen, parça parça eden kimdi ? O’da emperyalist haçlı ordusu. Haçlı orduları nasıl yenilir, dize getirilir, hezimete uğratılır? Asgariden Kıçarslan, Selâhattin Eyyubi ve ATATÜRK gibi olmakla; İşte Onlar böyle kavi-sağlam bir inanç ve yüksek bir iman sahibi idiler. Bakınız Atatürk ne diyor:

“Arkadaşlar !

Cenâb-ı Peygamber mesâîsinde iki dâra, iki hâneye malik bulunuyordu. Biri kendi hânesi, diğeri Allah’ın evi idi. Millet işlerini, Allah’ın evinde yapardı. Hazreti Peygamberin isr-i mübârekelerine iktifâen, bu dakikada milletimize; milletimizin hâl ve istikbâline ait husûsâtı görüşmek maksadıyla bu dâr-ı kutsîde Allah’ın huzurunda bulunuyoruz. Beni buna mazhar eden Balıkesir’in dindâr ve kahraman insanlarıdır. Bundan dolayı çok memnunum. Bu vesîle ile büyük bir sevâba nâil olacağımı ümit ediyorum.”

Yani; Devleti şahsi ikbal, ihtiras ve kirli çıkarları uğruna kullanan ve din tüccarlığı ile maruf kimseler asla ve kesinlikle millete faydalı olamaz ve halk-kamu yararına başarılara imza atamazlar. Hürriyet ve istiklâl mücadelesi veremezler. Ancak ve sadece milletin var olan istiklâl ve istikbâli ile lânetli ve haram bir servet sahibi olabilir, insanlık onurundan imtina edebilir ve küresel emperyalistlere kul, köle olabilirler. Zira, onlar Müslüman da değillerdir.

“Efendiler !

Câmiler birbirimizin yüzüne bakmaksızın yatıp kalkmak için yapılmamıştır. Câmiler itâat ve ibâdet ile beraber din ve dünya için neler yapmak lâzım geldiğini düşünmek, yâni meşveret için yapılmıştır. Millet işlerinde her ferdin zihni başlı başına faaliyette bulunmak elzemdir. İşte biz de burada din ve dünya için, istikbâl ve istiklâlimiz için, bilhassa hürriyet ve hâkimiyetimiz için neler düşündüğümüzü meydana koyalım. Ben yalnız kendi düşüncemi söylemek istemiyorum. Hepinizin düşündüklerini anlamak istiyorum. Amâl-i milliye, irâde-i milliye yalnız ve sadece bir şahsın düşünmesinden değil, bilumum efrâd-ı milletin arzularının,emellerinin muhassalasından ibarettir. Binâenaleyh benden ne öğrenmek, ne sormak istiyorsanız serbestçe sormanızı rica ederim (...) Minberler halkın dimağları, vicdanları için bir menba-ı feyz, bir menba-ı nûr olmuştur. Böyle olabilmek için minberlerden aksedecek sözlerin bilinmesi ve anlaşılması ve hakayık-ı fenniyye ve ilmiyyeye mutabık olması lâzımdır. Hutebâ-yı kirâmın ahvâl-i siyâsiyye, ahvâl-i ictimâiyye ve medeniyyeyi hergün takib etmeleri zarûrîdir. Bunlar bilinmediği takdirde halka yanlış telkînât verilmiş olur...”(Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, I-III, 1989, II,98-99)

Bugün için Türk ve İslâm âleminde müessir zevailin sebebi dinsizliktir.Yahut da, diğer bir deyişle, (tıpkı Osmanlının son asrında olduğu gibi) dini siyasete alet etmek, öz ve esasa mugayir fetvalarla maddi hayatı yozlaştırmak, maneviyatı ilga ve çürütmek, milli kültür ve medeniyeti zaafa uğratmak, lâikliği dinsizlik, çağdaşlığı ‘din karşıtlığı’ olarak algılamak, ilmî hayatı terk etmek ve henüz “medeniyet” haline dönüşmemiş vahşi batı ‘uygarlığını’ şuursuzca ve onursuzca taklittir.

Sonunda sözü; Türk dünyasının ilk Müslümanlarının, kelime, manâ ve muhteva olarak “Müslüman Türk” anlamına gelen “TÜRKMEN” lere getirmek üzere tekrar Atatürk’e ve O’ nun “Yüce İslâm Dini” hakkındaki görüşlerine gelelim:

Eğer, Karabağ’da zevale uğrayan Azeriler, sağlam bir iman ve dürüst bir amel sahibi olsalardı asla ve kesinlikle üç buçuk Ermeni tarafından hezimete uğratılamazlardır. Bu tıpkı, 5 vakit namazdan, yüreklerinde iman ve ellerinde imanla ölüme meydan okuyan Çanakkale Şehitleri tarafından yaratılan “İstiklâl

Savaşı Rûhu” gibi bir duygudur. Bu duygu, iman, itikat ve amelden yoksun olanlar asla zafer kazanamaz ve kefereye galip gelemezler.

ATATÜRK’ÜN DİNİMİZ HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ:

“Din vardır ve lâzımdır. Temeli çok sağlam bir dinimiz var. Malzemesi iyi; fakat bina, uzun asırlardır ihmale uğramış. Harçlar döküldükçe yeni harç yapıp binayı takviye etmek lüzumu hissedilmemiş. Aksine olarak birçok yabancı unsur - tefsirler, hurafeler- binayı daha fazla hırpalamış. Bugün bu binaya dokunulamaz, tamir de edilemez. Ancak zamanla çatlaklar derinleşecek ve sağlam temeller üstünde yeni bir bina kurmak lüzumu hasıl olacaktır. (1922)

Türk milleti daha dindar olmalıdır, yani bütün sadeliği ile dindar olmalıdır demek istiyorum. Dinime, bizzat hakikate nasıl inanıyorsam buna da öyle inanıyorum. Şuura aykırı, ilerlemeye mâni hiçbir şey ihtiva etmiyor. (1923)

Milletimiz din ve dil gibi kuvvetli iki fazilete maliktir. Bu faziletleri hiçbir kuvvet, milletimizin kalb ve vicdanından çekip alamamıştır ve alamaz. (1923)

Tarih, hakikatleri tahrif eden bir sanat değil, belirten bir ilim olmalıdır. Bu küçük harbte bile askerî dehâsı kadar siyasî görüşüyle de yükselen bir insanı cezbeli bir derviş gibi tasvire yeltenen cahil serseriler, bizim tarih çalışmamıza katılamazlar. Hz. Muhammed bu harb sonunda çevresindekilerin direnmelerini yenerek ve kendisinin yaralı olmasına bakmayarak galip düşmanı takibe kalkışmamış olsaydı, bugün yeryüzünde müslümanlık diye bir varlık görülemezdi.(1923)

Bizim dinimiz en mâkul ve en tabiî bir dindir. Ve ancak bundan dolayıdır ki son din olmuştur. Bir dinin tabiî olması için akla, fenne, ilme ve mantığa uyması lâzımdır. Bizim dinimiz bunlara tamamen uygundur. (1923)

Büyük dinimiz çalışmayanın insanlıkla alâkası olmadığını bildiriyor. Bazı kimseler zamanın yeniliklerine uymayı kâfir olmak sanıyorlar. Asıl küfür onların bu zannıdır. Bu yanlış yorumu yapanların amacı, İslâmların kâfirlere esir olmasını istemek değil de nedir? Her sarıklıyı hoca sanmayın, hoca olmak sarıkla değil, beyinledir. (1923)

Bizim dinimiz, milletimize değersiz, miskin ve aşağı olmayı tavsiye etmez. Aksine Allah da, Peygamber de insanların ve milletlerin değer ve şerefini muhafaza etmelerini emrediyor. (1923)

Bu davada en güçlü, özgün, önemli ve nadir örneklerden biri de, şüphesiz dost ve kardeş Azerbaycan'ın İstiklâl Savaşını onurlu bir zaferle sonuçlandıran, kat-i bağımsızlığına kavuşturan Prof. Dr. Ebulfeyz Elçibey (1938-2000)'dir. Onun da çok çileli bir hayatı vardır. Buyrun, dizimizin son örnek "dava adamını" da inceleyelim ve sonra alınacak ders ve ibretleri hep birlikte yorumlayıp, yine birlikte mütalâa edelim:

PROF. DR. EBULFEYZ ELÇİBEY (1938-2000

Azerbaycan eski (2.) Cumhurbaşkanı Ebulfez Elçibey, Nahçıvan'ın Keleki kasabasında doğdu. Asıl adı, Ebulfez Kadir Güloğlu Aliyev olan Elçibey, Azerbaycan Bakü Devlet Üniversitesi Arap Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu.

Elçibey, daha kominizmin çöküşü başlamadan çok önce 1970'li yıllarda, eski SSCB topraklarına dahil olan Azerbaycan'ın hürriyet ve bağımsızlığı için mücadele etmeye başladı. 1976 yılında Sovyetler'e karşı propaganda yaptığı gerekçesiyle tutuklandı ve 1978 yılında şartlı olarak serbest bırakıldı.

Ebulfez Elçibey, 1988-1989 yıllarında Azerbaycan halkına bağımsızlık mücadelesi yolunda öncülük ederek, halkından büyük destek gördü. Elçibey, aktif siyasi hayatına 1989 yılında, Azerbaycan

Halk Cephesi Partisi'nin (AHCP) başına geçerek başladı.

Azerbaycan, SSCB'nin 1990'da dağılmasının ardından 18 Ekim 1991 yılında resmen ve hukuken bağımsızlığını ilan etti. Ayaz Muttalibov'un politika gereği usulen atandığı ve kısa süren cumhurbaşkanlığının ardından, Prof. Dr. Ebulfez Elçibey 7 Haziran 1992'de bağımsız Azerbaycan Cumhuriyeti'nin ikinci Cumhurbaşkanı oldu.

Elçibey, daha önce "Milli Kahramanlık Ödülü" nü verdiği Suret Hüseyinov'un Haziran 1993'de vaki ayaklanmasından sonra Cumhurbaşkanlığı görevini terk ederek doğum yeri olan Keleki' ye döndü. Azerbaycan'ın eski Cumhurbaşkanı, 31 Ekim 1997'de Keleki'den Bakü'ye döndü ve AHCP'nin başında aktif siyasi hayatına devam etti. Elçibey, 1998 yılında yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerine, "demokratik, tarafsız ve adil olmadığı" gerekçesiyle boykot ederek katılmadı. Zaman zaman Haydar Aliyev iktidarına karşı verdiği sert demeçlerle kamuoyunun dikkatlerini üzerine çekti.

Azerbaycan'da 5 Kasım'da yapılacak 2. dönem parlamento seçimlerine katılma kararı alan Elçibey, bağımsız Azerbaycan Cumhuriyeti'nin parlamentosuna girebilmek için ilk defa milletvekilliğine adaylığını koydu. Hayatı boyunca, Türk dünyasının birleşmesi ve kardeşliği için mücadele eden Elçibey, bu yönde "Bütün Azerbaycan Yolunda" isimli bir kitap çıkardı. 62 yaşında ölen Ebulfez Elçibey, iki çocuk babasıydı.

GATA'da bir süre tedavi gören Azerbaycan'ın eski Devlet Başkanı Ebulfez Elçibey 9 Ağustos 2000’ de Ankara (Anavatan Türkiye) da vefat etti.

Elçibey, vefatından önce yaklaşık 2 aydır sağlık nedenleriyle Türkiye'de tedavi altında tutuluyordu Prostat tümörü nedeniyle önce Ankara Hastanesi'nde tedavi altına alınan Elçibey, hastalığının belirli bir evreye ulaşması ve kemik tutulumu nedeniyle radyoterapi gerektiği için 9 Ağustos 2000 Çarşamba günü GATA'ya radyoterapi görmek üzere kaldırılmıştı. Elçibey'in Türkiye'ye "metabolik durumunun çok bozuk ve septik komada, şuuru kapalı olarak" geldiği, Türkiye'de kaldığı sürece durumunun iyiye gittiği, ancak nefes darlığı, akciğer enfeksiyonu, prostat kanseri hastalıklarını birarada taşıdığı belirtilmişti.

ÇİLELİ BİR HAYAT VE ELÇİBEY

1938'de Nahcivan'ın Keleki kasabasında doğan Elçibey, 1962'de Bakü Devlet Üniversitesi Doğu Dilleri Enstitüsü, Arapça bölümünden mezun oldu. 1963-1964'te Mısır'da tercüman olarak çalıştı. 1970'lerde ise ülkesinin bağımsızlığı için çalışmaya başladı. Bu yüzden 1975'de 'milliyetçilik' suçundan bir buçuk yıl hapis yattı. 1976'da Salman Mümtaz El Yazmaları Enstitüsü'nde Türk ve İslam tarihinin ilk yazılı kaynaklarını incelerken, bir yandan da bağımsızlık mücadelesi için çalışmaya başlamıştı.

SOVYETLER SARSILIYOR

1980'lerin sonlarında dünya Sovyetler'i tarihin çöplüğüne atmak için gün sayıyordu. Elçibey ise ülkesinde bağımsızlık mücadelesinin başını çekenlerdendi. O, milliyetler siyasetinde Leninist ilkelerin bozulduğu, Rusçanın emperyalist bir siyaset aracı haline geldiği görüşündeydi. 1988'in ortalarında üç Baltık ülkesi Litvanya, Letonya ve Estonya'da halk cepheleri kurulması ona esin kaynağı oldu. Halk Cephesi 1989'da ilk 'yarı legal' konferansını yaptığında 'Azat Azerbaycan' mücadelesinin başını çekecek lider olarak seçildi. Üç hedefi vardı: Azerbaycan'ın

bağımsızlığı, Karabağ'ın Ermenilerden temizlenmesi, İran'daki Güney Azerbaycan'daki 25 milyon Azeri'nin Azerbaycan'la birleşmesi.

Halk Cephesi, Rus istihbaratının engellemelerine rağmen kısa sürede bir halk hareketi haline geldi. Öyle ki, 1989'da hükümet cepheyi resmen tanımak zorunda kaldı. Elçibey'in ilk aktif eylemi ise, binlerce Azeri'nin İran sınırına yaptığı ünlü yürüyüş oldu. Bu seferki esin kaynağı Berlin Duvarı'nın yıkılmasıydı. Nahcivan ve Astra'dan onbinlerce Azeri, 30 Aralık'ta 'Yaşasın Tebriz-Bakü' sloganlarıyla sınıra dayandığında, ne Rus askerleri ne de İran askerleri çatışmayı göze alabilmişti. Dikenli teller 'Birleşmiş Azerbaycan' sloganlarıyla parçalanmıştı.

YÜKSELEN BAYRAK İNMEZ

1990'da dünyaya 'barış ve kardeşlik' mesajları veren SSCB lideri Mihail Gorbaçov, Azerilere başka bir şeyi reva görecekti: Kızıl Ordu. Önce kimse buna inanmadı. Ama 19 Ocak'ı 20 Ocak'a bağlayan gece umulmayan oldu ve Kızıl Ordu tankları tıpkı 70 yıl öncesindeki gibi Bakü'ye giriverdi. 1918'de Mehmet Emin Resulzade öncülüğünde kurulan Demokratik Azerbaycan Cumhuriyeti'nin 27 Nisan 1920'de Kızıl Ordu'nun paletleri altında ezilmesi gibi. Ama bu kez tarihin tekerrür etmesi bu kadarla kalacaktı. Bakü'deki ünlü Azatlık Meydanı'nı dolduran milyonlar kendilerini tankların önüne atıverdi. 130 kişi hayatını yitirdi, 700'ü yaralandı. Ama bu harekâttan sonra siyasetin dengeleri de değişti. Vezirov görevinden alındı ve yerine Moskova'nın 'has adamı' Ayaz Muttalibov getirildi.

Halk Cephesi ve Elçibey'in payına ise yeraltına çekilmek düştü. Hükümet, Halk Cephesi'nin yetkililerini tutuklamıştı. Baharla birlikte ortam yumuşadığında Elçibey yine sahneye çıkacaktı. Bu kez Mayıs 1990'da uzun yıllar çalıştığı El Yazmaları Merkezi'nin önünde, halka, 'Azerbaycan bayrağında orak çekici kullanmayın' çağrısı yapıyordu. Elçibey, bunun yerine 1918'de Resulzade'nin sözlerini tekrarlayacaktı: "Yükselen bayrak bir daha inmez."

Azeri Yüksek Sovyet Meclisi ise Rus askerlerinin Bakü'de olmasından yararlanıp seçim kararı aldı. Halk Cephesi seçime katılırken, Elçibey sadece kurulan seçim bürolarını yöneterek arkadaşlarını destekleyecekti. Uygulanan olanca hileye rağmen Halk Cephesi'nden 30 milletvekili meclise seçilmeyi başardı.

CEPHEDE İLK ÇATLAK

Rusya'da Boris Yeltsin'in devlet başkanı olduğu 1991'de Halk Cephesi'nde de ilk çatlaklar belirdi. Moskova'da hapis yattığı sıralarda Rus yanlısı olduğu söylenen İtibar Memedov ve Rahim Gaziyev, Elçibey karşısında bir grup oluşturdu. Memedov, 'Milli İstiklal Partisi'ni kurdu. Elçibey ise dikkatini bir yandan Rus askerlerinden kurtulmaya diğer yandan da işgal altındaki Karabağ'da verilecek savaşa odaklamıştı. 23 Ağustos'ta Bakü'de düzenlenen mitingde komünist partisinin lağvedilmesini isteyen konuşmasını yaptığında, sivil giyimli KGB ajanları tarafından feci şekilde dövüldü.

Azerbaycan ise artık geri dönülmez bir noktaya gelmişti. Komünist Partisi, 14 Eylül'deki kongrede lağvedilmeyi tartışıldı. Elçibey'in çağrısına uyan 100 binin üzerinde Azeri meclisi kuşatınca beklenen oldu. Bağımsızlık ilan edildi. Elçibey ise 100 binden fazla Azeri'ye, "Hukuki yönden bağımsızlığımızı kazandık. Bundan sonraki mücadelemiz gerçek bağımsızlıktır" dedi. Ve 18 Ekim 1991'de bağımsızlığını ilan eden Azerbaycan, 29 Aralık'ta halkın yüzde 98'inin oyuyla bağımsızlığa evet dedi.

Bu sırada gerçekleşen ve tarihe 'Hocalı katliamı' olarak geçen olay ise Muttalibov'un sonunu getirdi. Rus destekli Ermeni güçlerinin 10 bin nüfuslu Hocalı kentine yaptığı saldırıdan sadece 1000 kişi kaçabildi. Katliamın ardından adres yine meclisti. Üç gün süren bekleyişin ardından Muttalibov istifa etti, yerine Yakup Memedov geçti. Ama artık cumhurbaşkanlığı seçimi kaçınılmazdı. Elçibey'in bu görevde gözü yoktu. Önce adaylığa yanaşmadı, ısrarlar üzerine 'evet' dedi. Seçileceğine kesin gözüyle bakılıyordu. Bundan en çok rahatsız olan ise Moskova ve Tahran'dı. İşte bu sırada Şuşa ve Laçin, Ermenilerin eline geçti. 14 Mayıs'ta mecliste toplanan ve Halk Cephesi milletvekillerini dışlayan bir heyet Hocalı olayından Muttalibov'un sorumlu tutulamayacağı kararını alıp, onu devlet başkanı ilan etti.

Elçibey'e yine meydanlara çıkmak düşmüştü. 200 bine yakın Azeri, meclise yürüdü. Muttalibov ve arkadaşları bir Rus askeri uçağıyla Moskova'ya kaçtı. Ve 7 Haziran 1992'de Elçibey oyların yüzde 59.4'ünü alarak devlet başkanı seçildi. Elçibey ilk iş olarak milli ordu oluşturmak için kolları sıvadı. Ancak Karabağ'da savaşan Azeri birlikleri 'nedense bir birlik' sergileyemiyordu. Azeri güçlerine verilen karşı atak emri, bizzat Savunma Bakanı Gaziyev'in 'geri çekil' emriyle

sabote ediliyordu. Ermeniler Kelbecer ve Ağdam'a da girdi. Elçibey'in Türkiye'nin yardımıyla kurduğu milli ordu başarılı olamamıştı. Eylül 1992'de cephe ziyaretlerinden birinde Elçibey'e karşı bu kez suikast düzenlendi. Ama sonuç alınamadı.

AZERBAYCAN'I İÇ SAVAŞA SÜRÜKLEMEM

1993'e girildiğinde Elçibey yönetimi petrol anlaşmalarını belli bir noktaya getirmişti. 15 Haziran'da Ermenilerle muhtemelen Kelbecer'in geri alınması için masaya oturacaktı. Ülke ekonomik ve siyasi bağımsızlığa adım adım yaklaşıyordu. Ama bu kez devreye girecek olan Suret Hüseyinov, Elçibey'in kaderini değiştirecekti. Azeri lider, Gence'deki birliklerin komutanı olan Hüseyinov'a Karabağ'daki başarıları için kahramanlık unvanı vermişti. Ama onun hesabı başkaydı. Rusya'nın ve İran'ın desteğini aldığı söylenen Hüseyinov'un bir başka ilişkisi de o sıralarda Nahcivan'da bulunan KGB tedrisatından geçmiş Haydar Aliyev'leydi. Aliyev, Bakü'de yavaş yavaş etkinliğini artırmıştı. Söylentilere bakılırsa, Hüseyinov ile Aliyev arasında bağlantıyı Gaziyev sağlıyordu. Bu kez darbe 'geliyorum' diyordu. Elçibey, 3 Haziran'da Gence ve Bakü'deki olağanüstü hal ilanını uzatıp Gence'ye birlik gönderdi. Ama isyan bastırılamadı. Hüseyinov, Bakü'ye doğru harekete geçtiğinde Elçibey'e sürgün yolları görünmüştü.

Kaybettiğini anlayan Elçibey, kan dökülmesini istemiyordu. Aliyev'i kriz yatışana dek başa geçmesi için Bakü'ye çağırmak zorunda kaldı. Uyuşturucu ve silah kaçakçılığıyla uğraştığı söylenen Hüseyinov onu ürkütüyordu. Aliyev ise Azerbaycan için 'sıkıntı' anlamına gelse de hiç olmazsa Azeri devleti korunabilirdi. O sıralarda yakınlarına şöyle diyecekti: Bu ülke için yapılacak bir hizmet daha var. İktidardan el çektirilsek dahi Ermenilerle savaş durumunda olan, bin bir emekle kurduğumuz bu devleti iç savaşa çekmeyeceğiz.

Ve Aliyev, Bakü'ye geldi. Hüseyinov'un sahneye koyduğu Moskova destekli darbe planının birinci aşaması tamamlanmıştı. Elçibey, Hüseyinov aracılığıyla kendisine suikast hazırlandığını öğrenince, 17 Haziran'da Keleki'ye gitti. 24 Haziran'da Aliyev yeni devlet başkanı seçilirken, Hüseyinov da başbakanlığa atanacaktı. 1997'de Bakü'ye dönen Elçibey, bir yıl sonraki devlet başkanlığı seçimini 'demokratik ve adil' olmadığı için boykot etti. Ömrü el verseydi, 5 Kasım'da milletvekili adayı olacaktı.

“TÜRKİYE İLE BİRLEŞMELİYİZ”

Azerbaycan'ın eski Cumhurbaşkanı ve Azerbaycan Halk Cephesi Partisi (AHCP) Genel Başkanı Ebulfez Elçibey verdiği son röportajında, ülkesindeki ve bölgedeki gelişmeleri değerlendirdi. 'Bunları birinin açıkça söylemesi gerek.' diyerek, her zamanki açık üslubunu sürdüren Elçibey, Türkiye ve Azerbaycan'ın sınırları kaldırarak konfederasyona gitmeleri gerktiğini söyledi.

Azerbaycan Halk Cephesi (ACHP) liderliğiniz bir bağımsızlık hareketi olarak başladı. Amacına ulaştı, önce iktidar sonra parti oldu. İçinden birçok parti çıktı; aynı çizgideki bu partiler neden birleşemiyor?

Bu tabii bir süreçtir. Azerbaycan için bir şeyler yapmak isteyen milliyetçi milyonlar bir araya toplanarak bağımsızlık için mücadele etti. Bağımsızlığımızı kazandıktan sonra devlet kurmak için iktidar olmak gerekliydi. Halk Partisi, eğer tek parti olarak kalsaydı buna izin vermezdim. O zaman yine Komünist Parti'nin yerine oturmuş olur, tek hakimiyetlik devam ederdi. Demokrasi, çok partililikten başlar. İnsanlar niye böyle bakıyor? Aynı çizgide birçok partinin çıkması, bunların birbiri arasındaki ihtilafları, tartışmaları gayet normaldir. ABD'de esasen 30'a yakın parti vardır; bunların ikisi öndedir. Rusya'da da 6'dan fazla Komünist parti var; niye birleşmiyorlar? Kim bilir, Azerbaycan'da da zaman gelecek iki parti kalacak. Toplumun tabii akışını kimse engelleyemez, kendisi hareket eder, içinden liderler çıkarır.

İktidarınızın kısa sürmesini nasıl izah ediyorsunuz? Peşinizden koşan milyonlar siz yıkılırken neden arkanızda değildi?

Ben yıkılacağımı biliyordum. Rus askerini Azerbaycan'dan çıkardığım gün arkadaşlarıma dedim ki, benim artık iktidarda kalacağıma inanmayın. Rus KGB'si bizi yıktı. Rus ve İran istihbaratı ortak çalıştı; 100 milyon dolarlık bütçeleri vardı. Azerbaycan'dan Rus askerini kovmaya muvaffak oldum. Evet, kovdum onları, 'çık git' dedim. Tam 75 bin Rus askeri vardı. Kafkasya'da Bakü, Rus askerî üslerinin merkeziydi.

Neredeyse bir buçuk asır boyunca zalim, hain, Türk ve insanlık moskof işgali altında kalmış; Milli, manevi ve kültürel değerleri özellikle yozlaştırılmış, yıllar boyu asimile edilmiş talihsiz Azerbaycan’ın çilekeş lideri Prof. Dr. Ebufeyz Elçibey’in hayat hikâyesine ilişkin röportajı nakletmeye devam ediyorum. Zira bunlar, (bu belge ve bilgiler)Türk ve İslâm alemine ibret olacak

niteliktedir. Türk milletinin “Milli tarih ve milli hafızasının” temel ve nadir bilgilerindendir. Küresel emperyalizm ve vahşi kapitalizmin özellikle Türk ve İslâm âlemini hedef aldığı günümüzde tekrar tekrar okunması ve “mukavim bir şuur, bilinç oluşturulması” için şarttır.

“Gence'de hava komando tugayı vardı ki, bir günde Azerbaycan'ı işgal edebilirdi. Kolay olmadı. Hadi şimdi çıkartın Rus askerini bir yerden de görelim. Çıkmıyorlar. Ne Gürcistan' dan ne Tacikistan'dan. Bunun sistemi var. Rus ordusu karışık milletlerden oluşmuştu. Ordunun yüzde 60'ı Rus'tu, Bunların içinde birbiri ile geçinemeyen Ukraynalılar da vardı. Nahcivan'da sınırı koruyan Rus askerinin asıl görevi Türkiye'de casusluk yapmaktı. Operasyonlar yapıyor, sinsice girdikleri Anadolu'da türlü türlü işler görüyorlardı. Rus askerini göndermekle Türkiye'yi de kurtardık.

Gence isyanını bastırmak yerine neden Keleki'ye, köyünüze gittiniz;

Türkiye neden sizi desteklemedi?

İsyancı Albay Suret Hüseynov Bakü'ye yürüdüğünde kardeş kanı dökülmesini istemediğim için Keleki'ye gittim. Hüseynov, Karabağ'da savaşıyordu, başarılar kazanmıştı, askeri çevrelerin telkiniyle ona kahramanlık ünvanı verdim. Keleki'den iki gün önce Ankara'da ağırlandığım yalandır; bir ay sonra Türkiye'den maslahat almaya gittiğim de doğru değil. Bir halk, mücadelesini kendi yapmalıdır. Türkiye'nin başını niye buraya sokalım ki? Türkiye, diplomatik açıdan bizi desteklesin sağol deriz. Yeterli destek oldu, olmadı tartışması abestir; yeterli ifadesinin sınırı yoktur.Kanla verilen toprak ancak kanla alınabilir. AGİT, yıllardır diplomatik oyunlarla bizi oyalıyor. Kadim toprağımız Karabağ'ın masada satılmasına göz yummayız. Bunun için 239 teşkilatı birleştirerek Milli Mukavamet Hareketi'ni kurduk. Bunun amacı halkımızı psikolojik olarak muhtemel bir savaşa hazırlamaktır, siyasi bir maksadı yoktur. Kafkasya'da ikinci Ermeni devleti kurulmaya çalışılıyor. Ermenistan zaten Rusya'nın oyuncağı, maşası. Dünyada bir milletin yan yana iki devlet kurduğu görülmemiştir. Bu oyun tutmayacak. Ermenilere, Karabağ'da ancak kültürel özerklik verilebilir.

Son dönemlerde İran'daki Azeri Türkleri için çalışmalarınızı hızlandırdınız?

İran, 21. yüzyılda nasıl bir değişim geçirecek?

Dünyanın değişik ülkelerinde yaşayan 40 milyon Azeri Türkü'nün hiçbir yerde kaydı yok. Ne BM'de ne de İKÖ'de. Ortada bir vurdumduymazlık var, bunu ortadan kaldırmaya çalışıyoruz. Türk folklor ve kültürünü korumak benim görevimdir. Asimilasyon politikalarına rağmen İran'daki Türkler, Türklük şuurunu yitirmedi. Tahran rejiminin dışladığı çoğu entelektüel 4 milyon Türk, değişik ülkelere dağıldı. İran'da bir grup kültürel özerklikten yana. Bir kısmı ise bağımsızlık istiyor. Güney Azerbaycan hareketi geçtiğimiz yüzyılda üç defa kanlı biçimde bastırıldı. İran'da da bir çeşit KGB rejimi var. Rus sistemi nasıl çöktüyse insan fıtratı ile uyuşmayan bu baskı rejimi de son bulacaktır. ABD de İran'daki rejimi yıkmak değil yumuşatmak, liberalleştirmek istiyor. İranlılar da artık demokratik (!) dünyanın dışında kalamayacaklarını anlamaya başladılar. Sovyetler Birliği dağılacak dediğimde bana deli gözüyle bakıyorlardı. Şimdi de İran'daki sistem liberalleşecek, Azeri Türkleri demokratik haklarını elde edecekler diyorum. (Zaman-5/08/2000)

Böylece Türk ve İslâm dünyasının günümüz tarihine damgasını vuran üç büyük ‘efsane’ liderini inceledik. Mümkün olduğu kadar hayat bilgileri, mücadele esaslarının ilke, norm ve kriterleri ile verdikleri mücadelenin usul, esas, dayanak, hedef ve stratejilerini apaçık ortaya koyduk. Bu bilgileri bütün Türk aleminin en büyük önderi, Kemalizm’in fikir ve eylem babası Mustafa Kemâl ATATÜRK’ ün söylev, emanet, vasiyet ve demeçleri ile bütünleştirdik. Fikir plânında örnekler yerli yerine oturdu.Güncel mücadelenin hedef, amaç, ilke, usul, esas, metot, önem, anlam ve stratejileri bütün unsurlarıyla ortaya kondu.

Şimdi, konunun finaline geldik. Ancak, esasa geçmeden ve Irak Türkmen kardeşlerimize emanet ve nasihatlerimizi sıralamadan önce; Türk dünyasının sayılı, saygın ve seçkin bilim ve düşün adamlarından Prof. Dr. İsa Kayacan’ın “Türkmenleri Doğru Anlamak” başlıklı özgün bir değerlendirme yazısı ve makalesini aktarmak istiyorum.

Buyrun size nadir bir örnek daha;

TÜRKMENLERİ DOĞRU ANLAMAK (Prof. Dr. İSA KAYACAN)

“Kısa adı ITC olan, Irak Türkmen Cephesini ve bu cephenin faaliyetlerini iyi doğru anlamak gerekiyor. Geçtiğimiz günlerden birinde, Ankara’da Irak Türkmen Cephesi Türkiye Temsilciliğinin kuruluşunun 12. yıldönümü kutlandı.

Arkasından, Ankara Tandoğan Meydanında “Büyük miting” gerçekleştirildi.

Yağmura rağmen, Tandoğan meydanını dolduran, Irak Türkmenlerini sevenler arasında bulunan bir kalem sahibi olarak gördüm ki, Irak Türkmen Cephesi giderek güçleniyor, yaygınlaşıyor. Hazırlanıp yayınlananlar, bilgi ve belgelerin getiricileri; Irak’ta İngiliz mandasındaki idareden krallığa, krallıktan cumhuriyete, cumhuriyetten diktatörlüğe, ezilen ve yok edilmek istenen tek milletin, Türkmenler olduğunu görmekteyiz.

Bilindiği gibi, Irak’ta Osmanlı sonrası 1927 yılında Krallık kuruluyor. 1932 yılında bağımsızlık ilan ediliyor. Krallık 1958 yılında devrilerek, cumhuriyete geçiliyor. 1968 yılında Baas Partisi iktidara geliyor. Saddam Hüseyin 1979 yılından itibaren Irak’ın yönetiminde söz sahibi oluyor. Her nedense, Irak yönetimleri tarafından Osmanlı Devleti’nin devamı gibi algılanan Türkmenler, hep potansiyel tehdit olarak gösterilmeye çalışılmıştır. Bütün Irak yönetimleri, Türklük bilincini ortadan kaldırmak için Türkmenleri hep baskı altında tutmuşlar ve siyasi faaliyetlerine izin vermemişlerdir.

Değişik adlarla ve değişik aşamalardan geçen Türk kuruluşları, arkasından “Türkmeneli Partisi” ve “Türkmen Bağımsız Hareketinin” kurulmasıyla genişleyen Türkmen siyasi hareketi, 24 Nisan 1995 tarihinde Irak Türkmen Cephesinin kurulmasıyla yeni bir boyut kazanıyor. Bugün, Irak Türkmen Cephesinin lideri Dr. Sadettin Ergeç’tir. Bu cephenin Türkiye temsilcisiyse Ahmet Muratlı’dır. Irak Türkmen Cephesinin, Türkiye’deki temsilciliğinden başka, Londra, Berlin, Washington, Şam ve Brüksel’de temsilcilikleri bulunmaktadır.

Türkmenler Irak’ta üçüncü asli unsurdur. Irak’ta 1957 yılında en sağlıklı nüfus sayımında Irak nüfusu 6 milyon 298 bin 976, Türkmen nüfusu ise 567 bin olarak tespit edilmiştir. Bu sayım dikkate alındığında, bugün Irak’ta yaklaşık 3 milyon Türkmen’in yaşıyor olması gerekmektedir. Bu 3 milyon nüfusun yaklaşık yüzde 10’unun dış ülkelerde yaşadığı, bunların yüzde 40’ının da muhtemelen Türkiye’de ikamet ettiği tahmin edilmektedir.

Aslında “Türkmen” denilince ilk olarak Orta Asya Türk Cumhuriyetlerinden Türkmenistan halkı akla gelmektedir. Bunu da bertaraf edebilmek için “Irak Türkmenleri” sözcüğü yaygın olarak kullanılmaya başlanılmıştır.

Prof. Dr. İsa Kayacan'ın inceleme ve değerlendirmesi ile devam ediyoruz. Bu makale, değerli Hocamızın camia ile yakınlığı ve iç içeliği bakımından özgün bir örnektir. Dolayısıyla bütüne katkısı ve konuya kazandırdığı açılım bakımından dikkatle incelenmeye değerdir.

ANKARA'DAKİ BÜYÜK MİTİNG

28 Nisan 2007 tarihinde, Ankara Tandoğan Meydanında, Irak Türkmen Cephesi Ankara Temsilciliğince düzenlenen büyük mitinge, ülke genelinden katılanların sayısı beklenilenin üstündeydi. Kerkük türkülerinin seslendirildiği miting meydanı, "iğne atsan yere düşmeyecek" ifadesiyle örtüşüyordu.

Türkmen davasının yılmaz savunucularından, dostum Şemsettin Küzeci'nin sunuculuğunu yaptığı miting katılımcıları, Kerkük-Türkmen şiirlerinden örnekleri Küzeci'nin sesinden dinlerken, heyecanın dorukta olduğunu gözledim. Irak Türkmen Cephesi Türkiye Temsilcisi Ahmet Muratlı'nın uzun ve heyecanlı konuşması, Irak Türkmenlerinin geçmişten günümüze kadar uzanıp gelen sıkıntılarını teker teker ortaya koydu. "Kerkük namusumuzdur / Telafer öz vatanımızdır / Kerkük Türktür, Türk kalacaktır" sloganları anlamlıydı..

GÜNÜN SÖZÜ:

Dünyanın neresinde Türk varsa, ellerimizi uzatmalı ve kucaklaşmalıyız (İsa Kayacan)

ŞİMDİ YAKIN TARİHE DÖNELİM:

27 Şubat 1923 tarihli TBMM gizli oturumunda Heyet-i Vekile Reisi, yani Başbakan Rauf [Orbay] Bey, kürsüde boncuk boncuk terler dökmektedir. Özellikle İzmit mebusu Sırrı, Bursa mebusu Operatör Emin, Bitlis mebusu Yusuf Ziya ve Erzurum mebusu Mustafa Durak beyler Musul'un İngiltere'ye bırakılması ve bir sene içinde İngilizlerle bir hal yolu bulunmaz ise Cemiyet-i Akvam'a, (bugünkü Birleşmiş Milletler'e) havale edilmesini Misak-ı Milli'ye aykırı bularak şiddetle eleştirmektedirler. Rauf Bey, kendisi taraftar olmasa da, bir şekilde İsmet Paşa'nın oldu bittisini meclise karşı savunmak zorunda kalmıştır ve asıl bedbahtlığı da burada yatmaktadır: Fikirlerine aykırı da olsa TBMM Hükümeti'nin kararlarını savunacaktır.

O arada salondan Yusuf Ziya Bey'in hiddetli sesi duyulur: "Bir kelimeyle cevap istiyorum:

Musul Misak-ı Millî dahilinde mi, değil mi?" Hamidiye Kahramanı Rauf Bey'in cevabı tek kelimeliktir: "Dahilindedir."

Bu soru işareti, biraz sonra kürsüye çıkacak olan Gazi Mustafa Kemal'in, Misak-ı Milli'de harita ve dolayısıyla sınır olmadığını söylemesiyle tekrar tutuşacaktır. Zira Gazi'ye göre Misak-ı Milli yanlış anlaşılmıştır. O "milletin menfaati" ve Meclis'in "isabet-i nazarı"ndan ibarettir. Dolayısıyla sabit değil, esnek bir kavramdır. Yerine ve zamanına göre yeniden şekillenebilir.

Nitekim kendisi, bu esnek Misak-ı Milli politikasının en çarpıcı örneğini Hatay'da verecek, Hatay, ısrarlı takipleri sonucunda bağımsızlığına kavuşunca insanların aklına, acaba devamı gelecek mi sorusunu düşürecektir. Gerçekten de Atatürk, Misak-ı Milli stratejisinin 1923'de başaramadığını müteakip yıllarda atacağı adımlarla başarmayı planlıyor muydu ve 1932'de Yunus Nadi'nin Cumhuriyet'teki bir yazısında belirttiği gibi, Misak-ı Milli'nin gizli ajandasında Osmanlı'dan ayrılan Müslüman devletlerin bağımsızlıklarına kavuşması yazılı mıydı? Sanırım bu sorular Kuzey Irak'taki gelişmeler gündemimizde kaldıkça durmaksızın sorulacaktır.

Aşağıda yayınlayacağım Mustafa Kemal'in mektubu, Misak-ı Millici bakışın 1925'in sonlarında bile bölgeye ilgisini kaybetmediğini ve kayıpların kalıcı olarak görülmediğini göstermektedir.

İŞTE O MEKTUP :

Aslında Mustafa Kemal'i daha 1 Mayıs 1920'de, yani TBMM'nin açılışının üzerinden henüz bir hafta geçmişken Meclis kürsüsünden milli sınırımızın İskenderun'un güneyinden doğuya doğru uzanarak Musul'u, Süleymaniye'yi ve Kerkük'ü içine aldığını söylerken görürüz. Nitekim Doğudaki aşiretlerle ilişkilerini iyi tutmaya ve İngilizlerin oyunlarını boşa çıkarmaya çalışmak, bu politikasının bir uzantısıydı. 1 Şubat 1922'ye gelindiğinde Milli Savunma Bakanlığı'na "Misak-ı Milli sınırları içinde bulunan Musul vilayetinin kurtarılması için Ravenduz bölgesine bir kısım kuvvet gönderilmesi" talimatını verecek, Bakanlık da Binbaşı Özdemir Paşa'yı görevlendirecekti.

Özdemir Paşa operasyonunun İngilizleri şaşkınlığa düşürdüğünü biliyoruz. Bir Türk-Kürt ortak operasyonu olan bu harekât Musul'a varmış, hatta Irak içlerine sarkmaya bile başlamıştır. Aynı günlerde Anadolu'da Yunan kuvvetlerinin İzmir'den "denize dökülmesi", ayrı bir moral kaynağı olmuştur Özdemir Paşa ve ekibi için.

7 Eylül 1922'de Mareşal Fevzi Çakmak, "Musul'un silahla alınacağı" yolunda bir telgraf çekiyordu Doğu ve El-Cezire komutanlıklarına. Ancak şartlar, kuvvet ve silahlarımızın Batı Cephesine kaydırılmasını gerektirmiş ve Musul'u alma operasyonu gerçekleşememiş, belki de altın bir fırsat kaçırılmıştır.

Ardından Lozan süreci gelmiş ve İsmet Paşa'nın elimizdeki en kuvvetli kart olan Musul meselesini, Mim Kemal Öke'nin "bilerek ya da bilmeyerek (veya bizim anlam veremediğimiz bir sebepten dolayı)"otel odalarında ve İngiltere'yle ikili olarak görüşmeye açması, asla genel kurula getirmemesi, Musul meselesinde bir kırılma noktası teşkil etmişti. İşte bundan sonra yukarıda bir kısmına değindiğimiz Meclis'in direnişini göreceğiz. Ancak bu direniş işe yaramayacak ve İsmet Paşa, Musul'u İngiltere'ye bırakarak dönecektir Ankara'ya.

30 Ocak 1923 günü Mecliste "Musul vilayeti, Türkiye Devleti'nin milli sınırları dahilindedir" diyen Mustafa Kemal Paşa, bundan 28 gün sonra Musul'u "gayet kolaylıkla alabiliriz" demiştir aynı kürsüden. "Fakat" diye eklemiştir ardından, "Musul'u aldıktan sonra savaşın biteceğinden emin değiliz." Yani Musul'u almak değil, korumak önemlidir. Alırız almasına ama bedelini ödemeye de hazır olmalıyız.

Zaten İngilizler de karşı harekâta girişmiş ve 8 Nisan'da iki kol halinde sınırlarımıza doğru yürümeye başlamıştır. Bölgede daha fazla kalamayacağını anlayan Özdemir Paşa da arkası kapatıldığı için İran'a geçerek teslim olacak ve Van'dan yeniden Türkiye'ye girecektir. (Bu harekâtın devamına, bu defa 1924 Ağustos'unda İstiklal Savaşı komutanlarından Cafer Tayyar [Eğilmez] Paşa niyetlenecek ancak bu, sadece bir niyet olarak kalacaktır.) Lozan'da İngiltere'yle bir yıl içinde halledeceğimizi belirttiğimiz Musul meselesi sürüncemede kalmaya devam edince Cemiyet-i Akvam'a intikal etmiş, onlar da bir heyet göndererek yerinde incelemeler yaptırmıştır. Bu arada bölgede halk oylaması isteğimiz de insanların "ilkel" olduğu gerekçesiyle Batılılarca reddedilir. (Yani o zamanlar biz

plebisit yapmak istiyorduk, İngilizler karşı çıkıyordu. Şimdi ise biz karşı çıkıyoruz, onlar istiyor.)

Ardından Şeyh Said İsyanı (13 Şubat 1925) patlak verecek ve bastırılsa da, sonuçları Musul'un durumunu doğrudan etkileyecektir. Musul'daki en büyük kozumuz olan Kürtlerin Türkiye'ye katılmak istedikleri tezi, içerideki Kürtlere yönelik bastırma harekâtı ve 1924 Anayasası'nda Kürtçenin yasaklanmasıyla zayıflayacak, dolayısıyla isyan, sonuçta İngilizlerin ekmeğine yağ sürecektir.

Nihayet 23 Temmuz 1925'de Türkiye Cemiyet-i Akvam'a başvurarak Musul'da Arapların aleyhimizdeki faaliyetlerine engel olunmasını istemişse de komisyon bu konuda yetkisiz olduğunu ileri sürmüştür. Bu, adeta son hamledir. Musul üzerindeki projemiz bu tarihten itibaren gözle görülür biçimde sönmeye başlamış, nihayet 7 Haziran 1926'da Dışişleri Bakanı Tevfik Rüştü Aras'ın imzasıyla Musul üzerindeki bütün haklarımızdan, 25 yıl boyunca petrol kârlarından yüzde 10 pay ödenmesi karşılığında vazgeçecektik.

İşte Mustafa Kemal'in aşağıdaki mektubu, 23 Temmuz son hamlesinden bir hafta sonraya rastlar. Türkiye'nin Musul'a veda ederkenki hüzünlü ama yine de ümitvar bakışını yansıtan bu mektupta Misak-ı Milli terimi geçmemekle birlikte Musul ahalisinin ülkemizin ayrılmaz bir parçası olduğu, bir gün kurtulacaklarına olan ümidini koruduğu, mücadeleyi bırakmamaları ifade edilmekte ve kurtuluşun yakın olduğu vurgulanmaktadır.

Musul'daki "din kardeşlerimiz"in kurtuluş güneşinin doğuşunu sabırla beklemelerini de hatırlatan bu ilginç mesajlar yüklü mektup, ilk olarak bundan 35 yıl önce Fethi Tevetoğlu tarafından yayınlanmıştır (Hayat Tarih Mecmuası, Sayı: 10, Kasım 1972, s. 6-7.) Hilafet kaldırıldıktan sonra bile Musul halkına "din kardeşlerimiz" diye hitap edilmiş olması bir başka ilginçliğidir mektubun. Şimdi Seyyid Muhammed Cebbârî ve akrabalarına yazılan ve aslının Kerkük'te Cebbarî ailesinde bulunduğu bildirilen bu mektubu beraberce okuyalım: Mücahidin-i muhterem sâdâttan Seyyid Muhammed ve akrabalarına, Memleketin bir cüz'-i lâ-yenfekk'i [ayrılmaz parçası] olan Musul'un ahâlisinin karîben halâs bulacağına [yakında kurtulacaklarına] itikad ve itimad olunarak öteden beri devam eden mücahedâtınızda ber-karar olmanızı selamet ve saadet-i âtiyeniz namına hamiyet-i malumenize terk eylerim.

Türkiye Cumhuriyeti'nin şefkatini ve Musul'un hükümetimize aidiyeti hasebiyle âti-i karîbden [yakın gelecekten] asla kat'-ı ümid etmeyerek [ümit kesmeyerek] zulümlere karşı yüksek bir cidal ile münevver [aydınlık] bir istikbal te'min olunması, din kardeşlerimizin huzur ve saadeti için kıymettardır. Halas günleri karîbdir. Şems-i istihlasın tuluuna [kurtuluş güneşinin doğmasına] sabûrane müterakkib bulunulmasını [sabırla beklenmesini] hatırlatır, Cenâb-ı Vâcibü'l-Vücud'dan cümleye muvaffakiyetler temenni eylerim. 1.08.1341 (1925) Sabırla ve ümitle bekleyin, diyor. Neyi? Haziran 1926'da attığımız ve Musul'u İngilizlere teslim ettiğimiz imzayı mı?

Evet, konuyla ilgili bilinç oluşturma konusunda, yukarda yer alan pek çok hakikat, nasihat, söz, söylem, yüzlerce örnek ve özellikle aşağıda hülâsa olunan "bir nevi talimat" her vesile ile anılması, anlatılması, hatırlanması ve hatırlatılması gereken bir husustur.

"Musul vilayeti, Türkiye Devleti'nin milli sınırları dahilindedir" (Musul vilâyeti: Musul, Kerkük, Süleymaniye, Telâfer dahil olmak üzere, Bağdat üstü paralelden, İran sınırını takiple Türkiye Cumhuriyeti alt sınırlarını birleşik olarak saran ve Suriye'ye kadar ulaşan çok geniş bir alandır. Kuzey Irak bütünüyle bu vilâyet içinde kalmaktadır.) ITC haritalarında yer alan Türk bölgeleri incelendiğinde kapsama alanı çok iyi görülebilir.

Şimdi, birinci bölüm sayılabilecek ön açıklama, aydınlatma ve özgün hatırlatmalar sonucunda, aşağıdaki metni bir kez dada ve "çok dikkatle okumanız için" tekrar veriyorum. 30 Ocak 1923 günü Mecliste:

"Musul vilayeti, Türkiye Devleti'nin milli sınırları dahilindedir" diyen Mustafa Kemal Paşa, (ATATÜRK) bundan 28 gün sonra "Musul'u gayet kolaylıkla alabiliriz" demiştir aynı kürsüden. "Fakat" diye eklemiştir ardından;

"Musul'u aldıktan sonra savaşın biteceğinden emin değiliz.Yani Musul'u almak değil, korumak önemlidir. Alırız almasına ama, bedelini ödemeye de hazır olmalıyız."

YIL 2007 – MUSUL VİLÂYETİ FEDERE KÜRT DEVLETİ

Aradan neredeyse 84 yıl geçmiş. Yukarıdaki beyana ilâveten burada önemle açıklanması gereken bir vasiyet daha var: Belgesini son vereceğim. Ama Atatürk 1933 yılında bir Amerikalı generale aynen şöyle diyor: "Allah nasip ve ihsan

eyler ve ömür verirse eğer, bundan sonra ilk hedefim Selânik ve Batı Trakya'yı almak, daha sonra 12 adalar, Kıbrıs,

Musul, Kerkük ve havalisini Anavatana katmaktır..."

Bu, mutlak bir ideal, Misak-ı Milli sınırlarını tamamlama, bütünleme ve yakın çevremizi saran Türk kardeşlerimizi istiklâl, huzurlu bir istikbâle kavuşturmanın vazgeçilmez bir şartı ve günümüz siyasetçilerinin olmazsa olmaz görevidir.

PEKİ BUNU KİM YAPABİLİR?

Ona da büyük önder ATATÜRK' ün dilinden cevap vereyim: "Türkçe düşünen, Türkçe konuşan ve Türkçe yaşayan" Türkiye Cumhuriyeti yöneticileri. Hani, Mustafa Kemâl' e sorulur: "Türk Ne Demektir" diye. Cevap aynen şöyledir:

Türk demek: Türkçe düşünmek, Türkçe konuşmak ve Türkçe yaşamaktır.

NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE"

Burada tam bir vukufla hatırlatmak isterim. "Ne Mutlu Türküm Diyene" vecizesinin aslı, esası ve tamamı budur. Bu vecizenin bir bütün olarak yazılması, nakledilmesi ve her ne sebeple olursa olsun tamamının söylenmesi gerekir. Aksi takdirde, bundan böyle söyleyenden kuşku duymalıdır.

Sakin KARAKAŞ

OSMANCIK TURİZM SEZONUNA HAZIRLANIYOR

Osmancık'ta Kızılırmak sahil bandı tamamlanmak üzere. Sahilin Belediye binası arkasında kalan kısmı daha önceki sezonlarda hazırlanmış ve halkın hizmetine sunulmuştu. Şimdi de karşı kıyı hazırlanmaktadır. Belediye başkanı Emin Serdar KURŞUN ve çalışma arkadaşlarının yoğun çalışma temposu içerisinde Kızılırmak sahil bandının karşı kıyısının turizm sezonuna yetiştirilmesi çabası içerisinde olduklarını gördüm.

Osmancık'ın iç turizm pastasından pay alabilmesi için yapılan bu çalışmalara Osmancık halkının yoğun destek vermesi gerektiği kanaatini taşımaktayım. Dilerseniz Osmancık'ta bu güne kadar turizm adına gerçekleştirilen faaliyetleri sıralayalım ve devamında da bundan sonra alınması gereken önlemlerden bahsedelim. Osmancık'ta son dört yıldan bu yana ilçenin tanıtımı ve turizm altyapısının oluşturulması için aşağıdaki faaliyetler gerçekleştirilmiştir.

-Kızılırmak sahil parkı ağaçlandırılmış ve turizm sezonunda araç trafiğine kapatılarak sahildeki park alanlarında düzenleme gerçekleştirilerek park alanlarında hizmet veren cafelerin hizmetine sunulmuştur.

-Türkiye genelinde yoğun bir tanıtım faaliyeti gerçekleştirilmiş, İlçenin turizme hazır olduğu vurgulanmıştır. Osmancık'ın tarihi potansiyelini oluşturan Koyunbaba türbesi ve köprüsü, İmaret camii, Baltacı Mehmet Paşa çeşmeleri ve Akşemsettin camileri üzerinde durulmuş ve uygun olanlar için restore işlemleri gerçekleştirilmiştir.

-Osmancık'ın yöresel yemekleri olan Irgat böreği ve Yırtmaç'ın patenti alınmıştır.

-Çevre il ve ilçelerdeki okul ve kurumlar gezi için Osmancık'a davet edilmiştir.

-Sahil bandında Osmanlı kültürünün yaşatılması için iki adet Faytonun kullanıma sunulması girişimleri son noktaya gelmiştir.

- Turizm hizmeti sunan acente sahipleri Osmancık proğramı hazırlayabilmeleri için Osmancık'a davet edilmiştir.

-Adatepe mesire yerinin suyu getirilmiş ve piknik alanı kullanıma hazır hale getirilmiş, bank vb. oturma grupları hazırlanmıştır.

Bu çalışmalara ek olarak daha pek çok faaliyete turizm için imza atılmıştır. Hiç şüphesiz böylesine güzel faaliyetleri gerçekleştirenleri alkışlamak gerektiği kanaatini taşımaktayım. ancak bu faaliyetlerin yetersiz olduğunu ve turizm için Osmancık'ta daha fazla çalışmaların yapılması gerektiğini düşünüyorum. Turizm için henüz yolun başında olan Osmancık'ta belediyenin çalışmalarını tamamlamak ve yeni faaliyetler üretmek adına önümüzdeki yaz sezonunda çalışmalarına ivme kazandırması gerekmektedir. Bu bağlamda belediye çalışmalarına ışık tutmak adına haliyle önerilerim olacak. Bu önerilerimi sıralayacak olursak.

Her şeyden önce gerçekleştirilmiş olan mevcut faaliyetlere sahip çıkmak park ve bahçeleri korumanın önemli olduğunu düşünmekteyim.Gemici sahil bandında oluşturulan parkı geçtiğimiz Pazar günü gezdim. Ancak ne yazıktır ki henüz yeni yapılan bu park alanının sarhoşların uğrak yeri olduğunu , bira şişelerinin ortalık yerlerde bırakıldığını, Hatta otantik bir görünüm sağlayan taş tertuarlardaki taşların yer yer söküldüğünü gördüm ve içim sızladı. Belediye diğer park alanları ile birlikte mevcut parkın da korumasını yapmalı, uyarı yazıları asılmalı ve gerekirse belediye ses yayın cihazından eğitim ve bilgilendirme adına ilanlar yapılmalıdır.

En kısa zamanda Osmancık'a en az yüz elli yatak kapasiteli 3 veya dört yıldızlı iki otel kazandırılmalıdır. Her iki sahil bandını oluşturan yaklaşık 1,5 kilometrelik alanda Kızılırmak suni olarak yükseltilmeli ve sandal ile gezinti alanı oluşturulmalıdır. Belediye öncülüğünde sandalcılık teşvik edilmeli ve temin edilecek sandallara Osmancık'ı simgeleyen "Pirnçkentli", "Pimoliza" vb isimler verilmelidir.

Sahil bandında ticari faaliyet gösterenler belgeye bağlanmalı, sürekli sağlık kontrolü yapılmalı, zabıtalar masa sıklığı, zemin temizliği vb. kontrolleri sürekli yapmalı ve günde 18 saat devriye bulundurulmalıdır. Alandaki müzik sesi sürekli belirli bir düzeyde tutulmalıdır. Mısırcı, pamuk şekerci, dondurmacı vb. seyyar satıcılara tek tip Osmanlı kıyafeti zorunluluğu getirilmelidir.

Fayton güzergahları belirlenmeli ve faytonculara Osmanlı kıyafeti uygulaması getirilmelidir. Bölgede sergi alanı ayrılmalı ve sezon boyunca kişi ve sivil toplum örgütlerinin faaliyetlerine ağırlık verilmeli ve bu çalışmalar bir takvime bağlamalıdır. Irmak üzerinde Osmanlı kıyafeti ile balık ekmek satan sandalcılar oluşturulmalı ve sezonluk bu faaliyet belediyece teşvik edilmelidir.

Sandal turu için ruhsat imkanı verilmeli ve ücretli sandal turu teşvik edilmelidir. Özellikle Cumartesi ve Pazar günleri Adatepe'ye servis konulmalı ve yol ıslah edilmelidir. Belediye öncülüğünde broşürler bastırılmalı ve Osmancık'ın ayrıcalıkları geniş kitlelere duyurulmalıdır. Ulusal tv kanalları sürekli davet edilmeli ve sezon boyunca tv çekimleri ve gösteriler eksik bırakılmamalıdır.

Sezon boyunca halk gösterileri ve yöresel oyunlar tertiplenmeli ve başta Çorum belediyesi ile işbirliğine gidilerek Çorum'daki günü birlik turizm potansiyeli Osmancık'a çekilmelidir.

Osmancık dokuma tezgahları canlandırılmalı ve sahil bandında açık alanda bu dkuma tezgahını kullananlar teşvik edilmeli ve gösteri eşliğinde üretilen Osmancık dokumaları konuklara pazarlanmalı ve yeni istihdam alanları oluşturulmalıdır.

Osmancık'la ilgili hediyelik eşya satıcılığı teşvik edilmeli ve bu alamda da yeni istihdam alanları açılmalıdır

Yukarıda özetle anlatılmış olan turizm faaliyetlerine kısaca özetlemeye çalıştığımız bu faaliyetlerde eklenirse Osmancık'ın turizm fotoğrafı tamamlanacak ve Osmancık turizm pastasından hak ettiği payı mutlaka alacaktır.

Haydi kolay gelsin!

Salım SAVCI

TÜRKÇEMİZDE KA HARFİ VAR MI?

Ara sıra telefonla arayanlar olur. Onlara kesinlikle cevap veririm. En son telefon çaldı:

-Efendim, siz k K (ke okunur), ka okunmaz diyorsunuz. Ama TV (TEV) (TİVİ değil)'lerde sorumlu kişilerin:

CEHEPE yerine CEHAPE

MEHEPE yerine MEHAPE diye söylediklerini duyuyorum. Okula giden oğlum ile kızım:

-Baba, yine bir çam devrildi diyorlar.

Lütfen beni aydınlatınız. Saygılar.

Türk alfabesi (ABECESİ) 1.XI.1928 yılında (79yıl önce) (1353) sayılı yasa ile kabul edilmiştir. Her harfin okunuşu da yasada vardır.

14. harfimiz K,k (ke okunur)

Bu açıklamaya göre; K,k harfine;

- ke

- ka diyerek. Doğru söyleyenlere, yanlış söyleyenlere siz de tanık olacaksınız.

-Yine birisi, bir çam devirdi diyeceksiniz.

Ağzınıza sağlık!

Hasan Latif SARIYÜCE

MAKEDONYA TOPRAKLARINDA

Sonunda çıkıyoruz Yunan kapısından. Makedonya kapısına giriyoruz. Hava sıcak, nemli, sıkıntılı. Tur yöneticisi sevimli Vesile Ataberk Hanım hemen pasaportlarımızı toplayıp gidiyor. "Otobüsten inmeniz gerekmeyecek. Çünkü kapıda bizden başka geçiş yapacak kimse yok. Hemen dönerim " diyor. Dönüyor dönmesine ama tam yarım saat sonra damgalanmış pasaportları dağıtıyor. Gene bekliyoruz. Bir on dakikasında bir polis giriyor içeriye. Bir suratımıza, bir eline aldığı pasaportlarımızdaki resmimize bakarak yeniden toplayıp gidiyor. Otobüsü boşaltıyoruz. Yol mu şaşırdı, ne hal ise bir Almancı Türk otomobiliyle geliyor. Yunanistan üzerinden Türkiye'ye geçecekmiş. Onunla konuşuyorum. "Abi" diyor, "Bu Makedonlar Türkleri sevmez. Hele bu çevrede halkın çoğu Yunanca konuşuyor. Yunanlı görünce sevinirdirik kuşuna dönüyorlar. İçlerinden çoğu "Ah biz neden Yunanistan'a bağlanmadık" diye dizlerini dövüyorlar". Ben "Belki bu tarafta yaşayan küçük bir azınlık böyle düşünüyordur" diyorum. "Biz Makedonları severiz. Kayp kalbe karşıdır. Bildiğim kadarıyla onlar da bizi severler. Sonra on yıl önce Makedonlar bağımsızlıklarını kazanıp Makedonya adıyla devletlerini kurmak istediklerinde Yunanlıların yaptıkları kolay unutulacak gibi değildi. Makedonya adını kullanamazsınız diye tutturdular. Tutturmak ne söz, bayağı efelendiler. Nerdeyse körpe devletin üzerine ordu süreceklerdi. Türkiye hemen varlığını gösterdi. Makedonlara arka çıktı. Bütün platformlarda onları savundu. Güvenceler verdi. Yardım yaptı. Genç Almancı bilgece başını iki yana sallıyor: "İyilik çabuk unutulur abi !" Diyordu.

Sahi Yunanlılar Makedonya adına neden karşı çıktılar? Neden büyük bir gocunma duydular? Şunun için ki Yunanistan'ın kuzey kesimleri Makedonya diye anılır. Eski Makedonya'nın başkenti Selanik'ti. Bu bölgede Makedon'ca konuşan çok sayıda insan yaşıyor. Ayrıca Bulgarca konuşan Müslüman Pomaklar ve Çingeneler de var. Yunanistan Makedonların varlığını kabul etmiyor. Bunları Yunanlı sayıyor, Makedon saymıyor. Tıpkı şimdi Batı Trakya Türklerini Türk

saymadıkları gibi. Tıpkı vaktiyle Makedonya kahramanlarını Makedon saymadıkları gibi. Gezip dolaşan Yunanistan'ın Makedonya kısmını. Ana dilleri Makedon'ca olan bir çok insan göreceksiniz. Ne Helenistik çağda,ne de sonrasında Yunanca hiçbir zaman Makedonların konuştuğu bir dil olmadı. Böyle olduğu halde Makedonların tarihi kahramanı İskender'i dünyayla Yunan diye tanıttılar. İskender'in Yunanlılarla ilgisi,Yunanlı Aristo'nun öğrencisi olmaktan ileri gitmemiştir. Bizim nesillere bile okullarda İskender'i İskender-i Yunanni diye okutmuşlardı. Selanik adını Yunanlılar değil İskender koymuştur. Thessalonike İskender'in kız kardeşinin adıydı.

Fransızların Edmond Abaut (1828-1885) adında bi yazarı vardır. Öğrenimimim bir kısmını Yunanistan'da yapmıştır. Yunanlılarla ilgili Çağdaş Yunanistan adlı bir inceleme kitabı,bir de gene Yunanlıları anlattığı Tolia adlı bir roman yazmıştır. Ünlü yazar,bu iki kitapta vardığı sonuçu şöyle açıklamıştır:"Yunanlılar hiçbir şeyi kendi gayretleriyle yapmamışlardır. Kendi alın teriyle kazandıkları tek şey şöhretleridir".

İskender zamanında Yunanlılar beş on bin nüfusla site devletlerinde yaşıyor,birbirleri ile boğazlaşıyorlardı. İskender'den de bir hayli dayak yemişlerdi. Tebai şehrini yerle bir eden İskender'di. Tarihte önemli bir aydınlanma döneminin adı olan ve İskender'in doğu seferiyle başlayıp üç yüz yıl süren Helenistik Çağda Yunanca,Yunalıların hiçbir çabası olmadan bütün Akdeniz kıyılarına yayıldı. Bu dil,Akdeniz tümüyle bir Roma İmparatorluğu gölü olunca varlığını bu günlere kadar bölük,pörçük sürdürme olanağı buldu. Makedon dostlarımız bizi Yunanlılar gibi bir buçuk saat betletmediler,bir saatte serbest bıraktılar.

Gümülcene'den çıkınca Manastır yolunu tuttuk. Bir saat bile girmeden Manastır'a ulaştık. Şehir düzlükte. Adına Bitola yapmışlar. Otobüsümüz şehrin merkezinde büyükçe bir parkın kıyısında durdu. Osmanlıdan kalma askeri lisesi bu parkın içerisinde. İki katlı,dört köşeli,ortası avlulu,çok büyük bir yapı. Daha ilk başta on dokuzuncu yüz yıl Osmanlı yapısı olduğu belli oluyor. Mustafa Kemal Atatürk Selanik Asker Orta Okulunu bitirdikten sonra Manastır Askeri Lisesine geldi. Burada kendisinden bir sınıf ileride olan geleceğin ünlü hatibi ve özgürlük savaşçısı Ömer Naci,Mustafa Kemal'e;Namık Kemal'in şiirlerini ve yasak Jöntürk yazarlarını tanıtmış,siyasi konulara ilgi duymasında etkili olmuştur.

Manastır'da onursal bir Türk konsolosu var. Mithat Enver Cemal Bey. Kendisin lise önünde bizi bekliyor bulduk. Orta yaşlı,kültürlü,Türkçe'yi çok iyi konuşan,son derece nazik,kibar ve de güzel bir insan. Türkiye'yi,Atatürk'ü bizlerden çok seviyor. Eski lisenin ikinci katında,parka bakan taraftaki Atatürk Anı Salonu'nu kendi çabalarıyla kurmuş. Bize burasını gezdirdi. Atatürk'le ilgili eşyalar,resimler.. Bir de Atatürk için yazılmış kitapların toplandığı kitaplık var. Müze bakımlı. Ne var ki aynı bölümdeki tuvalette sular akmıyor. İçeri girilecek gibi değil.

Mithat Enver Cemal Bey,müzeden sonra bize kenti gezdirdi.. Türklerden kalan yapıları gösterdi. Kentin ortasında 1509'da yapılan İshakiye Camisi güzel Sanatlar Galerisi olmuş. Bütün Balkanlarda rastladığımız Türk eserlerini gözlerden saklama gayreti burada da görülüyor. Bu güzel caminin burnunu dibinde camiden daha yüksek,bütün duvarları siyah cam kaplı bir bina yapmışlar,ne olmuş biliyor musunuz ? Cami bir iken iki olmuş. Bir cami de camlı binanın içinde görünüyor. Hem de bütün görkemiyle.

İshakiye camisi kapalı olduğundan içine giremedik. 1559'da yapılan;halen ibadete açık olan Yeni Camiyi gezdik. Çevresi bakımsız. Manastır'da ayakta kalan beş camii var. Bunların dördü camilik görevini sürdürüyor. Şehirde iki bin kadar Türk yaşıyor.

Manastır'da kentin ortasında 175 yıl önce Osmanlı'nın yaptırdığı saat kulesi dimdik ayakta. Mimarlık yönünden oldukça değerli bir eser. Boyu minaresinden daha yüksek. Kulenin eskiden kalma tarihi saati sökülmüş. Bir daha yerine konulmamış. Makedonya bağımsız bir devlet olduktan sonra yaptıkları ilk iş kulenin tepesine kocaman bir haç dikmek olmuş. Oysa buradaki camilerin minaresinde hilal alem yokmuş. Müslümanlar Hıristiyanları incitmemek için minarelere alem yerine yumruk büyüklüğünde bir maden parçası koymuşlar. Böyle bir ortamda Makedon yöneticileri kule tepesine haç koymanın kabalığını fark ederek söktürmüşler. Şimdi kulelin tepesinde ne haç ne de hilal var.

Konsolos Mithat Enver Cemal Bey çarşının ortasında altı dükkan olan iki katlı bir evi gösterdi. Burası,kızı lise öğrencisi olan Mustafa Kemal'e gönül vermiş Rum tüccarın evi imiş. Mustafa Kemal bu kızı Selanik'e kaçırmış. Babası arkasından giderek kızını geri getirmiş. Tezgahtarına bir tene dolusu altın vererek kızı ile evlenmeye razı etmiş. Bu olaydan sonra Rum tüccarı fazla kalamamış Manastır'da Selanik'e taşınmış.

Yazar Tarık Dursun K,Manastır'a giderek bu öyküyü araştırmış,allayıp pulladıktan sonra bir gazetede birkaç gün süren bir yazı dizisinde anlatmıştı. O yazıda aklımda kaldığına göre,genç Mustafa Kemal kızı trenle kaçırmak üzere iken Manastır'da zaptiye memuru olan dayısı tarafından engellenmiştir.

Atatürk'ü anlatan iki kitapçık yazdım. Manastır'da kız kaçırma öyküsüne hiçbir kaynakta rastlamadım. Ne var ki,Mustafa Kemal gibi son derece yakışıklı bir gence kızların gönlünü düşürmeleri de olmayacak bir iş değil. Gene de bu öykü gerçek olmaktan çok bir efsane niteliği taşıyor. Büyük kişiler hakkında böylesine söylenceler her yerde görülür. Zaman geçtikçe dallanır,budaklanır,yeni yeni varyantları çıkar ortaya. Ben bu öyküden biraz da turizm amacı güdüldüğünü sezdim.

Mithat Enver Cemal Bel,bizi çarşı içinde bulunan konsolos binasına götürdü. Üz küçük odayı üç büyük ülkenin (Türkiye,Fransa,İngiltere) onursal konsolosları kullanıyorlarmış. İçeri girdiğimizde zayfı, ufak tefek sevimli bir bayanla karşılaştık. İngiltere konsolosu imiş. Buradan çıkışta çarşı ortasındaki ünlü çeşme ile hemen yanı başındaki havuza gittik. çeşme gürül gürül akıyordu hâlâ. Havuzda öylece duruyordu. Hepimiz birkaç yudum su içtik çeşmeden. Orada hanımlar Atatürk'ün de sevdiği o önlü Manastır türküsünü söylediler.

Manastır'ın ortasında var bir çeşme, canım çeşme
Manastır'ın kızları hepsinden seçme biz çalar oynarız
Manastır'ın ortasında var bir havuz canım havuz
Manastır'ın erkekleri hepsinden yavuz biz çalar oynarız.

Bu sırada dilenci Çingene çocukları etrafımızı sardı. Para istiyorlar. O kadar arsız şeyler ki; yanımızdan zor uzaklaştırdık. Makedonya gümrüğünde biraz buruklaşan duygularımız Manastır'da duruldu. Neşemiz yerine geldi. Hangi ülkeden geldiniz diye soranlara Türkiye'den dediğimizde yüzleri ışıldıyor,dost bir ülkenin insanlarıyla karşılaştıklarını hemen belli ediyorlar. Makedonlar,öbür Balkan ülkelerinin insanları gibi güzel insanlar. Sıcak kanlı,sokulganlar. Bir şey sorduğunuzda güler yüzle karşılık veriyorlar. Yardımcı olabilmek için adeta çırpınıyorlar. Kentlerin görünümü,çarşılarının cansızlığı yoksulluk sınırını aşamadıklarını gösteriyor. Ne varki sokaklarda son moda giyinmiş mini etekli kızlar dolaşıyor ve çok sayıda lüks Mersedesler… Moda yoksulluk sınırı filan tanımıyor. Bizde olduğu gibi liseden mezun olacak öğrenciler mezuniyet balosu için kıyafet arama yarışında idiler. Hatta bazı kız öğrenciler abiye kıyafetlerle dolaşıyorlardı.

Selma GÜRSEL

ÇİLEK REÇELİ

2 kilo küçük boy çilek
2 kilo toz şeker
2 adet nohut büyüklüğünde limon tuzu

Çilekler bol su içerisinde yıkanarak yeşilleri temizlenir. Çilekler büyük bir tencereye konulur. Ayıklanan çileklerin üzerine 2 kilo toz şeker ekilerek karıştırılır. Biraz bekletilen çilekler kısık ateşte kepçe ile karıştırılarak pişirilir, kaynayınca 10 dakika dana pişirilen çileklerin üzerinde biriken köpükler kepçe veya kaşıkla alınarak atılır. 10 Dakikanın sonunda 2 adet nohut büyüklüğündeki limon tuzu reçelin atılarak bir taşım kaynatılarak ocaktan indirilir. Soğuyan reçel kavanozlara konularak, soğuk bir ortamda saklanır.

BİZDE Mİ DÖNELİM GERİ

Ana yasa baba yasa
Milleti aldı kuru yasa
Benzin atma sönmüş köze
Bizde mi dönelim geri
Altı oku zedeledi
Badeleri zedeledi
Talabani, Barazani'yi yedi
Tekrar geri mi dönelim
Menderes, Saddam'dan ne haber
Yerlerini başkaları aldı
Sade Çankaya'mız kaldı
Yine mi dönelim geri
Atatürk döktü denize
Getirdiniz yüze yüze
Yurt ettiniz Ege'mize
Tekrar geri mi dönelim
Aranızda çözüm bulun
Ne işi var sağın solun
Vatandaşı bölüm bölüm
Yine mi dönelim geri
Size sözüm Türk Milleti
Bundan var mı daha kötü
Karıştırma Kürdü Türkü
Yine mi dönelim geri
Hani değişiklik olmadı
RIZA'NIN yüzü gülmedi
Evet, hayır ne bilmedi
Bizde mi dönelim geri

Şükriye BEZGİN

YORGUN AKIYOR GECELER VE GÜNLER

Yorgun akıyor günler ve geceler
Arsızca sırıtıyor zincirleme yenilgiler
Bin bir türlü kahır var yüreğimde
Sürekli tökezlemeler...
Kırıntısı kalmamış umudun
Yoldaşım olmuş kâbuslar
Gizil bir güce teslim etmişim iplerimi
Oynuyor benimle dilediği kadar...
Çorum 18.09.2000

Paşa ÇETEN
YAĞMURLA
Dağlar,Denizler,
Irmaklar,
Ve her şey.
Yağmur gıpta eder her birine
Ve bir kartpostal
İnfazda yakalar
Kapkara bir hayatın bekçilerini
Denizlerin en koyu dehlizlerinden kopup gelen
Bir damla suya onca ateş
Nasıl yakılır?
Nasıl kirletilir insan?
Dışa vurur
Gözlerinin ateşine yenik düşen zulümler
O ateşi paylaşmak isteyen yağmur
Paylaşmak ister
Özgürlük ve şahadetle her şeyini
Mükerrer isimler, resimler.
Mükemmel kan yığınağı, göz yaşı sağanağı
Rütbelerle örtülen lekeler
Görünüverir yağmurun penceresinde
Hüzün ardıma düşmüş yağmurla beraber

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!
YAPTIKLARIM YAPACAKLARIMIN GARANTİSİ ALTINDADIR!
Hazırlayan ***Mahmut Selim GÜRSEL*** *yazışma adresi corumlu2000@gmail.com*
Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edinmiştir.
Gizlilik şartları ve Telif Hakkı © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. M.S.G. ÇORUM
BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 9 SAYI 100 25 Haziran 2007

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

Mahmut Selim GÜRSEL 100. SAYI
Mesut ARTAR ÇORUMUN KADERİ BU DEĞİLDİR
Suhubi Ulvi CIRIL İYİ NİYET
Ali EMİROĞLU İŞİN YOKSA YAZIYA DEVAM
İsmet ÇENESİZ HAC VE UMRE
Üzeyir Lokman ÇAYCI KURBAĞANIN GÜNLÜĞÜ
Mustafa Nevruz SINACI 21. YÜZYIL TÜRKİYE'Sİ VE KIBRIS
Hasan Lâtif SARIYÜCE HÜRRİYET KAHRAMANININ MEMLEKETİNDE
Selma GÜRSEL FASULYE KAVURMA
Üzeyir Lokman ÇAYCI YAZ KARDEŞİM
Rıza HARDAL KOLAY KOLAY ÇANAKKALE GEÇİLMEZ
Güner KAYMAK AVRUPA PAKTI

Mahmut Selim GÜRSEL

100. SAYI

Allah C.C. Nasip ederek bu günleri de gösterdi. Zamanın behrinde Çorumlu 2000 Dergisinin hazırlığını yaparken fikir sorduğum iki arkadaşın burada kulakların çınlatmak her halde gerekli. Neden mi?

Nedeni bu arkadaşlar 1998 tarihinde bir Pazar günü Gürsel Yayınevinin o günkü Ölçek İş Merkezinde bulunan büromdan çıkarak biraz yürüyelim diyip, emniyet sarayının oradan geçerken arkadaşlara ben dergi çıkartmayı düşünüyorum. Sizlerde yazı verirseniz burada yayınlarım dediğim. İsmini Çorumlu2 mi olsun? Diye sorduğum iki arkadaş. Benimle sonraları alay için söyledikleri ve o yıllarda önümüzde bulunan 2000 yılını kastederek ÇORUMLU 2000 koy diye tekliflerini kabul ettim. Dergimin adını ÇORUMLU 2000 AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT ismi ile yayınlayacağımı söyledim. Çorum'da ilk olarak ISSN alınarak 63 sayı basılan 23'ü sayıdan beride sanal olarak yayınlanan ve bu gün yayınına "Ekonomik sebepler ve Çorumluların katkı vermemeleri"nden dolayı sanal olarak yayınlanan ÇORUMLU 2000 dergimin 100. sayısı bu gün görüşünüze sunulmuştur.

Bir işi yapabilmek için önce bilgi, sonra kapitalin olması ve araştırma ve geliştirme (ARGE) yapılması gereken bir girişim olduğu malumdur. Çorum'a bir ilk olarak açtığım ve 27 Mayıs ayında kutladığımız "GÜRSEL YAYINEVİ"NİN amaçlarından bir tanesinin de yapılacak ticari faaliyetlerden kazanılacak kapitali çalışmalarını bastırma imkânı olmayan yazarların eserlerini gün yüzüne çıkartma ve yayınlama düşüncesi olması maalesef Çorumlular tarafından her nedense benimsenemedi. Tabii bu bir görüş ve kültür farklılığı olmasından başka yayınevinin hizmetlerini kendilerine rakip görmelerinden ileri gelmesidir.

Gelen geçti, konan göçtü hesabı ile eskileri açmamızın hakkımızda yanlış bilgi ve düşünceleri bertaraf etmek görevi ile bu satırları yazıyorum. Yayınevimizin Çorum'un en güzel dergisi ile Çorumluların karşısına çıkması pek çok kişiyi şok etmesi ve ilk sayılarda bazı gecikmelerin olması bizim acemiliğimiz ve yazı veren arkadaşların yazıların geciktirmesinden başka Ankara'da bastırdığımız derginin de zamanında gelmemesinin etkenleri fazladır.

Yayınevi olarak Çorum Valiliği Bütün ilçe Kaymakamlığı ile abone olarak destekleri haricinde başka bir katkılarını görememem, zamanın belediye başkanının ise dergiye sadece Çorum Belediyesini 1 sayı abone etmeleri, günlük gazeteleri katkı amacı ile o günlerde otuzun üzerinde aboneliği olması dolayısı

ile zaten belediyeye benim tarafımdan en az 9 adet dergi bırakmama karşılık gülünç bir abone teklifinin bir iki yıl encümenden çıkmasına karşı o dergi paralarını da almaman sebebini anlamışsınızdır. O günkü politik konuşmalarda bizlerden birisinin, ÇORUMLU 2000 abonesiyiz, destekliyoruz, denilmesinde; hangimizin kaç abone olundu? Sorusunu soracağı ya da belediye bünyesinde bulunan müdürlüklere de gazeteler gibi alındığı düşüncesi olmayacak mıydı?

Bazı firmalarında bize reklâm vererek destek verdiklerini zan etmeleri de bizce ve basın işleri ile uğraşanlar tarafından basılan emtianın sayfa maliyeti, vergisi ve KDV si ile birlikte katkımı yoksa başka bir şey mi yaptıkları da konuşulabilecek bir olgudur.

Basılan dergimizin 63 sayısında aldığımız dergi paraları da ancak % 3 olduğu düşünülürse. Bu işin sonucunda elimde bulunan bir evin kaybı ile sonuçlanmış olsa da dergiyi kurarken amacımın birisi olan ve Çorum'da tek parti döneminde 1938 tarihinde basılan "ÇORUMLU" dergisini ekarte etmeyi başarmanın heyecanı bana yetmiş olup, zaten sanal olarak yayınlanan derginin devamında da başarımızın okuyucularımız tarafından bilinmesinin kıvancı yeterli olmaktadır. **2007 MAYIS tarihinde 12406 TEKİL ZİYARETÇİ** okuyucu ve ziyaretçilerimize buradan teşekkür ederim. Geçmiş geçmişte kalmıştır. Bu günlerde ise her ergiye kısıtlı bütçemden yaptığım katkıyı aklım erdikçe, elim tuttukça buradan devam ettireceğim.

Yazı veren arkadaşlarımızdan da yüzüncü sayı için özel yazı istedim. Katılan olmadı. Burada yanlış bir anlama olduğu kanısındayım. Ben beni övmelerini değil, yüzüncü yıldan sonra neler yapalım diye fikir katkılarını beklemiştim. Artık yüzüncü sayı yayınlandı. Zaten biz bildiğimizi yapmasaydık arkadaşlarımızın önerilerine gitseydik değil yüz sayı 2 sayı bile yayın yapamazdık.

"Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? "

Saygılarımla!.

NOT: Yeni yazı, bilgi, resim göndermek isteyen arkadaşların corumlu2000@yahoo.com adresime yazmaları ve ayrıca sitemizin iki yerinde bulunan SİZDE YAZIYORSANIZ daki linkte bulunan şartları uygulayınız.

Mesut ARTAR

ÇORUMUN KADERİ BU DEĞİLDİR.

Çorum gelişmişliğiyle, temizliğiyle modernliğe doğru emin adımlarla ilerlemesiyle övüne dursun, şehir içindeki olumsuzluklar bizleri ister istemez "dışı seni içi biz yakar" sözünü hatırlatmaktan öteye gidemiyor.

Gerçekten dışarıdan ilimize bakıldığında son derece temiz ve modern bir şehir görünümüne tanık olursunuz ama içine girdiğinizde o kadar büyük bir çelişkiye girersiniz ki bunu kelimelerle anlatamazsınız.

Dışarıdan bakıldığında Çorum'un son derece büyük bir il olduğunu, göğe doğru yükselen birbirinden modern mimarı ile yapılmış binaları ile ülkemizin en güzel şehirlerinden biri olduğu imajına kapılırsınız. Ancak şehrin içine girdiğinizde bu şehrin ne kadar yanıltıcı bir şehir olduğunu görür ve o nispette de şaşkına dönersiniz.

Şehir içinde girdiğinizde Türkiye'de eşine kesinlikle rastlayamayacağınız tezatlar görürsünüz, şehrin daha da içlerine girdiğinizde kaldırımları işgal edilmiş yaylaların cadde ortasında bu yüzden yürümek zorunda kaldıklarına tanık olursunuz.

Şehrin kenar semtlerine gittiğinizde ise kelimenin tam anlamıyla şoka girersiniz.

Kenar semtlerde başıboşluğun en alasını da yaşamaya başlayacaksınız. Yani açıkçası dışarıdan baktığınız ve imrendiğiniz bu şehrin ne kadar talihsiz ve başıboş bir şehir konumuna getirildiğine tanık olacak ve bu şehirde kanunların hiçe sayıldığını, hiç kimsenin konulan kurallara uymadığını görerek Çorum'u gittiğiniz diğer şehirlerle mukayese ederseniz aramızda ne kadar farklılık olduğunu göreceksiniz. Şehir içi trafiğinin acı gerçeğinden, kaldırımların fütursuzca işgal edildiğinden, cadde ve sokaklarımızın ne kadar başıboş bir duruma geldiğinden istediğiniz kadar söz edin sesinize kulak verilmediğini gözlemlemek bizleri de gerçek manada üzüyor ama birileri Herhalde "Böyle gelmiş böyle gidecek" teorisini benimsemiş olacak ki yazılanlara çizilenlere duyarsızlık göstermektedirler.

Sorumluluk duygusundan uzak şehrin perişanlığı karşısında hiçbir şey yapma özverisini göstermemek bizim ilgili ve yetkililerimize mahsus olsa gerek

ki bu konuda sorumluluk bilinciyle hareket edilmiyor ve başıboşluğun mimarı olmayı yeğliyorlar.

Dünyanın neresinde görülmüştür bir caddenin sağına ve soluna, duble park etmek. Yayaların ve diğer sürücülerin (örneklerden birisi Taşhan ve Farabi caddeleri)geçiş hakkını hangi ilde ellerinden alınmıştır.

Hangi illerde kaldırımlar ve giriş yasağı tüm uyarı ve ikazlara rağmen işgal ve ihlalden edilmekten kurtulamamıştır?

Tabii ki sadece sahipsiz Çorum'da olmaktadır tüm bunlar ve ne yazık ki bunun önüne geçebilmek içinde en ufak bir çaba sarf edilmemektedir.

Çorumun kaderi bu değildir.

Çorum ipsizin sapsızın elinde oyuncak olacak bir il değildir ama yetkililerimizin konuya duyarsız kalması bu şehri bir oyuncak haline getirmiş bulunmaktadırlar.

Bu düzensizlik ve bu duyarsızlık sürdüğü sürece her önüne gelen istediği ve de dilediği şekilde bu şehri yaşanılmaz bir kent haline getirmeye devam edecek ve bizlerde sadece yazılarımızla kalmaya devam edip duracağız.

Bu ikaz ve uyarılarımızı kafasını kuma gömmeye devam eden duyarsız ilgililerin dikkatine bir kez daha sunuyor, görevlerini kendilerine bir kez daha hatırlatmayı görev biliriz.

Suhubi Ulvi CIRUL

İYİ NİYET

İtfaiye'de iken Yenihayat Barajından Çorum'a su getiren boruların bağlantı yerinden birinde su kaçağı olmuş, kaçaktan sızan sular arazide gölcük oluşturmuştu. Arızanın onarılabilmesi için su birikintisinin boşaltılması gerekiyordu. İtfaiye olarak motopomp kurularak nöbetleşe su boşaltılmaya gidiliyordu. Gidilen bölge yerleşim birimlerine uzak, boş bir arazi idi.

Arkadaşlarım oraya giderken gece ne olur, ne olmaz, herhangi bir canlının saldırısına uğrarsınız, kendinizi korursunuz diyerek onlara uzunca bir ağaç sırık vermiştim. Ertesi gün oraya gitme sırası bana gelmişti; bende gittim. Su seviyesi aşağı indiği için; motopompu aşağıya indireyim derken ayağım kayarak su birikintisinin meydana geldiği çukurda sakız gibi yapışkan çamura battım. Çıkmak için çabalarken belime kadar çamura gömüldüm. Çıkmak için çabaladıysam da çukurdan çıkamadım.

Benim bu halimi gören arkadaşım, bir gece önce gerektiğinde korursunuz diyerek arkadaşlarıma verdiğim o ağaç sırığı bana uzattı. O sırıkla beni çekerek saplandığım çamurdan çıkartarak kurtardı.

Başka bir imkânın olmadığı o yerde; o sırıkta olmasaydı kurtulmak için daha çok çabalayacak, beklide panikleyecek, takdir edilen ömür de bitmiş olsaydı ölüm kaçınılmaz olacaktı.

Bu olaydan sonra çok düşündüm. Basit bir tedbir ve küçük bir olabilecek bir olaya önlem için verilen bir ağaç sırık. İnsanın tedbir ve dikkatsizliğin bu dünyada görüyor, yaşamak veya ölmek işte işin özeti bu.

Aslında; bu tür göze gözükmeyen ve dikkat edilince sıra dışı olayları hepimiz farklı yerlerde, farklı şekillerde yaşıyoruz. Bu ve benzeri yaşadığım, gördüğüm, duyduğum olayların neticesine bakıyorum da hiçbir iyilik ve kötülük karşılıksız kalmıyor. Er veya geç bir gün mutlaka iyilik, iyilik olarak; kötülük de kötülük olarak o fiili işleyene farklı şekilde de olsa dönüyor.

Rab'im bütün insanlığı iyilerden eylesin.

Ali EMİROĞLU

İŞİN YOKSA YAZIYA DEVAM

Demokrasiyi Türkler keşfetmiş değildir. Biz, yaptıklarımızı Avrupa'nın yaptıklarından esinlenerek yapıyoruz. İhtilalimizde de, inkılâplarımızda da Fransız ihtilalinin ve Fransız devrimlerinin izleri vardır. Anayasamızdaki "Laik" ilkeler kayıtları da, Fransız Anayasası'ndan alınmıştır. Bunların hepsinin sebepleri vardır.

Aslında, bütün Avrupa demokrasisinin yaptığı da aynı kaynaktan alınmıştır. Böylece, hem Avrupa ülkelerinde ve hem de bütün Avrupa ülkelerinde "Parlamenter demokrasi" usulleri teşekkül etmiştir. Devlet başkanları, Cumhurbaşkanı adı altında, meclisler tarafından seçilmişlerdir. General De Gaull'e kadar da, Fransa'da Cumhurbaşkanı, Fransız Meclisi tarafından seçiliyordu.

Cumhurbaşkanı seçiminde zorluk oldukça da, meclis kendisini yeniliyordu. Bunlar yine olmaktadır. Şu komşumuz Yunanistan'da bile tatbik edilen usuller bunlardır. Şimdiye kadar, bu sistemden şikâyet edenlere de rastlamamışızdır. Yalnız Fransa, kendisine mahsus yeni bir sistem yaratarak, Cumhurbaşkanı'nı halka seçtirmektedir. Bundan memnun olduğu da şüphelidir.

Dedik ki, Fransa, yeni bir sisteme göre formalitesini ayarlayarak, Cumhurbaşkanını halka seçtiriyor. Yeni bir sistem hazırlamış ve Anayasa ona göre değiştirilmiştir. Bu değişiklikte, akşamdan sabaha olmuş değildir. Türkiye'de olan sistemimiz söylediklerimizin aynıdır. Şimdiye kadar 10 Cumhurbaşkanı bu sistem içinde seçilmiştir. Şimdiye kadar bir şikâyet yaşamış da değiliz. Hatta meclis tıkanmamış ve kendini fesih etme durumuna da gelmemiştir. Bu durumla ilk defa karşılaşıyoruz. Karşılaşmışlar ne yaptılarsa, bizim sistemimiz de aynı olduğuna göre, seçimlere gidip, Cumhurbaşkanını yeni gelecek meclise seçtirmektir.

Türkiye'de, şimdi, bu söylediklerimiz ve Avrupa'da olduğunu anlatmaya çalıştıklarımız olmuyor. Cumhurbaşkanını milletin seçmesi isteniyor. Anayasa değişikliği de, sanki bir türban kanunu gibi, birkaç gecede çıkarılıvermek isteniyor. Bunlarda içtenlik var denebilir mi? Bunları bilgi ile yorumlamak mümkün olabilir mi? Bunlarda iyi niyetin kokusu vardır denebilir mi?

Biz, Cumhuriyet kuruluşundan beri, başkanlık sisteminin de aşıkı bulunuyoruz. Avrupa ülkelerinde başkanlık sistemi yoktur. Başka ülkelerde heveslenmiş değildirler Biz, bunların çok heveslisi görünüyoruz. Amerika'daki başkanlık sistemini öğrenebileceğimiz bir kitap ta Türkçe olarak yayınlanmış

değildir. O zaman, neyimize güvenerek başkanlık sisteminin peşine takılıyoruz? Hiç şüphe etmeyiniz ki, az bilgili oluşumuzun peşine takılıyoruz. “Cehaletimiz” demek en doğrudur da, insanın söylemeye dili varmıyor. Nasıl, “Bekâra karı boşamak kolaydır!” demek adet olmuşsa, cahile de rejim değiştirmek kolaydır. Kulak dolgunluğu birkaç kelimeyi, cahil âlimlik sanmaktadır!

Amerika’daki Başkanlık sistemi, Amerika’da başlangıçta kurulmuştur. Bunun iyi bilinmesi gerekir. Bu sistem, Amerika için alışkanlık yaratmıştır. Sistem diyoruz, sistemden bahsedince, bütün devlet anlayışının bu istikamette yönlendirilmesi ve bu yönlendirmenin kanunlarla düzenlenmesi gerekir. Bu iş kolay olsa, şimdiye kadar bazı ülkelerin de bunları benimsemiş olması gerekirdi.

Cumhurbaşkanımız, bu söylediklerimizin bilincindedir. Yaptıkları da hem yetkisi ve hem de ahlak anlayışımız içindedirler. Cumhurbaşkanımız, bir sistem değişikliğinin gerekli olmadığı fikrindedirler. Akşam geç vakit kızanlar, sabah erkenden sistem değişikliğine giderlerse, evlerinin yollarını bile şaşırabilir.

Yanlış eve girenlerin tarifi, Türkçemizde anlaşılır şekilde açıklanmıştır. Bunları, söylendiği gibi yazıya naklederek, hiç yok yerden düşüncesi az insanların kinlerini üzerimize çekmek niyetinde değiliz.

Fikrimizi açıklayarak yazıyı bağlamak istiyoruz. Sistem değişikliğini biz de istemiyoruz. Avrupalılar, nasıl ki, Demokratik Parlamenter sistemi devam ettirmekte fayda görüyorlarsa, bu faydaları biz de kendi memleketimiz için düşünüyoruz. Sistem değişikliğini Mustafa Kemal yapmıştır. Mustafa Kemal’den dağlar kadar uzak bulunuyorsunuz. Bari yaptıklarını bozmayın da, onları anlama gayreti gösterin.

İsmet ÇENESİZ

HAC VE UMRE

Bu yazımızda ilerde Hac ve Umreye gideceklere faydalı olacağına inandığımız bazı bilgileri aktarmaya çalışacağız.

Her ikisinin de yapılması gereken dini vecibeleri din Hocaları ve rehber Hoca efendiler tarafından anlatıyor. (Zaten bizim bunu anlatmak için ne böyle bir yetkimiz nede yeteri kadar bilgimiz de vardır.)

Hac ve Umre ile ilgili hazırlıkları ve yapılacak vazifeleri ikiye ayırmak lazım, gitmeden önce yapılacaklar ve o mübarek yerde yapılacaklar şeklinde.

1-) İlk önce en az bir ay önceden yürüyüşler yapılmaya başlanmalı. Kendimizi en az 5 km yürüyecek şekilde hazırlamalıyız. Çünkü istediğimiz gibi vazife yapabilmek için çok yürümek icap ediyor.

2-) Gitmeden önce yine en az 1 ay önce aşı olunmalı. Yaşlılar her yıl grip aşısı, 5 yılda birde Zatürre aşısı olmalı.

3-) Küçük bir Türkçe –Arapça lügat bulundurulmalı.

4-) Küçük bir Pet şişe ile Sirke götürülmeli. (Orada da bulunuyor ve Arapça adı Kal.) Güneş çarpmasının en iyi ilacı sirke ve sirkeli su ile vücudu ovmak. İnce bir tülbentle başa ve alna koymakta faydalı oluyor. Ayrıca sirke salatası yapmak ve bunu bol bol içmekte iyi oluyor. (Sirke salatası: Cacığın, sulandırılmış, içine sirke katılmış ve içine az bir miktarda da şeker katılmış halidir.) (Sirke insanın hararetini kesmek yanında bana göre dizlerdeki ağrıya da iyi geliyor. Bunu da ince bir tülbentle sarıp deneyebilirsiniz.)

Biliyorsunuz Hac'cın Kurban Bayramı döneminde ve sayılı günlerde yapılma gibi bir zorunluluğu vardır. Ama Umre öyle değildir. Bu yüzden Umre yaparken gideceğimiz en uygun vakti seçme şansımız bulunmaktadır. Bana göre, sıcağın az olduğu, Aralık, Ocak, Şubat ve Mart ayları daha uygundur. Diğer zamanlarda sıcak çok oluyor. Artan sıcaklarla birlikte çalışmaya başlayan klimalar alerjisi olan insanları hasta ediyor. %90 ımız klimaları nasıl kullanacağımızı bilmiyoruz. Klimalar mikrop yuvasıdır. 15-20 günde bir filtrelerinin değişmesi gerekiyormuş. Bırakın Arabistan'da Türkiye'de bile böyle bir şey yapılmıyor.

Orada dikkatimi çeken başka bir şeyde halıların 8-10 kişinin namaz kılabileceği boyutlarda oluşuydu. (130x500 cm) Serilen halıların secde yerlerinde de 20-25 santim kadar bir boşluk vardı. Sanırım böylece bu küçük boyutlu

halıların havalanması sağlanıyor. Bu halılar fabrikalarda yıkanıp kurutuluyormuş. Türkiye'deki Camii halılarının sağlıklı olması mümkün değil. Halı yıkama makinalarının sözde temizlediği halıların mikrop yuvası olduğunu uzmanlar söylüyor. (Senenin 7-8 ayı grip ve soğuk algınlığından burnumuzun, kulağımızın tutmayışı bundandır herhalde)

Dönüşe yakın alışverişler yapılmaya başlanıyor. Çoğu şey Türkiye'ye göre çok ucuz. Yine de ölçülü olmak lazım. (Paralarınızı iyi muhafaza ediniz ve 3-4 ayrı yere koyunuz. Böylece paranızın çalınması halinde zor durumda kalmazsınız) Hanımınızda yanınızda ise eşyanız çoğalıyor. Bu durumda eşya kargoya da verilebiliyormuş. Bunu da iyice sorup öğrenmek gerekiyor.

Her şeye rağmen çok hoş, insanı huzura kavuşturan ama biraz zor bir ibadet. Allah canı gönülden isteyen herkese nasip etsin. Bu arada en önemli şey SABRI sırtınız, kalbiniz ve beyninizde yaşatmayı öğrenmelisiniz. Onu yaşamayı unutmamalınız.

"Hac ve Umrenizin kabulü ve derecesi geldikten sonraki yaşantınıza bağlı. Değişmelisiniz. Mutlaka değişeceksiniz. Sabırlı ve mutlu olacaksınız" bu sözler Mekke'de yaşayan ve bize rehberlik eden Osman Yıldırım Hoca Efendiye ait. Ben ayrıca Osman Hoca Efendiye, burada vefat edenlerin yıkanmadığını bir arkadaşım söyledi, bunun aslı var mıdır, diye sordum. Osman Hoca katiyen böyle bir şey yok, çok güzel ve itinalı bir şekilde yıkanıyor, dedi.

Not: Medine'de Peygamber efendimizin yattığı, Ravza_i Mutahhara'ya el sürmek, dokunmak mümkün değil. Zaten o kalabalıkta pek doğru da değil. Ama içerisinin daha iyi görülebilmesi için ışıklandırılırsa daha iyi olur kanaatindeyim.

11.06.2007

Üzeyir Lokman ÇAYCI
KURBAĞANIN GÜNLÜĞÜ

Ne kadar ülke varsa gezmişti. Göller ve insanlarla ilgili bir edebiyat dosyası oluşturma niyetindeydi. Gittiği ülkelerden birinde bir partinin genel başkanı yüksek bir kürsüye çıkmış konuşuyordu Kalabalık ilgisini çekmişti. Ezilmemek için kendisine kenarda, kuytu bir köşede yer buldu…

« Bu adam ne diyor » diye biraz yaklaştı. Adamın konuşması kurbağanın hiç hoşuna gitmemişti…

Bu adamın mesleği « kasap » olmalı diye düşündü…

« Oldukça kaba, saygısız saldırgan ve yabanî… Bu haliyle asla kasap olamaz… Benim bildiğim kasaplar güler yüzlüdür… İnsan sevgisi taşırlar, bu kadar merhametsiz olamazlar... » Biraz daha dinledikten sonra:

« Yooo... yoo… bu adam kasap olamaz… Olsa olsa cellattır» dedi…

« Kışkırtıcı sözleriyle başkalarını dahi cellatlığa teşvik ediyor... İnsanlık ve adalet kapıları bu adamın kalbinde tamamen kapanmış! İntikamdan, zulümden zevk alan biri bu! İnancın yerine hırs, sevginin yerine nefret adama sermaye olmuş... Etrafındaki dalkavuklar da, ya menfaat için ya da cellattın eylemlerine ortak olmak için onu alkışlıyorlar…» Kurbağanın kendi kendine konuşmalarını dinleyen bir karınca ona yaklaştı… Nezaket icabı onu korkutmamak için öksürdü… Sonra:

- Günaydın kurbağa kardeş! Diye konuşmaya başladı:

- Bakıyorum oldukça düşüncelisin? Kurbağa:

- Kalabalığa hitap eden şu adam dikkatimi çekti... Kuralsız ve seviyesiz bir üslupla konuşuyor... Millet herhalde bu adamı kendilerine kötülük yapması için seçmiş, diye düşündüm... Cellat gibi birisi! Karınca:

- Biz de tedirginiz... Karınca milleti olarak bu adama ve etrafındakilere fırsat buldukça beddua ediyoruz. Üzerinde yaşadığımız toprakları dahi, düşmanlarımıza satmaktan çekinmediler. Çiftçi bunların çirkin emelleri yüzünden tahıl yetiştiremez oldu. Geçmiş yıllara göre bizler de oldukça zor durumdayız… Şerleri boylarını aştı… İhanetleri zirveye ulaştı… Sen hiç merak etme, insanlar da uyandı feryatları meydanlardan taştı!

Bir karga da her ikisinin kuytu bir yerde yaptıkları konuşmalarından oldukça etkilenmişti. Daldan dala konarak onlara iyice yaklaştı:

- Ben de sizin fikirlerinize aynen katılıyorum... Bu adamların yanlarında arkadaşlarımla birçok kez öttük. Mankafalar ikazlarımızdan hiçbir şey anlamadılar. Üstüne üstlük bir de dindar geçiniyorlar... Yalan... Haksızlık... türlü türlü oyunlar bu adamları tanımlayan hususlar... Aklınıza ne kadar olumsuz şey gelirse bu adamlarda var... Maşallah çevresindekiler de bu adamlardan geri kalır gibi değiller... Hepsi birden el birliğiyle içinde bulunduğumuz ülkeyi perişan ettiler... Biz karga milleti olarak bu adamların defolup gitmeleri için elimizden gelen ne varsa yapıyoruz...

Kurbağa uzun uzun düşündü ve günlüğüne:

« Bu gün bir cellatla karşılaştım, bir karıncayla bir karga da benim görüşlerime katıldılar… » diye not düştü. Karga ve karıncayla vedalaşarak oradan ayrıldı.
Paris, 03.06.2007

Mustafa Nevruz SINACI

21. YÜZYIL TÜRKİYE'Sİ VE KIBRIS

Tarih Temmuz 2006, masamda üç tip gazete var. Biri bizim gazeteler, milletin hür iradesini yansıtan, halka hakkıyla ve lâyıkıyla tercüman olan "ulusal ve yerel basın". Manşetlerinde "elveda Kıbrıs, elveda Kerkük" yazıları yer alıyor. Diğeri mevcut yönetimin sesi, hükümetin kuklası, "Rumlar köşeye sıkıştı" diyor. Öbürü ise, mütareke basını nam medyadan çok renkli bir parça, daha doğrusu paçavra. "KIBRIS İŞİ TAMAM" diye (utanmadan) görkemli bir manşet atmış. Sayfadan adeta sevinç çığlıkları fışkırıyor. Sanki Türkiye'de yayınlanan To Vima...

Çok garip bir tecelli. Tarih tekerrür ediyor. Yönetim uyuyor. 2000'lerin Türkiye' si, 1900'lerin Osmanlı'sından farksız! Sanki birileri zaman tünelinden Osmanlı'nın Bab-ı Ali'sini alıp, günümüz Türkiye'sinin Başkent' ine ışınlamış gibi !.. 2006'nın Başkent Ankara'sında, devleti yönetme sorumluluğunu üstlenen bir kısım sivil-asker, politik-acı, siyasetçi, bürokrat zevatın, bir "resmi", bir de gayr-ı resmi görüşü var.

Medyasında ise, Ali Kemaller ve isimsiz kahramanlar, vatan hainleri (dahili bedhahlar) ile Türkiye sevdalıları göğüs göğüse, kana kan, dişe diş mücadele veriyor. Bir taraf yalanla-talanla, deveyi hamuduyla yutup koşmakta, diğer taraf fazilet timsali.

Resmi görüş, bir kısım işbirlikçi, gafil ve 'enternasyonallerin' üstün çabaları ile 1963'de Ankara antlaşmasıyla başlayan, İhsan Sabri tarafından mamul "Annan Plânı" ile ivme kazanan ve gümrük birliği anlaşması kapsamında taviz üstüne taviz verilen bir sürecin devamı niteliğinde. Milletin sesini dinlemeyen, sözünü tutmayan, vaadini yerine getirmeyen, büyük Atatürk'ün vasiyetini görmeyen, görmezden gelen ve milli menfaatleri hiçe sayan "statüko" bizim gazete'nin dediği gibi milli dava Kıbrıs ve tapulu mülkümüz Kerkük'ten (ABD ve AB istiyor diye) vazgeçmek eğiliminde.

Tıpkı "Abdülhamid Düşerken" filminde bütün çıplaklığı ile açıkça yansıtıldığı ve gözler önüne serildiği gibi!.. Devleti yönetenlerin ağzı başka konuşuyor... Kafalarının içindeyse bambaşka tilkiler dolaşıyor. İlişkiler, bağlantılar, millet den gizli verilen sözler ise bambaşka. Bazı 'danışmanların' hesabı ise çok daha farklı. Aslında kimsenin kimseye güveni kalmamış. Bu arada koltuğunu korumak isteyenler de, yabancı bir ülkenin başkentinden medet umuyor. 1900'lü yılların başında, Osmanlı hanedanı, tahtından düşürülüyordu.

2000'li yıllarda ise Atatürk, gönüllerdeki tahtan düşürülmek isteniyor. AB "fotoğraflarını da resmi dairelerden indirin", "şu ulusalcılar da çok oldu, toparlayın atın içeri kerataları" diye talimat veriyor.

Yönetim angaje olmuş bir kere... Atatürk ilkeleri ve Türk İnkılâbı yolunda çizilen istikrarlı politikalardan ödün üzerine ödün veriliyor. Milletin sesini dinleyen yok. Hasılı, buna 'resmi görüş' demek de pek mümkün değil zaten. Ama resmi makamları işgal edenlere göre; KKTC'yi ABD'ye ve Yunan'a – Rum'a teslim ediyoruz ve Başbakanımız ile Dışişleri Bakanımız bu konuda taviz yarışına giriyorlar.

Millete söylenen ise başka: Kıbrıs işi tamam. İzolasyonlar kalkacak, problem bitecek.

Rumlara limanlar ve hava alanları açılacakmış ama izolasyonlar da kalkmalıymış!

Başımızda Kıbrıs'ın önemini, stratejik değerini, tarihi hak, evrensel hukuk ve Türk Milleti'ne mutlak aidiyeti ile milli davanın 'vazgeçilmezliğini' kavrayamamış bir yönetim var. Dahası, adanın stratejik önem ve değerinin de farkında değiller.

Bu çerçevede milletin görüşü şudur: Kıbrıs bir milli davadır. Türkiye devleti ve milleti için vaz geçilmez bir önem ve değeri haizdir. Devletin ve hükümetlerin görevi bu davayı diri tutmak ve her ne pahasına olursa olsun; Londra-Zürich ve Garanti anlaşmaları ile elde edilen kazanımları tekrar ve mutlaka Türkiye ile KKTC lehine tesis, ikame ve idame ettirmektir. Bu antlaşmalardan dönen ve taviz verenler sorgulanmalı, yargılanmalı ve "Kıbrıs sorunu" yine bu antlaşmaların amir hükümleri doğrultusunda çözümlenmelidir. Türkiye'nin hukuken böyle bir hakkı vardır ve bu hak uluslararası kabul görmüş antlaşmalardan kaynaklanmaktadır. Bu kadar sağlam karineler karşısında hiçbir kuvvet ve hükümet geri atamaz.

Asla geri adım atmamalıdır da...

Bu güne kadar geri adım atanlar, kamu vicdanında "vatana ihanet" damgasını yemiştir. Toplum tarafından lânetlenmiş ve dışlanmışlardır. Böyle giderse, bunlarında akıbeti aynı olacaktır. Bunun başkaca bir yolu yoktur. Aynı güruh Kuzey Irak'ı da kendi elleriyle oluşturmuş ve şimdilerde milletin başına belâ etmişlerdir.

Milletin "siyasi mevtalara" tahammülü kalmamıştır.

Milletin ve milli reflekslerin tezahür, telkin ve tebarüz ettirdiği görüş budur. Dahası, Maraş dahil "her karışı vatan toprağı olan" KKTC'den, Rum'a, Yunan'a, AB veya ABD'ye bir karış toprak veren; yahut' da Kıbrıs'tan asker çekmeye yeltenen, "Türk milleti ve Türkiye Cumhuriyeti'nin düşmanıdır" fikri, halkta hakim bulunmaktadır.

Kıbrıs konusunda alçakça taviz verenleri millet affetmeyecektir.

Sağ duyulu, samimi ve dürüst insanlarımız Kuzey Irak (Musul-Kerkük ve Telâfer ile Batı Trakya dâhil diğer Türk yurtları) konusunda da aynı duygu ve düşünceleri içtenlikle paylaşmakta ve seslendirmektedir.

Ancak, bir askerinin kaçırılması mukabili bütün orta doğuyu kana bulayan İsrail'in gösterdiği cesaret, azim, irade, cüret ve kanlı kararlılığa rağmen, Türkiye'yi yönetenler kendi topraklarımız içinde yuvalanmış üç beş eşkıyayı temizlemekten aciz ve zavallı bir duruma düşmüş ve vatan toprağını koruma konusunda dumura uğramış bulunmaktadırlar.

Çok ayıp ve çok yazık değil mi bize!

Bütün dünyaya rezil oluyoruz...

Oysa dünya ve uzay Türklüğü 'nün Kâbe'si olan Türkiye, dış Türkler ve Türklerin yaşadığı ülkeler konusunda, en azından Yunanistan kadar duyarlı olmaya mecburdur. Aksi takdirde Atatürk'ün hitabına muhatap olunamaz. Sebep olunan vebalin altından kalkılamaz.

Hani ne demişti Atatürk: "Efendiler !... Kıbrıs düşman elinde bulunduğu sürece bu bölgenin (Akdeniz Bölgesi'nin) ikmal yolları tıkanmıştır. Kıbrıs'a dikkat ediniz. Bu ada bizim için çok önemlidir.." Lâkin AB'nin, adının dahi anılmasını istemediği, resimlerinin indirilmesini ve bütün emareleri ile tarihten silinmesini istediği Atatürk kimin umurunda. Zaten bunlar Atatürk'ü bilmekten ve O'nun yolunu izlemekten korkan ve kaçanlar değil mi?

Şimdi önerilen plânı biraz daha inceleyip, irdeleyelim. Kıbrıs'ta ne yapılmak isteniyor? Çok büyük ihtimalle; BOB ve BİB'İN sigortası olmak üzere bir ABD deniz üssü' mü? "Bir yandan Abdullah Gül, diğer yandan Tayip Erdoğan söz verdikleri Kıbrıs bombasının ellerinde patlamaması için harekete geçtiler. 2005'in son günlerinde Talat hükümetine uyguladıkları abluka ile Rumlara tek taraflı olarak (burada mütekabiliyet aranmaması büyük bir gaflet ve dalâlettir. Uluslararası bir hakkın kullanılmasından ısrarla kaçınılması anlaşılır gibi değildir) mallarını iade ve dolayısıyla 74'ü işgale dönüştüren yasayı çıkarttıran hükümet, şimdi de altın vuruşa hazırlanıyor.

O açıdan bakmayın siz, Başbakanın (akp) grupta yaptığı "Kıbrıs milli davamızdır" sözlerine. Bunun en ufak bir kıymeti harbiyesi, emaresi bile yok. Öyle olsaydı eğer bugün Denktaş Kıbrıs'ta Cumhurbaşkanı olurdu. Esasen Başbakanın ağzından hiç de duymaya alışkın olmadığımız "milli dava" filan gibi sözler de belli ve de aşikâr ki, setretmeye yönelik. Hani Sabetayların kamuoyuna mal olmuş hülleleri ile konuşmak gerekirse Yahudilerin camiye gitmeleri gibi bir şey bu!

Tıpkı AB ve ABD ile oynanan oyu gibi...

O tarafa başka, millete başka. Bu da, Türk (!) takiyyesi işte...

Dahası eğer Başbakan bu kavramı kullanıyorsa durum acil ve SOS sinyalleri çok güçlü geliyor olarak okuyabilirsiniz. Deniz üssü veriliyormuş. Lefkoşe'de yayımlanan Kıbrıslı Gazetesi hafta içinde önemli bir haber yayımladı.

Fotoğrafları da yayımlanan habere göre Amerikalılara deniz üssü veriliyormuş! Gelin isterseniz haberin devamını Kıbrıslı gazetesinden takip edelim:"(1) "Amerikanlar Gemi konağında deniz üssü inşa ediyorlar. Deniz üssü Gemi konağında, halk arasında "Mangli'nin Limanı" olarak bilinen bölgede inşa edilecek. Moty Industries adlı bir şirket tarafından tersane adı altında kurulacak ve Akdeniz'de dolaşan Amerikan savaş gemilerinin bakım ve onarımı için kullanılacak.

Silopi'de de, sözde "Kuzey Irak'ta yol güvenliğini sağlamak" bahanesi ile Amerikan üssü? Üstüne üstlük, düne kadar "milli" lâfzı taşıyan kurumlarda üst görev ve rütbelerde görev yapmış bir takım Türk (!) vatandaşları da mezkûr şirkette üst düzey görevlisi.

Gelelim haberin devamına: Haberin devamında da hayli ilginç başka detaylar da var: "Maliye Bakanlığı ile yapılan anlaşmaya göre Moty İndustries tesislerin inşası için ilk etapta 30 milyon dolar civarında bir yatırım yapılacak. Güvenilir kaynaklardan edindiğimiz sağlam bilgilere göre, bu yatırımların 5 yıl içinde 150 milyon dolara çıkması bekleniyor.

İnternetten elde edilen bilgilere göre de, Moty İndustries ile anlaşma 2002 yılında imzalanmış 2005 yılında ise yatırımlara başlanmadığı gerekçesiyle Maliye Bakanlığı tarafından iptal edilmişti. Kısa bir süre önce ise ABD Dışişleri Bakanlığının devreye girmesiyle malum anlaşma maalesef tekrar yenilenmiştir". (2)

Haber de yer alan bir başka ayrıntı da şu: "Amerikan Dışişleri Bakanlığı'ndan gayrı resmi olarak elde edilen bazı bilgilere göre ise Amerikan 6. Filosunun Malta liman ve tersanelerini kullandığını ancak buradaki doluluğun Amerikan savaş germileri için de bir ihtiyaç doğurduğu ifade ediliyor. Diğer bir kaynak ise yaz aylarında ülkemizi ziyaret eden Amerikan Senatörler grubunun bu şirketle organik bir bağının bulunduğunu ve KKTC ziyaretinin büyük ölçüde bu amaç için gerçekleştirildiğini belirtiyor."

Şimdi biraz gerilere gidelim. Milletimizin hep bir ağızdan, haklı olarak "Milli Kahraman" diye nitelediği ve yurdun her bir yanında coşkuyla bağrına bastığı (eski) Cumhurbaşkanı Sayın ve sevgili Dr. Rauf Denktaş anlatıyor. İbret ve bilgi tazeleme için kulak verelim: "Görevden ayrıldığımda, mukavemetçi, halkımız arasında beliren endişelere cevaben merak etmemelerini, KKTC'ni ebediyen yaşatmak andını içmiş olan halkımızı yeni, partiler üstü bir oluşumda (belki bir kongrede) birleştirerek KKTC' Nİ ortadan kaldırarak anlaşma yapma meraklıları karşısında faaliyetimizi sürdüreceğimizi söylemiştim. Ancak bu adımı atmadan önce yeni hükümete ve KKTC'ni yaşatma andını içerek Cumhurbaşkanlığına gelmiş olan Sayın Talat'a fırsat vermekte yarar gördüm. Çünkü bu günlere cepheleşmekten gelmiştik. Tek ağızdan konuşmamız gereken günlerde muhalefet olsun diye aksi sesler çıkmaktaydı. Benim attığım her adım, yaptığım her beyanat, Türkiye ile gönül ve iş birliğim devamlı surette ve feci

şekilde eleştiri konusu oluyordu. Bizimkiler diyeceğim mukavemetçiler kanadı da muhalefetin Rum partileri ile işbirliğini, yaptıkları (verdikleri) beyanatları acı şekilde eleştiriyorlardı. Muhalefet günlerinde söylenenler bizi ve Anavatanı derinden yaralayacak mahiyetteydi. Hâlbuki memleketin ve davanın birliğe ihtiyacı vardı. İçimizdeki bu ikilikten Rum tarafı istifade ediyordu.
Bu yeni dönemde cepheleşmeye devam etmiş olsaydık bu durumdan yine Rum yararlanacaktı. Birleştirici olmalıydık. Bu nedenle beklemeyi yeğledim ve beni ziyarete gelenlere de sabırlı olmalarını "KKTC" ni savunmakla, egemenliğimizi korumakla yükümlü ve yeminli Cumhurbaşkanımızı, yeminine sadık olduğu sürece, desteklememiz gerektiğini" açıkça söyledim ve hala söylemeye devam etmekteyim.

Bu görüşümde haklı çıktım. İktidara gelen "derhal, şimdi uzlaşma, Denktaş giderse üç ayda barış" ekibi kısa zaman içinde Rum liderliğinin bizimle ellerinden gelse oksijeni bile, yani teneffüs ettiğimiz havayı bile paylaşma niyetinde olmadığını görebildi. Bu nedenle de Rum tarafından ağır eleştiriye maruz kaldılar. Rum basınında "Bunların yanında Denktaş melek kalıyor" şeklinde yazılar çıktı. Bu Cumhurbaşkanına gerektikçe destek olmayı yeğledim, saygıda kusur etmedim. Yaptığım konumlarda ve yazdığım yazılarda davamızın selameti için düşündüklerimi duyurmaya çalıştım, tecrübelerimden yararlanarak tarihin aynen devam etmesini önlemek için önerilerde bulundum.

Bu arada Sayın Talat, fırsat buldukça, geçmişteki hatalarım yüzünden "kaybedilmiş bir davayı devraldığını, bu kayıptan ne kurtarabilirse kârdır" anlamına gelen sözler sarf etti. Gerektikçe cevap verdim. Geçmişin hataları ne olursa olsun kendisine 22 yaşında ter temiz bir devlet devredildiğini ve bu devleti koruyacağı yemini ile göreve geldiğini hatırlatmakla yetindim. Yüz yüze geldiğimizde de gayet samimi bir hava içinde bunları gündeme getirebildim. O da benimle temasta kusur etmiş değildir. Akıllı ve kültürlü kişiliğini devamlı surette okumakla takviye etmektedir. Yenilik peşindedir ve uzlaşıcı siyaseti nedeniyle kazandığı takdiri kaybetmemeye çalışmaktadır. Bu ilişkileri daha da geliştirerek devam ettirmemiz ve yeni ekibi KKTC"Nİi savunur platformda tutmamız, bu platformda kalmalarına yardımcı olmamız davamız açısından en doğru harekettir görüşündeyim. Herhalde Sayın Talat da anlamıştır ki esas olan uluslararası takdirin ötesinde halkımızın geleceğine yeniden bir kağıt anlaşması ile pamuk ipliğine bağlamamaktır.

Bunlara değindikten sonra bu yazıyı yazma nedenine gelelim: Ankara dönüşü bir arkadaş önüme Afrika gazetesinde Özcanhan'ın "Yeni Bir Şey Söylemedi" başlıklı yazısını getirdi. Sayın Talat'ın basın konferansında bir gazeteci kendisine "Geçen yıl yine buradaydık. Sayın Denktaş'ın o zaman söylediklerini şimdi siz tekrarlıyorsunuz; Demek ki durumda değişen her hangi bir şey yok" mealinde bir soru sormuş. Sayın Talat'ın cevabı: "Ben Denktaş"la aynı olamam... Bir... O barış istemezdi... Ben barış ve çözüm isterim... İki... O,

AB"yi istemezdi, ben AB"yi isterim... Bunlar aynı olmadığımızı göstermeye yetmez mi?"

Başka bir gazeteciye de "Besmelelerimiz bile aynı değildir" dediğini de bir başka yazıda okudum. Ben bütün çabama ve Türkiye'den aldığım bütün desteğe rağmen Rum tarafı ile bir anlaşma yapamadım. Sebebi gayet açıktı: Rum tarafı "meşru hükümet" olarak ve Kıbrıs'ın tamamını içine alma yolunda devam etmeyi yeğlemektedir. Bizimle yeni bir ortaklık kurması için bir zoru, bir motivasyonu, herhangi bir ihtiyacı yoktur. Ancak taktik icabı görüşmeye katılmaktadırlar. Bunlar Makarios'un mirasını çiğneyemezler. Türk tarafını uzlaşmaz göstermek taktiğinde başarılı olduklarını Simitis de hatıratında yazabilmiştir. Ve işte 20 aydır "Denktaş gitse 3 ayda uzlaşacaklarını" söyleyenler de Rum"un bizimle hiç bir şey paylaşmak niyetinde olmadıklarını anlayabilmişlerdir. Bir uzlaşma olabilmesin için egemenlikten, KKTC'de, Türk garantisinden vazgeçmemizi istiyorlar. Diğer isteklerine dokunmuyorum. Ben bu konularda boyun eğmediğim, sağlam durduğum için uzlaşmaz ünvanlını kazandım. Bu ünvanlı kazanmamda o günlerin muhalefetinin de katkısı büyük olmuştur. Şimdi at da kılınç da ellerindedir. Uzlaşma için bu halkın egemenliğinden ve KKTC'den Türkiye'nin garantisinden, Kıbrıs üzerindeki Türk-Yunan dengesinden vazgeçecekler mi acaba? Sayın Talat bu sorunun cevabını vermek mecburiyetindedir. Çünkü bu soruya "evet, vazgeçeceğim" demek hakkı olmadığını kendisi de bilmektedir. O halde uzlaşmaz ünvanına layık olacaktır; bana benzese de benzemese de, benim gibi esas ilkelerin savunucusu olacaktır. Ben uzlaşma için doğru olan her şeyi yaptım, devletten, egemenlikten, Türk Garantisinden vazgeçmedim. Denktaş uzlaşma istemedi diyenlerin karşısında daima anlım ak olarak duracağım. Uzlaşma uğruna benim koruduğum ilkelerden vazgeçenler bu halkın sonunu getirmiş olacaklardır. Onlar bu halkın ve tarihin önünde alınları ak olarak duramayacaklardır. Tarih onları lanetleyecektir. Sayın Talat"ın bu riski göze alması için hiç bir neden yoktur. Rum liderleri Kıbrıs"ın tümüne sahip çıkmak istiyor. KKTC devlet vasfı buna aşılmaz engeldir. Bu engeli Rum'un önünden hangi babayiğit kaldıracaktır? Hangi kuvvetle kaldıracaktır? Bende bu konuda ne böyle bir niyet, ne de böyle bir kuvvet oluşmamıştır."

Burada Türk halkı ve yerli kamuoyunun bilmediği (farkında olmadığı) pek çok mesele açıkça anlatılmakta, safiyet ve samimiyetle dile getirilmektedir. Yazıyı dikkatle inceleyenler açıkça göreceklerdir ki; Uzlaşmaz taraf daima Rum-Yunan yönetimi olmuştur. Bu inadına uzlaşmaz tutumun arkasında ise, başta Yunanistan'ın Akritas Plânı, (adayı Yunanistan la koşulsuz birleştirme) ENOSİS, EOKA ve Megalo-İdea olmak üzere menfur ve meş'um plânları yatmaktadır. Yunanistan'ın arkasında da, salt kendi çıkarları ile BİP ve BOB plânlarının tahakkuku ve Yahudi çıkarlarının korunması için ABD ile "kayıtsız-şartsız Yunanistan destekçiliği" politikası gereği AB vardır. Gerçek budur. Üstelik bu

talep ve niyetlerini ulusal ve uluslararası bütün forum ve plâtformlarda alenen (korkusuz ve çekincesiz) dillendirmektedirler.
Buna mukabil, bizdeki yöneticiler, hiç olmazsa ve en azından % 35 için (KKTC)

81. vilâyetimiz lâfzını edemeyecek kadar pasif, palyatif, güdümlü ve korkaktır. Oysa demokrasi Şehidi MENDERES ve ZORLU nihai çare olarak: "Ya taksim ya ölüm" diye haykırabilecek kadar yürekli ve milliyetperver idi. Günümüz Türk hükümetleri ise, bu yoğun baskı ve karşı tarafa verilen destek nedeniyle 'bu iş nasıl olsa bitti, eninde sonunda Kıbrıs'ı Türkiye'nin elinden almaya kararlılar' gibi bir karamsarlık ve ümitsizlik haleti içinde hareket etmekte ve bir türlü tarihe dayanan ve uluslararası anlaşmalardan kaynaklanan hukuki haklarını kullanmaya hevesli ve istekli görünmemektedir. Bu nedenle ve özellikle AB ile görüşmelerin "entegrasyon" sürecine girdiği bu dönemde "kararsızlık-istikrarsızlık" çifter standart ve iki yüzlülük, milleti aldatma-kandırma, oyalama hakim unsur haline gelmiş bulunmaktadır. Oysa Yunanistan, AB ve ABD haklı olmadıkları bir davada çok kararlı ve saldırgan bir pozisyondadırlar. Şu halde hükümetin, halkından güç alarak daha ciddi, ilmi, kalıcı ve sürekli; Ama Kıbrıs'ın korunmasına ve elde tutulmasına yönelik net politikalar geliştirme mecburiyeti vardır.

Buna mecburdur. AB karşısında taviz veren ve geri adım atan hainler gibi, daha ağır ve vahim bir ihanetle malul olmamak zorundadır. Bu takdirde, millet hesabını soracaktır. Üstelik hainleri sandığa gömmekle kalmayacak, Yüce Divanlarda yargılayacak, sorgulayacak ve ihanetin bedelini en ağır şekilde mutlaka ödetecektir. Bundan kaçış yoktur. Büyük Atatürk'ün dış politika konusunda emanet ve vasiyeti "mutlak mütekabiliyet" hasımlık ve misilleme halinde ise "mukabele-i bil-misil" dir. Kaldı ki, Londra, Zürich ve Garanti antlaşmaları ile buna müstenit 1974 harekâtının haklılığına rağmen; Milli Dava Kıbrıs' tan geri adım atan, taviz-ivaz veren ve/veya mukabelesiz hareket edenler, asla ve kesinlikle Türk kanı taşıyor olamazlar.

Nitekim bu güne kadar bu yolda ve uğurda taviz verenlerin Türk olmadıkları açıkça ortaya çıkmış ve milletçe anlaşılmış bulunmaktadır. Bunlar, kamu vicdanında ağır suçlular ve vatan hainleri olarak tescil edilmiş ve başta sabetaistler olmak üzere, dönme-devşirme, ateist ve paganların ülke idaresinde yer almasının ne büyük riskler taşıdığı ortaya çıkmıştır. Zira tarih boyunca devlete ve millete ihanetle malul zevatın, eninde-sonunda Türk olmadığı ortaya çıkmıştır. Mesele "asil kan" meselesidir. Biline. Neyse, Sayın Denktaş'ın beyanlarını okumaya devam edelim: "Denktaş AB'yi istemezdi" suçlamasına gelince. Bu konuda çok açıklamalarda bulundum. Ben AB karşıtı değilim. Ancak, Rum' 'un AB müracaatının yasal olmadığını savunmak benim görevimdir. Gayri meşru bir Rum idaresi, 1960 antlaşmalarını ve anayasayı çiğneyerek, silahla elde edemediklerini elde etmek için AB"ne müracaat ediyor. Dr. Küçük ve sonra da ben bu müracaatın geçerli olmadığını, anlaşmalara ve

anayasa ters, siyasi bir müracaat olduğunu savunduk. AB Yunanistan"ın şantajına yenik düşerek bu müracaatı onayladı, yürüttü ve en sonunda Rumların referandumda red oylarına rağmen Rum tarafını "Kıbrıs" adına üye yaptı.
Bu yasa ve insanlık dışı süreçte AB"yi doğru yola davet etmek, AB"ye halkımıza yaptığı haksızlığı ve adaletsizliği anlatmaya çalışmak, Rum"un Yunan"ın oyununu izah etmek ve dengeler oluşmadıkça Kıbrıs bir bütün olarak AB üyesi olamaz, aksi takdirde Türklerin haklarını gasp edenlerle suç ortağı olacaksınız demek AB istememek mi? Sayın Talat biliyor mu ki Fikirler Dizisine "önce anlaşma sonra AB" koşulunu koyduran benim? Şimdi Sayın Talat Rum"un meşru hükümet olarak yaptığı müracaata bağlı mıdır? Referandumda bize evet dedirtmek için her şeyi vadeden AB üyelerinin 20 aydır yaptıklarına ve önümüze koydukları mazeretlere rağmen Sayın Talat AB'nin bugünkü durumundan hangi beklenti içinde olabilir?

Sayın Talat KKTC'ne egemenliğe, Türk Garantisine sonuna kadar sahip çıkacaksa ben ona benzemekten gocunmam. Ben bunlara ölesiye sahip çıktığım için uzlaşmaz addedildim fakat umursamadım. Dolayısı ile bu konularda kim kime benzemiş önemli değildir. Önemli olan devletimizi "benzetmeyelim", tarih önünde, devleti satan kişi olarak damgalanmayalım ve halkın yüzüne bakamayacak durumlara gelmeyelim.

Bilgi için: Benim besmelem çocukluğumdan bu yana her Müslüman'ın tekrarladığı besmeledir. Bundan başka bir besmele olduğunu ve Sayın Talat'ın o başka besmeleyi kullandığını kendinden öğrendim. Besmeleden başka Sayın Talat'ın bildiği yeni bir besmeleyi bilen biri varsa lütfen bize de bilgi versin !.. (3)

Ada resmen el değiştiriyor. Olup bitenlere bakılırsa durum bu. Buyurun size haber! "Ada resmen el değiştiriyor." Gidişata bakılırsa ve bu gidişat önlenemez ise, KKTC'yi ABD'ye teslim ediyoruz ve Başbakanımız, Dışişleri Bakanımız taviz yarışına giriyorlar. Yok, Rumlara liman açılacakmış ama izolasyonlar kalkmalıymış! Falan filan...

Altın vuruşun içini doldurmaya, ateşini tutuşturmaya çalışıyorlar! Bunu böyle yapmaya mahkûmlar elbette! Çünkü Brüksel'e verilen sözler ve çıkılmak istenen bir cumhurbaşkanlığı makamı var! O nedenle her şey mubah ve helal. Ama gelin görün ki adada 74 dipçiğini yaşamış Rumlar var. Ne yaparsak yapalım Türklerden korkuyorlar. Hadım olduk, hadım ettiler diyoruz yine de ya olmadıysa diyor! Emin olun tüm mesele bundan ibaret. Rumlar Ankara'nın hiçbir milli siyasetinin kalmadığını, bunun taktik falan olmadığına bir inansalar mesele kalmayacak. Bugünlerde Kıbrıs'ta direnen tek şey bu milletin geçmişi! O geçmişin gölgesiyle ayakta durmaya çalışıyoruz. Hepsi bundan ibaret!

GİDİŞAT "TAKSİM" E Mİ?

Son günlerde Kıbrıs sorunundaki gelişmelerde ben kendi kendime soruyorum: Gidişat Türk politikasının üzerinde yıllardan beri üzerinde durduğu

taksim' e mi? Nereden bu kanıya vardığımı soracak olursanız, önce Akel Genel Sekreteri Hristofyas'ın 1960 anlaşmalarına dönmenin mümkün olmadığını söylemesi, ardımdan TC Dışişleri Bakanı Abdullah Gül'ün Kıbrıs'a yönelik TC önerilerini açıklamasıdır. Bunların üzerinde biraz kafa yorsak yeridir.
İkincisinden, yani TC önerilerinden başlayacak olursak, bunun 1974 sonrasında Kıbrıs'ın kuzeyinde yaratılan sistemin kalıcı olarak tanınmasına yönelik olduğunu görebiliriz. Biz bunun olmayacağı, olamayacağı, daha da ötesi olmaması üzerinde düşünceler taşıyoruz. Neden denirse bir kere güney Kıbrıs'ın, Uluslararası tanımıyla Kıbrıs Cumhuriyeti'nin buna ihtiyacı yok. Zorda olan TC'dir. Artık bir AB üyesi olan Kıbrıs Cumhuriyetine liman ve uçak alanlarını açmak zorundadır. Bundan daha fazla uzun zaman kaçınamaz. Ne kadar daha TC yetkilileri olaya kabul etme yönünde yaklaşmasa da, Kıbrıs'ın kuzeyinde kurulan "devleti" tanıyacak TC dâhil bir devlet yoktur. Açıkçası 1974 sonrası burada yaratılan oldu bittiler kabul göremez, görmeyecektir.. Olayda anlaşmalara ters yapılanlar ve hukuk çiğnenmesi vardır. Bunun teferruatına inmek istemiyorum, onlar zaten ortadadır.

Peki, TC bunu bile bile neden yeni öneriler yaptı diyebilirsiniz. Canım bunlar yeni öneriler değildir ki, öyle üzerinde uzun-uzun kafa yorulsun.. Bu öneriler çok önceden vardı, şimdi toplu olarak allanıp pullanıp ortaya çıkarıldı.. Esasen, Türk siyasetinin Kıbrıs konusundaki politikası 1974 sonrasında yaratılan sistemin devam etmesidir. Bunun biraz kayıplarla olsa da tanınması, uluslararası toplumda kabul görmesidir.

Biz bunun adına, kısaca ve öz olarak 'varılan nokta itibarıyla' taksim diyebiliriz.

Şimdi birde olaya Kıbrıs Cumhuriyeti olarak kabul edilen (Yunanistan'ın uydusu, kara para aklayıcısı, pkk destekçisi ve apo yanlısı) Güney Kıbrıs açısından bakalım.

Kıbrıs Cumhuriyetinin nam çete devletinin amacı ve çabası, özellikle 1974 sonrası Kıbrıs'ın kuzeyinde yaratılan sistemin ortadan kaldırılması üzerine kurulmuştu. Bunun adı, (bu gün) bize göre olduğu gibi onlara göre de işgaldi. Gerçi dünya bunu açıkça seslendirmiyordu ama hukuki anlamında yaklaşımı öyleydi. Hala da öyledir. Kıbrıs Cumhuriyeti'nin (haksız, hukuksuz ve dayanaksız olarak) AB'ne girmesi, TC'nin de bu yolda oluşuyla olay daha bir netlik kazanmış, TC üzerinde baskılar daha bir artmıştır. Açıkça TC Kıbrıs'ın kuzeyinde sınırları açmak, Loizudu olayında olduğu gibi kararları kabul etmek zorunda kaldıysa, halâ daha da buna açık durması da onun en büyük zorluklarıdır. Dolayısıyla TC bunu aşmak ve Londra ve Zürich antlaşmalarına geri dönmek ve asla Kıbrıs'ı AB ile ilişkilendirmemek zorundadır.
Mevcut hükümetin aslında yapması gereken de bu idi beceremedi.
Ama TC sınırları içinde yıllardan beri Kıbrıs konusunda yaratılan hamasete dayalı kültür nedeniyle bunu öyle hukuk kurallarına uygun olarak yapacak güçte

hükümet yoktur, kolayına da olamaz. Yapılabilecek olan mevcudu korumaya çalışarak bir yerlere varmaya çalışmak, olmadı zaman kazanmaktır. Türk hükümetinin önerilerle yapmağa çalıştığı da maalesef budur.
Bu gerçekler ışığında Kıbrıs Cumhuriyeti'nin tavrı bize göre bunun tam aksi olmalı, bunun dışına çıkılmamalıdır.. Bu, bırakın güney Kıbrıs halkını, Kıbrıs'ın kuzeyinde yaşayan Kıbrıslı olarak beni de ilgilendirir. Ve açık yazayım, CTP' nin TC politikasına teslim olmasından sonra bu tavır benim için daha bir önem kazanmıştır. Beklentim de TC tekliflerinin hemen reddedilmesidir.. Aksi halde bunun üzerinde pazarlık bile kabul etmek, yaratılan işgal rejiminin şımarmasını, ona istediği zamanı kazandırma ortamını yaratacaktır.. Annan planını kabul etmeyen Güney Kıbrıs'ın buna yanaşmasını kendi adıma düşünmek bile istemiyorum.

Biliyoruz, doğru olan da odur: Bir halkın kurtuluşu kendi vereceği mücadeleden geçer. Ama acı gerçek 1974 sonrası uygulanan politika ve dayatmalar sonucu, Kıbrıslı Türk bu oluşumdan yoksun bırakılmıştır.
Taşınan TC vatandaşlarıyla nüfus oranı ve demografik yapının bozulması, CTP ile "devlet" kadrolarına gelen Cumhurbaşkanı Başbakan vs. gibilerin Türkiye politikasına adapte olması, ülkede bu yönde mücadele alanını en azından şimdilik imkansızlaştırdı.. Bel bağlanan Kıbrıs Cumhuriyeti adına sürdürülen politikadadır. Ama görüyoruz ki bu politika da Kıbrıs'ın güneyine ve tek halka dayalı politikayı sürdürmede beklenileni vermeden uzak duruyor.
Evet.TC politikası ile Kıbrıs'ın kuzeyinde "hıh" deyicileri,1974 sonrası burada oluşan sistemi kalıcı yapmaya uğraşıyorlar.. Son Türkiye önerileri de buna yöneliktir.

Bakıyoruz, güney Kıbrıs'ta da buna karşı çıkma ancak sınırlı ve zamana oynamanın ötesine geçemiyor. Haliyle Kıbrıslı Türk olarak olanlar bize oluyor, gün geçtikçe tükeniyoruz.. Ve olmayacak şey diyoruz ya, gelişmeler karşısında o olmasını istemediğimiz şey, aklımızda olanıyla kokuyla bize o soruyu sordurtuyor: Gidişat taksime mi?!

Türkiye yeni bir Kıbrıs planı açıkladı. ABD Dışişleri Sözcüsü Kıbrıs konusunda AB ile temas içerisinde olduklarına ve Condoleezza Rice'in da MGK Genel Sekreteri Alpogan ile bir araya geldiğine dikkat çekerek Annan Planı'na desteğini yineledi. İngiltere Dışişleri Bakanı KKTC'ye gidiyor. AB-Türkiye Karma Parlamento Komisyonu eş başkanı Lagendijk, "AB ve Rumlar Türkiye'nin önerisini olumlu değerlendirsin" dedi. Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi Kıbrıs raportörü "Rumların baskı yaptığını" iddia ederek görevinden istifa etti.

Dünkü gazetelerden derlenen bu haberlerin üstüne "AKP'nin DYP politika başarıları" hakkında masallar bina edilecek. O masallar bir yana, kendimizi bildik bileli tekrarlanan "herkes bize karşı" nakaratının -üstelik Kıbrıs konusunda- tersine dönmesi ve bütün emperyalistlerin Türkiye'ye koltuk çıkması gerçekten

ilgi çekicidir. Bir şeylerin değiştiği kesindir ve buna ilişkin ipucunu ana muhalefet partisi (!) CHP'den gelen bir açıklama açık etmiştir. CHP'ye göre Kıbrıs konusunda "şimdi ABD ve AB'ye çok iş düşmektedir." CHP bunu olumlu bir durum saptaması olarak dile getirmiştir!

Aslında daha fazlası da söylenebilir: İngiliz sömürgeliğinden birkaç on yy önce kurtulan Kıbrıs'ın anahtarı milliyetçi didişmelerle dolu bir sürecin ardından tepsi içinde emperyalistlere teslim edilmektedir. Türkiye'nin Kıbrıs konusunda daha önce söylenmemiş önemli bir unsur içermeyen önerilerinin gücü, arkasına emperyalistleri almasında yatıyor. Türkiye bugünlerde taraftar buluyorsa, bu teslim törenine hazır olduğu konusunda birilerine güven verdiği içindir. 1970'lerde Kıbrıs'ın sola kaymasını durdurmayı birinci görev sayan emperyalizm, kışkırtmalar ve darbe denemelerinin sonunda fiili bir bölünmenin ortaya çıkmasına göz yumarak muradına ermişti. Aradan yıllar geçti ve bir süredir ABD, yüzü Ortadoğu'ya dönük bir uçak gemisine benzeyen stratejik önemi haiz Kıbrıs fırsatını yeterince değerlendiremediğini düşünmeye başladı.
Kıbrıs konusunda Annan planı dâhil bütün yaklaşımların ortak paydası küresel emperyalizmin adayı çıkarları uğruna kullanma olanaklarının arttırılmasıdır. İngiliz üslerinin (dikelya ve agratur) sorgulanması bir yana, yabancı askeri güçlere adada daha fazla rol tanınması öngörülmektedir. (Yunanistan'ın da adada 50.000 askeri vardır. Ancak, bunu kimse dillendirmeye ve çekilsin demeye cesaret edememektedir) Bu konuda ABD ve AB'ye çok iş düşmenin ötesinde emperyalizm bölgemizde çok işler çeviriyor. Türkiye'nin emperyalistlere güven veriyor olmasının arkasında ise büyük bir paket var. Paketin içinde ülkemizin bütün sanayi kuruluşlarının, limanlarının, dev rantlar anlamına gelen kent merkezlerinin satışı var. Ayrıca, ülkemizin Ortadoğu'ya dönük bütün karanlık planlarda uslu bir asistan olarak tekmil vermesi var. Türk Silahlı Kuvvetlerini emperyalizmin kullanımına tamamen açması var… Şu hale nazaran Kıbrıs' ta Türkiye'nin inisiyatifi ele aldığı ise kuyruklu bir yalandır. Ülkemizin, halkımızın ve bütün bölge halklarının yararına bir inisiyatifin varlık koşulu vahşi kapitalizm ve emperyalizme karşı müştereken tavır almaktır. (4)

Şimdi bir de, Kıbrıs'la ilgili olaylarda en çok sözü edilen, sıkça adı geçen ve cadı kazanını kaynatan adamın durum ve haline, cemaziye-i evveline bir bakalım. Bu Kofi Annan… Hatırlarsanız bir zamanlar da aynı makamda Butros Gali oturuyordu. Aslen Mısır kökenli ve bir Osmanlı Vatandaş'ınım oğlu. Soydan Türk düşmanı. Namı diğer 'Çingene Butros' Bosna-Hersek katliamları ile insanlık dışı Srebrenica vahşet ve soykırımının mimarı. Birleşmiş Milletler ve NATO'yu tartışılır hale getiren adam… İşte bu da onun bir eşi. Bakalım, bu Kofi Annan neyin nesi?

KOFİ ANNAN ve ARKASINDA Kİ GİZLİ GÜÇ

Kıbrıs'ın ve Türkiye'nin geleceğini belirleyecek olan "Annan Planı" hakkında bugüne kadar sıklıkla yazılıp çizildi. Fakat kimse bu planı yazdığı

“söylenen” Kofi Annan’ın kim olduğunu araştırmak zahmetinde bulunmadı. İnsanlar çocuğunu emanet edecekleri bakıcıyı bile özenle araştırırken koskoca bir ülkenin geleceği belirlenecek antlaşmanın emanet edileceği şahsında kim olduğunun bilinmesi gerekli değil midir?”

Burada hemen bir gerçeği vurgulamak gerek. Aslında “Annan Plânı” ne Annan ve de bir başkası tarafından değil, bizzat Türkiye Cumhuriyeti’nin dönemin Dışişleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil tarafından oluşturulmuş bir plândır. Bu husus, 2005 yılı sonlarında açılan İngiliz arşivlerinden çıkan belgelerinde görülmüş bir gerçektir.

Şimdi açıklamalara devam edelim: “Küresel Kapitalizm için çok önemli planların gerçekleşmesi beklenen kritik yılların Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği koltuğuna Kofi Annan adında daha önceden adı sanı duyulmamış karizmatik, kibar görünümlü, Ganalı bir zencinin oturtulması öteden beri ilgimi çekmiştir. Kofi Annan’ın resmi biyografisine baktığımızda bu kadar hızlı yükselmesinin sebebini anlamak mümkün değil çünkü Annan’ın kariyeri, bırakın büyük diplomatik başarılara atılmış imzaları, baştanbaşa eline yüzüne bulaştırdığı başarısız görevlerle dolu. Zenci olduğu için genelde Afrika ile ilgili görevlere verilen Annan Somali’deki görevinde tam bir başarısızlığa imza atmış ve Raunda Katliamında ise göz göre göre gelen felaketi önlemeyi beceremeyiştir.
Bu boyuttaki iki başarısızlığa yol açan bir diplomat Birleşmiş Milletler başına geçmek bir yana işinden bile atılması beklenirken sonuçlar başka oldu.

Peki, Annan gibi başarısız bir diplomatı dünyanın en prestijli işine getiren güç neydi? Bunun cevabı için Kofi Annan’ın geçmişine bakmak lazım. Evet Annan bir Gana vatandaşı ama sıradan bilinen türden bir Gana’lı değil. Gana’yı esas olarak iki kabile yönetir. Fanteler ve Ashanteler. Bu iki kabile İngilizlerin bölgeyi sömürgeleştirmesinden önce yüzlerce yıl boyunca zor kullanarak bu toprakların hâkimi olmuştu. Annan anne tarafından Fante baba tarafından ise yarı Ashante yani Gana’nın seçkinlerinden biri olarak doğmuş ve ayrıca Babasının bir kabile şefi olması dolayısı ile bir zenci aristokratıydı. İngiliz sömürge yönetiminin sonlarına doğru bu kabileler yeni yönetime oldukça iyi uyum sağlamış durumdaydılar.

Annan’ın kabile şefi babasına bölgenin kaynaklarını sömüren Yahudi Lever kardeşler şirketi yüksek maaşlı bir müdürlük pozisyonu vermişlerdi (evet bu Lever bu an dünyanın en büyük kimyasal-temizlik ürün şirketlerinden olarak bildiğimiz Lever).

Kofi Annan’ın babasının bir özelliği de Gana’nın en önde gelen masonlarından olması. Kofi Annan ülkesindeki bu “seçkin” durumunun da etkisiyle Ford Bursuyla Amerika’ya gönderildi ve mezuniyetinin ardından Birleşmiş Milletlere girdi.

Kendi gibi Ganalı aristokrat olan güzel bir zenci hanımla evlenen Annan’ın kariyerinin ilk dönemleri son derece sönük ve genelde Birleşmiş

Milletler Hesabına bozuk yemek ve kullanım tarihleri çoktan geçmiş ilaçları insani yardım adı altında soydaşlarına dağıtmakla geçti. Kolay değil, Mason Locası aksi takdirde ona hak etmediği halde verdikleri koltuğu ayağının altından çekiverirlerdi.

Kofi Annan bir süre sonra çabuk bıktığı karısından boşandı ve son derece "özel" bir kadınla ikinci evliliğini yaptı. Her başarılı erkeğin ardında bir kadın vardır lafını haklı çıkarırcasına Annan ikinci evliliğinden sonra bugün oturduğu koltuğa doğru müthiş bir hızla yükselmeye başladı. Bir zamanların "önemsiz işler adamı" Annan bir anda Birleşmiş Milletlerin en popüler ve gözde diplomatı haline geldi. Peki, bu "özel" kadının sırrı neydi? Ne tür bir sihirbazlık oyunu dönüyordu?

Annan'ın ikinci eşi ilk karısının tersine son derece güzel, sarışın bir İsveçli olan Nane Lagergren'dir. Bir ressam ve avukat olan güzel Bayan Lagergren'in amcası ise son derece ünlü birisi. Yahudiler tarafından kahraman ilan edilen ve Spielberg tarafından çekilen filme konu olan şindler gibi Bayan Lagergren'in amcası da Yahudiler gözünde bir kahraman haline gelmiş olan Raoul Wallenberg.

Bugün Kudüs'te "Yahudi Soykırımında" ölenlerin anısına 1953 yılında inşa edilen Yad Vashem anıtının bulunduğu bölgede "Doğruların Caddesi" adında bir sokak vardır. Bu sokağın her iki yanında Yahudilerin soykırımdan kurtulmasına yardım eden 600 kişinin anısına dikilmiş ve her birinin üzerine adları yazılı 600 ağaç sıralanmaktadır. Bu ağaçların birisi ise Kofi Annan'ın karısının amcasının ismini taşır. Söylenenlere göre Raoul Wallenberg Macaristan'da 30 bin kadar Yahudi'yi toplama kamplarına gitmekten kurtarıp sağladığı İsveç pasaportlarıyla İsrail'e göndermiştir.

Bir mimar olan Raoul Wallenberg 1936'da yeni bir devlet kurma çabası içindeki Yahudilerin giderek çoğalan göçlerle yerleştikleri Hayfa' da bir bankada çalışıyordu. Burada çeşitli Yahudi gruplarla temasa geçen Raoul Yahudilerin davasına gönül vermiş ve İkinci Dünya Savaşı sırasında İsveç Hükümetinin de desteğiyle birçok Yahudi'yi kurtarmış olduğu söylenmekte. Savaşın sonunda Sovyetler tarafından ajan olduğu gerekçesi ile tutuklanan Wallenberg' den bugüne kadar haber alınamadı. Sovyetler onun savaşta öldüğünü söylerken İsveçliler ise hala hayatta olabileceğine inanmak istemekteler.

Raoul Wallenberg adına kurulan dev bir insani yardım vakfı özellikle Brezilyalı Yahudiler tarafından finanse edilmekte ve başta Kofi Annan'ın karısı olmak üzere pek çok kişi bu vakfın üye listesinde. Bu listede Yahudi kurtarıcılarından biri olarak ödüllendirilen (kendisi de Sabatayist Yahudi kökenli olan) ve geçenlerde ölen 1944 yılındaki Rodos konsolosu Selahattin Ülkümen ve bugün Birleşmiş Milletler Protokol Dairesinde çalışan Mehmet Ülkümen gözümüze çarpan Türklerden. Diğer tanıdık isimlerden ise eski Kıbrıs Rum Kesimi Cumhurbaşkanlarından Tassos ve Papadopulos ve Glafkos Klerides.

Herhalde bu isimlerin Annan'ın karısının "Yahudi Kahramanı" amcasının anısına kurulmuş vakfa üye olmaları tamamen tesadüftür (!!!!!)???.

Listenin tamamına bakıp şaşırmak isteyenler (www.raoul-wallenberg.org.ar)
Adresine bakabilirler.

Bu Raoul Wallenberg adına kurulmuş bir de İnsan Hakları Derneği bulunmakta. Bu dernek 2001 yılından beri İstanbul Bilgi Üniversitesinde açtıkları merkezde Türk Hâkim, Savcı ve Polislerine insan hakları dersleri veriyor. Biz "Barbar" Türklere "insanlık" öğretmek için canını dişine takan bu dernek ayni zamanda "Homoseksüellerin maruz kaldığı ayrımcılık" konulu bir seminere de Türkiye'de ilk defa imza atmıştı. Bu seminerde biz "Barbar Türkler" "medeni" olmamakla ve bazı "masumların" birbiriyle sapık ilişki kurma haklarını engellemekle suçlandık.

Bakın görüyorsunuz Yahudi ve İsveçli dostlarımız ülkemizde ne kadar yararlı (!!?) işlerle uğraşmakta.

Buraya kadar yazdıklarımıza " ne var bütün bunlarda " diye tepki verenler çıkabilir ve haklıdırlar çünkü Kofi Annan'ın hikâyesindeki esas heyecanlı kısımlar bundan sonra başlıyor. Kofi Annan'ın karısının da bir üyesi olduğu Wallenberg ailesi pek de sıradan bir aile sayılmaz.

Yahudi kökenli bir aile olan Wallenberg'ler Avrupa'nın en zengin ve güçlü ailelerinden. Son derece köklü ve eski zenginler olan Wallenberg'ler İsveç ekonomisinin neredeyse yüzde 50'sini kontrol altında tutmaktadırlar.

Investor AB adındaki dev holdingleri aracılığıyla 9 milyar dolarlık bir fonu kontrol ediyorlar.

Astra Zeneca, ABB, Atlas-Copco, Electrolux, Ericsson, Gambro, OM, Saab AB, Scania, SEB ve VM-Data gibi bir çok şirkette açık hisseleri ve dünyanın pek çok yerinde gizli yatırımları bulunmakta. Kofi Annan'ın karısının da bu milyarlarca dolarlık servetin ortaklarından birisi olduğunu söylersem Annan'ın ne kadar şanslı bir adam olduğunu da çıkarabilirsiniz.

Wallenberg'ler Koç Holding ve Sürenlerle de son derece sıkı dostlar. Peter Wallenberg Rahmi Koç Milletlerarası Ticaret Odasının Başkanlığında halef selef. Kapsamlı ticaret ve "biraderlik" ilişkileri bulunmakta. Süren ailesine de zenginliklerinin kaynağı Transtürk'ü neredeyse hediye edenlerde Wallenbergler.

Bu ailenin en önemli özelliklerinden biri de kaybetmeyi hiç sevmediklerinden her zaman çift taraflı oynamaları.

Mesela İkinci Dünya Savaşında ailenin kahraman evladı Raoul Wallenberg Macaristan'daki Yahudileri kurtarmaya çalışırken Wallenberglerin bankası Enskilda Almanya'ya savaşı finanse etmesi için büyük çapta borçlar veriyor ve kendi fabrikalarında imal ettikleri "SKF" top mermilerini Almanlara veriyordu. Alman ordusunun top mermilerinin büyük çoğunluğunu Wallenbergler üretmiştir.

Günümüzde de uluslararası pek çok ortamda Wallenbergler oldukça etkindir. (Damatları sağ olsun) Mesela Ocak 2003'te Davos'ta Tayyip Erdoğan, Abdullah Gül ve sağ kolları şeyh Sait'in torunu Cüneyt Zapsu (*) pek çok kapitalist patrona Seehof Otelinde büyük bir yemek vermişlerdi ve Markus Wallenberg de oradaydı. (Bu toplantı sonrası gecenin ilerleyen saatlerde Victoria Otelinde Tayyip Erdoğan ile Uluslararası dolandırıcı ve spekülatör George Soros gizlice görüşmüşlerdir).

Konuyu toparlayacak olursak Yahudi >Lobisi ve Küresel kapitalizmin desteğini karısı kanalıyla elde eden ve Mason bir Afrikalı kabile şefinin oğlu olan başarısız ama karizmatik diplomat Kofi Annan kendisine yazdırılan plan üstüne yapılacak Kıbrıs görüşmelerinde tarafların anlaşamadığı yerlerin üzerini kendisi dolduracakmış. Siz olsanız Kıbrıs'ın ve Türkiye'nin geleceğini böyle bir şaibeli adamın kalemine emanet eder miydiniz?

Bir de sürekli olarak merak ettiğim konu da, Doğu Timor'un babağımsızlığıdır. (Kofi Annan'ın tebrik için gittiği, öve öve bitirmediği Doğu Timor).

(*) Bahse konu Cüneyt Zapsu, Sevgili Cem Yaren'in 'Kırım Mektupları' nda açıkladığı veçhile Korkut Özal'ın Demokrat Parti Genel Başkanlığı sırasında, önce İstanbul İl Başkanlığı ve Genel Başkan Yardımcılığı (+Genel İdare Kurulu Üyeliği) ve daha sonra Genel Başkan Vekilliği görevlerinde bulunmuş ve Demokrat Parti'nin "ümmetçi ve Kürt'çü" bir partiye iblâğı (dönüştürülmesi) konusunda olağanüstü çabalar sarf etmiş; Bunda muvaffak olamayınca da, DP'nin AKP' ye yamanması esas hedefleri arasında yer almış bir kişidir.

Endonezya'nın doğusunda üzerinde sadece Timorların yaşadığı adada, petrol ve doğalgaz emareleri bulunduktan sonra (petrol adanın Hıristiyanların yaşadıkları doğusunda bulundu), adada iç savaş çıkartılmış (Hıristiyan-Müslüman savaşı) Hıristiyan örgütlerin sürekli kamuoyu yaratması, maddi destek sağlaması (tesadüf Kıbrıs için de, Türkiye ve Kıbrıs'ta da bu örgütler oldukça yüksek oranda paralar harcadılar) ve Kofi Annan'ın canhıraş çabaları sonucu Timor adası; Doğu ve Batı Timor adı altında iki ayrı devlet haline getirildi. Timor adasında aynı ırktan geldikleri, aynı dili konuştukları halde sadece dinleri farklı olduğu için ve Hıristiyanların sahip olduğu petrol ve doğal gazın Müslümanlarla paylaşılmaması için adayı ikiye bölen BM neden dilleri, dinleri, ırkları farklı olan iki ayrı milleti tek devlet haline getirmek için çabalamaktadır? Acaba Timor adasını bölen zihniyetin Kıbrıs'ı birleştirmek istemesinin sebebi gene petrol-doğalgaz veya bakır olabilir mi? (Madenler Hıristiyanların tarafında ise adalar bölünmeli, Müslümanların tarafında ise adalar birleştirilmeli midir?) Ülkemizi bazı hayaller ve kişisel menfaatler uğruna satmaya kalkışanlara karşı neler yapmamız gerektiğini ortaya koyup harekete geçmekte zaman kaybedersek, yarın hayallerin ötesinde bile olamayabiliriz."

Burada vurgulanan ağırlıklı çifte standardı 23 Ocak 2006 günü açıklanan bir gerçekle pekiştirmek istiyorum. Şöyle ki, anılan tarihten itibaren Almanya ve Hollanda' da "ana dil" ile konuşmak okul bahçeleri, sokaklar, parklar, marketler ve kafe'ler dahil "özel konutlar" hariç olmak üzere her yerde yasaklandı.
Aynı AB 1983'den bu yana bize ana dilde yayın dayatıyor. Oysa Almanya ve Hollanda'da dâhil olmak üzere bütün AB ülkelerinde özellikle de Yunanistan'da 2005 yılında her türlü Türkçe yayın ve Türk sözcüğü bütünüyle yasaklandı. Yunanistan daha da ileri giderek Haziran 2005'den itibaren İyonya (Anadolu) nın işgal altında olduğu ve kurtarılmasına dair bir kitap yazdırarak bütün okullarında tedrisata koydu. Bizim Milli Eğitim Bakanlığımız Yunanlılar aleyhine olan bütün yayın ve yazıları okul kitaplarından kaldırır iken, Yunanistan'da bu "Türkiye aleyhine" yayınlar bütün şiddet ve ağırlığı ile devam etmektedir. İşte muhataplarımız budur. İyi tanıyalım.

Yine bir parantezle hatırlatmak gerekir ki; AB tarafından Türkiye'ye dayatılan kriterlerin hiç birisi kendi içyapısında yer bulmayan ve uygulanmayan niteliktedir. Bunların başında ana diller konusu yer alır. Lütfen hatırlayınız, Yosi Bros Tito'nun ölümünden sonra AB' Yugoslavya'yı parçalama ve paylaşmayı hedeflemiş ve ilk olarak: "Yakında Yugoslavya yeniden yapılanabilir ve bu yeni yapılanmanın esası etnisite olabilir. Bu nedenle bütün Yugoslav vatandaşları etnik kimliklerini nüfus kütüklerine yazdırmalıdır" telkininde bulunmuştur. Daha sonra AB komisyonu marifetiyle bu amacını gerçekleştirmiş, Yugoslavya' yı bölmüş, parçalamış ve dönem itibarıyla yakın tarihin en büyük Türk ve Müslüman katliamı ve soykırımına neden olmuştur.

Kıbrıs konusunda da işleyen süreç aynıdır.

1974 'Kıbrıs Barış Harekâtı' hukuk-u düvele (uluslararası hukuka) göre meşru bir müdahaledir. Londra-Zürich ve Garanti antlaşmaları gereği yapılmıştır. Kaldı ki, bu müdahale öncesinde, müdahaleyi zorunlu kılan kitle katliamları, gasp, haksız işgal ve soykırımlar vardır. EOKA, ENOSİS'i gerçekleştirme gayesi ile adayı 'Türksüzleştirme' politikası uygulamış ve 1961-1974 arasında Kıbrıslı soydaşlarımız dönemin en büyük, en hain ve acımasız mezalimine maruz kalmışlardır. Bu tarihi bir vakıadır. Vahşet bütün dünyanın gözü önünde cereyan etmiştir. Ortada unutulması mümkün olmayan izler ve çok acı hatıralar vardır.

Öyle ki, bazı zekâ düzeyi düşük, akılsız, nisyan ile malul veya dış kaynaklı vatan hainleri güya Kıbrıs'ta bir "BARIŞ" çabası içinde görünür gibidirler. Oysa "BARIŞ" 1961 ilâ 1974 arasını kapsayan yılların sorunu idi. O yıllarda Kıbrıs'ta barış değil, savaş, soykırım ve dehşet vardı. Avrupa Birliği de buna, tıpkı BM gibi seyirci kalmıştı.

Bu ikiyüzlülük ve çifte standart yüzünden, Kıbrıs'a barış, her iki toplum için huzur ve istikrar getiren Türk ordusu; Daha savaş sürerken ülkemiz solcuları, gerici, yoz ve yobazları, daha sonrada AB tarafından 'işgalci' olarak

nitelenmiştir. Oysa Türk ordusu orada yalnız Türk toplumu için değil, Rum toplumu için de barış, istikrar ve huzurun garantisidir.

Gelelim bu günkü plâna.

Hükümet tarafından çok yeni ve iyi bir şeymiş gibi ileri sürülen paket, zaten ilk aşamada Rum yönetimi tarafından olumsuz karşılanmış ve red sinyali verilmiştir. AB' nin ve ABD'nin sıcak bakıyor görünmesi ise tamamen bir hile zaman kazanma taktiği ve desisedir. Ortada samimiyet yoktur. Apaçık bir aldatmacadır. Bu plân ile Türk hükümeti' de hem halkını ve hem de kendini aldatmaktadır.

AB ve Yunanistan tarafından oynanan oyun Yugoslavya benzeridir. Ek protokol' ün TBMM'de onaylanması ile her şey sona erecek ve Kıbrıs'ta yine eskiye (yani 1974 öncesine) dönülecektir. Kör olmayan herkes bunu bilir. Bu girişim, Kıbrıs'ta savaş, kan, katliam, soykırım, intikam ve gözyaşına davetiye çıkartmaktır. Gaflet ve dalâlet ancak bu kadar olabilir.

Peki, sonra ne olabilir? Söyleyelim:

KKTC ortadan kalkar. Türkiye'nin, Atatürk'ün vasiyeti olan Milli Davası sona erer. Barış dönemi biter. Türk Ordusu geri çekilir ve orada önce bir sindirme harekâtı, daha sonra da katliam başlar. Daha, 1974 öncesi mezalim, kan ve katliamlarının hesabı sorulmadan bir yenisi başlar. Hem de bu defa, kendi ellerimizle ve bir takım çifte uyruklu vatan hainleri vasıtasıyla AB üyesi yaptığımız "Güney Kıbrıs Rum Çete Devleti" tarafından. Türkçe konuşmayı, okumayı ve Türk adının kullanılmasını yasaklayan ebedi ve sinsi düşman Yunanistan tarafından. Ki, bu Yunanistan'ın Batı Trakya mezalimi, AB üyesi olmasına rağmen bütün şiddetiyle sürmektedir.

Konuyu bütün yönleri ile anlayabilmek ve kavrayabilmek için biraz daha irdelemekte ve incelemekte yarar var. Dünkü 'Milli Dava Kıbrıs' neredeydi, şimdi, bu gün nerelere geldi. Tarihi olaylar ve gerçekler nedir. Hele bir bakalım:

"Kıbrıs, Büyük ATATÜRK' ün "Güneş Dil" teorisinde belirtildiği üzere; Evveli Türk-ahiri Türk ve 1878'e kadar 300 sene 8 ay ve 19 gün resmen Türk hâkimiyetinde kalan, Anadolu'nun ayrılmaz parçası ve mütemmim cüzü olan bir vatan toprağıdır. Hattâ jeolojik olarak binlerce sene önce İskenderun körfezinden koparak bu günkü yerine kaydığı; Diğer bir efsaneye göre de, bir vakitler Anadolu ve Suriye ile birleşik Atlantis yurdu (kıtası) iken, (gurur ve kibirden ileri gelen) malum felâket sonucu bağlantıların çökerek yere battığı ve Kıbrıs'ın doğal bir uzantı biçiminde yerinde kaldığı söylenir. Yani, Kıbrıs'ın her hal-û kârda ana karası Anadolu'dur.

Ada, 1878'de II. Abdülhamit Han tarafından İngilizlere üs olarak kiralanmış (Agratur ve Dikelya) ve bu hak 1923 Lozan anlaşmasına kadar sürmüş, bu tarihten itibaren İngiltere ye şartlı olarak terk edilmiştir. Şart, İngiltere hâkimiyetinde kalması, aksi takdirde yerel halka terk edilmesinden ibarettir.

Tarihi süreç yönünden Yunanistan'ın Kıbrıs üzerinde hiç bir hakkı ve hukuku yoktur. Ancak, Türkiye'nin 1923 - 1950 yılları arasında (gündeminde) aktif bir Kıbrıs politikasının olmayışından kaynaklanan ve Rumların "megalo-idea" ve "akritas planı" çerçevesinde önceleri sinsice, sonraları açıkça yürüttükleri işgal, ilhak ve genişleme (emperyalist) eylemlerine ve uluslararası hukuka aykırı tutum ve davranışlarının bu boşluğu doldurmasına dayanan fiili bir durum vardır. Bu durum 1950'ye kadar böyle devam etmiş ve terörist Yunan örgütleri adada perçinlenmiştir.

1950 yılında Türk hükümeti Kıbrıs'ı gündemine almış, bir-kaç yıl içinde TMT' yi örgütlemiş, adadaki soydaşlarımızın korunması ve belirli bir statüye kavuşturulması için başta İngiltere ve Yunanistan olmak üzere, BM ve NATO dâhil sorunu uluslararası forum ve plâtformlara taşımıştır. Bu diplomatik atak ve mücadele aralıksız olarak 1959'a kadar sürmüş ve nihayet 19.Şubat.1959 tarihinde Kıbrıs konusunda, Londra müzakereleri anlaşma ile sonuçlanmış; Hattâ Başvekil Menderes antlaşmayı London Clinic adlı hastanede imzalamıştır. Böylece, (Londra, Zürich ve Garanti Anlaşması ile) Türkiye Garantör Devlet sıfatını kazandı. Menderes hastaneye gelen Papaz Makarios'u kabul etmedi. Londra Antlaşması ile İnönü'nün imzacı olduğu Lozan Anlaşması'nın 16. maddesi ortadan kaldırılarak, "Türkiye'nin üzerinde hak iddia etmekten vazgeçtiği Kıbrıs'a, Ankara tekrar ortak ve taraf oldu" ve Kıbrıs tekrar "Milli Dava" haline geldi.

Dönem Hükümeti'nin Kıbrıs konusunda iki önemli dayanağı vardır. Bunlardan birincisi; ATATÜRK' ün: "Efendiler, Kıbrıs düşman elinde bulunduğu sürece ikmal yollarımız tıkanır. Kıbrıs'a dikkat ediniz. Bu ada, bizim için çok önemlidir." (Ahmet Tolgay, Cumhuriyet Meclisi Üyesi ve Kalem Müdürü – Lefkoşe) Tarzındaki vasiyet ve buyruğu, diğeri ise; Ada' da yüzyıllardır yaşayan Türk kardeşlerimiz ve onlarla birlikte Kıbrıs'ın taşıdığı jeo stratejik önem ve değerdir. Başvekil Menderes, bu konuda tam bir beka ve basiret sahibidir. Bu sıfatla; (MENDERES): "Biz milli menfaatlerimizi Kıbrıs'ta müdafaa edemeyecek olursak anavatanın, hacet hininde (gerektiği zaman) müdafaasında tekâsül (gevşeklik) göstermek gibi bir vaziyete düşeriz. Misak-ı milli dışında dahi Türk vatanı ve menfaatleri müdafaa edilmektedir. Kıbrıs'ın büyük manâsı budur." Demek suretiyle; Bu gün göz ardı edilen gerçeği bütün çıplaklığı ile gözler önüne sermiştir.

1974 harekâtına imkân veren Londra-Zürich ve Garanti antlaşmalarının mimarı ve "Kıbrıs Milli Davasının sahibi" Demokrat Partidir. (Bayar, Menderes, Zorlu) Uluslararası kabul ve onaya sahip bu anlaşmaların esası, iki toplumlu ve eşit haklara dayalı bir federasyon ve iki kurucu devlet amacı, espri ve yaklaşımına dayalıdır.

Varılan nokta itibarıyla bu anlaşmalar çok büyük bir tarihi başarı olup; Lozan anlaşmasına rağmen Türkiye'ye sürekli bir hak ve hattıhareket imkânı

sağlamıştır. Öngörülen amaç ve tam bir kararlılıkla uygulanan strateji gereği, asgariden aynı görüş muhafaza edilerek atide (gelecekte) Yunanistan ve AB yanlısı girişimlerle bu garantörlüğün izalesine kesinlikle izin verilmeyecek ve yürütülen görüşmelerden olumlu sonuç alınamaması halinde "ilhak" politikası devreye sokulabilecekti. Hazırlanan ortam buydu. Aksi takdirde, tarihi hakların hiç birisinden vazgeçilmesi düşünülmedi. Düşünülemezdi. Türkiye ile Kıbrıslı Türk kardeşlerimizin lehine olmayan hiçbir anlaşma ve uygulama kabul edilemezdi. Rıza gösterilebilecek nihai çözüm ise; Mevcut topraklardan kesinlikle taviz verilmeksizin "taksim" veya "ilhak"dı.

1974 "barış harekâtı" bu ortam ve yasal imkân kullanılarak haklı, doğru ve uluslararası meşruiyeti varit bir müdahale biçiminde yapıldı. Zamanın ve müteakip dönemlerin aciz ve zavallı hükümetleri yanlış yapmasa idi; Bu gün Kıbrıs'ın tamamı Türkiye'nin olabilir ve yaşanan bunalım ve buhran pekâlâ ortadan kalkabilirdi. Fakat harekâtın yarım bırakılması, istikrarlı ve tutarlı bir politika izlenmemesi, nihayet AB ile yapılan Gümrük Birliği anlaşmasında Kıbrıs konusunda taviz verilmesi "Milli Davayı" baltalamış ve birbirini takip eden ihanetler sayesinde bu günlere kadar gelinmiştir.

Kıbrıs tarihinin efsane isimlerinden Doktor Fazıl Küçük ve Dr. Rauf Denktaş yukarda açıklanan ve Atatürk'ün ortaya koyup Menderes'in hayata geçirdiği politika' nın sadık ve samimi müdafileridir. Doktor Fazıl Küçük neyse ama, bu süreçte tam bir vefa ve fedakârlık örneği veren Rauf Denktaş çok rencide edilmiş ve Kıbrıs davasına büyük oranda zarar verilmiştir. Özellikle, Annan plânının oylamasında üstlenilen risk, gün alma pahasına tekrar tekrar verilen taviz ve ivazlar, bugün itibarıyla davayı rayından çıkartmış ve içinden çıkılmaz hale getirmiştir. Dahası, Kıbrıs'ın BOP ve BİP projelerinde odak noktası haline getirilmesi, stratejik önemini kat be kat arttırmış ve her ne pahasına olursa Türkiye' den kopartılması hedeflenmiştir.

Bu arada yaşanan bir de "T. Loizidou' ya tazminat SKANDALI" vardır. Hükümet burada tam bir zaaf ve gaflete düşerek çok büyük bir yanılgı ile malûl olmuş şiddetli bir baskı, kişisel zafiyet veya menfur taahhütlerden dolayı boyun eğme, icbara icabet döneminin en büyük hatasını yapmasına neden olmuştur. Gerçekte, Türkiye ve KKTC halkına ihanetin başka bir boyutu da budur. Dayatılan antidemokratik, ahlâksız, adaletsiz ve hukuksuz sürece kati teslimiyetin "utanç ve hicap belgesi" budur. Bu konuda gösterilen zafiyet, Türkiye Cumhuriyetini hacir altına sokmuş ve adeta geleceğini ipotek altına almıştır. Bedel, maalesef bu kadar büyüktür.

Mevcut hükümetin yürütmek zorunda ve hattâ mecburiyetinde kaldığı Kıbrıs politikası adeta bunun eseridir. Aslında bu dava düzmecedir. Mizansendir. Uyduruktur. Hiçbir hukuki değeri ve dayanağı yoktur. Aynı zamanda AB'nin ikiyüzlülüğü, insanlık dışı çifte standart uygulaması, art niyeti ve Türkiye'ye karşı açık kin, derin husumet ve açık düşmanlığının bir belgesidir. Keza AİHM

(?) nin, bir mahkeme değil, siyasal bir tiyatro olduğunun da apaçık göstergesidir. Hukukla ilişkilendirildiği takdirde ise, hukukun ve adaletin utancıdır.
Lâkin kabahat onlarda değil, ne yazık ki gaflet ve dalâlet içinde olan bizim siyasilerimizdedir.

T. Louzidio davası ve meselesi ana hatları ile şöyledir: "Dönemin Türk Hükümetleri tarafından 1963'den bu yana uygulanan Kıbrıs politikalarında istikrarlı, azimli, ilkeli, onurlu ve kararlı bir politika izlenmemesi sonucu bazı olumsuzluklar yaşanmış ve dava derinden yara almıştır. Örneğin, ülkemizin yakın gelecekte karşı karşıya kalabileceği" Ermeni Soykırım İddiaları" ile Rum taleplerine mesnet teşkil edebilecek "lozidu" davasıdır. Bu davanın,(Güney Kıbrıslı Rum T. Loizidou) özellikle hatırlanması, incelenmesi ve sürekli gündemde tutulması gerekir. İşte olayın ayrıntıları: Halen (sayemizde) AB üyesi Güney Kıbrıs Rum tarafı (Bebek katiline kol kanat geren ve pasaport veren) vatandaşı olup: 1974 barış harekâtı nedeniyle taşınmazları KKTC sınırları içinde kalan (davacı) Titiana Loizidou' nun AİHM' ne açtığı dava hukuk usulüne aykırı atıl ve "mesnetsizliği ve zorunlu iç hukuk yollarının tüketilmemiş olması nedeniyle" esastan muattaldır. Mahkemenin davayı kabulü kabil olmadığı halde; Türkiye de mevcut dönem Hükümetleri 'nin zafiyetle malul, baskıya boyun eğen ve kişisel bazda devleti temsil kabiliyet ve kudretinden yoksun olması ile AB' nin Rum-Yunan yanlısı çifte standartlı ikiyüzlü-dönek politikaları nedeniyle bu dava, ne yazık ki AİHM' de görülmüş ve doğal olarak ülkemiz aleyhine sonuçlanmıştır. Şekil ve safahat olarak çok standartlı AB' nin yüz karasıdır. Hükmedilen tazminat iyi hesaplanmış, böylece Türkiye'nin ekonomik olarak çökertilip KKTC'nin yok edilmesi amaçlanmıştır. Oysa, fiilin vukua geldiği tarih ile 1987 yılında kabul edilip, 1989 yılında yürürlüğe giren AİHM ile "Ekonomik ve Sosyal Haklar Sözleşmesi" arasında geçen süre yönünden (diğer karineler dâhil) davanın "kabulü kabil olmaması" nedeniyle talebin reddi gerekirdi. Zorunlu şartlar bazında, iç hukuk yollarının bütünüyle tüketilmediği cihetle dava, muhataplık yönünden dayanaktan yoksun, mesnetsiz ve yok hükmündedir. Ne usulen görülme olayı ve ne de sonucu, Türkiye'yi bağlamamaktadır. Dahası, zorunlu bir yasal kural olan "iç hukuk yollarının tüketilmesi" hususunda KKTC nezdinde hiç bir başvuru yapılmamış, esasa uyulmamış, uygulanmaya tevessül edilmemiş ve dava açmanın gerekli kıldığı şartlara kesinlikle riayet edilmemiştir. Teşebbüsün hukuki ve siyasi yönden karar, emsal ve karine değeri yoktur. Bu vahim, küstah ve düşmanca tavır ve nihayet ortaya çıkan tablo; Tam bir vatana ihanet belgesi olan GB anlaşması ile başlatılan süreçte çok sinsi, meşum ve hain bir pazarlığın sonucudur. Annan Planı da böyledir. Nitekim bahusus dava da Türkiye yi, esas adı Athena Diamandis (Deniz Akçay, emekli bir generalin oğlu T. Akçay' ın eşi) olan bir Rum asıllı Avukatın temsil ettiği hayret ve dehşet verici bir gerçektir. Kaldı ki, Dışişleri Bakanlığı bundan üç yıldan bu yana haberdardır.

Burada en önemli unsur; Londra-Zürich ve garanti anlaşmalarının çiğnenmiş ve yok sayılmış olmasıdır. Bu affedilmez bir ihanet, suç, gaflet ve dalalettir. Özellikle, Uluslararası Ceza Mahkemesinin kuruluş sürecinin ivme kazandığı bir aşamada, geçmişten intikal böyle bir tuzağa düşmemek ve Avrupa Komisyonu marifetiyle tehir-temlik ve/veya bütün sonuçları ile ret yolu seçilebilir ve Lahey Yüksek Adalet Divanına gidilebilirdi. Ancak, Dışişlerinin başta Fransa olmak üzere bazı karşıt güçlere boyun eğerek, her ne pahasına olursa olsun AB yolunu tıkamamak pahasına buna evet dediği anlaşılmaktadır. Böyle bir anlayış ve yaklaşım çok yanlıştır. Özellikle bu kertede ve 14 Aralık seçimleri arifesinde Sayın DENKTAŞ ve Milli Kıbrıs davasını sabote etmek anlamını taşır. Maalesef maksat hâsıl olmuştur. Kararın emsal teşkil etmeyeceğine dair AB komisyonu ile yapılan sözde tehir ve temlik mutabakatının hiçbir hukuki ve fiili değeri yoktur. Aldatmacadır. Çok tehlikeli bir tuzaktır.

Hâsılı, Loizidou'nun AİHM' ne başvurusu atıl, muattal ve yok hükmündedir. Bu menfur, sinsi, şaibeli ve meş'um bir oyun, hain bir tuzak ve düzenden ibarettir. Hiç bir hukuki dayanağı ve ahlaki yanı yoktur. AB-rum-yunan üçlüsü tarafından Türkiye bir tuzağa düşürülmüş ve oyuna getirilmiş, Dışişleri Bakanlığının görevi ihmal, bürokratlarının da gaflet, cehalet ve basiretsizliğinin kurbanı olmuştur.

Bu tarihi yanılgı, takipsizlik ve sorumsuzluk nedeniyle; Türk milleti ve KKTC halkı vesayet ve taahhüt altına sokulmuş, meşru ve yasal KKTC'nin geleceği ipotek altına alınmış, onurumuz kırılmış, yasa dışı ve gayri meşru güney Kıbrıs çete devleti adeta tanınmış, Ordumuz işgalci konumuna düşmüş ve AİHM' nin haksız, hukuksuz, dayanaksız ve mesnetsiz kararı kabul edilmek ve para cezası "hukuka aykırı olarak" ödenmek suretiyle emsal yaratılmış ve "TC Devleti" ile KKTC Devletinin hükümranlık hakları ile saygınlık ve bağımsızlığına halel getirilerek, gelecekleri ipotek altına sokulmuştur.

Bahse konu tasarruf ulusal, yasal ve anayasal bir suçtur. TCK' na göre vatana ihanetle eş değerdedir. Emsal bir suç da Gümrük Birliği anlaşmasının akılsız ve sorumsuzca imzalanarak, Türkiye'nin yüzlerce milyar dolar zarara uğratılmasıdır. Yetkili ve sorumlu milli taraflar buna kayıtsız kalmakla, aynı ihanet suçunu paylaşmış olmaktadır. Bu gün çekilen cereme ve sıkıntı ile 1995 den günümüze yaşanan krizler bahis konusu sorumlu görünen sorumsuzlar yüzündendir. Şimdilerde yaşanan da, tıpkı "gümrük birliği anlaşmasının imzası gibi" yavru vatan Kıbrıs ve milli Kıbrıs davamızı riske eden/baltalayan sorumsuz ve "şahsi bir" davranış biçimidir. Sorumluluk Hükümete, Milli davaları özen ve önemle takip etmeyen ilgili Bakana ve Aziz Türk Milletine içten içe husumet besleyen dönmelerle bunların eş ve yandaşlarına (dahili bedhahlara) aittir. Bu atalet, su-i niyet kaynaklı korkaklık, zafiyet ve skandal asla ve asla devlete maledilemez. Bu nedenle: Başta C. Başkanımız, Yüksek Yargı Başkanları, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, Türk Tarih Kurumu ve diğer yetkili, ilgili ve

sorumlular ile Atatürk Cumhuriyetinin Baş Savcılarının bu işin peşini bırakmaması gerekir. Ayrıca, Sırbistanlı Rumların Belgrat Barosuna vaki başvurusu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine intikal ettiği ve bu süreçte Dışişleri Bakanlığı davanın men ve belânın def'i hususunda tedbir almadığı takdirde bu defa ilgili bakan "Abdullah Gül" mutlaka ve derhal istifa etmelidir" denilmiş idi. Fakat bir şey olmadı.

Süreç, Türkiye aleyhine gelişen seyrini sürdürdü.

Oysa dış politikada mütekabiliyet aramamak, vatana ihanettir.

Yine o dönemde "KIBRIS Konusunda Çözüm Önerileri" adı altında bir takım öneriler açıklanmış ve yönetimin dikkati çekilmeye çalışılmış idi. Fakat mevcut ve mer'i yönetim, "Bunlar aralarında karar verdiler, ne pahasına olursa olsun eninde sonunda Kıbrıs'ı alacaklar" saplantısında olduğu için bu önerileri kaale almadı ve kendisinden başka kimseyi dinlemedi. İşte, o dönem itibarıyla dile getirilen öneriler:

"Konuyla ilgili olarak ilk iki makalede (8 ve 9) açıklanan tarihi gelişim süreci ve müteakip dönemde, müktesep haklara rağmen yapılan hatalar ile buna paralel olarak gelişen olaylar nedeniyle muhatap olunan sıkıntılar had safhaya ulaşmış ve şu an için çok kritik bir noktaya gelinmiştir. Diğer bir anlamda, zamanın DP Hükümeti tarafından Lozan anlaşmasının 16. maddesine rağmen elde edilen büyük başarı ve 35 yıllık bir aradan sonra yeniden Kıbrıs'ın "milli dava" noktasına taşınması (büyük bir kazanım) olayı, bir çırpıda yok edilmiş, kaybedilmiş ve adeta umutsuz çırpınışa dönmüştür.

Şimdilerde ise adım-adım Sevr'e dönüş çabaları gözlenmektedir.

Zira 1958-59 yıllarında Dikelya ve Agratur üslerini tutmaktan ve korumaktan başkaca bir şey düşünmeyen sömürge imparatorluğu İngiltere "ada" nın zamanla kazanacağı önem ve değerin farkında idi. Derken beklenen oldu. Bu gün için Kıbrıs BOP ve BİP' in çıkış noktası ve "olmazsa olmaz" müstenidadı, jeostratejik (dayanağı) sıçrama tahtası, şer ve şeytani güçlerin nokta-i istinadı haline gelmiştir. Bu uğurda ve adanın güneyde kurulu yeni AB üyesi çete/mafya devletini, kirli emel ve insanlık dışı çıkarları için rahat kullanabilmek amacıyla; Türkiye'nin himayesinde görünen-bilinen ve tam olmasa bile hasbelkader "hukuk devleti" sayılan KKTC'ni yok etme çabası ağırlık kazanmıştır.

Yani, mevcut AKP hükümetinin de âli gayretleri ile bu "Milli Dava" alenen kaybedilmek üzeredir.

Başta İsmet İnönü (1948-1950,1963) olmak üzere, dahilde; Süleyman Demirel, Mesut Yılmaz, Tansu Çiller, Murat Karayalçın ve Deniz Baykal, hariçte Baba-oğul Bush'lar, Butros Gali, (BM) Kofi Annan ve Klodya Roth'un (AB) çocukları bu davayı AB, ABD, İngiltere ve Yunanistan' a peşkeş çekerek, milli kahraman Rauf Denktaş'a rağmen bitme noktasına getirmeye muvaffak olmuşlardır.

Üstüne üstlük 2004 yılında oylanan Annan plânı, esas itibarıyla Yunanlı Rumlar tarafından hazırlanmış; Akritas plânı, megalo idea, Enosis ve eoka idealleri ile örülmüş-dokunmuş, önsözü de Kofi Annan'a yazdırılmış bir "Yunan' a ilhak" ve apaçık Türk'e ihanet projesidir. Projenin arkasında ABD ve AB desteği vardır. Buna rağmen referanduma sunulmuş her iki tarafça oylanmış ve güneyin reddine rağmen Türk tarafınca "evet" verilmiştir. Ne için ve ne karşılığında? Sözde, ambargoya son verileceği, izolasyonların, siyasi ve iktisadi ablukanın kaldırılacağı, ekonomik, ticari ve siyasi tedbirlere "yeter artık" denileceği, KKTC'nin önünün açılacağı, dahası AB'den yardım ve destek yağacağı vaatleri (yalanları) ile... Peki, sonuçta ne oldu? Tabii ki hepsi boşta kaldı. Aradan geçen uzunca bir süreye rağmen hiçbir müspet gelişme olmadı. Lâkin Türkiye'nin köşeye sıkıştırılmasına devam olundu. AB'nin niyeti açıkça anlaşıldı. Yunanistan'ın sinsi plânları ortaya kondu. Hem de Ege'den tutun, Batı Trakya'ya, Türkiye'ye AB tarafından verilecek bir takım kredi, destek ve hibelerin engellenmesine kadar pek çok baskı ve tehditle birlikte.

Bu zafiyetle başlayan süreçte bakınız neler-neler oldu?

Güney Kıbrıs'taki Türk mirası, Türkiye'nin ve KKTC yönetiminin gözleri önünde neredeyse bütünüyle tahrip ve yok edildi. Güney Kıbrıs Rum Yönetiminin (GKRY), topraklarındaki Türk ve Osmanlı kültürel mirası 16 cami, 1 hamam, 2 çeşme ve 1 tekke-türbeyi yok ettiği belirlendi. Cumhurbaşkanlığı Siyasal ve Kültürel Araştırmalar Danışmanı Ahmet Okan, Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü Hasan Erçakıca ile (Temmuz-2006'da) düzenlediği basın toplantısında, KKTC Cumhurbaşkanlığının Güney Kıbrıs'taki Osmanlı ve Türk kültür varlıklarının durumuna ilişkin araştırması hakkında bilgi verdi.

Okan, mezarlıkların büyük bölümünün tarım arazisi olarak kullanıldığını, eski eser kapsamına giren hamamların ise ya tamamen yok edildiğini veya da çok kötü durumda bulunduğunu bildirdi.

KKTC Cumhurbaşkanlığının Güney Kıbrıs'taki 140 yerleşim biriminde yaptığı araştırmaya göre, ziyaret edilen toplam 102 caminin 16'sı artık yok. Camilerin 14'ü kötü durumda, 47'si ise bakımsızlıktan dökülüyor. Durumu iyi bulunan camilerin sayısı sadece 25. Evet, bu gün dahi Güney Kıbrıs'taki Türk kültür varlıkları "tam bir art niyet, kasıt ve hıyanetle" yok edilmekte, Türk-İslâm ve Osmanlı izleri haince silinmektedir.

Tespit edilen 148 mezarlığın sadece 3'ü iyi durumda bulunurken, mezarlıkların 43'ünün yok edildiği, 93'ünün çok kötü durumda olduğu belirtilmektedir. Türk evlerinin durumu ise daha da feci durumdadır. Lefkoşa'da 5, Baf'ta 20 ve Larnaka'da sadece 1 evin durumu iyi olarak tespit edilmiştir. İyi durumda Türk evi bulunmayan Limasol' daki 28 evin 5'i yok edildi, 23'ü bakımsız.

Okan, bu araştırmanın, Rum yönetiminin kültürel miras üzerinden siyasal bir fayda temin etmeye çalışmasından ‘duyulan rahatsızlık ve derin endişeden dolayı’ yapıldığını ve amacın gerçekleri ortaya koymak olduğunu kaydetti. Buna mukabil, Rumların çeşitli şekillerde Kuzey Kıbrıs'taki kültürel mirasın yok edildiğine dair uydurma yayınlar yaptığına işaret eden Okan, iyi durumda olan ve Rumların ibadetine açılan St. Mamas Kilisesinin eski görüntülerini yayınlayarak yalana dayalı propaganda yapıldığını kaydetti. (12)

Oysa bir yandan AB, diğer yandan Yunanistan baskısı altında ne yapacağını bilemeyen KKTC hükümeti; 1974’den sonra hukuki ve doğal bir hak olarak değiştirilen Yunanca köy, mahalle ve sokak isimlerini tekrar hayata geçirmek gibi, çok vahim bir hatayı icra etme gafletine düşmüş bulunmaktadır. Bu durum utanç ve hicap vericidir.

Peki, bütünü ortaya çıkan ve hiçbir saklısı gizlisi kalmayan bu hedef ve hainane amaçlara karşın Türkiye ne yapmalıdır?

Öncelikle, Londra-Zürich ve Garanti anlaşmalarına bir kez daha halel getirilme’mesi çok önemli ve zorunludur. Yeterince ve gereksiz yere pek çok taviz verilmiştir. Artık yeter. Bundan sonra taviz ve ivaz vermek vatana ihanetin daniskası olur.

Hazırlanmakta olan Annan plânının yeni versiyonu Rum tarafına daha çok hak ve imkân sağlamaya ve KKTC’ni bütünüyle tarihten silmeye yöneliktir. Artı, daha önceki plân Türk tarafınca uygun görülmüş ve onaylanmış olmakla; KKTC için bu süreç sona ermiştir. Artık böyle bir tuzağa düşmek enayiliktir. Aklı başında hiçbir Türk bu tuzağa düşmez. Ancak, Kapitalist ve emperyalist AB ve ABD’ nin uşakları ve Türkiye düşmanları bundan müstesnadır.

Velev ki, bundan sonra her hangi bir müzakere yapılacaksa bile:

1. KKTC’nin bütün dünya ve İslâm âlemi tarafından tanınması ve müstakilen AB’ye alınması, (1959-60 anlaşmaları gereği) aksi takdirde GKRC’ nin, bir kasıt ve ihanet sonucu uluslar arası hukuka aykırı olarak iktisap ettiği AB üyeliğinin fesih ve iptali için, Lahey Yüksek Adalet Divanı’na başvurmak dahil her yola başvurulması,

2. Türk tarafının toprak bütünlüğüne, hukuki varlığı, hükümranlık hakkı ve devlet varlığına asla dokunulmaması, aslen vakıf arazisi olan Maraş dahil olmak üzere bir karış dahi toprak verilmemesi, teşebbüs edenlerin ‘vatana ihanetle suçlanarak” muaheze edilmesi, yargılanması, sorgulanması ve mutlaka cezalandırılması, sahip olunan ve 1974’den bu yana fiilen ve resmen kullanılan haklara halel getirilmemesi.

3. Kuzeyde Alsancak tarafında yer alan, stratejik önem ve değeri haiz Türk toprağının KKTC ile birleştirilmesi konusunda gereken her türlü teşebbüsün yapılması,

4. T. Louzidiu’ya gereksiz ve lüzumsuz yere, hukuka aykırı olarak verilen tazminatın gerekirse Lahey Yüksek Adalet Divanına gidilerek iptal ve iadesinin

istenmesi. İadenin kabil olamaması halinde, davaya bakan Rum asıllı avukatların dava edilmesi ve değilse diğer sorumlulardan tahsil ve tazmini cihetine gidilmesi,

5. Böyle kalıcı ve garantili bir sonuca varılması halinde KKTC'nin siyaseten rehabilite ve restore edilmesi; Milli ve manevi değerler cihetiyle imarı, 1974-2006 sürecinde yaşanan ikiyüzlülük, yardım-yataklık ve kargaşa sebebi odakların tasfiyesi. Ciddi, iyi, dürüst ve demokrat bir hukuk devleti şeklinde yeniden biçimlendirilmesi.

6. Güney Kıbrıs sınırları içinde kalmış bütün Türk mallarının 'mutlak adalet norm ve kriterleri dahilinde, ancak yapay değerler baz alınmaksızın "mütekabiliyet ilkeleri ve yüzölçümleri esas alınıp' hesap, mahsup ve takas yoluna gidilerek; Devam eden arsa, arazi ve sair emlâk sorunlarının kalıcı olarak çözümlenmesi,

7. Asla ve hiçbir konuda taviz ve ivaz verilmeksizin (zira bu topraklan uluslararası kabul görmüş anlaşmalar gereği kan dökülerek ve milis-asker şehit verilerek alınmıştır) bir sonuca varılamaması halinde; İngilizlere ait Dikelya ve Agratur üslerinden de hak talep ve iddia etmek kayıt ve şartıyla Türk tarafına ait toprak bütünlüğünün tahkim edilmesi. Tam koruma altına alınması. Bu güne kadar verilmiş bütün taviz, söz ve antlaşmaların iptal edilerek re'sen, kellem yekün yok sayılması,

8. Hür, hakim, hükümran ve müstakil bir KKTC garantiye alındıktan sonra yeniden yapılanma restorasyon ve rehabilitasyon konusunda sağlıklı bir sonuca varılamaması halinde ilhak' ın gündeme getirilmesi ve son (şaibesiz) Cumhurbaşkanı Dr. Rauf DENKTAŞ Vali olarak tayin edilmek suretiyle Anavatan' a katılımın ifa, icra ve ikmal edilerek meselenin kapatılması.

9. Mevcut hükümetin, devlet ve millet hakkı için tek ve yegâne görevi budur. Hatalar derhal tamir, bozulan politikalar imar ve yıllardır bilinçsizce, hattâ gaflet, ihanet ve dalâletle verilen tavizler mutlaka ve behemahal (acilen ve derhal) geri alınmalıdır. Şimdi akıllı, alim ve cesur olmak zamanıdır. Daha fazla vakit kaybı, karşımızda yer alan ihanet erbabı Türk, İnsan ve İslâmiyet düşmanı güruhun kazanması anlamına gelecek ve bundan sonra da Türkiye'nin Kıbrıs'la ilgili bir "milli davası" kalmayacaktır.

Tek ve en son çaredir. Aksi taktirde zayıf, aciz ve çıkarcı insanların elinde "Kıbrıs Davası" oyuncak olacak ve ileride Anavatan, Türkiye'nin başı çok büyük dertlere duçar olabilecektir. Meselenin bu şekilde istikrarlı ve kararlı bir azim, akıl ve irade ile tamamlanıp kapatılmaması ve bu meyanda gerekli kararlılık, basiret, cesaret ve bekanın gösterilememesi halinde; Türkiye çok büyük bir darbe daha yemiş olur. Sorun bir daha da çözülemez. (7)

Bunlar maalesef kimseler tarafından dinlenmedi ve dikkate alınmadı Bütün bu öneriler açıkça ileri sürülüp, uluslar arası forumlar ve Davos dahil bir takım plâtformlarda söylendikçe Sayın Denktas'ın kulakları çınlıyor olmalı. Dahası, KIBRIS' la ilgili gelişmeler konusunda KKTC'nin mevcut Cumhurbaşkanı

Mehmet Ali Talat'ın (iş başa düşünce) geçmişteki tutumuyla çelişen değerlendirmesi çok ilginç:

"Rumlar hiçbir şeye yanaşmıyorlar. Çünkü Kıbrıs Türk'üne hiçbir hak vermek istemiyorlar. Dünya artık Rumların bu tutumunu görmeli. Kıbrıs' la ilgili uluslararası kuruluşlar ve devletler de Rumlara 'artık yeter' demeli. Rumlar çözümden kaçıyorlar."

Yine geçmiştekilerle çelişen bazı yorumlar hem düşündürücü, hem de hayret verici:

Rumlar çözüm istemiyor.

ABD ve Avrupa Birliği'ni kalkan yaparak, kullanarak Türkiye'yi sıkıştırıp ödünler almayı amaçlıyorlar. Oysa, "Papadopulos gibi Eokacı bir tedhişçi, cani ve soykırımcı faşistle Kıbrıs'ta çözüme asla ulaşılamaz. Onun anlayışı Kıbrıs'taki Türk varlığını yok saymak ve onları (tıpkı Yunanistan'ın Batı Trakya'da yapmaya çalıştığı gibi) kolayca sindirebileceği küçük ve korumasız bir azınlık haline getirmek.

Dünya artık çözümü (!?) isteyen tarafın Türkler, istemeyen tarafın da Rumlar olduğunu anlamalı ve soruna müdahale etmeli."

Aslında, ortada çözülecek bir şey de yok.

Zira, Kuzey Kıbrıs 1974'den bu yana zaten barışı yaşıyor.
Önemli ve gerekli olan tek şey, uluslararası kabul görmüş anlaşmaları hayata geçirerek bu barış ortamını sürdürülebilir hale getirmektir. Ama gel de anlat. Gerçekte kendileri "sorunlu olan" kimseler illâ da bir sorun üretmek ve yaratmakla meşgul. Yani, bir anlamda sorun: Olaya taraf olanların satılmışlığından, sabetaistliğinden veya dönme yahut devşirme olmalarından ileri gelmekte.

Olaya, tıpkı 1963-1974 ve 1989'dan sonra bakıldığı gibi AB ve ABD kafası ile bakılmakta ve fakat Milliyetçi-Atatürkçü (Kemalist) bir perspektiften bakılmamaktadır. Bu, Türkiye'nin ayıbıdır. İlerleyen bölümlerde açıklayacağımız gibi daha ne ayıplar, art niyetler ve ihanetler vardır. Göreceğiz.

Bu değerlendirmelerden sonra akla şu soru geliyor: "Denktaş da yıllardan beri aynı şeyleri söylemiyor muydu?"

"Rumlar adanın tümünü istiyor. Türklerin egemenliğini tanımıyor. Adadaki Türk varlığını ortadan kaldırmayı, 50.000 kişilik Yunan askerini değil Türk Askeri varlığını yok etmeyi (adadan çıkartmayı) amaçlıyor. Onların derdi çözüm değil, adanın tek sahibi ve mutlak hakimi olmak" demiyor muydu? İşte o zaman Rauf Denktaş'ı çözümsüzlüğün mimarı olarak niteleyenler. Kıbrıs sorununu her şeye rağmen sürüncemede bırakıp Türkiye'nin başını belaya sokmakla suçlayanlar. Türkiye'nin önünü tıkayarak 'ülkeye ihanet edildiğini' iddia edecek kadar ölçüyü kaçıranlar. Onu (Rauf Denktaş'ı) saf dışı bırakmak için Avrupalılarla (Karen Fogg) çocukları ve Rumlarla ortak kampanyalar düzenleyenler. Çeşitli vaatlerle Kıbrıs Türk halkını ona karsı yönlendirenler.

Referanduma evet denmesi durumunda bütün izolasyonun kaldırılacağı, her türlü parasal yardımın Kuzey'e doğrudan yapılacağı konusunda sözler verip halkı aldatıp, kandıran yalan söyleyen Avrupalılar. Hepsinin bugün gelinen noktada vicdanları sızlıyor mu acaba?
Onun ötesinde Denktaş'a yapılan haksızlığın, insafsızlığın ezikliğini bilmem duyuyorlar mı? (8)

Bu hükümetin yapması gereken ilk şey, kim ve hangi yönetim tarafından olursa olsun Kıbrıs konusunda bu güne kadar verilmiş bütün taviz ve ivazları yok sayarak reddetmek, tanımamak; Londra-Zürch ve Garanti antlaşmalarının bütün kapsam ve unsurları ile geçerli olduğunu ilân ederek, Güney Kıbrıs sürecini derhal durdurmak ve "KIBRIS" ı AB kriteri olmaktan derhal çıkartmaktır. Milleti temsil ve hükümeti ilzam iddiasında olan iktidarların başkaca bir çıkış yolu ve çaresi yoktur.

Bunun dışında yol düşünenler; Gaflet, ihanet ve dalâlet içinde olanlardır. Milleti temsil edemezler. Harici bedhahlara angaje ve akredite olanların dışında herkes ve her kesim ve her hükümet "milli" düşünmek ve "milli" hareket etmek zorunda ve durumundadır. Bunun yanı sıra 1974 öncesi EOKA, AKRİTAS PLÂNI ve ENOSİS' çi Rumlar tarafından yapılan bütün katliam, gasp ve soykırımlar gündeme taşınıp, hesabı mutlaka sorulmalı, maddi ve manevi kayıplar konusunda tazminat talep edilmeli ve gerekirse yeni bir harekât düzenleme pahasına bunların telâfii yoluna gidilmelidir.

Tekrar Sayın Rauf DENKTAŞ'A dönelim. Şöyle anlatıyor Sayın Denktaş: Rum liderler Kıbrıs meselesini yabancılara anlatırken geçmişten bahsetmezler. Onlar için geçmiş 1974' de başlamıştır. Türk askeri geldi ve kardeş gibi yaşayan iki tarafı zorla ayırdı; Türk azınlık bundan çok zarar gördü. Uzlaşmaya hazırdırlar ancak işlevliği olan bir anlaşma gerekmektedir. 1960 Antlaşması gibi işlevliği olmayan, azınlığa devletin çalışmasını bloke edecek haklar veren bir anlaşma yaşayamaz. Demokrasi uygulanmalıdır. Kıbrıs Halkı %80 Rum'dan, %20 de Türk'ten oluşan tek bir halktır. Bu halk Kıbrıslıdır. Seçimlerde toplumlar üzerine ayrılık, hele ayrı oylama olmamalıdır. Kıbrıslıların işine dıştan kimse karışmamalıdır. (Londra, Zürich ve Garanti Antlaşmaları bütün sonuçları ile ortadan kaldırılarak keellem yekün yok sayılmalı)Türkiye'nin Kıbrıs üzerinde hiçbir şekil ve surette söz hakkı olmamalıdır. Bütün kötülüğün kaynağı Türkiye'dir. Bağımsız Kıbrıs'ın garantilere ihtiyacı yoktur.

Yani, Yunan hükümetleri ve başta ABD olmak üzere dünyanın dört bir tarafına yayılmış etkin Rum diyasforası, resmi misyon, resmi bütçe ve her türlü yerel imkân ve ulusal kaynaklardan yararlanıp-beslenerek bütün dünyaya yalan söylemektedirler. Buna mukabil, tıpkı Ermeni meselesinde olduğu gibi (monşerlerden müteşekkil) Türk hariciyesi son derece pasif, ilgisiz, bilgisiz, duyarsız, takipsiz-tepkisiz ve palyatiftir.

Dahası, ulusal basın görüntüsü altında ülkemizde yayın yapmakta olan ‘yabancı sermaye” destekli besleme güruh, günün Ali Kemal’leri ve akredite ihanet şebekeleri ise; Ta yazımızın 1. bölümünde açıkladığımız gibi millete yalan söylemektedirler. "Kıbrıs’a" Akredite yabancı diplomatlar da buraya "meşru Kıbrıs Hükümeti" ile kendi hükümetleri arasında iyi ilişkiler kurmakla yükümlü olarak gelirler. Görevleri budur. Rum tarafında yaşarlar. Gece gündüz zengin Rumların ve makam sahiplerinin davetlerinde "Kıbrıs meselesinin 1974'de nasıl başladığını, "meselenin Türkiye'nin genişleme politikasından kaynaklandığını" Rumlardan dinlerde. Geçmişten bir şeyler bilseler bile görevleri akredite oldukları hükümetle iyi geçinmektir, arayı bozmamaktır. Bu nedenledir ki 1963 - 65 yıllarında bile bu diplomatlar, Türkler gettolarda yaşarlarken, tavşan gibi avlanırlarken adadan ayrılacaklarında, "bu güzel adada geçirdikleri hoş günlerden" bahsetmişler ve akredite oldukları "hükümete" teşekkürlerini sunmayı da görev bilmişlerdir. Son temennileri "tarafların anlaşmasıdır." Kuşkusuz bu durumdan "meşru hükümet" ünvanlını sırtlamış olan eli kanlı, faşist ve terörist idare yararlanmıştır.

Gerçekleri anlatmak Türk tarafına kalmaktadır.

Gerçeği, yani geçmişi, Akritas Planı'nı, 1960 Antlaşmalarının neden sui generis (kendine özgü) antlaşmalar olduğunu anlatmaya başladığınızda karşınızdaki diplomat sizi durdurur ve "Geçmişte yaşamayınız, geleceğe bakınız" der. Anayasal haklarınızdan, Uluslararası Antlaşmaların nedeninden bahsetmenizi de “uzlaşma istememenize" bağlarlar.

Bu şartlanmış beyinlere vizyonunuzu açamazsınız; yeni bir anlaşmanın kalıcı olabilmesi için 1960 (Londra-Zürich ve Garanti) Antlaşmalarının ötesinde sağlam bir zemine ihtiyaç olduğunu, bunun da KKTC'nin zemini olduğunu kesinlikle duymak bile istemezler. Onlara göre akredite oldukları "Kıbrıs Cumhuriyeti", hükümeti ile ayaktadır, bu devleti bölmek kabul edilemez. "Bölen taraf biz değiliz" demenizi de pekiyi de karşılamazlar. "Geçmişi unutunuz" tavsiyesini tekrarlarlar.

Rum tarafının EOKA'cı lideri Tasos Papadopullos'un Yılbaşı mesajını incelerken Rumların siyasetlerinde ve oynadıkları kanlı - kansız oyunun kurallarında 43 yıldır herhangi bir değişiklik olmadığını yeniden tespit etmiş oldum.

Papadopulos "kalıcı ve fonksiyonel (işlevsel) bir çözüm” bulunmasını arzu ettiğini söylerken (karanlık, vahşet, gasp, soygun ve katliamı simgeleyen) "geçmişe değinmeyeceğim" diyor ve illâ "geleceğe bakacağını" vurguluyor. Çünkü geçmişe değinse üç sorumludan biri olduğu kayıtlara geçmiş olan Akritas Planı' ndan ve bu plan altında 11 yıl Türklere yaptıklarından bahsetmesi gerekecek.

Bunu yapmak için "insanlık ve barış severlik" açısından "erkek adam" olması gerekir. Hayvanlıktan sıyrılıp “insan” olması gerekir. Medeni bir insan

olabilmesi halinde; Adalet ve objektif hukuk ilkelerine uygun bir formatta politika yapması gerekir. Hasılı “mert” olması ve “kahpelik ve kancıklıktan” sıyrılması gerekir. Buna mukabil bizimkilerin de: “TÜRK” gibi onurlu, erdemli, mert ve dürüstçe, dosdoğru bir politika uygulaması gerekir. Değil mİ?
Halbuki onun eğitimi arkadan vurmak, pusuya yatmak, işlediği suçu başkasına atmak, her ne pahasına olursa olsun, gerektiğinde diplomatları kandırarak Kıbrıs'a sahip çıkmak, bu nedenle de Türkleri azınlık statüsüne mahkum etmektir. Türklere "azınlık statüsünün ötesinde kıl kadar hak veren planlara şiddetle karşı çıkmak ve bunu "devleti savunma" kılıfına sarıp takdim etmek de bu oyunun bir parçasıdır.

Bu yüzü kızarmaz adam Türk tarafına da sesleniyor ve "refahınız” bölücü eğilimlerde ve siyasi etkinliklerde değildir, "refahınız” ortak “ vatanımızın yeniden birleşmesi için işbirliğindedir ayırım duvarının yıkılması için işbirliğine davet ediyorum" diyor ve konuyu derhal “işgal kuvvetlerine" getiriyor. "Ortak vatan" Papadopullos'a göre: "tek kişi, tek oy" misali önerilen demokratik idarede mümkündür. "Eşit hak - ortaklık" işlevsel değildir. AB normları bütün bunları halledecektir. Bu nedenle şimdiden Rum tarafında yaşayan Türkleri Rum seçmen listesine alarak "ayrı eşit toplum" statüsünü haritadan silmek oyununa başlamıştır. Akritas Planı'nın bu eli kanlı uygulayıcısı Türklere yapmış olduğu kötülükleri unutarak, hiç sıkılmadan "Türkleri Rum tarafının haklı endişelerini anlamaya ve tanımaya davet ediyorum" diyor.

Pes doğrusu. Rum halkına ise "birlik ve beraberlik" çağrısı yapan Papadopullos "en kötülere (1974"e) dayandık daha iyilerini ümit ediyoruz" dedikten sonra istediği uzlaşmanın temelini açıklıyor. BM kararları ve AB normları! Papadopullos Türk tarafının bu BM kararlarının çoğunu (anlaşmalardan ötürü) "Kıbrıs Hükümetinden" bahsettiği için kabul etmediğini ve AB normlarının KKTC ile AB arasında görüşülerek bunlardan bir kısmının, Türk halkının var olabilmesi ve güvenliği için, kalıcı dekorasyonlara bağlanması gerektiğini unutuyor.

Daha da ileri gidip, ahlaksızlaşarak, adileşerek, küstahlaşarak ve dahi sözde muhataplarına meydan okumak suretiyle; "Biz Türkleri bedavaya AB üyesi yaptık, daha ne istiyorlar ?" diyor. AB üyeliğinden istifade için gasp edilmiş "Kıbrıs Pasaportu" almış olanları da kendisine tabi azınlık vatandaşı addediyor. Türkiye, KKTC ve apaçık gerçeklere rağmen, Rumlar, bütün dünyayı kandırma oyununa devam ediyor. Hala "birleşelim, bütünleşelim" edebiyatı mı yapacağız, yoksa KKTC'ne dört elle sarılmak suretiyle bu insafsızların, yalancı ve düzenbazların yolunu kesmeye devam mı edeceğiz? Sayın Cumhurbaşkanı Talat'ın liderimiz merhum Dr. Fazıl Küçük'ü anma töreninde yaptığı konuşma "akıntıya kürek çekmekten vazgeçileceği" konusunda söyledikleri hepimizi ümitlendirmiştir. (9)

KIBRIS GİTTİ GİDİYOR, "AKP HÜKÜMETİ" NEREYE GİTTİ ! DİYOR..

8 Temmuz 2006 Kıbrıs; BM Genel Sekreteri'nin Siyasi İşlerden Sorumlu Yardımcısı İbrahim Gambari, Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat ve Rum Yönetimi Lideri Tassos Papadopulos ile biraraya geldiler.... Hedef belli., Adanın birleştirilmesi için yeni bir süreç başlatmak... anılan görüşme sonunda 5 maddelik bir açıklamada bulunan Gambari, tarafların iki kesimli, iki toplumlu ve siyasi eşitliğe dayalı bir federasyonla Kıbrıs'ın birleştirilmesi ve bunun Güvenlik Konseyi kararları doğrultusunda olması taahhüdünde bulunduğunu söyledi! Ayni zamanda İki liderin Temmuz sonuna kadar çalışmalara başlayacak olan Teknik Komitelerin çalışmalarını gözden geçirmek ve iki toplumlu çalışma gruplarına gerekli talimatları vermek üzere zaman zaman bir araya gelme kararı aldığını açıklayan Gambari, liderlerin kapsamlı bir çözümün hem gerekli hem de mümkün olduğu ve daha fazla ertelenmemesi gerektiği yönünde mutabakata vardığını da söyledi.

Gambari iki liderle de mutabakata vararak, adada çözüm bulunması için çalışacakları mesajını verirken bu bir "tarihi olaydır" diyor. Prensipler Dizisi olarak 5 maddelik listede neler yok neler. Şimdi geliniz söz konusu mutabakat maddelerini inceleyelim;

-Temmuz ayı sonuna kadar insanların günlük hayatını etkileyen konularda, Teknik Komiteler çalışmalarına başlayacak ve aynı zamanda iki lider arasında özlü konular ile ilgili listeler karşılıklı olarak değiştirilecek ve bunların içerikleri iki toplumlu uzman çalışma grupları tarafından incelenecek ve liderler tarafından sonuçlandırılacak.

-Her iki lider, iki toplumlu uzman çalışma gruplarına yön vermek ve Teknik Komitelerin çalışmalarını gözden geçirmek için uygun görüldüğü zamanlarda yeniden görüşecek."

İlkeler Dizisi'nin tam metni de şöyle:

1.İlgili Güvenlik Konseyi kararlarında belirtilmiş olduğu üzere, Kıbrıs'ta iki toplumlu, iki bölgeli bir federasyona ve siyasi eşitliğe dayalı bir çözüme bağlılık.

2.Statükonun kabul edilemez olduğunun ve devamının, Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rumlar için olumsuz sonuçlar doğuracağının kabulü.

3.Kapsamlı bir çözümün hem arzu edilir hem de mümkün olduğu ve daha fazla gecikmemesi gerektiği önerilerine bağlılık.

4.İnsanların günlük yaşamlarını etkileyen olaylar hakkında iki toplumlu görüşmelerin hemen başlatılması, aynı anda özlü konuların da görüşülmesi. Bunlar, kapsamlı çözüme katkıda bulunacaktır.

5.Bu sürecin başarılı olması için "doğru ortamın" devam etmesini sağlamaya bağlılık. Bu bağlamda, hem ortamın iyileştirilmesi, hem de tüm Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rumlar'ın hayatlarının daha iyi olması için güven artırıcı önlemler elzemdir. Yine bu bağlamda, taraflar birbirini suçlamaya son vermelidir.

Şöyle bir düşünelim, Gambari-Talat-Papadopulos görüşmesinde sorunun BM çerçevesinde çözümlenmesi kararı üzerinde mutabakata varan taraflar bu mesajı verirlerken, diğer taraftan, Kıbrıs meselesinin AB içerisine çekildiği, Rumlar ve AB'nin Türkiye'ye baskı uyguladığı dikkate alındığında ortada bir tezatlık olduğunu görüyoruz. Bakınız taraflar iki kesimli iki bölgeli federal çözüm diyorlar. Buna işaret ediyorlar etmesine de, şu iki kesimli iki bölgeli çözüm hikayesi artık çok zor. Çünkü Türk hükümeti, KKTC hükümeti ve AB talepleri doğrulusunda KKTC'de kurulan Tazmin Komisyonu iki bölgeliliği ortadan kaldıracak kararlar alıyorlar. Diyelim ki Gambarı Talat-Papadopulos arasında yapılacak görüşmeler sonunda bir yeni plan taraflara sunacak. Adı belki annan planı değil de annan planı içeriğinde farklı bir isimde yeni bir plan olacak. Daha önce basına yansıyan "Cyprus plan" da olabilir. Bu planda Kıbrıs Türklerine verilecek hakların Annan planından çok daha da geri olacağı aşikardır. Bu güne değğin verilen tavizlerden kimse ödün vermeye yanaşmayacak, muhtemelen Türk tarafı da böyle bir talepte bulunmayacaktır.

Annan planı sonrasında BM ve AB Ne demişlerdi? Kıbrıs Türklerini kutluyoruz. Tecrit kaldırılmalı. Peki ne oldu? Sadece laf! Lafla peynir gemisi yürümez! Peki olan ne ? Annan planı sürecinde 'Milli Kahraman' davanın hakiki sahibi, namuslu ve dürüst bekçisi, umur görmüş devlet adamı Denktaş elendi. Seçimlerde Talat desteklendi. Anavatan, BM, ABD, AB bunu istedi. Olan oldu. Talat geldi. Şimdi muhtemelen böyle bir süreçte Talat'la bir görüşmeler süreci başlayacak. Sonuçta birileri ile getirilen kişiler o yerlerin görüşleri ile hareket etme mecburiyetinde olurlar. Bu nedenle Talat "her ne olursa olsun çözüme (!) ulaşma pahasına" adada yeni bir anlaşmaya gidileceği ortada. Olacak bu. Yeni bir birleşik Kıbrıs yaratacaklar. Bu, tam da Rumların isteği gibi olacak...İşte o zaman Türk Ordusu'nun 'koşulsuz olarak' adadan çekilmesi istenecek. 50.000 kişilik Yunan ordusu konuşlandığı yerde kalacak. Türk askeri yavaş yavaş çekilmeye başladığı an...gökyüzü kararacak...ağlayacak...çünkü Kıbrıs elimizden kayıp gidecek...

Milli Dava bitecek... Maalesef süreç bu, nihai gaye bu...

Şimdi Gambari' nin gerçekleştirdiği görüşme öncesinde güneyde neler oluyor bir bakalım.

Geçtiğimiz haftalarda "Bizler, Kıbrıslı Türklerle birlikte yaşamaya hazırız" propagandasını sürdüren DİSİ Partisinin gençlik örgütü NEDİSİ'ye mensup Rum gençleri, Kiracıköy (Athienu) duvarlarını Türk düşmanlığı içeren sloganlarla doldurdular. NEDİSİ'ye mensup Rum gençleri gece vakti Kiracıköy'e giderek, köydeki evlerin duvarlarına "En İyi Türk Ölü Türk'tür", "Yaşasın Ulusumuz" ve "Yunan Doğdum Yunan Öleceğim" sloganlarını yazarak gerçek niyetlerini ortaya koydular.

Diğer taraftan da, güneyde ne kadar Türk, İslam ve Osmanlı eseri varsa, bütün dünyanın gözü önünde tam bir haset, kin ve intikam hırsı ile yok etmeye ve Türk izlerini haince silmeye başladılar. (İsrail dahi bu kadarını yapmamıştır)

Bu olayın gerçekleşmesinden birkaç gün sonra Rum Savunma Bakanı Fivos Klokkaris, "Öğrenciliğin askerlikle hiçbir alakası yok ama öğrencilerimizi birer savaşçı haline getireceğiz. Askeri eğitimin ana konusu budur" diyerek ne hedefinde olduklarını yüreklice ortaya koyuyorlar!

Kısa bir süre önce ise 27 Haziran tarihinde Güney Kıbrıs'a geçerken arabasında yapılan aramada Karşıyaka'da mimarlığını yaptığı inşaatların proje dosyası bulunduğu gerekçesiyle Rum polisi tarafından tutuklanan mimar Osman Sarper halen Güney'de Rum hapishanesinde kötü koşullarda hayat mücadelesi veriyor. Sarper tansiyon hastalığı da var ve acı içinde... Ama sahipsiz...

Peki neden?

Sarper tutuklanıyor, çünkü arabasında bulunan planlarda kuzeyde eski Rum malları üzerine inşaat yaptığı için Rumlar kendisini tutukluyorlar.... Sarper gibi bugün eski Rum arazileri üzerine inşaat yapan her Türk Rumlar tarafından kara listeye alındı ve mutlaka yargılanması istenecek....

Peki bizim Petomyalı "RTE" hükümeti ne yaptı? Sadece olayı kınamakla yetindi. Not aldılar !?...

Bir israil'in bile, sırf bir askeri Filistinlilerce kaçırıldı diye Gazzeyi yerle bir etmesi... Lübnan'a saldırması ve 3. dünya savasını tetikleyerek "çıkarsa çıksın" demesinden bir anlam çıkarmadınız mı.Dostlarım Bizim haklı olduğumuz durumda dahi yaptığımız hiçbir şey yok... Rumlara kendi toprağımızı veriyoruz. Dilim varmıyor fakat Vermek için adeta çırpınıyoruz.... İnsan hayatımı yoksa Toprak mı önde gelir dersek tabi ki Toprak ama bu hükümet kendi toprağını kendi eliyle Rum'a veriyorsa tabi ki Sarper olayında bir şey yapamayacak ve başaramayacaklar...Ne de olsa onlar da bu düzenin adamı...Rumların kucağına bizi itenler, sanıyorlar ki ilelebet yüksekte kalacaklar...

Bunu hep birlikte göreceğiz....

Güney' de kötü koşullarda suçsuz olduğu halde tutuklu olan Osman Sarper için gerekli çalışma yapılmalıdır....Sayın Sarper bir Kıbrıs Türküdür. O da bir vatan evladıdır.Hedef açıkça Gambari-Papadopulos-Talat görüşmesinde ortaya konmuştur.. KTC Devleti yok edilecektir.

Bunun gerçekleşmesi yıl sonuna kadar hedeftir....

Hedef Rum tezi yani Birleşik Kıbrıs'tır! Hedef Rum göçmenlerin geri dönmesidir! Hedef Rum hükümranlığının Kuzey'de hakim olmasıdır.... Abraporlarında da "Kıbrıs Cumhuriyeti" yani Rum hükümranlığı kuzeyde uygulanmadığı ama kuzeyin de Rumlara ait olduğu vurgulanılırken bizim taraftakiler nerden bahsediyorlar? Siz Türkiye hükümeti olarak

utanmadan salak numarasına yatın ...Fakat, Türk milleti salak değildir. Yemezler...

Şimdi tekrar başa dönelim. Yazdık ama hatırlatmakta yarar var. Gazi Mustafa Kemal Atatürk ne diyor ? “Efendiler ! Kıbrıs düşman elinde bulunduğu sürece bu bölgenin (Akdeniz Bölgesi’nin) ikmal yolları tıkanmıştır. Kıbrıs’a dikkat ediniz. Bu ada bizim için çok önemlidir..”

Bu bölümde olayı büyüteç altına alarak “daha derin” bir yaklaşımla ele almak istiyorum. Şöyle ki: Yukarıdaki başlık bunu ifade ve anlam bütünlüğünü sağlamak için konulmuştur.

Evet, ben Kıbrıs’ı çok önemsiyorum. Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ün Kıbrıs ile ilgili yukarıdaki sözlerine sadık kalmamız gerektiğine inanıyorum. Ayrıca Kıbrıs’ın Türkiye’nin ve Türk dünyasının güvenliği açısından mutlaka Türkiye’nin kontrol ve denetimi altında kalmasını coğrafyanın bize dikte ettirdiği kaçınılmaz bir gerçek olarak görüyorum. Yöneticilerin her zaman hata yapabileceği gerçeğinden hareketle devletimizin sahibi olan milletimizin konuyu sahiplenmesi için bilgilenmesi gerektiğini biliyorum. Avrupa Birliği yolunda giderken tamamiyle gözden çıkardığımız ve Rum-Yunan Megalo İdeasına kansız bir şekilde hibe ettiğimiz Kıbrıs hakkında ne kadar hassas olsak ve ne kadar tartışsak azdır. Çünkü dünyanın merkezindeki bu küçük ada en az bizim kadar küresel güçler için de çok önemlidir. Bizim kadar onların da gündemini işgal etmektedir. Bu coğrafya ilminin gerçeğidir. Bu önem ve değeri çok önemli bir hatıra ile sürdürelim. Çok değerli bir araştırmacı ve yazar Sayın Yılmaz DİKBAŞ anlatıyor: “Kıbrıs ile ilk tanışmam lise sıralarında YA TAKSİM-YA ÖLÜM sloganları ile meydanları dolduran yüz binlerin heyecanını duyarak başladı. Bilahare Kıbrıs Barış harekâtına katılan birliklerdeki ilk değiştirme personeli olarak 28 nci Tümen Topçu Alayı 2 nci Top. Taburu 1 inci Batarya Komutanlığına atandım. 1975 yılına çok soğuk bir havada ve çok dalgalı bir denizde Mersin’den kalkan Erkin çıkarma gemisinde ve Kıbrıs yolunda girdim. 1 Ocak 1975 sabahı yağmurlu bir havada Magosa limanında askeri merasimle karşılandım. Magosa’dan birliğimin bulunduğu Timbu (Kırklar) köyüne gelene kadar geçen sürede savaşın acımasız yüzünü beynime kazıdım. Savaş gerçekten her iki taraf için de çok kötüydü. Bu karışık düşünceler arasında “ iyi ki galip gelmişiz” dediğimi hatırlıyorum. Bu ilk zorunlu Kıbrıs ziyaretim kısa sürdü. Çünkü Harp Akademisi sınavlarını kazanarak 23 Şubat 1975’te Akademi öncesi kurslara katılmak üzere adadan ayrıldım.

1983 yılında Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliğinde Başbakanlık Altıncı katında görev yaparken bizim üstümüzdeki katta da Kıbrıs Müsteşarlığı vardı. 13 Kasım 1983 günü Kıbrıs Müsteşarının toplantı halinde bulunduğumuz bir sırada odaya dalarak bize ‘KKTC’ nin kurulduğu haberini sevinçle verdiğini hatırlıyorum.

Bundan sonra Kıbrıs'la ilgili bütün bağlarım kesildi. Kıbrıs ilgi sahamın dışında idi. Ancak 22 Nisan 2002 tarihli STAR Gazetesinde Saygı Öztürk'ün "Heykeli Dikilen Türk Subayı" başlıklı yazısı beni yeniden Kıbrıs sorununun içine çekti. Saygı Öztürk, Gazimağusa Kalesi Müdafii değerli kardeşim, dava arkadaşım, can dostum Oğuz Kalelioğlu'nun hayatını anlatıyor ve Kıbrıs'ta "Kıbrıs Adalet Partisi" isminde bir parti kurarak seçimlere hazırlandığını bildiriyordu. Bu benim için çok önemli bir haberdi. Demek ki Kıbrıs'ta doğru gitmeyen işler vardı. Oğuz Kalelioğlu Kıbrıs'ta parti kurmuş ve başarılı askeri mücadelesini bu defa siyasi alanda devam ettirme gereğini duymuş ise bu küçük vatan parçasında durum gerçekten vahim olmalıydı.

Bu tarihten itibaren basını yakından takip ederek ANNAN Planı adı altında Kıbrıs'ta oynanmak istenen oyunları anlamaya çalıştım. Sonunda 4 Ekim 2003 tarihinde ÖNCE VATAN Gazetesi yazarı olarak doğrudan gözlemlerde bulunmak üzere KKTC'ye gittim. Bir ayı aşkın bir süre Kıbrıs'ta toplumun her kesiminden insanlarla görüşme fırsatı buldum.
Sadrazam köyden Dipkarpaz'a kadar her tarafı dolaştım. Gözlemlerimi Önce Vatan Gazetesi vasıtasıyla halkımızla paylaştım. Gördüklerimin ve duyduklarımın tamamını yazmamı milli hislerim engelliyordu. Fakat satır aralarında da olsa halkıma mesajlar vermeye çalıştım.

Kıbrıs'ta Oğuz Kaleloğlu liderliğinde bir araya gelen bir avuç vatanseverin yedi düvele karşı yaptıkları müthiş mücadeleyi gördüm. Bu küçücük adada döndürülen küresel oyunları görerek dehşete düştüm. Dünyanın merkezindeki bu cennet adaya sahip olmak üzere bütün küresel güçlerin burada mevzilendiğini görerek korkuya kapıldım. Türkiye'nin otuz yılda bu adayı nasıl bu hale getirdiğini görerek kahroldum. Sosyal ve kültürel alanda bu derece ihmal edilmişlik, inanılmaz boyutlardaki vurdumduymazlık sonunda KKTC'de Türkiye'nin adeta bir işgalci ve sömürgeci olarak görüldüğüne bizzat şahit oldum. Türkiye'nin ve Türk askerinin gözü önünde Türk milletine, Türk Devletine ve canlarını koruyan askerlerimize karşı düşmanlığı görerek şaşırdım. Evet, biz 30 yılda bu küçük adayı iyi yönetememiştik.

Kıbrıs'a 14 Aralık 2003 Milletvekili seçimleri için yeniden gittiğimde sadece gazeteci değildim. Artık siyasetçi kimliğim vardı. Annan Planına EVET-HAYIR kavgası içine girerek halkı unutan iktidar ve muhalefetin dışında ülkeye vizyon getiren ve hizmet vaat eden Kıbrıs Adalet Partisinin bir üyesi olarak görev yaptım. Kimlerle mücadele ettiğimizi, gerçek rakiplerimizin buradaki birkaç parti ve onların yöneticilerinin değil bütün küresel güçlerin yapılandırma mühendisleri olduğunu yaşayarak gördüm. Bu küçücük adaya sahiplenmek için yedi düvelin ayak oyunlarına ve döktüğü paralarla halkın oylarını nasıl satın aldıklarına şahit oldum.

Bütün bu gördüklerimi, duyduklarımı ve yaşadıklarımı, beklentilerim ve benim doğrularım ışığında irdeleyerek 24 Nisan 2004 Annan Planı

Referandumundan önce yazdığım "Kıbrıs'ta Sona Doğru" kitabım ile halkımıza anlattım. Kıbrıs konusu ile ilgili olarak referandumdan sonra günümüze kadar devam eden olayları dikkatle takip ettim. Görüşlerimi yine gazete ve dergilerde ifade ettim. Konferans ve panellerde fikirlerimi halkımızla paylaştım. Yeni sürecin Kıbrıs'ın Denktaş'tan sonraki lideri Mehmet Ali Talat yönetiminde giderek Türk toplumu aleyhinde geliştiğini müşahede ettim.

Ve şimdi 20 Temmuz Barış Harekatı' nın 32 inci şeref yılında "Küresel Güçlerin Çekim Merkezindeki Küçük Adada Büyük Oyunlar" isimli bu kitap ile halkımın karşısındayım. Kitapta, küçük adada büyük oyunlar oynayan küresel güçler ile Kıbrıs'taki maşalarının adadaki Türk varlığı ile olan mücadelelerini güncel olaylara dayanarak açıklamaya çalıştım.

Biz biliyoruz ki, Küresel güçler Kıbrıs'ı kontrol ederek; Dünyayı dünyanın geometrik merkezinden yönetmeyi, Dünya petrollerini kontrol altına almayı, Doğu-Batı ticaret yollarını daima açık bulundurmayı, Enerji ulaşım yollarını denetim altında bulundurmayı, Doğu-Batı-Kuzey-Güney istikametindeki askeri saldırılar için merkezi yığınak bölgesi sağlamayı ve İsrail'i batıdan korumayı, Hedef alırlar ve bu kazanımları birbirlerine kaptırmamak için bu küçük ada üzerinde kıyasıya bir güç mücadelesi verirler.

Küresel güçler de biliyorlar ki, Türkiye Kıbrıs'ı kontrol ederek; Türk dünyasının güneybatı ucundaki uç beyliğini elde tutarak Türk coğrafyasının batıya karşı güvenliğini sağlamayı, Anadolu'nun güney kıyılarını askeri güç bulundurmadan denizden ve havadan
Emniyet altına alarak bütçe tasarrufu sağlamayı, Akdeniz'i doğudan kontrol ederek Ortadoğu ülkelerini kendine bağımlı kılmayı, Bakü-Ceyhan petrol boru hattının Ceyhan ayağını ve Kıbrıs Boğazı'ndaki deniz ulaşımını güvence altına almayı, Adanın küresel güçler tarafından kolaylıkla kullanılmasını önlemeyi ve küresel güçlerin muhtemel kazanımlarına ortak olmayı, 1699' yılında durdurulan Türk ilerleyişinin 275 yıl sonraki ilk kazanımı olan 400 yıllık Türk topraklarını elde tutarak Türk toplumunun psikolojik direncini güçlendirmeyi, Hedef alır, bunu devletin milli politikası olarak kabul eder ve uygular.

Şimdi bu küçük adada verilen mücadele, bu zıt güçlerin birbiri ile çatışan hedeflerinin elde edilmesi üzerinde sürdürülmektedir. Mücadele henüz bitmemiştir. Yeryüzünde tek Türk kalana kadar bu kutsal mücadele devam...."

Şimdi yine sayın Dikbaş'ın katkılarıyla irdelemeyi sürdürelim:

KIBRIS'I RUMLARA KİMLER VERDİ?

Avrupa Birliği (AB)'nin resmi belgelerinde Kıbrıs'la ilgili,'Kıbrıs Türk Kesimi' ya da 'Kıbrıs Rum Bölgesi' gibi deyimler yer almamaktadır. AB'nin hiçbir belgesinde, 'Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti' diye bir tanımlama geçememektedir.

AB’nin tüm belgelerinde Kıbrıs’tan sadece şöyle söz edilmektedir: “The Republic of Cyprus”. Yani, “Kıbrıs Cumhuriyeti”. Ve Kıbrıs Cumhuriyeti’nin yönetimi Rumlardadır.

AKP Hükümeti Kıbrıs’ı, 2004 yılında Rumlara vermiştir. Ancak bu gerçeği Türk halkına açıkça söyleyememiştir. 2004–2005 sürecinde AB ile imzalanan Kıbrıs’la ilgili koşulları yerine getirmekte zorlanınca da, AB’nin yeni koşullar öne sürdüğü yalanını ısrarla dillendirerek Türk halkını aldatma, yanıltma, kandırma ve oyalama yolunu seçmiştir.

KIBRIS’I RUMLARA KİMLER VERDİ?

Avrupa Birliği (AB)’nin resmi belgelerinde Kıbrıs’la ilgili, ‘Kıbrıs Türk Kesimi’ ya da ‘Kıbrıs Rum Bölgesi’ gibi deyimler yer almamaktadır. AB’nin hiçbir belgesinde, ‘Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’ diye bir tanımlama geçememektedir.

AB’nin tüm belgelerinde Kıbrıs’tan sadece şöyle söz edilmektedir: “The Republic of Cyprus”. Yani, “Kıbrıs Cumhuriyeti”. Ve Kıbrıs Cumhuriyeti’nin yönetimi Rumlardadır.

AKP Hükümeti Kıbrıs’ı, 2004 yılında Rumlara vermiştir. Ancak bu gerçeği Türk halkına açıkça söyleyememiştir. 2004–2005 sürecinde AB ile imzalanan Kıbrıs’la ilgili koşulları yerine getirmekte zorlanınca da, AB’nin yeni koşullar öne sürdüğü yalanını ısrarla dillendirerek Türk halkını aldatma, yanıltma, kandırma ve oyalama yolunu seçmiştir.

İşte, belgelerle Kıbrıs’ın Rumlara tesliminin öyküsü.

AB, 6 Ekim 2004 tarihinde Türkiye ile ilgili üç belge yayınladı. Bunlardan ‘İlerleme Raporu’nda şöyle denilmekteydi:“Cypriot vessels or vessels having landed in Cyprus are stil not allowed in Turkish ports. Transposition of the acquis should take place in parallel with adherence to international agreements”

Türkçesi: “Kıbrıs bandıralı gemilerin ya da Kıbrıs limanlarına girmiş gemilerin hala Türk limanlarına girmesine izin verilmemektedir. Avrupa Birliği Müktesebatı, uluslararası anlaşmalar çerçevesinde uygulamaya konulmalıdır.” Bu demektir ki, AKP Hükümeti daha Ekim 2004’de, Türk limanlarını Kıbrıs Rumlarının gemilerine açmak zorunda olduğunu biliyordu. Bu, AB’ye girme uğruna verdiği ödünlerden sadece biriydi. Peki, böylesi ağır bir ödünden, AKP Hükümetinden başka bir makamın haberi yok muydu? Var idiyse, tutumları neydi?

8 Ekim 2004 tarihinde, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer şunları söylüyordu:

“Biz mutlaka AB üyesi olma hedefinden vazgeçmiyoruz. Bu hedeften geri dönmeyeceğiz. Sanıyorum ki bir gün bu hedefe ulaşacağız.”
Bu sözleriyle Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, AB üyesi olma hedefi uğruna, çok ağır bir ödün vermeye, Kıbrıs’ı Rumlara teslim etmeye karşı çıkmadığını dolaylı olarak ifade etmiş oluyordu.

Mart 2004’de AB, Türk Genelkurmayı’nı Kıbrıs konusunda ikna etmek için Ankara’ya bir heyet gönderiyordu. AB’nin dönemsel başkanlık divanı, Genelkurmay Başkanı Org. Hilmi Özkök’ten, Kıbrıs’ta çözüm için esnek davranmasını istiyordu.

Peki, Org. Hilmi Özkök, böylesi önemli bir konuda esnek davrandı mı? Bu sorunun cevabını, Org. Hilmi Özkök’ün 31 Aralık 2004 tarihinde Türk Silahlı Kuvvetleri’ne verdiği Yeni Yıl Mesajında görüyoruz: “…Avrupa Birliği Üyeliğini, Ulu Önder Atatürk’ün bizlere vermiş olduğu ‘Türkiye’yi çağdaş uygarlığın ilerisine taşıma hedefi’ için önemli bir araç olarak görmekteyiz.”
Ağır Kıbrıs ödününe rağmen Org. Hilmi Özkök, AB üyeliği hedefine sımsıkı sarılıyordu. Hem de Atatürk’ün adını çok yanlış ve çok haksız olarak kullanmaktan sakınmayarak!

3.12.2004 tarihinde Avrupa Parlamentosu, Türkiye’ye verdiği raporda şöyle diyordu:

“Clause 38: The epublic of Cyprus is one of those member States. The opening of negatiations obviously implies the recogniton of Cyprus by Turkey.”
Türkçesi: “Madde 38: Kıbrıs Cumhuriyeti, AB Üye Devletlerinden biridir. Türkiye ile müzakerelere başlamak, doğal olarak Kıbrıs’ın Türkiye tarafından tanınması anlamına gelecektir.”

İşte bu raporu, AKP hükümetinin Başbakanı Recep Tayip Erdoğan 17 Aralık 2004 tarihinde Brüksel’de kabul etmiş, koltuğunun altına alıp Türkiye’ye gelmiş ve Ankara Kızılay Meydanı’nda bir zafer bayramı havası içinde halaylar çekilerek, davul zurnayla karşılanmıştı! Oysa bunu Türk halkına bir zafer olarak gösteren Başbakan, Brüksel’de çok zorlanmış, Kıbrıs’ı Rumlara teslim edişini Türk halkına nasıl açıklayacağının, bu ağır ödünün savunmasını nasıl yapacağının sıkıntısını çekmişti. İşte onun o sıkıntılı saatlerinde imdadına İngiltere Başbakanı Tony Blair yetişmiş ve;“Sen halkına, imzaladığın anlaşmanın sadece bir ticari anlaşma olduğunu ısrarla söyle!” taktiğini vermişti!

Türk Milletinin hışmından kurtulmak için Başbakan Erdoğan bu yalana sarılırken, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer ne diyordu?
13 Kasım 2004 tarihinde, Ramazan Bayramı mesajında Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer şunları söylüyordu:

“AB içinde bugün var olan çeşitliliğe, kültürel zenginliğimiz kuşkusuz yeni boyutlar kazandıracaktır. İnanıyorum ki, 17 Aralık 2004 tarihinde düzenlenecek AB Konseyi’nde ülkemizle üyelik görüşmelerinin başlatılması yönünde

alınmasını beklediğimiz karar Batı ile İslam Dünyası'nın demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü ve hoşgörü gibi evrensel değerler temel alınarak kucaklaşılabileceğini açıklıkla ortaya koyacaktır."

Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in beklentisi gerçekleşiyor, 17 Aralık 2004'de Türkiye ile AB arasında görüşmelerin 3 Ekim 2005 tarihinde başlamasına karar veriliyordu. Ama aynı anda, Kıbrıs'ın da Rumlara teslim edilmesine Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'den hiçbir tepki gelmiyordu! Demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü, hoşgörü ve evrensel değerler derken, Kıbrıs'ın elden gidişine sessiz kalıyordu!

Gözler, Genelkurmay Başkanı Org. Hilmi Özkök'e çevriliyor, Kıbrıs'ın elden gidişine karşı sert tepki vermesi bekleniyor, fakat o, 25.08.2005 tarihinde Zafer Haftası mesajında, AB üyeliği ile ilgili bildik şu sözleri tekrarlıyor, Kıbrıs'ın elden gitmiş olmasına değinmiyordu bile:

"AB üyeliğini, Ulu Önder Atatürk'ün bizlere vermiş olduğu 'Türkiye'yi çağdaş uygarlığın ilerisine taşıma hedefi için önemli araç olarak görüyoruz."

AKP hükümetinin bayram yaparak bağrına bastığı Avrupa Parlamentosu'nun raporunda şöyle bir madde yer almaktaydı:

"Clause 40: Turkish authorities to abolish all existing restrictions applying to ships flying the Cypriot flag and involved in trade concerning a member state of the European Union."

Türkçesi: "Madde 40: Türk yetkililer, Kıbrıs bandıralı gemilere hâlihazırda uygulanmakta olan tüm kısıtlamaları ve AB'nin bir Üye devletiyle yapılacak ticaretteki tüm engelleri ortadan kaldıracaktır."

Başbakan Erdoğan, bu koşulu 17 Aralık 2004 tarihinde Brüksel'de kabul etmişti. Peki, Türkiye'nin diğer yetkilileri ne söylemiş, ne yapmıştı? Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in bu koşullara itirazını duyan olmadı! Genelkurmay Başkanı Org. Hilmi Özkök'ün de bir itirazı yoktu!

AB'nin Ekim 2004'de Türkiye'ye verdiği 'İlerleme Raporu'nda şöyle denilmekteydi: "In May 2004, Turkey published a Decree extending the benefits of EC-Turkey Customs Union Agreement to all member States except Cyprus. On October 2004, Turkey published a new decree adding Cyprus to the list of countries to which the Customs Union provisions apply."

Türkçesi: “Mayıs 2004’de, Türkiye yayınladığı bir Kararnameyle, AB ile Türkiye arasında imzalanmış olan Gümrük Birliği Anlaşması ile sağlanan yararlardan, Kıbrıs hariç tüm AB üyelerinin faydalanacağını bildirmişti. Ekim 2004’de, Türkiye yeni bir kararname imzalayarak, Gümrük Birliği koşullarından yararlanacaklar listesine Kıbrıs’ı da dâhil ettiğini duyurdu.”

Çok açık ve net: Türkiye hükümeti, daha Ekim 2004’de tüm limanlarını ve hava alanlarını Kıbrıs Rum Cumhuriyeti’ne açmayı kabul etmiştir. 29 Ekim 2004 tarihinde Roma’da, Avrupa Anayasasının imza törenine giden AKP hükümetinin başı, aralarında Kıbrıs Cumhuriyeti’nin Rum Cumhurbaşkanı da bulunan AB’nin 25 üye devlet başkanlarıyla ‘aile fotoğrafı’ çektirirken de artık Kıbrıs’ı Rumlara teslim ettiğini bir kez daha kabul ediyordu.

Peki, yukarıda sözü edilen Kararname imzalanırken Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer’in bir karşı koyuşu oldu mu?

Türk sanayisini ve ekonomisini yıkan Gümrük Birliği Anlaşması’nın koşullarından Rum Kıbrıs’ın da yararlandırılması kararnamesine karşı Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer’den bir tepki gelmediği gibi, Genelkurmay Başkanı Org. Hilmi Özkök’den de bir ses çıkmıyordu!

Avrupa Birliği, Ekim 2005’de Türkiye ile ilgili ‘İlerleme Raporu’nu yayınladı. İşte bu raporun can alıcı maddelerinden birisi:

“Cyprus: The Turkish government has stated on several occasions that it remains committed to a comprehensive settlement inline with the plan presented by the UN Secretary General. On 29 July 2005, Turkey signed the Additional Protocol adapting the EC Turkey Association Agreement to the accession of 10 new countries on 1 May 2004. At the same time, Turkey issued a declaration stating that signature of the Additional Protocol did not amount to recognition of the Republic of Cyprus. On 21 September 2005, the EU adopted a counter-declaration indicating that Turkey’s declaration was unilateral, did not form part of the Protocol and had no legal effect on Turkey’s obligations under Protocol. The EU declaration stressed that recognition of all Member States was a necessary component of the accession process.”

Türkçesi:

“Kıbrıs: Türk hükümeti, Kıbrıs’la ilgili kapsamlı bir anlaşma sağlanması yolunda, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri’nin planına uygun davranma ilkesine bağlı olduğunu birçok kez bildirmiştir.

29 Temmuz 2005’de Türkiye bir Ek Protokol imzalayarak, AB-Türkiye arasındaki Gümrük Birliği Anlaşması’nın 1 Mayıs 2004’de AB’ye katılan 10 yeni üye devlete de uygulanacağını bildirdi. Aynı zamanda Türkiye, bir de deklarasyon yayınlayarak, imzalanmış olan Ek Protokol’un, Kıbrıs

Cumhuriyeti'ni tanımak anlamına gelmeyeceğini bildirdi. Avrupa Birliği de 21 Eylül 2005'de, bir karşı-deklarasyon yayınladı. Bu karşı-deklarasyonda, Türk deklarasyonunun tek-taraflı olduğu, Protokol'un bir parçası olarak sayılamayacağı ve Türkiye'nin Protokol'da belirlenen sorumluluklarını yasal olarak etkileyemeyeceği bildirildi. AB'nin karşı-deklarasyonunda, tüm Üye Devletlerin tanınması konusunun, Türkiye'nin AB'ye katılım sürecinin gerekli bir parçası olduğu vurgulandı."

Yukarıdaki madde, AKP hükümetinin kendi emellerine ulaşabilmesi yolunda, gerekirse Türk halkının onuruyla oynamaktan da kaçınmayacağının ibret verici bir belgesidir! Ta Ekim 2004'de Kıbrıs'ı Rumlara veriyor, bunu 17 Aralık 2004'de Brüksel'de bir kez daha doğruluyor, yetmiyor, 29 Temmuz 2005'de imzaladığı bir Ek Protokol'la Gümrük Birliği Anlaşması'nın Kıbrıs Rum Cumhuriyeti'ni de kapsayacağını kabul ediyor! Ama birden aklına Türk Milletinin göstereceği büyük tepki geliyor ve hiç sıkılmadan ve Ek Protokol'daki imzası kurumadan, tek taraflı bir bildirgeyle, 'Ben Ek Protokol'ü imzaladım, ama bu Kıbrıs Cumhuriyeti'ni tanımak anlamına gelmez' diyebiliyor!

Peki, AKP hükümeti hem Kıbrıs'ı Rumlara teslim edip hem de Türk Milletinin hışmından kurtulma amacıyla Türk Milletinin onurunu ayaklar altına alan bir döneklik sergilerken, Devletin diğer yüce makamları neler diyor, neler yapıyor?

12.04.2006'da Harp Akademileri Konferansı'nda yaptığı konuşmada, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer şunları söylüyordu:

"AB'ye üyelik sürecimizde sağlıklı koşullarda ilerlemek bizim için öncelikli konudur. 3 Ekim 2005'de üyelik görüşmeleri resmen açılmış ve Avrupa Birliği'yle ilişkilerimizde önemli bir aşama geride bırakılmıştır. Türkiye bu yolu tamamlamak için çalışmalarını kararlılıkla sürdürmektedir."

Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Kıbrıs'ın Rumlara teslimini, Türkiye'nin limanlarının ve hava alanlarının Kıbrıs Rum Cumhuriyeti'nin kullanımına açılmasını 'sağlıklı koşullarda ilerleme' olarak görüyor ve 'önemli bir aşamanın geride kalmış' olduğunu duyuruyordu! Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Kıbrıs'ın Rumlara verilmiş olmasıyla AB'ye üyelik yolunun henüz tamamlanmamış olduğunu da bilmektedir. AB'ye üye olma yolunda İstanbul Fener Kilisesi Baş Papazı'na 'Ekümenik' unvan verilerek Konstantinapol (İstanbul)'da bir Ortodoks Din Devleti'nin kurulması, Dicle ve Fırat nehirleri üzerindeki barajlar başta olmak üzere, Türkiye'nin tüm su kaynaklarının ve su dağıtım şebekelerinin yönetim ve denetiminin AB'ye devredilmesi ve Güneydoğu Anadolu'da federe bir Kürt devletinin kurulmasına göz yumulması da bulunmaktadır. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, işte bu yolun

tamamlanması için çalışmaların ‘kararlılıkla sürdürülmekte’ olduğunu duyurmaktadır!
Kıbrıs’ın Rumlara teslim edilmesine sesini çıkarmayan Genelkurmay Başkanı Org. Hilmi Özkök, Mayıs 2005’de, Kara Harp Okulu’nun ‘Çizgi Ötesi’ dergisine verdiği söyleşide, 17 Aralık 2004 zirvesinde AB’den tarih alınmasını başarı olarak değerlendirmekte ve Türk Ordusu’nun;“AB süreci ile birlikte hızlı bir değişime uğrayacağını” söylemektedir. Bu değişime ‘hızla ayak uydurmayı’ Türk Ordusu’nun önündeki görev olarak belirtmektedir.
Oysa Türk Ordusu’nun bir tek görevi vardır: Milli Egemenliği savunmak. Egemenlik, ‘en üstün otorite’ olarak tanımlanır.
AB’ye girmek demek, Milli Egemenliği Brüksel’e teslime hazır olmak demektir!
Peki, nasıl oluyor da Genelkurmay Başkanı Org. Hilmi Özkök, Milli Egemenliğin AB’ye teslimini Türk Ordusu’nun önündeki görev olarak görüp, göstermeye çalışıyor?
Çevresindekilere Nutuk’u okumalarını öneren Org. Hilmi Özkök, Söylev’deki Atatürk’ün şu sözlerini okumamış olabilir mi? “Temel ilke, Türk Ulusu’nun onurlu ve şerefli bir ulus olarak yaşamasıdır. Bu, ancak tam bağımsız olmakla sağlanabilir.”
AB’ye üye olmakla tam bağımsızlığımızın elden gideceğini, dolayısıyla Türk Ulusu’nun artık onurlu ve şerefli bir ulus olarak yaşayamayacağını Genelkurmay Başkanı Org. Hilmi Özkök bilmiyor olabilir mi?
Türk Genelkurmayı, istenilen her tür ödünü vermeye hazır olduğunu bildirerek AB’ye teslim mi olmuştur? Bu çok ağır ve çok acı sorunun yanıtını, dünyayı yöneten gizli örgütlerden CFR’nin dünyaca ünlü dergisi Foreign Affairs’in Şubat 2006 tarihli sayısını okuyarak öğreniyoruz. “Türk Genel Kurmayı, onlarca yılda oluşturduğu ve titizlikle koruduğu gücünü kaybetme pahasına, AB’nin taleplerinin büyük bir bölümünü kabullenmek zorunda kalmıştır. Bu özverinin iki açıklaması bulunmaktadır: AB üyeliğini, yüzyıla yakındır destekledikleri modernizasyon sürecinin son aşaması olarak görmektedirler.
AB’ye üyelik sürecinin, uzun süredir çözmek için çabaladıkları İslamcılık ve Kürt ayrılıkçılığı gibi temel iç sorunların çözümü için en iyi yol olduğuna inanmaktadırlar.
AB’nin Ankara ile Ekim 2005’de müzakerelere başlamasıyla, reform istekleri daha da yoğunlaşacaktır. Özellikle, Kürt ayrılıkçılığı ve Kıbrıs’ın statüsü konularında askerlerin politikaları üzerinde yoğunlaşacaktır. Ve işte o zaman, Türk ordusu liderlerinin daha ne kadar geri çekilmeyi kabulleneceğini bekleyip görmek gerekmektedir.”
Bu çok sarsıcı yazının kısa özeti şudur: Türk Genelkurmayı, onlarca yılda kazandığı gücünü kaybetmiştir. AB’nin dayattığı taleplerin büyük bölümünü kabul etmiştir. Kendi iç sorunları olan laiklik karşıtı hareketleri ve Kürt

ayrılıkçılığını kendisi çözemediği için, kurtuluş yolu olarak AB'ye teslim olmuştur. AB'nin Türkiye'den istekleri henüz bitmemiştir. Kıbrıs ve Kürt ayrılıkçılığı konularında daha ağır talepler gelmek üzeredir. İşte bu aşamada Türk ordusunun komutanlarının daha ne kadar geri çekilmeyi ('how much further the Turkish military leadership will be willing to retreat') kabullenecekleri merakla beklenmektedir.

Bu çok ağır ve Türk Milletini çok derinden yaralayacak yazıya bugüne kadar Genelkurmay Başkanlığı'ndan hiçbir tepki gelmemiştir! Yukarıdaki yazıyla ilgili çok çarpıcı bir bilgi daha verelim: Bu yazının yazarlarından Doç.Dr. Ersin Aydınlı, Bilkent Üniversitesi öğretim üyelerinden olup, George Washington Üniversitesi'nde ziyaretçi hocalık yapmaktadır. Nihat Ali Özcan, Türk ordusundan emekli bir binbaşıdır. Doğan Akyaz ise hala Türk Silahlı Kuvvetleri'nde binbaşı olarak görev yapmaktadır. Buraya kadar sergilemiş olduğumuz bilgilerden ortaya çıkan acı gerçek şudur: Türkiye'yi AB'nin buyruğuna sokan ve AB'nin tüm taleplerini yerine getirerek Kıbrıs'ı Rumlara teslim eden, yalnız AKP hükümeti değildir! AKP hükümetinin AB ile ilgili tüm eylemlerine ve istenilen her tür ödünü vermelerine Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer de katılmıştır ve bu tutumunu sürdürmektedir!

Türk Milletine ihanet sayılacak bu eylemlere katılmış olan Genelkurmay Başkanı Org. Hilmi Özkök, Büyük Devrimci Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün 31 Temmuz 1920'de subaylara hitaben yaptığı şu konuşmadan nasıl olmuş da hiç ders almamıştır:

"Efendiler!

Dünyada hayat için, insanca yaşamak için bağımsızlık lazımdır. Bağımsızlık sahibi olmak için kuvvet sahibi olmak ve bunun için mevcudiyetini ispat etmek icap eder.

Kuvvet ordudur. Ordunun hayat ve saadet kaynağı, bağımsızlığı takdir eden milletin, kuvvetin lüzumuna olan vicdani imanıdır.

Ordu ise, arkadaşlar, ancak subaylar heyeti sayesinde vücut bulur. Malum bir askeri hakikat, felsefi hakikattir: "Ordunun ruhu subaylardır". O halde subaylarımız, düşmanlarımız tarafından yıkılmak istenilen ordumuzu tamir edecek ve canlandıracak ve ordu ve milletimizin bağımsızlığını muhafaza edecektir.

Millet, bağımsızlığının muhafazasından ibaret olan hayati gayesinin teminini ordudan, ordunun ruhunu teşkil eden subaylardan bekler. İşte subayların yüce olan vazifesi budur.

Allah göstermesin milletin bağımsızlığı ihlal edilirse, bunun vebali subaylara ait olacaktır."

AB’nin güdümüne giren Genelkurmay Başkanı Org. Hilmi Özkök, Türk Milletinin bağımsızlığını ihlal etmektedir. Bunun vebali onun boynundadır!
Ancak bizim bilmek istediğimiz ve haklı olarak öğrenmek istediğimiz şudur: Kemalin Askerlerinden oluşan, göz bebeğimiz, Şanlı Türk Ordusu’nun tüm subayları da Org. Hilmi Özkök gibi mi düşünmektedirler!
Bunun böyle olacağına asla inanmıyoruz! (11)

(1) Kıbrıs Gazeteleri,
(2) Ahmet Erimhan,
(3) Rauf Denktaş
(4) Yurtsever Cephe, 25.Ocak.2006
(5) www.raoul-wallenberg.org.ar
(6) Tahran Taykut, 26.Ocak.2006
(7) M.N.SINACI, Türk İnkılâbı Işığında Sorunlar ve Çözüm Önerileri,
(8) Tufan TÜRENÇ, 27.01.2006
(9) Rauf DENKTAŞ, 09.Şubat.2006 tarihli makalesi
(10) Dr. Hayrettin Ertekin, Enthernet Grup Strateji Grup Başkanı
(11) Yılmaz Dikbaş, Araştırmacı-Yazar,
(12) BELDE Gazetesi, 19.07.2006-Ankara

Hasan Latif SARIYÜCE

HÜRRİYET KAHRAMANININ MEMLEKETİNDE

Manastır'dan sonra ilk durağımız Resne. Resne adı Meşrutiyet'in ilanıyla birlikte en yaygın kent adlarından biri olmuştu.

1908 yılında Fransa, İngiltere, Rusya ülkelerinin gazetelerinde Türkiye ile ilgili bir haber birden manşetlerde yer aklı. "Bir Türk yüzbaşısı bölüğü ile dağa çıktı. Padişahtan meşrutiyetin ilanını istedi."

Resneli Niyazi Bey Türk ordusunun bir subayı idi. 1873 yılında Resne'de doğmuştu. Manastır asker lisesinde ve İstanbul Harbiye'de okudu. 1896 yılında teğmen rütbesiyle ordu saflarına katıldı. 1897 Yunan savaşında ordunun geri çekilmesini durduran, birliklere canlılık kazandıran genç subaylardan biri olarak tanındı. Üst teğmenliğe yükseltildi. Sırp ve Bulgar ihtilal komitacılarını başarı ile bastırarak ün kazandı. İttihat ve Terakki cemiyetine girerek başlıca liderlerinden biri oldu.

Niyazi Bey İttihat ve Terakki'nin onayını alarak iki yüz fedaisiyle 1908'de Resne'de dağa çıktı. Abdülhamit'e tel çekerek meşrutiyetin ilan edilmesini istedi. Daha sonra Yüzbaşı Enver Bey (Paşa) de birlikleriyle başkaldırdı. Sultan Hamit çaresizliğini görünce 23 Temmuz 1908 günü ikinci kere meşrutiyeti ve rafa kaldırdığı Anayasa'yı yürürlüğe koyduğunu ilan etmek zorunda kaldı. Yeni kurulan hükümet Niyazi Beyle Enver Beyi hürriyet kahramanı ilan etti.
O dönemde doğan çocukların pek çoğuna Niyazi ve Enver adı konuldu. Aynı yıllarda iki hürriyet kahramanını övüp yücelten türkü ve marşlar ortaya çıktı. Niyazi Bey 31 Mart gericilik ayaklanmasında fedaileriyle birlikte Hareket Ordusuna katılarak İstanbul'a geldi. Ayaklanma bastırılınca ordudan ayrıldı, memleketi Resne've çekildi. Burada imar ve eğitim işleriyle uğraştı. Balkan Savaşı çıkınca gönüllüleriyle birlikte Cavit Paşa ordusuna katıldı. Ön safra çarpışan. 1913 yılında Avlonya'da iskelede vapur beklerken amacının ne olduğu bilinmeyen gizli bir teşkilatın fedaileri tarafından arkasından vurularak öldürüldü.

Resne'de Niyazi Beyin konağı var. Burada ona saray diyorlar Gerçekten de büyük gösterişli, üç karlı bir bina. Ön cephesinde gittikçe sivrilen uzunca bir

kulesi var Kapalı olduğu için içine giremedik. Dıştan pek bakımlı olduğu söylenemez Niyazi Beyin bu konağın çimenlerle örtülü geniş bahçesinde çekilmiş bir fotoğrafını hatırlıyorum. Yanında ünlü geyiği vardı. Niyazi Beyin son kere İstanbul'a geyiği ile geldiği biliniyor. Şimdi bu geniş bahçeden eser yok. Yerine bir dolu çirkin evler kondurulmuş. Yalnız ön tarafında dört beş metre genişliğinde toprak zeminli bir avlusu var. Avlu alçak ve çirkin bir duvarla çevrili.

Anlattıklarına göre Resne'de beş bin kadar Türk yaşıyor. Bunlardan yalnız bir gençle konuşabildik. Kent hakkında bilgi aldık. Şehir dağlar arasında, daracık bir vadi içinde. Tarıma elverişli toprakları oklukça kıt. Belli başlı gelir kaynağı elma yetiştiriciliği sağlıyormuş. Gencin iki sözünden biri işsizlik. "Gel seni Türkiye'ye götürelim, orada iş bulursun" desem hemen bize katılacak Ona Türkiye'de bundan pek farklı değil diyemiyorum.

Resne'de Türkler tarafından açılmış, Türkçe eğitim veren bir okul varmış. Gidip göremedik.

Selma GÜRSEL

FASULYE KAVURMA

1 kilogram taze fasulye
İstenilirse bir baş kuru soğan
Yeşilbiber
3 yumurta
1 büyük domates
Tuz pul biber
1 yemek kaşığı katı yağ Yada 2 kaşık sıvı yağ

Fasulyeler ayıklandıktan sonra yıkanır. Bir tencereye konularak su ile haşlanır. Haşlanan fasulyeler süzgeçten süzülerek bir kenara konulur.

Tencereye yağ konularak soğanlı yapmak isteyenler soğanı öldürerek kavurma işlemini yapsın. Sıvı yağla yapanlar ise yumurtalar kırılırken yağı döksün. Yeşilbiber önceden yıkanarak ince ince doğranır tencereye konulur. Kabuğu çıkartılmış domates rendelenerek tencereye atılır. Yağla beraber karıştırılır. Tencere de haşladığımız fasulyeyi ilave ederek iyice karıştırılır. Tenceredeki sebze suyunu çekince yumurtalar üzerine kırılarak tuz ve isteğe göre toz ve kırmızıbiberde konularak tencerenin kapağı kapatılır. Yumurta pişince yumurta ve sebzeler karıştırılarak servis yapılır.

Eğer ev ekmeğiniz (yufka) varsa dürüm yapılırken içerisine turşu da doğranarak ekmek dürülür afiyetle yenilir!

NATURED

NATUREL

NATUREL

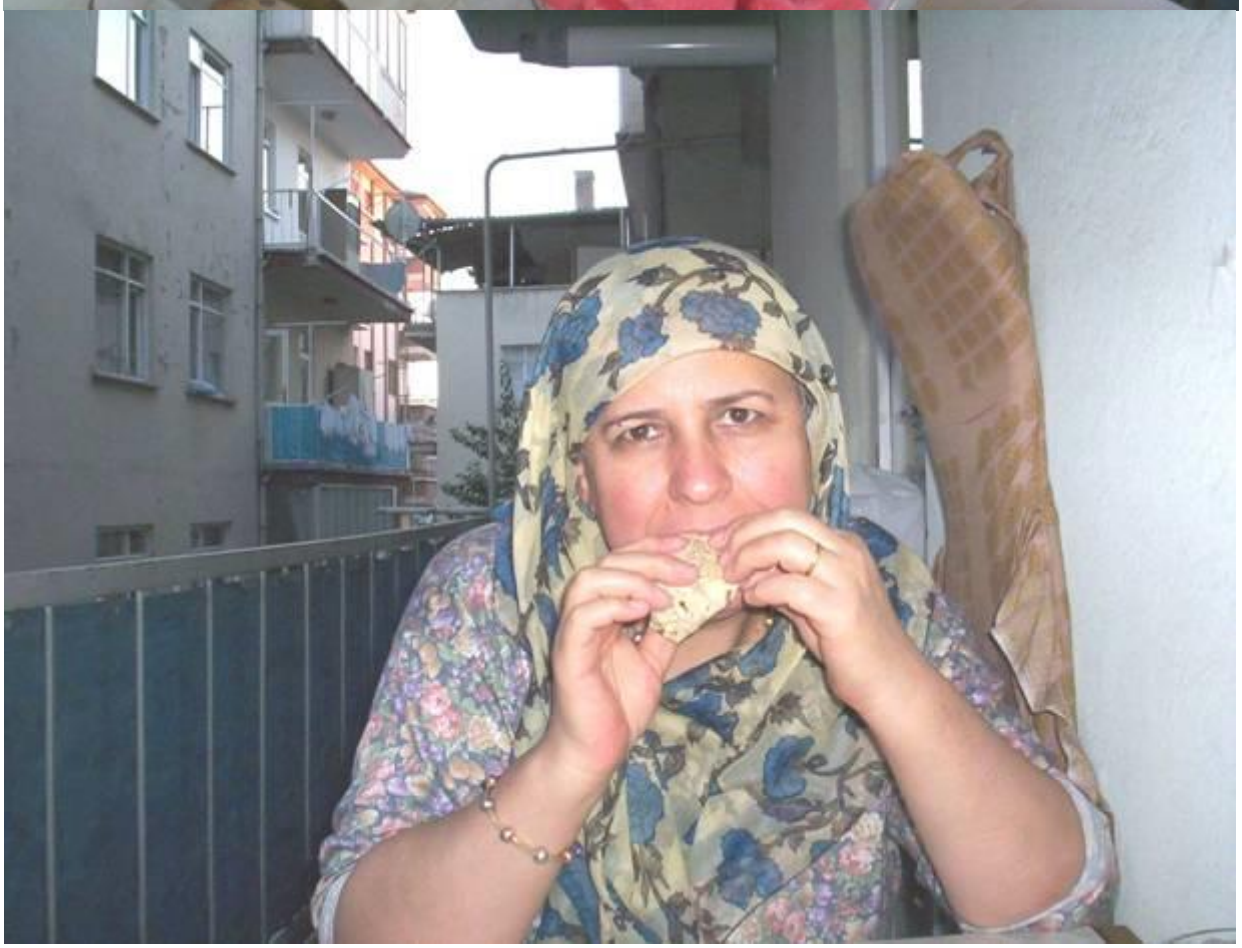

Üzeyir Lokman ÇAYCI

YAZ KARDEŞİM

Uzun ve ince bir yolda kanat çırpan yaralı kuşları
Atıkları, kirlenen denizleri, havayı, can cekişen doğayı
Unutulan dostlukları, acı hatıraları
Aklından geçen bütün duyguları
Yaz kardeşim yaz…
Zamana kurşun gibi düşen ağrıları
Anlamsız sevdaları, karşılıksız aşkları
Seni çılgına çeviren kusurları, suçları, suçluları
Horlanan özürlüleri, çocukları, anaları, yaşlıları
Yaz kardeşim yaz…
Belirsizliklerde eriyen yaşlı çocukları
Savaşları, işgalleri, kuşkuları, korkuları
Özlerinden koparılan şehirleri, insanları, hayvanları
Açlıkları, susuzlukları, uykusuzlukları, umutsuzlukları
Yaz kardeşim yaz…
Yolsuzlukları, vurgunları, kalpazanlıkları, hırsızlıkları,
Saygısızlıkları, sevgisizlikleri, seviyesizlikleri, ihtirasları, hırsları
Zorlukları, olumsuzlukları, tertipleri, iftiraları,
Hukuksuzlukları, bölücülükleri, ayırımcılıkları
Yaz kardeşim yaz…
Anlaşmazlıkları, cambazlıkları
İhmalleri, ilgisizlikleri, dertleri, hastalıkları,
Kazaları, afetleri, cinayetleri, kurbanları,
Unutkanlıkları, aptallıkları
Yaz kardeşim yaz…
Hasret türkülerini, özgürlük şarkılarını,
Kahramanlık destanlarını,
İhanetleri, hainlikleri, soğuklukları, ayrılıkları, aykırılıkları,
Üstümüze çöken kara bulutları
Yaz kardeşim yaz…
Hissiz Avrupa'yı, isgalci ve sömürgeci Amerika'yı
Onun bunun maşası olan yöneticileri, korkulukları
Şuursuz kalabalıkları, gaflet yüklü politikacıları,
Dost, akraba tanımayan çıkar düşkünlerini, bencilleri, oyuncuları
Yaz kardeşim yaz… Paris, 06.06.2009

Rıza HARDAL

KOLAY KOLAY ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

Hasta Millet iyi olmaz dediler
Çanakkale Boğazına geldiler
Gelibolu, İğneada'yı yediler
Kolay, kolay Çanakkale geçilmez!
Türk Milleti bir beraber olunca
Düşmanını karşısına alınca
Allah, Allah nidasıyla vurunca
Kolay, kolay Çanakkale geçilmez!
1915 Çanakkale Zaferi
On beşlikler geldi dönmezler geri
Birlik oldu Anadolu neferi
Kolay, kolay Çanakkale geçilmez!
Gayeleri İstanbul'a girmekti
Osmanlı'yı çeşit çeşit bölmekti
Türk ismini haritadan silmekti
Kolay, kolay Çanakkale geçilmez!
Zırhlı geldi boğazlara dayandı
Yedi yetmiş bu olaya soyundu
Şehit verdi, Gazi oldu direndi
Kolay, kolay Çanakkale geçilmez!
Osmanlı'nın idaresi değişti
Atatürk Hızır gibi yetişti
Türk Milleti Vatan için çarpıştı
Kolay, kolay Çanakkale geçilmez!
Türk Milleti düşmanına baş eğmedi
Haksız yere hiç kimseye değmedi
Düşmanları muradına ermedi
Kolay, kolay Çanakkale geçilmez!
Bütün Dünya gözü Anadolu'da
Ermeni'si, Rus'u vurdu doğuda
Kara Bekir Kazım Ardahan'da
Kolay, kolay Çanakkale geçilmez!
Bu durumda paylaştılar Yurdumu
Urfa, Maraş, Gazi Antep durdu mu?
RIZA diyor düşmanlara kaldı mı
Kolay, kolay Çanakkale geçilmez!

Güner KAYMAK

AVRUPA PAKTI

Avrupa paktına girmemiz hata
Avrupa'nın girilecek nesi var
İmrendikmi çift boynuzlu kavata
Vikinglerin sevilecek nesi var
Hollanda sıfırı çoktan tüketti
Maneviyat çöktü aile bitti
Mafya devlet halkı perişan etti
Hollanda'nın övülecek nesi var
Almanya'yı dersen zulüm diyarı
Hatırlayın solingende olanı
Demokrasi yüzsüzlerin yalanı
Hitlerin imrenecek nesi var
İngiliz denince midem bulanır
Bunlar sahalarda bile can alır
Utanmaz herifler olay çıkarır
Holiganın hoş görülür nesi var
Belçika dediğin fesat odağı
Terörist korumak bütün meragı
Bununda yok diğerlerinden farkı
Melezlerin övülecek nesi var
İspanya her çağda aynı yaşıyor
Boga katletmeyi hüner sanıyor
Bu soysuzlardan insan utanıyor
Soytarıların hoş olan nesi var
İtalya her zaman fitneden yana
Fransız kafirdir gelmez imana
Tarihte ders verdik kalleş yunan'a
Lüksemburg'un aranacak nesi var
Portekizi bilmem sanırım soğuk
İsviçre ve isveç kümeste tavuk
Avusturya bitmiş çürümüş kabuk
Batılının güzel olan nesi var
Bunların sayısı yirmibeş olmuş
İsevi musevi katolik dolmuş

Bu kapı islama baştan kapanmış
Hala yalvarmanın ne anlamı var
Kıbrısı rumlara verin diyorlar
Vatanı ayırın bölün diyorlar
Her çeşit kılığa girin diyorlar
Böyle alçalmanın doğru nesi var
Rezil rüsvay olduk daha yetmezmi
Elimizden başka birşey gelmezmi
Ümmeti muhammed birlik olmazmı
Aymazlığın iyi olan nesi var
Anadolu kurtuluşun çaresi
Orta doğu yüreklerin yaresi
Güzeldir Güner'in örfü töresi
Soysuzların imrenecek nesi var
Amsterdam 28.07.2006

DİKKAT ; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!
YAPTIKLARIM YAPACAKLARIMIN GARANTİSİ ALTINDADIR!
Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com
Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edinmiştir.
Gizlilik şartları ve Telif Hakkı © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. M.S.G. ÇORUM
BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 9 SAYI 101 25 Temmuz 2007

TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN TÜRK BAYRAĞI

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT ; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

Mahmut Selim GÜRSEL YAZDIĞINA BAKMAK YETİYOR MU
Sakin KARAKAŞ ADATEPE OSMANCIK'IN TERASIDIR
Ali EMİROĞLU SÜMERLER'DE İLK SÖYLENECEK SÖZLER
Salim SAVCI BİR ANNENİN ÖĞÜTLERİ
Atilla ALPAY AMERİKAN MUHİBLERİNE SAYGILARIMIZLA
İsmet ÇENESİZ KAN VE ORGAN BAĞIŞI
Hasan Latif SARIYÜCE OHRİ'DE
Mustafa Nevruz SINACI BATI'NIN TÜRK FOBİSİ VE TARİHİ DÖNÜŞÜM PROJESİ
Selma GÜRSEL İRMİK HELVASI
Üzeyir Lokman ÇAYCI SULAR TERSİNE AKARKEN
Şükriye BEZGİN SİMALAR TANIDIK

Mahmut Selim GÜRSEL

YAZDIĞINA BAKMAK YETİYOR MU?

İnsanların bir objeye bakmalarında görünüş beyne anında yansıtılır. Baktığımızda gördüğümüz bize beynimiz tarafından görüntü halinde gösterildiğini bilim adamları ispat etmiş bulunuyorlar.

Ayrıca yine insanlar gördükleri belgelerin üzerinde bulunan bütün bilgileri aynen bilgisayarlarda bulunan ram (sanal bellek) gibi algıladıktan sonra beynin çözümlemesi ile görüntünün yazı ise harf harf birleştirerek okuduğunu tespit ettiklerini söylüyorlar. Bu yazışmaları yapan kurumların daktilografın yazdığını bir şefin okuduğu ve yanlışlıkları düzettiği ve yeniden yazıldığı şefin parafından sonra da müdür yardımcısının okuyup gözüken eksiklik tamamlatarak tekrar şefin okuduğu ve müdür yardımcısından sonra da müdürün okuyarak evrakı imzalaması bu bilgiyi zaman içerisinde tecrübe ile edindikleri ve bürokraside kullandıkları görmüşsünüzdür.

Sizde bir yazılı kâğıtta ilk olarak gözün ramının yanlışı algıladığını beynin bunu çözümleyerek sizin o yanlış yazılmış yere geldiğinde o yanlış yazılmış yeri gördüğünüz olmuştur.

İnsanlar yanlışlıklar yaparak pek çok kurum veya kişilere zarar verebilirler. Mesela geçenlerde başımda geçen bir noter işleminde daha sonradan gözüken eksik bir bilginin düzeltilmesi için yazılı dilekçe ile müracaat ettiğimde noterin düzenleme bilgisi vermemek için savsakladığını ve hatta dilekçemi kabul etmeyerek almadığı üzerine ben de Cumhuriyet Savcılığına dilekçemin kabul edilmediği hakkında bir müracaatta bulundum. Bu soruşturma belki aylar sürecek sonuç olarak yanlış yapılan işlem aynen kalarak benim kağıttaki yanlış bilgiyi düzelttirebilmem için mahkeme kararı almam gerekecek.

Buna benzer pek çok yanlışlıklar ile insanlar tarafından yapılmakta ve yapılmaya devam edilmektedir.

Sakin KARAKAŞ

ADATEPE OSMANCIK'IN TERASIDIR

Uzun yıllardan bu yana Adatepe'nin Osmancık için sembol olduğunu ve önemini kaleme aldım. Ordu'nun Boztepe'si Ordu için ne kadar önemli ise Adatepe'nin de Osmancıklı için önemli olduğunu anlattım.
Çünkü Adatepe Osmancık ilçe merkezine yakınlığı, ulaşım kolaylığı, Aşil'in mezarı, Koyunbaba'nın koyunlarının otlak yeri olması vb. daha pek çok özelliğinden dolayı Osmancık için son derce önemlidir.

Merhum belediye başkanı Dursun OTUZBİR'İN 1970 li yılların başlarında gerçekleştirdiği bir dizi faaliyet kısa sürede olsa Adatepe'yi daha da önemli kıldı. Ancak aradan geçen zaman içerisinde Adatepe ile hiçbir kurum ilgilenmedi. Dolayasıyla verilen emekler hiç oldu ve Adatepe deki güzellikler harap oldu. Ancak Adatepenin güzellikleri gerek halk arasında ve gerekse köşe yazılarında kaldı. Zaman zaman şiirlere konu olan Adatepe'nin güzelliği dilden dile dolaştı ve anılarda kaldı.

Halkın Adatepe arzusuna belediye başkanı Emin Serdar KURŞUN turizm hamlesi ile ilgili projeleri çerçevesinde cevap verdi. Nihayet Osmancık halkının Adatepe özlemi sona erdi.

Osmancık belediyesi geçtiğimiz yıl Adatepe'yi milli parklardan kiraladı. Merhum belediye başkanı Dursun OTUZBİR'İN oğlu Erdal OTUZBİR ve Nurettin DOĞAN beyler Osmancık belediyesinin Adatepe projesine manevi destek sağladılar. Adatepe'nin suyu ve elektiriği bin bir emekle getirildi. Bölgede tretuar çalışmaları, oturma bankları, havuz vb. dinlenme alanları oluşturuldu. Yolu ıslah edildi ve belediyenin verdiği bir davet ile Osmancık halkının Adatepe özlemi giderildi.

Osmancık halkının Adatepe ile buluştuğu gün bende Adatepe'den bol bol Osmancık fotoğrafları aldım. Adatepe'de kekik, çam ve ardıç ağaçlarının kokusunu teneffüs ettim.

Hani insan azıcık bunaldığında evinin terasına çıkar, biraz serin hava alır ve etrafı seyreyler ya; Herkes gibi bende Osmancık'ın terasında hem temiz hava aldım hem de uçsuz bucaksız Osmancık ve çeltik tarlalarını izledim.

Şimdi artık biraz sıcak olduğunda hemen arabama biniyor ve 3 km yol aldıktan sonra kendimi Osmancık'ın terasına atıyorum. Bazen de Osmancık'ta günbatımını terastan izlerken çayımı yudumluyorum. Size de tavsiye ederim.

Ali EMİROĞLU

SÜMERLER'DE İLK SÖYLENECEK SÖZLER

Tabletlerin ve parçalarının bozuk ve eksik yerleri yeniden düzenlenip tamir edilmektedirler. Bu iş bazen hem çok uzuyor, bazen de imkânsız oluyor.

Bozulmadan bulunmuş Sümer tablet ve parçalarının ise, tercüme edilmeleri bir sorun oluyor. Bu kadar yıl unutulmuş bir dilin grameri oldukça iyi tanınmıştır. Fakat vokalüstler sorun yaratıyor. Şöyle ki: Sümerolog kantex'in anlamını göz önünde bulundurarak, bir sözcüğün delaletini tayin etmeye çalışır. Hâlbuki burada söz konusu olan sözcüğe bağımlı veya bağlı olabilir. Bu çalışma yıpratıcıdır. Fakat son yıllarda, pek çok çeviriciler yetişti. Bunlara kıymet vermek gerekiyor.

Arna Bobel 1923'de Sümer Grameri üzerine bir eser yayımladı. Bu eser Sümerce için bir dayanak oldu. Bu eserde görünen elli kadar seçilmiş tablet'in geliş yeri Nippur şehrinin kazılarıdır.

Pennsylvania Üniversite profesörlerinden Edward Chiera; Sümer literatürü çözücülerindendir. Sümer Edebiyatı üzerinde derin ve açık görüşleri vardır. Nippur orijinli esas dokümanların Pennsylvania ve İstanbul tabletlerini kitabına almıştır. 1924'de İstanbul'a gelmiş elli kadar eser kopya etmiştir. Bu tabletlerin büyük çoğunluğu büyük oranlardadır. Bunlar iyi muhafaza edilmelerdi. Bu tabletler, alime yeni ufuklar açtı. Bu tabletlerden sonra, aynı insan Pennsylvania Üniversitesinde 200'den fazla tabletin kopyasını yapmıştır. Bu çalışmalar ilim adamlarının hizmetine sunulmuştur. Bu suretle Sümer Edebiyatının birçok örnek koleksiyonları işlenmiş oldu.

Kramer'de bu ortaya konan dokümanlar sayesinde, sorunla ilgilendi. 1930 senelerinde Arna Poebel ile beraber çalışan Kramer formasyonunu derinleştirdi. Cheire, Kramer'i Chicago'ya çağırıp Asur diksiyonerinin başına geçmesini istedi. Kramer yaptığı kopyaları da beraberinde götürdü. Bu kopyalar üniversitede iki bölüm halinde yayımlandı. 1932 de Cheire ölünce Kramer onun yerine geçirildi. Ama neşredilen iki cilt Cheire'nin adını taşımaktadır. Tam aydınlığa erişmek için bu Nippur orijinli pek çok tablet ve parçasının kopyalanıp sonra da pek çok mütehassıs tarafından üzerinde çalışması gerekiyor.

Kramer; son iki yılının ilmi çalışmalarını ftografiye, eksiklerini tamamlamaya,çevirmeye ve yorumlamaya hasretmiştir. 1937'de İstanbul'a geliyor. Guggenmeim fonundan bir bur buluyor. İstanbul Eski Eserler tam yardım görüyor. Bütün memurlar, iş birliği içine giriyorlar. Nippur asıllı 170 tablet ve parçasını kopya ediyor. Bunları hem Türkçe ve hem de İngilizce

neşredilerek âlimlerin istifadesine sunuluyor. Daha sonra Krammer, eski görev yerine dönüp çalışmalarına devam ediyor. Eserleri kataloglara geçiriliyor, bu tabletler şimdilik tam aydınlanmış değiller. Bu tabletlerin hangi sorunlara karşilik oldukları edüt halindedir. Krammer 1946'tı da tekrar İstanbul'a geliyor, içerikleri Mythe ve hikâye olan 100 tablet kopyalarını çıkartıyor. İstanbul'da kopya edilmeyi bekleyen yüzlerce tablet varmış. Bunlar yapılmadan da üzerlerinde ilmi çalışmalar yapmak mümkün gözükmüyor. Bu çalışmaların devamı için Bulbriglt bursu temin edilmiş. 1951-1952 yıllarında çalışmamaya üç kişi ile birlikte tekrar başlanıyor. Hatice Kızılay, Muazzez Çığ (İstanbul Eski Eserler Müzesinde Arşiv Uzmanı) ve Kramer kendisi bu üçlüyü teşkil ediyorlar. 300 yeni tablet ve parça kopya ediliyor.

Bu son seneler devamınca, birçok yeni Sümer takım eserleri ortaya çıkartılmıştır. 1948 de Chicoga Üniversitesinin doğu Enstitüsü ve Philadelphiea Üniversitesinin para kaynakları birleştiriliyor. Nippur'da ara verilmiş kazılara yeniden başlanması için bir kazı heyeti gönderilme karar alınıyor. Tam 50 yıl durmuş olan kazılar yeniden başlatılıyor. Yeniden günışığına çıkartılan tablet parçaları, Doğu Enstitüsünde T Hokild Jacobsen tarafından tetkike tabi tutuluyor. Bu zat tanınmış bir Astrologdur. Böylece Sümer edebiyatındaki pek çok boşluk doldurulacaktır. Pek çok tablet ve parça deşifre edilecektir.

Salım SAVCI

BİR ANNENİN ÖĞÜTLERİ

Bu kez, bana gelen bir annenin mektubundan önemli gördüğüm öğütleri sıralıyorum:

-İnsan, canlıların en gelişmişi, hem de en akıllısıdır. Yavrum, sana da verilen akılı, daima üretimi artırmak için kullan.

-Şu evrendeki her canlıyı, cansızı sevmeyi bil. Seversen sevgi toplarsın. Sevilemezsen, bir kenara itilirsin. Kenara itilen o toplumdan kopar. İnsanları da sevemez olur.

-Şu evrene bir bak. Canlının, cansızın, makrosu (en büyüğü), mikronu (en küçüğü) vardır. Doğanın bir dengesi olduğunu unutma. Çevreci ol. Çevrene sahip çık. Oksijen üreten yeşil yapraklı bitkileri, ağaçları yetiştir.

-Yavrum, bunların tümü sana okuduğun derslerde verilir. Ama ben bunları, birleştiriverdim.

-Sen sen ol! Paylaşmayı bil yavrum!

Bu yazıyı her okuyan; annesinden başka öğütler de dinlemiştir. O öğütlerin de dinlenmesi dileğiyle...

Atilla ALPAY

AMERİKAN MUHİBLERİNE SAYGILARIMIZLA...

Millî Mücadeleden önce yurdumuzda birçok yabancının gelip bizi kurtarmasını ve ihya etmesini bekleyen ve çoğu - maalesef- Avrupa da okumuş eli kalem tutan münevver ve entelektüel aklı evveller böyle birçok cemiyet kurmuşlar ve uzun süre icra-ı sanat (!) eylemişlerdi.

Bunlardan Amerikan Muhipleri - yani Amerikan dostları veya sevenleri - cemiyeti en meşhurları olup maruf yazar Halide Onbaşı - Halide Edip Adıvar ve eşi doktor tıp bilimci Adnan Adıvar'da bu cemiyetin murahhas azaları idiler. Bunu daha birkaç yıl evvel Çanakkale'de iki yüz bin şehit vererek kovaladığımız İngilizlere sempati duyan " İngiliz muhipleri cemiyeti" üyeleri takip eder ve peşinden de buna benzerleri takılır giderdi.

Bence hemen hepsi büyük bir hıyanet-i vataniye içinde olan bu teşkilatların günümüze sarkan üyelerinin sayısı kanaatimce milyonlarla ifade edilebilmekte ve yine o zaman olduğu gibi bugünde bu insanlarımız ne yaptıklarını hâlâ bilmemektedirler.

On bir kahraman subayımızın ABD'liler tarafından esir alınmaları, karakollarına Peşmergelerle birlikte baskın düzenlemeleri, Barzani ve Talabani haini ile ortak hareket etmeleri, kasaları kırmaları, uydu sistemini ve bilgisayarları parçalamaları, evrakı ve parayı çalmaları bence çok üzücü, onurumuzu kırıcı ve milletimizi derinden yaralayıcı bir harekettir.
Evimin kapısına atılan tekme ile oradaki karakola yapılan baskının bence hiçbir farkı yoktur.

Bir vatanperver olarak yüreğimdeki yangını ifade etmek mümkün değildir. His ettiğim derin acı ise kelimelerle bile anlatılamaz.

Şimdi yıllardan beri ABD güdümlü politikalar izleyenlere soruyor ve kocaman harflerle gökyüzüne yazıyorum:

NASSIL!

Master yapmaya gittiğiniz ve "imkân olsa da buralardan gelmem" dediğiniz ve bayıldığınız o ülkenin işte içyüzü.

Her gün yirmi milyon dolar ödediğiniz Amerikan sigarası tröstleri kanalıyla İsrail devletinin hazinesine giden paranın kaynağı sigara tiryakilerimiz.
Daha devam edecek misiniz onun Virginya tütününü, viskisini, kolasını ve daha bilmem nelerini içmeye.

Sevgililer gününü yani sen valentin day'ini kutlamaya.

Müziğini dinlemeye, kıyafetlerini giymeye, evde annenizin veya eşinizin pişirdiğini yemeyip hamburger vb. şeyler yemeye.

Okulunuzun mezuniyet töreninde sevinerek keplerinizi havaya fırlatmak gibi Amerikan adetlerini gelenekselleştirmek için haykırmaya.
(Askerlerimiz orada sorguda iken-Fatih üniversitesindeki törende sekiz yüz öğrencinin keplerini havaya fırlatmalarını şiddetle kınıyorum).

Kristmaslarında evinize bacasından girecek olan Noel babayı beklemeye, çam süslemeye ve çocuklarınızı kandırmaya devam edecek misiniz?

Cenaze merasiminde camii avlularında kara gözlükler takıp ağlamaklı pozlar vererek; ölenlerinizin tabutu giderken alkış tutmaya.

Türk lirası yerine her işinizi dolarla görmeye ve Kaliforniyalı hayaller kurmaya. Elinizi kalbinizin üstüne koyup, onun Milli Marşını dinleyerek şerefiniz ve namusunuz (!) üzerine vatandaşlık yemin etmeye devam edecek misiniz? (En muhafazakâr gazete ve tv'lerimizden birisinin sahibinin yavrusu veya veliahdı geçen yıl ABD vatandaşlığına geçiş töreninde objektiflere böyle yakalanmıştı)

Nikah törenlerinde ilgili memura " iyi ve kötü günde" dedirterek kilise nikahı benzeri işler tertiplemeye İki atom bombası ile yüz elli bin suçsuz insanı birkaç saniyede yerde bir avuç kül ve bir yağ lekesi haline getirerek öldüren; geri kalanlarını radyasyonla kirletip nesillerini kanser ederek milyonlarını katleden Kendi ülkesindeki Kızılderililerin kökünü kazıyan

Fakir Afganistan'da binlerce masum insanı dev bombalarla paramparça ederek, sağ kalanlarının da kafasına torba geçirip okyanus aşırı esir kamplarına götüren Bosna'da-Kosova'da Sırp Kafiri bir Çanakkale Savaşı kadar Şehit veren o mazlumları katleder, hanımlarının ırzlarına geçer, altmış bin çocuğu acımasızca öldürürken seyreden şimdi de Irak'ta, koca bir ülkeyi ele geçirip petrollerine konarak, insanlarını esir alan ve hemen her gün yeni katliamlar yaparak biraz daha kök salan bütün bunlara terörle mücadele maskesi takarak, cinayetlerine her an dünyanın bir yerinde yenisini ekleyen İnsanlarının çok yemekten ve dünyayı sömürmekten çatladığı bu milletin medeniyetine (!) hâlâ alkış tutmaya devam edecek misiniz?

Kahraman subaylarımızın kafasına torbalar geçirerek yanlarındaki Peşmerge hainlerinin alaycı bakışları altında, onları esir alıp ellerini kelepçeleyerek götüren ve iki gündür hiç sesleri çıkmayan, bir resmi açıklama bile yapmaya tenezzül etmeyen ABD nin içimizdeki sevgili hayranları Çift pasaportlu mastırcılar, bilmem kaçıncı dereceden masonlar, duayenler, tarihi eser kaçakçıları, ofşor bankerleri, kumarbazlar, teolar, ceolar ve bilmem ne olar Green card bekleyenler..Orada işkence var diye ülkemi karalayıp mülteci numaralarına yatanlar

Yatlarına İngiliz ve Amerikan bayrağı çekenler "İşte elimden gelen buu" mealindeki İngilizce şarkılar okuyup örövizyonda birinci olduk deyu sevinçten havalara zıplayan muganniyeler…"

Hayranlık duyduğunuz medeniyetin bu aziz ülkede zoraki yaşayan ABD mandacıları nasıl?

İşte bayıldığınız millet ve onun işgalci, soyguncu, emperyalist, zalim ve merhametsiz medeniyeti bu ülke bana (!) değil üç-beş pasaport, yok yeşil veya pembe kart

Hatta bir trilyon dolar verse, dünyaları; kainatı önüme yığsa Elimi "Vatan, Vatan" diye çarpan şu mangal yüreğimin üzerine koyup başka bir ülkenin milli marşını söyler veya vatandaşlığına geçer miyim?

On bir kahraman Mehmetçiğimin postallarının bir bağcığına değişir miyim acaba bunları (Hepsine şimdilik geçmiş olsun diyebiliyor, o peygamber ocağı mensuplarını tertemiz alınlarından öpüyorum.)

Bunu da yazdım önümdeki veresiye defterime doğruları yazan kalemimi kulağımın arkasına taktım yine çekmecemde büyük-büyük dedem Maraşlı Sütçü İmam'dan yadigâr dönerli altıpatlarımla bekliyor;

Akademiden Hocam H.Yavuz'un dizeleri ve boğazımda bin bir düğüm haykırıyorum:

"Acılar kaldıysa dünden bugüne,
Elbet sorulacak bir hesap vardır"

Birazdan akşam olacak.

Tersine dönen bu dünyada güneşin yeniden doğudan doğacağı; işlerin yoluna gireceği günler yakındır.

Kepenkleri kapatmama az kaldı…

İsmet ÇENESİZ

KAN VE ORGAN BAĞIŞI;

Biz millet olarak çok ciddi olan işleri hala neden umursamayız bilemiyorum. Bu yazımda umursamadığımız konulardan 3 tanesini sizlere aktaracağım.

Ankara'nın Kızılay meydanındayım, yaya kaldırımına çekilmiş kocaman bir araba, üzeri beyaza boyanmış ve arabanın üzerinde de Kızılay bayrağı ve Kızılay amblemi var. Bu araç orada kan bağışı için duruyor ama verende yok alan da yok. Böyle hayati konuların haftaları iş olsun diye değil de çok ciddi olarak ele alınmalı. TV lerde ve gazetelerde bilhassa da İlkokullarda çocukların beynine bunun bir insanlık görevi olduğu kazınmalı.

Hemen herkese yaş günü yapılıyor. Orada, "iyiki doğdun Ahmet-Tuğba" ve buna benzer bir şeyler hep bir ağızdan söyleniyor. Oysa bu doğum günlerinde verilecek bir kanın bir insanın hayatını kurtaracağı ve bunun vereninde sıhhat bulmasına yardımcı olacağı söylenmeli ve bunu teşvik edici şeyler yapılmalı. Mesela gelen hediyelerin üzerine kan ve organ bağışı yapmaya teşvik eden güzel sözler yazılmalı. Ve insanların hiç olmazsa senede bir defa da olsa doğum günlerinde kan vermeleri sağlanmalı.

Büyükler, devlet adamları, mankenler, artistler buna öncülük etmeli. Ayni şeyler organ bağışı içinde geçerli. Allah'ın rahmetine bir gün er geç hepimiz kavuşacağız. Organlarımız toprak olacak. Çorumda kaç kişi organ bağışı yaptı ki acaba? Ve kaç kişinin cebinde organını bağışladığına dair bir kart veya buna benzer bir belge var? Avrupa'da insanların üzerinde öldükten sonra organlarını hiçbir prosedüre ve yakınlarının onayına gerek kalmadan kullanılabileceğini gösteren belgeler bulunmaktadır.

Nice duyarlı ve kültürlü insanımız bile bu konularda yeterince duyarlı ve insancıl davranmıyor. Herkeste yüzeysel bir duyarlılık var. Vurdumduymazlık ve ihmalkârlık almış yürümüş. Tabi ki insanları bu konuda yönlendirecek ve bilinçlendirecek olanda devlettir. Devletin bu konuda yetkili ve etkili görevlileri olmalıdır. İnsanları bu işe ısındıracak irişimler ve organizasyonlar yapılmalıdır. Bunlar yapılmayınca insanlarımızda bu işe soğuk bakıyorlar. Hâlbuki bunlar, "çeken bilir" denen hallerdir. İnsanlarımız ancak başına geldiği zaman bu işin önemini kavrayabilmekte. Kendimize ya da en azından bir yakanımıza hayatının

bir döneminde mutlaka kan gerekmiştir. İşte o acil durumlarda bulunan kanlar uzaydan değil yine insanlardan temin edilmektedir. Bunu bilmeliyiz!
Bütün bunları neden gözümüzün önüne getirmiyoruz? Bize ya da yakınlarımızdan birine kan ya da organ gerekebileceğini, yani bunların bizimde başımıza gelebileceğini neden düşünmeyiz? Bize bunlar olmaz, bunlar bizim başımıza gelmez diye bir yerlerden sözleşmemiz ya da bir yerlerden kontratımız mı var?

Bunları düşünmeyişimiz, düşünemeyişimiz de çocuklarımıza zamanında bunları öğretmediğimizden ve bizimde çocukluğumuzda öğrendiğimizden olsa gerek diye düşünüyorum.

SİGARA YASAĞI: Daha önce de yazdım. Sigara içmek kanunun şu maddesine göre yasaktır diye yazan bir levha vardır ve o levhanın altında sigaralar içilir. Dumanlar tüttürülür. Sigara içmeyenler ve çocuklarda bu durumdan nasibini alırlar.

Benim asıl sormak istediğim, a-) Bu cezayı yazmaya kimim yetkili olduğu. b-) Bu güne kadar Çorum 'da kaç kişiye bu cezanın yazıldığı? Bilen ve cevap verecek bir yetkili varsa çok memnun olacağız.

Mesela bir dostum anlatıyor; "Ankara'da, AŞTİ Otogarında resmi üniformalı bir görevli tamda bu levhanın altında sigarasını yaktı ve içmeye başladı. Yanına gidip, bu levhanın, devletin bazı vatandaşlarını kapsamadığına dair bir kanun mu var? Neden burada sigara içiyorsunuz diye sorduğumda, cevap vermeyip yüzünü buruşturdu ama bir süre sonra da benim oradaki varlığım onu rahatsız etti ve dışarı çıkmak zorunda kaldı" diyor. Devletin resmi görevlisi de vatandaşı da aynı kafada!

Yoksa kanunu çıkar, levhaları as sonrada devletle dalga geçercesine o levhaların altında sigara iç. Olmaz böyle şey! Bu işler ciddiyet ister kardeşim!

Araba kullanırken trafikte telefonla konuşmak yasaktır. Ama yine bu yasakta en çok çiğnenen ve hiç ciddiye alınmayan yasaklardan biridir. Hâlbuki bu yüzden kazaların çoğaldığını istatistikler gösteriyor ve bunu gazeteler sürekli yazıyor ama hiç ciddiye alan yok. Çünkü işin o kadar cılkı çıkmış ki cezayı yazacak olanda aynı kafada! Hatta bu kanunu yapanda trafikte telefonla konuşuyor.

Kanunu yapmak, hele de iş olsun diye kanunu yapmak birileriyle alay etmek oluyor da artık kiminle alay etmek oluyor bunu bilemiyorum!

Kanunlar neden çıkar, ne için çıkartılır milletçe bir türlü öğrenemedik gitti. Ondan sonrada hep şikâyet, hep şikayet…

Bir gün bütün bu eksiklerimizi düzeltmek ümidiyle herkese huzurlu ve mutlu günler diliyorum.

Sevgi ve saygılarımla.

Hasan Latif SARIYÜCE

OHRİ'DE

Resne'den sonra gene dağlar arasına düştü yolumuz. Yemyeşil bir ormanın arasında döne dolaşa gidiyoruz. Kes kin virajların verdiği sıkıntı ve baş dönmesini doğanın güzelliği hiç duyumsatmadı. Yol arkadaşlarımı bilmiyorum ama ben göz yeşillik denizinden hiç ayıramadım. Bir ara iyice alçalarak dar bir vadinin içine düştük Dar koyak boyunca tek sıra dizilmiş evler uzanıp gitti. Sonunda ortalık iyice karardı. Bir göl kıyısında bir otelin önünde indiğimizde saat dokuzu geçiyordu.

Rehberimiz Sevin Hanım, "İşte Ohri, işte Otel Rivvera!" dedi. İlk bakışta kapısının üstünde beş yıldız görülen iki katı, oteli gözlüm tutmadı ama içine yerleşince şimdiye kadar geceledi̇ğimiz otellerin en iyisi olduğunu fark etmede gecikmedik. Alt kat büyük bir yemek salonu.

Yatak odaları üst katta. İki katlı binada doğal olarak asansör yok. Güler yüzlü iki genç komi, ağır bavullarımızı taşıma zahmetinden bizi kurtardılar.

Yalnız lokantada karnımızı doyurabilmek için bir buçuk saat kadar beklemek zorunluluğu doğdu. Kalabalıktan mı? Hayır, zemin kattaki lokantaya girdiğimizde yemek yemekte olan birkaç kişiden başka kimse yoktu. Daha önce otelle haberleşme ilişkisi kurulmadığı için damdan düşer gibi gece yarısı gelen kırk kişiye yemek hazırlanması, hele çoğunluğumuz ille Ohri gölü balığı yiyeceğiz diye tutturunca, balık aramaya çıkılması, beklememize neden oldu. Biz masalarda bekleyip dururken oldukça besili, pehlivana benzeyen, bıyıklı, kabadayı tipli üç kişi geldi. Bize ayrılmış boş masalardan birine oturdular. Belki daha önce alınmış randevuları vardı. Biz beklerken onlara derhal servis yapıldı. Ne yediklerini göremedim. Karınlarını doyurup gittiler.

Sonunda bizim yemekler devam endam etmeye başladı. Karnımızı doyurduğumuzda saat on ikiyi geçiyordu. Ohri gölü balığı, adını da söylemişlerdi ya, not etmemişim, gerçekten, kılçıksız, lezzetli bir balık. Yolunuz düşerse çekinmeden yiyebilirsiniz. Kimi arkadaşlarımız ızgara köfte istemişlerdi, onlar da tanıkları köftelerin oldukça lezzetli olduğunu söylediler.

Yukarı çıkıp yarmadan önce göl kıyısında biraz dolaşayım dedim. Karanlıkta göl görünmüyor.

Göl boyunca uzayıp giden cadde şakır şakır aydınlanmış, ne var ki bu ışık gölün sularını karartmaktan öte bir işe yaramıyor.

Göl kıyısınca sıralanmış bizim deniz kıyılarımızda gördüğümüz yazlıklara benzeyen en fazla iki üç kat evler, uzayıp gidiyor.

Aysız bir gece. Ortalıkta ses soluk yok. Ne sakin, ne güzel bir yer diye düşünürken birden büyük bir gürültü koptu. Hemen biraz ileride nerden çıkıp geldiklerini anlayamadığım üç motosiklet belirdi. Üstlerinde ikişer ikişer binmiş altı genç.

Bütün güçleriyle gaza basarak bir evin önünde dönmeye başladılar. Üç motosiklet değil sanki üç yaralı dinozor ortalığı birbirine katıyor. Egzozlardan çıkan dumanlar orasını kalın bir sis perdesiyle örttü. Göl kıyısındaki alçak duvara oturup ne olacak diye beklemeye başladım. Bir beş dakika yaygara kopardıktan sonra hızla kaybolup gittiler.

Her halde önünde dönüp durdukları evin insanlarına karşı bir kabadayılık gösterisiydi. Balkanlar, bir türlü Batılaşamayan doğu Avrupa'nın adıdır. Biz de iki yüz yıllık çabamıza karşı onlardan henüz farklı değiliz. Belki beş parmak ilerdeyizdir.

Ertesi gün kahvaltımızı yaptık. Ne Yunanistan'da, ne Makedonya'da, ne Arnavutluk'ta, ne de Kosova'da otellerde verilen kahvaltılar bizim büyük otellerimizdeki kadar zengin değil. Yasak saymak gibi bir şey. Zeytin, peynir, reçel, bir iki hamur işi. Kimilerinde domates, salatalık bile yoktu. Arnavutluk'ta domatesle salatalığın yüzünü bile göremedik. Bunların yerine elma armut gibi meyveler koymuşlardı. Yediğimiz içtiğimiz üzerine bir daha söz etmeyeceğimiz için şunu da belirtelim, kahvaltıda, öğle, akşam yemeklerinde en yok sulu Arnavutluk. Yalnız Arnavutluk'ta bir şey farklıydı. Yedeğimiz tavuklar köylerde beslenmiş tavuklar kadar lezzertiydi.

Otelden çıktıktan sonra otobüsle Ohri'nin içine girdik. Şehir hafif bayıra doğru tırmanıyor. Buradan bakılınca Ohri gölü çok güzel görünüyor. Bir iç denizi andırıyor. Göl yüzeyi 348 km kare. Derinliği 286 metre. Avrupa'nın en derin gölü. Gölün yarısı Makedonların, Yarısı Arnavutların.

Makedonya'nın denize kıyısı yok. Deniz özlemini burada gideriyorlar. Ohri ve göl kıyısında öbür kentler birer turizm merkezi sayılıyor. Gölde kendine özgü balıklar yaşıyor. Balıkçı tekneleri görülüyor.

Ohri tarihi geçmişini pek fazla değiştirmemiş. Evlerin çoğu iki katlı, beyaz badanalı, bir Akdeniz kentini andırı yor. Çarşıda dolaşıyoruz. Küçük dükkanlar.

Dükkânların hiç birinde kaldırımlara, sokaklara taşmış mal zenginliği yok. İçeri giriyorsunuz, sizi güler yüzle karşılıyorlar. İnsanların çoğu Türkçe konuşabiliyor. Bir şey almadığınızda ısrar etmiyorlar, yüzlerini azdırmıyorlar.

Gezdiğimiz kentler içinde en çok Osmanlı rengini yansıtan yer burası. Sokaklarda ellerinde tespihle dolaşan nur yüzlü yaşlılar dolaşıyor. Birçok cami görülüyor. Bir camide okunduğunu işitiyorum. Saatime baktım. Henüz öğle vaktine çok var. Durup dinledim, imam sela veriyor. Demek bir Müslüman

Tanrının rahmetine kavuşmuş. Biraz sonra cemaat cami önünde cenaze namazı kılacak, cenazeyi omuzlayıp mezarlıkta, toprağa verecek. Osmanlılık öldü mü? Biz çoğunu unutsak da buralarda camileriyle, mescitleriyle, tekke ve türbeleriyle, düğün ve törenleriyle, Osmanlıca ad ve sözcükleriyle yaşıyor. Adriyatik kıyılarına kadar inin 0ralarda da aynı durumlarla karşılaşırsınız.

Ohri'den (Makedonlar Ohrid diyorlar) çıktık. Ohrili Hüseyin Paşa ile Ohrili Hasan Paşayı hatırladım. Birbirlerine çağdaş olan her iki paşa da sadrazamlık yaptılar. Hüseyin Paşa (Ölümü: 1622) Yeniçeri ağalığı yapmış, Genç Osman'ın kısa süre sadrazamı olmuştu. Beşiktaş'ta bir Mevlevihane yaptırdığı biliniyor.

Acaba doğup büyüdüğü Ohri'de de eserleri var mıydı?

Hasan Paşa da Yeniçeri ağalığı yapmış, 1620'de öldürülmesiyle sonuçlanan kısa bir süre sadrazamlık görevinde bulunmuştu. Hasan Paşa'nın Ohri'dc bazı hayratı ve eserleri bulunduğu tarihlerde kayıtlıdır. Bunları araştırmaya, durumlarını öğrenmeye vaktimiz olmadı.

Mustafa Nevruz SINACI

BATI'NIN TÜRK FOBİSİ VE TARİHİ DÖNÜŞÜM PROJESİ

Önce "fobi" nedir, onu açıklayalım: Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumunca 1992'de yayınlanan "Türkçe Sözlük" (cilt: 1, sayfa: 510) Fobi sözcüğünü "Belirli nesneler veya durumlar karşısında duyulan olağan dışı güçlü korku, yılgı" olarak açıklıyor.

Eski (DP) Tokat Milletvekili merhum ve müstesna, Cennetmekan Ahmet Gürkan'a ait; R.V.C. BODLEY' in, "Rönesans'ı İslamiyet'e borçluyuz" biçimindeki dürüst ve samimi itirafı ile başlayan "İslam Kültürünün Garbı Medenileştirmesi" (Nur Yayınları, Ankara, 1989) adlı kitapta bütün sebep ve sonuçları ile tam bir vukufla işlendiği ve açıklandığı veçhile vahşi batı; Türkler ve Müslümanlar tarafından kısmen medenileştirilebilmiş kompleks (complexe), siyasal, sosyal ve psikolojik bakımlardan halâ erginleşememiş (kemâle ermemiş) ve insani bakımdan henüz olgunlaşmamış eksik bir toplumdur.

Avrupa'dan firar eden-kaçan, kovulan veya kitlesel sürgün (tehcir) nedeniyle 13 Mayıs 1607 tarihinden itibaren yeni kıtaya intikal ederek seri katliam, yerli halka yönelik vahşet ve soykırımlara başlayan Amerikalılar ise, kadim Avrupalılardan çok daha gayri medenidirler.

Aynı zamanda 35 ilâ 40 milyon arası Türk asıllı Kızılderili'yi soykırımla yok eden ve Avustralya yerlileri dahil "insani boyutta ileri" kültürler tarafından "insanlıktan arınmış ve medeniyetten soyutlanmış, mutasyona uğramış varlıklar" olarak nitelenen de bu batılılar ile şimdilerde "demokrasi, insanlık ve barış" adına (hile, desise, yalan, dolan, tefrika ve iftira ile) işgal, gasp, tasallut ve talan girişimlerinde bulunan ABD'dir.

1786-1860 yılları arasında Osmanlı Devleti'ne zorunlu haraç veren ABD'de bu fobi, tarihi bir kompleks ve Pentagon senaryolarında Türkiye'yi "büyük bekraund'un yegâne hedef ve muhatabı" görecek ve bütün hesaplarını 'Türkiye üzerine yapacak kadar' ileridir.

Öyle ki, başkan Bush'un doğal lideri konumundaki günümüz evanjelistleri, bu aşağılık kompleksi ve "Türk-İslâm" fobisine dönüşen haset ve kıskançlığın ürünü olarak sahte bir kuran yazdırıp Arap ülkelerinde dağıtmaya başlamıştır.

Tıpkı Milovan Cilas'ın "Eksik Kalmış Bir Cemiyet" isimli eserinde işlenen temaya tıpa tıp uyan yapı maalesef ve hala, yalnızca Balkanları değil, bütün ABD ve Batıyı şamildir.

Bu durum, “modern bilim” adına ortaya konan, fakat özlü referanslarında Türk olgusu, İslâm Dini, Müslüman ve Kur’an faktörlerini bilerek ve isteyerek yok sayma ve muhtemeldir ki, tarihi bir kin, fobi ve kompleks eseri olarak dikkate almaktan şiddetle kaçınma, bilerek, isteyerek, kasıtla-bilinçle dışlama ısrarında açıkça görülmektedir.

Batılı din adamlarına göre “İslamiyet” diye bir din; Bunların sözde bilim adamlarına göre ise vahiy kaynaklı Kur’an-ı Kerim sanki yoktur. Dayandıkları 4 adet muharref Ahdi Atik (Ahd-i Cedit) yahut aforoz ettikleri Barnaba İncili dahil; Mezkür kitapların beşi de birbiri ile tutarsız ve çelişkilidir. Şu hale nazaran, Yahudilerin Tevrat’ı da dahil olmak üzere Müslüman olanların dışında iman ve amel unsuru başkaca bir “vahiy kaynaklı” sağlam, sağlıklı, sahih ve güvenilir bir kitap yoktur.

Mevcut haliyle bu risalelere biat fanatik ve sapık, bilimdışı bir yaklaşımdır. Her ne kadar nebatat-bitki ve hayvanat yönünden tartışılabilir olsa da; İnsan ve İnsanın yaradılışı bakımından tam bir bilim dışılık, irtica, gericilik ve yobazlık olan “evrim” teorisi de, bu fanatizmin doğal bir sonucudur. Dahası, başta Hıristiyanlık ve Yahudilik olmak üzere İslâm dışı inançlarda “bilim ve din” çatışması, insani boyut ve bilgi toplumu yolunda mesafe alan veya aradığı ‘huzur iklimini’ buralarda bulamayan kişileri başka arayışlara sevk etmiş; Bunun doğal bir sonucu olarak da ateizm ve paganizm çok tehlikeli bir tırmanışa geçmiştir.

Hıristiyan fundamentalizminin ve buna dayalı sekülârizmin sebebi budur.

Tarihi sekülarizmin temel unsuru ise Hazreti Musa’ya isyan, Museviliği tahrif ve esası İslâm (Müslümanlık) olan bu dinin ilkelerine karşı direnişle masonik ritüele dönüşün tezahür biçimidir. Masonluk ise, bütün ilke ve unsurları ile din karşıtı ve insanlık düşmanıdır.

Dolayısıyla, 500 yılı mücavir ve nihai sınırları itibarıyla 627 yıllık bir dünya devleti, huzur iklimi, “hüküm ve hikmette adalet ahlâkı ve ahkâmını temsil eden” ve son 5700 yıllık tarihin insani, ahlâki ve medeni boyutunu oluşturan “Türk” ve İslâm medeniyeti; Bu gerici ve irticai (gayri medeni) organizasyonların önündeki en büyük engeldir.

Bu nedenle, Osmanlı’ya karşı (yıkılış sürecini başlatan) ilk tehdit Amerika’dan gelmiş ve bunu İngiltere, Fransa, Almanya, İtalya ile nihayet Yunanistan zincire katılmıştır. Ancak, netice (dönem itibarıyla) taraf ülkeler yönünden tam bir hezimet ve hüsrandır.

Bunu, tarihen sabit ve çok enteresan bir olayla örneklemek mümkündür. Şöyle ki;

31 Ağustos 1914 günü Osmanlı Devleti, Almanya'nın yanında Birinci Dünya Savaşına girdiğinde; İngiltere Savaş Bakanı Lord Kitchener hamasi bir açıklama yaparak: "Türkiye'yi yok edinceye ve tarih sahnesinden silinceye kadar savaşacağız.." dedi.

Aradan bir yıl geçmeden Çanakkale'de büyük bir hezimete uğradılar. Atatürk ve Türk milleti yine büyük bir mucize yaratmıştı. İngiltere ve müttefikleri şaşkındı. Köhne ve hasta bir devlet bütün ordularını tarumar etmişti. Beklenen bu değildi. Hayâl-i sükut, uğranılan yenilgi ve hezimetin etkileri derindi...

Bu büyük mağlubiyetten sonra İngiltere parlâmentosu özel gündemle acilen toplanarak 'Çanakkale hezimetini' bütün aşama ve ayrıntıları ile görüştü. (1916) Saatler süren öfkeli, sinirli, gergin ve heyecanlı oturum boyunca milletvekilleri

Başbakan David Lloyd George'u hedef alarak en ağır şekilde eleştirip suçladılar. Korkunç ve acımasız hücumlar yönelttiler.

Başbakan bütün konuşulanları olanca sükunetiyle sonuna kadar dinledi.

Nihayet, elinde bir kitapla kürsüye çıktı.Elindeki kitap Kur'an-ı Kerim di...Kendisine ve orduya yöneltilen eleştirilere, çok kısa ve öz olarak şöyle cevap verdi:

"Şu elimdeki kitabı görüyor musunuz ? Bu, Türklerin taptığı kitaptır. Kuranı Kerim...

Biz bu milleti tam 300 yıldır bu kitaptan ayırmaya ve dinlerinden uzaklaştırmaya çalışıyoruz. Demek ki başaramamışız. Zira, bu kitap Türk'lerin elinde olduğu ve onlar bu kitaba göre amel ettiği (uyguladığı ve yaşadığı) sürece, bütün dünyanın orduları bir araya gelse, yine de Türkleri yenmeye muktedir olamazlar.

Ne vakit ki, onları bu hayat ve kuvvet kaynaklarından soğutur, uzaklaştırır ve ayırırız, işte o zaman Türkleri yenmek dünyanın en kolay işi olacaktır" dedi. Bunu lütfen not ediniz ve asla unutmayınız.

Olay, hafızalarda canlı tutulmalı, milli tarih şuuruna kazınmalı ve “Türk demek; Önce insan demektir” bağlamında yükselen her yeni nesle mutlaka anlatılmalı, aktarılmalı ve dünya neden “TÜRK” denilince “MÜSLÜMAN” ı anlamakta ve algılamaktadır sebebi bilinmeli.

Ancak bu durum, sömürüde sınır tanımayan küresel sermayenin tam da istediği bir gelişmedir. Zira, insani boyut’ da ehliyet, liyakat, hürriyet, hak, hukuk ve adalet ahlâkı vardır. Böyle yüksek (ideal-gerçek) bilgilerle donanmış bir toplum “İNSAN ODAKLIDIR”.

Batı kaynaklı bilim oldukça karmaşık, ahlakla çelişik, dinle kavgalı ve bizim “İnsani Boyut ve bilgi toplumu” dediğimiz “evrensel değerlerden” uzaktır. Ayrıca, İslam’ın “hadis-i kutsi” tarzında niteleyip, bilimle barışık, bütünleşik ve doğal kabul edilen bütün sentez, tez ve kavramları batı tarafından inatla ve ısrarla reddedilir.

Meselenin özünde yatan vahşi kapitalizm, emperyalizm ve buna mümasil “modern sömürgecilik” adına icat edilen “küreselleşmedir” Daha da açıkçası: Bütün dünya ve insanlık alemini hedef alan, haksız savaş ve mesnetsiz işgallerle

ülkeleri kasıp-kavuran yalan-talan, soygun-vurgun, yolsuzluk, gasp-irtikap ve terör ihtirasıdır.

İşte, ABD ile tarihten bütünleşik AB budur.

Bu tarihi bir husumet sürecidir. Sinsice sürüp gitmektedir. Ve, maalesef gerçektir.

Örneğin, M.K. ATATÜRK "Türk Tarih Tezi" ni araştırma-geliştirme ve oluşturma aşamasında bütün batı kaynaklarını büyük bir dikkatle incelemiş ve H.G. WELLS dışında bilgi, deha ve doğruluğuna inanabileceği bir tek eser dahi bulamamıştır.

Değerli araştırmacı, şair ve yazar Yavuz Bülent Bakiler 1980 öncesi yayınladığı bir kitapta, dünyada toplam 2228 adet "Türk'ü İmha Planı" nın varlığını açıklamış ve dönem itibarıyla yaşanan dehşet, anarşi, maddi-manevi terör ve dehşetin boyutlarını bu plan ve projeler bağlamında değerlendirmiş idi.

Örneğin: Bu plânın bariz bir parçası olarak nitelenen 1968-12 Eylül 1980 döneminde terör olaylarının bilânçosu: 13.000 civarında ölü, 6000 yaralı, 1600 sakat dolayındadır. (1984 – 2005 arası bu rakama 35.000 küsur ölü daha eklenmiştir.) 12 Eylül 1980 müdahalesini müteakip kısa bir süre içerisinde ise: 650.000 kişi gözaltına alınmış, başta anarşi, terör, can ve mal emniyetini suistimal ve sair vatanın birlik, bütünlük, kanunlarını ihlâlden 230.000 kişi yargılanmıştır. Buların arasında parti liderleri de vardır.

Yapılan yargılamalar ve müteakip süreçte vaki itiraf ve yayınlar, bütün bölücü örgütler ile çeteler ve ihanet şebekelerinin arkasında, başta Almanya olmak üzere batı ülkeleri, yabancı istihbarat organizasyonlarının bulunduğunu ortaya koymuştur.

İşte batının öteki ve gerçek yüzü.

Daha önce, Türk ve İslam alemi ile ilgili ve Osmanlı'dan bu yana ısrarla süregelen bir "toplumsal dönüşüm projesi" açıklamıştım. Şimdi tekrar aynı konuya dönme zarureti hasıl oldu. Bu, her hangi bir resmiyeti olmayan, bütünüyle gizli tutulan ve tamamen Türk devletini zaafa uğratıp, dolaylı yollarla ele geçirmek, halkını ve kaynaklarını sömürmek isteyen harici mihraklar tarafından, dahili işbirlikçilerle beraber yürütülen sinsi bir projedir. Projenin aslı, müsebbinin idamı ile sonuçlanan çok eski bir hikâyedir. Anlatalım:

Şöyle ki, 1820'lerde Fener Rum Patriği olan Papa V. (Çingene) Gregorius, dönemin Rus Çarı'na, emperyalist batı menfaatleri karşısında büyük bir engele dönüşen Türklerin yola getirilmesi ile ilgili bir mektup yazar. Mektuptan Padişah II. Mahmut haberdar olur. Diğer yıkıcı ve bölücü faaliyetleri nedeniyle zaten patriğin suç dosyası bir hayli kabarıktır. Mektup da deşifre olunca, malum Papa, patrikhanenin kapısında asılarak idam edilir.

Ancak bu olay ta, 19 Haziran 625, "II.İznik Kongresinde" ateşlenen bir fitilin, sabık haçlı ruhunu tekrar diriltip yangına dönüşmesine sebep olur. Koyu dindar (!) ve katı kindar batı bunu bir fırsat ve ganimet telâkki ederek derhal

organize şer ittifakını oluşturur. Amerika uzantıları ve Çar bağlantıları ile ittifak tamamlanıp, maddi-manevi bütün güç, imkân ve kaynaklar Osmanlıya karşı seferber edilir. İngiliz Başbakanın dediği gibi amaç yok etmektir.

İşte, tarihi kin, intikam (Türk fobisi) ve kan ihtirasını tetikleyen o mektup: "Türkleri, maddeten ezmek ve yenmek mümkün değildir. Çünkü Türkler çok sabırlı ve mukavemetli insanlardır. Gayet mağrurdurlar ve izzet-i nefis sahibidirler.

Bu hasletleri de, dinlerine bağlılıklarından, kadere rıza göstermelerinden, an'anelerinin kuvvetinden; Padişâhlarına, kumandanlarına ve büyüklerine olan itaat ve sadakatlerinden ileri gelmektedir.

Türkler zekidirler ve kendilerini müspet yolda sevk ve idare edecek reislere sahip oldukları müddetçe de çalışkandırlar. Gayet kanaatkârdırlar.

Onların bütün meziyetleri, hattâ kahramanlık, cesaret ve secâat (yiğitlik, yüreklilik) duyguları' da an'anelerine (örf, adet, töre ve geleneklerine) olan bağlılıklarından, ahlâk salâbetinden (sağlamlık ve yüksekliğinden) ileri gelmektedir.

Bu nedenle, Türklerde, evvelâ itaat ve sadakat duygusunu kırmak ve manevi bağlarını yok etmek,dini metanetlerini zaafa (zayıflık-kuvvetsizlik) uğratmak icabeder. Bunun da en kısa yolu, milli ve manevi ananelerine uymayan harici fikirler ve davranışlara onları alıştırmaktır.

Türkler, dış yardımı reddederler; Haysiyet duyguları buna manidir. Velev (hattâ isterlerse) ki, geçici bir süre için zahiri (görünen) kuvvet verse de, Türkleri mutlaka dış yardıma alıştırmalıdır.

Maneviyatları sarsıldığı gün,Türkleri kendilerinden şeklen çok kudretli, kuvvetli, güçlü, kalabalık ve zahiren hakim kudretler önünde zafere götüren asıl kudretleri sarsılacak ve maddi vasıtaların üstünlüğü ile yıkmak mümkün olabilecektir.

Bu sebeple, Osmanlı devleti'ni tasfiye için mücerret olarak (yalnızca) harp meydanlarındaki zaferler kâfi (yeterli) değildir, ve hattâ sadece bu yolda yürümek, Türklerin haysiyet ve vakarını (ağırbaşlılığını) tahrik edeceğinden, hakikatlere nüfuz etmelerine de sebep olabilir.

Yapılacak olan, Türklere hiçbir şey hissettirmeden bünyelerindeki bu tahribatı, her ne pahasına olursa olsun tamamlamaktır."

Patrik nam Papa'nın mektubu; İznik Konsüllerinin aynı konuda aldıkları kararlar ile örtüşür ve yol gösterir mahiyettedir. Bu mektup, kendini Bizans'ın hamisi sayan ve SSCB'ne kadar Bizans bayrağını kullanan Çarlık Rusyasına 'bahusus projeyi' ilham eder. Proje, başta yakın akraba Fransa ve İngiltere olmak üzere bütün Batı'ya açılır ve anlatılır. Kısa sürede, Osmanlı Devleti üzerinde hesap ve husumet yüklü; Kin ve intikam ile kıvranan ülkelerce benimsenir ve "tam bir gizlilikle" uygulamaya konulur.

Kurulan sinsi tuzak yönünde ilk dış borç, aradan fazla bir süre geçmeden Fransa'dan alınır. "Borç alan emir de alır" mantığı çerçevesinde sistematik erozyona ilk adım atılır. Sonra, İstanbul ve diğer büyük merkezlere misyoner olarak özel surette eğitilmiş Fransız dilberleri-kızları 'mürebbiyeler' gönderilir.

Bu mürebbiyeler tarafından özenle yetiştirilen Osmanlı ayân, eşraf ve geleceği parlak delikanlıları eğitim için Paris ve Moskova'ya gönderilir. Burada beyinleri özenle yıkanır.

Döndükleri zamansa tahribat dahili tahribat başlar.

Ancak bu arada plân farklı veçheleri ile de yürürlüktedir. Şöyle ki:

8 Şubat 1846'da İstanbul'da bir Protestan Kilisesi kurulur. Bu kilise, havalide faaliyet gösteren bütün ajan ve misyonerlerin üssü ve irtibat merkezi haline getirilir. Derhal Tevrat ve İncil'in Türkçe'si ve Osmanlıda yaşayan azınlık dillerine çevrim ve dağıtımına başlanır. Amaç: Azınlıkları isyana hazırlamak, dil ve kültür yönünden motive ederek, farklı bir kimlik ve isyana mütemayil kişilik kazandırmaktır.

11 Şubat 1876, İznik Dünya Misyonerlik Merkezi; Türk ve Müslümanların yaşadığı bütün ülke ve Osmanlı coğrafyasındaki halklara ulaşma, onları din, inanç, adet, örf, gelenek, görenek ve kültürlerinden (törelerinden) uzaklaştırma, Hıristiyanlaştırma ve en azından ateist ve paganlaştırma (dinsizleştirme) konusunda "bütün gücü, imkânı ve varlığı ile hareket etme ve faaliyet gösterme" kararı alır.

9 Şubat 1854, Mısır'da en ehemniyetli-önemli ve en değerli misyonerlik okulları "Kuzey Amerika Misyonerliği Federasyonu" tarafından kurulmaya başlanır. Buna paralel olarak bölgede masonlaştırma (siyonist) faaliyetlere hız verilir. Kahire'nin Orta Doğu Mason ve Misyoner merkezi haline dönüştürülmesi amaçlanır. Kısa bir süre içinde Osmanlı'nın Mısır Valisi de masonluğa intisap eder. Böylece, Osmanlı'nın çürütülmesi ve çökertilmesinde rol alan şer ittifakları da belirginleşmeye başlar.

Plân çok başarılıdır.

Bu arada projenin Rusya (Çarlık) ayağı da boş durmamaktadır.

9 Şubat 1870 tarihinde, "Rusya steplerinde yaşayan Müslüman Türkleri dinlerinden döndürmek, milliyetlerinden soğutmak ve Hıristiyanlaştırmak amacıyla merkezi Moskova'da "Ortodoks Misyonerlik Derneği" kurulur. Bu dernek tarafından 1908'e kadar 700 okul kurulmuş ve toplam 19.000 öğrenci yetiştirilmiştir.

1897 yılına gelindiğinde (27 Ocak / Osmanlı Haftası'nın birinci günü) İsviçre'nin Bâl şehrinde "Birinci Dünya Siyonist Kongresi" toplandı. Sonuç bildirisi ve alınan karar dehşet verici: "Asırlardan beri Müslümanlığın büyük mevkiini işgal eden ve bilhassa Yahudilerin üzerinde emeller ve ihtiraslar besledikleri ve adına arz-ı mev-ut dedikleri mukaddes Filistin topraklarını elinde bulunduran 'Türk-Osmanlı Devletini parçalamak ve Türk milletinin şeref ve

itibarını (Amerikalıların Kuzey Irak'ta yaptığı çuval hadisesi misâl) pâyimal (ayak altında kalmış, mahvolmuş, telef olmuş, ezilmiş, sürünmüş) ederek; Bütün dünyadaki Müslümanların gözünden düşürmek ve böylelikle mukadder olan 'Dünya Müslüman Birliği' mefküresinin ne pahasına olursa olsun gerçekleşmesini önlemek."

Türk ve İslâm'a yönelik süreç, içimizdeki nadir hainleri yetiştirmekle ünlü Robert Kolej ile sürer gider. Bu alanda daha binlerce örnek vermek mümkündür. Burada verdiğim örnekler çok ender işlenen ve açıklanan türdendir. Zira, 1938'de vaki "Atatürk ilkeleri ve Türk İnkılâbına (Kemalizm'e) mukabil" KARŞI DEVRİM kapsamında millet hafızasından kazınma süreci başlatılınca bu bilgilerin büyük bir bölümü yok edilmiş; İnsan hakları, adalet ahlâkı, objektif hukuk ve ATATÜRK' ün en büyük hedefi olan demokrasiye geçme projesi çerçevesinde yürüyen sürecin devamı gerekirken, tam tersi yapılmış ve koyu bir diktatörlük ikame edilmiştir. Bu tam da batının istediği ve beklediği (teşvik ederek desteklediği) yoldur.

Günümüze intikal süreç açısından bunun bir diğer anlamı da; (projeyi çok iyi bilen ve başarı etkisini bizzat gören) Lord Kingros'un, İnönü'ye açıkladığı vasiyeti gereği Lozan'ın intikamını almak ve ülkeyi Sevr şartlarına dönüştürmektir. Bu çaba, büyük Atatürk'ün vefatı ile (bir üst paragrafta açıklandığı biçimde) bir karşıdevrim olarak başlamış, 1950'ye kadar aralıksız sürmüş ve 10 yıllık bir kesintiden sonra (gaflet, hıyanet ve dalaletle malul bir avuç darbeci sayesinde) 27 Mayıs 1960'dan itibaren yeniden yürürlüğe konulmuştur.

Projenin temelinde kadrocular, bazı 150'likler, sol akımlar, Ermeniler, Rumlar, Yunan asıllılar, dönmeler, devşirmeler, kominstler gibi bölücü unsurlar ile Atatürk'ün ülkemizden kovduğu Masonlar ve misyonerler vardır. Üstüne üstlük bu menfur faaliyet mihrakları zamanla, Türkiye'nin sabetaist bir devlet felsefesini esas aldığını, Yahudi-İbrani ilkeleri üzerine kurulduğunu ve Türk lâisizminin İslâm dışı ve İslâm'ı yok sayan bir sistem olduğunu savunacak kadar da ileri gidebilmişlerdir.

Çabaları, özellikle M.K.Atatürk'ün din karşıtı ve maddeci-materyalist olduğu yönünde yoğunlaşmış ve menfur faaliyetleri bu miğfer etrafında odaklanmıştır. Bunların ülkemiz ve milletimize verdiği zarar çok büyük boyutlardadır. Özellikle, 1961'den itibaren hızlanan din ve vicdan hürriyetini kısıtlama girişimleri bu ve benzer mihrakların işidir. İş bu makalede işlenen ve açıklanan proje kapsamında faaliyet gösteren ve Atatürk'ün 'dahili bedhahlar" olarak betimlediği çoğunluğu dönme ve devşirme kesim budur.

Karakteristik özellikleri: Hırsız, yolsuz, din istismarcısı ve bölücülük biçimindedir.

Proje, tam anlamıyla ve bütün yönleriyle gericidir. İrticai'dir. Fakat, özünde "Laiklik" kavramı vardır. Maksat: Dinden, imandan uzaklaştırmak ya...

Bütün mensup ve taraftarları son Osmanlı hükümeti gibi zayıf; Küresel emperyalizmin emrinde ve hizmetinde hareket eden "maşalar, aç, açık ve muhtaç, zayıf karakterli, yolsuzluğa meyyal, kimlik ve kişilik fukarası, milli ve manevi değer yoksunu kişilerden müteşekkil yönetimlerin" özlemi içindedir.

Tercih edilen format ise; Misyonerlik, Masonluk, ateist ve pagan içerikli solculuktur.

Bu anlam, format ve bağlamda istenen, arzu edilen ve uğruna çaba harcanan öyle maşa bir hükümet ki; Dış borcu nimetten sayacak, yeniden kapitülasyon devrini açacak, Türkiye'yi borçlandıracak, özelleştirme adı altında milli servetleri yabancıların yararına sunacak, her türlü denetimi kaldıracak, sol-ateist-pagan elit ve imtiyazlı sınıfı emperyalist ve kapitalistlerle ortak edecek, ceplerine iki pasaport koyacak ve çifte vatandaşlığın yolunu açarak "globalleşme ve küreselleşmeyi" yabancıların Türkiye'yi sömürerek semirmesi esasına oturtacak…

Bunun için geleneksel bürokrasiyi çökertmek, lâiklik kisvesi altında ve 'Tevhid-i Tedrisat Kanununa" aykırı olarak; Dini, Milli ve İlmi eğitimin bizzat devlet tarafından ve tam bir denge ile uygulanmasını öngören emri yerine, 'tam bir gericilik, yobazlık ve irtica' ile insanları din, ilim ve diyanetlerinden uzaklaştırmak, dini eğitim ve öğretimi olabildiğince kısıtlamak, savsaklamak, bu alanda pekala başkaları tarafından istismar ve suistimale müsait boşluklar yaratmak, milli değer ve manevi mukaddesleri baltalamak, ahlâkı yozlaştırmak, ahlâksızlık, sapıklık, iyilik ve insanlığı yok etmek; Böylece Türk milletini tarihi onur, ilke ve erdemlerinden arındırıp, paraya tapan, aç gözlü, heves, hırs, şehvet düşkünü ve ihtiraslarının zebunu olmuş zavallı, alçak mahluklara dönüştürmek ana hedeftir.

Tıpkı, batılı yöneticiler (yani kendileri) gibi…Dahası, dokunulmazlıklar ihdas ederek imtiyazlı sınıfı sürekli koruma altına almak. Adalet ahlakı ve hakkaniyete dayalı "hukuk devletini" ortadan kaldırarak, sosyal devleti, kapitalist ve emperyalist devlete dönüştürmek suretiyle halkı "potansiyel müşteri" olarak gören, Atatürk ve Türk inkılâbına aykırı yapılanmayı hayata geçirmek. Halkın yönetme gücü, kuvvet ve kudreti, hükümetleri takip, kontrol ve denetimi anlamına gelen "Kuvayi Milliye" ruhunu çökertmek; Dahası, Mustafa Kemal ATATÜRK ve kurucu unsurun emanet ve vasiyeti olan: "Türk Demek: Türkçe Düşünmek, Türkçe Konuşmak ve Türkçe Yaşamaktır. Ne Mutlu Türk'üm Diyene" vecizesinin üst, ana ve esas bölümlerini sinsice kaldırarak, sadece ve yalnızca "Ne Mutlu Türk'üm Diyene" bölümünü kurum ve kuruluşlara yazacak kadar kompleks içine düşmek. Türklüğü anlamsız, belirsiz ve muğlak bir kavrama dönüştürmek. Daha da ileri giderek; "Her insan bir devlettir", "Devlet insan için vardır","İnsanı yaşat ki, devlet yaşasın" ve "Zulüm abâd etmez insanı, ilim abâd eder" ilkelerini yaşam boyutundan kaldırarak; Devleti Milli hedefler ile varlık nedenlerinin dışına çıkartmak. Doğal olarak sonuçta:

Globalizm ve küreselleşmeyi, Türk insanı ile bütün masum ve mazlum (az gelişmiş) ülkelerin müşterek çıkarlarına kullanmak varken, tam tersine bir yol izleyerek; Milli Şair Mehmet Akif Ersoy'un seksen sene önce teşhis ve ilân ettiği "tek dişi kalmış canavar" lara ülkeyi ve insanı peşkeş çekmek..
Bu psikolojik savaş ve provokatif ajitasyon sonucu geldiğimiz nokta içler acısıdır.

Günümüz genç neslinin olayı daha iyi anlayabilmesi için, döneme ve 1938' den sonra başlayan kısır döngüye ilişkin şöyle bir örnekle devam etmek istiyorum.

Konu Türkiye.

Yıl : 2005

Konuşan ise; 1957'de genç bir uzman olarak (bu günkü AB'nin temel taşı olan) Roma anlaşmasının raporlarını düzenlemiş, Avrupa üniversitelerinin birinde Jean Monnet enstitüsünü kurup, yüzlerce diplomat, bakan, siyasetçi yetiştirmiş, Türkleri seven, Türk dostu, Türkiye'yi yakından izlemiş hayli yaşlı bir Fransız akademisyen. Bakınız, 2006 dönemi Türkiye'si için ne diyor:

"Her şeyden önce, Türkiye bir "Maskeli Balodadır". (Bu maskeli balo, Cumhuriyet tarihinin en büyük kırılma hareketi olan 27 Mayıs 1960 günü başlamıştır) Evet, maalesef bir maskeli baloda...Bu güne (2006'ya) kadar ünlü bir Türk diplomata rastlamadım. Yunanlıların nüfusu az ama, önemli olan kemiyet değil, keyfiyettir. Yunanlı diplomatlar her kapıda, her kurumda, her an karşınızdadırlar. Türkiye bu nüfusuna rağmen diplomat yetiştirememiştir. Diplomaside yoklar. Zaten, kendi tapusunu okuyamayan hariciyeci, diplomat, uzman olur mu? Yunanlılar Antik Yunan belgeleri dahil hepsini okuyabildikleri gibi, hepsinin arşivlerini ezbere biliriler. Eski, Antik Yunanla bugünkü Yunanlıların ne ilgisi olduğu hep tartışılır ama dünyayı böyle inandırmışlar ve kandırmışlardır."

"Osmanlıca bilmeyen diplomat olur mu? Osmanlıca diyorum, zira, Doğu'dan Batı'ya bütün devletlerin arşivlerinde Osmanlıca belgeler var. Türklerin Kıbrıs'taki, Balkanlardaki, Yunanistan'daki, her yerdeki tapuları da Osmanlıca; Türk diplomatlar bunları okuyamıyorlar. Türk diplomatlarında milli tarih şuuru yok. Büyük bir imparatorluğun belgeleri bir zamanlar vaktiyle Bulgaristan dan, Rumeli'den Türkiye'ye göç etmiş ve Osmanlıca bilen berber, emekli öğretmen, sıhhiye memurlarına tercüme ettirildi. Çok önemli arşiv belgelerini bunlar, tercüme ettirdiler... Halbuki o belgelerde, en azından tapularda farklı bir hukuk terminoloji vardı."

"Cumhuriyet kurulalı seksen yılı geçmiş; nüfusu belki yakında seksen milyonu geçecek bir Türkiye'nin bugün için en az 500-600 milyar dolar ihracatı, 600 adet dünyaca tanınmış diplomatı, üç tarafı denizlerle çevrili bu ülkenin en az 600 adet uluslararası balıkçı şirketi, deniz nakliyat şirketi, petrol arama şirketi,vs.'si olmalıydı... Yunanlılar savaşarak değil, diplomasiyle dünyayı ikna

ediyorlar. "Megalo idea" larından, yani milli ideallerinden asla vazgeçmezler. Eski Bizansı almak, İyonyayı, Karadeniz'i geri almak peşindeler. Kıbrıs'ı bir Rum adası, Türkleri azınlık kabul etmekteler ve dünyaya bunu inandırmışlardır. Bunu Mösyö Denktaş iyi biliyordu ve yıllarca Kıbrıs elden gitmesin diye görüşmeleri elinden geldiğince baltalıyordu. Bunu bilerek ve inanarak yapıyordu. Gerçek ve samimi bir Türk olarak direniyordu. Görüşme masalarının arkasından nelerin gelebileceğini çok iyi hesaplıyor ve biliyordu. Ancak, 1999'da Yunanistan'ın çabalarıyla Türkiye Helsinki'de AB ringine çekildi. Hakemler de ayarlanmıştı. Helsinki de AB Türkiye'yi döverek ve hırpalayarak zafer elde etmeyi planlamıştı..." (Muhtemelen değişim ve dönüşüm plânının bilincinde olan Jean Monnet, ya bilerek veya kasıtlı olarak 1960 öncesini atlamaktadır.)

Oysa, 1950-1960 dönemi Türkiye'si bu makus talihi kırmış ve kendinden önce yaratılan kâbusları aşmıştı. Dış politikada, Lozan Antlaşmasını bile delmeye muktedir ve Kıbrıs konusunda Türkiye aleyhine olan hükümleri rafa kaldıran bir Fatin Rüştü ZORLU; Maliye Bakanlığında milleti çarıktan kurtaran, işsizliği-yoksulluğu yenen, refahı tabana yayan ve ülkeyi bugünlere taşıyan büyük atılım ve yatırımları hayata geçiren Hasan POLATKAN ve Başbakanlıkta "onurlu, sorumlu, yüreği vatan, millet ve insanlık davasına sevdalı, hakkaniyet ve adalete, hukuka, Atatürk'ün ilke ve Türk İnkılâplarına yürekten bağlı, sahip ve saygılı; Gerektiğinde Türk Ulusunun menfaatleri için dünyaya meydan okumaktan kaçınmayan, günde 12 saat millet için çalışan, AET/AT'a tıpkı Mustafa Kemal ATATÜRK gibi 'ısrarlı davete' ağırlıklı pazarlılar ve önkoşullar ileri sürerek ilk defa başvuran" bütün dünyanın gıpta ile baktığı, örnek aldığı büyük devlet adamı Adnan MENDERES vardı.

Günün Türkiye vizyonu Jean Monnet'in hayâl bile edemeyeceği boyutlarda idi.

Eğer, menfur darbe olmasa idi, bugün Allah bilir Türkiye nerelerde olurdu.

Şimdi gelelim olayın çok farklı ve kritik bir boyutuna. Konu özelleştirme. 1870-1908 arası Osmanlı'nın yıkımına ve 20.500.000 km2'den 775.000 km2'ye düşme/küçülme, başlıca parçalanma nedenine. Bunun güncel adı "özelleştirme", tarihi ve gerçek anlatım-ifade biçimi ise "kapitülâsyonlar" dır. Kapitülâsyonlar Türk milleti, Türk istiklâli ve Türk istikbalinin kara talihi ve karakura gibi üzerimize çöken kâbusudur.

Tarihi ders ve maliyeti-ağır bedeli kanla, canla ödenen ibrete istinaden burada şunu söylemek gerek: "Özelleştirme iktisadi hayatın ve ekonomi biliminin doğal bir gereğidir. Şu kadar ki; Milletin malı yine millete ve milletin namuslu, dürüst, şerefli ve onurlu tüccarına, esnaf, işletmeci ve sanayicisine satılır. Damarlarında Türk kanı akan hiçbir kişi ve yönetim yabancıya "kalıcı ve tapulu" mülk satmaz. Satamaz. Türk, kapitalist ve emperyalist küresel sermayenin oyununa gelmez. Gelemez. Mutlak mütekabiliyet ve alım gücüne (denge) dayalı ticaret müstesnadır. Bu da milli menfaatler esas ve halkın yaşam

(tabana yayılı refah) düzeyi baz alınarak yapılabilir. Hayatı ucuzlatmayan ve namuslu-dürüst rekabet ilkelerine uymayan bir özelleştirme programı ise vatana ihanetle birdir.” Yani: Türk İnkılabı’nın özelleştirme konusunda mutlak emir ve ilkesi olan, “Özelleştirilmesi gereken temel kurumları öncelikle çalışanlarına, sonra Türk müteşebbislerine ve Türk halkına devir ve temlik etme” ilkesinden saparak; Mustafa Kemal ATATÜRK’ ün, “Efendiler, görülüyor ki bu kadar kesin ve yüksek zaferden sonra bile, bizi barışa kavuşturmaktan engelleyen nedenler, doğrudan doğruya ekonomik nedenlerdir. Çünkü bu devlet, bu ulus, ekonomik egemenliğini sağlarsa, o kadar ileri, güçlü bir temel üzerine yerleşmiş ve gelişmeye başlamış olacaktır ki, artık bunu yerinden oynatmak mümkün olamayacaktır. İşte, (dahili ve harici) düşmanlarımızın bir türlü rıza gösteremedikleri, onaylayamadıkları budur.” (M. Kemal Atatürk, 17 Mart 1923) Emir ve ilkesini kaale almayacak kadar onursuz ve şuursuz yöneticiler ile gaflet ve dalâlet içindeki yönetimler, bilerek veya bilmeyerek büyük felaketlerin sebep ve hikmeti olabilmektedirler. Burada, milli iktisat şuuruna ermek gerekir.

3 Mart 1933 tarih ve 2262 Sayılı Sümerbank Kanunu çıkartıldığında ise, özelleştirme konusunda ebedi örnek ve amir bir hüküm olan 11. madde “... hisse senetlerinin kısmen veya tamamen Türk kişi ve kuruluşlarına satılması..” kuralını unutacak kadar gafil; Ve yine: “..artık durumu düzeltmek, hayat bulmak, insan olmak için; Mutlaka Avrupa’ dan nasihat almak, bütün işleri Avrupa’nın emellerine uygun yürütmek, bütün dersleri Avrupa’dan almak gibi, bir takım zihniyetler ortaya çıktı. Oysa, ‘Hangi bağımsızlık vardır ki, yabancıların nasihatlarıyla, planlarıyla yükselebilsin !’ Tarih, böyle bir olay kaydetmemiştir.” (M. Kemal ATATÜRK, TBMM, 6 Mart 1922) Emrine uymayacak kadar hain olabilsin !..

Milli devlet ilkesinin temel emir ve hükümlerine mukabil; Soygun-vurgun, sahtecilik, üç kâğıtçılık, yalan-dolan ve talanı kolaylaştırsın. Adalet ahlakı ve tam bir faziletle halka hizmet etmekle memur ve mükellef, görevli kadroları kaçakçı, soyguncu ve hortumculardan anarşist ve teröristler oluştursun. Suçluya karşı müsamahakar, mağdur ve mazluma karşı kayıtsız olabilsin. Bu fiiller AB güdümünde yürüyen yönetimlerin eseridir.

Bunun idrakinde olan bir hükümetin derhal AB ile (katılım süreci bağlamında) bütün ilişkileri kesmesi ve 1959’da imza olunan “ekonomik işbirliği” (AT/AET) sürecine dönmesi artık olmazsa olmaz bir zorunluluk haline gelmiştir.

Devam eden süreç Türkiye’nin ve Türk halkının aleyhine işlemekte ve maalesef tarih tekerrür etmektedir. Akil insanlar ve namuslu yöneticiler tekerrüre müsaade etmezler.

Ekonomik suça, ekonomik ceza, ticari sır, geniş kapsamlı devlet sırrı (!?) gibi çağdışı ve insanlığa aykırı usul, esas ve kavramları yerleştirerek, gasp, irtikap, sahtecilik ve her türlü yolsuzluk ile hortumculuğu teşvik ederek uygun ortamı

yaratsın. Böylece, üretim ekonomisini rantiyeciliğe iblâğ etsin. Batının amacı bu. Peki araçlar nedir.

Araçlardan birincisi demokrasiyi yozlaştırmak. İnsan hakları kavramını ayrılıkçı, bölücü ve terörist gruplara nimet olarak sunmak. Diğer taraftan da, gerçek anlamda üreten vatandaşı pahalılık, enflâsyon, deflâsyon, faiz, yüksek (haksız) ve dolaylı vergi, harç (haraç) düşük maaş ve maaşlar arasında eşitsizlik, dengesizlik ve adaletsizlik kıskacına alarak, yokluk, yoksulluk, fakirlik ve cehaleti körüklemek. İnsanları ezmek. Kişiliksizleştirmek. Güven ve kimlik bunalımına sokmak. Yapay olarak yaratılan bunalımları desteklemek ve derinleştirmek için ara da bir kriz yaratmak.

Buna mukabil AB ve ABD biz ve bizim gibi ülkelerden sağladığı rantla kendi halkının refah düzeyini, yaşam kalite ve standardını yükseltmekte; Kendi iç yapısında milliyetçiliği olabildiğince tahkim etmekte (bazı ultra zenginler yaratmanın yanı sıra) kendi halkının refah ve saadetini öncelikle düşünmektedir. Menfur plân ve küresel sermaye tarafından oluşturulan bu kıskaç içinde vatandaşı "ADALET' mi, GÜVENLİK' mi" gibi, aldatıcı, alçaltıcı ve yanıltıcı bir tercihe zorlamak. Açlık ve yoklukla korkutarak AB kapılarında pineklemeye mahkum etmek. Adaleti, sözde güvenlik uğruna (bilerek ve isteyerek) feda etmek. İç politikada; Temsilde Adalet, Siyasette İstikrar aldatmacası ile demokrasiyi dışlamak... "Halka rağmen, halka hizmet" söylemi gibi çok sakat, insanlık, ahlak, demokrasi ve hukuk dışı bir anlayışı inatla, ısrarla dayatmak. Zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapma pahasına çıkar peşinde koşmak...

İşte bunlar, harici bedhahların, dahili bedhahlar yoluyla vaki icraatlarıdır.

Yürüyen 'dönüşüm projesinin' tezahür biçimidir. Dahası var...

Yozlaşmayı sürekli kılmak, milleti (art niyetli veya bilgisiz,beceriksiz,vizyonsuz) kalitesiz, karizmasız, milli ve manevi değer, ilke ve erdemlerden uzak, siyasi iktidar ve hükümetlere bağımlı hale getirmek içinse; Bir taraftan genel aflar, vergi afları ve disiplin afları çıkartmak, borç silmek, diğer taraftan "nâmerde muhtaç hale getirilen" memur ve emeklilere adalet ve hakkaniyet ilkelerine bütünüyle aykırı zamlar yapmak.

Bütün bunlar projenin çok iyi yürüdüğü ve pek ustaca yürütüldüğünü gösterir. Yürütenler ise, artık kurumlara girmişler, atanmışlar, seçilmişler ve aklın alamayacağı yerlere kadar yükselmişlerdir. Bunlar, devletten en yüksek maaşı alırlar. Hiçbir hukuk devletinde kimseye nasip olmayan ayrıcalık ve imtiyazlardan yararlanır, üstelik, insan hakları, adalet ve hukuka temelden aykırı imtiyaz ve "dokunulmazlıkları" vardır. Emeklilikleri de ayrıcalıklı ve imtiyazlıdır. Kimisi emekli olduktan sonra bile çeşitli vakıf, kurum ve kuruluşlardan ayda 35 milyar TL'ye varan maaşlar edinir. Fiilen çalışanlar arasında maaşı 100 milyar TL'yi aşanları da vardır. Yasa ile kurulu Sendika, Vakıf, Oda, Banka ve Borsalarda ayrı bir saltanat hüküm sürer. Bunların çoğu "sarı" sömürü unsurudur. Bir de bunlara sivil toplum kuruluşu derler. Oysa,

halka rağmen kanun gücüyle halkı sömüren hiçbir kurumun STK özelliği yoktur. Şimdi düşünün bir kere; Türkiye, demokratik, lâik, eşitlik ilkesine dayalı bir sosyal adalet ve hukuk devleti değil midir ? Cumhuriyetin temel ilkesi de, Büyük ATATÜRK' ün tam bir isabetle açıkladığı ve halka "rejimin teminatı" olarak sunduğu "Cumhuriyet Fazilettir" tanımı, nasıl bir manâ, muhteva ve garantiyi şamildir. Elbette ki; Başta Mustafa Kemâl ve kurucu unsur "Demokrasi ile mündemiç, namuslu, ilkeli, onurlu, sorumlu, sosyal ve şeffaf, yani halkçı bir rejim" bağlamında yeni TÜRKİYE' yi Cumhuriyet ile taçlandırmışlardır. Diğer bir anlamda Cumhuriyet, "dünyada emperyalizme karşı kazanılan ilk ve en büyük zafer olan 'İSTİKLÂL SAVAŞI' nın mükâfatıdır.

Yeni devletin ve genç cumhuriyetin hukuku buna göre tertip ve tanzim olunmuştur. Başta 1924 Kanunu Esasisi olmak üzere 1928, 1961 ve 1980 dahil bütün TC anayasaları "mutlak EŞİTLİK ve ADALET" ilkesi üzerine kuruludur. Gerçek anlamı itibarıyla Türk idare sistemi "insan-halk odaklıdır, yani devlet halk için vardır" Halk devlet için değil !..

Bakınız; en son Anayasanın, "değişmez, değiştirilemez ve değiştirilmesi dahi teklif olunamaz" kaydını havi başlangıç ilkeleri ne demektedir:

"Türk vatanı ve Milleti'nin ebedi varlığını ve Yüce Türk Devleti'nin bölünmez bütünlüğünü belirleyen bu Anayasa, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu, ölümsüz önder ve eşsiz kahraman Atatürk'ün belirlediği 'MİLLİYETÇİLİK' (!?) anlayışı ve O' nun inkılâp ve ilkeleri doğrultusunda;

Dünya milletleri ailesinin EŞİT HAKLARA SAHİP şerefli bir üyesi olarak, Türkiye Cumhuriyeti'nin ebedi varlığı, REFAHI, maddi ve manevi mutluluğu ile çağdaş medeniyet düzeyine ulaşma azmi yönünde;

Millet iradesinin mutlak üstünlüğü, egemenliğin kayıtsız şartsız Türk Milleti'ne ait olduğu ve bunu millet adına kullanmaya yetkili kılınan hiçbir kişi ve kuruluşun, bu Anayasada gösterilen hürriyetçi demokrasi ve bunun icaplarıyla belirlenmiş hukuk düzeni dışına çıkamayacağı; (Öyle ise, Anayasanın amir hükmüne rağmen AB'ye katılım konusu bu güne kadar neden millete hiç sorulmadı ? Diğer demokratik hukuk devletleri ve medeni milletler gibi REFERANDUMA neden gidilmedi. Bizi yönetenler arasında bu güne kadar hiç mi adalet ve hukuka saygılı, Anayasayı okumuş ve 'uygulamak zorunda olduğunun bilincini' taşıyan yönetici olmadı ?)

Sarahaten belirtilmiş ilkeler ve amir hükümlerdir. Bir'de 10. maddeye bakalım: Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz" Şimdi "ADALELET ve KALKINMA (!?) partisi hükümetine sorarlar:

- NEDEN BU ANAYASA UYGULANMIYOR ?.. ORTADA BİR KASIT'MI VAR ?

Ve neden ? bütün foyası ve art niyeti ortaya çıkan AB sürecinde ısrar ediliyor ?

Bilinen ve yaşanan, apaçık görülen bütün gerçeklere rağmen bu inat niye ?

Ülkenin insanı, canı-kanı, Mehmetçiği, gerçek değeri, değer üreten ve değerleri canı pahasına koruyanları fakrü zaruret içindedir. Evine ekmek götüremez. Çocuğunun cebine okul harçlığı koyamaz. Eşine mahçuptur, akrabasına, dostuna boynu bükük. Evinde en az iki işsiz vardır. Yıl sonunda aldığı artış, otobüs zammına bile yetmez. Çoğu yol parası bile bulamaz. Evinde hapis veya mahalle kaldırımlarında gezmeye mahkumdur. Gâvur dediğimizin emeklisi bile dünya turuna çıkar, dolaşır. Bizimki hastalıkla, yoklukla, yoksullukla, işsizlikle boğuşur. Eziktir. Istıraplıdır. Çilelidir.

On bin yıllık büyük Türk medeniyetinin ve "İnsan Odaklı" cumhuriyetin amacı ve sonucu bu mu ? Seksen yıldır bu netice için mi katlandı koca millet, bunca sıkıntıya !..

Ya, onu bu hale getiren diğerleri !...Neden ? bir türlü Hukuk Devleti olunamaz? Ülkede Adalet ahlakı uygulanamaz. Dengeler kurulamaz ve adaletle korunamaz ? Hukukun olmazsa olmaz üstünlüğü neden evrensel gerçeklerle örtüştürülmez, bütünleştirilmez.

Onlar (devleti soyanlar, büyük ölçekte yolsuzluk ve hırsızlık yapanlar) hem ulusal ve hem de uluslar arası kaynaklardan domuz gibi beslenirler. Yararlanırlar. Yedikleri önlerinde, yemedikleri arkalarındadır. Bunların 'üretme' diye bir marifetleri ve kaygıları yoktur. Sadece 'tüketmeyi' severler. Bütün işleri kaçak, kayıt ve kapsam dışıdır. Sonunda, bilerek veya bilmeyerek (gaflet ve dalâletle) devleti' de tüketmeye doğru giderler.

Çünkü, batının menfur plânı bu menfur programı önlerine koymuştur. Dönmeler, devşirmeler, dahili bedhahlar ve sabetaistler bu programa göre yürürler.

İkincisi, memuru rüşvet almaya, halkı da rüşvet vermeye zorlamak, alıştırmak. Geleneksel kamu ahlâkını bozmak. Dengeleri derinden sarsmak. Doğal stabilizatörleri bilerek, alçakça yok etmek. Bilinçli, duyarlı ve sorumlu memur ve vatandaş yerine, 'emir kulu' prototipler yaratarak; Türk milletinin asil karakterinde var olan "sadece ve yalnızca Allah'a kul olmak" fikrine dayalı "özgür bireyi" yok etmek. Özgür bireyi yaratma adına insanı ve insanlığı yok etme, kişiyi yalnızlaştırma stratejisini uygulamak. Pervasızca uygulatmak. Tıpkı Amerika'nın 'demokrasi ve insan hakları adına' yaptığı gibi; Özgürleşme, demokratikleşme ve modernleşme adına bütün bu inanç ve öz değerleri kaldırmak. Esas olarak da: Türk kimliğini, kişiliğini ve yükselen değerlerini yok etmek.

Aslında bu, Türkiye üzerinde giderek yoğunlaşan 'psikolojik savaşın ve malum değişim, dönüşüm projesinin muhtelif vetireleri ile güncelleşmiş versiyonlarından başka bir şey değildir. Aldatan put, proje gereği hükmünü icra etmektedir. İçerde bol taraftar bulmuştur. Dönmesi, devşirmesi, haini, zalimi; Türk'ün ekmeğini yiyip düşmanın kılıcını çalmak için adeta kuyruktadır. Bu ve benzeri hainlerin hesabı dahi yapılamamaktadır.

Ancak, AET/AT' ın "ekonomik, endüstriyel, bilimsel ve teknolojik" bağlamda devlet politikası olarak kabul edildiği 31 Temmuz 1959 gününden 1963 tarihli Ankara Antlaşmasına kadar (27 Mayıs 1960 darbesi nedeniyle) çok şey değişti.

Dönemin "devlet politikası" Başbakan Adnan MENDERES' in, 1957'de kurulan AET (Avrupa Ekonomik Topluluğu), daha açık bir söylem ve resmi ifade ile "Ortak Pazar"a, yoğun istek, ağırlıklı talep ve ısrarlar sonucu ilk resmi başvuruda bulunduğu gün; "Biz, Büyük Önder ATATÜRK' ün daha 9 Şubat 1934 de, Avrupa da mutlaka bir birlik tesis olunacağını işaret ederek nadir bir basiret örneği verdiği 'bu hedefi' esas ve baz alarak başvurumuzu yapıyoruz" şeklindeki açıklama istikametinde başlar. Yani, devlet politikası asla siyasi, sosyal, medeni ve kültürel kapsamı haiz değildir. Sadece ve yalnızca karşılıklı menfaatler doğrultusunda iktisadi işbirliği, teknolojik değişim ve ticaret söz konusudur. Bunun dışında, iç işlerimize müdahale / karışma anlamına gelecek, istiklâl ve tam bağımsızlığımızı ilzam edecek hiçbir şey kabul ve asla tasvip edilemez.

Selma GÜRSEL
İRMİK HELVASI
125 gram Margarin
250 gram İrmik
1,5 Su bardağı Toz şeker
2 su bardağı kaynar su
150 gram ceviz içi

Yağ tencerede eritilir bir miktar ateşin üzerinde kalan yağın içerisine; ayıklanmış ve doğranmış cevizler konulur karıştırılarak hafif kızartılırlar. 250 gram irmik tencereye konularak hafif kızarana kadar karıştırılır. Kızaran irmiğin üzerine 1,5 şeker ilave edilir, 2 su bardağı kaynar su tencereye konularak tencere karıştırılır.
Kısık ateşin üzerinde bulunan helva tenceresinin kapağı kapatılarak suyu çekene kadar pişirilir pişen helva kaşıkla karıştırılarak servis için tabaklara konulur. Sıcak olarak ve soğuk olarak da yenilir.

Üzeyir Lokman ÇAYCI

SULAR TERSİNE AKARKEN...

Doldur...
Doldur tersinden
Beklentilerine
Göz yaşartan zamanı!
Gülleri bırakarak
Kimler geçip gidiyor?

Eğlencelerle dolu
Sınırsız bir baharı
Bir bir koparark
Nice renkler soluyor...

Konu ediliyor
İsimsiz kitaplara
İnsan kayıran tüccarlar,
Duygu katilleri,
Aşk düşmanları...

Gölgesinde kalıyor
Kirli havanın
Kasabalar...şehirler
Gülleri sulayan nehirler…

Doldur...
Doldur tersinden
Beklentilerine
Göz yaşartan zamanı...
Mantes la Ville – 12.10.2000

Şükriye BEZGİN

SİMALAR TANIDIK

Simalar tanıdık belki,
Dost gözlerde
Bakışlar yabancı.
Dün bu güne
Ve bilinmez
Bugün hangi yabancı
Yarınlara gebe.
Yabancı her şey,
Yabancı herkes,
Ben bana yabancı.
Çorum Şubat 2002

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

YAPTIKLARIM YAPACAKLARIMIN GARANTİSİ ALTINDADIR!

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edinmiştir.

Gizlilik şartları ve Telif Hakkı © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. M.S.G. ÇORUM

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 9 SAYI 102 25 Ağustos 2007

Ecel Geldi divane Baş ağrısı bahane!

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT ; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

Mahmut Selim GÜRSEL YARATICILIK!
Sakin KARAKAŞ OSMANCIK YOĞURT PAZARI
Ali EMİROĞLU ERMENİ SORUNUNA BİR KATKI
Kerim MANDIRALIOĞLU AKITILAN GÖZYAŞLARI KURŞUNA DÖNÜŞEMEZ Mİ
Hasan Latif SARIYÜCE STRUGA'DA POLİS YOLUMUZU KESTİ
Mustafa Nevruz SINACI MADDE VE MANÂDA BÜTÜNLÜK
Selma GÜRSEL PATLICAN TAVA
Şükriye BEZGİN DEĞİL Mİ
Güner KAYMAK MUTLU OLMALIYIZ
Adile TÜRKMEN DÜNYA

Mahmut Selim GÜRSEL

YARATICILIK!

Bana göre bizleri yaratan zaten hepimize bu öğretiyi verdi. Hepimiz he bilgi ile zaten yüklüyüz. Bu bilgilerin yeniden gün ışığına çıkması ve bu ışıkla birlikte bizlere de yeni bir işlev ve keşifte bulunduğumuzu zannetmemizi sağlayan yine bizim ile beraber yaratılan beynimizin bizlere yaptığı bir oyundan ibaret diyorum. Hepimizde dünyada bilinen bütün bilgiler ile gelecekte keşfedilecek olan bilgiler belleğimizde bulunmakta.

Bizlerin bunları algılamaya merak dediğimiz yetenekle yeniden yapılandırmamızdan başka bir şey değil. Bizim yeni bulunduğunu, keşfedildiğini zannettiğimiz bir sistem; aslında hepimizin bildiği bir sistem. Bizi yaratan öyle bir bilgilendirme ve yapı üzerine bizleri yaratırken inşa etmiş ki biz akıl yürütememekteyiz. Bilim adamları yenin yeni hücrenin, kromozomların sırlarını çözmeye çalışmaları bu yüzden. Bu şifreler çözülünce gelecekteki yapılacakların tamamını elde etmiş ve bu bilgilerle dünyada büyük bir güç kazanmış olacaklar.

Şöyle bir iki şeyi düşünelim:

1-Dünya yaratıldıktan sonraki hayatın son anına kadar bilgilerin yüklü olduğu bir hücrenin dünya sonunda da yok olmayacağını ve inananların sonraki yaşayacağımız denilen yerde bu hücredeki bilgilerle yeniden eksiksiz yaratılmamız ve sorgulanmamız ile ceza veya mükâfata kavuşacağımıza inanmaktayız. Bu inanç bütün semavi dinlerde ve semavi dinlerin bozulması ile halen geçerliliklerini sürdüren dinlerde de bulunmaktadır.

2-Bu hücreyi yaratan; bütün bilgilerle donattıktan sonra, dünyanın ömrü olan zaman diliminde bulunan en son saniyeye kadar bilgilerle yüklü olması ve burada insanlığın da yaşamında kullandığı bilgi ve becerilerin yüklü olması ile savımdaki bölümden irdelersek; bilim adamlarının bütün dünya zaman dilimlerinde kullanılacak her şeye sahip olmalarını düşünebilmek bile bir beyin için yeterli olmasa gerek diyorum.

Gelelim konumuzda bahsi geçen “Yaratıcılık öğretilebilir mi?” sorusuna. Zaten sorunun içinde cevabı saklı olan bir soru.

Ben; yaratıcılık öğretilmez fakat önü açılır diyeceğim.

Kabiliyet ve öğrenmeye istek açısından “yaratıcılık” olgusunu çıkartabiliriz. Bu bir der ile olur, bir konuşmada bilerek veya bilmeyerek tetikleyebiliriz, görünce genleri onu dürtükle vb. şeylerle yaratıcılık meydana çıkartılır diyorum.

Sakin KARAKAŞ

OSMANCIK YOĞURT PAZARI

Kökü yüzyıllar ötesine varan Osmancık yoğurt pazarından alışveriş yapmanın zevkini keşfettiniz mi?

Dilerseniz bu pazarın adının nerden geldiğini öncelikle tartışalım. Sonra da bu pazarda neler bulunur hep birlikte gezmeye başlayalım.

Osmancık yoğurt pazarı ya da diğer adıyla Osmancık katık pazarı veya Osmancık yerel ağzı ile ağartu pazarı. Bir başka deyişle yani modern adıyla Osmancık köy ürünleri pazarı veya yerel ürünler pazarı.

Yukarıdaki isimlerden hangisini kullanırsanız kulanın Osmancık yoğurt pazarı Çorumun en özel alışveriş merkezlerindendir.

Ağartu sözcüğüne gelince Ağartu ak olan,beyaz ve saf olan temiz olan ve beyazdan yapılan yiyecek anlamındadır. Türk kültürünün ender yaşandığı köşelerden birisi olan Osmancık'ta yerli halk Türkçenin arı olan sözcüklerini sürekli kullanır. Dolayısı ile Osmancık yerli halkı köy ürünlerinin satıldığı pazarı ağartu pazarı, sebze ve meyve pazarını yaşartu pazarı, elbise tuhafiye vb. ürünlerin satıldığı pazarı pırtı pazarı, hayvan pazarını ise mal pazarı olarak isimlendirmiştir. İsimlerin böylesine Türkçe, böylesine saf ve özel olduğu söz konusu pazarlarda doğal olarak yöreye özel ihtiyaçlar giderilir.

Bakınız Çorum'da ikamet eden bir hemşerimiz Osmancık yoğurt pazarı ile ilgili neler anlatıyor. Osmancık yoğurt pazarından alışveriş yaptım. Her on beş günde bir gelir, alış veriş yapar giderim. Bu durum oldukça ilgimi çekti. Çorum da da pazar var, üstelik çeşitte bol dedim. Onlar semt pazarı, ben semt pazarını kastetmedim. Ben yoğurt pazarını kastediyorum. Osmancık yoğurt pazarından yoğurt peynir ve köy ürünü türünden ihtiyaçlarımı alıyorum, hem de hemen hepsi organik ürünler. Benim gibi Osmancık yoğurt pazarına alışverişe gelen onlarca insan var dedi ve Osmancık yoğurt pazarında bulunan ürünleri saymaya başladı.

Bakınız Osmancık (ağartu) yoğurt pazarında mevsimine göre neler bulunuyor. Yoğurt, torba yoğurdu, Süt, katık, tereyağı, köy peyniri, çökelek, İnal kebabı(Sırık kebabı), yaş ve kuru bamya, yer elması, nane, maydanoz, tere, yerli domates, yerli üzüm, salatalık, acur, güz fasulyesi, beyaz fasulye, bulgur, böğrülce, zeyt in elması, kekik, ebegümeci, semizotu, bal, ev salçası (Pevrede), Kuşburnu pevredesi (marmelatı), köy yumurtası, köy tavuğu, hindi, kaz, ördek, kayısı kurusu, elma kurusu, dut kurusu, dut pekmezi, üzüm pekmezi,

Kargı tulumu, yerli incir, yerli nar, beyaz şeftali vb yüzlerce organik ürün bir arada bulunuyor.

Osmancık'ın 54 köyü ile birlikte Dodurga ve Kargı'nın Osmancık'a yakın olan köyleri bu pazarda buluşuyor. Üreticiden direkt alış veriş yapıyorsunuz. Eylül ve Ekim aylarında bu pazarda ürün çeşidi çoğalıyor ve bollaşıyor. Pazar bu aylarda kalabalıklaşıyor, heyecan daha da yükseliyor. Satıcıların çoğunluğu köylü kadınlardan oluşuyor. Osmancık köylerine özgü şiveleri ile sizinle pazarlık yapıyorlar. Kimisi Maksutlu'dan kimisi Zeytin deresinden, kimisi de Bayırdivan'dan gelmiş, Pazarda kendilerine ayrılan alanda ekmek kavgası içerisindeler. Çok mütevazi ve mutlu oldukları hallerinden anlaşılıyor. Saf, temiz ve pak Anadolu kadını karşısındakine verdiği değerden ve emeğini karşılığını almaktan oldukça mutlu. Pevredeler, salçalar tahta kaşıklarla şeffaf poşetlere dolduruluyor. Her bir ürünün kaşığı ayrı ayrı. Tezgâhın hemen arkası biraz karışık. Orada heğ ve heybeler konulmuş, hemen yanı başında birkaç kap kacak var. Kendinizi köyde hissediyorsunuz. Her şey doğal güzelliğinde yüzyıllardır süregelmiş. Alışverişe gelmiş modern giyimli bayanlarla kıravatlı beyefendiler dikkat çekiyor. Kimisi sevdiği insanla pazarda karşılaşmış ayak üstü sohbet ediyor ve anılarını tazeliyor. Köyden gelen insanla belki geçmişi konuşuyor belki ye gelecek haftanın siparişini veriyor. Kimisi de aldıkarını birbirlerine gösteriyor ve doğallığı yaşıyor. Kent merkezinde de yaşasalar anlaşılan kışlık bir şeyler hazırlamanın telaşı içerisindeler.

İşte Osmancık (ağartu) yoğurt pazarından görünen fotoğraf bu şekilde. Fotoğrafın ötesini soracak olursanız Osmancık yoğurt pazarı Perşembe günleri kuruluyor. Sabah saat 07.00 başlayan Pazar saat 11.00 sıralarında dağılıyor. Eğer sütün en tazesini, tereyağının en kalitelisini, yoğurdun en güzelini almak isterseniz uykunuzdan biraz fedakarlık etmeniz gerekiyor. Pazar saat 11.00 de sona erse de saat 9.00 sularında ürünler seçilmiş ve alıcısı ile buluşmuş oluyor. İşte bütün bu güzellikleri yerinde görmeniz ve hemen yanılasınızdaki Türkmen kültürünü yaşamanız ve sağlığınız için yüzde yüz doğal ürünlerle buluşmanız için Çorumlu hemşerilerime Osmancık yoğurt pazarından alışveriş yapmalarını öneriyorum.

En azından 15 günde bir uykunuzdan birazcık fedakarlık edin ve Perşembe sabahı en geç saat 07.30 da Osmancık yoğurt pazarında olun.

Köy yumurtasını sepete doldurulmuş saman içerisinden kendi ellerinizle seçerek alın. İnal kebabı almayı ihmal etmeyin; Çökelek, peynir, Kargı tulumu, semizotu, madımak vb. ne ararsanız hemen hepsini üreticinin bereketli ellerinden almanın zevkini yaşayın. Pazar çıkışı Sahil parkta Koyunbaba köprüsünün muhteşem görüntüsünü izlemeyi ve bir çay içmeyi ihmal etmeyin. Bütün bu bilgiler ışığında küçük bir hatırlatma da bulunmak isterim. Unutmayın; Osmancık yoğurt pazarı alışkanlık yapacaktır.

Ali EMİROĞLU

ERMENİ SORUNUNA BİR KATKI

Aslında bu katkıyı ben değil, rahmetli Çorumlu hemşerimiz Hıfzı Veldet VELİDEDEDOĞLU yapmıştır. Ben onun katkılarını okuyucularımıza bir daha aktarmaktan başka bir iş yapmış olmuyorum.

Ermeni sorununu yaratan amil, Birinci Dünya Savaşıdır. O zamana kadar, Ermenilerle aramızda sorunlar olmuştur da, yeni bir devlet isteğini ortaya koyan bir durum mevcut değildir. Abdülhamit'e atılan bomba olayında bile, Ermeni devleti sorunu bulunmuyor.

Birinci Dünya Savaşı devam ederken, İtilaf devletleri, savaşın politikası gereği, çeşitli çarelere başvurmuşlardır. Türkiye topraklarında yaşayan Ermenilerden yararlanma imkânlarını aramışlardır. Bir taraftan Çarlık Rusya'sı, öbür taraftan İngiliz ve Fransızlar, Ermenileri kullanmak için, düşünür göründükleri müstakil Ermeni devleti fikrini ortaya atmışlardır. Zaten, bir müddetten beri, yeni ıslahat düşünceleri içinde, Ermeni sorunu kullanılmaya başlanmıştı. Aynı düşünce yine çıkarları içinde, İngiliz ve Fransız hükümetleri düşünüyorlardı. Yalnız, bu üç müttefik devlet, bu aynı işi düşündükleri zaman, birbirlerinin çıkarlarını gözetmeyi de asla ihmal etmiyorlardı.

Aslında, Rusya, kendi topraklarında yaşayan Ermenileri de ihtiva eden bir Ermenistan kurmayı hiç bir zaman düşünmemişlerdir. Nispeten muhtar bir Ermenistan düşünülmüş olsa bile, bunu, ancak Osmanlı İmparatorluğundan birinci cihan savaşında aldıkları topraklar üzerinde düşünmüşlerdir. Bu muhtar Ermenistan'da Kilise malları düzenlenecek, dini istiklal tanınacak ve dilleri serbestçe kullanılacaktır. Görülüyor ki, tam bir bağımsız Ermenistan, Osmanlı'dan alınan topraklar üzerinde bile söz konusu değildir. Osmanlı'dan işgal edilen topraklarda yaşayan Ermenilere dediğimiz muhtariyet tanınmış olacaktır. Rusya'da yaşayan Ermenilerin bu dediğimiz muhtar Ermenistan'a katılması düşünce dışıdır. Onlar, Gürcüler, diğer Müslümanlar ve bizzat Ruslar gibi aynı hukuku paylaşan insanlar olarak Rus vatandaşları olarak kalacaklardır.

Bu söylediklerimiz ve yazdıklarımız ise, Osmanlı Ermenilerinde asırlardan beri vardı. Ermeniler bir cins imtiyazlı bir kavim olarak Osmanlı vatandaşı bulunuyorlardı. Yabancı dil bilmelerinden dolayı da, Osmanlı Devletinin hariciyesi tamamen Ermenilerin ellerine tevdi edilmişti. Kısaca bir defa daha ifade etmek istersek, Ermeniler Osmanlının en rahat, en hür, en sadık

ve aynı zamanda da en faydalı insanları idiler. İsyan ediyorlardı da, ayrılık sahneleri sergilemiyorlardı. İttihat ve Terakki'nin de bile, çok ileri kademelerde Ermeni insanları vardı. Talat Paşa'ya yakın olanlar da vardı. Ermenilerden devletin saklayacak bir şeyi de yoktu.

Rusların Ermenileri kandırmaları ve gereği gibi kullanmalarına benzer şekilde, Avrupa'nın emperyalist güçleri de Ermenilerden faydalanmayı düşünmüşlerdir. Ermenilerin büyük Ermenistan'ın kısımları olarak düşündükleri Adana ve Kilikya'da Fransızların da çıkarları vardı. Bu bilinç içinde, Rusya ve İngiltere durumu idare ediyorlardı. Hiç bir şey yokken, Karadeniz ve Akdeniz'e açılacak büyük bir Ermenistan kurulmasını bu emperyalist devletler isterler mi? Zaman zaman ister görünmüşler ve politikalarını yürütmüşlerdir. Tam açıklık içinde konuştukları da yoktur. Ermenilerden ise, bunların kötü niyetlerini anlayan olmamıştır. Anadolu Ermenilerinden küçük bir kısım bu işe alet olmuştur. Büyük kitle memnuniyetlerini dış Ermenilere anlatma imkânlarını bulamamıştır.

Bir Ermeni, müteşebbisi olan Dr. Zavriyef, Çarlık Rusya hariciyesinin tasvibi ile de, Avrupa'da bu bağımsız Ermenistan işini takiple görevlendirilmiştir.

Çok zengin olup hayatını Avrupa'da zevk âlemlerinde geçiren Bogos Nubar Paşa ise, görevli doktora yardım görevini yüklenmiştir.

Bu iki Ermeni, Rus hariciye nazırı Sazanof'un bilgisi içinde bu gayretlerine devam etmişlerdir. Ne Rusya'dan, ne de İngiliz ve Fransızlardan, tam bağımsız Ermenistan vaadi aldıkları da olmamıştır. Olayların hepsinin baş sebebi oldukları halde, hiç bir işe yaramadıklarını da ölmeden ikisi de görmüştür.

VELİDEDEOĞLU, bu bilgileri, Çarlık Rusya'dan sonra idareyi ele alan Sovyetler hükümetinin, Çarlık Rusya hariciyesinin gizli muhaberatına dayanarak yazdırdığı "Türkiye'nin taksimi" adlı kitaptan nakletmiştir. Kitap, 1924'de neşredilmiştir. Bu kitabın yazılmasına tahsis edilen heyetin yazım başkanlığını "Adamof" yapmıştır. Kitap bir çok dillere ve bu arada Türkçeye çevrilmiştir. Türkçe çevirmeni, Babaeskili Hüseyin Rahmi'dir

Kerim MARDIRALIOĞLU

AKITILAN GÖZYAŞLARI KURŞUNA DÖNÜŞEMEZ Mİ?

Siz kokladığınız, nefesini yüreğinizde hissettiğiniz, ciğer parçanız, göz bebeğiniz yavrunuzun kana bulanmış, donmuş vücuduyla karşılaştınız mı hiç?

Daha birkaç kelime dışında konuşma bilmeyen, dünyanın kirlenmiş zemininde zor güç ayakta kalma denemeleri yapan bir yavrunun, yürüyüp koşamadan dünyasını değiştirmesinin ne demek olduğunu hissedebildiniz mi?

Daha düne kadar gülüştüğünüz, oynaştığınız, ekmeğinizi, yatağınızı paylaştığınız beş-altı yaşlarındaki kardeşinizin toprağın derinliklerine bırakılmasına gözyaşlarıyla şahit oldunuz mu?

Ya, anne şefkatinden, anne kucağından başka sığınak görmemiş kundaktaki yavruların annesiz bırakılmasının ne demek olduğunu hiç düşündünüz mü?....

Sen, ben, biz bunları düşünemezken; birileri bu çağda, bu kalleş dünyada bu acıları milyarların gözü önünde yaşıyor. Hem de durmadan insan haklarından, çocuk haklarından, özgürlüklerden, medenilikten bahsedilen dünyada bu vahşetler yaşanıyor.

Birçok yürek gibi bütün bunları gördükçe ben de kahroluyorum. ABD ve İsrail vatandaşlarının canlarının ancak can sayıldığını görünce kahroluyorum.

Yüzlerce kınamadan başka bir şey yapmayan BM'yi, AB'yi ve diğerlerini gördükçe kahroluyorum.

Eli kanlı terör örgütü mensuplarının dağlardan temizlenmesine karşı çıkıp, öz yurtlarında, evlerinde öldürülen çocuklara, kadınlara yapılan vahşeti görmezden gelenlere kahroluyorum.

Ümmetin yeraltı ve yer üstü zenginliklerini şahsının, ailesinin tekeline geçirip zevk ve sefa içinde yaşayan yöneticileri ve şuursuz zenginleri gördükçe kahroluyorum.

Kendi yapmayıp, milyar dolarları düşman ülkelerinin kasalarına bırakarak silah alanları gördükçe kahroluyorum.

BÖL-PARÇALA-YUT taktiğiyle birbirlerine düşürülen, sekiz sene süren savaşta bir milyon insan kaybeden ülkeleri, birbiriyle uğraştırılan Müslümanları düşündükçe kahroluyorum.

Yapılan vahşeti ufacık haberlerle geçiştiren; katilleri “asker”, masumları “militan” diye takdim eden ikiyüzlü medyayı ve onların satılmış kalemşorlarını gördükçe kahroluyorum.

Siyonist, Emperyalist zihniyetlerin dünya üzerindeki planlarını araştırıp, insanlara gerçekleri göstermesi gereken bilim adamlarının, kılık kıyafetle uğraştıklarını gördükçe kahroluyorum.

Hayati öneme sahip konuları bir kenara bırakıp, incir çekirdeğini doldurmayacak meselelerle uğraşan, rahatına düşkün İslam âlimlerini gördükçe kahroluyorum…

Ve geçmiş bir zamanda, bir buçuk milyarlık İslam âleminin tükürüğüyle İsrail’in boğulabileceğini söyleyen Müslüman kardeşime sesleniyorum: Artık, Müslümanlarda tükürecek cesarette kalmadı. Akıtılan gözyaşlarıyla bitirilebilir mi bu zulüm? Ya da bu gözyaşları kurşuna dönüşemez mi?

Ümmete sabır yağdır Ya Rabbî!
Ümmete umut yağdır Ya Rabbî!
Ümmete şuur yağdır Ya Rabbî!
Ümmete güç yağdır Ya Rabbî!..
AMİN!

Hasan Latif SARIYÜCE

STRUGA'DA POLİS YOLUMUZU KESTİ

Otobüsümüz gene göl kıyısını izleyerek Struga'ya yöneldi. Struga Ohri'ye otuz kırk km uzaklıkta turistik bir kent. Şarkılar söyleyerek Struga'ya eriştik. Bilindiği gibi bu güzel kentte her yıl uluslar arası şiir festivali yapılıyor. Ülkelerin şairleri ünlü Struga köprüsü üzerinde şiirler okuyorlar. Ülkemizde festivale katılan bazı şairler Struga'nın, özellikle ışıklandırılmış Struga köprüsünün güzelliğini öve öve bitirememişlerdi. Srruga'yı gezeceğiz, Şiir okumasak da köprü üstünde dikilip şiirsel anlar yaşayacağız. Bu düşlerle Srruga'ya adım attığımızda başımıza gelen pişmiş tavuğun başına gelmedi.

Rehberimiz bir Allah'ın kuluna köprünün nerede olduğunu sormak için otobüsü durdurttu. Adımını aşağı arar atmaz, bir jeep hızla yanımızdan geçerek önümüzde durdu. İçinden çıkan üç polis o sırada yere inmiş olan rehberimiz

Sevin Hanımı abluka altına aldılar. Kadıncağız, "Köprüye nereden gidilir?" diye Türkçe, Arnavutça, İngilizce soruyor. Polislerin ikisi çok genç, yeni okuldan çıktıkları belli. Onlar hiç konuşmuyor, Konuşan otuz. yaşlarında, sarışın, kısa boylu, yüzünün her noktasına bütün Makedonya insanlarının siniri ve öfkesi toplanmış bir polis. Kendisi konuşuyor da muhatabını hiç konuşturmuyor. Durmadan bir şeyler söylüyor. Bağırıp çağırıyor. Meğer, "Suç işlediniz trafik kuralına uymadınız Burada durulmaz. Ceza ödeyeceksiniz! Siz kendinizi ne sanıyorsunuz!" diyormuş durmadan. Adamın yüz ifadesi, bu yüzde beliren şiddetli öfke, kolayca unutulacak gibi değildi. Bize babasını öldüren katiller gibi bakıyor, kimseyi konuşturmak istemi yordu. Teker teker otobüsten iniyoruz, anan yahşi baban yahşi. Adam Makedon polisi değil, Hitler'in SS'lerinderı biri. Hiç birimizi dinlemiyor. Bay SS'in bir kare fotoğrafını çekeyim dedim. Parlayan ışıktan ne yaptığımı anladı. Elini kolunu havaya kaldırarak üzerime yürüdü. Danalar gibi "Yok fotoğraf'!" diye bağırdı. Bu sırada yanımıza genç bir ırktaşımız geldi. Yirmi beş otuz yaşlarında, sarışın, yakışıklı bir insan. Başında boyacıların giydiği kasket. Tişörtünde, pantolonunda boya lekeleri. Adı Mürsel Derviş. Bize hoş geldiniz dedikten sonra bay SS'e döndü. "Bu otobüs Türkiye'den geliyor. Ülkemize turist getiriyor. Gelenler parlamenterdir. Neden kolaylık göstermiyorsun?" dedi.

Bay SS ona da sert bir karşılık verdi. "Belki de sen ne karışıyorsun, git işine, yoksa ayaklarımın altına alırım!" dedi. Genç boyacı bize döndü:" Türkiye'de Türk olarak yaşamak kolay, Siz gelin de burada Türk olarak yaşayın

bakalım," dedi. Sonra, "Üzülmenize gerek yok. Ben şimdi bu eşkıyalığı önleyeceğim," diyerek yanımızdan ayrıldı. Bu sırada Mustafa Öztin cep telefonu ile Manastır'da onursal konsolosumuz Mithat Enver Cemal Beyi aradı, yolumuzun kesildiğini söyledi.

Cemal Beyi cevabı: Üzülmeyin ben bu sorunu on dakikada hallederim," Bekleyip dururken "Trafik cezasını ödeyip, yolumuza devam edelim," dedik. Meğer bay SS ceza bedeli olarak 360 dolar karşılığı Makedon Denarı istiyormuş. Yanımızda Denar yok. Denkleştirip dolar olarak ödeyelim dedik. Bay SS daha da sertleşti. "Bu ülkede Denar geçerlidir, dolar kabul etmem" dedi. Bu sırada ortalıktan kaybolan ırktaşımız Mürsel Derviş yanında kırk yaşlarında, oldukça esmer birisiyle geldi. Türk'müş gelen. Struga'nın Demokrat Parti ilçe başkanıymış, Bize hoş geldiniz dedikten sonra polisle konuşmaya başladı. Polisin o eski sertliği kalmadı ama hemen de yelkenleri indirmedi. Kızarmış bozarmış bir yüzle dönüp durmaya başladı. Tam bu sırada başka bir jeep gelip yanımızda durdu. İçinden bir jandarma subayı çıktı. Bizimle konuşmadan sert bir tonda bay SS'e bir şeyler söyledi. SS ona tek kelime karşılık vermedi. Arkadaşlarıyla birlikte jeepe binerek ortalıktan kayboldu. Jandarma subayı sesini yükselterek bize Makedonca bir şeyler söylemeye başladı. Subayın yüksek sesle Makedonca ne söylediğini anlayamayan bayan arkadaşlarımız, "Bu daha sert çıktı. Bizi tutuklayacak mı ne yapacak?" diye söylenmeye başladılar. Makedon ilçe başkanı olan ırktaşımız subayın konuşmasını Türkçeye çevirdi. Meğer adam "Sizlerden özür diliyorum. O polisi görevden aldım. Yolunuza devam edebilirsiniz," diyormuş.

Aslında köprü durdurulduğumuz yere çok yakınmış. Şoförümüz otobüsü boş bir alma çekti. Biz de köprübaşına vardık. Mürsel Derviş ayrılıncaya kadar bizi terk etmedi..

Ne yalan söyleyeyim, köprüyü görünce düş kırıklığına uğradım. Ben altından çağıl çağıl bir ırmağın aktığı kemerli yüce bir köprü göreceğimizi sanıyordum. On metre uzunluğunda, iki arabanın yan yana zor geçebileceği genişlikte, yerden en fazla iki metre yükseklikte düz bir köprü. Köprü değil bir menfez geçidi. İnce, yuvarlak demirlerden, dokunsan yıkılacak eğri büğrü korkulukları var. Altından kapkara bir su akıyor. Adı da Karasu imiş suyun. Gölden boşalıyormuş. Biraz dikilip kaldık. Hiç birimiz ünlü şairlerin şiir okuduğu bu zeminde şiir okuma isteğini duymadık. Otobüsümüze bindik. Geri dönerek Arnavutluk'a ulaşmak amacıyla yola koyulduk. Dağlar, ormanlar arasında yolculuğumuzu sürdürürken Makedonya polisinin davranışının tıpkısı bir polisiye olay anılarımda canlandı. 1965 seçiminden sonra Mecliste üçüncü parti durumunda olan Millet Partisi'nin başkan rahmetli Osman Bölükbaşı, 1968 yılında, Türk işçilerinin durumunu yerinde incelemek amacıyla üç Milletvekili ve bir gazeteci ile Almanya'ya gitmişti. Niş ile Belgrat arasında arabasını durduran üç Yugoslav polisi, trafik suçu işle dikleri bahanesiyle elli dolar istemişler,

tartışmalardan sonra parayı almışlar, ama makbuz vermemişler. Üstelik makbuz istiyorsunuz diye yarım saat yoldan alıkoymuşlar. Bölükbaşı Belgrat'a ulaştığında doğruca Türk Büyük elçiliğine gitmiş, büyük elçiye çok sert bir yazı dikte ettirerek bunun Yugoslav Diş İşleri Bakanlığına gönderilmesini talep etmiş.

Almanya'dan döndüğünde olayı bize anlatmıştı. Bölükbaşı'nın çok korkunç bir hafızası vardı. Yaşadığı olayları en ince ayrıntılarıyla hatırlardı. Dikte ettirdiği yazıyı bize satır satır açıklamıştı. Ben ve bazı arkadaşlarımız böylesine sert bir yazıp, elçinin Yugoslav dışişlerine göndermeyeceği, gönderse de Yugoslavların aldırmayacağını düşünmüştük. Üç ay sonra ne oldu biliyor musunuz? Yugoslavya'nı Ankara Büyük Elçisi Bölükbaşı'dan telefonla randevu istedi. O an Bölükbaşı parti merkezindeydi. "Hemen teşrif edebilirler," dedi. Büyükelçi yarım saat sonra geldi Hükümetleri adına Bölükbaşı'dan özür diledi. "O üç polis saptandı, mahkemeye verildi. Her biri üçer yıl hapis cezasına çarptırıldı," dedi. O zaman Tito sağdı. Yugoslavya ile Türkiye arasında, Demokrat Parti döneminden beri sürüp gelen oldukça canlı ticari ilişkiler mevcuttu.

Yugoslavya polisi, yalnız Bölükbaşı'na değil gelip geçen her Türk işçisine, her Türk yurttaşına bu türlü eşkıyalıkları yapmıştır. Yugoslavya parçalandı. Bugün gurbetçilerimiz Slovenya, Hırvatistan, Sırbistan, Kosova, Makedonya topraklarından geçiyorlar mı bilmiyorum. Eğer geçiyorlarsa bu soygunun sürüp gittiğinden hiç kuşkunuz olmasın. Vaktiyle Bulgar polisi de komşularının polislerinden hiç geri kalmazlardı. Her gelen ya da giden Türk arabasından mutlaka haraç alırlardı. Şimdi durum nedir? Bir şey söyleyecek durumda değilim.

Mustafa Nevruz SINACI

MADDE VE MANÂDA BÜTÜNLÜK

31 Ağustos 1914 günü Osmanlı Devleti, Almanya'nın yanında Birinci Dünya Savaşına girdiğinde; İngiltere Savaş Bakanı Lord Kitchener bir açıklama yaparak: "Türkiye'yi yok edinceye ve tarih sahnesinden silinceye kadar savaşacağız.." dedi.

Aradan bir yıl geçmeden Çanakkale'de büyük bir hezimete uğradılar.

Atatürk ve Türk milleti yine büyük bir mucize yaratmıştı.

İngiltere ve müttefikleri şaşkındı.

Köhne ve hasta bir devlet bütün ordularını tarumar etmişti.

Beklenen bu değildi. Hayâl-i sükut derindi...

Bu büyük yenilgiden sonra İngiltere parlâmentosu toplanarak 'Çanakkale hezimetini' bütün aşama ve ayrıntıları ile görüştü. (1916) Saatler süren öfkeli, sinirli, gergin ve heyecanlı oturum boyunca milletvekilleri Başbakan David Lloyd George'u (1) hedef alarak en ağır şekilde eleştirip suçladılar. Korkunç ve acımasız hücumlar yönelttiler. Başbakan bütün konuşulanları olanca sükunetiyle sonuna kadar dinledi.

Nihayet, elinde bir kitapla kürsüye çıktı.

Elindeki kitap Kur'an-ı Kerim'di...

Kendisine ve orduya yöneltilen eleştirilere, çok kısa ve öz olarak şöyle cevap verdi:

"Şu elimdeki kitabı görüyor musunuz? Bu, Türklerin taptığı kitaptır. Kuranı Kerim... Biz bu milleti tam 300 yıldır bu kitaptan ayırmaya ve dinlerinden uzaklaştırmaya çalışıyoruz. Demek ki başaramamışız. Zira, bu kitap Türklerin elinde olduğu ve onlar bu kitaba göre amel ettiği (yaşadığı) sürece, bütün dünyanın orduları bir araya gelse, yine de Türkleri yenemezler. Ne vakit ki, onları bu hayat ve kuvvet kaynaklarından soğutur, uzaklaştırır ve ayırırız, işte o zaman Türkleri yenmek dünyanın en kolay işi olacaktır" dedi. (2)

Bunu lütfen not ediniz ve asla unutmayınız.

Size başka bir misal daha vereyim. Çok önemli ve özgün. Daima hatırlanması ve asla akıldan-hatırdan çıkartılmaması gerek. Zira yaşadığımız günlerde bu hakikatler kulağımıza küpe olmalı.

Hani, 1820'lerde Fener Rum Patriği olan Papa V. Gregorius, dönemin Rus Çarı'na Türklerin yola getirilmesi ile ilgili bir mektup yazmıştı. Mektuptan Padişah II. Mahmut her nasılsa haberdar oldu. Sürüp giden yıkıcı ve bölücü

faaliyetleri, cürümleri nedeniyle patriğin suç dosyası zaten çok kabarıktı. Mektup da deşifre olunca, malum Papa, patrikhanenin kapısında asılarak idam edildi. İşte o mektup:

"Türkleri, maddeten ezmek ve yenmek mümkün değildir. Çünkü Türkler çok sabırlı ve mukavemetli (dayanıklı, imanlı-şuurlu) insanlardır. Gayet mağrurdurlar. Onurlu ve izzet-i nefis sahibidirler. Bu hasletleri de, dinlerine bağlılıklarından, kadere rıza göstermelerinden, an'anelerinin kuvvetinden;

Atalarına, Padişâhlarına, kumandanlarına ve büyüklerine olan bağlılık itaat, teslimiyet ve sadakatlerinden ileri gelmektedir.

Türkler zekidirler, namuslu ve dürüsttürler ve kendilerini müspet yolda sevk ve idare edecek reislere sahip oldukları müddetçe de çalışkandırlar. Gayet kanaatkârdırlar. Onların bütün meziyetleri, hattâ kahramanlık, cesaret ve secâat (yiğitlik, yüreklilik) duyguları' da an'anelerine (örf, adet, töre, kültür ve geleneklerine) olan samimi bağlılıklarından, ahlâk salâbetinden (sağlamlık ve yüksekliğinden) ileri gelmektedir.

Bu nedenle, Türklerde, evvelâ ve mutlaka itaat ve sadakat duygusunu kırmak ve manevi bağlarını yok etmek, dini metanetlerini zaafa (zayıflık-kuvvetsizlik) uğratmak icap eder. Bunun da en kısa yolu, milli ve manevi ananelerine (değerlerine) uymayan harici fikirler ve davranışlara onları alıştırmaktır.

Türkler, dış yardımı reddederler; Haysiyet duyguları buna manidir. Velev (hattâ isterlerse) ki, geçici bir süre için dahi zahiri (görünen) kuvvet verse de, Türkleri mutlaka dış yardıma alıştırmalıdır.

Maneviyatlarının sarsıldığı ve Kur'andan soğutulup İslâm'dan uzaklaştırıldıkları gün, Türkleri kendilerinden şeklen çok kudretli, kuvvetli, güçlü, kalabalık ve zahiren hâkim kudretler önünde zafere götüren asıl kudretleri sarsılacak ve maddi vasıtaların üstünlüğü ile yıkmak kolaylıkla mümkün olabilecektir.

Bu sebeple, Osmanlı Devleti'ni tasfiye için mücerret (soyut) olarak (yalnızca) harp meydanlarındaki zaferler kâfi (yeterli) değildir, ve hattâ sadece bu yolda yürümek, Türklerin haysiyet, onur ve vakarını (ağırbaşlılığını) tahrik edeceğinden, hakikatlere nüfuz etmelerine de sebep olabilir.

Yapılacak olan, Türklere hiçbir şey hissettirmeden bünyelerindeki bu tahribatı, her ne pahasına olursa olsun tamamlamaktır." Patrik'in mektubu; İznik Konsülleri tarafından aynı konuda alınan kararlar ile örtüşür. Yol gösterir (Türk düşmanlarını kurgular) tarzda ve İngiliz Başbakanı David Lloyd George'u doğrular niteliktedir. Bu mektup, özellikle, kendini Bizans'ın hamisi sayan ve SSCB'ne kadar Bizans bayrağını kullanan Çarlığa 'bahusus menfur projeyi' ilham eder. Proje, başta yakın akraba Fransa ve İngiltere olmak üzere bütün Batıya açılır, anlatılır ve paylaşılır. Kısa sürede benimsenir ve uygulamaya konulur. (3)

Bu hususu açıkça teyit ve tasdik ederek,T ürk milletine geleceğe matuf ‘yol gösteren’ çok önemli bir vecize ve hatta, aklı başında “milli vicdan” sağlıklı, ilmi düşünce ve iman sahiplerine vasiyet niteliği arz eden bir belge de Atatürk’ den. (6 Mart 1922-Atatürk)

Belge aynen şöyle:

“Artık durumu düzeltmek, hayat bulmak için, insan olmak için, mutlaka Avrupa’dan nasihat almak; Bütün işleri Avrupa’nın emellerine uygun yürütmek, bütün dersleri Avrupa’dan almak gibi birtakım zihniyetler ortaya çıktı.

Oysa Hangi istiklâl vardır ki, yabancıların nasihatleri ile yabancıların plânları ile yükselebilsin? Tarih böyle bir olay kaydetmemiştir. Tarihte, böyle bir olay yaratmaya kalkışanlar, zehirli sonuçlarla karşılaşmışlardır.

İşte Türkiye’de, bu yanlış zihniyetle sakat olan bazı yöneticiler yüzünden, her saat, her gün, her yüzyıl, biraz daha çok gerilemiş ve daha çok düşmüştür. Bu düşüş ve alçalış, yalnız maddi şeylerle olsaydı, hiçbir önemi yoktu.
Ne yazık ki, Türkiye ve Türk halkı, ahlâk bakımından düşüyor.

Selma GÜRSEL
PATLICAN TAVA

1 kilogram çekirdeksiz patlıcan
2 baş orta kuru soğan
6-7 adet yeşilbiber
3 orta boy kızarmış domates
250 gram kıyma veya kuşbaşı
1 yemek kaşığı salça
İstenildiği kadar yağ, tuz ve pul biber.

Patlıcanlar önce yıkanarak kabukları ara ara soyulur.
Soyulan patlıcanlar 6-7 santim boyunda kesilerek dilimlenir
Dilimlenen patlıcanlar iki yüzü kızgın yağda kızartılır.
Kızartılan patlıcanlar tencereye alınırlar.
Biberlerde kızartılarak patlıcanların üzerine konulur.
Soğan kıyma ile beraber kavrulur. Ocaktan indirilmeden doğranan domatesler kıyma ve soğanın içine atılarak tuz, salça ve pul biberi atılır. Bu karışık kızartılmış patlıcanın üzerine serilerek tenceredeki karışımın aldığı kadar kaynar su konularak kısık ateşte 20 dakika pişirilirler.
Bu yemek sıcak olarak servis edilir.

NATUREL

NATUREL

NATUREL

Şükriye BEZGİN

DEĞİL Mİ?

Yüzün çorak topraklara dönmüş
Dişlerin dökülmüş, saçın sakalın ağarmış
Gözlüğün olmazsa görmeyecek
Bastonun olmazsa yürüyemeyeceksin
Değil mi dede?

Sende kısa pantolon giyerdin bir zamanlar
Mahalle aralarında misket oynar,
Komşu bahçelerinden meyve çalar
Arife günü yeni esvaplarına baktıkça
Bayram hiç gelmeyecek sanırdın
Değil mi?

Kim bilir kaç kez aşındırdın o sokağı
Sevdalandığın kıza fark ettirebilmek
İçin kendini
Yüzlerce, binlerce hayal kurdun
Elini tutmadığın, gözüne bakmadığın,
Sevdiğinle ilgili...

Derken zaman hızla ilerledi;
Askerlik, evlilik, çoluk çocuk
Hanımın mutfakta kaynatacağı eşi,
Çocukların mektep masraflarını
Hayatın gailesiyle dinleyip durdun,
Yıllar yılı...

Günün birinde kıza hayırlı bir kısmet
Ardından oğullara iyi birer eş
Büyümüştü yavrular, birer birer
Kanatlanıp uçtular
Kendi yuvalarını kurdular.

Artık “Yaşama sırası bende “ dedin di.
“Hanımı alıp kaplıcalara gitmeliydi”
Oysa...
Rahmetlinin ömrü yetmedi.
İşte o acı, o an yalan gibi çöreklendi
Sonra en yakın dostlar teker teker,
Kanatlanıp uçuverdi.

Çocuklar, gelinler, damatlar
Hatta torunlar dindiremiyorlar sancılarını
Bana bir öğüt ver dede!
Dişlerim dökülüp, sesim titrese de,
Olmasın gözlerindeki hüzün,
Benim de gözlerimde.
Çorum 26 Aralık 2000

Güner KAYMAK
MUTLU OLMALIYIZ

Dünyada savaşlar son bulmadıkça
Huzur bulamayız mutlu olmayız
İnsanlar kardeşçe yaşamadıkça
Huzur bulamayız mutlu olmayız
Neme lazım deyip sessiz kalırsak
Zalimin zulmüne razı olursak
El ele veripte birlik olmazsak
Huzur bulamayız mutlu olmayız
Bütün insanları bir göremezsek
Aşkın bahçesinde gül deremezsek
Herkesin fikrine saygı duymazsak
Huzur bulamayız mutlu olmayız
Hatadan yanlıştan geri dönmezsek
Hak ile kul arasına girersek
İnsanları sınıflara bölersek
Huzur bulamayız mutlu olmayız
İstismar edersek dini imanı
Fırsatçı hırsızlar vermez emanı
Silmedikçe kalbimizde gümanı
Huzur bulamayız mutlu olmayız
Merhametten geçer mutluluk yolu
Paylaşmayı bilen bulur huzuru
Güner der kurmazsak sevgi okulu
Huzur bulamayız mutlu olmayız
Amsterdam 28.06.2006

Adile TÜRKMEN

DÜNYA

İşte gördüm seni dünya!
Ne gerçeksin, ne de rüya.
Bir resim çizilmiş suya,
Sahte ışık, sahte boya.

Ah şu tatlı bebekler,
Gonca halinde çiçekler,
Kanatlanmış kelebekler,
Uçamadı doya doya.

Köyümden ne haber var?
Kim demiş; hayat bu kadar?
Mezarlarında yatanlar,
Hayat sürmüş, bitmiş güya.

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

YAPTIKLARIM YAPACAKLARIMIN GARANTİSİ ALTINDADIR!

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edinmiştir.

Gizlilik şartları ve Telif Hakkı © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. M.S.G. ÇORUM

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 9 SAYI 103 25 Eylül 2007

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

Mahmut Selim GÜRSEL NEDEN HEP BAKIYOR GÖRMÜYORUZ
Salim SAVCI KARAMANOĞLU MEHMET BEYİ NİÇİN ARIYORUZ
Mustafa Nevruz SINACI TEHLİKENİN FARKINDA OLMAK
Mahmut Selim GÜRSEL DAVET HAK GİTMEYEN AHMAK
Ali EMİROĞLU AVRUPA MI ESKİ, ANADOLU MU
Hasan Latif SARIYÜCE ELBASAN'DA ELBASAN TAVA YİYEMEDİK
Selma GÜRSEL TIRTIL BÜSKİVİ
Adile TÜRKMEN UNUTUR MUYUM
Güner KAYMAK İNANMAZDIM
Paşa ÇETEN YÜREĞİMİ RENKLERİNE BELEDİĞİM

Mahmut Selim GÜRSEL

NEDEN HEP BAKIYOR GÖRMÜYORUZ.

Hepimiz; birbirimizi bazı şeylerle muhakkak karşımızdakileri deneriz. Bazen ihtiyacımız yokken arkadaşımızda borç para ister onun mazeretini dinler, bazen bir iş için yardım diler onun ne yapacağını merakla ve dikkatle inceleriz. Bazen de yazıyorsak ufak bariz hatalar yaparak o yazının okunup okunmadığını, o hatanın görülüp görülmediğini analiz etmek isteriz.

Bun bu küçük hataları sık sık yapar ve okuyucumun dikkatini sınarım. Ne yapayım buda benim huyum.

Geçen gece grubumuza 1406 kişi, onlara bir “23 Nisan Tebrik” çalışmamı gönderdim.

Ayrıca benim e-postalarımı tanıyanlarında dahil olduğu ve on’dan fazla yahoo grubunda dahil olmak üzere 9800 kişiye yaklaşık 17 saat önce bu kartı gönderdim.

Şu an yahoo, google, ttmail, Hotmail adreslerime bakmak için satırlarıma kısa bir ara verip bu hatayı görüp yazabilen kaç kişinin olduğunu merak ediyorum. ttmail 165 kutlama mesajı yalnız 2 tanesi hatayı bildiriyor, google grup 23 bayram kutlaması ve 1 tane hata bilgisi, yahoo da 134 kutlama 0 hatalı mesaj bilgisi. Bakın bakalım size gelen kutlama e-postasında hangi hatam var?

İşte bazen böyle bilgilendirmelerle sizlerin tepkilerini ölçmek istiyordum. Muhakkak bu yanlış olmuş bilgisini veren kişilerde benden cevap bekliyorlar. Onlar nasıl olsa bu sayfaları gagalayan okuyucularım. Buradan okurlar.

Hepinize ufak da olsa hatasız günler dilerim.

Salım SAVCI

KARAMANOĞLU MEHMET BEYİ NİÇİN ARIYORUZ?

Anadilimiz Türkçeyi bir aşk düzeyinde seven yazarlarımız var. Onların adlarını saymayacağım. Çünkü onlar bu eylemi dillerini sevdikleri için yapıyorlar. Bu satırların yazarı da her gün artan bu topluluğun içindedir.

Türkçemizi o denli kirletenler var ki, ülkemizde bir ikinci Karamanoğlu Mehmet Bey çıkmasını, tüm TV (TEVE doğrusu, TİVİ uyduruğu)'ler, yazılı basının bir bölümü de bekliyor demekten kendimi alamadım. Bağışlanmam dileğiyle!

Köylerimizdeki şiveler, Ankara'ya, işyerlerine girmişti. Şimdi de harflerimizin okunuşunu bilmeyenler çığ gibi!

Yeni seçim, bir yeni atılım demektir. Yeni Cumhurbaşkanından, Başbakandan, milletvekillerimizden Türkçemize, SAHİP ÇIKMALARINI diliyorum.

Niçin? Onu da yazayım:

-Yeni kuşaklar, sonra bizi acı acı eleştirebilirler!

Mustafa Nevruz SINACI

TEHLİKENİN FARKINDA OLMAK

Farkında olmak; Bilmek ve bilgiyi yaşamaktır. Sıradan insanların çoğu kendinde değildir. Çevresinde olup-bitenin farkına bile varmaz. Atalarımızın, henüz isim almaya hak kazanmamış olanları "gişi/kişi" diye vasıflandırması bu nedenledir. Kişi, kendine gelmedikçe ve önemli bir başarıya imza atmadıkça "ad" alamaz. Adı olan, diridir. Farkında olandır. Bu bir nevi bilinç, yani şuur bilim konusudur. Şuur, vicdan ile doğrudan bağlantılıdır ve doğrusal yönde çalışır. Vicdan 'ilâhi adalet' ile tahkim edilmiştir. Dosdoğru görür, gördüklerini aklın ve bilimin süzgecinden geçirir, hükmünü (kararını) hikmet ile verir. İşte, bu karar doğrudur.

Konumuz; Türk milletinin mâşeri vicdanı olan ATATÜRK' ün gözü ile bakmaktır.

BAKALIM :

"1919 senesi Mayısının 19 uncu günü Samsuna çıktım. Vaziyet ve manzara-i umumiye:" diye başlıyor Mustafa Kemâl Atatürk, 'Büyük Nutuk'una. 2007 yılı Mart ayının ortasında 'maziyi terennüm ederek' bir de biz bakalım. Acaba Türkiye'de 'umumi vaziyet' nedir ve memleketin manzarası' ne haldedir? Ancak önce, aradan geçen 87 yılı mücavir süreç, bilgi, (tekâmül) birikim, deneyim, değişim ve dönüşüme dair bir tespit yapmak gerek. Elbette yakın tarihi baz alarak ve şerefli maziye bakarak.

Zira son Türk cihan devleti Osmanlı da, zafiyet emareleri kuruluştan 400 yıl sonra başlamış, 1700 yıllarında duraklama sürecine girilmiş, 77 yıl sonra başlayan geriletme, parçalama ve aleni bölme girişimleri; Müthiş bir içgüdü, (iman gücü) milli mukavemet ve direnme karşısında 151 yıl (30.Ekim.1918'e kadar) sürmüştür.

Bu, bir bakıma yeni bir Türk devletinin doğum sancısıdır. Arınma ve ayıklanmadır. Öze iblâğ (aslına rücu) hareketidir. Hareket Çanakkale savaşlarında kendi önderini de yaratmış ve 'Çanakkale rûhu" İstiklâl Savaşının mayası olmuştur. Bu cihetle, (şimdilerde 83. üncü yılını müdrik) Türkiye

Cumhuriyeti'nin doğuşu ve kuruluşu başlı başına bir destandır.

Bu destan, Milli Şair (merhum) M. Akif ERSOY' a "Hakkıdır Hak'a Tapan Milletimin İstiklâl" mısraını havi "İstiklâl Marşını" ilham etmiş; Büyük Önder Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK' ün ise, başta Balıkesir iradı olmak üzere, toplam 52 hutbesi, nutukları, tamim-talimatları, ilkeleri ve "Türk İnkılâbı" adı ile

şekillenen “Kemalizm” ideali, rejim ve ideolojisi; 83 yıl önce, modern çağın “insanca yönetim biçimi” olarak vücut bulmuştur. Bu vücudun ilk uzuvları “Kuvva-i Milliye” ve “Müdafa-i Hukuk” tur. Diğer bir anlamda “Hak’ a tapan millet” ... Emperyalizme karşı kutsal bir direniş, ve Türkiye Cumhuriyeti adı, bütün Cihanda İslâm’ı temsil eden “Ay Yıldızlı” bayrağı ile “masum, mazlum, namuslu, dürüst, ilkeli onurlu ve kendini insanlık davasına adamış; Adaletli, sorumlu” özgür milletlere mahsus örnek bir kuruluş.

İşte, bakış açısının ana kriteri bu: “Hakkıdır Hak’a Tapan Milletimin İstiklâl”. Daha da açıkçası; Mâşeri vicdanı ATATÜRK, damarlarında asil kan, milli dava ve manevi mukaddeslerle mündemiç bir necip millet. İşte Kurucu unsur bu. Peki, bu ruh, manâ derinliği, kültür zenginliği ve yüksek medeniyet temeli üzerine kurulu devlet ve millet ‘83 YIL SONRA’ şimdi ne halde?
Bu açıdan ülkeye ve millete baktığımda: Şu iki zuhurat daima dikkati calip olmuştur. Bunlardan birincisi özellikle günümüzde ve dahi öteden beri, ortalıkta ‘Atatürkçüyüm, Kemalist’im’ imajı ile dolaşanlar, bir şekilde konu açıldığında mangalda kül bırakmayanlar acaba ne kadar Atatürkçü ve/veya Kemalist’tirler? Atatürk ilkeleri ve Türk inkılâbını ne kadar incelemişler, analiz etmişler ve değerlendirmişlerdir? (Atatürk zaviyesinden bakınca) Bunlardan kaç tanesi büyük NUTUK’ u okumuş ve hafızasına kazımış ve yaşam boyutuna geçirmiştir acaba?

Bunun cevabını mutlaka araştırmak ve bulmak gerek. Belki de günümüzün en önemli sorusu ve sorunu bu! Çünkü, toplumu rahatsız eden en bariz-önemli antropolojik, psikolojik, ekonomik, felsefi ve sosyolojik arazın başında geliyor bu. Meseleyi tepeden tırnağa analiz edersek enteresan fail, olgu, vurgu, betim, eylem, söylem ve süreğen motivasyon kalkışmalarına rastlıyoruz.
Örneğin: M.Kemâl ATATÜRK, “ÖZGÜRLÜK VE BAĞIMSIZLIK BENİM KARAKTERİMDİR!” demiş; Bu vecize, mâşeri (ortak-milli) vicdanı “Atatürk, Atatürkçülük ve Kemalizm”, belirgin karakteri “özgürlük ve bağımsızlık” olan necip (temiz) Türk milletinin ‘hürriyet, adalet ve demokrasi’ nin vazgeçilmez unsurları” sıfatıyla temsil-ilzam iddiasında bulunan hiçbir siyasi parti tarafından benimsenmediği, paylaşılmadığı ve uygulanmadığı görülür.

Eğer; Benimsense ve uygulansa idi, Türkiye, tam bir kapitülâsyon ve sömürü unsuru olan Gümrük Birliği (GB) antlaşmasına imza atar ve çılgın bir ‘Türk fobisi’ içinde kıvır kıvır kıvranan hazım sistemi muattal AB’ye katılım sürecine start verir miydi ? Üstelik Atatürk’ün kapitalist ve emperyalist (düşman) olarak nitelediği “Batı” ile bütünleşme gibi bölücülüğü öne çıkan hain bir projeye ‘evet’ denilebilir mi idi ?.. Olacak şey mi bu !

Demek ki olabiliyor. Peki neden ? Nedeni çok basit. Şöyle ki:
Bizdeki siyaset kurumları bütünüyle Atatürk, Atatürkçülük ve Kemalizm’den bihaber. Zira, bu, ‘demokrasinin vazgeçilmez kurumlarının (!?)” hiçbirinde hak, adalet ve demokrasi yok. Tahdit var. Baskı, tehdit ve tasallut var. Sulta (saltanat)

ve şeflik var. 2820 ve mütedair yasalara göre ‘kitle’ yani halkın partisi olmaları gerektiği halde; Siyasi partilerde halk/millet değil, sadece ‘halk dalkavukları’ var. Evet’çi, efendim’ci, emredersiniz’ci, yağcı, yalakacı, çıkarcı, umarcı.. Bu nedenle de, 1963’den günümüze ‘halka danışmak’ (AB konusunda referandum) yapmak gündeme dahi gelmedi. Getirilmedi. Çünkü ‘özgür irade (Atatürk) özürlüsü’ sözde siyaset kurumları buna mecbur, memur ve mükellef oldukların idrak edemediler.

Dahası var: Mustafa Kemâl Atatürk; "Çalışmadan, yorulmadan öğrenmeden rahat yaşama yollarını alışkanlık haline getirmiş Milletler, evvela Haysiyetlerini ve daha sonra İstiklâllerini kaybetmeye mahkûmdurlar." Diyor. Amma lâkin Sözde Atatürkçülük adına vaki 27 Mayıs darbesinden bu yana yine Atatürk mehaz gösterilerek iki müdahale ve bir darbe daha yapılmasına rağmen; “Rüşvet, iltimas, nüfuz ticareti, gasp, irtikap, tecavüz, yalan-talan, ayırma-kayırma, bölücülük, yolsuzluk, soysuzluk ve hortumcu” erbabının kökü kazınamadı. Millete: Açlık, yokluk, yoksulluk, sefalet ve cehalet; Memlekete: Geri kalmışlık, bağımlılık, Türk düşmanlarına kulluk, kölelik, anarşi, terör, yozlaşma, yosunlaşma, çürüme, kimlik ve kişilik bunalımı, taviz-ivaz, bunalım, buhran ve kriz biçiminde dönen ve karşılığı çok pahalıca ödenen fatura bedelleri bir türlü takip ve tahsil edilemedi.

Ulusal bir gazetenin manşetten verdiği bir habere göre, 19 Mart 2007 tarihi itibarıyla ülkede iç ve dış borç için 833 trilyona varan korkunç bir bedel ödenmiş; Yolsuzluk ve hortumculuk yoluyla çalınan ve gasp edilen paranın miktarı ise 500 milyar dolar dolayında. Toplamı ne ? Kayıp, kaçak + faiz = 1 trilyon dolardan fazla... Bu ne demek? Geleceği gasp edilmiş, istikbali çalınmış bir ülke ve mağdur edilmiş koca bir millet demek.

YCBS’ ca onaylı (yeni oluşan) bir siyasi partinin kuruluş bildirisinde “... yolsuzluk, vatana ihanettir ve yapanların sonları vatan hainleri ile aynı olacaktır.” Denildikten sonra; Milletvekili dokunulmazlıklarının derhal kaldırılması talep olunuyor. (Anayurt, 20.03.2007, Tevfik Diker) Aslında bu, yalan-talan, yolsuzluk, sahtecilik ve suistimal nedeniyle geleceği ipotek altına alınan milletin haykırışıdır ve elbette yolsuzluk yapanlar vatan hainidir.

Haksız ve yolsuz edinime ‘ekonomik suça ekonomik ceza’ yaklaşımını getirenler de...

Bu gün ABD’de vergi kaçakçılığına idam cezası verildiği bilinmiyor mu? Dahası var.

Devlet kirletildi. Hükümetler ahlâksız ve hâyasızca soygunlara alet edildi. Ülke adeta bir suç ve suçlu cenneti haline getirildi. Oysa, ileri ve modern toplumlarda (bizde de olduğu gibi) suç işlemek kesin kaidelerle yasaktır. Ancak bir farkla, ileri, modern ve medeni devlet ve toplumlarda “hiçbir suç cezasız kalmamaktadır.” Cezalar mutlaka suç ile doğru orantılıdır.

Peki, bizde neden, insan hakları adına ‘insan haklarına tecavüz eden’ suçluya bedava avukat verilir, korunur, kollanır. İki de bir ‘devletin yetkili olmadığı alanlar dâhil’ af çıkartılır. Fakat mağdur ve mazluma el uzatılmaz. Yardım edilmez. Türk düşmanı AB istediği için mi?
Atatürk ve kurucu unsurun bu ve buna benzer bin türlü emanet, vasiyet ve

Cumhuriyet ’in ‘fazilet rejimi” olarak ihdas ve ihyasına rağmen; İlke ve inkılâpları (Türk İnkılâbı, yani; Kemalizm) fazilet mücadelesi (umur-u devlet) bab’ında kabul edilirken, nedense uygulama zemini bulamadı. Veya, “Kemalizm” gizlenen rejim oldu. Hafızalardan silinmek istendi. Kök olarak ta, Lord Kingros’a dayanan nedenlerle zahir, uygulanmadı. Ama, Atatürk büst ve resimleri özenle korundu. Lâkin, Atatürkçülüğün tıpkı 150’likler ve kadrocuların arzu ettiği-önerdiği biçimde içi boşaltılarak...

Şimdi önemle hatırlatırım: 1968’de İstanbul Üniversitesi önündeki Atatürk büstünü dinamitleyip berhava edenler de Atatürkçü-solcu olduklarını iddia eden ve yakalarına ‘kalpaklı Atatürk rozetleri” takan kimseler değil miydi. Sonra bunlar, milli servete karşı sabotaj, hükümetlere şantaj ve tüyü bitmemiş yetimin malına karşı hırsızlık-yolsuzluk, aleni tahribat bile yaptılar.

Darbeciler bunlara, ‘hak ve adalet arayan masum çocuklar’ derken; Malum aile fotoğrafının baş köşesinde boy veren zat ‘yollar yürümekle aşınmaz’ ve ‘demokrasilerde çare tükenmez’ demek suretiyle prim vermemişler mi idi ! O gün siyasetten prim alanlar daha sonra binlerce cana kıydılar.

Bunların adı önceleri ‘solcu’ idi. Atatürk’ün kurduğu partiyi de yanlarına aldılar. Sonra, ‘milliyetçi’ olduklarını söyleyenler de vardı. Orijinleri dahili ve harici bedhah olan ‘baronlar” tarafından her iki taraf da aynı amaç için alçakça kullanıldılar. Öldüler, öldürüldüler. Kalanların bir kısmı mafya, çete, suç örgütü ve Politik-ACI oldular. Elbette ‘namuslular ve oyunun farkına varanlar’ da mevcuttu. Onlar da, “iyi insan-iyi yurttaş, ilkeli, onurlu, sorumlu, dosdoğru üreten, vergi veren dürüst vatandaşlar” olmaya çalıştılar. İstedikleri gibi olmaya oldular. Ancak, fakir ve yoksul kaldılar.. Sonuçta onur ve erdemi ile yaşayamayacak kadar aç ve muhtaç Bağ-Kur, Memur veya SSK emeklisi oldular.

Şimdi, onurlu ve soylu olmanın bedelini böylece ödemekteler.
Tarassuta (bakmaya) devam ediyoruz.

Atatürk, “Medeni olmayan milletler medeni milletlerin ayakları altında ezilmeğe mahkûmdur” dedi, mazisi binlerce yılı mücavir büyük Türk medeniyetini işaret ederek; “ Hayatta en hakiki mürşit ilimdir” irşâdına dayalı “Güneş Dil Teorisi ile Türk Tarih Tezi’ni ileri sürdü; İstikbale matuf olarak da, “Muasır medeniyet seviyesine ulaşmak, ve dahi onu aşmak” hedefini koydu... Bir başka hedef göstermesi de: (Ordular) İlk hedefiniz Akdeniz’dir ileri..

Şimdi açıklayın da görelim: Bu emanet ve vasiyetlerin sahibi, 1938’de, günün AB devi sayılan pek çok devletinden “çok daha ileri” bir devlet bırakıp, bütün mal varlığını millete ve milletin kurumlarına bağışlamak suretiyle ebedi

âleme göçüp gittikten sonra; Bu gün kapısında pineklediğimiz Avrupa İkinci Dünya Savaşı sonucu yerle yeksan olduğu halde, tekrar toparlanıp bizi nasıl geçebildi. Bu sıra, TC'yi olduğu yere çakan kimdi ?

Oysa, O; Büyük bir basiret ve beka örneği vererek bunun da çaresine işaret etmişti: "ULUSU YÖNETENLER İÇİN İLK VE EN ZOR GÖREV: KİŞİSEL ÇIKAR VE BENCİLLİĞE KAPILMAKTAN KENDİLERİNİ KORUMALARIDIR." Demek ki, en zor görev bu idi. Zira, O' ndan sonra bir daha bunu başarabilen çıkmadı. Yazıklar olsun. Kaldı ki, çözüm son derece basitti: Bencil ve çıkarcı olmak yerine, sencil-halkçı ve (yine Atatürk'ün deyimi ile) Milliyetperver olmak. Olamadılar. Temel sorun: Bencillik; Tek çare ise (Sevgili Galip BARAN' ın dediği gibi) Sencillikti. O'ndan sonra gelenler ya çok basiretsiz idiler, ya gafil, ya da cahil. Göremediler. Oysa, görülmesi-bilinmesi gereken her şey apaçık ortada idi.

Amma lâkin, şimdi görmek ve bilmek zamanıdır.

Mukadder olan kesişme, birleşme, bütünleşme veyahut aralıklı olarak 60 yıldır hazırlanan 'büyük kırılma' zamanı gelmiştir. Lânetli batı bu kırılmayı heves ve heyecanla beklemektedir. ABD dahil 'Türk Fobisi', 1770-1923 dönemi 'Hilâfet Yönetimi' ve çöküş sürecini model alan 'yeni Osmanlı' (BOP-BİP) muhterisleri ihtirasla beklemektedirler.

İşte burada, merak konusu olan ikinci meseleyi açıklamanın tam zamanıdır. Hani, "Atatürkçüyüm-Kemalist'im" diyenlerin maskesi düştü ya...
Müslümanlık adına ortaya çıkanların hali (pür melâli) nedir acaba !...
Hele bir bakalım:

Ortada, Çanakkale rûhundan bahseden ve "Emanete Sahip Çıkacağız" afişleri ile şehirleri donatan bir TSK var. İyi, güzel, güven ve heyecan verici. Lâkin, Çanakkale zaferini kazanan; Elinde Kur'an yüreğinde iman ve damarlarında asil kan akan bir ordu idi. Zaferin simgesi topyekün sabah namazı kılan, elinde Kur'an la zafere koşan muhteşem bir ordu. Gaza rûhuyla şahlanmış, âyet ve ilâhilerle coşan Mehmetcikler. Yürekleri Şehadet arzusu ile çarpan veya Gazi olmanın onur, şuur, gurur ve heyecanı ile titreyen 'Hakka Tapan Millete ve Hak'a adanmış' kutsal bedenler. Sonra, Şehit olanlar ve gaziler, hep beraber, İstiklâl Harbini kazanmadılar mı ?

Mesele o ki; Çanakkale ve İstiklâl Savaşını kazanan ordularda İmam Sınıfı vardı. 1938'e kadar da (Atatürk yaşadığı sürece) bu sürdü. Nefer-er, 'Askerin Din Kitabı'nı okur, rütbesiz erinden genelkurmay başkanına kadar her asker beş vakit namaz kılar; Askeri alan içinde alkol içmek hayâl dahi edilemez; Peygamber Ocağı'nda değil hırsızlık-yolsuzluk, en küçük bir suistimal dahi kimsenin aklının ucundan bile geçmezdi.

Şimdi yolsuzluktan hüküm giymiş generaller var. Artık, TSK'dan Şehitlik ve Gazi unvanları kaldırılsın, ordudan Peygamber Ocağı, askerden de 'Mehmetçik' diye söz edilmesin, bahsedilmesin söylemini ileri sürenler de.. Bu

ne cür'et, ne kepazelik, bunların Türk ordusunda işi ne? Belirli bir dönemin milli savunma bakanı üçüncü kezdir sahtekârlıktan hüküm giyiyor! Bütün karargâhlarda, ordugâhlarda, ordu evlerinde, kışlada içki-alkol serbest. Nefere ses eden yok. Camiye giden astsubay ve subaylar derhal kara listeye alınıyor. Bütün NATO ordularında 'din sınıfı' var. Bizde yok. Bu ne iş!.
Oysa, 6 Eylül 1937 tarihli bir belgeden (Tercüman, 22 Kasım 2004, Emin Pazarcı) Harp Okullarında 'İlmi Ahlâk' kapsamında din dersinin mecburi olarak okutulduğunu ve dönem sonu mezuniyet merasimlerinde Allah (CC) kelâmı ile Kur'an üzerine yemin ettirildiğini görüyoruz. Ya şimdi !.. Neden orduda İlmi Ahlâk ve Kur'an dersleri yok. Askerin Din Kitabı neden okutulmuyor. Ve, resmi Tabu İmamları niçin görev başında değil?

Bakınız, 6 Eylül 1937 tarihli "Harbiye Mektebi'nde ikmali tahsil eyleyen zabitana mahsus şahadetname" isimli resmi belgede yer alan, 'mezuniyet yemini' metnine.

Aynen şöyle:

"Ben, sulhta ve harpta, karada ve denizde ve havada ve her nerede olursa olsun, milletime ve memleketime daima doğruluk ve sadakatla hizmet ve hükümeti cumhuriyemizin bütün kanun ve nizamlarına ve amirlerimin her türlü emirlerine bütün kalbimle itaat etmekten ayrılmayacağıma ve milletimin namını, mukaddes ve şerefli sancağımın şânını ve askerliğin namus ve şerefini canımdan aziz bilip, bu uğurda seve seve canımı feda etmekten hiçbir zaman çekinmeyeceğime ve her zaman vazifesini, namusunu sever, özü ve sözü doğru ve gayretli bir asker olarak çalışmaktan başka bir şey düşünmeyeceğime Cenab-ı Allah'ın kelâmı olan Kur'an-ı Azimüşşân'a el basarak yemin ediyorum. VALLAH VE BİLLAH"

Yemin metni bu. Yetmedi, bu kadar da değil...

Belge de o dönemde Harbiye Mektebi'nde verilen dersler sıralanıyor. Bunların arasında "İlmi Ahlâk" dersi göze çarpıyor. İlmi Ahlâk'ın içinde "Din Dersi" var.

Her şey çok açık ve net.

Atatürk döneminde Harp Okulu'ndan mezun olan öğrenciler; Kur'an, Bayrak ve silâh üzerine el basarak yemin ediyorlardı. Ayrıca, bu okullarda mecburi olarak Kur'an ve Din Dersleri okutuluyordu.

Atatürk, sağlığında İslâm âlimlerinden Elmalılı Hamdi Yazır'a asker için özel olarak 'din kitabı' yazdırdı. Bütün silâhlı kuvvetler mensuplarına da bu kitabı okuttururdu.

Hani şimdi 'Askerin Din Kitabı" nerede?

Kutsal yeminlere ne oldu?

Hakiki irtica; Rüşvet, irtikap, iltimas, yolsuzluk ve sahtecilik olduğu ve vatan hainleri dahil bütün 'insanlık dışı ve insanlık düşmanı' unsurlar buradan

beslendiği halde; NEDEN!.. doğruluğu, dürüstlüğü, namuskârlığı ve kahramanlığı farz kılan ‘tertemiz’ İslâm dışlanıyor?

Kamuoyunda sahteliği ayân (bilinen) bazı cahil, cühelâ ve bid’at ehlinden müteşekkil, aralarından; “Dâr-ül Harpte haram mubahtır” gibi din dışı, lânetli, sapık, yârsanist ve vahhabi orijinli kirli bir anlayışla bolca yolsuz, ayrım-kayrım, gasp-irtikap, devlet ve halk soyguncusu, çıkan yalancı-talancı, hiç alâkası olmadığı halde takiyyeci ve din tüccarı yetiştiren şer yuvalarına karşı ‘tedbirli ve temkinli’ olunmasını elbette anlayışla ve hattâ taktirle karşılarız.

Fakat muttaki ve mütedeyyin, namuslu-dürüst, ilkeli, onurlu ve sorumlu, samimi Müslümanlara karşı tavır alınması ve tedbir geliştirilmesi anlayışla karşılanamaz.

Şu kadar ki; Hakiki, asıl ve derin tehlike ‘masonluk tarikatı’ olup, bu dış kökenli, şer ve şeytani tarikata karşı hiçbir önlem alınmaması hayret ve dehşet vericidir.

Oysa, bütün Atatürkçü, Kemalist, Merkez Sağ, Merkez Sol ve Milliyetçilerin mutlaka ve behemahal ‘Atatürk’ün huzurundan (def edilen şeytan misali) kovulan’ ve tarikatları kapatılan masonlara ve masonluğa karşı durmaları gerekir.

Ebed-Müddet Milli devlet için; Dış kaynaklı oluşumlara karşı mücadele, başta mason tarikatı olmak üzere milli bir görevdir.

Sivilde bütün soygunlar, vurgunlar, yalan-talan, gasp, irtikap adeta din maskesi ve kisvesi altında yapılıyor. Bir tarafta siyaset simsarlığı, diğer tarafta din tüccarlığı. Yolsuzluk şampiyonu isim ve adresler yan yana dizildiğinde, ipin ucu mutlaka bir siyaset kurumuna (güncel bir nitelemeye göre ise siyaset şirketine) dayanıyor. Sağcı, solcu, milliyetçi veya muhafazakâr.. İstisnasız hepsine isnat bir şaibe hırsız, yolsuz ve hortumcu gölgesi var. Bir bölümünün halâ bakanları Yüce Divanda...

PEKİ DİN BUNUN NERESİNDE:

Lozan antlaşmasına göre, cumhuriyetin ana kurucu unsuru İslâm, tali unsur (azınlıklar ise) gayrimüslimdir. İslâm’ın bilinen usul, ahkâm ve akaidi itibarıyla Müslüman; Hırsızlık, yolsuzluk, gasp, irtikap ve sahtecilik yapmaz. Görevi kötüye kullanmaz. Rüşvet, iltimas, nüfuz ticareti, ayırma, kayırma ve bölücülükle iştigal etmez. Müslüman ‘İnsan-ı Kâmildir’, ilkeli, onurlu, namuslu, dürüst ve sorumlu vatandaştır. Dâr-ül harp diye bir safsatanın dahi olsa ardına sığınıp kimsenin malına, ırz ve namusuna zarar vermez. Devlet malına halel getirmez. O, iyi insan, iyi vatandaş ve cumhuriyete sadık, samimi, muttaki, mütedeyyin bir yurttaştır. Tarih boyunca Müslüman’dan kimseye bir zarar gelmemiştir. Özellikle Müslüman Türk, Peygamberimizce övülmüş örnek bir insandır.

O halde, nedir bu furya?

Allah aşkına kim bunlar?

Neden yakalanmazlar, temizlenmezler ve niçin kökleri kurutulmaz?

Yoksa; “Medya, Mafya, Politik-ACI” söylemi gerçek mi nedir? Gerçekse, Cumhurbaşkanlığı, Hükümet, Genel Kurmay ve Güvenlik ne iş yapar ? Cumhuriyetin FAZİLET olarak ikame edildiği, adalet ve hukuk ile mündemiç, Atatürk ilkeleri ve Türk inkılâbı üzerine kurulu ‘nezih’ bir devlette bu nevi istismarcı ve suistimalci güruhun ne işi var ? Yukarda açıklandığı üzere bunlar asla Atatürkçü-Kemalist, Milliyetçi, Müslüman ya da insan olamaz. Müslüman olmadıklarına göre ‘asli unsur’ da değillerdir. Peki, o halde ülkemizi azınlıklar, dönmeler ve devşirmeler mi idare etmektedir dersiniz !...

Bunun da cevabı bulunmalıdır. Şimdi sonuca gelelim:

Siyasetin kaç parçaya bölündüğü herkesin ve her kesimin malumudur. Aralarında bir uzlaşma ve imtizaç da yok. Memleketin ve milletin içine düştüğü batak, bunalım, buhran ve kaosun suçlusu, sorumlusu bunlar. Üstelik, bu süreçte kahir ekseriyeti “devri sabık” olmaya aday. Merkez sağı oluşturun dersiniz, olmaz. Solda birlik çabaları sonuç vermez. İllâ siyasi mevtalar sultası hüküm sürecek. Sağduyu denen mantık ve mantalite nerede ?

Temiz devlet ve temiz toplum için niçin seferber olmazlar ?

Madem ki siyasi partidirler niçin görevlerini yapmazlar ?

Bu memlekette lider nam parti sahiplerinin gözünün içine bakıla bakıla nasıl yolsuzluk yapılabilir ? Sadece 2007 yılı Mart ayının ilk iki haftasında patlayan yolsuzlukların miktarı milyar doları bulmakta. Ya evveli. Veya hal vaziyet böyle sürer ve gerekli tedbirler ‘her şeye ve herkese rağmen’ alınamaz ise sonrası. Allah korusun!...

İşte, bu nedenle artık Türkiye; Kendi kendisiyle yüzleşmek ve mutlaka hesaplaşmak zorundadır. Bu defa, kirli zemin ve iğrenç bataklık üstüne ‘beyaz sayfa açarak’ değil. Kökten ve derinden bir hesaplaşmaya giderek... Sonucu ne olursa olsun. Yeter ki ülke temize çıksın...

TEHLİKE’NİN FARKINDAMISINIZ ???

Bir gazete bar-bar bağırıyor. "16 Mayıs'ta saatler 100 yıl geri alınıyor. Tehlikenin farkında mısınız?" Konuyu açalım ve manzara-i umumiye muvacehesinde olayı irdeleyelim biraz: “16 Mayıs Cumhurbaşkanı seçiminin tarihi. Farkındayız. Bu seçimle, Atatürkçülüğü hiç benimsememiş olanlar hükümete ve devlete tamamıyla hâkim olacaklar. Bundan sonra oluşacak olan 2. Cumhuriyet'in, kendi özledikleri bir Cumhuriyet olacağını sanıyorlarsa çok yanılıyorlar. Ancak ‘kum saatinin’ böyle işlemesine kendi gafletlerinin yardım ettiğini acaba biliyorlar mı? Sadece mutlak iktidarın değil Türk milletinin ve Atatürk Cumhuriyeti'nin birlik ve bütünlüğünün de tehlikede olduğunun farkındalar mı?

Farkında iseler umursuyorlar mı? Bu Cumhuriyet çöktürülürse bu daha fazla, sözde aydınların ihaneti yüzünden olacaktır. Çünkü onlar gittikçe artan bir

tehalükle, bütün milli değerlerimizin ve kurumlarımızın altını oymaktalar. Daha vahimi bu Cumhuriyete sahip çıkması gereken gençlerimizin, ‘beyinlerini yıkamakta’ ve kafalarını karıştırmaktalar. Güya bilim ve ifade özgürlüğü adına! Evet, kum saati maalesef onların lehine işlemekte, hem birkaç boyutta birden !” deniliyor... Ve, duyuru bir mülâkatla açılarak şöylece devam ettiriliyor: “Tehlike sadece irtica, ülkenin yüz yıl geri götürülmesi olayı filân değil” diyen Milliyet Ankara Temsilcisi "Bir süredir yapılan tartışmaların, ortaya atılan iddiaların ve dışarıdan içeriden sahneye konan hain senaryoların akademik, entellektüel münazaralar olmadığını, bunların Türkiye' nin bekasıyla ilişkili" olduğunu yazdığı haber veriliyor.

Derken “Vaziyeti umumiye”:

Yukarıdaki haber ve söyleşiye dayalı olarak yapılandırılan mail metinleri şöylece devam ediyor: “Önce, şu sıralarda ülkenin içeriden ve dışarıdan alenen maruz kaldığı tehdit ve tehlikeler yumağı var. ‘umumi durum’ (bu durum ister istemez) benzerlikleriyle Mustafa Kemal'in 1919'da Samsun'a çıktığındaki ‘umumi vaziyeti’ daha vahim bir halde çağrıştırıyor. Bu zoraki ve edebi bir benzetme değildir. Bunca yıl sonra nasıl olup da, 1919' daki "vaziyete" geldiğimizin acı tablosudur. Ve sanki Gazi Mustafa Kemal, 1927'deki NUTUK' unun sonunda olduğu gibi, Türk gençliğini ‘şimdi’ göreve mi çağırıyor.

Gençlik bunun farkında ve bilincinde mı?

Şimdi "umumi vaziyet" şudur: Türkiye'nin hasımları, bugün ülkeyi henüz askeri olarak işgal etmemişlerse de, önemli kalelerini, en gözde ekonomik, sanayi ve endüstri tesislerini, medyayı, bazı ilmi ve akademik kuruluşları ele geçirmişler ve de tümünü ele geçirmek üzeredirler. Türkiye'nin bölünmesi ve Türklerin Anadolu'nun bir köşesine tıkılması (veya Anadolu’dan atılması) için planlar yapılmakta, Milletin bütün yükselen değerleri ve öz çıkarları, savunma mekanizmaları, AB uğruna, AB sürecinde uygulanan kriterlere göre, yok edilmekte, gevşetilmekte. Bu durumda iktidar gaflet içinde ve hasımlarımızla uyuşma peşinde. Ve adeta bu amaçlara hizmet etmekte. Asala uzantısı, Ermeni asıllı PKK eşkıyası ile, gerekirse sınır ötesinde mücadele etmek için ABD'den izin ve icazet beklemektedir.

Hukuk-u Düvel’in mutlak hak olarak vâzettiği sınırlarımızın içinde bile... Bu, utanç ve hicap verici bir ayıptır. Atalarımızın kemikleri sızlamaktadır. Washington'un (ABD) kendi uzun vadeli ve özellikle İsrail-Ermenistan endeksli ‘Kürt kartı’ hesaplarının gereği, bu icazeti vermeyeceği belli olduğu halde! Bazı aydınlar da (yani karanlık çevreler) gaflet, dalalet ve hatta ihanetle, bu projeleri desteklemedeler... Ve TC'nin ölümüne öyle alıştırılıyoruz ki Türk Ordusunun ve Türk Devletinin, bir eski başı bile "Bu realiteleri tanımalı ve alışmalıyız" diyebiliyor. Belki de "ülke 8 eyalete bölünmeli" derken bunun

ucunun (hele şu sırada) nerelere varacağının, farkında değil ama "artık realite" olarak kabul ettiklerinin çok farkındalar.

Bu derin kâbus ve karanlık görünümlü "umumi durum" içinde yegâne ışık ve umut: TSK' nın tesis, kışla ve silâhlarının elinden alınmamış ve askerin 'henüz' terhis edilmemiş veya (Osmanlının son dönemlerinde olduğu gibi) başka bir kuvvet ve idarenin emrine terk edilmemiş, verilmemiş olmasıdır!

Yani, bu gün için ordularımız henüz terhis edilmemiş ve komutanlarımız ABD-AB' nin emrine verilmemiştir. Ancak, müktesebatlarında elbette bu da vardır!

Buna da dışarıdan ve içeriden çalışılmakta!

İşte, burada asıl, acil ve yakın tehlikenin gerçek perspektifi ortaya çıkıyor: "Son günlerde yapılan tartışmaların ve gündeme getirilen senaryoların hepsi nihai olarak Türkiye Cumhuriyeti'nin 'varlık biçimine' dokunuyor. Esas itibarıyla tartışılan Türkiye Cumhuriyeti' nin kuruluş felsefesi ve üzerine oturduğu temel ilkeler ve niteliklerdir."

Yani, Atatürk ilkeleri ve Türk inkılâbı. Yani, KEMALİZM...

Yani, karşıdevrimden (1938) bu güne değin 'halk partisi zihniyeti' maskesi ardında gizli, batı medeniyetine entegrasyon çabaları ve 'Yüksek Türk Medeniyetinden Feragat' kalkışmaları !...

Bunlara tekrar değinmek gerek. Ama şimdilik şunu söylemeli:

"Tartışın beyler, siz böyle demokrasi, memokrasi" diye, diye başta AB ülkeleri olmak üzere dünyanın hiçbir ülkesinde mevcut olmayan (sözde) insan haklarından dem vura, vura TC'nin de, demokrasinin de canına okur ve sonunu getirirsiniz!

Ama Turgut Özakman'ın kulakları çınlasın; Bu menfur ve uğursuz süreçte Türklerin, Türk gençlerinin "çıldıracaklarını" bilin!"

Iternet ortamında günde yüz binlercesi dolaşan mail (mektup) metni böyle.

Bu metni buraya, bazı alıntılar yaparak 'ibret' olsun diye aldım.

Aslında burada değinemediğimiz çok mesele var.

Meselâ özelleştirmeler.

Geçmişteki mandacılık merakı ve kapitülâsyon sevdası ile kıvranan ve Milli Deleti tarihe gömmek pahasına özelleştirme yapan, aleni düşmanlara hiçbir mukabili olmadığı halde 'AB müktesebatı gereği' mukabili aranmaksızın arsa, arazi, bağ, bahçe, tarla satan sakat bir zihniyet. Kör bir anlayış. Üstelik Yahudi sermayesi ve İsrail'in hamile kadınları Urfa ve civar illere getirip doğurtmalarına ve 20-30 yıl sonrası için sistemli yatırım yapmalarına rağmen.

Üstelik ülke içinde ahlâkı ifsat, namuslu kadınlara tasallut, insanlık düşmanı lânetli fuhşu teşvik ve haksız kazanç çılgınlık mertebesinde tırmanır iken ! Gazeteci Muhsin Akıl yazıyor. Diyarbakır da Kürtçe su isterseniz 25 kuruş, Türkçe isterseniz 1 lira... Buna mukabil bize kriter dayatan AB'de Türkçe yasak. Ezan yasak. Din eğitim ve öğretimi yasak. Üstüne üstlük ikide bir İslâm'a,

İslâm'ın Yüce Peygamberine ve büyük önder Atatürk'e hakaret eder, Ortlander raporu ile 'Avrupa Komisyonu" olarak milli devlet ve Kemalizm'den vazgeçerek Atatürk resimlerinin resmi daire ve kurumlardan indirilmesini isterler.

Bu ne cür'et ! Kimden cesaret alır bu kefere?

Evet, bir büyük tehlike var. Hem de, dahili bedhahlar sayesinde sinsi ve sivil bir işgal sürecinde. Buna AB süreci diyen gafiller var.

EVET MESELE ...

Mesele sadece yaklaşan Cumhurbaşkanlığı seçimi değildir.

Onun da hemen arkasında genel milletvekili seçimleri var. Bu nedenle, yukarda çizilen tablonun dehşetini görenler, ülke için endişesi olanlar, vatanını, toprağını, bayrağını, milletini, İstiklâl, hürriyet, hakimiyet ve Cumhuriyeti sevenler haklı olarak yoğun bir çalışma içine girmiş bulunmaktadırlar.
Adaylık sürecinin başlayacağı Nisan ayının ikinci yarısına kalmadan, TEHLİKENİN FARKINA VARANLAR olarak, hepimiz bir şey yapmalıyız.

Ama Ne ?..

Bunun cevabı gayet basit. Vakit müsait. Yapılması gereken ise şudur: Aslında tekrar olacak. Ama kusura bakmayın. Bunun hafızalara kazınması lâzım.

Ülkemizin ve son 45 yıldır devleti yönetenlerin bir büyük hesaplaşmaya gitmesi ve Türkiye' nin kendi kendisi ile yüzleşmesi şarttır. Şimdi bunun tam zamanıdır. Türkiye, içine sürüklendiği vahim durumun zanlı, suçlu ve sorumlularını bulmak, sorgulamak ve yargılamak durumunda ve zorundadır. Buna, kamusal alanda (mevcut ve geçmiş) Cumhurbaşkanları, Bakanlar, Başbakanlar, Genelkurmay Başkanları, Valiler, Genel Müdürler, Belediye Başkanları, Daire Başkanlar ve şefler dahi dahil edilmeli; Özel sektörde ise, aynı dönemi kapsayan genel bir "Nereden Buldun" sorgusu açılmalıdır.
Başka yolu yok.

1963'den günümüze uygulanan ve giderek halktan kopuk sultalar haline dönüşen siyasi parti yapılanmalarını, 657 ve mütedair mevzuatla, 'dokunulmazlık, ayrıcalık, muafiyet, muhakemat ve sair imtiyazlar' örgüsünü dikkate aldığımızda, burada 'tasarruf, fiil, teşebbüs ve temlik' yasa dışı edinim yönünden halkı suçlamak mümkün değildir. Topyekün idare ve siyasi irade suçludur. Başta mevcut hükümet olmak üzere; Devlet Denetleme Kurulu, Sayıştay, Yüksek Yargı, TSK, Emniyet ve Cumhuriyet Savcıları vaziyet ederek 'bu süre içinde' devletin namusunu kurtarmak, milletin şeref ve haysiyeti ile çalınan mal ve mülkünü geri almak zorundadır.

Bu genel temizlikten sonra ancak "aklanan ülke" ile bir seçime gidilebilir. Artık bunun başkaca bir yolu kalmamıştır.

Türkiye; Namuslu, dürüst, demokrat, onurlu ve sorumlu, bütün uzuvlarıyla saydam ve şeffaf ‘tertemiz’ bir hükümet ve devlete kavuşmak, kavuşturulmak ve artık hiçbir şey “ESKİSİ GİBİ OLMAMAK” zorundadır.
Seçilen yeni hükümetin yapacağı ilk iş: Atatürk ilke ve Türk inkılâbının tarihi icap ve kriterlerine uygun bir ‘sivil anayasa’ hazırlamak; AB sürecini askıya almak, Gümrük Birliğinden derhal çıkmak ve Türkiye’nin ‘AB KRİTERLERİNİ’ ilân ederek; Bu güne kadar vaki bilumum kayıpların temin ve telâfisi için gerekeni yapmaktır.

Bu, Türkiye’nin düştüğü yerden kalkmasıdır.

‘Devlet gibi devlet’ olmanın zamanı gelmiştir.

‘Devlet için halk’ değil, ‘halk için devlet’ dönemi başlamalı, adalet, eşitlik, hakkaniyet ve hukuk; Türk medeniyetine yakışır bir Cumhuriyet ve demokrasi anlayışı ile hakim kılınmalı ve hükümferma olmalıdır.
ZİRA: “Türk demek: Türkçe düşünmek, Türkçe konuşmak ve Türkçe yaşamaktır; Ne Mutlu Türk’üm” diye haykıran bir medeniyette; Elbette kanun ve kuralları belirleme hakkı, ‘güçlülerin’ değil, haklı-doğru ve dürüstlerindir.

Demokrasilerde hırsız, yolsuz, hortumcu, yıkıcı ve bölücü unsurlara; Cezalarını çekip ıslah olmadan “halk içinde” serbestçe dolaşma hakkı tanınamaz.

Hukuk devletinde ‘suç işlemek’ herkes için yasaktır. Mutlak kaide budur.

DEVRİ SABIK YARATMAK GEREK : Şimdi tam zamanıdır.
Millet, meri hükümet, ‘durumdan vazife çıkartarak’ Anayasa Mahkemesi veya yüksek yargı önce cürmün milâdı olan 27 Mayıs’ın hesabını sormalıdır. Bununla birlikte o mâkus günden itibaren bu güne değin yapılan bütün haksızlık, hırsızlık, gasp, irtikap ve yolsuzluğun hesabı muhakeme edilmeli; Ülkemiz, istiklâl ve istikbalimiz aleyhine işleyen AB süreci behemahal durdurulmalı, Gümrük Birliğinden derhal çıkılmalı, devlet “namuslu-dürüst ve demokrat” Atatürk’çü-Kemalist Cumhuriyet konumuna tekrar çekilerek; 46 yıllık kâbusun kara vicdanlı, kirli el’li ve kansızlar (damarlarında asil kan akmayan) hain, dönme, devşirme, ateist, pagan ve Türklüğünü kaybetmiş insanlık düşmanları sorgulanıp, yargılanarak ‘devr-i sabıkları” yaratılmalıdır.
Temiz devlet ve temiz toplum için bu şarttır. Türkiye’nin kendi kendisi ile yüzleşme ve yönetenlerin halkla hesaplaşması zamanı gelmiştir. Yarın çok geç olabilir.

DEVLETİN MALI DENİZ :
Bu söylemin doğrusu, haksızlıktan, rüşvet, hırsızlık ve yolsuzluktan bıkmış-bunalmış, bu alt varlıklara karşı illet ve nefretle muzdarip halkımın, kinayeten söylediği bir söz olup; DOĞRUSU şöyledir: “Devletin Malı Deniz, Hırsızlık, Haksızlık ve Yolsuzluk Yapan Domuzdur. ”Bu manâ ve muhtevada “Domuzlar” devri sabıklar olsa gerektir.

Farkında mısınız?

Mahmut Selim GÜRSEL

DAVET HAK GİTMEYEN AHMAK

Başlık belki sizlere biraz kaba gözüke bilir. Bu Atalar sözümüzü biraz irdelersek birilerinin sizi davet etmelerinin altındaki incelikleri veya karşınızdaki davetçinin nedenin bilmemizin önemi ve gereğini bilmemiz lazımdır.

Davet edilen kişi; yemek, düğün, çalışma, bilgi paylaşımı, sizi teşvik, iş görüşmesi ve başka konuları kapsayabilir. Bu verilerden veya başka sebeplerden dolayı sizin de davet edilmenizin gerekçelerini anlamadan davete icabet etmeniz veya etmemeniz size kalan bir fiildir.

Şimdi diyeceksiniz ki: Nereden çıktı bu davet yazısı? İzah edeyim:

Benim bu Açık Kapıda bir sanal dergim var. Bilenler bilir. http://cevremiz.dergisi.info bu derginin 4. sayısını hazırlıyorum. Yalnız ve tek başına; neden tek başına? İşte bu yazının gerekçesi de bu.

Her ayın birinde güncellenen yazım bir gruba katılma ile oldu. Burada” Türkiye ve Dünya'da Hava Kirliliği “ sayfasını açtım. Bir bilenin tavsiyelerine uyarak yapılan herhangi bir şikayet ile gruptan atılman ve buraya girememenden dolayı; ayrı bir yerde de yeriniz bulunsun önerisini kabul ederek sayfada üye olanlara belirttim. Şu an bu sayfada 28 arkadaş birlikteliği var. Hem de bu arkadaşlar öyle veya böyle kirlilikle ilgili bilgilerle donatılmış kişiler. Nedense yazmak istemiyorlar. Güzel gönülleri bilir. http://corumlu.com bölümünden geçen ay ziyaretçinin olduğunu görüyoruz.

Yine de diyoruz ki buyurun. Fikirleriniz sadece grupta kalmayıp diğer ziyaretçilerinde okuması için sunulan fırsatı görünüz.

Ayrıca bu dergimizi de diğer dergilerle birlikte aynı zamanda yayınlanması için her ayın 15’ine aldım. Bilgilerinize sunulur.

Ali EMİROĞLU

AVRUPA MI ESKİ, ANADOLU MU?

Biz Türklerin Avrupa karşısında sıkılganlıklarımız var. Başka bir sözcük kullanmak içimden gelmedi. Her ileri şeyin Avrupa olduğu düşüncesinin sahibiyiz. Bunun doğru taraflarının olduğu da bilgimiz içindedir.

Ancak, şu bizim Anadolu da yabana atılacak bir ülke sayılmaz. Üzerinde, tam otuz bin yıldır insanların yaşadığı tespit edilmiştir. Avrupa insanları için, bu kadar uzun yıl düşünmek imkânı yok gibi. Yokta diyemiyoruz; çünkü elimizde yazılı vesika yok. Yazı olmadan da, yazılı vesika beklemek abes olur!

Alacahöyük'te bulunan medeniyet eserleri, Hitit'lerden daha eski. Taş devrinin eserleri, kazı sahasında, Hitit devrinden önceye ait mezarlarda bulunmuştur. Taş devrinde demir madeni de bulunmuştur. Altın ve gümüşün ise, çeşitli eserleri bu gün elimizde, Ankara'da, Anadolu medeniyetleri müzesindedirler.

Asur ticaret erbabının Anadolu'dan silinmesini takiben, Hititler Anadolu'nun ortasında yer alıyor. Hititlerin "hiyeroglif" yazıları da var, Sümerlerden gelen çivi yazıları da var. O zaman, Hititler, iki yazılı millet oluyorlar.

Hititlere ait ilk çivi yazılı tabletler Hattuşaş (Boğazköy'de) bulunmuştur. Daha sonraları, bizzat bizim arkeologlarımız tarafından yapılan kazılarda, (Maşat Höyük, Kuşaklı ve bilhassa Ortaköy-Çorum) pek çok çivi yazılı tabletler gün ışığına çıkarılmıştır. Bu tabletler, saray ve mabet kitaplıklarına ait bulunmaktadırlar. Yani bunlar, Kültepe'dekiler gibi halkın özel yazışmaları değil, bizzat devletin resmi vesikalarıdır. Böylece de, ehemmiyetleri daha da belirlidir. İşte bu son bulunan tabletleri okuyup gün ışığına çıkararak insanların yetişmesine de, Çorum'un fahri hemşerisi olan Sedat Alp öncülük etmiştir. Ölümünde sessiz ve bilgisiz kalan Çorum'un ve halkımızın nasıl bir büyük hata işlemiş olduğunun farkında mısınız?

Ben sanmıyorum ya, Sedat Alp için, bu unutkanlıktan ve ihmalden üzüntü duyanlarımız olsun. Ümit ederim ki ben yanılmış olayım. Pek çok Çorumlu, bu bilgisizlikten, uyanınca çok üzülmüş olsun. O zaman, yeni kurulan üniversitemiz bünyesinde, bir Sedat Alp bölümü açarak, bu hatalarını düzeltme imkânları da mevcuttur. Ben sadece yapılacakları hatırlatmış oluyorum. Bu görev bana düşmez mi? Ben var ya ben; ben Çorumluyumdur!

Anadolu'da yapılan son Tarih Kongresinde (12-17 Eylül 1994), Rusya Bilimler Akademisi doğu tarihi başkanı büyük alim Vasilyev Dimitri, çok mühim

bir noktaya temas etmiş. Bu âlim, bizim şimdiye kadar yapa geldiğimiz bir hatayı da düzeltmiş. Şöyle ki, biz Türkler, şimdiye kadar, Göktürk yazılarının yalnız Orhon kitabelerinde olduğunu sanıyorduk. Her kitapta karşımıza bu çıkıyordu. 2007 yazında, Datça Aktur sitesindeki kızımın evinde misafir iken, eski ihtilalcilerimizden rahmetli Muzaffer Özdağ'ın eşi de, aynı bilgiyi bana söylemiş ve Türklerin de medeniyete katkısı olarak bir yazıları olduğunu hatırlatmıştı. Bu hatırlatmayı da, yine Orhon Abideleri ve kabartmaları olarak göstermişti. İşte Sayın Rus âlimi Dimitri hem Özdağ Hanımefendinin ve hem de benim ve bir çoklarımızın bilgilerimizin zenginleştirilmesinin de vesilesi olmuştur.

Bu Sayın Dimitri, Sayan ve Altay dağlarından Sibirya'nın içlerine kadar uzanan gezilerinde, 300 kadar Göktürk yazısıyla yazılmış mezar ve kaya kitabeleri tespit etmiştir. Gümüş ve seramik kaplar, silah parçaları, dokumada kullanılan ağırşaklar da bunlara eklenmelidir. Yol kenarında dikilen taşlardaki kabartmalarda, oradan kimlerin geçtiği, kaç kişi olduklarını, ne maksatla geçtikleri yazılı imiş. Dimitri, bunların okunmasından, Türkler için nelerin çıkarılabileceğine de işaret etmiş. Bu abide ve kabartmalara göre, Türk halkı arasında, kalabalık bir kesimin okuryazar olduğunun kabul edilmesi gerektiğini de bildirmiş. Bu tesbit, tarih bakımından çok önemlidir de, demiş bu sayın ve büyük Rus alimi Dimitri.

Başka bir alim, W. Bathold ise, bu Göktürk yazısının, Türkler tarafından bulunmuş olabileceğini düşünmüş. Muazzez İlmiye Çığ da aynı düşüncede. Ben de böyle düşünüyorum. O demektir ki, yazı icat etmede yetenekli olan Sümerlerle bir yakınlığımız olması ihtimal içine iyice giriyor. Göktürk yazısı, Türkçe dillere en uygun gelen yazı imiş. Elin adamları daha bizim için ne yapsınlar? Türbanın, eski Türklerde olduğunu söyleyip sahtekarlık yapamazlar ki! Şunların, ülkeye olmasa bile, bizim köye birer heykelini dikme teklifini yapsam, dine, yani İslam'a aykırı diye ayağa kalkacaksınız. Ben sizinle başa çıkamam. Ama sizinle başa çıkacaklar bu ülkede olacaktır.

Hasan Latif SARIYÜCE

ELBASAN'DA ELBASAN TAVA YİYEMEDİK

Quafe Tane kapısından Arnavutluk'a girdik. Makedonya'dan çıkarken de bir saatten fazla bekledik. Arnavutluk'a girişte de gene bir bu kadar bekletildik. Arnavutluk kapısında her bir işi genç bir bayan yapıyor.

Daha fazla memur olsaydı belki daha da fazla bekletilirdik. Gümrük kapısı perişan görünüyor. Bir iki kulübeden oluşuyor. Çevresi pislik içinde. Karton kutular, çöp artıkları yakın bir yere tepe gibi yığılmış.

Giriş işlemlerini beklerken çevreye şöyle bir göz gezdiriyorum. Aman Tanrım, bu ne kadar çok korugan, Tepelerin yüzeyi sayılamayacak kadar beton koruganlarla doldurulmuş.

Uzaktan başını içine çekmiş dev deniz kaplumbağaları gibi görünüyorlar. Ancak iki askerin sığabileceği büyüklükte. Adriyatik kıyısına indiğimizde, Kosova sınırına vardığımızda da yüzlerce binlerce korugan görecektik. Sorduğumuz kişiler insan başına birden fazla korugan düştüğünü söylediler. Anlaşılan Enver Hoca bütün komşularının Arnavutluk'a saldıracağı kuşkusu içinde yaşamış. Çalışkan, öfkeli tanınsalar da oldukça uysal olan Arnavut halkı, kim bilir, korugan yapmak için ne büyük sıkıntılar çektiler. Keçilerin çıkamayacağı dağa bayıra sırtlarında de miri, çimentoyu, kumu, suyu nasıl çıkardılar? Stratejik açı dan gerçekten bu koruganlar bir işe yarayabilir mi? Aramızda bulunan emekli general, Danışma Meclisi Edirne üyesi sayın Ali Dikmen'e soruyoruz. "Koruganların bugün hiçbir önemi kalmamıştır. Geçmiş dönemde de büyük bir yararları olduğu görülmemiştir. Bu beton yayalar, içinde mevzilenen askerlerin yerlerini belli etmekten öte bir işe yaramaz."

Anlaşılan 1945-1992 arası Arnavut halkı çok çile çekmiş. Enver Hoca'nın kuşkulu ve baskılı yönetimi insanları hiç avare bırakmamış. Dağları döne dolaşa aşan yollar, bataklıkların kurutulması, onların, dağ yamaçlarındaki küçük küçük tarlaların kağıt gibi düzleştirilmiş görülen odur ki, hep insan emeğiyle yaptırılmış.

Bismillah deyip Arnavutluk'a adım arar atmaz, ne sihirdir ne keramet, doğa birden değişiverdi. İnilmesi çıkılması zor dağlarda ormanlar zayıfladı. Yollar daraldı. Yoksul bir ülkeye ayak bastığımız her şeyi ile belli olmaya başladı.

Keskin virajları tırmanarak dağların üzerinde gidiyoruz. Öyle bir yere geldik ki, önümüze uzayıp giden bir vadi çıktı; O vadiye inebilmemiz için en az bin beş yüz metre aşağı inmemiz gerekiyor. Keçiyolu gibi bir yol. Döne döne

zikzaklar çizerek iniyoruz. Otobüsün tekerlekleri ile uçurumun arasında bir metrelik aralık ya var ya yok. Hanımlar dua ediyorlar. Kıdım kıdım dağ yamacının ortasına geldiğimizde bir yol ekibiyle karşılaştık. Bir Türk firması yol yapıyor. Yol makinelerini yanından zar zor geçebildik. Gördüğümüz kadarıyla öyle viyadüklü, köprülü yol değil yapılan. Eski yolu genişletiyorlar. Virajları biraz tıraşlıyorlar.

Türk firmasının dağları delmeye çalışan yiğit insanlarıyla konuşamadık. Orada otobüsü çekecek ne park yeri vardı ne de onların bizimle sohbet edecek zamanları. Alkışlayarak yanlarından geçtik. Sonunda vadi tabanına indik.

Dağların arasından yuvarlanarak akan bir derecik yanımızda çağlamaya başladı. Bu çağıltılı su otobüsle inerken yüreğimi ağzımıza getiren yamaçlardan mı doğuyor ? Yoksa uçurumları atlayarak daha ötelerden mi geliyor ? Vadi gittikçe genişleyerek güzel bir ova görünümde burundu. Ova ortasında bizimle yarışarak gürleyip akan dere otuz km ileride bulunan Elbasan'a eriştiğinde deli bozuk bir ırmak oldu.

Şukumbi ırmağı diyorlar Arnavutlar bu suya. Adriyatik denizine dökülüyor. Dağları inerken, dağlara çıkarken yamaçlardan kazılarak elde edilmiş üç yüz, beş yüz metre karelik tarlacıklar görmüştü.

Bunların çoğu ekili idi. Ama ovaya indiğimizde beni şaşkınlık içinde bırakan görünümlerle karşılaştık. Şkumbi ırmağının ortasından aktığı ova, belki hiçbir ülkede görülemeyecek bir imar görmüştü.

Ovanın bir ucuna yumurta dik, öbür ucundan görebilirsin. Kağıt gibi dümdüz hale getirilmiş. Beni şaşırtan ovanın insan emeğiyle ekilir, biçilir, her noktası sulanabilir nitelik kazanması değil bütünüyle boş bırakılmış olmasıydı.

Evet, yüz binlerce dönüm verimli ova toprağı ekilmemişti, boş bırakılmıştı. Bunun nedenini anlamaya çalışırken toprağın oldukça düzenli bir kadastrodan geçtiğini fark ettim.

Toprak en fazla ikişer dönüm büyüklüğünde parçalara ayrılmıştı. Bu parçalardan ancak yüzde onu ekili görülüyordu. Öbürleri anızdı. Bir kısmında kamışlar yükselmiş, yabanıl otlar alıp yürümüştü.

Birkaç yüz metre aralıklarla bazı parsellere evler yapılmış, önleri bahçeye dönüştürülmüştü. Anlaşılan toprak, her yurt taş toprağını işlesin, geçimini bu topraktan sağlasın diye düşünülerek bölüştürülmüş.

Sosyalizmin bütünleştirdiği ekilir biçilir toprağı binlerce parçaya bölüp dağıtıp iki dönümlük toprakla tarım yapılabilir mi? Hani traktör? Hani alet edevat? Traktör alamıyorsan öküz al, katır al denilebilir. Öküz almak, katır almak kolay mı?

Kendi başım sokabileceği damı olmayan yada evi, kilometrelerce uzakta bulunan biri, hayvan damını nasıl yapsın. Görülüyor ki toprak sahibi olanların çoğu topraklarının başına bile gitmemişler. Tiran'a geldiğimizde öğreniyoruz, batı Avrupa ülkelerine gitmiş insanların çoğu. Kimileri de, iş olanağının son

derece kıt olduğu Tiran'a yerleşmiş. Yüz metrede, iki yüz metrede bir iç evler kondurulmuş yüz binlerce paneli yeniden toplulaştırmak, ülke ihtiyacını karşılayacak verimli tarım çiftliklerine dönüştürmek her halde kolay olmayacaktır

Arnavutluk'un endüstrisi, demokrasisi gibi tarımının da büyük sorunlarla karşı karşıya olduğu görülüyor. Sosyalizm sona erdirildiğinde Sali Berişa'nın Demokrat Partisi iktidar olmuştu. Şimdi sosyalistler iktidarda. Halk iyi kötü karnının doyduğu eski günleri arar durumda. Bunları bize Elbasan'da yanımıza sokulan ve çok güzel Türkçe konuşan genç bir adam söylüyor.

Arnavutluk Avrupa'nın en küçük ülkelerinden biri. Yüz ölçümü 28 bin km kare. Nüfusu üç milyondan biraz fazla. Arnavutluk Avrupa'nın en geri kalmış ülkelerinden biri sayılıyor. Bu çilekeş insanların yaşadığı güzel ülkenin geri kalmışlığın birçok nedeni var.

Enver Hoca'nın her türlü özgürlüğü kısıtlayan, devleti çelik bir koza içinde tutarak hemen yeryüzün ün bütün ülkeleriyle ilişkisini kesen yönetimi, belli başlı yoksulluk, geri kalmışlık nedeni gösterilse de insan ülkeyi dolaşınca ilerlemeye en büyük engellerden birinin coğrafya olduğunu görüyor.

Ortalama yüksekliği 2000 metrenin üstündeki dağlar ülkenin bütün yüzeyini kaplamış durumda. Bilimsel bir kaynakta belirtildiği gibi "farklı taraçalardan ve farklı şekilde gelişmiş yaylalardan meydana gelen basamaklı bir yükseklik ve bir takım vahşi dağları var." Bu yüzden yol sorunu Arnavutluk'un başta gelen sorunlarından biri. Bu dağlardan yol aşırmak kolay görünmüyor.

Arazinin ancak % l0'nu tarıma elverişli. Buğday, mısır, patates, şeker pancarı, üzüm yetiştiriliyor. Sosyalizm döneminde de Arnavutluk'ta büyük bir beslenme sorunu varmış. Komünist iktidar ayaklanma sonucu devrilince halk ilk önce kendilerine yeterince aş ve ekmek sağlayamayan Enver Hoca'nın heykellerini yıkmış.

Ovanın ortasında yer alan Elbasan'a geldiğimizde öğle üzeri idi. Türkiye'de Elbasan tavası adı oldukça yaygındır.

Yolda kendimizi Elbasan tavası yemeye hazırlamıştık. Sora soruştura büyükçe bir lokanta bulduk. Büyük tanınması geniş bir bahçe içinde bulunması yüzünden olacak, aslında oldukça salaş bir yer.

İki genç garsonu, iki de orta yaşlı kadın aşçısı var. Kırkımız da tava isteyince şaşırıp kaldılar.

Ancak bir saat içinde on kişiye tava hazırlayabileceklerini söylediler. Onların tavaları hazırlanırken biz de ne bulduysak onu yedik. Aslında hazır durumda hiçbir yemek yokmuş.

Alelacele makarna haşladılar. Tabakları tepe gibi makarna ile doldurup getirdiler. Ne var ki bize sormadan üzerine ne olduğunu bilmediğimiz bir sos dökmüşler. Bu sosun tadına, kokusuna alışık olmadığımız için tepeleme makarnaları yiyemedik.

Açlığımızı yoğurtla, peynirle yatıştırdık. Biraz dolaştık eski Türk şehri Elbasan'da. Elbasan'ı Fatih Sultan Mehmet kurmuş. Buraya İl basan adında bir kale yap tırmış. İçine asker yerleştirmiş. Kalenin bir iki yüz metrelik kısmı kentin ortasında görülüyor.

Elbasan'ın yüz bine yakın nüfusu var. Sağa sola bakılınca birçok minare görüyorsunuz. Oldukça dağınık bir kent. Çarşıları bile öyle. Birbirine bitişik iki dükkân zor görülü yor. İçleri bomboş. Gözü gönlü çekecek bir alışveriş yerine rastlayamadık.

Bize lokantayı Türkçe konuşan bir genç göstermişti. Geçen yıl Türkiye'de bir yıl yaşamış. "Enterne edilerek Yozgat'a gönderildim, orada bir yıl kaldım," diyor. Bir arkadaşımız "Yozgat'ı nasıl buldunuz ?" Diye sorunca, eliyle çevreyi gösteriyor. İşte burası gibi. İş yok Yozgat'ta. Burada da iş yok." Otobüse binecekken bu genç beni bir kenara çekti. "Abi," dedi, "Çok muhtaç durumdayım. Bana biraz para verir misiniz?" Ne kadar olduğuna bakmadan pantolon cebinden çıkardığım bir miktar kağıt parayı eline sıkıştırdım."

Selma GÜRSEL
TIRTIL BİSKÜVİ
MALZEMESİ:
2 yumurta,1 paket
250 gram margarin,
1 su bardağı sıvıyağ,
1 su bardağı pudra şekeri,
1 paket 4 gram vanilya,
1 paket
4 gram kabartma tozu,
Alabildiği kadar un

Önce; hamuru hazırlayacağımız kabın içerisine un , yumurtalar 250 gram yağ , 1 su bardağı sıvıyağı konularak pudra şekeri dökülür.
Üzerine vanilya ve kabartma tozu dökülür. Alabildiği kadar un yavaş yavaş el ile yoğrularak kulak memesi yumuşaklığında hamur elde edilir.
Elde edilen bu hamur pasta hunisi içine konularak bastırılarak 7-8 santim uzunluğunda tepsilere döşenir. Kızdırılan fırına sürülen tırtıl bisküvi fırından alınarak soğumaya bırakılır. Kapaklı bir kapta saklanırsa uzun süre bayatlamadan duran bu bisküviye tırtıllı huniden çıktığı için tırtıl bisküvi denilmektedir.

Tırtıl hunisi

Adile TÜRKMEN

UNUTUR MUYUM?

Mavi gözlüm, kavuşmayı beklerken,
Ayrılığın vakti geldi duydun mu?
Beraberce gezdiğimiz sokaklar,
Toz olup yok oldu duydun mu?
Kara talih ile olmaz yarış,
Küskün isen gitmeden barış
Belki son ayrılık belki,
Son görüş hayalimiz,
Rüya oldu duydun mu?

Güner KAYMAK

İNANMAZDIM

Ayrılık ölümden zormuş
Derlerdi de inanmazdım
Gül dalına baykuş konmuş
Derlerdi de inanmazdım
Seven ihanet görürmüş
Dünya burnundan gelirmiş
Aşık yaşarken ölürmüş
Derlerdi de inanmazdım
Sevda kalmış masallarda
Merhamet yok insanlarda
Her şey para bu asırda
Derlerdi de inanmazdım
Saygı sevgi rafa kalkmış
İnsanlar yalancı olmuş
Dost bağına hoyrat girmiş
Derlerdi de inanmazdım
Güzeller düşmüş çirkine
Kimse bakmıyor dengine
Herkes meraklı zengine
Derlerdi de inanmazdım
Yigitlik para etmiyor
Evlat seni dinlemiyor
Eşler kolay ayrılıyor
Derlerdi de inanmazdım
Biri yer biri bakarmış
Kıyamet falan kopmazmış
Güner yok yere yıpranmış
Derlerdi de inanmazdım
Amsterdam20.06.2006

Paşa ÇETEN

YÜREĞİMİ RENKLERİNE BELEDİĞİM

Gözlerimi gözlerine koyduğum
Kaş çatsan da güneşimi karartma
Yıldızlara merdiven oldum da yürüdüm ben
Bilsen kaç asır bekledim seni

İstersen yarı alır, yoku verirsin
İstersen beyaz, istersen kırmızı gül verirsin
Sana adanmış bir bahçeyim
İstersen ruhumda göğü donatırsın

Yüreğimi renklerine belediğim
Korkuyorum sevgine layık mıyım diye
Yağmur gibi yaparsın suyun can telinden
Can senin verdiğin nem var bilmediğin

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

YAPTIKLARIM YAPACAKLARIMIN GARANTİSİ ALTINDADIR!

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edinmiştir.

Gizlilik şartları ve Telif Hakkı © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. M.S.G. ÇORUM

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 9 SAYI 104 25 Ekim 2007

Çalışmadan,
Yorulmadan,
Öğrenmeden,
Rahat Yaşama Yolları
Aramayı İtiyat Haline
Getirmiş Milletler,
Evvela
Haysiyetlerini,
Sonra
Hürriyetlerini
ve Daha Sonra da
İstikballerini Kaybetmeye
Mahkumdurlar.

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT ; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

Mahmut Selim GÜRSEL CUMHURİYET BAYRAMI
Sakin KARAKAŞ KALE KAPISI VE BEYAZID CAMİLERİ
Ali EMİROĞLU İŞLER KARIŞIK GÖZÜKÜYOR
Mustafa Nevruz SINACI BİRİ YALAN, ÖTEKİ YILAN
Atilla ALPAY BORÇ
Veli KALLI ILIMLI İSLAM
Salim SAVCI TEK DAMAR OLMAK ÜZERİNE
Hasan Latif SARIYÜCE TİRAN YOLLARINDA
Selma GÜRSEL PATATES OTURTMASI
Şükrü GÜLTEPE NE DEDİMDE NİYE KÜSTÜN SEVDİĞİM
Yaşar KILIÇ SAHABİLER
Adile TÜRKMEN NE EFKARI BELLİ, NEDE STRESİ

Mahmut Selim GÜRSEL CUMHURİYET BAYRAMI

Ülkemizin en önemli olan bir zaman dilimi için kutlamalarını yapmak için insanlarımızın Türkiye Kurtuluş Savaşının zaferle sonuçlanması sonunda kutlamak üzere toplanarak kutladığımız Milli Bayramdır. Bizlerin Türkiye'nin Bağımsızlığının imzalanmasından sonra ülkemizin devlet yönetiminin daha açık biçimde idare edilecek yönetimin isim verilmesi için Türkiye Büyük Millet Meclisi "Milli Mücadele"yi Büyük Önder Atatürk'ün başkanlığında başarıyla yürüten Türkiye Büyük Millet Meclisi Türkiye Hükümeti yapısı ve işleyişi yönünden cumhuriyet yönetimi gibi yapılandırılmış ve idare edilmişti.

Türkiye'nin yönetimi dünya milletleri tarafından daha belirgin bir nitelik kazandırılması gerekiyordu. 2 Şubat 1925'te, Dışişleri Bakanlığı düzenlenen bir kanun teklifinde 29 Ekim'in bayram olması önerilmiştir. Türkiye'nin yönetiminin adının konulması için Türkiye Büyük Meclisi 29 Ekim 1923 günü yapılan Anayasa değişikliği ile Türkiye'nin İdaresinin CUMHRİYET, Türk devletinin adı "Türkiye Cumhuriyeti" ilk cumhurbaşkanı ise "Mustafa Kemal Atatürk" Türkiye'nin Cumhuriyet yönetimi ile yönetileceğini Büyük Millet Meclisi ilan etti. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk, Cumhuriyet'in "Onuncu Yıl Kutlamaları"nın yapıldığı 29 Ekim 1933 tarihinde verdiği 10. Yıl Nutkunda, bu günü en büyük bayram olarak nitelendirmiştir. Bu ilandan sonra her yıl 29 Ekim günü Türkiye'de ve Kuzey Kıbrıs'ta kutlanan bir millî bayramdır.

Bütün dünya ve herkes ile her gelecek kuşak bilmelidir ki bu vatanda kurulan Cumhuriyet yönetimi Atatürk'ün önderliğinde bir ölüm kalım savaşından sonra gerçekleştirilmiştir. Bu başarının arkasında binlerce şehidin binlerce gazinin kurtuluş mücadelesi için yaptıkları bulunmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti bu büyük eserin her yönü ile gelişmesi geliştirilmesi gerekmektedir. Bilhassa Atatürk'ün gençliğe hitabesinde ileride olabilecek olumsuzlukları ve her türlü tehlikeden titizlikle korunması Cumhuriyet kuşaklarının Atatürk'e ve onun arkadaşlarına borçlu olduğu bilmemiz bizim için bir görevdir. Hepimiz bilmeliyiz ki; Cumhuriyet korumak ve kollamak görevin bilinci içinde bırakılan bu emaneti devamlı korumak için çabalamamız ve şehitlerimiz ve gazilerimizin emaneti olan Türkiye ve Türkiye Cumhuriyetini sonsuza dek yaşatmamamız için fedakârlıklardan kaçınmamamız gerekmektedir!

Ne Mutlu TÜRK'ÜM Diyene!

29 Ekim Türkiye Cumhuriyetinin Kuruluşu ve Cumhuriyet Bayramı hepinize kutlu olsun!

Sakin KARAKAŞ

KALE KAPISI VE BEYAZID CAMİLERİ

Osmancık'ta kale kapısı camiinin 1480 yılında ibadete açıldığı tahmin ediliyor. Caminin açılışı Koyunbaba köprüsünün inşa yıllarına rastlıyor. Caminin kale ile köprü girişine yapılmasında amaç cami inşaatında çalışanların ibadetlerini gerçekleştirmeleri.

Osmanlı devletinin yükselme devrinde köprü, han, hamam, kervansaray gibi alt yapı hizmetleri ile ilgili inşaatlarla birlikte; çalışanların ibadetleri göz önüne alınarak bölgeye cami ve mescit inşa ettikleri dikkat çekiyor.

Koyunbaba camiinin inşaatında da ırmağın iki kıyısına da camii inşa edilmiş. Irmağın kale tarafında inşa edilen camiye "Kale Kapısı Camii" karşı kıyıda inşa edilen camiye ise dönemin padişahı İkinci Beyazıd'ın adını taşıyan "Beyazıd Camii" adı verilmiş. Böylece Osmanlı arşivlerinde Beyazıd köprüsü olarak bilinen Koyunbaba köprüsünün her iki yanına inşa edilen camiler kentteki dokuyu tamamlamış.

Aradan geçen yüzyıllar içerisinde meydana gelen depremlere her iki camide dayanamamış. Depremde hasar gören camilerin yerine yenileri yapılmış. Ancak; yeni inşa edilen camilerin inşasında ne yazıktır ki köprü inşasına gösterilen özen, mühendislik hesapları ve Osmanlı mimarisi dikkate alınmamış. Son olarak yaklaşık 20 yıl önce köprünün karşı kıyısında yer alan Beyazıd camiinin yeniden inşasında da öncesinde olduğu gibi mimariye özen gösterilmedi. Köprünün dokusuna uygun bir mimari kullanılmadan Anadolu'nun herhangi bir yerinde inşa edilen bir cami modeli alınarak inşa edildi.
Oysa ki Beyazıd camiinin yeniden inşasında taş kullanılması gerekirdi. Koyunbaba köprüsün taşlarının çıkarıldığı Taş kesen bölgesinden alınacak taşlarla inşa edilmiş olan bir Beyazıd camii böylece köprü ile aynı özellikleri taşıyacak ve tarihi doku tamamlanmış olacaktı. Her şeyden önce Osmanlı arşivlerinden caminin ilk hali araştırılabilirdi. Belki böyle bir uygulama maliyeti biraz etkileyecekti; Ancak iyi bir araştırma çeşitli fon ve ve vakıflar vb. yardım kuruluşlarının desteği ile her şey daha mükemmel olacaktı. Hal böyle iken doğru olan değil kolay olan tercih edildi ve Beyazıd camii alel acele yerine konduruldu. Ancak; tarihe saygı ve mantık Beyazıd camiinin köprünün taşları ile aynı olan Taşkesen dağından alınan taşlardan yapılmasını gerektiriyordu.

Peki şimdi ne olacak. Beyazıd camiinin nesi var diye soracaksınız. Beyazıd camii yeni ve mükemmel bir mabed. Ancak mimari tarzının köprü ile

örtüşmediğini anlatmaya çalışıyorum. Tabii ki cami yi yıkıp yenisini yapacak halimiz yok.

Bu durumda Taşkesen taşlarının işlendikten sonra caminin dış cephesine giydirme olarak yapıştırılması da bir ölçüde yapılan yanlışı düzeltecek içi dışı komple taş olmasa da camiye dış cepheden taş cami görüntüsü kazandırılmış olacaktır.

Gelelim Kale Kapısı Camiine. Her şeyden önce isminin güzelliği ile Osmancık'ın tarih ve turizm haritasında önem arz eden bu camiye de en kısa zamanda tarihi bir hüviyet kazandırmamız tarihten gelen şöhretini iade etmemiz gerekiyor.

Şu an için caminin tarihini araştırma imkanımız yok. Böyle bir imkan olsa bile ekonomik şartlar caminin yeniden inşasına imkan vermiyor.
Benim bildiğim kadarı ile Kale kapısı camii geçtiğimiz kırk yıl içerisinde küçük çaplı onarımlardan geçti. Eskiyen ahşap kısımlar yenilendi. Dikkat ederseniz restore demedim. Onarım dedim.

Demek ki bu camimizin onarımının yanı sıra restore edilmesine de ihtiyaç var. Peki nasıl olacak böylesine ahşap bir bina da restorasyon işlemi diye soracaksınız.

Kale kapısı camiinin Osmanlı evleri Osmancık mimarisi tarzında restore edilmesi gerektiği kanaatini taşıyorum.

Cami duvarları üzerine beyaz ve ahşap kısımların eskitme ve giydirme şeklinde yenilenmesi ve cami içerisinde yer alan balkon, merdiven ve mihrabında aynı tarzda eskitme olarak ele alınması mükemmel bir sonuç doğuracaktır.
Ayrıca Kültür ve turizm bakanlığına korunması gereken eser olarak koruma altına alınması için gerekli başvurular ve cami kapısında yer alacak olan caminin tarihi yapılış hikâyesi ile ilgili bilgilerde çalışmaları tamamlayacaktır.
Böylece ve kale, köprü ve cami üçgeni ve karşı kıyıdaki Beyazıd camiinde de öngörmüş olduğum çalışmaların yapılması Osmancık kültür ve turizm haritasında eksikliğini hissettiğimiz önemli bir dokuyu tamamlamış olacaktır.

Ali EMİROĞLU

İŞLER KARIŞIK GÖZÜKÜYOR

Bir memleketin işleri sorun olunca, herkesin, iktidar olsun, muhalefet olsun, asker olsun, sivil olsun, isterse sade bir vatandaş olsun, herkesin oturup enine boyuna, akı içinde bu memleket sorununu düşünmesi gerekir. Bu vatan herkesindir ve başka vatan da yoktur. Artık palayı çekerek yeni bir vatan edinme hevesine kimse kalkamaz. Şimdilik, elimizdeki vatanla iktifa etmek zorundayızdır. Bu ikazları adece biz yapıyor değiliz, aklı eren ve Türklere düşman olmayan her yabancı da yapmaktadır. Bu iktidar, AKP iktidarı seçilmiştir ve seçim iherkes meşru olarak kabul etmiştir. Kimsenin, dağa çıkalım dediği görülmemiştir. Devletin yönetim biçimi, yalnız yönetim biçimi, AKP iktidarına teslim edilmiştir. "Buyurun efendiler iktidar koltuğuna" denmiştir.

Dört yılı da iktidar partisi devirmiştir. Artık yıprandığı da herkes tarafından görülüyor. Beşinci sene içinde de çok ehemmiyetli memleket sorunları sahnededir. Cumhurbaşkanlığı seçimi ve genel seçim yapılacaktır. Bunlar sadece seçimlerdir. Başka pek çok dış ve iç sorunlar çözülmemiştir ve çözüm beklemektedir. Çözümsüzlüğün çözüm olmadığı sözlerini de, AKP siyasi edebiyata getirmiştir. Biz, bunları AKP'li sayın Başbakan'dan öğrendik. Daha önce, böyle bir şey hiç duymamıştır. Çözümsüzlük çözüm değildir. Beş senenin içinde, bu iktidar hangi sorunları çözmüştür? Çözülen bir sorun gösterebilir misiniz? Geçen zaman düşünülürse, her iktidar, AKP iktidarı kadar iş başında kalmıştır. Devletin devamlılığı göz önünde bulundurularak, geçen iktidarlar böyle büyük bir söz etmemişlerdi.

Beş yıldır bir sorunu olsun çözüme ulaştıramayan, buna muktedir olamayan bir iktidar, artık büyük iddiaların iktidarı olamaz. Foya milletin önüne serilmiştir. Bundan sonraki meydan konuşmalarında, böyle bir iddia ortaya sürülemez. İktidar eskimiş ve inandırıcılığını kaybetmiştir.

İktidar herkesle, devletin her kurumu ile kavgalıdır. İktidar, kendisini devlet yerine koyarak, herkesin ve her devlet kurumunun kendisine itaat etmesini istemiştir. Adaletin kanunları tatbik ettiğini, bizzat Başbakan konuşmuştur.

Halbuki, Anayasamızda bunların izahı, bir hekimin anlayabileceği şekilde bile yazılıdır. İktidarın devlet içinde yeri bellidir. Hareket serbestliği de, bu göstergeler içindedir. Ona da kimse karışmamıştır.

Cumhurbaşkanı ile kavgalı, muhalefet partileriyle dünden kavgalı, Adalet cihazını benimsemiyor, sayın Başbakan. Gerekirse, Anayasa Mahkemesi'ni bile kaldırabileceklerini söyleyiveriyor. Anayasa Mahkemesi için, bu memleketin bir

ihtilal geçirdiğini düşünmüyor; belki de bilmiyor. Asker sözünden yüzünün ekşimediğini söyleyecek kimse var mıdır, bu memlekette? Köylüyü, işçiyi, sivil toplum örgütlerini, sakatları, gece evinde soba yanmanları, hepsini bir tarafa bırakalım, zenginler kulübünün bu iktidarı tasvip etmiş olması sorunları halletmez. Bu kurum, hangi iktidarın yanında olmamıştır? ihtilalde, askerin istediği altın yardım katkısını da ilk yapan bu grubun kendisi ve adamları idi.

Bir şey daha ortaya çıkıyor. Ben beni bileli, Mit teşkilatımızın, var olduğunu sandığı endişeleri, açıktan açığa, kamuoyuna bildirdiği görülmemiştir. Mit bunu bir görev bilerek yapmıştır. Mit, bu görevini, daha önceleri hükümete yapmamış olamaz. Yapmıştır ve bir reaksiyon görmemiştir. Belki etkisi olur diye, bir de kamuoyuna açıklama yapıyor. Mit, kamuoyundan fayda bekliyor da denebilir. Mit'in bunu bir görev olarak yapmaya kalkmasının anlamı büyük olmalıdır. Bu biraz da kulakların açılmasını açıkça istemek demektir.

Bazı ulus devletlerinin sahneden silineceklerinin bildirilmesinin anlamı nedir? Malta için bu söz söylenebilir mi? Bu iş Malta için olsa bile, Mit'i bu kadar yakından ilgilendirir mi?

Bu iş karışıktır. 1980'de, Anayasa'ya, seçimlerin beş senede yapılacağı yazılmıştır. Bu bir kanun emridir. Bu emirde, beş seneden önce seçim yapılmayacağı anlaşılmaz. Şimdiye kadar kimse kullanmamıştır. Dünyada da, iktidarlar hep dört senede seçime gitmektedirler. Beş sene kanunda yazılıdır da, değişmez olarak alınamaz. Hele, bir dayatma vasıtası hiç olamaz. Bizler her halde, hiç düşünmeye alışmamışlara düşünmelerini söyleyip duruyoruz.

Mustafa Nevruz SINACI

BİRİ YALAN, ÖTEKİ YILAN

Yavru Vatan Kıbrıs'ta oyun, düzen, hile ve desise bitmek bilmiyor. Türk, Türkiye ve TSK karşıtı milli dava düşmanı vatan haini, gaflet, dalâlet ve ihanet içindeki gürüh her gün yeni bir şer ve şeytanlık üretmekte. Maksat KKTC halkının hür ve hükümran bir devlet veya Anavatana katılım arzusunu, inancını ve direncini kırmak. Kişisel hırs, ihtiras, ahlâk ve yasa dışı edinim uğruna sınırları kaldırmak, tıpkı Yunanistan örneğinde olduğu gibi şerefli ve şanlı Türk Ordusunun zaferi ve şehit kanları üzerine bir şeytan imparatorluğu kurmak. Gerek Ana vatan ve gerek yavru vatan Kıbrıs'ta Türk milleti için en büyük tehlike, kahir ekseriyeti dönme, devşirme ve nesebi gayrisahih unsurlardan oluşan (muhtemelen Rum, Ermeni ve İbrani kökenli, mason, misyoner, ateist, pagan, sabetay) unsurların dış düşmanlarla iştirak ve işbirliği halinde yürüttükleri projelerdir.

Bu projelerin tamamı "menfaat odaklı" ve küresel sermayeye hizmet amaçlıdır.

Mezkür çıkar gruplarının dini imanı paradır. Kirli-kara paradan başkaca mukaddesleri yoktur. Annan Plânı oylamaya sunulurken KKTC'de yaptıkları gibi, halkı kandırmak, yasa, insanlık, adâlet ve ahlâk dışı izolasyonlarla bunalttıkları insanları tuzağa düşürmek suretiyle menfur emellerine alet edebilmekten başkaca bir kaygıları da yoktur. Dönem itibarıyla müftü dahil, pek çok din adamını da kirli emellerine alet ettikleri malum olmakla;
Şimdi de yıllardır uyguladıkları hain psikolojik savaşın yeni versiyonlarını yürürlüğe koyma çabası içindeler.

Bakınız, Kıbrıs'tan değerli mücahit, yiğit "Asena" sevgili dost ve Türk kardeşimiz Emete Gözügüzelli (Ayşe Kocatürk) bize gönderdiği mail'de neler anlatıyor:

"Son günlerde KKTC'nin Ulusal Kanalı Bayrak Radyo Televizyon kurumunda 29 Mart 2007 gecesi yayımlanan "Duvarımız" belgeseli ile aşağılanan Türk halkı ve işgalci olarak gösterilmeye çalışılan Türk ordusuna sahip çıkmak isteyen Kıbrıs Türk halkı BRT'de meydana gelen olaylara tepkisini göstermek için BRT önüne siyah çelenk koyarak tavrını koydu. Hatırlanacağı üzere, 1994 yılında Niyazi Kızılyürek ve Panikos Chrysanthou tarafından çekilen "Duvarımız" adlı belgesel anılan tarihten günümüze kadar geçen zamanda hiçbir

şekilde KKTC'de yayımlanmasına müsade edilmemişti. Ancak tüm Avrupalı devletler ve Amerika'da belgesel gösterime sunulmuştu.
Güney'de iki toplumlu etkinlikler adı altında Dali Belediyesi girişimleri ile belgeseli ilk kez gösterime sunulur.. Anılan gösterimi izlemek için ise adanın kuzey ve güneyinden siyasetçiler davet edilirler. Filim gösterildikten sonra begesel iki tarafın politikacılarının tartışmasına açılır. 1997 yılına gelindiğinde Niyazi Kızılyürek ve Panikos Chrysanthou Türkiye'de İstanbul'da Türk-Yunan komitesi tarafından iki senede bir "iki halk arasının daha iyi anlaşılmasını teşvik etmek için" çaba sarf eden siyasetçi, sanatçı, akademisyenlere verilen ödüle layık görülür ve İpekci ödül dağıtımlarında ilk kez iki "Kıbrıslı"nın ödül alması gerçekleşir. 1997 yılında Maria Chrysanthou imzası ile "İki kıbrıslı İpekci ödülü ile mükafatlandırıldı" başlıklı Kıbrıs Haber Ajansında yayımlanan yazıda "İstanbul'da kalış süresinde Chrysanthou ve Kızılyürek Rum Ortodoks Kilise Pariği Bartholomeos ile de görüşmüşlüklerini" yazar [1]. Anlaşılan Bartehelemos her iki "Kıbrıslı" yı kutsayarak yaptıkları belgeselde duydukları başarıdan ötürü kendilerini kutlar.

O dönemde Kıbrıs Haber Ajansına (CNA) konuşan Niyazi Kızılyürek aldıkları ödülden duydukları memnuniyeti dile getirirken "fakat özellikle de bu Türkiye ve Yunanistan içerisinde filimin sunumu için kapılar açılacaktır"derken "eğer birileri Kıbrıs sorununu Türkiye'de bir tabu olarak düşünürse, ödülün verilmesi ile konu hakkında bir tartışmanın açılacağı bir şans verecektir. Kıbrıs sorununda Türkiye'de ilk kez bir Kıbrıs Türk ve Rumu bir araya gelerek 'barış' konusunda savunma yapmışlardır." demiştir.

Maria Chrysanthou ilgili yazısında Duvarımız filiminin Yunanistan'daki Atina Polytechnic ve Amerika'da New York Üniversitesi ve Harvard gibi birçok yerde izlendiğini ve çok olumlu yorumlar yapıldığını belirtirken, "duvarımız" bir Fransız Alman kanalı olan ARTE ve Alman ZDF kanalında "iki grup arasında anlayış ve dostluğun ilerletilmesi" amacı için sunulduğu iddia etmiştir.
Filme BBC 9 haberleri, Avrupa TV networku Euro-haberleri özel bir oturum ile "Duvarımız"a destek verildiği ifade edilirken "Bu yılın sonunda sinemalarda Kıbrıs'ta filimin gösterilmesi beklenmektedir." yorumunda da bulunmuştu. Kızılyürek ve Chrysanthou hazırlamış oldukları "Duvarımız" belgeselinden sonra Batı dünyası ve özellikle de Türkiye'deki TÜSİAD yetkililerince büyük destek almışlardı. 2005 yılında gelindiğinde TUSİAD "Kıbıs Açmazı: Yeni bir hamle için Umut" başlığında 2 Kasım, 2005'de Fairmont Hotel, Washington, DC'de bir konferans düzenler. Anılan toplantıda TUSIAD Amerikan temsilcisi Abdullah Akyüz, Amerika'dan Matthew J. Bryza, Gergetown Üniversitesinde Türk Çalışmaları Enstütüsünün İdari Direktörü David Cameron Cuthell Jr., KKTC Parlementosundan CTP'den seçilen ve Meclis Başkanı olan Fatma Ekenoğlu ve Doğu Akdeniz Üniversitesinde öğretim üyesi Gül İnanç

katılırlarken Rum tarafındaki üiversiteden Niyazi Kızılyürek de konuşmacı olarak davet edilmiştir.

Türkiye'deki TUSIAD çalışmaları içerisinde olan ve ayni zamanda Bilgi Üniversitesinde akademisyen olan Soli Özel de İstanbul'dan toplantıya katılır. Conflict Resolution çalışmalarının KKTC ve Avrupa'da eğitimini veren ve KKTC'de bu alanda birçok seminerler düzenleyen Doğu Akdeniz Üniversitesi öğretim üyelerinden Ahmet Sözen de DAÜ'deki

Kıbrıs Politik Merkezi direktörü olarak konuşmacılar içerisinde yer alır. [2] Soros Vakfının uzantıları olan ve vakfın çalışmalarına büyük destek veren TUSIAD, Bilgi Üniversitesi gibi sivil ağların uzantısının gerisinde ortaya çıkan isimlerin çalışmalarına bakıldığı zaman da durum daha açık ve net olarak görülüyor.

2007 yılına gelindiğinde KKTC'nin ulusal yayın kanalı olan Bayrak Radyo Televizyonu' [3]nda 29 Mart gecesi "Duvarımız" adlı belgeselin özellikle de terör örgütü EOKA'nın kuruluş gününden birkaç gün önce yayımlanması tesadüf değildir.

Daha önce 1997 yılında anılan belgesel BRT'de yayımlanması istenmiş ancak dönemin makamları tarafından kabul görmemişti. Görüldüğü üzere Mayıs 2000'den de anlaşılacağı üzere "Duvarımız" adlı filim o dönemde oraya katılan KKTC'deki bazı siyasilerin belgeseli izleyerek tartışmasına açılmıştı. Sonuçta tarafların anılan belgesel üzerinde uzaklaştıklarının en güzel göstergesi bahse konu filmin 2007 yılında 29 Mart akşamı KKTC'nin ulusal yayın kanalı Bayrak Radyo Televizyonunda gösterime sunulması ile sonuçlanması ile görüldü. Peki anılan belgesel nasıl içeriktedir? Neden daha önceki Türk idarecileri anılan belgesele müsaade etmemişlerdi. Neden Dali'deki iki toplumlu etkilikler programında iki taraftan katılan siyasetcilere 2000 yılında anılan belgesel gösterime sunularak görüşlerinin alınması ve aralarında uzlaşı yaratılması hedeflenmişti?

Bahse konu Belgeselin içeriği;

Belgeselde adadaki Türkiye ve Türk askeri işgalci, TMT ise vahşet yapan bir kuruluş olarak anlatmaktadır. (Olayın en dehşet verici tarafı ise, bu belgeselin KKTC'nde ve CTP' nin yönetiminde resmi devlet televizyonundan yayınlanmasıdır. Türk halkı buna şiddetle tepki göstermiş, sorumluları kınamış ve fakat hükümetten ses çıkmamıştır. İşin en tuhaf tarafı da budur. RTE hükümetinin Annan Plânı sırasında, bu menfur plânın kabul edilmesi ve iki tarafın birleştirilmesi yönündeki çabaları ile CTP' nin taraf olduğu müteakip seçimler ve bilhassa "Milli Kahraman" Dr. Rauf Denktaş'a karşı sürekli hale gelen dışlayıcı tutum endişe yaratmaktadır. Şu halde, Ana Vatan halkının ezici çoğunluğu "YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM" diye haykırır ve öncelikle "Tam bağımsız, hür-hükümran ve tanınmış" KKTC'ni isterken; Analitik oy bazında %

22.5'un temsilcisi ve meşruiyeti başından beri tartışmalı bir hükümet nasıl olur da, 'birleşme ve bütünleşme' isteyebilir ?
Kaldı ki, bu şartlarda en ideal çözüm: Tarihi ve yasal haklarımızı kullanmak suretiyle ilhak ve KKTC'ni 82. inci vilâyet olarak anavatana katmaktır. İç siyasette daima milliyetçilik, demokratlık ve muhafazakârlıktan dem vuran AKP Kıbrıs konusunda çok daha dürüst, onurlu, tarihe saygılı ve sorumlu olmak zorundadır.

Bu bağlamda, yaşananlara karşı takınılan tavır Türkiye adına utanç vericidir.)

Dış unsurların KKTC'nin ortadan kaldırılarak Kıbrıs Türklerinin güneydeki "Kıbrıs Cumhuriyeti"ne entegre olmalarını istemelerinin bir parçası da adada yürütülen psikolojik savaşın bir parçasını oluşturuyordu. Nede olsa izlenecek olan belgesel yeni beyinleri kontrol altına almayı umuyordu ve buna kendi ulusal yayın organımız destek verecekti." Oysa;

Her şeyden önce, bu gün KKTC'de yaşayan Türkler kadar, barış, huzur, emniyet ve güvenle hayatını sürdüren Rumlar da, bu ortamı TMT ve 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı ve Türk Ordusuna borçludurlar. TMT ve Türk Ordusuna işgalci diyenler kesinlikle Türk, insan ve her hangi bir inanç mensubu olamazlar. Dayandıkları ve cesaret aldıkları güçler de yasa, ahlâk ve insanlık dışıdır. Bunun artık böyle bilinmesi ve gereğinin buna göre yapılması gerekir.

Şu anda KKTC ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimi iştirak ve işbirliği bağlamında olup bitenin en açık ve en doğru biçimde şöyle tanımlanması mümkündür:

GERÇEKLER SAPTIRILMAKTA VE YALAN SÖYLENMEKTEDİR

Evet, GKRY ile KKTC yönetimini şimdilik ele geçiren grup, tarihe karşı suç işlemekte ve alenen hadiseleri saptırıp yalan söylemektedirler. Emete Gözügüzelli'nin 1. bölümde yer alan ve devamını daha sonra vereceğim yazısında vurgulandığı gibi; Bunların ağzında yalan ve torbalarında yılan bulunmaktadır. Maksat, her ne pahasına olursa olsun şehitlerimizin kanı ile sulanan kutsal Kıbrıs toprağını MEGALO İDEA' ya peşkeş çekmektir.

1948'lerden bu güne Yunanistan'ın tek hedef ve yegâne amacı İLHAK' tır. Atatürk'ün Türk milletine vasiyet ve emanet ettiği yol ise Kıbrıs'ın ilhakıdır. Lâkin zamanla bu "YA TAKSİM YA ÖLÜM" e dönüşmüş; Şu anda dış politikada zaafiyetle malul ve AB'ye medyun yönetim ise bunu dahi telâffuz etmekten aciz hale gelmiştir.

Ama, asla tarih yalan söylemez. Burada bir kısım önemli ve bilinmesi gerekli tarihi gerçekleri tekrar değerli dikkatlerinize arz ediyorum. Lütfen bakınız:

"MİLLİ DAVA KIBRIS, TARİHİ OLAYLAR VE GERÇEKLER

Kıbrıs, Büyük ATATÜRK' ün "Güneş Dil" teorisinde belirtildiği üzere; Evveli Türk-ahiri Türk ve 1878'e kadar 300 sene 8 ay ve 19 gün resmen Türk hakimiyetinde kalan, Anadolu'nun ayrılmaz parçası ve mütemmim cüzü olan bir vatan toprağıdır. Hattâ jeolojik olarak binlerce sene önce İskenderun körfezinden koparak bu günkü yerine kaydığı; Diğer bir efsaneye göre de, bir vakitler Anadolu ve Suriye ile birleşik Atlantis yurdu (kıtası) iken, (gurur ve kibirden ileri gelen) malum felâket sonucu bağlantıların çökerek yere battığı ve 1974 harekatına imkân veren Londra-Zürich ve Garanti antlaşmalarının mimarı ve "Kıbrıs Milli Davasının sahibi" Demokrat Partidir. (Bayar, Menderes, Zorlu) Uluslar arası kabul ve onaya sahip bu anlaşmaların esası, iki toplumlu ve eşit haklara dayalı bir federasyon ve iki kurucu devlet amacı, espri ve yaklaşımına dayalıdır.

Varılan nokta itibarıyla bu anlaşmalar çok büyük bir tarihi başarı olup; Lozan anlaşmasına rağmen Türkiye'ye sürekli bir hak ve hattı hareket imkânı sağlamıştır. Öngörülen amaç ve tam bir kararlılıkla uygulanan strateji gereği, asgariden aynı görüş muhafaza edilerek atide (gelecekte) Yunanistan ve AB yanlısı girişimlerle bu garantörlüğün izalesine kesinlikle izin verilmeyecek ve yürütülen görüşmelerden olumlu sonuç alınamaması halinde "ilhak" politikası devreye sokulabilecekti. Hazırlanan ortam buydu. Aksi takdirde, tarihi hakların hiç birisinden vazgeçilmesi asla ve kesinlikle düşünülmedi.

Düşünülemezdi. Türkiye ile Kıbrıslı Türk kardeşlerimizin lehine olmayan hiçbir anlaşma ve uygulama kabul edilemezdi. Rıza gösterilebilecek nihai çözüm ise; Mevcut topraklardan kesinlikle taviz verilmeksizin "taksim" veya "ilhak" dı. 1960 sonrası hükümetlere tevarüs eden miras budur.

1974 "barış harekâtı" bu ortam ve yasal imkân kullanılarak haklı, doğru ve uluslar arası meşruiyeti varit bir müdahale biçiminde yapıldı. Zamanın ve müteakip dönemlerin aciz ve zavallı hükümetleri yanlış yapmasa idi; Bu gün Kıbrıs'ın tamamı Türkiye'nin olabilir ve yaşanan bunalım ve buhran pekalâ ortadan kalkabilirdi. Fakat, harekâtın yarım bırakılması, istikrarlı ve tutarlı bir politika izlenmemesi, nihayet AB ile yapılan Gümrük Birliği anlaşmasında Kıbrıs konusunda taviz verilmesi "Milli Davayı" baltalamış ve birbirini takip eden ihanetler sayesinde bu günlere kadar gelinmiştir.

Kıbrıs tarihinin efsane isimlerinden Doktor Fazıl Küçük ve Dr. Rauf Denktaş yukarda açıklanan ve Atatürk'ün ortaya koyup Menderes'in hayata geçirdiği politika' nın sadık ve samimi müdafileridir. Doktor Fazıl Küçük neyse ama, bu süreçte tam bir vefa ve fedakârlık örneği veren Dr. Rauf Denktaş çok rencide edilmiş ve Kıbrıs davasına büyük oranda zarar verilmiştir. Bu çok maksatlı, AB güdümlü, milli duygulardan ari ve şuursuz bir politikadır. Özellikle, Annan plânının oylamasında üstlenilen risk, gün alma pahasına tekrar tekrar verilen taviz ve ivazlar, bugün itibarıyla davayı rayından çıkartmış ve içinden çıkılmaz hale getirmiştir. Dahası, Kıbrıs'ın BOP ve BİP projelerinde

odak noktası haline getirilmesi, stratejik önemini kat be kat arttırmış ve her ne pahasına olursa Türkiye' den kopartılması hedeflenmiştir. Türkiye buna asla göz yummamak ve izin vermemek zorundadır. (4)

Bu notu verdikten sonra Ayşe KOCATÜRK' e dönüyoruz. Şöyle devam ediyor:

"Tüm bu hadiseler gerçekleşirken GKRY Dışişleri Bakanı Yorgus Liliakis bir açıklama yapar:

"Kıbrıs Türkleri azınlıktırlar, adada Kıbrıstaki Türk azınlığın siyasi ve ekonomik ambargo altında olduğunu iddia etmeleri anlamsızdır, çünkü bu ambargo 'işgal' sonunda meydana gelmiştir."

Liliakis tüm bu açıklamaları yaparken güneyle birlikte ortak vatan birleşik Kıbrıs diye mücadele yürüten Sayın Kızılyürek neden Padopulos'a ve Kıbrıs Türklerini azınlık görenlere karşı sessiz kalıp, adadaki Türk askerini işgalci olarak göstermeye çalışıyor?

Bugüne kadar gelinen süreçte KKTC hükümetinin konu ile ilgili açıklama yapmaması oldukça üzücü ve düşündürücüdür. "Çav bella Yurdum İşgal Altında" dinletisi eşliğinde Rumlarla ortak kurultay yapan CTP adada Türk askerine bakışını açık ve net bir şekilde açıklaması gerekmektedir.

Kimler neye hizmet etmeye çalışıyorlar?

KKTC'deki Kıbrıs Türk Barış Kuvvetleri Komutanlığına karşı CTP yönetimi ile başlatılan saldırılara insan hakları, empati, demokrasi gibi kavramların arkasına sığınılarak dış unsurlara hizmet etmektedir.

Korgeneral Hayri Kıvrıkoğlu komutanımız bu adaya bastığı günden bugüne değin geçen sürede yapılanlara karşı Kıbrıs Türk halkını asla ezdirmeyeceği, her şekilde güvenliklerini tesis edeceklerini ve KKTC Devletini ilelebet yaşatılması için mücadele vereceklerini belirtmiş ve gereğini de yaptıklarını kanıtlamıştır.

Türk askerine karşı başlatılan gizli ve sinsi saldırılar Lokmacı krizinden öncesine dayanmaktaydı. Bu saldırıya geçenleri en güzel şöyle tanımayarak şunu demekte fayda var;

HEYBESİNİN İKİ GÖZÜ VAR. BİRİ YALAN DOLU ÖTEKİ DE YILAN...

Evet Kıbrıs'taki idarecileri özetle tanımladık.

Yoksa Anavatan'da da bunlardan var mıydı?...

ANAVATAN ABLUKA ALTINDA

Mücahit kardeşimiz Emete'ye, son sözlerine cevaben Anavatan hakkında diyeceğimiz şudur: "Evet, Anavatan da da, orada olduğu gibi gaflet ve dalâlet ve hattâ "KKTC'nin Güney Kıbrıs Rum Yönetimi ile birleşmesini isteyecek ve bunu tahrik ve teşvik edecek kadar hıyanet içinde; Genel kurullarında İstiklâl Marşı yerine Ermeni şarkıları çalacak ve söyleyecek kadar ihanet içinde olanlar

maalesef vardır. Üç günde 10 askerimiz şehit edilmiş ve halâ kuzey Irak'a girilmemiştir.

Fakat, bu tarih boyunca olagelen bir durumdur.Bize göre olağan ve doğaldır.Olacaktır. Esas önemli olan: Aziz ve Necip Türk Milleti'nin "Vatanına, İnsanına, Toprağına, Bayrağına, Hürriyet, Adalet, Cumhuriyet ve İstiklâline 'hakkıyla ve lâyıkıyla' sahip çıkması; Türk inancı ve kültürünü tahkim etmesi; "Önce İnsanım, Sonra Türk ve Müslüman" bilinci içinde insanca bir hayat sürmesidir. Zira, Türk milleti ve İslâm alemine düşmanlık besleyenlerin hiç birisi insanlıktan nasip almamış hırsız, yolsuz ve soysuz yaratıklardır.

Türk Milletinin duası, onların da insan olması istikametindedir. Bunun için Büyük Önder ATATÜRK: "Türk Demek: Türkçe düşünmek, Türkçe Konuşmak ve Türkçe yaşamak' tır. Ne Mutlu Türk'üm Diyene" demiştir. Türkiye; Bütün dünya ve uzay Türklüğünün kalbi, kafası ve beynidir. Bu misyon ayakta kaldıkça ve bu akideyi şuurla yaşayan Türkler durdukça, dahili ve harici bedhahların muvaffak olması düşünülemez.

Kıbrıs konusunda Türk milleti'nin nihai fikri ise: "YA İLHAK YA ÖLÜM" dür biline...

http://www.hri.org/news/cyprus/cna/1997/97-06-02.cna.html
2 http://www.tusiad.us/content/uploaded/cyprus%20forum%20bios-Nov%202-2005.pdf
3 Bilindiği üzere, Bayrak Radyosu, 25 Aralık 1963 tarihinde Rumların ada Türklerini Kıbrıs Cumhuriyeti' nden dışlaması üzerine, Kıbrıs Türkünün sesini dünyaya duyurmak amacıyla mücahitler tarafından küçük bir garajda akülerle yayına başlamıştır. Barış Harekâtı'nın gerçekleştirildiği 1974 yılı sonrasında yeni bir yapılanma içine giren Bayrak Radyosu, 1976 yılında televizyon yayınını da başlatmıştır. 1983'te KKTC'nin kurulması ile birlikte çıkarılan bir yasa ile, özerk bir kurum statüsüne kavuşarak, "Bayrak Radyo Televizyon Kurumu (BRTK)" adını almıştır. BRTK'nın yatırım projelerine Türkiye tarafından önemli mali destek sağlanmaktadır.
4 Mustafa Nevruz SINACI, BELDE Gazetesi, Ankara
5 Haber, Emete Gözügüzelli, (Ayşe Kocatürk) KKTC, Lefkoşa

Atilla ALPAY BORÇ

Ülkeyi yönetenlerin iyi yönetemediği ve Amerika'nın Afganistan'ı vurduğu, iktisadi çöküş ve büyük maddi sıkıntılarının yaşandığı günlerdeydik. Hemen her gün yapılan zamlarla büyük bir sosyal çürüme içine giren halkın durumu da içler acısıydı. Yaşayan sosyal doku ve hala çözülmemiş akrabalık ilişkileri ile insanlar hayatını idame ettirmeye çalıyordu. Kış gelmişti. Herkes gibi bende en sıkıntılı günlerimi yaşıyor, nereye para yetiştireceğimi şaşırıyordum.

Havaların soğuması hastalıkları artırmış, bu da tedavi ve yakacak giderlerini etkilemiş bütçemi de gerçekten perişan etmişti. Ülkede Amerika'nın saldırdığı Müslüman kardeşlerimizin yaşadığı Afganistan'ın para birimi olan Afgani bile abd doları karşısında yükselmiş; Türk Lirası ise değer kaybetmişti. Öyle ki bu kaybediş de hemen her gün hissediliyor döviz yükseliyor ve ona bağlı olan tüketim malzemelerini de etkiliyordu. Oysa garip olan bir başka konu da dünyada petrol fiyatlarının düşmesi Türkiye'de ise her gün ayarlanma bahanesiyle devamlı yükselmesiydi. İşte bu perişan günlerden bir gün evdeki bazı eşyaları satarak kışı atlatma kararı almış işe kıymetli kitaplarımdan başlamıştım. Hepsini itina ile ambalajlamış; alıp sahaflara götürmüştüm. Orada yapılan değer takdiri ile düşündüğümün onda biri kadar bile para verilmemesi, beni sükut-u hayale uğratmıştı. Yine koltuğumun altına alıp sevinerek eve getirmiş fakat yine de parasız kalmıştım. Öyle para edecek bir şeyim de pek yoktu. Ama maddi olarak da ömrümün en sefil günlerini yaşıyordum. Kiram birikmiş, ödenmeyen faturaların faizleri, katlanarak ödenemez hale gelmişti. Karanlıkta, soğukta kalacağım günler yakındı. Nihayet önce elektriğim, sonra gazım, sonra telefonum, sonra da suyum kesildi. Bidonlarla caminin şadırvanından su taşımak kolay değildi, mum ışığında oturmaya da zamanla alışmıştım, küçük tüple de yemeğimi hazırlıyordum. Eski odun sobamı kurup kömürlükteki hırdavatları ve bahçedeki kurumuş ağaçları yakarak bir müddet daha idare ettim. Kul sıkışmayınca Hızır'ın yetişmeyeceğini biliyorsam da yine de çok büyük ızdırap çekiyor; çaresizlik içinde kıvranıyordum. O gün ramazanın ilk günü idi. Evdeki nevaleyi ve cebimdeki son kuruşları sayarak kendime bir iftar sofrası hazırlamak üzereydim ki kapı çalındı:

-Selamualeyküm!

-Ve aleykümselam.

-Hoş geldin, Mehmet, nereden böyle.

-İçeri almayacak mısın? Bu soğukta.

-Tabii buyur gel, çok sevindim..Ee, hoş geldin.

-Hoşbulduk, sen nasılsın?

-Elhamdülillah!

-Nereden böyle?

-Libya'dan, uçaktan indim doğru sana geldim.

-İyi ettin, sağ ol. Ama

-Aması ne?

-Biraz dardayım.

-Niye? Hayırdır inşallah!

-Ülkedeki krizi görmüyor musun?

-Ya evet, duyuyorum ama bu kadar da olduğunu bilmiyordum.

-Evet, maalesef öyle, hiç bir şeye para yetiştiremez olduk. Milletçe çok büyük sefalet çekiyoruz.

-Allah yardımcınız olsun!

-Cümlemizin.

-Bu akşam sana misafirim, akşam oldu, yarın da memlekete hareket edeceğim.

-Başımla beraber, memnun olurum. Çok iyi ettin, yalnız; yalnız..

-Yalnız ne?

-Sana ikram edecek emin ol hiç bir şeyim yok.

-Düşündüğün şeye bak. Hem önce şu emanetini bir al, al da ondan sonra daha da rahat konuşalım.

-Ne emaneti?

-Ben üç yıl önce Libya'ya giderken pasaport çıkarttıracak param bile yoktu. Hatırladın mı? Sonra yol parası bile bulamamıştım!

-Eee

-İşte o günlerde bana para vermiştin hatırlıyor musun?

-Evet, şimdi hatırladım!

-Senin o iyiliğini hiç unutmadım. Önce şu emanetini bir al, yani parayı. Sen o gün bana o parayı vermeseydin ben oraya çalışmaya gidemiyordum.

-Sağ ol, Allah CC razı olsun, ilaç gibi geldi. Tam zamanında yetiştin.

-Başka bir ihtiyacın var mı?

-.....

-Darda ve sıkıntıda olduğun her halinden belli.

-İstemem, sonra ödeyemem.

-Ne kadar lazım?

-Olmaz; alamam.!

-Tamam, borç veriyorum oldu mu?

-O zaman oldu.

-Sana, o zamanlar senin bana verdiğin kadar kredi açıyorum. Sende bana üç yıl sonra geri ödersin tamam mı? Şimdi itiraz etmeden al şu parayı.

Veli KALLI

ILIMLI İSLAM

Kontrolsüz güç ve kirli paranın at koşturduğu yörelerde ahlâktan söz edilir mi?

Eğitim ve kültür seviyesinin düşük olduğu toplumlarda da ister istemez teslimiyet devrinin başladığını kabul etmeliyiz.

15 asır bir harfine dokunulamayan Kur'an-ı Kerim'e dil uzatma cüretinde olanlara bir bakalım. Ilımlı İslam, dinler arası diyalog gibi saptırmaların gerisinde yatan niyetleri ve kişileri ortaya koyalım!

Adamın kapısının önüne devlet kesesinden birer kilo un, makarna koyuverdiniz mi o sizden olacak? Siyaset ne kadar ucuzladı değil mi?
Hani adalet vardı? Hani demokrasi vardı? Hani Müslüman'dınız?
Gerektiği şekilde içinize sindiremediğiniz bu üç mefhum size çok şeyler çektirecek! Ben Hac görevimi yaptım. İbadetlerimin tümünü de eksiksiz yerine getirmeye çalışıyorum. İslam la ilgili bilgileri hiç bir tarikatın, cemaatin güdümüne girmeden küçük yaşlardan itibaren öğrenmeyi sürdürüyorum.

Tarikatlar ve cemaatler bir bütün olma yerine, parça parça olmanın sorumluluklarını taşıyabilecek veya bunların hesabını verecek durumdalar mı? "Bölünmek de hayır vardır" diyenleri ben ALLAH'A havale ediyorum. İşte ortaya atılan ılımlı İslâm, dinler arası diyalog gibi saptırmalar bu gibi boşluklardan sonra türetilmiştir.

Sen önce kendi alt yapını kur!

Önce kendi ailenle, arkadaşlarınla ve komşularınla diyalog kur... Sonra tüm hemşerilerinle dostluk tesis et! Daha sonra da tüm milletini özünle sev. Yani ailenle, arkadaşlarınla, komşularınla, hemşerilerinle ve milletinle kavgalıyken bana sen dinler arası diyalog tan bahsedemezsin! Sen hamken olgunlaş ve kendi kendinle diyalog kur önce!

İslâm'ı yozlaştırmak,

Müslüman'ı da özünden saptırmak isteyenler var

İslâm'ı ılımlı hale getirmek senin işin değil... Sen önce kendin ılımlı ol!

Bozulmayı değil, mükemmelliği yakala! Kendi iradenle hareket et, teslimiyetçilikten kaçın! Başkasının borazanını öttürme! Geçicisin sen... Bencillik ve menfaat biliyorum sana keyif veriyor. Bu sebeple fakirin cebinden aşırdıklarınla haz duyduğunu gizleyemiyorsun... Sırtını şimdilik tapışlayanlar çok! Ama yarın nelerle karşılaşacağını düşünmek aklının ucundan bile geçmiyor!

Şakşakçılarına da çok acıyorum.

Paris, 30.12.2007

Salim SAVCI

TEK DAMAR OLMAK ÜZERİNE

Gelenler, gidenler olduğu için Ankara-Kızılay P.T.T.'sine her gün uğrarım. Rastlantı bu ya, çok beğendiğim memurenin yanında İzmir'li Melahat... hanımefendi ile tanıştım.

Yaptığımız söyleşide; tüm insanların, daha çok bayanların TEK DAMAR OLMAYA ÇALIŞTIKLARINI ekledi. Şöyle söyledi:

"Tek damar olmak Allah vergisidir.

Ye, ye ama asla kilo alma!" dedi. Bu uyarı beynime saplanıp kaldı. İşte yazıverdim.

"Tek damar olmak" isteyenlere sunarım. Soru sormak isterseniz adres veriyorum: Melahat Yılmaz - 2124/1 sokak No: 5
Bayraklı / İzmir

Sağlıkla tek damar olmanızı dilerim.

Hasan Latif SARIYÜCE

TİRAN YOLLARINDA

Elbasan'dan Tiran'a gitmek niyetiyle ayrılıyoruz. Daha kenti çıkar çıkmaz gene dağlara sardık. Yukarıdan bakı Şkubi Nehrinin Elbasan önünde çok geniş çok geniş bir alanı tahrip ettiğini,kumla çakılla doldurulduğunu gördük. Şehrin altında büyük bir demir çelik fabrikası var. Kürüm Demir Çelik Fabrikası. Türkler kurmuş. Türkler işletiyormuş. Fabrika sahibinin Arnavut hükümeti nezdinde büyük itibarı varmış. Biz Tiran'a vardığımızda Arnavutluk Cumhurbaşkanı Türkiye'ye gitmiş bulunuyordu. Türk elçilik maslahatgüzarından öğrendiğimize göre Cumhurbaşkanını taşıyan uçağın Kürüm Demir Çelik Fabrikası sahibi tarafından Türkiye'den getirildiğini öğreniyoruz.

Daracık, bozuk bir yolda ilerlemeye çalışıyoruz. Yunanistan'da rastladığımız trafik kazasında ölenleri anmak için yol kıyısına dikilen haçlı küçük anmalıklara burada da rastladık. Bu kadar virajlı, uçurumlu yolda kaza olmaz mı ? Tiran'a ancak ikindiye doğru ulaşabildik. Otele yerleştik. Dört yıldızlı, dört katlı bir otel. Asansörü yok. Akşam yemekleri oldukça güzeldi. Burada da Elbasan tava yedirmediler bize. Tava yediremediler ama baklava ikram ettiler. Ben tatmadığım için ne mene bir baklava olduğunu anlayamadım. Arkadaşlar beğendiklerini söylediler. İlk gün yemekten sonra biraz dinlenip yaya olarak kenti dolaşmaya çıktık.

Dolaşmaya çıktık ya, karşıdan karşıya geçmek bir mesele. Trafik yoğunluğundan mı geçilemiyor? Hayır. Hiçbir trafik düzeni yok. Sen caddenin ortasına gelmişsin adam hiç aldırmıyor, son sürat üzerine araba sürüyor. Trafik ışıkları yok gibi bir şey. Birkaç yere konulmuş.

Tiran, Elbasan'a göre daha bir kent görünümlü ve oldukça da büyük. Bir milyona yakın insan (ülke nüfusunun üçte biri) yaşıyor. Burada da çarşılar oldukça sönük. Büyük süper marketler yok. Çarşımn en merkezi yerinde bir ünlü Türk kot firmasının adını taşıyan bir mağazaya rastlıyoruz.

Bektaşilik Arnavutluk'ta dipdiri yaşıyor. Dünya Bektaşiliğinin merkezi Arnavutluk'muş. Burada Bektaşilik üzerine her yıl seminerler, açık oturumlar, paneller düzenleniyor.

Türkiye'de bütün adetleri, gelenekleri ve felsefesiyle anlaşılmış değildir. Bektaşilik, Alevilik, İran Şiiliği çorba edilip birbirine karıştırılır. Bektaşilik bir kent tarikat'dır. Alevilikle yakınlığı, her iki topluluğun da on iki İmamın kutsiyetine besledikleri inançtır. Aleviliğin merkezi Hacıbektaş ilçesidir.

Aleviliğin İran Şiiliği ile de bir ilgisi yoktur. Hem de hiç yoktur. Bizim şarap içen, saz çalan, yaşamı daraltan Arap kısıtlamalarına aldırmayan, kadın erkek kol kola semaha kalkan Alevilerimiz, İranlı Mollalarla nasıl karıştırılır? Anlamak mümkün değildir. Aleviler Hacıbektaş'taki dedeler (çelebiler) ailesine bağlıdır. Yavuz Sultan Selim Hacıbektaş'a dedeleri pasifize etmek amacıyla bir Bektaşi babası tayin ermiştir. Hacıbektaş'ta hem dedeler hem de tayin edilmiş babalar, Cumhuriyetin başlangıcına kadar varlıklarını sürdüre gelmişlerdir. Ne var ki Anadolu Alevi çoğunluğu babalara fazla itibar etmemişlerdir.
Üç gündüz, iki gece kaldığımız Tiran'da o kadar arzu etmeme karşın Bektaşi tekkesini, Arnavut Bektaşilerinin giyimlerini kuşamlarını, tarikat adaplarını görmek, geliştirdikleri çağdaş Bektaşi felsefesini anlamak olanağım bulamadık. Camilerde kadınlarla erkekler aynı safta namaz kılıyorlar.

Osmanlı döneminden kalma camilerin bir kısmı ayakta. Ne var ki bakımlı oldukları söylenemez. İskender Bey Meydanı'na yakın büyük bir caminin önünden geçerken kapısının açık olduğunu gördük. Arkadaşlarla başımızı uzatıp baktık. Sayısı on beşi geçmeyen bir cemaat namaza durmuştu. Bunda şaşılacak yada heyecana kapılacak bir yön yoktu. Ama biz cemaat' görür görmez şaşırıp kaldık. Kadınlarla erkekler aynı safta yan yana namaz kılıyorlardı. İbadetleri tamamlayan cemaat ayağa kalkınca, biz de kapı önün den bir kenara çekildik. Camiden çıkanların bir kutuya para attıklarını gördük.

Arnavutluk nüfusunun % 70'i Müslüman. Hristiyan'larına bir bölümü Katolik, bir bölümü Ortodoks. Katolikler kuzeyde, Ortodokslar güney bölgelerinde yaşıyorlar. Her iki gurup da, kendi alanlarında etkililer. Yalnız Müslümanların da, Hıristiyanların da ana dili Arnavutça. Geçmişte, özellikle Osmanlı döneminde din ayrılığı birçok ayaklanmalara, isyanlara neden olmuştur. Elli yıldan fazla süren Marksist yönetim dini duyguları oldukça törpülemiş. Birçok cami ya yıkılmış ya da başka işlerde kullanılmış. Ülke insanlarının iki, hatta üç dinli olmaları, demokrasiye geçilince ayılık kıpırdanmalara neden olmamış. Görülen odur ki milliyetçi bağlılığı din bağlılığının önüne geçmiş. Tiran'a gittiğimizin ertesi günü Türk Büyük Elçiliğini ziyarete gittiğimizde, Ankara'da bulunan elçi adına bizi kabul eden mashhargüzar:
'Türkiye'nin Tiran'da çok büyük bir cami yapmayı planladığını, inşaatın yakında başlayabileceğini açıkladı. Suudi Arabistan bu konuda bizden önce davranmış, camiler, medreseler yaptırmış. Camilerinde, medreselerinde "Türkler din değiştirdi. Müslümanlığı yozlaştırdı. Onların arkasında namaz kılmak küfüdür,"

Diye pek dostane vaazlar veriyorlarmış.

Selma GÜRSEL

PATATES OTURTMASI

5 adet orta boy patates
1 adet büyük boy soğan
250 kuşbaşı et
Bir tatlı kaşığı pul biber
1 yemek kaşığı salça
1 kaşık sıvı veya katı yağ
İstenildiği kadar tuz

Patateslerin kabuğu ince olarak soyulur. Halka halka doğranır ve temiz suya konarak bekletilir patatesler kararmaz ve dirilir.

Yağ tencereye konulur ve soğan ince ince doğranarak ilave edilir. Soğan hafif haşlanınca et ilave edilir, biraz tuz bir yemek ilave edilerek et kavrulur.

Kavrulan etin üzerine suyu süzülen patatesler konur, pul biber biraz daha tuz konularak patatesler hafif haşlanır. Haşlanmış patateslerin üzerine ocakta hazırlanmış kaynar su patateslerin üzeri kapatılacak kadar konulur. Kapak kapatılarak yarım ateşte patatesler pişene kadar kaynatılır.

Sıcak sıcak servis yapılır.

Şükrü GÜLTEPE

NE DEDİM DE NİYE KÜSTÜN SEVDİĞİM

Kaşın gözlerine kurban olduğum
Ne dedim de niye küstün sevdiğim
Ateşinle yanıp yanıp söndüğüm
Kara gözlerine kurban olduğum

Mektubunu beklerim gelmiyor posta
Gözlerim ağlıyor kalbim yasta
Yolların bekliyorum yatıyom hasta
Kara gözlerine kurban olduğum

Gelse de en acı sözler dilime
Ağzımdan çıkmaz birkaç kelime
Nasıl düştün bilmem elin diline
Ne dedim de niye küstün sevdiğim

Şu ayrılık var ya ikinci ölüm
Zaten hasretliğin adıdır zulüm
Her açan çiçeğe denmiyor gülüm
Kömür gözlerine kurban olduğum

Bir sevdalı görsem Mencin olurum
Ben bu aşktan iflah olmaz ölürüm
Seni aradığım yerde bulurum
Kara gözlerine kurban olduğum

Karanlık kabire girince naşın
Toprak olur etin dökülür dişin
Nice türlü cefa görecek başın
Ne dedim de niye küstün sevdiğim

GÜLTEPEYİM sevenleri ayırma
Sevda ateşinde ciğer kavurma
Hazanlı rüzgârda harmana savurma
Ne dedim de niye küstün sevdiğim 04/01/2006

Yaşar KILIÇ

SAHABİLER

Dağıldılar dünyaya gökte yıldızlar gibi.
Şu aldı yer yüzü ışıdı deniz gibi
Ay cemalde Hak nuru oldular aşk sahibi
Dağları aşan kervan, Hakka ulaşan kervan
Önden yürüyenlerle, orda buluşan kervan.
Ne yiğitlerdi onlar gittiler dönmediler
Hatun, mal, mülk, evlada bakıp sevinmediler
Bu geçici zevkleri itti beğenmediler
Dağları aşan kervan, Hakka ulaşan kervan,
Önden yürüyenlerle, orda buluşan kervan.
Muştu name, emanet gittiler yedi iklim
Zaman, mekan dürüldü,yollar düz iniş büklüm
Korku ne can korkusu ;gitti dağ dağ yüreklim
Dağları aşan kervan, Hakka ulaşan kervan,
Önden yürüyenlerle, orda buluşan kervan.
Şahadet şerbetini içmişler yudum yudum.
Ey alnı ak yiğitler size selam okudum!
Gıbta eder YAŞARİ komşu et ey Mağbudum!
Dağları aşan kervan, Hakka ulaşan kervan,
Önden yürüyenlerle, orda buluşan kervan.
28.06.2003

Adile TÜRKMEN

Öyle bir harabeye düştü kü yolum
Ne bir kapısı var, ne penceresi.
Öyle bir üstüme çöktü ki zulüm
Ne efkarı belli, nede stresi

Ağlayan gözlerim artık gülmüyor
Deli gönlüm istediğini bulmuyor,
Hiç kimse derdime derman olmuyor,
Senin beni bırakman oldu bana zulüm.

Nehirden bölünmüş gözlerimin yaşları,
Bağrıma temel kurmuş ayrılığın taşları
Beni terk eti ümit hayal kuşları
Gelecek günlerimi etti bana zulüm.

Öyle bir harabeye düştü kü yolum
Ne bir kapısı var, ne penceresi.
Öyle bir üstüme çöktü ki zulüm
Ne efkarı belli, nede stresi

Ağlayan gözlerim artık gülmüyor
Deli gönlüm istediğini bulmuyor,
Hiç kimse derdime derman olmuyor,
Senin beni bırakman oldu bana zulüm.

Nehirden bölünmüş gözlerimin yaşları,
Bağrıma temel kurmuş ayrılığın taşları
Beni terketi ümit hayal kuşları
Gelecek günlerimi etti bana zulüm.

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!
YAPTIKLARIM YAPACAKLARIMIN GARANTİSİ ALTINDADIR!
Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com
Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edinmiştir.
Gizlilik şartları ve Telif Hakkı © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. M.S.G. ÇORUM
BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 9 SAYI 105 25 Kasım 2007

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT ; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

Mahmut Selim GÜRSEL ÇORUM'DA MISIN
Mahmut Selim GÜRSEL BAZI ŞAİRLERİMİZLE TOPLANTI
Atilla ALPAY TEZİMİZ
Sakin KARAKAŞ KIZILIRMAK HAVZASI BELEDİYELERİ
Mustafa Nevruz SINACI "DEVR-İ SABIK YARATMAK
Mahmut Selim GÜRSEL BİR ASKERLİK ANISI
Hasan Latif SARIYÜCE DENİZ KENTİ DURRES'TE
Selma GÜRSEL FIRINDA PATATESLİ BONFİLE
Güner KAYMAK ÖLÜMÜ UNUTMA
Adile TÜRKMEN ELVEDA DEMEYE GELDİM

Mahmut Selim GÜRSEL

ÇORUM'DA MISIN?

Yazarsanız bilirsiniz, bir şeyler için sizi de arayan olur. Çorum'da da bu yıl pek evden dışarı çıkamadım. Bazı arkadaşlarımız bizi aramışlar, bulamamışlar. Onların bana söylediği bu. Gerçek olma ihtimali yüksek. 2010 Mayıs ı ile bu güne kadar neler yaptığımı soranlar okurlar inşallah.

Mayıs ayında bir ateş düştü "Umre" yapalım diye düşündük. Gittim umre için kayıt oldum. Haziran ayında; Allah C.C. nasip etti eşimle birlikte bir "Umre" yapmak için Çorum'dan ayrıldık.

Diyanet İşleri kanalı ile yaptığımız umre grubumuzun başkanlığını yapan hoca efendinin bu vazifeye ilk gitmesinden dolayı biraz ağır aksak oldu.
Hani Nasrettin hoca bir gün vaaz vermek için kürsüye çıkar cemaate sorar:

-Ey cemaat ne diyeceğimi biliyor musunuz? Cemaat hep bir ağızdan:

-Bilmiyoruz hoca derler. Nasrettin Hoca Kürsüden inerken:

-Öğrenin de gelin o zaman der. Ertesi gün Nasrettin Hoca yine kürsüye çıkar ve aynı soruyu sorar:

-Ey cemaat ne diyeceğimi biliyor musunuz? Cemaat kendi aralarında kararlaştırmıştır yarısı başka yarısı başka cevap verecektir:

-Yarısı biliyoruz yarısı da bilmiyoruz diye cevap verirler. Hoca bakar cemaat hazırlıklı. Kürsüde şöyle bir toparlanır ve cevap verir.

- Bilenler bilmeyenlere söylesin der.

Bizim 2010 7. grup umre de bu pozisyonda oldu desem yalan olmaz. Zaten yazılırken Müftülük görevlisine sormuştum:

-Hocamız Mekke ve Medine'ye ilk defa mı gidecek? Memur arkadaş:

-Hacı ağabey niçin soruyorsun? Diyince.

-1995 te Hac görevimizi yaptıran hoca arkadaşta ilk defa gidiyordu. Ona şöyle yapalım deyince malım Hoca bildiğini okur derler hesabı bildiğini yapmıştı. Hoca ve Hacca gidenler grup olarak epey zorluk çekmişlerdi. Demiştim.

Zaten organizasyon için başlangıçta bize mahsus vurdumduymazlık ve işi ciddiye alınmamıştı. Benim okuduğum ve öğrendiğim kadar Diyanet İşleri Umre ve Hacca gidenler. İçin üç günlük mecburi katılmaları gereken seminerler vermesi gerekli idi. Bilgilerimizi tazeleyelim diye her üç günde de seminerlere gittim. Konuşmacıyı beklerken bir ekran ve bir dvd oynatıcı camiye kurulmuştu. Burada Hac organizasyonu ile ilgili bilgiler verilmekte idi. Birkaç dinleyici kendi

aralarında Arafat'a da mı çıkacağız, kurban mı keseceğiz diye konuşuyorlardı. Çünkü bu adaylar buraya ilk defa gidiyorlardı. Bilmemeleri normal idi; organizasyonun amacı da bilgi vermekti.

Acaba Diyanet İşlerinin Umre için yaptırdıkları ayrı bir dvd çekimi yaptırıp Müftülüklere dağıtılmamış mıydı, yoksa adam Hac dvd yeter mi diye düşünülmüştü?

Birkaç kişi birikince bir görevli geldi biraz bilgi verdi .Ben grubumuzun kaç kişi olduğunu ve grup hocasının umreye gidip gitmediğini sordum müftülükten öğrenmemi söylediler.

Ertesi gün yine birkaç kişi Hac dvd sini izledik görevli 40 dakika kadar gecikti toplananların birkaçı da gitti. Bir iki çocuk, bir hacı ve birde ben kaldık. Konuşmacıyı dinledik. Konuşmacı eksiklik gördüğünüzü bize bildirin bizde yukarıya bildiririz diye de tembihte bulundu.

Zaman geldi ve "Umre" için yola koyulma vakti gelmişti. Terminal'e gittik, otobüsümüzü bulduk. Otobüsümüz biraz gecikmeli de olsa hareket etti. Otobüsün çaldığı hangi mezhep'e, hangi görüşü belli olmayan TÜRKÜ formatında ilahi dinleyerek Ankara Havaalanına vardık. İhramlarımızı giydik.

Hocamız otobüste bana:

-Hacı ağabey ben 20 senelik imamım! Mekke ve Medine'ye gitmedim fakat oraya on kere gidenden fazla bilgi sahibiyim demesi de Müftülük görevlilerini benim söylediklerimi bildirmeleri şüphesini aklıma getirdi. Bende:

-Bilgine diyeceğim yok!. Bilgi ile uçak kullanmazsın, bilgi ile ameliyat yapamazsın, bilgi ile yazamazsın. Bu gibi işlem ve görevlerde kâğıt üzerinde, bilgisayar üzerinde yapılması, tatbikatının esas mekânda yapılmamasından dolayı yanlışlıklara sebep olur. Bence senin gibi ilk defa göreve giden arkadaşları bir önceki kafile ile tecrübe kazanman için görevli göndermeleri, neyin nasıl olduğunu görerek yapman ve sana emanet edilen kişilere de layık görevlerini yaptırman gerekir. Dedim.

Yukarıda konusu geçen müftülük görevlisi arkadaş yememiş içmemiş hoca arkadaşımıza bu konuşmayı aktarmıştı. Benim de korktuğum başımıza gelmişti.

Korkum eşim ve kendim için değildi giden Çorum gurubu içindi. Grupta oraya ilk defa giden umreciler vardı. Korkum onlar içindi.

Havaalanında 2 saate yakın bekledik. Bir kargaşalık ve bir telaş ile uçağa bulduğumuz yere oturduk.

Uçakta kim nereye bulursa oturdu.

Sayın görevliler!

Bu uçaklarda yer numaraları yok mu?

Biletlere her ilin umrecileri yan yana gelecek şekilde topluca oturacakları bir düzenleme sağlanamaz mı?

Ben bu sistem ve düzende bu gibi ufak ayrıntıları göz ardı eden koskoca Diyanet İşlerini savsaklamakla suçlasam yanlış mı yapmış olurum?

Çorum gurubu darmadağın olduğuna göre diğer illerin grupları da darmadağın oturdu. Nasıl olsa çay içme molası vermek için bir yerde uçağın durma ihtimali yok düşüncesi ile Cidde Havaalanına indik. Mekke'ye gitmek için her ile ayrı otobüs tutulmuştu. Arap şoförün ille de bahşiş diye tutturması üzerine hoca efendi bizlerden TL olarak da olsa biraz para verdi. Ben merak ediyorum: Bu görev ile giden yetkili kişilere böyle durumlarda harcaması için biraz harcırah verilmiyor mu?

Hava alanına inince kimin nereye gideceği belli olmadın herkes etrafa dağıldı. Ben bagajımı alıp havaalanını çıkış kapısına yöneldim.

Uçakta umreciler belirlenmiş koltuklarda otursa ve topluca uçaktan inip gümrükte topluca geçip, topluca bagajlarını almaları ve otobüslerine topluca gitmelerine yardımı olur. Görevli hoca da oradan oraya koşuşturmaktan yorulmamış olmaz mı?

Orada otobüsler dizilmişti. Otobüslerde her ilin ismi yazıyordu. Kapıları kapalı olduğundan eşimle bir bankta oturarak Çorum kafilesini bekledik. Kafile geldi hocamız sayım yaptı tamamdık ve otobüse bindik. Otobüsümüz yine yukarıda bahsi geçen ilahiyi dinleye dinleye kalacağımız otele geldik. Hocamız bir saat sonra aşağıya inin otobüsle Tavaf yapmaya gideceğiz dedi. Bir saat sonra indim birkaç umreci vardı. Grubu sordum bilmiyoruz dediler. Hanımla ben kendimiz umremizi yaptık ve geldik.

Otelimiz çok güzel ve temizdi. Çorum'dan tanıdıklarımıza ve otobüste tanıştıklarımıza sordum umrenizi hocamız yaptırdı mı dedim.

-Hayır; hocayı bulamadık kendimiz yaptık. Dediler. İki gün sonra bir konuşmada hocamız tavaf ve sayı Ankara Müftüsü başka bir hoca ve kendisi olmak üzere kimsenin gelmediğini bu üçünün birlikte yaptıklarını söyledi. Bende:

- Evet hocam doğru yapmamışsınız. Buraya ilk gelenler ne yaptılar acaba diyince de:

- Ben şimdi soruyorum ve tavaf yaptırıyorum diye cevap verdi. Allah kabul etsin. Ne deyelim ceremesini ve sorgusunu bu organizasyonu yapanlar elbette bir yerde verirler. Acaba ihramdan çıkan umrecilerin say yapıp yapmadıkları ve umrelerini düzgün yapabildiklerini hüsnü zan edere bilir miyiz?

Acaba bu şekilde görev yaptıran kişi görevini tam yapmış mı oluyor. Vicdanı rahat mı? Sorumluluğunu sonrada telafi etme çabaları umrecinin ihramını çıkarttıktan sonra yaptığı tavaf umre tavafı olur mu?

Mekke Otelimizde hiç hiçbir sıkıntı çekmedik desem doğrudur. Yemekler eşimle bana göre çok güzeldi. (Eşimin sitesinde yemekleri yayınlanır ve dergilerimizde de güncel yeleklerini yayınlarım bu sanal dergilerimiz)

Mahmut Selim GÜRSEL

BAZI ŞAİRLERİMİZLE TOPLANTI

Geçen hafta içinde arkadaşlarla toplanarak yaptıklarımızı, yapacaklarımı ve şiir içinde geçen birkaç saati ebedileştirdik.

Şair arkadaşlardan bazılar şiirlerini verdi ve dergilerimizde şiirlerini yayınlamak için söz verdim. Allah C.C. erdirirse arkadaşların şiirlerini sanal olarak yayınladığım Çorumlu 2000 Dergisi olan bu dergide Sarı Çiğdem Şiir Defteri'nde ve Aylık Şiir Antoloji Dergisi'nde yayınlayacağım.

Şayet sizde yazıyorsanız, çiziyor ve fotoğraf çekiyorsanız sitelerimizde bulunan "SİZDE YAZIYORSANIZ" linklerini tıklayarak inceleyiniz ve sizlerde katılınız.

Mustafa GÖRKEM

TEZİMİZ

Tezimiz, Çorum'un "nev'i Şahsına münhasır" veya "özgün" niteliklerini, etnoğrafyasını, folklorünü bir kere daha tebarüz ettirmek; bunun Anadolu Medeniyeti içeresindeki yerini ve ehemmiyetini ortaya koymak amacını taşımaktadır.

Öteden beri Antik Hitit Medeniyetinin gölgesinde kalarak son yıllarda artan turizm potansiyelinden de böylelikle istifade edememiş; öte yandan saf, duru ve yerel kültür değerlerini de daima içinde barındırmış olan Çorum'u bir kere tanımak ve tanıtmak arzusundayız.

Takdir edilmelidir ki bir bölgenin tüm yönleriyle araştırılması, tarih içindeki rolünün ortaya konması ve varsa onu diğerlerinden ayıran özelliklerin anlatılması pek kolay bir iş değildir. Yıllara ve ciltlere sığmayacak zengin bir kültürü tevarüs etmiş olan Anadolu'yu sadece kültürel olarak ele almak bile çok geniş ve kapsamlı araştırmalar ile olağanüstü çabalar gerektirecektir. Yurdumuzda etnografya ,dil ve edebiyat, sosyal adet ve ananeler ,halk oyunları ve folklor, antropoloji, el sanatları, yaşayan adet ve gelenekler ile ve hatta

Anadolu mimarlık ve sanat Tarihi üzerinde yeterli çalışmaların yapıldığı; arşivlerin gereğince incelendiği, mevcutların envanterinin çıkarıldığı, tasnife alındığı kanaatinde değiliz. Hatta ülkemizin tanıtımı ve turizm politikası bile Ege ve Akdeniz'deki iklim ve doğa güzelliklerimiz ile bizden önceki uygarlıkların antik medeniyetlerine odaklanmış bir şekilde seyretmeye devam etmektedir. Bütün bunların tabii bir sonucu olarak İç Anadolu Müslüman Türk Medeniyeti daima gölgede kalmış; yeterince aydınlatılamamış, anlatılamamış, öğretilememiş hatta anlaşılamamış bulunmaktadır.

Antik Hitit medeniyeti üzerinde yeteri kadar çalışma yapılmıştır kanaatindeyiz. Belki kazılar ve yeni eserlerin ve yerleşim birimleri ile arkeolojik buluntuların ele geçirilmesi uzun yıllar alabilir. Hatta yurdumuzdaki müzelerin hemen pek çoğu antik çağlara ait malzeme ile dolu olmasına rağmen Anadolu'muz dünyanın en büyük canlı ve hala yaşayan bir açık hava müzesi olarak fark edilmeyi beklemektedir.

Çorum' un ve Anadolu'nun yeni sahibi Müslüman Türkler' dir ve bu uğrunda kan dökerek ve büyük bir bedel ödeyerek sahip olduğumuz bir nimet ve aynı zamanda da anavatanımız ve yurdumuzdur. Bunu yeterince anlamak,

tanımak ve tanıtmak, yeryüzü kültürleri arasındaki layık olduğu şanlı yerine ve "asrın idrakine" oturtmak borcumuz olmalıdır.

Böylece iddiamız odur ki:

Çorum ve havalisinde tevarüs eden bu iç Anadolu medeniyeti;

Ülkemizdeki diğer bölgelere kıyasla çok daha saf ve bakir etnoğrafya unsurları ile Orta asyadaki anavatanımızdan gelen özgün ve nev'i şahsına münhasır değerleri ihtiva etmektedir.

Bu köklerin üzerinde taşıdıkları hususiyetler yeni yurdumuzun havası suyu ve toprağı ile yoğrularak şekillenmiş ve hem vatanımızın hem de dünyanın en doğru ve güzel uygarlığını ortaya çıkarmıştır..

Ülkemizin diğer köşe ve bucaklarının kültür ve medeniyet adına tescili ve çıkış noktası hatta batıya uzanması hep Orta ve İç Anadolu eliyle olmuştur.

Bu gün ki mesahamızın dört katı kadar büyük Devlet-i Ali Osmani medeniyetinin kalbi, acıları ve özü hep burada kalmış; onun devamı olan devlet yeniden burada kurulmuş; yeni Türk ve İslam Medeniyeti; modern Türkiye Cumhuriyeti olarak burada şekillenmiştir.

İslam'ın potasında eriyen nice kabile, millet veya insan toplululuklarının kültür cevherleri bizden önceki antik çağların kalıntılarıyla ve mirasıyla hem hal olmuş ve ortaya bu gün ki özgün "Anadolu Medeniyeti" çıkmıştır. Işte bu medeniyet içesiris de Çorum saflığını daima korumuş Orta Asya cevherlerini ve asil doğrularını daima muhafaza etmiştir. Bunun sebebleri şunlardır:

Orta asya oğuz boylarının doğrudan gelip yerleştiği son vatandır.1071 de kapıları açılan ve 1096 da son haçlı seferinden sonra artık ebediyyen bizim olan ve dünya durdukça da bizim olacak olan "Ana Vatanımız" olmasıdır Büyük göç yolları ve ticari güzergâhlar üzerinde olmayıp sefer yolları üzerindeki askeri bir menzil de değildir.

Ezici bir düşman hâkimiyetinde uzun zaman kalmamıştır.

Bünyesinde gayrımüslüm unsurları fazla ve uzun zaman barındırmamıştır. (Bu unsurlar şehrin kültür, adet ve gelenekleri üzerinde hiç etkili olamamışlar; sadece ticaret, sanat ve zanaatla uğraşmışlardır.) Yakınında veya sınırlarında kültür etkileşimine gireceği farklı bir millet veya başka bir devlet yoktur. Lisanını, ibadetini ,yaşantısını yasaklayacak bir dış tehdit almamıştır. Büyük göçler ve istilalarla demografik yapısı değişmemiştir.

Cumhuriyetin ilanından sonra da bu içe kapanık ve ketum halini sürdürmüştür.

Yeni devletin başkentine bu kadar yakın olması nerede ise hiç bir avantaj sağlamamıştır.21.yüzyılda havaalanı ve demiryolu yoktur.Ana karayolları bile hala tek şeritir. Devletin yegane yatırımı seksen yıldır iki fabrikadan ibarettir.(Şeker ve Çimento Fabrikası).

Okuma yazma oranı ülkemizin en yüksek seviyede olan ilidir. Cumhuriyetten once en uzun askerlik yapanların(iskilip 9-14 yıl) ve en çok gidip de dönmeyenlerinin olduğu bir kahramanlar ve yiğitler şehirdir.

Osmanlı'nın ve yeni cumhuriyetin bir sürgün yeridir. Isyancıların mesken tuttuğu ama aynı zamanda Milli mücadelenin kilit isimlerinin de yetiştiği bir fakir beldedir.

Dünyaya asırlar boyu açılan tek kapısı Samsun vilayetidir.Bütün ihtiyaçlarını oradan karşılamıştır.

Bugün ise görünüşte büyük metropollerin herhangi bir semtinden farkı olmayan; en çok ortaklıklı şirketlerin bulunduğu,kendi yağı ile kavrulmaya çalışan, kendini sevenleri kendine aşık eden; Evliya Çelebi' nin dediği gibi "Güzelleri Bol Çelebileri Çok "bir Anadolu vilayetidir.

Bizde bu tezimizde tarihi Çevre birimleri olan Tarihi Çorum evleri ile onlardaki yaşamı, mimari özellikleri ile anlatacak, kısmen, dil ve lisan üzerinde duracak birazda bir folklor değeri olan Yemek antropolojisinden bahsedeceğiz.

İl geneli ile bazı ilçelerde otuz yıldır sürdürdüğümüz tarihi çevre araştırmalarımızın neticelerini ortaya koyacak; onlarda fark ettiğimiz ve nev'i şahsına münhasır özellikleri,doğruları ve hatta güzellikleri dile getireceğiz. Bütün bu tesbitlerimizin sonucunda da büyük Anadolu uygarlığının yeniden ortaya konulması, tebarüz ettirilmesi,anlaşılması,gelecek kuşaklara zengin bir kültür mirası olarak devredilmesi,anlatılması ve sevdirilmesi hatta sahip çıkılması için gereken çareleri önereceğiz.

Saygılarımızla…

Sakin KARAKAŞ

KIZILIRMAK HAVZASI BELEDİYELERİ

Geçtiğimiz yaz aylarında Kızılırmak havzası belediyelerinin güç birliği yapması gerektiği yönünde bir yazıyı kaleme aldım. Bu konudaki ısrarımı ve görüşlerimi yineliyorum. Kızılırmak havzası belediyeleri mutlaka güç birliği yapmalıdır. Daha da önemlisi Kızılırmak havzası belediyeler birliği kurulmalıdır. Bu bir ihtiyaçtır ve zorunluluktur. Çünkü; Çorum ilinin en bereketli ve verimli toprakları Kızılırmak havzasında bulunmaktadır. Adından da anlaşılacağı üzere Kızılırmak havzasında su vardır. Söz konusu bölgenin rakımı düşük olup ilimizin diğer bölgelerine göre geçiş iklimi özelliği göstermektedir. Kısmen de olsa bölgedeki bitki örtüsü farklıdır.

Bu açıklamalardan sonra dilerseniz Kızılırmak havzası kavramını tanımlamaya çalışalım. İlçe ve belde olmak üzere Kızılırmak havzası olarak tanımlanan bölgede 10 yerleşim yeri yani belediye bulunmaktadır. Bunlar nüfus yoğunluğuna göre Osmancık, Kargı, Dodurga, Oğuzlar ve Laçin ilçeleri ile birlikte Narlı, Başpınar, Çamlıca, Hacıhamza ve Alpagut beldeleridir. Hatta bu havza içerisinde Amasya'nın Hamamözü ilçesi de değerlendirilebilir. Bölgenin nüfus potansiyeli de önem arz etmekte ve bölgede yaklaşık 120 bin insan yaşamaktadır. Ülkemizin pirinç ihtiyacının yaklaşık % 25 i bu havzadan karşılanmaktadır. Bölge insanının çoğunluğu geçimini tarım faaliyetlerinden sağlamaktadır. Bölgede sanayi, turizm ve yer altı zenginlikleri açısından potansiyel mevcut olup değerlendirilmesi ve bu bağlamda bölge belediyelerinin güç birliği yapması gerekmektedir.

Sözlerimizi toparlamak gerekirse "Kızılırmak Havzası Belediyeler Birliği" mutlaka kurulmalıdır. Osmancık konumu ve yukarıda bahsedilen potansiyelin genişliği ve nüfus yoğunluğu açısından bu belediyelerin merkezi durumundadır. Ayrıca söz konusu belediyelerin ekonomik imkanları göz önüne alınırsa Osmancık belediyesi hizmet ettiği nüfus açısından da geniş imkanlara sahiptir. Yani Osmancık belediyesinin burada bir ağabey ve bir lider belediye konumunda olduğu bilinen bir gerçektir. Bölgedeki diğer belediyeler güçlerini Osmancık belediyesi ile birleştirmelidir. Kızılırmak havzası belediyeler birliği mutlaka kurulmalı ve bölge adına geniş kapsamlı projeler üretilmelidir. Güçler birleşince söz hakkı 3-5 bin kişi için değil doğal olarak 120 bin kişi için olacak ve birlikten kuvvet doğacaktır.

Böylece bölgenin pirinci daha iyi değerlenecek, doğal gaz vb. çağdaş hizmetlerin bölgeye gelmesi ivme kazanacaktır.

Kızılırmak havzası belediyeler birliğinin kurulabilmesi için öncelikle yukarıda bahsi geçen belediyelerin bir araya gelmesi ve gerekli şartlarını ve ihtiyaçlarını ortaya koymaları gerekmektedir.

Tabii ki söz konusu oluşumun öncelikle bütün belediyelerin ortak olarak dinleyebileceği bir lider etrafında toplanmaları gerektiği kanaatindeyim. Söz konusu oluşuma önderlik edecek kişinin yine bölgeyi ve bölge sorunlarını iyi tanıyan biri olması gerektiğini düşünüyorum.

Yukarıda da açıkladığım gerekçelere göre Kızılırmak havzasındaki belediyelerin mutlaka bir birlikteliğe ihtiyacı vardır. Bu oluşum en kısa zamanda gerçekleştirilmeli, bölge sorunları birlikte değerlendirilmelidir. Kızılırmak

Havzası Belediyeler birliği bir an önce kurulmalıdır.

Böylece yaklaşık on belediye arasındaki zamanla var olduğu öne sürülen birlikte hareket konusuna mutlaka resmiyet kazandırılmalıdır.

Mustafa Nevruz SINACI

DEVR-İ SABIK YARATMAK

DEVLET: Kelime, kavram ve anlam (manâ ve muhteva) olarak devlet, "Siyasi, idari ve merkezi bir teşkilâta sahip, belirli ve müseccel sınırlarla muhkem ve mukayyet, toprakları üzerinde hakim, halkıyla hür, müstakil, özgür ve hükümran, (tam bağımsız) ülke; Üzerindeki insan topluluğunu, mutlak bir adâlet, hukuk, eşitlik ve hakkaniyetle yöneten, doğrusal yönde hareket eden, milletin işlerini tam bir dürüstlükle yürüten, insan haklarına sahip ve hukuka saygılı meşru bir hükümetle 'milli hakimiyet' tesis etmiş bulunan ulusal bir kurumdur.

Esas olarak devlette kanunlar Anayasa' ya, Anayasalar ise insana ve insan tabiatına (doğuştan var olan insan haklarına) aykırı olamaz. Devlet insan için vardır. İnsanlar, halk, millet, yani yurttaşlar tarafından "Namuslu, dürüst, katılımcı, saydam-şeffaf, ilkeli, onurlu, sorumlu, hak-hukuk ve bilumum medeni tasarruflarda mutlak eşitlik esasına dayalı", özellikle demokrasi ve demokrasinin mutlak mütemmimi (ayrılmaz parçası olan) Cumhuriyetle yönetilmek zorunda ve durumundadır.

Bilinen ve belli olan tarihte ilk kez bu ideolojik tanım ve siyaset felsefesi günümüzden 2500 yıl önce Plâton (Eflâtun) tarafından vâzedilmiş; Bu rejim ve siyaset felsefesinin en ileri ve çağdaş-modern versiyonu ise, Atatürk ilke ve inkılâpları bağlamında "İnsan odaklı" doğru, demokratik 'İnsani Boyut ve Bilgi Toplumunun ideal rejimi' "Türk İnkılâbı" (Atatürk'ün kendi deyişi ile) "KEMALİZM" olarak biçimlenmiş devlet-rejim budur.

Günümüzde, orijinal ve objektif bir rejim olan bu yönetim biçimini örnek alan veya uygulayan, (dünyada) gerçek devlet sayısı iki elin parmakları kadar azdır. Yakın ve uzak tarihte ise, ağırlıklı olarak Türk ve İslâm devletleri ile 20.500.000 km2'de yaklaşık 600 yılı mücavir süre ile "huzur iklimi" olarak adâletle hüküm süren Osmanlı örneği ile 1923-1938 dönemi Türkiye Cumhuriyeti gösterilir.

Şu anda ülkemizde de Kemalizm maalesef 'gizlenen rejim' durumunda olup,

1961’ den itibaren terk edilmiştir. Ancak, AB Komisyonunca onaylanan Ortlander raporunda yer aldığı veçhile batı, Türkiye’nin kesinlikle Atatürk’ü unutmasını istemektedir. Zira, kapitalist ve emperyalist küresel sermaye, önünde en büyük tehlike olarak “Kemalizm” i görmektedir.

Bu talep ve yaşanan gerçek yönünde biz yine de konuyu irdelemeyi sürdürelim:

Devletler, halk tarafından tesis ve idame ettirilen hükümetler eliyle yönetilir.

Hükümetlerin mutlak şartı meşruiyettir. Hüküm ve hikmet meşruiyetle mümkündür.

Meşru Hükümet : Gücünü sadece ve yalnızca halktan alan ve halka dayanan, kuvvet, kudret ve hakimiyet-hükümranlık hakkını “halkla birlikte-halk için kullanan”, halkın emrinde ve hizmetinde olan ve bu (hüküm ve hikmet) hakkını; Ulusal ve evrensel hukukun kabul görmüş ilke, norm, standart ve kriterleri muvacehesinde; İlmi değer, manevi mukaddes, milli mefküre, temel inanç, adet, örf, yerleşik töre, birikim ve gelenekleri doğrultusunda kullanan; Halkın gücü, kudreti, irade ve adâlet ahlâkı “doğrudan milletçe onaylanmış” müşterek hak, hukuk ve menfaatleri tavizsiz-ivazsız bir “kamu ahlâkı dairesinde” yönetme erkidir.

Bu, Türk milleti ve TC devleti bağlamında bir “Kuvâ-i Milliye” veya “Çanakkale” rûhu, nizamı; Yani, halk iktidarı anlamına gelir. Halk iktidarı ‘hak iktidarı’ demektir. Diğer bir anlamda, kamu yönetiminde ‘kamu onayı ve kamu vicdanı’ esastır. Türk milletinin kamu vicdanı: Mustafa Kemal ATATÜRK, O’ nun ilkeleri ve Türk İnkılâbıdır.

Türk İnkılâbı ‘Cumhuriyet Fazilettir” ilkesine dayalıdır. Mutlak dürüstlüğü esas alır.

Yani; Türk devleti (orijinal Fransızca da ‘bon-sens’ denilen) haklıların güçlülüğü, hak, adalet ve hukukun mutlak hakimiyeti; her türlü ayırma, kayırma, farklılık, üstünlük, imtiyaz ve kanunsuz koruma dışında ‘tam eşitliği’ öngörür. Bilimin, milli birikimin ve insani bilincin gereği olan ‘doğrusal yönde temlik ve tasarrufu”, “En hakiki mürşit ilimdir” ilkesini esas alır.

Türk milleti ve TC devleti, vahşi kapitalizm ve küresel emperyalizme karşıdır.

Türkiye, hür, müstakil, hakim ve kendi hukuku ile kaim medeni bir dünya devletidir.

Türkiye Cumhuriyeti; Binlerce yıllık devlet geleneğinin gereği; Namuslu bir devlettir.

DEVLETİN NAMUSU: Yukarda açıklanan usul, esas ve münhasıran "Türk İnkılâbı" çerçevesinde 'Türk Devleti' "CUMHURİYET FAZİLETTİR" ilkesi bağlamında kuruludur. "Fazilet" Türk ve dünya lügatlarında; "Doğruluk, dürüstlük, değer, meziyet, iyilik, ilim, irfan ve iman itibarı ile yüksek, adalet ve ahlâk-edep sahibi, hürmet ve muhabbete lâyık, saygınlık" anlamına gelir. Tek kelime ile fazilet: Kişisel ve kurumsal bazda namuslu, dürüst ve demokrat olmaktır. Gerçek anlamda namuslu, dürüst ve demokrat olmayanın devlette işi yoktur.

Bu tanımları, günümüzde yaşanan 'derin' kavram kargaşasını açıklamak için yaptım.

ASIL MESELE NEDİR: 83 yıllık cumhuriyet tarihini "Hakiki devlet ve namuslu hükümetler" bağlamında büyüteç altına koyduğumuzda ortaya çıkan profil şudur: 1923-1938 dönemi: Tam bir yokluk, yoksulluk ve kıtlıktan; Taban ve tavan arasında makul bir denge korunarak, el ve gönül birliği ve "millet olma" bilinci içinde kalkınma ve gelişme yolunda büyük mesafe alınmış; Kurucu önderi, bütün ayni ve nakdi mal varlığını milletine ve milletin kurumlarına bağışlamış, bütün dünyanın saygı duyduğu "kederde ve kıvançta bir" yüksek bir medeniyet bu dönemde yaşanmıştır. Atatürk dönemi, tertemiz ve pırıl pırıl bir dönemdir.

1938-1950: Karşı devrim adına, her şeyin yerle bir, Türk inkılâbınınsa ter-yüz edildiği, ilk yolsuzluk ve suistimallerin uç verdiği, demokrasinin yerini despotluğun aldığı kıtlık ve kâbusların hortladığı karanlık ve kara bir dönem. Kayıp yıllar...

1950-1960 : Türk inkılâbının düştüğü yerden ayağa kalktığı, Atatürk programlarının tekrar, özenle yürürlüğe konduğu, milletçe kalkınma-gelişme, devletçe yükselme ve 'muasır medeniyet seviyesine ulaşma" seferberliğinin başladığı ve ülkenin karanlıktan aydınlığa çıkarılarak birinci sınıf bir dünya devleti noktasına yükseldiği, taşındığı harika yıllar.

DİKKAT : 14 Mayıs 1950 seçimlerinde 'beyaz ihtilâl' olarak tarihe geçen ve büyük bir halk hareketi ve kuvâ-i milliye ruhuyla "demokrasi zaferi" kazanan parti, halk partisi tarafından "devr-i sabık" yaratmama konusunda uyarılmış, aksi taktirde askeri darbe ile tehdit edilmiş olmakla; DP, demokrasiye geçiş evresi nedeniyle bu şartı kabule mecbur kalmıştır.

DARBE : 27 Mayıs 1960'da, başta halk partililer ile Cumhuriyet, Demokrasi, Atatürk, Adalet, ahlâk ve milli değerler düşmanı, hukuk özürlü dahili ve harici bedhahların iştirak ve işbirliği sonucu yapılan darbe, 10 yıldır yaşanan "asr-ı saadet" dönemini sonlandırdı. Bir değil binlerce "DEVR-İ SABIK" yaratma ihtirası uğruna kurulan 'adalet ve hukukun yüz karası, utancı' güdümlü

mahkemelerde binlerce masum insan, memur, müsdahdem, genel müdür, genel kurmay başkanı, bakan, başbakan ve cumhurbaşkanı alçakça sorgulandı ve yargılandı. Nâhak yere üç masum ve müsemma lider hunharca asıldı. Ancak, örtülü ödenek dahil devletin ve hükümetin bütün hesapları tertemiz çıktı... Devr-i Sabık yaratamadılar. Çünkü devlet bu dönemde Atatürk'ün yolunda ve izinde yürümüştü.

Atatürkçülük, yani 'Kemalizm' ile yalan-talan ve yolsuzluk birleşmezdi. Oysa, müsebbipler 1950'de devri sabık yaratılmamasını şart koşmuşlardı. Çünkü 1938-1950 döneminde devleti yönetenler, reddi miras etmişlerdi. Ortam pisti.

NEREDEN NEREYE: Emekli Jandarma Kurmay Albay ve dönemin Jandarma Genel Komutanlığı Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanı; Namus ve fazilet timsali büyük insan, gerçek bir Türk Askeri, Kuvva-i Milliyeci Aziz ERGEN' in "Kirli Ellerin İttifakı" isimli kitabı yayınlandığı gün bana geldi. Türünün nadir örneklerinden olan bu kitabı; Yukarda irdelediğim siyaset bilimini (Türk inkılâbını) baz alıp, "1960-2006" döneminde olup bitenleri düşünerek büyük bir dikkat ve itina ile satır satır okudum. Başlangıçta vaki açıklama ve tanımlar doğrultusunda mukayeseli bir şekilde inceledim, değerlendirdim.

Evet, demek artık, 'yeni bir beyaz sayfa daha' açmanın değil; 'iyice kirlenen' son 40 yılın hesabını sormak zamanı gelmişti
Bahusus toplantıda, Aziz Albayın son derece ağır başlı, temkinli ve (emekli de olsa) temsil ettiği camia ve emekli olduğu kurumun onur ve erdemini düşünerek verdiği cevaplar ile Talât ŞALK' ın açıklamalarını 'bu amaçla' not aldım. Akabinde aldığım önemli notlar ve kitabı bir kenara koyarak, ertesi günden itibaren Internet, radyolar, yazılı-görsel medya ve televizyonlarda yer alan haber ve programları dikkatle izlemeye başladım.

Acaba, Türkiye'yi sarsacak nitelikteki bu açıklamaların yansıması ne olacaktı ?

Halkın tutumu, hükümetin tavrı, başta insan hakları örgütleri olmak üzere, sivil toplum kuruluşlarının ve genelde kamuoyunun tepkileri konusunda ciddi beklentilerim vardı.

Sanki bütün medya harekete geçecek, aziz ve necip Türk halkı ayağa kalkacak, STK' lar hepten teyakkuz durumuna geçecek, başta Sayın Cumhurbaşkanı, Devlet Denetleme Kurulu, Başbakan, Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu, Bakanlar ve Bakanlık Teftiş Kurulları derhal işe el koyacak; Dönem itibarıyla kayıp, kaçak, gasp, hırsızlık ve yolsuzlukla hortumlanmış, kitapta açıklanan 'millete ait' 500 milyar doların peşine düşerek; 'DEVLETİN NAMUSUNU" kurtaracaklardı.

Zira, dönemin hayali ihracat komisyonu başkanı ve Aksaray milletvekili, Manisa eski milletvekili; o gün için vizyondaki "Kurtlar Vadisi" dizisinin yapımcıları, konuyla ilgili başkaca kitaplar yazan yazarlar, dönem içinde konuyla ilgili dizileri yayınlayan gazeteler ve gazeteciler sayesinde (Aziz Albay kadar olmasa bile) yine de 'harekete geçmeye yetecek kadar' pislik, kirlilik, hırsızlık, yolsuzluk, yozlaşma, erime ve çürüme ortaya çıkmıştı. Üstüne üstlük bir de, 'dokunulmazlara' ait dosyalar vardı.

Böylece tüyü bitmemiş yetimin hakkı söke söke geri alınacak, Aziz Türk milletinin alçakça çalınan geleceği kurtarılacak, suçlular yakalanacak, adil mahkemelerde yargılanacak ve kamu vicdanı rahatlatılacaktı. Bu son derece olağan, doğal, masum ve yasal bir beklenti idi. Zira, devlet ve hükümetler bunun için vardı. Hiç olmazsa beyaz enerji dahil, aysbergin dışarıda kalan, görünen bölümü aydınlandı. Kirli eller, kara vicdanlar ve irin dolu yüreklerin sırrı ayândı artık. Devlet varsa (ki, vardır) şimdi harekete geçmeliydi. Zira;

Aziz Ergen'in kitabı, izah ve itirafları bir bakıma rüşvetin, hırsızlığın, hortumculuğun ve devleti kullanarak milleti soymanın aleni belgesi idi. Üstüne üstlük bu güne kadar benzer konularda yayınlanan hatırat, belge, bilgi, kitap ve itirafları da tamamlıyordu. Hazır, Anayasa mahkemesi, yerel mahkemeler ve Cumhuriyet Savcıları da konu üstünde idi. Bir tarafta aleni dolandırıcılıktan yakalanan bakan, diğer tarafta sahtecilik, görevi kötüye kullanma, rüşvet, iltimas, suistimal, nüfuz ticareti gibi yüz kızartıcı suçlarla yargılanan eski bakan ve vekiller; Diğer tarafta, aynı suçlara ilâveten bölücülük, teröre destek, yardım-yataklık ve dahi vatana ihanete kadar varan iddialarla suçlanan, ancak insan onuru, adalet ahlâkı, demokrasi, Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırı bir biçimde dokunulmazlık zırhı ile korunan 'milletvekilleri' vardı.

Hattâ, buna rağmen yalan-talan, soygun ve vurgun bütün şiddeti ile devam etmekte idi.

Üstüne üstlük, şimdilerde Türkiye'yi soyanlar ve hortumlayanlar kervanına İMF, AB kurumları, Dünya Bankası ve ülkemizin "Milli İktisat"sınırlarını yok eden "Gümrük Birliği" çeteleri bile vardı. Ülkemizde mafyalar cirit atıyor, organize çıkar örgütleri "Medya-Mafya-Politika" şeytan üçgeninde, rahatça hareket ediyor ve diledikleri gibi faaliyet gösteriyordu.

Evet, devlet, hükümet ve halk bütün kurum ve kuruluşları ile harekete geçmeliydi.

Şimdi tam zamanı idi. Artık, 'hiçbir şey eskisi gibi olmamak' zorundaydı.

AMA HAYRET : Alenen suçlanan ve marifetleri deşifre edilen kesimlerden çıt yok. En küçük bir ret, tekzip veya itiraz bahis konusu değil.

Mütareke medyası popülizm peşinde. Tutturmuş bir ‘Amerikalı albay nasıl soyuldu’ konusu speküle edip duruyor. Milliyetçi, sağcı ve muhafazakâr yayın organları da, sanki söz birliği etmişçesine “Çuvalın intikamını alan albay” teranesine sarılmakta. Ortada tam bir sağırlar ve körler diyalogu ‘pandomima’ var.

Tedbir olarak sadece, devletten ve halktan alenen çalınan 300 milyar dolarlık miktarı mücavir olaylar ve saiklerine ilişkin bölüm nedeniyle, “KURTLAR VADİSİ” dizisi kapatıldı.

SUÇ VE CEZA : Öteden beri ve günümüzde yurttaşlarımız mahalle marketlerinden, ülke bakanlarına kadar ulaşan yolsuzluklardan bıkmış, yılmış ve usanmıştır. Sokaklarda gasp, devlette irtikap ve yolsuzluk vardır. Suç patlamıştır. Suçlu rahattır. Yargı, Hukuk, Adalet ve ceza kurumu dumura uğramıştır. Mâşeri vicdanı ATATÜRK olan millet rahatsızdır. Durum kriz boyutunu aşmış, ümitsizlik, güven bunalımı ve buhrana dönüşmeye başlamıştır.

Oysa, gelecekle ilgili umut ve inanç yaratmak, her türlü yolsuzluğa karşı toplumsal refleks oluşturmak ve doğal stabilizatörleri tekrar hayata geçirmek gerekir. Bu meyanda, Aziz Albay tarafından açıklanan dehşet verici olaylar; Zati şehadetle taraf olunan, vakıaların kamu tarafından sorgulanması, müsebbiplerin yargılanması ve cezalandırılması şarttır. Bunun yanı sıra, 1960’dan günümüze ‘devlet erki kullanılmak ve kuruluşlar istismar edilmek” suretiyle, siyaset kurumları ve siyasi partiler de alet edilerek yapılan ve boyutları dönem itibarıyla 500 milyar dolarlara varan dehşet verici devasa soygun, vurgun, yalan ve talan anatomisi ‘keyifle ve korkusuzca’ menfur icraatını sürdürememelidir. Bu soyguna “DUR” demek zamanıdır.

Suç ve suçlu ‘cürüm’ cenneti haline getirilen ülkede namuslu insanlar güvende değil. Suçlular küstah ve acımasız. Masumlar ve mazlumlar korumasız. Yeni TCK ve AB sayesinde suçlulara avukat verilmekte, mağdurlar ise daha da mağdur ve perişan. 1923-1938 ilâ 1950-60 dönemi devlet anlayışı unutulmuş, herkes Atatürkçü, fakat, Atatürkçülük, Kemalizm ve Türk inkılâbından eser yok. Bu ne iki yüzlülük, mürailik ve münâfıklıktır ki; Milliyetçiler, sağcılar, solcular, dinciler dahil bütün kesimlerden hırsız, yolsuz ve hortumcu çıkabilmekte. Adama (vatandaşa) sorarlar !

Hani ilkelere ne oldu. Hani binlerce yıllık tertemiz Türk medeniyeti !

Bize pırıl pırıl, tertemiz ve berrak bir Cumhuriyet emanet eden Atatürk’e ihanet niye ?

Cemiyetin temeli adâlet ahlâkıdır. Ancak, adaleti kaim olan kanun hukukidir.

Türk inkılâbının amacı kanun devleti değil; Hukuk devletidir. Hukuk devletinde suç cezasız kalmaz. Ceza, suça mümasil (denk) olmak zorundadır. Ne eksik, ne fazla.

Evet, İnsan elbette özgür bir varlıktır. Lâkin bu, suç işleme özgürlüğünü kapsamaz.

Kanun ve kuralları belirleme hakkı, 'güçlülerin' değil, haklı-doğru ve dürüstlerindir.

Demokrasilerde hırsız, yolsuz, hortumcu, yıkıcı ve bölücü unsurlara; Cezalarını çekip ıslah olmadan "halk içinde" serbestçe dolaşma hakkı tanınamaz. Hukuk devletinde 'suç işlemek' herkes için yasaktır. Mutlak kaide budur.

DEVRİ SABIK YARATMAK GEREK : Şimdi tam zamanıdır.

Millet, meri hükümet, 'durumdan vazife çıkartarak' Anayasa Mahkemesi veya yüksek yargı önce cürmün milâdı olan 27 Mayıs'ın hesabını sormalıdır. Bununla birlikte o mâkus günden itibaren bu güne değin yapılan bütün haksızlık, hırsızlık, gasp, irtikap ve yolsuzluğun hesabı muhakeme edilmeli; Ülkemiz, istiklâl ve istikbalimiz aleyhine işleyen AB süreci behemahal durdurulmalı, Gümrük Birliğinden derhal çıkılmalı, devlet "namuslu-dürüst ve demokrat" Atatürk'çü-Kemalist Cumhuriyet konumuna tekrar çekilerek; 46 yıllık kâbusun kara vicdanlı, kirli el'li ve kansızlar (damarlarında asil kan akmayan) hain, dönme, devşirme, ateist, pagan ve Türklüğünü kaybetmiş insanlık düşmanları sorgulanıp, yargılanarak 'devr-i sabıkları" yaratılmalıdır.

Temiz devlet ve temiz toplum için bu şarttır. Türkiye'nin kendi kendisi ile yüzleşme ve yönetenlerin halkla hesaplaşması zamanı gelmiştir. Yarın çok geç olabilir.

DEVLETİN MALI DENİZ :

Bu söylemin doğrusu, haksızlıktan, rüşvet, hırsızlık ve yolsuzluktan bıkmış-bunalmış, bu alt varlıklara karşı illet ve nefretle muzdarip halkımın, kinayeten söylediği bir söz olup; DOĞRUSU şöyledir: "Devletin Malı Deniz, Hırsızlık, Haksızlık ve Yolsuzluk Yapan Domuzdur." Bu manâ ve muhtevada "Domuzlar" devr-i sabıklar olsa gerek.

Mahmut Selim GÜRSEL

BİR ASKERLİK ANISI

Merhabalar!

Bundan seneler önce Alayı Talimgâhında Çavuşluk kurusundayım. Bir çavuşumuz vardı Adanalı. Tek ve büyük bir kusuru vardı Hâşâ Dine ve kitaba söverdi. Çavuş adayları olarak benim gibi düşünen 20 kişi idik. Talimgâhın bitimi için "Karaların Memedi" hazırlıyoruz. Kış bir yandan üşütüyor, birde Kıbrıs Çıkartması yapılacak bütün Alay boşaldı sadece Talimgâh kaldı. Moraller yüksel yalnız o çavuş kafamızı bozuyor. Övünmek gibi olmasın birinci olmazsam bile ilk üçteyim. En son hafta artık o yirmi arkadaş Adanalı çavuşa o kadar bozulduk ki Talimgâh Bölüğü Yüzbaşısına Adanalı çavuşu şikâyet etmeye karar verdik. Toplandık önde ben kapısına vardık arkadaşların sesleri geldiğinden arkama bakmadım bile gel sesini duyunca içeri girdim.

- Yüzbaşı ne var Onbaşı? Dedi. İrkildim. Arkama baktım. Kimsecik yok. Beni bir kahkaha aldı ki sormayın. Katıla katıla gülüyorum. Yüzbaşı tecrübeli. Yerinden kalktı kapıyı kapattı. Bana:

-Masasının önündeki sandalyeye oturmamı söyledi. Oturdum. Gülme krizim gitti. Yüzbaşıya dönerek:

-Komutanım özür dilerim. Arkama bakınca "Nasrettin Hocanın" bir hikâyesi aklıma geldi. Ona güldüm Sonra da kendimi tutamadım. Dedim. Yüzbaşı:

-Hangi hikâyesi? Dedi. Bende:

-Hani efendim "Fil" hikâyesi var ya. Timur'a bütün köy şikâyete giderler. Çadıra girince Nasrettin Hoca bakar arkasından gelenler yok olmuşlar. O hikâye deyince: Yüzbaşı gülümser ve sorar:

-Ne şikâyetiniz vardı Onbaşı? Diye sorunca. Ben de:

-Komutanım! Biz talimgâhı bitirmek üzereyiz. Adanalı falan çavuşumuz devamlı dinimize ve kitabımıza sövüyor. Biz asker ocağına Vatanımızı, Namusumuzu, Dinimizi korumak için geldik. Benim gibi düşünen on dokuz arkadaşım vardı. Birlikte şikâyete gelmiştik. Arkamda hiç birisi kalmamış. Dedim. Yüzbaşı:

-Tamam! Evladım anladım. Çıkabilirsin dedi. Çıktım. Biraz sonra arkadaşlar etrafımı sardı. Sordular cevap vermedim.

Karaların Memedi bir geceliğine hazırlamıştık 4 gece Alayda oynadık Tebrikler aldık. Övgüler düzdüler. Dördüncü gün piyesten sonra Çavuşluk diplomaları dağıtıldı. İlk üçte ismimin okunmasını bekledim. Çıkmadı. 132 sırada adım okundu. Şikâyet etmemin cevabı verilmişti. Büyük Millet Meclisine döndüğümde bölük komutanımız odasına çağırdı. Bana:

-Evladım! Alayı Komutanı senin için özel bir not yollamış. Dinlemeni isterim dedi:

-"Bölüğünüzün onbaşısı not bakımında ikinci olmasına karşı, arkadaşlarının oyununa gelerek yalnız bırakılmıştır. O yüzden onbaşınıza diploması en son tarafımdan verilmiştir.

Hasan Latif SARIYÜCE

DENİZ KENTİ DURRES'TE

Tiran'da ikinci gün otobüsle Adriyatik kıyısındaki Durres'e gittik. Tiran ile Durres arası 50 km kadar. Durres, Osmanlı tarihinde adı sıkça geçen Dinç limanından başkası değil. Güzel bir kent İzmir'de işlenilen hata bunda da işlenilmiş. Deniz kıyısını on, on iki katlı apartmanlarla kapatmışlar. O apartmanlara ulaşıp kıyıya varmayınca deniz görünmüyor. Burada yaşayan çok sayıda Müslüman var. Eski camiler duruyor. Gerçi Enver Hoca döneminde 200 cami ve 100 mescit yıkılmış ama Müslüman bir ülkede tüm camileri ortadan kaldıramamışlar. Tıpkı kiliseleri kaldıramadıkları gibi. Bir Türk grubu buraya bir cami yaptırmış. Kıyıya yakın. Üç katlı bina, kıbbesi üzeri kiremitle kapatılmış. Anadolu kasaba1arında binlerce benzerini gördüğümüz plansız, belki de mimar eli değmeden yapılmış, estetik hiçbir çekiciliği olmayan bir yapı. Dıştan bakılınca camiye benzer bir durumu yok. Orta katı cami. Cami bölümüne genişçe bir iç balkon eklenmiş. Bu kısımda kadınlar namaz kılıyor muş. Türkiye'den gelme imamla konuştum. Genç bir adam. Alt katın Kuran kursu olduğunu söyledi. Ama derse başlamak üzere cami önünde toplanan öğrenciler 18-20-25 yaşında kocaman delikanlılar. Aralarında daha yaşlıları da var. Buranın aslında bir medrese oluğu anlaşılıyor. Araplar da burada bir cami yapmışlar, bir de medrese açmışlar. İmam "Bizim onlarla bir ilgimiz yok," diyor. Anlaşılan Arap din görevlileri burada da dini sorunlarla uğraşacak yerde "Türk lerin dinsizliği (!)" ile uğraşıyorlar.

Durres sakin, küçük bir kent Güzel bir sayfiye yeri. Ama sokaklarında bizden başka Turist yoktu.

Kıyıya yakın bir kalenin kalın kulesi üstündeki cafe de denizi seyrederek kahve içtik. Kaleden bakılınca kentin kuzeyinde bir tepe üstünde güzel bir köşk görülüyor. 1945 yılında ülkeyi terk eden Kral Zagu'nun sarayı imiş. Kral Zagu Arnavutluk'tan ayrılınca ilk durak Istanbul'a gelmişti. O gü nün gazetelerinde ve magazin dergilerinde kraldan fazla çok şık giyinmiş kraliçe ve prenseslerin fotoğrafları ilgi çekmişti. Kral Zagu birkaç gün İstanbul'da kalmış, sonra Mısır'a gitmişti, bir daha adı sanı anılmaz olmuştu.

Durres ve çevresindc Akdeniz ılıman iklimi görülüyor. Bu iklimin belli başlı iki bitkisi zeytin ile narenciyedir. Seyrek de olsa zeytin ağaçlan, üzüm bağlan gördük de narenciye bahçeleri pek gözümüze çarpmadı.

Durres'te bir büfede çocuk kitapları satıldığını gördüm. Sağ kolu omzundan kopmuş bir genç adam büfeyi işletiyordu. Kitaplara baktım. Aslından fotokopi yoluyla çoğalnimış. Korsan baskı demeye dilim varmıyor, çok berbat bir baskı. Gene de üç kitapçık alıyorum. Çünkü resimleri oldukça güzel. Hem de bir Arnavut ressam yapmış bunları. Adamın avcına bıraktığım kiğıt paraları kafi gelmiyor. Uzanıyor, yeniden çıkardığını paradan da bir miktar alıyor. Oradan ayrılıp da kitapların üzerindeki fiyatlara bakınca kolsuz satıcının alması gerekenden iki kar fazla para aldığını görüyorum.
Öğle üzeri gene Tiran'a döndük. Türk Büyük Elçiliğini ziyaret randevumuz vardı. Doğruca oraya gittik.

Daha önce de değindiğimiz gibi büyük elçi Arnavutluk cumhurbaşkanı ile Türkiye'ye gitmiş. Büyük elçiye vekalet eden maslahatgüzar sayın A. Metin Durmuş, kafilemizi kabul etti. Bize çay ve kuru pasta ikram etti. Elçi vekiliyle bir yarım saat görüştük. Bilgili, kültürlü, güler yüzlü genç bir diplomat. Ona Arnavutluk'la ilgili bazı sorular yönelttim. Sorularımı büyük bir incelikle cevapladı. Sorduğum soruları, aldığım cevapları kısaca buraya aktarıyorum:
"Sosyalizmden sonra tarım toprakları nasıl özelleştirildi? Elbasan'a gelirken yol boyunca bir iki dönümlük parsellere bölünmüş çokça tarlalar gördüm."
"Sosyalizm döneminde bütün topraklar kamulaştırılmıştı. Demokrasiye dönülünce topraklar yurttaşlar arasında eşit olarak bölüştürülmüş. O dönemde burada bulunmadığım için neler olup bittiğini, bu işin nasıl yürütüldüğünü ayrıntılarıyla bilmiyorum. Şimdi çok sayıda parçalanmış küçük topraklar devletin en büyük sorunlarından birisi. Halk bir iki dönüm toprağın içine kapanıp tarım yapmayı tercih etmemiş. Bu yüzden ekilebilir verimli topraklar boş duruyor. Şu anda Arnavutluk'ta beslenme ve açlık sorunu var. Dışarıdan tarım alanında iş yapacak yatırımcılar bekliyorlar."

"Yabancı yatırımcıların Arnavutluk'a ilgisi ne durumdadır?"

"Henüz geniş çapta bir yatırım akışı yok. En çok Türkiye ile İtalyanlar ilgileniyorlar. Gelen dış sermayenin % 60'ı Türk sermayesi. Arnavutluk'un en büyük demir çelik fabrikasını Türkler kurdu (Kurum Demir Çelik Fabrikası). Arnavutluk'ta on tane Türkçe öğretim yapan Gülistan ve Sema vakıflarının açtığı özel okullar var. Ülkenin ikinci büyük bankası Türkiye'den gelme eski Kent Bank. Türkiye Tiran'a büyük bir cami yaptıracak. Araplar da bir cami projesi teklif ettiler ya, onlarınki kabul edilmedi.

"Şu anda Arnavutluk ekonomisi ve Türkiye ile ticareti ne durumdadır?"

"Arnavutluk'un nüfusu 3 100 000 civarında. Ortalama milli gelir adam başına 1200 dolar. Türkiye, ticarette 80 milyon dolarla üçüncü sırada yer alıyor. Birinci sırada İtalyanlar var. Yunanlılar da ticareti artırmak, yatırım yapmak için çalışıyorlar."

"Milli gelirleri bu kadar düşük olan bu ülkede sokaklarda Mersedes arabasından geçilmiyor? Bu bir çelişki değil ini?"

“Haklısınız? Arnavutluk’ta çok sayıda Mersedes marka otomobil var. Geçen yıl buraya Mersedes Fabrikaları genel müdürü geldi. “Dünyada en çok Mersedes marka araba Albanya’da,” dedi.

“Geliri kıt bir ülkenin insanları bu pahalı arabaları nasıl alabiliyorlar?”

“Mersedes arabalarının çok büyük bir bölümü çalınmış arabalar. Ama Mersedes hırsızlığı yalnızca Arnavutların işi değil. Almanlarla ve öbür Avrupa ülkeleri insanlarıyla anlaşma yoluyla düzenlenmiş bir eylem. Alman, Mersedesini bir Arnavut’a oldukça elverişli bir fiyata satıyor. Onun Almanya’dan çıkarak Arnavutluk’a dönmesini bekliyor. Arabasının Arnavutluk’a geçtiğini anlayınca polise çalındığını bildiriyor. Sigortadan yeni bir araba alıyor.”
“Çalıntı durumuna düşen arabayı Arnavutluk yöneticileri nasıl tescil ediyorlar? Bu sorumuza sayın maslahatgüzar kısa ve oldukça diplomatça bir karşılık verdi: “Sosyalizme karşı ayaklamanın ardından doğan karışıklıkta olmuş bu işler.”
Biz maslahatgüzarla konuşurken kafilemizde bulunan ve Arnavutça bilen İzmir Milletvekili sayın Dr. Ramazan Toprak, telaşlandı. Adeta feveran etti. “Bunlar da nereden çıktı? Bunları yazacak mısınız?” Kitap araştırma yapılarak yazılır,” dedi.

“Sayın milletvekilim,” dedim, “ben elli yıldır yazan bir insanım. Neyin, nerede, nasıl yazılacağını bildiğimi sanıyorum”
Sayın Toprak, bir gün sonra otobüste gönlümü aldı ama gene “Şu Mersedes işini yazmasanız iyi olur,” dedi. Ne gördüm, ne işittiysem onu yazdım. İnşallah çok nazik, çok hatırşinas bir insan olan, yalnız seçmenlerinden değil, hekim olarak çalıştığı yerlerde de büyük bir sevgi ile insanları kendisine bağlamış bulunan Toprak’ı üzmemişimdir.

Mersedes öyküsü yalnız Arnavutların öyküsü değil. Kosova’da da, Makedonya’da da - Arnavutluk’ta olduğu gibi fazla olmasa da- Mersedesler gördük. Bunlar da Almanların sigorta soygunculuğu oyunuyla buralara getirilmiş.

Elçi vekiline ve görevlilerine teşekkür ederek elçilikten ayrıldık. Dış avluya çıktığımızda elçilikte görevli Arnavut asıllı genç:

“Şu an kriz yaşasa da Türkiye güçlü bir devlet. Irak Savaşı’na asker göndermedi ama Irak’a giden 35 bin Arnavut askerinin silahları, elbiseleri, arabaları Türkiye’den gitti,” dedi.
Genç adam bunları söyledikten sonra göğsünü gerdi. Sözlerini şöyle bitirdi:

“Türk ordusu dünyanın en güçlü ordusudur,”
Elçilikten dönüşte bir süre gene dolaştık. Gece gezdiğimiz yerleri gündüz gezerken bir şey dikkatimi çekti. Tiran’da çok sayıda turizm bürosu var. Bunların ne içinde ne de önlerinde hiçbir kalabalık yoktu. Bürolarda sayıları fazlaolmayan görevliler oturup duruyorlar.

Sokaklarda da turiste benzer insanlara rastlamadık. Kaldığımız otelde de bizden başka kalanlar yoktu.

Maslahatgüzardan öğrendiğimize göre Arnavutluk'la yıl da bir milyon kadar turist gelmekte imiş. Arnavutluk aslında turizm için eşsiz fırsatları olan bir ülke. Doğa var. Deniz var. Geniş alanları kaplayan dağlar, yaylalar var. Özellikle yemek turizmi büyük atılımlar yaratabilir. Yaylalarda doğal koşullarda yetiştirecekleri hayvanların etinden yapılan yemekler boğazlarına düşkün Almanlar, Fransızlar ve öbürlerini buraya çekebilir.

Arnavutluk aynı zamanda Avrupa'nın göbeğinde bir Akdeniz ülkesi. Bağcılık, şarapçılık geliştirile bilir. Macaristan uygun olmayan ikliminde yetiştirdiği yenilemeyecek kalitedeki üzümlerden ürettiği şarapları, Türkler den öğrendiği gulaş (kul aşı) ile nerdeyse İspanya kadar turist çeken bir ülke.

Arnavutluk bir Akdeniz ülkesi. Her ne kadar ılıman iklim etkisini daracık bir kıyı bölgesinde gösteriyorsa da buralarda üzüm, narenciye, zeytin gibi ürünler yetiştiriliyor. Kıyı kenti Durres'te güel şaraplar üretildiğini söylediler. Buradan aldığım küçük bir şişe votkanın Türkiye'ye dönünce Rus votkalarından aşağı kalmadığını gördüm.

Arnavutluk kalkınmasında turizm öncü olabilir. Ne var ki şimdiki durumda biraz zor görünüyor. Yeterli yol yok bir kere. Oteller yok. Alt yapı hiç yok.

Selma GÜRSEL

FIRINDA PATATESLİ BONFİLE

1 kilo bonfile 1 santim kalınlığında kestilecek
4 adet orta boy patates
1 fincan zeytinyağı
Kekik
Tuz

Kasaptan alınacak bir kilo bonfile bir santim kalınlığında kestirilerek dövülmeden alınır.

Patatesler kızartmalık şeklinde ya da kangal olarak doğranır. Fırın tepsisi yarım fincan zeytinyağı ile yağlanarak doğranan patatesler tepsi serilir üzerine hafif bir tuz serpilir.

Kasaptan alınan bonfile; tepsiye birer parça olarak patatesin üzerine konulur. Bonfilenin üzerine geri kalan yarız fincan zeytinyağı ekilerek istenildiği kadar tuzlanır ve kekik ekilir. Normal fırın ateşinde biraz pişen bonfile sulanır. sulanan bonfile suyu çekene kadar pişirilir.

Fırından çıkarılan bonfilenin yanına salatalık turşusu, domates ve soğan ince olarak doğranır tabak süslenir, tabağa konulur.
Sıcak sıcak servis yapılır.

Güner KAYMAK

ÖLÜMÜ UNUTMA

Ölümü unutma getir aklına
Bu gün varız yarin yokuz arkadaş
Aldanıpta kanma dünya malına
Bu gün varız yarin yokuz arkadaş
İnsan oglu en degerli varlıktır
Birlikte yaşamak güzeldir haktır
Bir gönülü kırmak bina yıkmaktır
Bu gün varız yarin yokuz arkadaş
Nefsine uymayan düşmez yanlışa
Binbir bela gelir akılsız başa
Kötü söz söylemem kimseye haşa
Bu gün varız yarin yokuz arkadaş
Gururla kibirle ne işimiz var
Hangi padişaha dünya oldu yár
Kardeşçe paylaşmak elbetteki kár
Bu gün varız yarin yokuz arkadaş
Arzu edilmeli kemale ermek
Kolaymıdır öyle gönüle girmek
Bence en güzeli sevmek sevilmek
Bu gün varız yarin yokuz arkadaş
Tatlı dile güler yüze doyulmaz
Yoksulun fakirin hakkı çalınmaz
Ben insanım diyen canlıya kıymaz
Bu gün varız yarin yokuz arkadaş
Son bulsun savaşlar sömürü bitsin

Güllerin dalında bülbüller ötsün
Sürgünde olanlar yurduna dönsün
Bu gün varız yarin yokuz arkadaş
İnsanlık onuru galip gelmeli
Zalimin zulmüne gögüs germeli
Kadını erkegi eşit olmalı
Bu gün varız yarin yokuz arkadaş
Garez ile nefret zayıflık bence
Manasız gurur cana işkence
Insan utanır yüz yüze gelince
Bu gün varız yarin yokuz arkadaş
Ozan Güner der sakin olalım
İlime irfana kafa yoralım
Ardımızda bir çok eser koyalım
Bu gün varız yarin yokuz arkadaş

Adile TÜRKMEN

ELVEDA DEMEYE GELDİM

Bir arar, bir sorardı insan giderken,
Söyle beni unutturan mı var.
Hakkımdı öğrenmek, her şey biterken,
Sanma ki sevdiğim ben sana geldim.

Şimdi yıllar sonra gelirken sana,
Korkma ellerim boş vedadan yana,
Nasıl göz koyarım mutluluğuna.
Yalnız elveda demeye geldim.

Bana dön diye dil dökmeye değil,
Önünde durup diz çökmeye değil.
Ümit çiçekleri ekmeye değil,
Sadece elveda demeye geldim.

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

YAPTIKLARIM YAPACAKLARIMIN GARANTİSİ ALTINDADIR!

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edinmiştir.

Gizlilik şartları ve Telif Hakkı © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. M.S.G. ÇORUM

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 9 SAYI 106 25 Aralık 2007

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

Mahmut Selim GÜRSEL ÜÇ DİNİ BAYRAM KURBAN BAYRAMI HANUKAH VE YENİ YIL
Sakin KARAKAŞ TÜRK BAYRAĞI BİRA KUTULARI ÜZERİNDE VE AYAKLAR ALTINDA
Ali EMİROĞLU AKIL FİKİR VE İYİ NİYET
İsmet ÇENESİZ GÜZEL KONUŞMAK, GÜZEL YAZMAK
Salim SAVCI ÇOCUK KALBİ
Mustafa Nevruz SINACI GO HOME AMERİKA, HINAUS AB
Selma GÜRSEL TAVUK
Güner KAYMAK GÜLERYÜZLÜ SEVGİLİM
Şükrüye BEZGİN AŞKIN HAKİKİ YOLU
Paşa ÇETEN GÜL DUDAKLARIN KALDI

Mahmut Selim GÜRSEL

ÜÇ DİNİ BAYRAM KURBAN BAYRAMI HANUKAH VE YENİ YIL

Kurban.

Bütün semavi dinler ve semavi olmayan dinlerde dini vecibelerden birisi. Şu an kaldırılmış diğer semavi dinler de "Kurban" bulunduğunu hepimiz bilmekteyiz.

Kurban; aslında bir cana kıymaktan daha çok; o kıydığı canın maliyetine kıyabilme olarak düşünmek gerekmektedir. Belirli bir geçerli alım satım gerecini kullanarak, aldığınız canlıyı belli bir amaç için yok etmek dememiz daha doğru olur. Düşünebiliyor musunuz; bir miktarı değeri öldürüp yok etmektesiniz. Yani o aldığınız canın maddi yönünü kendi nefsinize ağır gelen malı kaybetme korkusunu görerek ve isteyerek yapma aracı.

Dinim olan Müslümanlık ta da "kurban" vecibesi Allah'ı Telalanın bize yolladığı kitabımız Kur'an-ı Kerim dede bazı ayetlerde buyuruyor:

"Bismillâhirrahmânirrahîm

6:118. Allah'ın âyetlerine inanıyorsanız, üzerine O'nun adı anılarak kesilenlerden yeyin.

6:119. Üzerine Allah'ın adı anılıp kesilenden yememenize sebep ne? Oysa Allah, çaresiz yemek zorunda kaldığınız dışında, haram kıldığı şeyleri size açıklamıştır. Doğrusu birçokları bilgisizce kendi kötü arzularına uyarak saptırıyorlar. Muhakkak ki Rabbin haddi aşanları çok iyi bilir.

6:121. Üzerine Allah'ın adı anılmadan kesilen hayvanlardan yemeyin. Kuşkusuz bu büyük günahtır. Gerçekten şeytanlar dostlarına, sizinle mücadele etmeleri için telkinde bulunurlar. Eğer onlara uyarsanız şüphesiz siz de Allah'a ortak koşanlar olursunuz.

22:28. Ta ki kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günler de Allah'ın ismini ansanlar . Artık ondan hem kendiniz yeyin,hem de yoksula, fakire yedirin.

22:34. Biz, her ümmete -(Kurban kesmeye uygun) hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine Allah'ın adını ansınlar diye- kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlâhınız, bir tek İlah'tır. Öyle ise, O'na teslim olun. (Ey Muhammed!) O ihlâslı ve mütevazi insanları müjdele!

22:36. Biz, büyük baş hayvanları da sizin için Allah'ın (dininin) işaretlerinden (kurban) kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Şu halde onlar, ayakları üzerine dururken üzerlerine Allah'ın ismini anınız (ve kurban ediniz). Yan üstü yere

düştüklerinde ise, artık (canı çıktığında) onlardan hem kendiniz yeyin, hem de ihtiyacını gizleyen-gizlemeyen fakirlere yedirin. İşte bu hayvanları biz, şükredesiniz diye sizin istifadenize verdik.
5:27. Onlara, Adem'in iki oğlunun haberini gerçek olarak anlat: Hani birer kurban takdim etmişlerdi de birisinden kabul edilmiş, diğerinden ise kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen kardeş, kıskançlık yüzünden), "Andolsun seni öldüreceğim" dedi. Diğeri de "Allah ancak takvâ sahiplerinden kabul eder" dedi (ve ekledi)"
108:2. Şimdi sen Rabbine kulluk et ve kurban kes."

NOEL: Belli bir takvim yılı içerisinde senenin belli bir diliminde 365 günün sonucu olan bir gün.

Bu günü Allah C.C. Müslümanlıkla yürürlükten kaldırmış olduğu Hıristiyanlık ve Musevilik Dininde Kasım ve aralık Aylarında belirli günlerden olan "Hanukah*" ve "Noel**" kutlamaların da genellikle, İsa'nın doğumunun canlandırıldığı oyunlar sahnelenir.
Noel ağaçları süslenir, ışıklı ev, bahçe, cadde süslemeleri yapılır, hediyeler alınır, tebrik kartları verilir ve Noel arifesinde "Noel Baba"nın gelişi simgesel olarak canlandırılır. Yaygın Noel temaları, iyi niyet, sevecenlik ve ailenin birlikte zaman geçirmesi olarak sıralanabilir.
Bu Hıristiyan adetleri ne yazık ki Müslümanlarca da tatbik edilmeye başlaması kültür ve dini deforme olmasına bağlayabiliriz.
YENİ YIL:
"Hicri Yeni Yıl ***"da Muharrem Ayının hilali ile başlayan gündür. Miladi Yeni Yıl Aralık Ayının sonuncu günü ile Ocak ayının il gününün başlaması arasında kutlanan bir gün. Bu günü yeni bir yılın başlangıcı olarak görmemiz ve olarak kutlamamız gereklidir.
Allah C.C. Dileseydi hepimizi tek dine inanan ve tek Peygamberin ümmeti yardı. Hepimizin sağlık,sıhhat ve afiyetle bu günlere girmemizi dilerim.
* Hanukah Bayramı Eski Ahit'in Kislev ayında 8 gün süreyle kutlanan bir bayramdır. Kislev ayı Kasım sonu ile Aralık ayının ortalarından sonraki bir tarih arasına gelir.
** Noel, her yıl Hıristiyanlarca 25 Aralıkta kutlanır. Kutlamalar 24 Aralıkta Noel arifesiyle başlamış olur, ve bazı ülkelerde,26 Aralık akşamına kadar devam eder. Hıristiyanların çoğunlukta olduğu ülkelerde Noel tatili yeni yıl tatiliyle birleştirilir. Bazı Doğu Ortatoks Kiliseleri, Jül Sezar takviminde 25 Aralıkta denk gelen 6 Ocak Noel olarak kutlarlar. İsa'nın gerçek doğum günüyle ilgili çeşitli rivayetler olsa da geleneksel olarak 25 Aralık Noel olarak kutlanır.
*** Muharrem ayının hilâli ile başlayan Yeni Hicri Yıl . Hicri Takvim Hz. Muhammed (SAV)'in Mekke'den Medine'ye hicretini başlangıç kabul eden ve ayın dünya çevresinde dolanmasını esas alan bir takvim sistemidir. Hicri Takvim; Hicri Şemsi ve Hicri Kameri Takvim olmak üzere ikiye ayrılır.

Sakin KARAKAŞ

TÜRK BAYRAĞI BİRA KUTULARI ÜZERİNDE VE AYAKLAR ALTINDA

Bir bira firması Türk milli takımına sponsor olmuş. Sponsorluk anlaşması yapıldıktan sonra milli takım logolu ve bayraklı armalar bira kutularının üzerine yerleştirilmiş. Sonunda Türk bayraklı bira kutuları tezgâhlardaki yerini almış. Buraya kadar her şey normal gibi görünüyor.

İşin normal olmayan tarafı ise kutuların boşaltıldıktan sonraki durumu. Bilindiği üzere bira kutuları boşaltıldıktan sonra çöpe gidiyor. Ülkemizde ise genelde çöpe gitmeden önce bu tür atıklar ayaklar altında geziyor. Ben ayaklar altında bira kutusu görmedim diyen yalan söyler. Yurdum insanı hemen her gün bir yerlerde ayaklar altında bir bira kutusu görür. Hatta memleketin varoşlarında bira kutusu ile top oynayan çocuklar vardır. Hatta varoşlardan yetişin bazı meşhurlarımızda mutlaka bira kutusu ile top niyetine oyun oynamıştır. Şimdi o bira kutularının üzerinde artık bayrak var.

Niyet ne olursa olsun buradaki sakıncalı durum görmemezlikten gelinemez. Benim bayrak, vatan ve millet anlayışıma göre bira kutusu üzerinde bayrak resmi olmamalıdır. Bayrağın yere düşmemesi gerekiyor. Bayrağa sahip çıkmak aklıselim her Türk vatandaşının birinci derecede önceliği olmalıdır kanaatini taşımaktayım. İnşallah bu yazı yetkilileri harekete geçirir. Adına ister suç duyurusu deyin, isterseniz sağduyu deyin. Ancak bira kutusu üzerindeki bayrakları lütfen kaldırın.

Milli takıma bira firması sponsor olur mu? Bu konu ise enine boyuna tartışılmalıdır. Konu ile ilgili tartışma programları yapılmalıdır. Bu konu benim uzmanlık alanım değil ama böyle bir program olursa her Türk vatandaşı gibi ben de oturum izlerim.

Milli takım ile kulüp takımlarını ayrı tutmak gerekir düşüncesindeyim. Benim düşünceme göre bira firmaları kulüp takımlarına sponsor olabilir. Ancak milli takımda durum farklıdır. Milli takım millidir. Yani bayrak gibi önemli ve kutsaldır. Bu nedenle alkollü içki imali ve pazarlaması yapan firmaların milli takıma sponsor olmaları bence sakıncalıdır. Milli takıma bira firmasını sponsor alanlar ve olanlar ne akla hizmet bu işe giriştiler hala anlayabilmiş değilim.

Milli takıma bira markasını sponsor aldığınızda işte böylesine sakıncalı durumları da millete açıklamak ve bu sakıncalı durumun altından kalkmak durumundasınız. Bir öğretmen olarak şimdi bana bir öğrencim sorsa. Öğretmenim bu bira şişesini çöpte buldum. Üzerinde de bayrağımız var. Vicdanım kabul etmedi aldım ve getirdim. Şimdi bu kutuyu ne yapayım derse ben ne cevap vereceğim.
Eğer bütün bu açıklamalara rağmen bir sakınca görmüyorsanız oldu olacak bir kaç rakı firmasını da sponsor olarak alın da kadro tamamlansın. Kutulardan sonra şişelerin üzerine de bayrak konulsun. Yetmedi Milli formaların üzerinde bayrağın yanına rakı şişesi koyarsınız olur biter. O zaman millet belki daha çok içer. Millet içtikçe de milli takım belki kazanır.

Ali EMİROĞLU

AKIL FİKİR VE İYİ NİYET

Başlıkta bir araya getirdiğimiz üç nosyon, bazı çetrefil noktalarda anlaşmak için, tartışmalarımızın esasını teşkil etmeleri gerekir. Bunlardan uzak kalınınca, herkes gibi, bizim vatandaşlarımız da bocalayacaklardır.

Bir yazarımız, Yugoslavya'da bir münasebette bulunurken, verilen resepsiyona bir gazetecimiz de davetli bulunuyor. O zamanın Devlet Başkanı ve Yugoslavya'nın kurucusu Tito, eşi ile birlikte, herkesle çok nazik bir şekilde ilgilenirken, bizim gazeteciye de rastlıyor. Tito ve sayın eşleri, gazetecimize iltifatlarda bulunuyorlar. Türk olduğu anlaşılınca da, Tito sözlerini Atatürk'e getiriyor. Atatürk'ü sevdiğini söyleyen Tito, yeni Türk Devletinin kuruluşu, eğer, kendisininki gibi, federatif olsa idi, daha akıllıca bir şey yapılmış olacaktı, gibi fikir beyanında bulunuyor. Gazetecimiz Ali Sirmen de, bunu zamanın göstermesinin daha iyi olacağını söylüyor.

Ali Sirmen, bizim, Fethiyeli Mehmet Yerguz'un Fransa'dan arkadaşıdır. Mehmet Yerguz, herkesle, sıradan kimselerle arkadaş olacak bir genç değildi. Arkadaşımın, Nevzat Yerguz'un oğlu olduğu için, ben Mehmet'i çocukluğundan beri iyi tanırım. Siz de, Ali Sirmen'i yazılarından tanıyorsunuz. Zaman Ali Sirmen'in doğru düşündüğünü göstermiştir. Tito'nun Federal Devlet yok olmuş, yem olmuş, Atatürk'ün Üniter Devleti yaşamaya devam ediyor. Kimin daha haklı olduğunun tartışılmasına ihtiyaç kalır mı?

Allah'ın verdiği akıl kullanılmayınca, insanlar arasında fikir ve iyi niyet te olmayınca, tartışmada, odan ortaya çıkacak mücadelede devam edecektir. Eski yazılarımızdan bazılarında, Dünyada her şeyin söylenmiş ve hatta düşünülmüş olduğunu söylemişimdir. Yine de ısrar ediyorum. Eski söylenenler, yeniden ısıtılıp ortaya getirilmektedir. Ancak büyük kafa sahibi bazı istisna insanlar, insanlara yol gösterebiliyor. İşte bizim Türkiye'de pek te itibar bulmuş olmayan büyük insanımız, bu hakikatları görmüştür. Devleti de federal değil, üniter sistem üzerine kurmuştur. Devletin ayrışmasından güya çıkar bekleyenler ise, Federal sistem heveslerini canlı tutmak istemektedirler.

Pek çok ülkede; çeşitli insan grupları, çeşitli etnik köken sahibi insanlar yaşamaktadırlar. İnsanlar, niçin ayrışmayı, ufalmayı, gelecek tehlikelere zayıflayarak muhatap olmayı isterler de; etnik kökenlerini dağılmış olduğu ülkelere yakınlık göstermezler? Bizim Kürtler için bu sözüm geçerlidir. Suriye, Türkiye, Irak, İran ve Ermenistan'da yaşıyan Kürt ekalliyetinin insanları, bu beş ülkenin birbirine yakınlığını ve hatta federe devlet olmalarını istemezler?

Bu devletlerin geçmişleri ve tarih içinde birer medeniyetleri var. Bunlar etnik edildiklerinde, hem tarihlerinin ve hem de medeniyetlerinin de birlik noktaları vardır. Bu var olan vasıflar, bu devletlerin ayrışmalarından çok, bir birlerine yakınlaşmalarının yardımcısı da olurlar.

Eski Osmanlı, şimdiki İngiliz milletler topluluğu bu maksada uygun teşekküllerdir. Sanıyorum ki, böyle birliktelikler, insanların daha mutlu olmalarının, daha varlıklı olmalarının sebebi de olacaktır. Savaşlar, servet yok eden vasıtalar olduklarına göre; savaşların oldukları bölgelerde zenginlik görülmeyecektir. Fakirliğin mutluluğu ise, romanlara konu olmaktan öteye geçmiş değildir.

Halkın ve hatta milletin yol göstericileri aydınlardır. Kürt aydınları ve bunlarla birlikte Ermeni aydınları oturup düşünmelidirler. Ayrılık taraftarı her aydın düşünmelidir. Bu gün olduğu gibi, osmanlı'da olduğu gibi, bir devletin sahibi olarak, barış içinde yaşamay ve zenginleşmeye mi devam etmelidirler; yoksa, Mareşal Tito gibi ayrışmanın öncülüğünü yaparak, yeni efendilere uşak olma yolunu mu tercih ederler?

Bunların düşünceleri kendilerine aittir.

İsmet ÇENESİZ

KONUŞMAK, GÜZEL YAZMA

"Söz ola kese savaşı,
Söz ola kestire başı"
Evet başı kestiren de söz, savaşı kestiren de söz!
"Gelinlere Bal yedirdik, tatlı dilli olsun diye"
"Tatlı dil güler yüz"
"Dinlemeye doyamıyorsun, ağzından Bal akıyor"

Yukarda saydıklarımız, güzel konuşmayla ilgili söz ve deyişler. Konuşmaların en güzeli kısa ve öz olanıdır. Konuşma muhatabını sıkmamalı, kısa ve öz olmalıdır. "Konuşma, kalpten kalbe akan bir yoldur" denir. Konuşma aynı zamanda insanlardaki zekanın da bir göstergesidir. Bir atasözümüz vardır, " Söz kalpten çıkarsa kalbe ulaşır, ağızdan çıkarsa kulaktan öte gidemez" diye. Konuşmak ile güzel konuşmak aynı şey değildir. Hani bir söz daha vardır, "Ağzı olan konuşuyor" diye. Halbuki işin aslı öyle değildir, konuşmak bir sanat ve bir Allah vergisidir. Güzel konuşanlar güler yüzlü olurlar, mutlu olurlar ve aynı zamanda başarılıdırlar. Bu saydıklarımız birbirleriyle bağlantılı şeylerdir efendim.

Ya susmak ve dinlemek! Bunu başarmak konuşmaktan da daha önemli ve daha zordur. "Çok dinlememiz ve az konuşmamız için iki kulağımız ve bir dilimiz vardır" diyor, Diogenes.

Söz silahtan çıkan mermi gibidir, ağızdan çıktıktan sonra bir daha geri dönmez. Bununla ilgili yine bir atasözümüz vardır, " Boğaz kırk boğumdur, otuz dokuzunu yut, birini söyle" diye.

Konumuzun biraz dışında ama birde yalnızlık vardır ki bu hepsinden beterdir. Geçen gün televizyonda yalnızlıkla ilgili şöyle bir konuşma duymuştum. Bu konuşma beni çok etkiledi. Şöyle deniyordu, " Yalnız yaşayanlar (yalnızlar) kendi SESİNİ BİLE ÖZLER!"

Güzel konuşmayı, iyi dinlemeyi bilenlerden olalım efendim.

Güzel Yazma: Güzel yazmak öncelikle bir kabiliyet, Allah vergisi, sonrasında ise biraz gayret ve de çok okumayla gelişen bir alışkanlık durumudur diyebiliriz.

Okuma yazma oranını Türkiye'de, yüzde'ye yada binde'ye vurduğumuz zaman bana göre, Türkiye'de okuyanlar azalıyor, yazanlar ise çoğalıyor. Gazetelerin

başlıklarına şöyle bir göz atanları ve sadece sayfayı karıştıranları ben okumuş saymıyorum. Eğe okursanız, bir gazete bir saatte bitmez. Onu okuyan, güzel okumasını bilen, kitap okuma alışkanlığı da edinir. Herkesin kitap alabilmek için her ay para ayırmak gibi bir imkanı yoktur. Ama işte burada kütüphaneler ne güne duruyor? Bu gün yaşı 25'i geçmiş kaç insanımız kitap alıp okumuştur.

Benim tahminim bu sayı yok denecek kadar azdır.
Buna karşılık yazan insan sayısında ise bir hayli gelişme gözlemliyorum. (Mesela bu yıl Türkiye'de bir yazarımız Nobel Edebiyat ödülü bile aldı) Tabi ben gözlemimi Çorum'da ki yazar arkadaşlarımı kıyaslayarak yapıyorum. Çorum'da birçok mahalli gazete çıkıyor. Bu yerel gazetelerimizin hepsinde çok güzel yazılar çıkıyor ve bu yazılarda güzel konulara değiniliyor. Bu günlük yazıların yanında çok güzel roman, hikâye ve şiirler yazan arkadaşlarımız da var.

Son 3-4 yıldır kitap yazan ve kitaplarını bastırma başarısı gösteren yazar arkadaşlarımız da göz ardı edilemeyecek oranda. Arkadaşlarımızın yeni çıkan kitaplarının içi kadar dışları da güzel. Son zamanlarda çıkan kitapların kapak resimleri de bir hayli "Al beni"'li. Başarılarınız daim olsun diyorum sevgili arkadaşlar.

Yazan, okuyan, dinleyen bir toplum olmak ne güzel. Herkese kucak dolusu saygı ve sevgilerimi sunuyorum efendim.

Salım SAVCI

ÇOCUK KALBİ

Dünya çocuk klasikleri arasında yer alan:

Çocuk Kalbi – Edmondo De Amicis'in eseridir. (100) temel eser arasında M.E.B.'ca tavsiye edilmiştir.

Çocuk Kalbi kitabını aslına uyarak, kendi anlatımımla dile getirdim. (220) sayayı buluyor. Şimdi bu kitaba yazdığım önsözü aktaracağım:

Önsöz

Çocuk Kalbi'ni okuyanlar:

-Annenin, babanın, öğretmenin önemini, tam anlamında, çok güzel bir anlatımla öğrenebilirler.

-Babanın, annenin, ablanın yazdığı mektuplar, aile bağlarının nasıl kök saldığına tanık olurlar.

-Hele, sınıflarda öğrenciler aylık öykülerle, bir ulusun kurtuluş savaşında geçen gerçek olaylarla örnekleriyle okurlar, onların bıraktığı vatana, bayrağa sahip çıkarlar.

Çocuk Kalbi'ni okumamış olanlar:

-Baba, eksiklerini tam olarak bilemez.

-Anne, anneliğini tam anlamında yapamaz.

-Öğretmen, öğrencisinin ne denli önemli bir varlık olduğunu tam olarak kavrayamaz.

Kısaca söylersek; Çocuk Kalbi kitabı, her evin rafında bulunursa, okuyacak kişiyi bekler.

Tüm iyilikler, geleceğimizin garantisi olan çocuklarımızın olması dileğiyle, sevgilerimle!

Yanına Hazırlayan / Salim Savcı

Bu kitabın bakımını yüklenecek kişilere, kurumlara en büyük kolaylığı göstereceğim. Türkiye dağıtımını da yürüteceğim. Sevgilerimle!

Mustafa Nevruz SINACI

GO HOME AMERİKA,HINAUS AB

Merak edenler için açıklıyorum: Makale başlığımız “Avrupa (AB) dışarı” ve “Enine Dön Amerika” anlamına gelmektedir.

Peki neden böyle bir başlık ? Açıklayayım.

Türkiye Cumhuriyeti’nin AB ile yakınlaşması üzerinden takriben 60; AB’ye katılma ve ciddi anlamda entegrasyon sürecinin başlamasının üzerinden de (1963-2007) tam 44 sene geçti. Bu zaman zarfında çok hükümetler görüldü. Koalisyonlar geldi geçti.

Sözde kalkınma, gelişme ve “muasır medeniyet seviyesine ulaşma” yolunda mesafeler alındı. Veya alındığı sanıldı. Millet ne anlasın ki. Hükümetler öyle dedi. Bizde öyle sandık !..

Ta ki, 30.08.2006 tarihinde Orgeneral Yaşar Büyükanıt, Genelkurmay Başkanlığı görevini devralana kadar. Genelkurmay Başkanı Büyükanıt bu vesile ile yaptığı açıklama ve değerlendirmede:

“Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en ağır tehditler içeren döneminden geçmektedir” deyinceye kadar.

Aslında bu değerlendirme sadece Genelkurmay Başkanı ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin değil, Türk Milletinin büyük kesimlerinin yerleşik kanaatidir. Devletin varlığı ve milletin bölünmezliğine yönelik mevcut hayati tehdidi tek başına yaratan sadece bu iktidar değildir.

Hayati tehdit büyük bir sürecin sonunda oluşmuştur.

Şu anda sadece süreç hızlanmış bulunmaktadır, o kadar.

2007 yılı sonlarına doğru yayınlanan “AB Raporu” ile dünkü Brüksel bildirisi dikkatle incelendiği vakit görülecektir ki: Mevcut iktidarın izlediği politikalar Mustafa Kemal Atatürk ün “gaflet, delalet ve hatta hıyanet diye nitelendirdiği” yanlış politikalar olup, birçok noktada iktidar önderlerinin kişisel-siyasal ve partisel menfaatlerini, yabancı güçlerin menfaatleri ile birleştirdiği görülmektedir.

Bu anlam ve bağlamda Türkiye, hayati tehdit sürecinin zirvesine gelmiş olmaktadır.

Türkiye’ ye yönelik olarak zirveye ulaşmış tehditleri temel olarak dört başlık altında toplamak mümkündür.

Bunlar sırası ile:
İç politik tehditler,
Dış politik tehditler,
Ekonomik tehditler, (ve)
Toplumsal tehditlerdir.

Bu tehdit ve tehlikelerin başlıca kaynağı ve dayanağı ise: AB ve ABD'dir. Sürdürülen politikaların Türkiye için oluşturduğu hayati tehdidin değişik boyutlarını şu şekilde açıklayabiliriz:

1. Türkiye Cumhuriyeti'nin anayasal düzeni ve Türk Milleti menfaatleri açısından oluşan kaos. Milli Devlet yapısına muhalif konum ve Milli Devlet yapısından çok etnikli ve federal devlet yapısına dönüşmeyi hedefleyen bir strateji.

2. Dış politikada Türkiye çok boyutlu bir çöküş dönemine sürüklenmiştir. AB tam üyeliği süreci AKP den Önce 57. hükümetin attığı adımlarla Türkiye'nin menfaatleri aleyhine raylar üzerine oturtulmuştu. 57. hükümet döneminde AB tam üyelik sürecinin hızlanmasının nedeni, tarihin çöplüğüne gittiğini fark eden bir lider ve siyasi parti' nin Anap'ın oylarını arttırmak için Türk toplumunu AB taraftarları ve karşıtları olarak ikiye bölerek AB taraftarlarının oyları ile meclise girme çabasıdır. Bu yolda çok yanlış yapılmıştır.

3. Ekonomik Tehditler had safhaya ulaşmış bulunmaktadır. Millet perişan haldedir.

4. Sözde, anarşi-terör ve tedhiş örgütünü kınayan ve yasa dışı ilân eden AB, bunların elebaşılarına AB Parlâmentosunda söz hakkı vermiştir. Bu, tam bir iki yüzlülük, kirli oyun ve çifte standarttır. Şimdi, onurlu-erdemli ve basirete kalan tek şey:

"Avrupa Dışarı ve ABD evine dön" demekten başka bir şey değildir.

http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr

Selma GÜRSEL

TAVUK

1 Bütün Tavuk
1 Adet Orta baş soğan
1 Kaşık Tereyağı
1 Kaşık Salça
Bir miktar tuz
İstenirse baharat
İstenirse sosun içine domates rendelenir.

Alınan temizlenmiş tavuk güzelce yıkanır. Tavuğun iç bölümleri de itina ile yıkanarak tencereye konularak tencerenin alabildiği kadar soğuk su ilave edilir. Kabuğu soyulmuş soğan bütün olarak tavuğun üzerine konulur ve istenildiği kadar tu atılarak ateşte pişmeye bırakılır.

Tavuk pişerken sosu için bir tavada tereyağı eritilir. İçerisine salça ilave edilerek yağ ile karışması sağlanır. Pişen tavuğun üzerine bu sos dökülerek ve bir miktar daha pişirilerek parçalanır ve sıcak olarak servis yapılır.

Güner KAYMAK

GÜLERYÜZLÜ SEVGİLİM

Gül yüzlü sevgilim yıpratma beni
Ağarır saçlarım belim bükülür
Yalnız bırakma bir başıma beni
Akar gözyaşlarım sağanak dökülür
Aşkımızı anlamaz eller ne bilsin
Bahçemde acılan çiçeksin gülsün
Dön artik meleğim yüzümüz gülsün
Akar gözyaşlarım sağanak dökülür
Gidişin yüreğimde yara açıyor
Aşkının ateşiyle sinem yanıyor
Bilmeyenler beni deli sanıyor
Akar gözyaşlarım sağanak dökülür
Yad ellere derdimi nasıl söyleyim
Kime yalvarayım eman dileyim
Dünya'nın malini sensiz neyleyim
Akar gözyaşlarım sağanak dökülür
Aşkımıza kuyu kazan kahrolsun
Bizi ayırmak isteyene yuh olsun
Bu gidişin ilelebet son olsun
Akar gözyaşlarım sağanak dökülür
Sensiz olamam ben biliyor musun
Aşkımıza kıymet veriyor musun
İki gözüm beni seviyor musun
Akar gözyaşlarım sağanak dökülür
Ozan Güner hasretinden sarardı
Vefasız yar hiç halimi sormadı
Başım döndü iki gözüm karardı
Akar gözyaşlarım sağanak dökülür
Amsterdam 24.01.2004

Şükriye BEZGİN

AŞKIN HAKİKİ YOLU

Hani aşk’ı hakikinin yolu
Aşk’ı mecaziden geçerdi?
Tüketilmiş onca mecazi aşklar
Tükenirken beni de harcamışlar.
Ezip geçmişler üstümden
Paspas niyetine.
Yine de gözümde hâlâ
Aşk’ı mecazide
Çorum 2000

Paşa ÇETEN
GÜL DUDAKLARIN KALDI
Düştü ömürden bahar
Sevdalardan kül kaldı
Bırakıp gitti her şey
Gül dudakların kaldı

Yaşlar çekildi gözden
Heyecan uçtu sözden
o dağlar gibi nazdan
Gül dudakların kaldı

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!
YAPTIKLARIM YAPACAKLARIMIN GARANTİSİ ALTINDADIR!
Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com
Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edinmiştir.
Gizlilik şartları ve Telif Hakkı © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. M.S.G. ÇORUM
BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 9 SAYI 107 25 Ocak 2008

OBRUK BARAJI

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!*BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!*

Mahmut Selim GÜRSEL KURBAN BAYRAMI VE YENİ YIL
Mahmut Selim GÜRSEL OBRUK VE ÇORUM
Sakin KARAKAŞ ENGELLİ ÇOCUKLARIMIZIN GÖZLERİ GÜLÜYOR
Müslüm TUNABOYLU TEKNOLOJİ VE HABERLEŞME ÖZGÜRLÜĞÜ
İsmet ÇENESİZ DUYGU SÖMÜRÜSÜ
Ali EMİROĞLU ULUS OLMAK ZORDUR
Mustafa Nevruz SINACI İNSAN HAKLARI GÜNÜ "İNSAN SEVGİSİ" VE İSLÂM
Selma GÜRSEL ISPANAK PASTIRMALI MIKLAMA
Adile TÜRKMEN KIRMIZI KARANFİL
Güner KAYMAK ABD AVRUPA DENEN SOYSUZLAR
Şükrüye BEZGİN SİMALAR

Mahmut Selim GÜRSEL

KURBAN BAYRAMI VE YENİ YIL

Dergimizin yayınlanmasından sonra kutlayacağımız Kurban Bayramı ve 2007 yılını bitirip,2008 yılına da başlayacağız.

Geriye dönüp baktığımızda nice Kurban Bayramları ve Yeni yılları geride bıraktığımızı hepimiz kendi yaşına göre hatırlar.

İnsanlık tarihi içerisinde bir sürü bayram ve kutlamaların olduğu ve bunların zaman içerisinde yavaş yavaş değerini yitirerek kaybolduğunu görmekteyiz. Bu yok olan mutlu günlerin birisi de olan Kurban Bayramı Müslümanların dini iki bayramından birisi olarak Müslümanlar tarafından yaşatılmaktadır.

Kurban Bayramının insanlar için öneminin birisi insanın belli bir mali gücü olan kurban parasını bir an içinde yaşamı olan bir canlının Yaratanı olan Allah C.C. rızasını kazanmak için kanını akıtılması ile imtihanı olarak ta görmekteyiz. Allah C.C. Ne bizim cebimizdeki paraya, ne de o para ile kanını akıttığımız hayvanın cani veya kanına ihtiyacı bulunmamaktadır. Burada asıl olan insanın malını böyle bir harcamada elinin veya gönlünün titremesinin olup olmayacağını denenmesi olarak görmemiz doğru olur.

Kurban; kesimine karşı olanların görüşleri bence o hayvanın hayatının kurtarılması olarak insanlara anlatılması ise inandırıcı değildir. Bu gibi karşı çıkışları yapanlar kendilerine bir çıkar olarak menşur olabilme gibi art niyetler aramak hiçte yanlış olmaz.

İnsanların bütün bir yıl içinde hiç et yemediklerini düşünebiliyor musunuz ? İşte bu kasılan ve ihtiyaç sahipleri ile eşe dosta dağıtılan etlerle,Kurban Bayramında bu insanlar et yemiş olurlar.

Kurbanı kesen de kendi nefsine göre kurbandan bir haz almasına karşı Allah C.C. tarafından da bir mükafat almaya hak kazanır.

Yukarıda anlattıklarımız, bir Musevi'yi, bir İsevi'yi, bir Budist'ti, bir Ateist'i, bir Satanist'i alakadar etmez. Onların gözünde kurbanın değeri olmaz. Bu görüşte olanların Müslümanların ibadetine karşı çıkması ve yaptığı kesim işlerine karışması asbestle iştigaldir. Fakat bu Müslüman için bir deneme ve bir mükafat alış-verişi olarak ilgilendirir.

Gelelim bir yılın bitiminde kutlanan ve İsevilerin kutsal kutlamalarından birisi olan Yeni Yıl Kutlaması; Yılbaşı olarak da bilinen Kristmas (Hz. İsa'nın doğumu) ve Paskalyadır. Bu kutlama Hıristiyanlık için önemli bir bayram olması bir Hıristiyan olarak kutlaması biz Müslümanları ilgilendirmemekle beraber,saf ve masumane olarak sunulan Müslümanların da bu Kristmas (Hz. İsa'nın doğumu) ve Paskalyayı kutlamaları sağlanmaktadır.
Bu kutlama Hıristiyanlığın olmasından dolayı bizimde bu Hıristiyan geleneğini kutlarken Yeni Yıl olarak kutlamalıyız. Müslümanlığın müsaade ettiği çerçevede biten bir yıl ve gelen Yeni bir Yeni Yıl olarak düşünmeliyiz.
Karar sizin. Her iki kutlama da sizin bileceğiniz ve sizin kutlayacağınız bir zaman dilimidir.

Mahmut Selim GÜRSEL

OBRUK VE ÇORUM

"Sabırla koruk üzüm olurmuş" demiş atalarımız. Çorum da sabrederek barajını yaptı ve barajına su tutmaya başladı.

Gidip yerinde görmek istedim ve bayramın ertesi günü Obruk'a gittim. Biraz da resim çektim.

Yine dergimiz basılırken obruk baraj yapım alanına gitmiştik. Rahmetli İsmail Pamuk, Oğuz Leblebicioğlu, Müze'nin fotoğrafçısı Rahmetli Mustafa Büke ve ben. Orayı resimlemiş ve "Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi'nin Yıl:1 Ekim 1998 Sayı 4 15. sayfa'da Oğuz Leblebicioğlu'nun 'Obruk Barajı' yazısı ile renkli olarak basmıştık. İşte 9 yıl 2 ay sonra aslında 10 yılın içinde ikinci ziyaretimi yalnız yaptım ve resimledim. Kızılırmak'tan çok sular aktı. Baskı de olmazsa sanal olarak ve daha da çok okuyucuyla buluşarak dergimizi devam ettiriyorum. Çorum'un en uzun süreli basılan dergisi olarak da "63 sayı" sanal olarak da yayınımıza 107'inci sayı ile karşınızda yine Obruğu tanıtmaya çalışıyorum.

Belki bir belge olarak sizlerle paylaşmak istedim.

Burada yayınlanan yazıda belirtilen ve bilgileri o tarihte görevde olan ve dergimize bilgi olarak veren DSİ Proje inşaat Mühendisi İbrahim Hakkı Şenöz ve Obruk Şantiye Şefi Mehmet Karaca'dan almıştık.

Baraj Gölü Alanı: 50.2 km^2
Baraj Gölü Uzunluğu: 38 km.
Baraj Hacmi: 661.110.000 m^3
Baraj Tipi: Kil Çekirdekli yarı geçirimli
Baraj Beton Hacmi: 400,000 m^3
Kret Uzunluğu: 504 m
Kret Eni: 12 m
Nehir Tabanından Yüksekliği: 67 m
Temelden Yüksekliği: 125 m
Derivasyon Tünel Uzunluğu: 655 m
Derivasyon Tünel Çapı: 10 m
Derivasyon Tünel Debisi: 1040 m^2/saniye
Dolu Savak Tipi: Karşıdan alışlı kapaklı
Dolu Savak Boşaltım kapasitesi: 5000 m^2/saniye
Kapak sayısı ve cinsi: 4 adet radyal kapak

Enerji Tünel ve tipi: 2 adet dairesel
Enerji Tünel İç Çapı: 7 m
Santral Tipi: Düşey Eksenli Francis
Brütü Maksimum Düşme :66.6 m
Üretilen Enerji Toplamı:473.000.000 kw saat/yıl
Baraj Kazı Ve Dolgu Toplamı: 25.000.000.000 m^3
Sulama Yapısı ve Tipi: Dairesel
Sulama Cebri Boru Çapı: 2 m

10 YIL ÖNCEKİ OBRUK VE ŞİMDİKİ OBRUK BARAJI RESİMLERİ
Fotoğraflar Gürsel Yayınevi telifidir

DSİ

DSİ

DSI

DSI

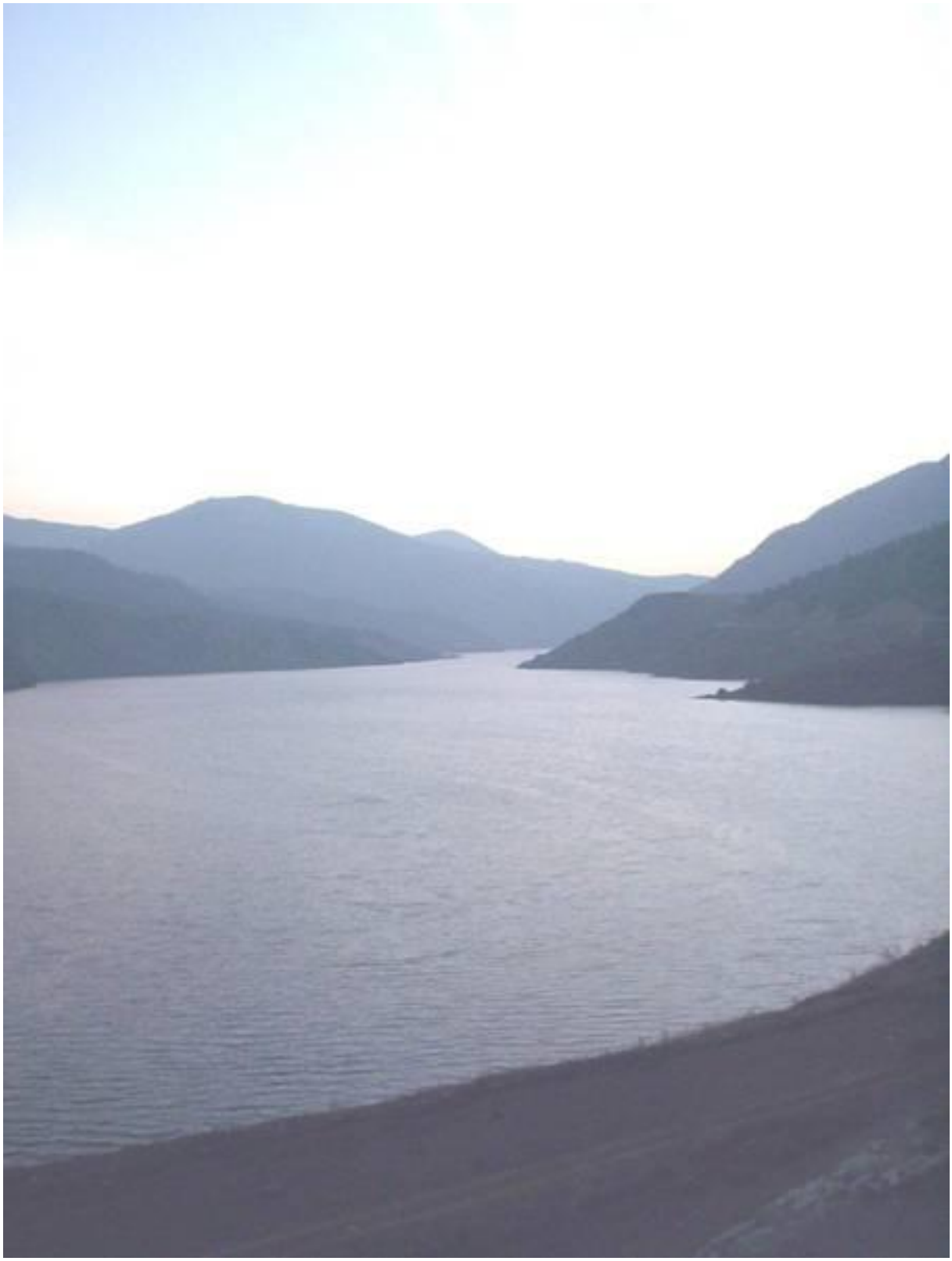

Sakin KARAKAŞ

ENGELLİ ÇOCUKLARIMIZIN GÖZLERİ GÜLÜYOR

Avrupa'da olduğu gibi; Ülkemizde de son yıllarda engelli vatandaşlarımıza sosyal hakları verilmeye başlandı. Bundan on yıl öncesine kadar engellilerin haklarının hemen hiç konuşulmadığı ülkemizde; önce engellilerin örgütlenmesi faaliyetleri başlatıldı.

Engelli vatandaşlarımızın önceleri küçük sayılarla ifade edilen sivil örgütlenme faaliyetleri devlet tarafından da desteklenince örgütler birleşerek federasyona dönüştüler.

Tabii ki örgütlenmenin önünü açan yasal düzenlemeler de gerçekleştirilerek Avrupa birliği standartlarına uygun hale getirme faaliyetleri de bir yandan devam ediyor.

Daha önceleri insanların merhamet duyguları ile yaklaştığı fiziksel ve zihinsel engelli vatandaşlarımız artık hemen her platformda bireysel ya da örgütleri vasıtası ile kendilerini ifade edebiliyor, hak arayabiliyor, kendine uygun bir iş sahibi olabiliyor. Devletin iş yasaları da engellilerin istihdamına uygun hale getirilmiş durumda.

Bütün bu gelişmelerle birlikte engellilerin spor yapabildiği hatta engellilerle ilgili özel olimpiyatların giderek etkili bir organizasyona dönüştüğünü görüyoruz. Ülkemizde de yukarıda açıklanan gelişmelerin etkin olduğunu ve devletin engelli vatandaşların sorunlarını önemsediğini görmekteyiz.

Söz konusu gelişmelerin en önemlisi ise engelli vatandaşlarımızın eğitim giderlerinin devlet tarafından karşılandığı ve devrim niteliğinde olan özel özel eğitim okulları ve rehabilitasyon merkezlerinin açılmasıdır.
Engellilerin eğitim hakkının yaygınlaştırılması ve ülkenin en ücra köşesindeki engelli vatandaşlarımıza eğitim hakkının götürülmesi anlamına gelen bu uygulamada 2007 yılında küçük sorunlar yaşansa da söz konusu uygulama ile engellilerimizin artık gözleri gülmeye başladı.

Bu arada engellilerimizin gözleri gülerken söz konusu merkezlerde otuz bine yakın istihdam olanı oluşturuldu. Uygulamanın bu yönünü de ayrı bir güzellik olarak değerlendirmek gerekir diye düşünmekteyim.

İlgili mevzuatlar çerçevesinde 2007 yılında ülkemizin hemen her köşesinde olduğu gibi Osmancık'ta da Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bir Özel özel eğitim ve rehabilitasyon merkezi açıldı.

Osmancık İlk Gülen Gözler Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezinde tahminim odur ki 8 ile 10 kişi arasında bir istihdam alanı oluşturuldu. Engellilerin eğitimi açısından ismini de son derece anlamlı bulduğum bu rehabilitasyon merkezinde bir yıla yakın bir zamandır eğitim veriliyor ve Osmancık ve çevresinde yaşayan engelli çocuklarımızın gözlerinin gülmesi amaçlanıyor.

Bir eğitimci olarak alanında oldukça başarılı olduğunu gözlemlediğim Osmancık İlk Gülen Gözler Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezinde yukarıda açıkladığım üzere kanaatim odur ki engelli çocuklarımızın gözleri gülüyor. Alanında uzman Çocuk Gelişimi Okul Öncesi ve Özel Sınıf Öğretmenlerinin fedakarca engellilerin eğitimini üstlendiği kurumda öğretmenlerin iş yerlerine gidiş ve dönüş işlemleri dahi düşünülmüş. Öğretmenler evlerinden alınıyor ve iş bitiminde evlerine bırakılıyor.

Çalışanlar açısından da son derece muhteşem bir aile ortamı ve ait olma duygusunun üst düzeyde yaşatıldığı merkezde verimin artırılması amacı ile çalışanların yaş günü yeni yıl kutlaması vb.özel günleri de unutulmuyor ve objektif olarak yöneticinin ajandasında yer alan notlar vasıtası ile hiçbir ayrım yapılmadan çalışanlara özel günlerinde sürprizler yapılıyor.

Çalışanların sürekli onore edildiği ve teşvik gördüğü böyle bir ortamda çalışanların da sosyal, duygusal ve moral açısından da mutlu olduklarını düşünüyorum. Üretilen eğitim hizmetinin özel ve meşakkatli olması düşünüldüğünde kurum yöneticilerinin personeline objektif tavrı ve yukarıda açıkladığım ayrıntılar daha da önem kazanıyor.

Merkez engelli çocuklarımızın eğitimi ile ilgili zengin araç gereç vb. materyal ile donatılmış. Personel öğle yemeklerinin aile ortamı içerisinde kurumda verildiği merkezde mutfaktan öğretmenler odasına, veli bekleme odasından psikolog odasına kadar hemen her ayrıntı düşünülmüş.

Durum böyle olunca da Osmancık İlk Gülen Gözler Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezinde eğitim alan engelli çocuklarımızın kurumun adında da belirtildiği üzere gözleri daima gülüyor.
Bu durumda kutsal bir görevi yerine getiren kurum çalışanları ve işletmecileri de doğal olarak mutlu oluyorlar.

Bu bağlamda bir eğitimci olarak gözlemleye ve etüt etmeye çalıştığım Osmancık İlk gülen gözler özel eğitim ve rehabilitasyon merkezi işletmecilerini, öğretmenlerini ve diğer çalışanlarını alkışlıyorum.

Müslüm TUNABOYLU

TEKNOLOJİ VE HABERLEŞME ÖZGÜRLÜĞÜ

Teknoloji geliştikçe insanlar biraz daha rahat birbirlerini tanıma olanağı bulmaya başladı. Geçmişe bir göz atacak olursak büyüklerimiz bayram yada yılbaşı tebriklerini günler öncesinden hazırlar, sayıları bir düzineden fazla olunca da ya bir lastik yada bir iple zarflar bağlanır postaya verilecek günü beklerdi. Haberleşme merkezleri olan PTT anılan günler arifesinde dolar taşardı.
Son birkaç yıldan bu yana sayıları ya da firma adları sıralanamayacak kadar çok olan üretme merkezlerinde üretilen çok değişik modellerle cep telefonları, yalnız konuşmak için değil fotoğrafçılık da yapmaya elverişli duruma getirilince çekiciliği biraz daha dikkat çeker oldu.

Şehir içeresinde ki taşıt araçlarında yolculuk yaparken çoğu kez ellerden birinin direksiyonda meşgul iken diğeri telefonla haberleşmeye yardımcı oluyor. Çoğu kez uyarılara rağmen araçlarda hareket halinde iken telefonla görüşme bir türlü son bulmuyor. Yasalar can kaybını önlemek için yapılıyor ancak çok az sürücü duyarlı oluyor. Bu sorunun giderilmesi için yasak yasalarından ziyade üretici firmalar yenilikler getirmeli belli bir orandaki kapalı yerlerde görüşme kısıtlanmalı ancak o zaman hareket halinde görüşmenin önüne geçilebilir. Teknoloji uzmanlarına, bilim adamlarına bu konuda çok önemli görevler düştüğünü vurgularsak yanılmış olmayız.

Haberleşmek elbette önemli bir konudur. Vatandaşın bu önemli kişisel eyleminin önüne geçilmesi düşünmeyi bırak akla bile getirilmemeli. Haberleşme özgürlüğü en önde gelen özgürlüklerdendir diye düşünüyorum. Uzun yılları haberleşme ile uğraşan bir basın duayeni olarak bugün getirilen kolaylıklar biraz dikkatimizi çekmiyor değil. Ulusal basınla muhabirliğimiz dönemlerinde saatlerce öncelik tanınmasına rağmen haber yazdırabilmek için telefonun ahizesini ne zaman kaldırabileceğiz diye beklerdik. Bazen bu birkaç saatimizi alırdı.

1979 yılının 30 Ağustos unu 31 Ağustos a bağlayan gece saat 22.45 sıralarında batıdan gelen ani bir yağış Çorum ve yöresinde çok sayıda can ve mal kaybına neden olmuştu. O tarihte telefon görüşmesi yapabilmek için biz önce Merzifon ilçesinin kuzeyindeki tavşan dağı tepesinde bulunan radyo linklere ulaşmamız gerekiyordu. Telefon hatları koptuğu için ne batıya nede doğu yönlerine çıkış yapılamıyordu.

Çorum'daki can kaybına neden olan yağışı Ankara ya ulaşarak TRT yardımı ile ülkenin yöneticilerine, kamuya, kısaca tüm insanlığa duyurmak gerekiyordu. Kentte telefonla haberleşme tümden durmuştu. Yalnız itfaiyenin telefonu çalışıyor. Onlarda nereye yardıma koşabileceklerini kestiremiyorlardı. Sabahın aydınlığında ilk olarak valimiz rahmetli Sayın Nevzat Şensoy'u aradım. Can ve mal kaybının büyük olduğunu tahmin ettiklerini Samsun ve Ankara yolunun otuzuncu kilometresine dek kontrollerin yapıldığını, haberleşme yapılamadığını, durumu Ankara ya bile ulaştıramadıklarını söyledi. PTT de 03 ü arayarak ilgili memureye Ankara ya ulaşmak için bütün yönleri denemesini istedim. Biraz sonra karşıma Tosya'daki memur arkadaş çıktı. Haberleri önce aktardım oda TRT ye aktardı. Bunları neden anımsatıyorum sizlere. Haberin büyüğü, küçüğü olmaz. Haber bize küçük ve değersiz gözükebilir ancak karşımızdaki için öyle olmayabilir. Geçtiğimiz Salı günü siyasi partilerin parlamentoda ki gurup toplantılarını tv 3 den izlerken saat tam 14.00 de televizyonun görüntüsü kayboldu yalnız bir iki saniye sesler geldi daha sonra görüntüde giderek CANLI YAYIN yerine REKLAMLAR girdi. Yaklış 3 yada 5 dakika sonra tekrar Canlı yayına geçti. Alışık olmadığım bir olayı FLAŞ

FLAŞ-FLAŞ mesajı ile yerel yazılı basına ilettim.
Gurup konuşmasını CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu yapıyordu. Konuşmanın son günlerin en önde gelen konusu konuşulurken yayının gitmesi ve araya reklam girmesi şahsen benin dikkatimi çekti. Yardımcı olabilmek için kısa bir bilgiyi ulaştırmayı görev bildim. Konu üzerine de durulması gereken bir konudur. Her canlı yayın arasına böyle habersiz reklam girebiliyor mu? Yoksa Sayın Kemal Kılıçdaroğlu'nun en önemli notlarını. Engellemek için yapılan bir girişim mi idi. Orası beni ilgilendirmez. Eğer bir televizyon istediği anda istediğini konuşturmazsa ona bir çözüm bulmak gerekir diye düşünüyorum. Yalnız vatandaş değil yayım organları da duyarlı olmak zorundadır. RTÜK bu konuda ne diyecek ya da ne türlü bir uyarıda bulunacak. Özgürlükler, hele haberleşme özgürlükleri olur olmaz böyle kısıtlanırsa yöneticilerimizin işi biraz zorlaşıyor demektir.

Tekrar etmekte yarar görüyorum, özgürlüğün de bir noktaya kadar olabileceğini, o noktanın korunması gerektiğine inananlardan olduğumu belirtiyor, okurlarıma saygılar sunuyorum.

İsmet ÇENESİZ
DUYGU SÖMÜRÜSÜ;

Dolandırıcılık mı desem, çarpma mı yoksa yeni bir dilenme usulümü desem bilemiyorum.

(Bildiğim kadarıyla dilenmek kanunen yasak. Belediye zabıta görevlileri vasıtasıyla gereken önlemleri alıyor. Çorum'da eskiye nazaran öyle pekte dilenci yok. Mesela Çorum'da görme özürlü dilenci yok. Altı Nokta körler Derneği, "biz dernek olarak buna müsaade etmiyoruz, eğer gözleri görmeyen birini dilenirken görürseniz bize bildiriniz, biz gereken önlemi alalım" diyorlar. Fakir fukaraya devlet tarafından verilen maaşında bunda büyük önemi var. Sayın Valimiz Mustafa Toprak Bey, Vali Yardımcısı İsmail Çorumluoğlu ve Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı Başkanı Sayın Hayrettin Demirci .Bey'e bu özenli çalışmalarından ve işlerini ciddiyetle yürütmelerinden dolayı ayrıca teşekkür ediyorum.)

Bütün bu yapılanlara rağmen dilenmekten vazgeçmeyen insanlar var. Yeni bir dilenme şekli daha doğrusu duygu sömürüsü yaparak insanları kandıran kişiler çıktı. Bu kişiler hem de büyük miktarlarda para topluyorlar.
Bunlar bir hafta kadar önce beni de çarptılar. Kendi ifadelerine göre topladıkları para 1. milyar olmuş, 200 milyon eksikleri kalmış. Eksiklerini tamamlamak adına 100 milyon da ben verdim. (Ellerinde uydurma bir liste, güya para verenlerin listesi. Tabii bunların hepsi senaryoymuş.)

Albayrak Otoparkında oturuyordum, öğle ezanı vaktinde tam da ezan okunurken bunlar geldiler. İyi sayılabilecek bir arabayla 35-40 yaşlarında eli yüzü düzgün, iyi giyimli birisi ve yanında 60 yaşlarında, ufak tefek, zavallı rolünde bir adam. Eli yüzü düzgün olan ve arabayı süren adam, "bu adam benim evimde kiracı, perişan durumda, bende 3 aydır kira almıyorum. 2 yıl önce buna Çorum'da yanlış bir ameliyat yapmışlar. Ayağı her gün inceliyor, ağrısı da çok oluyor, acıdan kıvranıyor, (bu esnada adam ayağını açtı hakikaten sağ ayağı diğerine göre bayağı ince) kendisini Ankara'ya götüreceğiz, Allah rızası için para topluyoruz" dedi ve bir liste çıkardı. Listeye göre 50 milyondan aşağı veren olmamış. Listede para verenlerin isimleri ve karşılarında imzaları var. (Tabi yine sonradan öğreniyorum ki isimlerin çoğu hayal,. imzalarda sahteymiş.)

Başında da yazdığım gibi 200 milyon eksikleri kalmış. Bunun 100 milyonunu ben saf saf verdim. Adamlar, "İsmet amca bizi gönderebileceğin biri var mı? Mübarek gün, sevaptır" dediler. Bende inşaat demiri satan, arkadaşım Ömer Şenöz'e gönderdim.

Neyse adamlar gitti bizde camiye gittik. Camiden dönünce bir telefon, telefonda Ömer Ağa, "oğlum İsmet sen bu para toplayan deyyuslardan ne kadar komisyon alıyorsun?" Nerden çıktı Ömer Ağa, adamın ayağını görmedin mi, kağıda bakmadın mı, diye, sordum. O da bana, bunların bu işi sanat haline getirdiğini ve 15-20 senedir, böyle sakat birilerini bulduklarını veya da bir çocuğu sakat bırakıp bunu göstererek para topladıklarını anlattı.

Bu ahlaksızlara KİM DUR DER BİLMİYORUM.? (Jandarma mı, Emniyet mi, Valilik mi yoksa Belediye mi bilmiyorum)

Şimdi adını vereceğim iki köyde bu işten geçinenler çokmuş. Çorum'a yakın olan bu iki köydeki bazı kişiler bu işi sanat haline getirmişler. Bunların çoğu da Çorum'da lüks apartmanlarda oturuyorlarmış.

Benden yazıp duyurması, ilgililerden önlem alması.

Okuduklarımdan Hoşuma Gidenler: Geçmiş zamanlarda yine bu yıl olduğu gibi kurak bir yılda, bir Cuma günü köyün birinde yağmur duasına çıkılacakmış. İmam efendi bir gün önceden herkesi bu duaya davet etmiş. Yalnız gelirken herkes yanında inançlarını da getirsin diye, tekrar tekrar söylemiş. Neyse ertesi gün olmuş ve duaya çıkılmış. Dua yapılmış ama yağmur falan yağmamış. Bir gün geçmiş, iki gün geçmiş ama yağmur falan yok. Bu sırada köylü İmama sorup duruyormuş, "neden yağmur yok?" diye, İmam, "efendiler siz duaya geldiniz ama yanınızda inançlarınızı getirmediniz sadece bir kişi getirdi o da yetmedi" demiş. (Duaya gelenlerin içinde sadece bir kişinin elinde şemsiye varmış.)

Dua inanarak, içinde duyularak ve yürekten yapılırsa kabul olur efendim.

Ali EMİROĞLU

ULUS OLMAK ZORDUR

Bu dünyada, adam gibi, kimseden korkmadan yaşamak için, ulus olmak zorunluluğu vardır. İnsanlık olmasa bile, şu içine girmek için çok fedakârlıkları göze aldığımız Avrupa milletleri, ulus olmakta karar kılmışlardır. Böylece benliklerini bulmuşlar, böylece geçmişlerine sahip çıkabilmişlerdir. Geleceklerini de, böylece, ulus olarak garanti altına alabilmişlerdir.

Bunları okurken, AB ülkelerinin nüfus kompozisyonlarının bizden farklı oldukları düşünülmemelidir. Onlar da karışıktır. Onların da soylarında çeşitli yerlerden, çeşitli soylardan gelen insanlar vardır. Çeşitli dil konuşulur. Renkleri bile birbirine uymazlık gösterir. Fransa da öyledir. İtalya da öyledir.

Öyledir de, bu ülkelerde birer millet, yani birer ulus teşekkül etmiştir. Bu ulusların adları vardır. Bu ulusların birer resmi dilleri vardır. Bu ulusların müşterek medeniyetleri vardır ve bu medeniyetler, o milletin adı ile anılır. Herkesin kökeni, dili, dini ayrılık gösterdiği halde, kimse, milletin bütünlüğünü bozacak iddialar peşinde olmazlar, olamazlar.

Bu memleketlerin hepsinde, büyük sorun, sadece insan hakları ve insan eşitliğidir. Azınlık adı altında anılan bir kesim insan da yoktur. Eğer, o memleketin vatandaşı oldunuz ise, o memleketin insanı sayarsınız. O memleketin vatandaşı olmayanlar azınlık değil, yabancıdırlar.

Biz bunları niçin yazıp duruyoruz? Türkiye'nin sorunlarını iyi bildiğimizi düşünerek, güya bir gayretin, ikaz edici bir gayretin içine girmek, içinde bulunmak istiyoruz. Ümit bu ya, belki bir hizmet bile yapmış olabileceğimizi düşünüyoruz. Yazdıklarımızı eleştirenler de olmuyor. Sokakta rastladıkça, tanıdığımız insanlardan takdirkâr sözler bile işitiyoruz. Ümmetçiliğin daha iyi olduğunu bize söyleyen görmedik. Ayrıcalık hakkının da hak olduğunu kimseden işitmedik. Fakat bunlar Türkiye'de düşünülüyor. İnsanların düşünmeyenleri ümmetçilik edebiyatı yapıyor. Tarikatçılık bu esaslar üzerine kurulmuştur. Ayrıcalık ise, kimsenin itirazı olmayacak şekilde ortada bulunuyor. Ülkenin bir kısmı, ne pahasına olursa olsun, koparılmak isteniyor. 40 bin kişi, bu düşünce olduğu için, bu ayrılık düşüncenin kurbanı olmuştur.

Ayırıcı düşünce, her defasında dış kaynaklı teşviklerin eseridir. Osmanlı ülkelerinin dağılmasının sebebi budur. Arkada hep yabancı vardır. Ermeni sorunu arkasında hep emperyalist devletler ve Çarlık Rusya'sı olmuştur. Kürt isyanlarının hangisinin arkasında Avrupalı yoktur? Amerika bu fikirde değil midir? Amerika'dan, silahlanmış bir Kürt isyancı grubunun yok edilmesi

beklenir mi? Adamlar bunları kendilerine gaye etmişler ve zamanında bütçelerine tahsisat bile koymuşlardır.

Ümmetçilik yerli istektir. Ümmetçilik bir gaye taşırsa da, bu gaye Türkler için olamaz. Bu gaye Arap milliyetçiliği için düşünülebilir. Ümmetçilik Arapları bir araya getirmiş değildir ki, biz Türklerin asimile edilmesinin vasıtası olsun? Nasıl ki, laiklikle İslamiyet'in bir arada olmasını anlamayan insanlar bu memlekette çoksa; ümmetçi olmadan da Müslüman olunmayacağına inanan insanlar çoktur. Bunları, şimdilik yanılgı içinde kabul etmekle yetinmek gerekiyor.

Ortada deneyimler var. Hıristiyanlıkta da ümmetçilik vardır. Bu gün bu fikir toptan reddedilmiştir. Fransız, Fransız kalarak; Alman, Alman kalarak ve hatta Bulgar, Bulgar kalarak Hıristiyan kalınacağını göstermişlerdir. Biz de, Türk kalarak, Türk olarak Müslümanlığımızı aslında göstermiş bulunuyoruz da; bu hakikati anlamayan kalın kafalıları ikna etmek mümkün olmuyor.

Ümmetinden olduğuna inandığınız hiç bir Arap kesimi Türkleri sevmiyor. Türkleri Avrupalılar da sevmiyor. Eskimolar da çok azlar, bizi sevmiş olsalar bile etkileri olmaz.

Hala Avrupa içine girmeyi düşünmek istiyorsanız, Avrupalı milletler gibi ulus olmak ve ümmet dışına çıkmak zorundasınız. Şahsiyet böyle kazanılır. Şahsiyeti olmayan insanlar, günlük işlerinde başarılı olsalar bile, gelecekleri karanlıktır. Milletler de aynıdırlar.

Mustafa Nevruz SINACI

İNSAN HAKLARI GÜNÜ "İNSAN SEVGİSİ" VE İSLÂM

Siyaset Bilimci, Hukukçu, Yazar
DP 7. ve 9. Dönem
Genel Başkan Yardımcısı

Bu gün "Dünya İnsan Hakları Günü ve İnsan Hakları Haftası" nın başlangıcı. Mesele malum, Birleşmiş Milletler (BM) Genel Kurulunca 10 Aralık 1948 tarihinde "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" kabul edilmiş ve Türkiye bu kabule 27 Mayıs 1949'da katılarak onay vermiş; Ve 27 Mayıs 1960 "İnsan

Hakları Evrensel Beyannamesinin Kabul ve Resmen Onayının" 11. yılında, kanlı bir darbe yaparak "en insanlık dışı" cürümünü işlemiştir.

Bu gün "Dünya İnsan Hakları Günü ve İnsan Hakları Haftası" nın başlangıcı.

Mesele malum, Birleşmiş Milletler (BM) Genel Kurulunca 10 Aralık 1948 tarihinde "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" kabul edilmiş ve Türkiye bu kabule 27 Mayıs 1949'da katılarak onay vermiş; Ve 27 Mayıs 1960 "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin Kabul ve Resmen Onayının" 11. yılında, kanlı bir darbe yaparak "en insanlık dışı" cürümünü işlemiştir.

Bu tarih aynı zamanda: Kazak İsyanının önderi Pugaçev'in idam edilişi (1774); Bir zamanların en zararlı tahrip ve taarruz silâhı olan dinamitin mucidi Alfred Nobel'in ölümü (1896); Nedamet içinde kıvranan vahşi batının ilk NOBEL ödülünü, İsviçre'li Henri Dunant'a vermesi (1901);

Celâl Bayar tarafından, "Tarihi Şark Raporunun" yayınlanması (1936); AB' nin, Türkiye'yi sözde "Aday Ülke ilân etmesi" (1999); Siirt seçimlerinin iptal edilmesi ile dokunulmazlığı düşen Fadıl Akgündüz'ün gıyabi tutuklama kararının vicahiye çevrilerek, ceza ve tevkif evine konulması ile; Hukuki engellerinden arındırılmış Recep Tayip Erdoğan'a Milletvekilliği yolunun açılması (2002); AB zirvesine tam bir hafta kala, Leylâ Zana ve 150 civarında (terör ve tedhiş örgütüne yardım ve yataklık faili) yandaşının Herald Tribune ile Le Monde gazetelerine "Kürtler (Ermeniler) Türkiye' den Ne İstiyor" başlıklı, bölücü içerikli bir ilân vermeleri büyük tepkilere neden oldu (2004); Aslında daha çok şey var yazılacak...

Mesele burada yatan büyük (vahim) çelişkiyi görebilmek.

İnsanlık alemi, (namuslu-dürüst-onurlu ve akil insanlar tarafından kullanılması halinde olabildiğince yararlı) doğal doku (tabiat) ve başta deniz mahlukatı olmak üzere hayvanlara büyük ölçüde zarar veren, "dinamitin mucidinin" dünyayı terk etme günü; Diğeri de, bu günü, "Yeni Dünya Düzeni Yapılanması" bağlamında ilân eden "İlâh, Silâh ve İlâç" tüccarlarının haç (çarmıh) ile simgeledikleri bir peygamberin "o günün muteber insanları (!) tarafından, el ve ayaklarına çiviler çakılarak infazı...

GÜLDÜRMEYİN BENİ

Medeniyetten nasip almamış "uygar batı" ve mezkür batının hapishane kaçkınlarının evlât, ayâl ve torunlarınca ilân edilen bir "İnsan Hakları Günü" de, "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" de palavra. 1789 Fransız ihtilâli, Magna Carta ve 1948 bildirgesine baz alarak sözde "İnsan Hakları Savunucuları" da hikâye... Tıpkı bizdeki, terör ve tedhiş örgütü nam ve hesabına "AB katkılı yardım ve yataklık yapan" vakıf ve dernekler gibi.

Hani bu, "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" nam belgeyi insan tanımı ve insanlık onuru adına, yukarda dercedilen örneklere ilâveten (Birinci ve İkinci Dünya Harpleri dahil) Bosna-Hersek, Karabağ, Afganistan, Sudan (Darfur), Afganistan, Doğu Türkistan, berdevam olan Irak bağlamında değerlendirmeleri halinde; İnsanlık yönünden hiçbir değeri, insanlık, evrensel barış ve refahın (dünya nimetlerinin adaletle paylaşımı yönünde) her hangi bir yarar ve olumlu katkısının olmadığını göreceklerdir. Yani;

Medeniyetten nasip almamış uygar batının materyalist gözlüğü ile dejenere, atıl ve muattal muharref Hıristiyanlık, Yahudilik ve istikamette oluşup-yerleşen fundamentalizmin paraya tapan perspektifinden "insan haklarını görmeye çalışanlar" tarihi bir yanılgı içindedir. Onlar, insanlık davasına karşı sağır, kör, duyarsızdırlar. Vahşi kapitalizm ve tek yanlı işleyen emperyalizmden başkaca bir şey düşünemezler. Sonuçta bu belge, tam bir paranoya ve bütün insanlık aleminin parçalanıp-un ufak edilerek (tıpkı Atlantis kavminin son zamanlarında olduğu gibi) köleleştirilmesinden başka bir şey amaçlamayan; Hırs ve ihtiraslarının zebunu olmuş dessas insanlık düşmanlarının "hileli" marifetlerinden biridir.
PEKİ: Gerçek "İnsan Hakları, Hukuk ve Adalet" (medeniyet) mebdei nedir ?
EL CEVAP : İnsanı "ins, ünsiyet, meşveret, sevgi-saygı-muhabbet, adâlet ahlâkı ve kadim hukuk" bağlamında birleştiren İslâm da; Medine Muahedesi, Kur'an âyetleri, Resul'ün Hadis-i Şerifleri, Veda Hutbesi, Hazreti Ali ve Ömer'in

Valilere mektupları, Siyâsetname ve Milli Şâir Mehmet Âkif'in hitabı ile M.Kemâl ATATÜRK'ün ilkeleri ile Türk İnkılâbıdır.

İŞTE ÖRNEKLER:

Zilhicce l0 H./8 Mart 632 M. Cuma günü Peygamberimiz Efendimiz tarafından, bütün insanlık alemine izafeten irad olunan "VEDA HUTBESİ" Peygamberimiz Hazreti Muhammet Mustafa (s.a.s.) Vedâ haccında, 9 Zilhicce Cuma günü zevâlden sonra Kasvâ adlı devesi üzerinde, Arafat Vâdisi'nin ortasında orada hazır olan 124 bin Müslümanın şahsında bütün insanlığa şöyle hitabetti:

"Hamd Allah'a mahsustur. O'na hamdeder, O'ndan yardım isteriz. Allah kime hidâyet ederse, artık onu kimse saptıramaz. Sapıklığa düşürdüğünü de kimse hidâyete erdiremez. Şehâdet ederim ki; Allah'dan başka ilâh yoktur. Tektir, eşi ortağı, dengi ve benzeri yoktur. Yine şehâdet ederim ki, Muhammed O'nun kulu ve Rasûlüdür (413/1)

Ey Nâs! Sözümü iyi dinleyiniz. Bilmiyorum, belki bu seneden sonra sizinle burada ebedî olarak bir daha berâber olamayacağım.

İnsanlar! Bu günleriniz nasıl mukaddes bir gün, bu aylarınız nasıl mukaddes bir ay, bu şehriniz Mekke nasıl kutsal bir şehir ise, canlarınız, mallarınız, nâmus ve şerefiniz de öylece mukaddestir; her türlü tecâvüzden masûndur.(413/2)

Ashâbım! Yarın rabbınıza kavuşacaksınız. Bugünkü her hâl ve hareketinizden muhakkak sorulacaksınız. Sakın benden sonra eski sapıklıklara dönüp de birbirinizin boynunu vurmayınız.(413/3) Bu vasiyyetimi burada bulunanlar, bulunmayanlara bildirsinler. Olabilir ki, bildirilen kimse, burada bulunup da işitenden daha iyi anlayarak hıfzetmiş olur. (414)

Ashâbım! Kimin yanında bir emânet varsa, onu sâhibine versin . Fâizin her çeşidi kaldırılmıştır, ayağımın altındadır. Fakat aldığınız borcun aslını ödemek gerekir. Ne zulmediniz, ne de zulme uğrayınız. Allah'ın emriyle bundan böyle fâizcilik yasaktır. Câhiliyetten kalma bu çirkin âdetin her türlüsü ayağımın altındadır. İlk kaldırdığım fâiz de Abdülmuttalib'in oğlu amcam Abbas'ın fâiz alacağıdır. (415/1)

Ashâbım! Câhiliyet devrinde güdülen kan davaları da tamamen kaldırılmıştır. Kaldırdığım ilk kan davası, Abdülmüttalib'in torunu (amcalarımdan Hâris'in oğlu) Rabîanın kan davasıdır(415/2)

Ey Nâs! Kadınların haklarını gözetmenizi ve bu konuda Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları Allah'ın emâneti olarak aldınız. Onların nâmus ve ismetlerini Allah adına söz vererek helâl edindiniz. Sizin kadınlar üzerinde hakkınız, onların da sizin üzerinizde hakları vardır. Sizin kadınlar

üzerindeki haklarınız, âile nâmusu ve şerefinizi kimseye çiğnetmemeleridir. Eğer onlar sizden izinsiz râzı olmadığnız kimseleri âile yuvanıza alırlarsa, onları hafifçe dövüp korkutabilirsiniz. Kadınların sizin üzerinizdeki hakları ise, örfe göre her türlü (meşru ihtiyaçlarını), yiyecek ve giyeceklerini temin etmenizdir. (416)

Mü'minler! Size iki emânet bırakıyorum. Onlara sımsıkı sarıldıkça yolunuzu hiç şaşırmazsınız. Bu emânetler, Allah'ın kitabı Kur'ân ve O'nun Peygamberinin sünnetidir. (417)

Ey Nâs! Devâmlı dönmekte olan zaman, Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günkü duruma dönmüştür. Bir yıl, l2 aydır. bunlardan 4'ü Zilkade, Zilhicce, Muharrem ve Recep hürmetli aylardır.(418)

Ashâbım! Bugün şeytan sizin şu topraklarınızda yeniden nüfûz ve saltanatını kurma gücünü ebedî olarak kaybetmiştir. Fakat size yasakladığım bu şeyler dışında, küçük gördüğünüz şeylerde ona uyarsanız, bu da onu sevindirir. ona cesâret verir. Dininizi korumak için bunlardan da uzak kalınız. (419)

Mü'minler! Sözümü iyi dinleyin, iyi belleyin. Rabbınız birdir, babanız birdir. Hepiniz Âdem'densiniz, Âdem de topraktan yaratılmıştır. Hiç kimsenin başkaları üzerinde soy sop üstünlüğü yoktur. Allah katında üstünlük, ancak takvâ iledir.(420) Müslüman Müslümanın kardeşidir. Böylece bütün müslümanlar kardeştir. Gönül hoşluğu ile kendisi vermedikçe, başkasının hakkına el uzatmak helâl değildir. Ashabım! Nefsinize de zulmetmeyin. Nefsinizin de üzerinizde hakkı vardır. Bu nasihatlarımı burada bulunanlar, bulunmayanlara tebliğ etsinler.(421)

Ey Nâs! Cenâb-ı Hak Kur'an da her hak sahibine hakkını vermiştir. Mirâsçı için ayrıca vasiyyet etmeye gerek yoktur. (422)Çocuk kimin döşeğinde doğmuşsa, ona âittir. Zina eden için ise mahrûmiyet vardır. Babasından başkasına soy (neseb) iddiâsına kalkışan soysuz, yahut efendisinden başkasına intisâba yeltenen nankör, Allah'ın gazabına, meleklerin lânetine ve bütün müslümanların ilencine uğrasın. Cenâb-ı Hak böylesi insanların ne tevbelerini ne de adâlet ve şâhitliklerini kabûl eder.(423)

Ashabım! Allah'tan korkun, beş vakit namazınızı kılın, Ramazan orucunuzu tutun, malınızın zekatını verin, âmirlerinize itaat edin. Böylece Rabbınızın Cennetine girersiniz.(424)

Ey Nâs! Yarın beni sizden soracaklar, ne dersiniz? Ashâbı kiram:

- Allah'ın dinini teblîg ettin, vazîfeni hakkıyla yaptın, bize nasihat ve vasiyette bulundun, diye şehadet ederiz, dediler. Rasûlüllah (s.a.s.) mübarek şehâdet parmağını göğe doğru kaldırdı, cemâat üzerine çevirip indirdikten sonra üç defa:

- Şâhid ol Yâ Rab! Şâhid ol Yâ Rab! Şâhid ol Yâ Rab! buyurdu". (1)
Gönderen Mustafa Nevruz SINACI zaman: 04:20 Hiç yorum yok: Bu yayına verilen bağlantılar
17 Aralık 2007 Pazartesi

GO HOME AMERİKA, HINAUS AB

Merak edenler için açıklıyorum: Makale başlığımız “Avrupa (AB) dışarı” ve “Enine Dön Amerika” anlamına gelmektedir.
Peki neden böyle bir başlık ? Açıklayayım.

Türkiye Cumhuriyeti’nin AB ile yakınlaşması üzerinden takriben 60; AB’ye katılma ve ciddi anlamda entegrasyon sürecinin başlamasının üzerinden de (1963-2007) tam 44 sene geçti. Bu zaman zarfında çok hükümetler görüldü. Koalisyonlar geldi geçti.
Sözde kalkınma, gelişme ve “muasır medeniyet seviyesine ulaşma” yolunda mesafeler alındı. Veya alındığı sanıldı. Millet ne anlasın ki. Hükümetler öyle dedi. Bizde öyle sandık !..

Ta ki, 30.08.2006 tarihinde Orgeneral Yaşar Büyükanıt, Genelkurmay Başkanlığı görevini devralana kadar. Genelkurmay Başkanı Büyükanıt bu vesile ile yaptığı açıklama ve değerlendirmede:

“Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en ağır tehditler içeren döneminden geçmektedir” diyinceye kadar.

Aslında bu değerlendirme sadece Genelkurmay Başkanı ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin değil, Türk Milletinin büyük kesimlerinin yerleşik kanaatidir. Devletin varlığı ve milletin bölünmezliğine yönelik mevcut hayati tehdidi tek başına yaratan sadece bu iktidar değildir.

Hayati tehdit büyük bir sürecin sonunda oluşmuştur.

Şu anda sadece süreç hızlanmış bulunmaktadır, o kadar...

2007 yılı sonlarına doğru yayınlanan “AB Raporu” ile dünkü Brüksel bildirisi dikkatle incelendiği vakit görülecektir ki: Mevcut iktidarın izlediği politikalar Mustafa Kemal Atatürk ün “gaflet, delalet ve hatta hıyanet diye nitelendirdiği” yanlış politikalar olup, birçok noktada iktidar önderlerinin kişisel-siyasal ve partisel menfaatlerini, yabancı güçlerin menfaatleri ile birleştirdiği görülmektedir.

Bu anlam ve bağlamda Türkiye, hayati tehdit sürecinin zirvesine gelmiş olmaktadır.

Türkiye’ ye yönelik olarak zirveye ulaşmış tehditleri temel olarak dört başlık altında toplamak mümkündür.

Bunlar sırası ile:
İç politik tehditler,
Dış politik tehditler,
Ekonomik tehditler, (ve)
Toplumsal tehditlerdir.

Bu tehdit ve tehlikelerin başlıca kaynağı ve dayanağı ise: AB ve ABD'dir. Sürdürülen politikaların Türkiye için oluşturduğu hayati tehdidin değişik boyutlarını şu şekilde açıklayabiliriz:

1. Türkiye Cumhuriyeti'nin anayasal düzeni ve Türk Milleti menfaatleri açısından oluşan kaos. Milli Devlet yapısına muhalif konum ve Milli Devlet yapısından çok etnikli ve federal devlet yapısına dönüşmeyi hedefleyen bir strateji.

2. Dış politikada Türkiye çok boyutlu bir çöküş dönemine sürüklenmiştir. AB tam üyeliği süreci AKP den Önce 57. hükümetin attığı adımlarla Türkiye'nin menfaatleri aleyhine raylar üzerine oturtulmuştu. 57. hükümet döneminde AB tam üyelik sürecinin hızlanmasının nedeni, tarihin çöplüğüne gittiğini fark eden bir lider ve siyasi parti' nin Anap'ın oylarını arttırmak için Türk toplumunu AB taraftarları ve karşıtları olarak ikiye bölerek AB taraftarlarının oyları ile meclise girme çabasıdır. Bu yolda çok yanlış yapılmıştır.

3. Ekonomik Tehditler had safhaya ulaşmış bulunmaktadır. Millet perişan haldedir.

4. Sözde, anarşi-terör ve tedhiş örgütünü kınayan ve yasa dışı ilân eden AB, bunların elebaşılarına AB Parlâmentosunda söz hakkı vermiştir. Bu, tam bir iki yüzlülük, kirli oyun ve çifte standarttır. Şimdi, onurlu-erdemli ve basirete kalan tek şey:

"Avrupa Dışarı ve ABD evine dön" demekten başka bir şey değildir.

http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr

Selma GÜRSEL

ISPANAK PASTIRMALI MIHLAMA

1 kilo ıspanak
100 gram doğranmış pastırma
4 yumurta
İstenildiği kadar tuz ve biber
İsteyen 1 kaşık tereyağı, isteyen 2 kaşık sıvı yağ kullanabilir

Ispanakların kökleri ayıklanarak boy suda dört bey defa yıkanır.

Ispanaklar süzgeçten süzülerek bir bıçakla ince ince kıyılır.

Katı yağ kullananlar tencerenin altına yağı eritir üzerine doğranmış ıspanağı koyarlar. Sıvı yağ kullanılacaksa ıspanakların üzerinden sıvı yağ gezdirilir. Tencere kısık ateşte kaşıkla beş dakika kadar karıştırılarak suyu çektirilir. Üzerin pastırmalar serilir ve yumurtalar kırılarak üzerlerine istenildiği yada tuz, kırmızı pul biberi dökülerek tencerenin kapağı kapatılır. Yumurtalar katılaşınca “Ispak Mıklama” pişmiş olur. Tabaklara konularak servis yapılır.

süt

Adile TÜRKMEN

KIRMIZI KARANFİL

Öyle bir kalabalıkta gördüm ki seni
Saçların ağarmış, hemen çökmüşsün
Öyle bir gelişin ver ki uzaktan
Kırımız karanfil vardı elide.

Öyle bir dalgın bakıp gidersin
Ne olur bir daha dönüp görseydin
Görünüşün hiçte mutsuz değildi
Kırmızı karanfil vardı elinde.

Keşke beni görmüş olsaydın
Tanır mıydın bilmem yıllar sonra,
Yıkılmış bir beden,kırık bir kalp,
Kırmızı karanfil vardı elinde.

Güner KAYMAK

ABD AVRUPA DENEN SOYSUZLAR

Ülkemin üstünde kara bulutlar
Her bir yandan bize gölge ediyor
Terörizme destek veren aptallar
Utanmadan insan hakları diyor
İnsan olmayanın hakkı mı olur
Çocuk katledenden insan mı olur
Terör er geç bir gün sizi de vurur
Abd Avrupa denen soysuzlar
Ya terörden yana ya bizdensiniz
Canınız yanınca siz böylesiniz
Tarihler boyunca hep fitnesiniz
Kılıktan kılığa giren soysuzlar
Zulümle büyüdü şişti karnınız
Ne sağınız belli ne de solunuz
Sadece maddeye çıkar yolunuz
Merhamet bilmeyen cani soysuzlar
Böl parçala dağıt ayır kendine
Akıl ermez iblislerin fendine
Lanet olsun senin yedi ceddine
Kan ile beslenen vampir soysuzlar
Ürettiniz bin bir çeşit bombayı
Kana buladınız bütün dünyayı
Unuttuk sanmayın Hiroşima'yı
İnsanlık düşmanı katil soysuzlar
Geçenlerde Bosna daha dün ırak
Sizi dost sananlar akıldan uzak
Filistin Lübnan´a kurdunuz tuzak
İsrail uşağı kalleş soysuzlar
Afrika'yı soyup soğan ettiniz
Değerli ne varsa çalıp gittiniz
İnsanları sefalete ittiniz

Mazlumun ahını alan soysuzlar
Tabiatın dengesini bozdunuz
Doğal felakete sebep oldunuz
Gökyüzüne casus uydu kurdunuz
Kainata düşman olan soysuzlar
GÜNER lanet okur zalim olana
Baş vurdunuz bin bir çeşit yalana
Suretiniz benzer kara yılana
Dost görünüp düşman olan soysuzlar
Amsterdam 13.11.2007

Şükriye BEZGİN

SİMALAR

Simalar tanıdık belki,
Dost gözlerde
Bakışlar yabancı.
Dün bu güne
Ve bilinmez
Bugün hangi yabancı
Yarınlara gebe.
Yabancı her şey,
Yabancı herkes,
Ben bana yabancı.
Çorum Şubat 2002

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

YAPTIKLARIM YAPACAKLARIMIN GARANTİSİ ALTINDADIR!

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edinmiştir.

Gizlilik şartları ve Telif Hakkı © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. M.S.G. ÇORUM

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 9 SAYI 108 25 Şubat 2008

1965 ÇORUM SAAT KULESİ

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

Mahmut Selim GÜRSEL EKSİK BİLGİ
Ali EMİROĞLU TOPKAPI SARAYININ TOPU TÜRK
İsmet ÇENESİZ SU VE SUSUZLUK TEDBİRİ
Salim SAVCI HİTİT ÜNİVERSİTESİ DİĞERLERİNDEN GERİ KALMASIN
Sakin KARAKAŞ ÇİTLEMBİKLERİ KORUYUN
Mustafa Nevruz SINACI VATİKAN'IN KÜRTLERİ
Mustafa GÖRKEM NEDEN HİÇ BİR ŞEYE TAHAMMÜL EDEMİYORUZ
Selma GÜRSEL MARTAR SOTE
Rıza HARDAL GÜZEL VATANIM
Özgür BİÇER LAYIK

Mahmut Selim GÜRSEL

EKSİK BİLGİ

Bilgi; insanların aydınlanması için yazılan bir işlemdir.
Bilginin yazılması ile bu bilinenin diğer bilmeyenlere aktarılması olayıdır. Bu işlemi yaparken ne yazık ki bilerek veya bilmeyerek diğer bilenlere de yanlış aktarılmaktadır. Ayrıca da bu bilgileri aldıkları gibi aktarmaları, araştırmaları ise ayrı bir komedinin ve yanlışlıkları aktaran bir araç olmanın da göstergesi cabasıdır.

Bilgiyi aldığınız zaman bu bilginin doğruluğunu, bu bilgideki anlatıların yanlış veya doğruluğunu araştırmadan diğerlerine aktarmanın sorumluluğu yeni bilgiyi verene aittir. Bu sorumluluğun sonucuna da katlanmasının gerektiğini bilmesi ve yanlış bilgilerin devamını sağladığı için de susmayıp yanlışlıklarının düzeltme veya yeni bir çalışma ile aktarmaları gerekmektedir.

Pek çok bu konu hakkında anım bulunması ve bunları burada yazarsam bir kitap olacağı Bir kaç anımı anlatayım:

Birinci anım:

Yeni emekli olduğum yıllarda Çorum'da yapılan bir panelde Hasan Paşa Kütüphanesi ile ilgili bilgiyi aktaran İlahiyat Fakültesi mensubunun Çorum İl Halk Kütüphanesinde bulunan "El Yazma Kitaplar" dan bahsederken devamlı "Milli Kütüphane" ye devredildi demesi dikkatimi ve şuur altımı çalıştırdı. Bu terimi ben; Hasan Paşa Kütüphanesi için hazırladığım bir raporda: Çorum'da bulunan Tekke ve Zaviyelerin kaldırılması hakkındaki Kanun" gereği olan senelerde gelen olayı anlatırken. Tekke, Zaviye ve Medreselerden toplanan "El Yazmaları" için Çorumluların yaptığı ve yapılan kütüphaneye "Milli Kütüphane" adını verdiklerini yazdığım halde konuşmayı yapan kişinin dipnotta olan bilgiyi es geçmesi yüzünden Çorum'da bulunan el yazma kitapların Milli Kütüphaneye gönderildiği sonucunun çıkması beni üzdü.

Konuşmacı konuştu. Kürsüyü terk ederek tam önümdeki sıraya ve benim önümde bulunan boş yere oturdu. Ben o şahsın omzuna dokunarak:

-Konuşmanızda belirttiğiniz "Milli Kütüphane" bilgisini nereden aldınız? Diye sorunca:

-Size ne? Diye diklendi. Ben üsteledim.

Hasan Paşa Kütüphanesinden mi aldınız?

Diye üsteleyince. Cevap verme mecburiyetinde kaldı. Ben de:

- Ben de öyle olduğunu düşündüm. Dedim. Bu cevabım üzerine:

-Bu bilgiyi kütüphaneden bir rapor olarak verdiler. Hazırlayan da Mamut Selim Gürsel. Şimdi öğrendiniz mi? Diye cevap verdi. Bende.

-Anlamıştım. Yalnız siz o raporu iyice incelememişsiniz. Bilgiyi yanlış veya kasıtlı olarak eksik verdiniz. Dedim. Bana doğru iyice dönerek:

-Nereden biliyorsunuz? Dedi. Bende:

-Ben Mahmut Selim Gürsel'im. O raporu ben yazdım. "Milli Kütüphane" o raporda üstte açıkladığım gibi Çorumluların toplanan kitapların konulması için şimdiki Belediye binasını hibe olarak yaptırdığı ve altının da irat getirmesi için vakıf edildiğini okumadınız mı? Dedim. İlave ettim. Eğer bu bilgi basılacaksa bu yanlışlığınızı düzeltiniz dedim.

Bu birinci eksik bilgi ile yapılmıştı.

İkinci anım:

Adamcağızın birisi; bir gazetede halen yazı yazıyor. İşin tuhafı 1996 yılında ona da bir gün bir kitap çalışması için ortaklık teklif etmiştim. Ortak çalışmayı kabul etmişti. Beni altı ay kadar beklettikten sonra sen kendi çalışmanı yayınla. Ben sonra yayınlarım diyerek o zaman bilgi vermişti. Ben kitabımı yayınlamıştım. Birkaç yıl sonra yine o arkadaş "Çorum'da basın Tarihi" ile çalışma yaptığını yayınlamıştı. Bende o zamanlar Çorumlu 2000 Dergisi basılıyordu. Orada benim ortak olarak yayınlamak istediğimiz kitabımda "Çorum Basın Tarihi" çalışmamın olduğunu yazdım. Bir daha o konuya deyinmedi.

Adamcağız bir gün gazete Çorum Hakkında yayınlanmış kitaplar ve dergiler diye bir liste yayınlamıştı. Ne yazık ki; benim yayınladım "Çorum'da Yatan Meşhur Yatırlar", "Çorum 1997" Çorumla ilgili kitaplarım ile, "Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih ve Edebiyat Dergisi" ile "Sarı Çiğdem Defteri" isimli dergilerden hiç bahsedilmemişti ki; Çorumlu 2000 dergisi 1. sayıda da gazetede kendisinin yayınladığı yazıyı yeni yazı diye dergimde yayınlatmıştı. Kendisine: Bir daha yayınlanmış yazı vermemesini söylemiş ve cidden bir daha dergime yazı vermemişti. Bu eksik yazıları yazı yazdığı gazetenin arşivlerinde halen bulunmaktadır.

Bu da bilgileri bildirmemekle ilgili bir eksik bilgi anımdır.

Üçüncü anım:

Yine dergimizin bir yazarı; Çorum 1997 kitabımın özetini yayınlamış ve beni kızmasın diyerek de hiç alakası olmayan resim yardımı yaptığımı belirten bir bilgi ile işi geçiştirmişti.

Son anım: Bu güne ait.

Bu gün bir yazarımızdan bir vakıf için yazı yollanmıştı. Sitemizde o ilçeyi ilgilendiren ve iki baskı yaptığım bir kitabımdan hiç bahsetmemesi ve üstelik o çalışmamın sitemizde resmi ile yayınlanmakta olmasına rağmen her ne hikmetse bahsedilmemesi ve yazının yayınlanması için gönderilmesi de çok ilginç yeni bir anı birikimime girmiştir.

Çok merak etmekteyim. Neden yapılan çalışmalar üstünkörü yapılmakta veya çalınmakta ya da görmemezlikten gelinmektedir.

“Bir zamanlar bir siteye bunları yazmıştım”

Yıkıcı tenkit çok acı bir içkidir.

İçmek o kadar zordur ki kezzap gibi insanın canını yakar.

Yapıcı tenkit ise en leziz şurup gibidir.

Yeniler her zaman yerilir. Daha ileri gidilirse becerebilirsen daha iyisini sen yap diye cevap da gelebilir.

Benim gibi insanlar uygun olmayan ya da eksiklikleri bildirmeden edemezler.

Mahmut Selim GÜRSEL 9 Şubat 2008 Çorum

Ali EMİROĞLU

TOPKAPI SARAYI'NIN TOPU TÜRK

Ben, bu Topkapı Sarayı müzesini iyi tanırım. Devlet memurluğuna buradan başladım. 14. derecedendim; elime, aylık olarak 31 lira geçerdi. Günde bir lira dışında kendime para sarf etme imkânım yoktu. Bu şartlar altında tıbbiye bitirmişimdir. Bunların hepsini torunuma anlatmadım.

Çarşamba günü müzenin açık olduğunu öğrendiğimizden, kahvaltımızı evde yaptıktan sonra, torunumun otomobili ile sarayın dış kapısına, bir gün önce arabayı koyduğumuz yere geldik. Dış kapıdan içeri araba bırakılmıyor. Dış kapı, meşhur Alman Çeşmesi'nin yanındaki büyük kapıdır. Buradan saray avlularından birincisine girilir. Eskiden bu kapı açıktı ve birinci avluda, gece bile insanlar dolaşabilirlerdi.

Birinci avluyu yürüdük. Yollar eskiden stabilize idiler. Bu yollar şimdi güzel yapılmışlar. Ancak, eskiden görünen büyük çınar ağaçlarında azalmalar var. Elli sene bile, bazı eksilmelerin sebebi olabilmiş.

İkinci kapıdan bilet alarak ve kontrolden geçtikten sonra, içeri, ikinci avluya giriyorsunuz. Bütün turistler, bu işlemlere alınmış görüntüdeler. Avlu çok kalabalık. Ziyarete, turistler pekte bilgisiz olarak başlamıyorlar. Büyük ihtimalle, nazari bilgi edinmiş durumdalar. İlk ziyarete, sağda bulunan mutfaklardan başlıyorlar. Mutfak deyip de küçümsemeyiniz; Osmanlı mutfakları, birçok devletin kral saraylarından daha haşmetli. Hele gezerken gördüğünüz çiniler, müzelik olarak elde edilmiş sanılmamalıdır. Bu malzeme içinde, Osmanlı sarayının mensupları, aşçılar ve hizmetçiler dâhil, yemek yemişlerdir. Bu sergilenen porselenler, Osmanlı sarayının kullandığı eşyalardan kalanlarıdır. Yemek takımları da sergilenmiş değiller. Hele kazanları görmeniz mutlak gereklidir. Hacı Bektaş'ta bulunan kazanlar gibi şeyler. Zaten Hacı Bektaş külliyesini de yaptıran, Osmanlı devletidir.

İkinci avlunun sol tarafında da "Kubbealtı" adıyla anılan Fatih'in yaptırdığı divan toplanma yerleri vardır. Biz, torunumla, bu kısmı dönüşte gördük. Padişahın divanı izlediği kafesli yerin haşmeti, hala insanları etkiliyor. Kubbe altının arkasındaki kulenin yapılış tarihini, sarayı hemen her gün gören Aruz şairi Yahya Kemal Beyatlı'dan dilemiş ve vaktiyle sizlere de bir yazı ile iletmiştim.

Üçüncü kapının önünde torunumla durduk. Selim III padişahın naaşının konduğu yeri bizim Özgür'e gösterdim. Kapıyı geçince de, Padişah'ın sefirleri kabul ettiği salonu gezdik. Burayı görmeden, Osmanlı Padişahının haşmetini

anlamanız mümkün değildir. O, büyük devlet büyükelçilerinin kabul edildiği havayı ancak salonu görünce kavramak mümkün oluyor.

"Muayede salonu" denen bu salonu geçince, hemen önünde Ahmet III. Kütüphanesi var. Restorasyon yeni bitmiş ve açılmış ama içerdeki kitaplar toplattırılmış. Burada üçüncü avludayız. Sağda hazine dairesi, solda emanetler dairesi ve Hareme gidilen yol mevcut. Üçüncü avlunun önündeki binalar yönetimde kullanılıyor. Muayede salonunun batıya doğru önünde, "Enderun mektebi" mevcut. İşte, koca imparatorluğu yöneten tarihe geçmiş sadrazamlardan çoğu, yabancılardan toplanmış çocuklar olarak burada yetiştirilmişlerdir.

Hazine dairesine girince, Kaşıkçı Elması'nı görmemezlik etmemelisiniz. Aslında, hazine sözcüğü, bizimki için bir anlam taşıyor. Osmanlı padişahları, savaşlarda sıkıştıkça paranın kıymetini düşürmüşler ve içinde yemek yedikleri altın takımları satmışlardır; ama tarih kıymeti olan hiç bir esere dokunmamışlardır. Osmanlı Padişahlarının tarih saygılarında şüphe yok. Bu eserleri evlerinde dahi kullanan padişah yok. Onun için de, bu padişahlar tarih yapmışlardır. Saray eşyalarını evlerinizde kullanmakla ne devlet adamı olunur, ne de tarih yapılabilir. O koltuklardan inince, hepiniz benim gibi olacaksınız. Ben sizlerin çoğundan; yani, kendini devlet adamı sananların çoğundan daha aklı selim sahibiyim. Hiç olmazsa, sonu hiç olan yerlere gelmeye heveslenmedim ve mesleğimin sahibi olarak kaldım. İsterseniz siz, bırakıldığımı söyleyebilirsiniz!

Mecidiye köşkü önünde torunumla oturduk ve birer tost yedik. Altta büyük bir lokanta var. Torunuma, yattığım yeri, ders çalıştığım kulübeyi ve dördüncü avludaki köşklerin kimlere ait olduklarını gösterdim ve bildiklerimi aktardım. Bağdat köşkü restorasyon halinde olduğu için göremedik. Harem ve arabalar dairesini de göremedik. Gün, her şeyi görmeye yetmiyor. Siz görmeye giderseniz, iki gün ayırmalısınız. Bura sizindir sizin! Burada gördüklerinizin hepsi Türk'tür. Mimarisi Türk'tür ve içinde oturanlar da Türk'türler. Türk'ü küçümseyenlerin de bu saraya uğramalarını tavsiye ederim. Belki utanmayı öğrenirler.

İsmet ÇENESİZ

SU VE SUSUZLUK TEDBİRİ;

Şu anda gündemin en önemli konusu su sıkıntısı ve su israfı. Bu gün nasıl su sıkıntısı varsa, 40-50 yıl öncede bu sıkıntılar varmış. Ve bu gün çok duyarlı insanlar olduğu gibi o günlerde de bu konulara duyarlı insanlar varmış.

Bu önemli gündem konusuyla ilgili olarak Enver Leblebicioğlu ile eczanesinde konuşurken halasının beyi olan rahmetlik Noter İhsan (Sabuncu) amcadan bahsetti. Rahmetlik Noter İhsan amca merdivenleri kovayla suyu dökerek yıkatmaz, bezle sildirtmekte ısrar edermiş ve sürekli böyle yaptırırmış. Rahmetlik, "Bu suyu torunlarımız içmeye zor bulacak ama biz israf ediyoruz" diye de, ikaz edermiş. Ve yine rahmetlik olan kıymetli hocam, Enver Bey'in babası Sadi Leblebicioğlu ve İhsan amca 40 sene önce Çomar Barajının yapımında öncül olmuşlar.

Çomar Barajı o günlerde tarımsal sulama amacıyla yapılmış ama Çorum susuz kalınca senelerce Çorum'un içme suyu ihtiyacını karşılamıştır.
Bu gün itibariyle Çorum'da susuzluk yoktur ama Türkiye'de susuzluğa namzet illerden en önde gelen şehirlerden biri yine Çorum'dur. Hemen bu günden bu konuda neler yapıldığı ve ne hızla yapıldığı belediyenin en yetkili ağızlarınca izah edilmelidirler. 2-3 gün önce yerel gazetelerimizde bu konuyla alakalı olarak yapılan açıklamalar yeterli değildir.

Çorum'daki su temin şekli sağlam ve güven verici değildir. Çorum suyunun yarısını kuyulardan temin ediyor. Bu hem çok pahalı bir yöntem hemde ilerde elektrik kesintileri başlayınca ve yer altı suları her gün metrelerce daha aşağı çekildikçe daha da artan maliyetler karşısında ne olacağı şimdiden düşünülmeli ve ona göre gereken tedbirler alınmalıdır. (Geçmiş yıllarda da kuraklıklar olur ve yağmur dualarına çıkılırdı. Ama bu son kuraklıklarda dikkat çeken konu son 2-3 yılda yer altı sularının 40-50 metre daha aşağılara çekilmesi ve yağan yağmurlarında bu yüzden içme sularına daha az etki etmesidir.)

Mesela Ankara'nın bu gün susuz kalışının sebebi vaktinde gereken tedbirlerin alınmamasındandır. Türkiye'nin, dünyanın susuz kalacağı sadece bu günün konusu değildir. Bu yüzden Kızılırmak'tan Ankara'ya su alınması fikri neden en az bir yıl önceden hayata geçirilmedi?

Biz Çorum için Çorum'un suyu için 20 senedir yazarız. Karınca kararınca faydalı da olmuşuzdur. ŞİMDİ YİNE UYARIYORUM Çorum

susuzluğa namzettir! Bu sorun 1 yıla kalmadan sayın milletvekillerimiz ve belediyemizce çözülmelidir. Yoksa Ankara gibi su bittikten sonra paçaların sıvanması durumunda kalırız.

TÜRKİYE'DE VE ÇORUM'DA NELER YAPILMALI?

1-) Öncelikle eğitim diyoruz. Her şeyde olduğu gibi önce eğitim. Çocuklarımıza ilkokulda çok iyi eğitim vermeliyiz. Çünkü artık okula gitmeyen çocuk yok. Ama yüksek tahsil yapamayanlar pek çok. Ne yapıp yapıp İlkokullar tek tedrisatlı hale getirilmeli. Böyle konular ilkokullarda çocukların beynine kazınmalı.

2-) Barajların ve göletlerin kendi kaçakları önlenmeli.

3-) Yer altı tesisatlarında harcanan suyun % 25'i kadar kaçaklar olduğu söyleniyor. Bu önlenmeli. (Bu genelleme Türkiye içindir.)

4-) Atık sular arıtılmalı ve yine hiç olmazsa sulama alanında kullanılmalıdır.

5-) Halk televizyonlarda ciddi olarak ve en duyarsız insanlara dahi tesir edecek şekilde uyarılmalı ve bu yönde programlar yapılmalıdır.

6-) Su kesintileri çare değil. Sadece cezalarla ve kaçakların tamirleriyle suyun az harcanması temin edilmelidir.

Tabii su kesintisi demek bakteri ve mikrop demek olup, hastalıkların da ana kaynağıdır. Bizim hastalıklara değil, suya ana kaynaklar bulup onları kullanılır hale getirmemiz gerekiyor. Yetkililerin yapacağı ana iş budur ve ben onların bunu yaptıklarına inanıyorum. YALNIZ BİZ TÜRKLER işleri topal karınca hızıyla yapmaya alışığız. Bu iş ihmale gelmez. BİLİNÇLİ VE HIZLI OLARAK yapılmalıdır.

SU NİMETTİR, BEREKETTİR, BOLLUKTUR, DAMLASI DAHİ İSRAF EDİLMEMELİDİR!. İsraf edenler Rabbimin cezasına istese de istemese de razı olacaklardır ve kurunun yanında yaşta yanacaktır.

NOT: Sayın Emniyet Müdürümüz, sıcaklar dolayısıyla halk bağ, bahçe, park ve balkon gibi yerlere geceleri çıkıp buralarda nefes almaya çalışmaktadır. Eskiden düğünlerde tabancalar atılmaktaydı. Şimdinin modası ise havai fişeklerdir. Ama bu havai fişekler öyle şiddetli gürültü çıkarıyor ve öyle çok atılıyor ki bu yüzden, insanlar bilhassa da kadın ve çocuklar bu sıcaklarda evlerinde hapsolmak durumunda kalıyorlar. Bilgilerinize sunar gereğinin yapılmasını saygıyla istirham ederiz.

Salım SAVCI

HİTİT ÜNİVERSİTESİ DİĞERLERİNDEN GERİ KALMASIN

Ülkemizde:

1- 60 devlet üniversitesi,

2- 25 vakıf üniversitesi,

3- 6 KKTC'de üniversite var.

Şimdi de üniversiteye bağlı bölümleri sayalım:

Tüm fakülte sayısı: 584

Yüksek okul sayısı: 242

Meslek Yüksek Okulu sayısı: 384

Enstitü sayısı: 205

Araştırma merkezi sayısı: 329

Şimdi de Çorum Hitit Üniversitesi'ni ele alalım:

Fakülte sayısı: 4

Yüksek okul sayısı: 1

Meslek Yüksek Okulu sayısı: 3

Enstitü sayısı: Bendeki özetle yok

Araştırma merkezi sayısı: Bendeki özetle yok

Her ilçeye meslek yüksek okulları açılması şarttır. Demek ki (3) ilçede bu okul var.

Ya diğerleri?

Ümitle bekliyoruz, çünkü Çorum, bir atılım içindedir. Hizmet vereceklere saygılar.

Sakin KARAKAŞ

ÇİTLEMBİKLERİ KORUYUN

Tarihi kaynaklar beş yüz yıl öncesinde Osmancık ve çevresinin çitlembik(sakız) ağaçları ile çevrili olduğunu anlatmaktadır. Koyunbaba ile ilgili tarihi kaynaklarda da Koyunbaba'nın Kızılırmak'ın yay çizdiği ve etrafı sakız ağaçları ile çevrili Osmancık kasabasına yerleştiği anlatılmaktadır. Yine Evliya Çelebi seyahatnamesinde kasaba da bol miktarda sakız ağancının yetiştiği anlatılmaktadır.

Aynı ağaçların bu gün Koyunbaba türbesinin etrafında sayılı olduğu görülmekle beraber Koyunbaba'nın koyunlarını otlattığı Adatepe'de bol miktarda bulunduğu bilinmektedir.

Bizim çocukluğumuzda Koyunbaba türbesi ve çevresinde sayıları binlerle ifade edilen ve halk arasında "çetlemük" olarak bilinen çitlembik ağaçları bu gün itibarı ile yok olmak üzeredir. Bu gün Arefet tepesi olarak bilinen ve halk arasında tekke olarak isimlendirilen bölge de çocukluğumuzda bu ağaçların meyvelerinden yediğimizi hatırlıyorum.

Nar tanesi iriliğinde her bir tutamı olgunlaşmamış üzüm koruğuna benzeyen seyrek yapısı olan bu "çetlemük"lerden yaşı kırkın üzerinde olan hemen her Osmancıklı yemiştir. Bir tarafı kırmızı diğer tarafı yeşil görünümü, içi hafif sert çekirdekleri ve ekşimsi tadını bilmeyen Osmancıklı yok gibidir.

Çitlembik ağacı Antep fıstığı ağacı ile aynı türdendir. Daha çok 300 ile 600 metre rakım arasında yetişir. Dolayısı ile Osmancık'ın iklimi Çitlembik ağacının yetişmesi için en uygun ortamdır. Antep fıstığı ile aynı türden olması nedeni ile çitlembik ağaçlarına Antep fıstığı aşılanabilir. Antep fıstığı aşılanan çitlembik ağaçlarından oldukça verimli sonuçlar alındığı görülmüştür. Bu durumu tesbit eden Osmancık belediyesi de yaklaşık otuz yıl önce bölgedeki bir kısım "çitçlembik" ağanca Antep fıstığı aşısı yapmış; aradan geçen zaman zarfında etkili sonuçlar alınmıştır. Hatta bu gün çalışkan ve üretkenliği ile bilinen

Çampınar köyümüzde birkaç çiftçi çitlembik ağacına yaptığı aşı ile Antep fıstığı yetiştirmekte verim alarak pazarlamasını dahi yapmaktadır.

Bütün bu açıklamalardan anlaşılmaktadır ki yakın bölgeler ele alındığında çitlembik ağacı Osmancık ve yöresine özel bir ağaçtır ve iklime özel bu durum teşvik edilmeli ve değerlendirilmelidir.

Osmancık ve çevresindeki tarihi çitlembik ağaçlarına gelince; Tarihi kaynaklarda da yerini alan bu özel durumla ilgili çevrede mutlaka bir araştırma ve inceleme yapılmalıdır. Osmancık'ın tarihi ile özdeşleşen ve geçtiğimiz 20 yıl içerisinde pek çoğu betonlaşmaya kurban edilen sayıları parmakla sayılacak kadar azalan yaşlı çitlembik ağaçlarından geriye kalanlar mutlaka koruma altına alınmalıdır.

Yirmi yıl öncesinde adeta kentin sembolü olan; Ancak çarpık kentleşme sonucunda önemli oranda yok edilen çitlembik ağaçlarından geriye kalanların bir tespiti yapılmalı ve envanteri çıkarılmalıdır.

Kanaatimce yaşları yüz ile dört yüz yıl arasında olan bu ağaçlar koruma altına alınmalı; uzmanlar tarafından yaşları tespit eğilmeli,etrafı çevrilmeli ve kültür bakanlığı anıtlar yüksek kurulu vb. yetkili kurumlarla iletişim kurulmalıdır. Ağaçların bulunduğu bölgeye ivedi olarak alt yapı hizmetleri götürülmeli, ağaçların künyesi ve bilimsel isimlerinin yazılı olduğu tanıtım plakaları hazırlanmalı ve ivedi olarak turizme kazandırılmalıdır.

Mustafa Nevruz SINACI

VATİKAN'IN KÜRTLERİ

Ülkemizde Türk vatandaşı olarak yaşamını sürdüren ve fakat kendini "Kürt", özellikle de "Alevi Kürt" olarak tanımlayan sayıları on binlere varan kişinin, aslında Ermeni ve Rum dönmesi olduğu artık bilinmektedir. Bu kesimin karakteristik özelliği bilhassa manevi değer ve "Milli Devlet" fikrine karşı olmaları ve PKK'ya kol-kanat germeleri, akla gelen her türlü nam altında yardım ve yataklık faaliyetinde bulunmalarıdır.

Mustafa Kemâl Atatürk tarafından "dahili bedhah" (gizli düşman) olarak tanımlanan iç mihraklar işte bunlardır. Bunların bir dış bağlantıları ve "Vatikan" dahil bütün Hıristiyan ülke ve devletlerinde iştirakçi, destekçi, finansör ve işbirlikçileri vardır. Şimdilerde AB'nin her köşe bucağından fışkıran bu kesim de "harici bedhahlar" dır. Şimdi bazı örneklere bakalım:

VATİKAN'IN KÜRTLERİ !

Aslında Vatikan'da Kürt falan yoktur. Tıpkı içerde olduğu gibi kendilerini bu lâfz ile açıklayan ve tanımlayan sinsi düşmanlar, dönmeler ve bunların uzantıları-piyonları vardır. İşte onlardan biri; Vatikan Kürtleri (!) PKK'ya kol-kanat gerdiler. Nasıl mı ? Buyurun bakalım:

Terörist başı, bebek katili Apdullah Öcalan 1996'da Papa 2. Jean Paul'a çok özel bir mektup göndererek, "Ben Hıristiyanlığa Müslümanlıktan daha yakınım. Türkler Anadolu'daki Hıristiyanlığı yıkmış kişilerdir" diyerek yardım istedi. Papa ise, "Kürt halkının trajedisini asla sessizlik içinde geçiştiremeyiz" cevabını verdi.

Vatikan'ın Adalet Bakanı konumundaki görevlisi Kardinal Renato Raffaele Martino, ise, Ekim 2007 tarihinde Türkiye ile Irak arasındaki sorunun çözümüne ilişkin önerilerini dile getirdiği bir açıklamasında, Kürtler için ayrı bir devlet imasında bulunmakta idi. Martino'nun "Vatikan, Irak-Türkiye arasındaki sorunun, kısa sürede barışçıl biçimde çözümlenmesinden yanadır. Çözümde Kürt halkının (!) ihtiyaçları da dikkate alınmalıdır. Zira Kürtlerin durumu dünyada eşi benzeri olmayan bir nitelik taşımaktadır: Ortada bir halk var, (?) ama bu halka tekabül eden bir devlet yok" şeklindeki sözleri, Vatikan'ın öteden beri Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne karşı terör örgütü PKK'yı destekler nitelikteki

politikalarının bir yansımasıydı kuşkusuz. Zira, “Ortada bir halk var, (?) ama bu halka tekabül eden bir devlet yok” biçiminde ki sözler; Alenen TC Devletinin iç işlerine suiniyetle müdahale, tahrik ve düşman unsurları teşvik niteliği arz etmektedir.

BU BEYANIN TÜRK DIŞİŞLERİ TARAFIN

Türkiye'nin baskıları sonunda Suriye'den çıkmak zorunda kalan terörist başı Öcalan, İtalya'ya gittiğinde Vatikan, hem terör örgütüne hem de terör örgütünün başı bebek katiline sahip çıkarak bu desteğinin en somut örneğini sergiliyordu. Hürriyet Gazetesi'nin, 22 Kasım 1998 tarihli "Vatikan'dan teröre destek" başlıklı haberinde şu ifadelere yer veriliyordu:

"Katolik dünyasının ruhani merkezi olan Vatikan, Apo'ya sığınma hakkı verilmesine taraftar olduğunu bildirdi. (Sözde) Kürt (!) sorununun yalnızca Türkiye ve İtalya arasında bir mesele olarak görülmemesi gerektiğine dikkat çeken Kardinal, bu sorunun bütün Avrupa'yı ilgilendiren uluslararası bir konu olduğunu vurguladı. Vatikan (Papalık) bunun da ötesinde, Kürtçü ayrılıkçılığı kışkırtacak bir tavır sergiliyor. Doğu Kiliseleri Topluluğu sorumlusu Kardinal Achille Silvestrini, Kilisenin Kürt toplumunun ulusal kimlik kazanmasına sempatiyle baktığını hatırlattı."

Şimdi sormak gerekir: Bölücü, tarafgir ve tedhiş örgütü yanlısı tavrı ile dünya barışına darbe vuran bu papalık (katı-fanatik din devleti) nasıl muhatap alınır, neden kınanmaz ve halâ niçin Türkiye Temsilciliği açık tutulur. Dahası “dinler arası diyalog” konusunda niçin Papalık (babalık) ile işbirliği yapılır?

DİRENİŞ HAKKI !..

Vatikan'ın terör örgütüne ve onun katil başına verdiği desteğin, "dini" referansı sözde “Kurtuluş Teolojisi”dir. Misyoner çevrelere yıkıcı, bölücü ve ayrılıkçı akımlara destek vermek konusunda meşruiyet tanıyan bu teolojiyi, Papa VI. Paul'un sözleriyle anlatmak gerekiyor: Papa şöyle diyor: "Bir halk barışçı direnişin hiçbir yarar sağlamadığı şekilde baskı altındaysa ve başka hiçbir barışçı direniş olanağı kalmamışsa, o zaman en son ihtimal olarak şiddetin kullanılabileceği direniş hakkı vardır."

PAPA'YA MEKTUP:

Roma'da bulunduğu zaman içerisinde kiliseler tarafından sahip çıkılan terörist başı Öcalan'ın Papa' ya yazdığı iki ayrı mektup var. Papa 2. Jean Paul' ün papalığı döneminde yazılan mektupta terörist başı, "Ben Hıristiyanlığa Müslümanlıktan daha yakınım. Türkler Anadolu' da ki Hıristiyanlığı yıkmış kişilerdir. Bize yardımcı olun" diyerek yardım istemiş, Vatikan da bunun üzerine bazı girişimlerde bulunmuştu.

Bu ifade aynı zamanda bir itiraf mıdır, değil midir?

Şimdi, lütfen hatırlayınız: Başta Vatikan'daki yazılı ve görsel medya olmak üzere AB ülkelerindeki tüm yayın organları, mektubun yazıldığı 1996 tarihinden itibaren Türkiye' de TSK'ya karşı saldırgan bir tutum izlemeye başladı mı, başlamadı mı? Bilhassa Milli Güvenlik Kurulu'nun (MGK) yapısı ile "Milli Güvenlik Siyaset Belgesi" konusunda baskı ve dayatmalar oldu mu, olmadı mı? İşin en ilginç ve enteresan tarafı da Türkiye'ye karşı başlatılan karalama kampanyasını yürüten ise bizzat bugünkü Papa idi. Papa 2. Jean Paul Ocak 1998'de diplomatik bir dille şu göndermeyi yapıyordu:

ETNİK AYRIŞTIRMA:

"İçinde bulunduğumuz günlerde herkesin dikkatini çeken 'Kürt halkının trajedisini' sessizlik içinde seyirci kalarak geçiştiremeyiz. Olağanüstü durumlarda mültecilere yönelik acil merhamet arzusu; Onların (sözde Kürtlerin) güvenli ve kabul edilebilir hayat şartları isteyen milyonlarca kardeşinin arayışını unutmamıza neden olmamalıdır."

Şimdi sorulur: Müslüman sıfatıyla Türkiye Cumhuriyetinin asli-esas kurucu unsuru olan; Soyda ve boyda bir Kürt kardeşlerimize "merhamet duyguları içinde" karşı kin, nefret ve düşmanlık hisleri (tefrika) aşılama çabası içinde olan bu papa ve Vatikan; Acaba onların bütün Türk halkı ile aynı hakları, en rahat ve özgür biçimde kullandığından; Türkiye da kain Ermeni, Rum ve Yahudi (gayrimüslim) azınlıklar dahil; Batı Trakya ve emsalleri ile kıyaslandığında en ileri düzeyde hak, hukuk, güvenlik ve huzura sahip bulunduklarından haberdar mıdır acaba.

Dahası, bu papalar Srebrenica soykırımı sırasında ne iş görürlerdi ? Ondan öncesi, Kıbrıs katliam ve soykırımlarına neden müdahil olmadılar ? Ermenistan'ın Karabağ da sergilediği vahşet ve soykırımı neden görmezler ? Çeçenistan da tam 480 yıldır süregelen insanlık dışı kin-kan katliam ve soykırımı niçin durdurmaya çalışmazlar? Düpedüz yalan-dolanla işgal edilen Irakta kadın erkek demeden her kese tecavüz eden, yaklaşık bir milyon kişinin kanına giren, canına kast eden ABD'ye niçin karşı çıkmazlar da haçlı ruhu ile jenosit yapan evanjelistlere arka çıkarlar?

Prof. Dr. Nadim Macit'e göre, "arayış" tan bahseden Papa, her nedense bu coğrafyayı etnik ayrışma üzerinden parçalayan, çatışma hatları ve kanlı sınırlar oluşturan emperyalist Batılı devletlerden hiç bahsetmiyordu.

PROF. DR. ERKAL, CARİTAS'A DİKKAT ÇEKTİ:

Konu hakkında Aydınlar Ocağı Genel Başkanı Prof. Dr. Mustafa Erkal "Misyonerlik, zannedildiğinden farklı olarak siyasi hedefler gütmektedir" diyor. Misyonerliğin Anadolu'da Türk kimliğini ve milli devleti hedef aldığını söyleyen Erkal'a göre, siyasi ve dini boyutlu misyonerlik hareketleri yeni bir "Haçlı Saldırısı" olarak tanımlanmalı.

Yeni Dünya Düzeni aldatmacası ile bütün insanlık alemini tehdit eden; Başta İlâh (din tüccarlığı) Silâh ve İlâç tacirlerinin emperyalist emellerine niçin engel olmayı düşünmezler. Bu konuda açıklamalarını sürdüren ve; Misyonerlerin, her tür insani duyguları istismar ederek ve kullanarak Hıristiyanlık propagandası yaptığını belirten Erkal, misyonerlerin asıl amacının "Mutlak Hıristiyanlaştırma" olmadığına da özellikle dikkat çekiyor. Erkal, "Önemli olan, insanları toplumuna ve kültürüne yabancılaştırma, milli-ilmi ve manevi değerlerini aşağılama, yozlaştırma, vatandaşlık ve milli kimliği aşındırma ve maddi yönden tatmin etmektir."

MİSYONERLİK :

Genellikle misyonerler şahitlik kelimesini kullanmaktadırlar. Sözde kardeşlik adı altında ve dikkat çekmemek için 'İsa Müslümanları' yaratılmak istenmektedir" görüşünü dile getiriyor ve Vatikan bağlantılı Caritas isimli örgüte özellikle ve bilhassa dikkat çekiyor. "Caritas'ın adı ilk kez 17 Ağustos 1999 yılında yaşanan büyük Marmara felaketinden sonra duyuldu. İnsani yardım adı altında İncil dağıttıkları öğrenilen bazı grupların, deprem nedeniyle kimsesiz kalan çocuklara da "sahip çıktıklarını" hatta yurt dışına götürdükleri iddia edildi. Afet bölgesine gönüllüleriyle gelen sivil toplum örgütleri ve yardım kuruluşlarının belki de en önemlilerinden biri Caritas'tı." 1897 yılında Almanya'nın Freiburg kentinde Katolik bir insani yardım örgütü ! olarak kurulan Caritas, pek çok ülkede aynı adla bağımsız yardım kuruluşları açmaya başladı. 1951 yılında papalığın öncülüğünde bir araya gelen 154 Katolik kuruluşu Caritas İnternationalis adıyla bir konfederasyon şekline dönüştü ve örgüt bütünüyle papanın emrine girdi.

Merkezi Vatikan'da Papalık sarayının içinde olan Caritas'ın başkanı, 1999 tarihinde bu göreve seçilen ve daha önce de Caritas Ortadoğu ve Caritas Lübnan'ın başkanlığını yürüten Yohana Fuad El Haci. Bu gün yüz binlerce misyoneriyle 198 ülkede faaliyet gösteren Caritas' ın Türkiye'deki Vatikan Büyükelçiliği nezdinde Caritas Üniteleri Müdürlüğü'nü yürüten kişi ise geçtiğimiz günlerde İzmir'de bıçaklı saldırıya uğrayan Rahip Adriano Franchini idi.

MİSYONERLER ÖCALAN İLE AYNI DİLİ KULLANIYOR :

Türkiye'de Hıristiyan misyoner örgütlerin temsilcileri özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu'ya ziyaretlerde bulunarak oradaki halkla iletişim kurmaya çalışmaktadırlar. Yakın dönemde Milli Güvenlik Kurulu'na sunulan bir raporda, Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ne son bir yılda gelen ziyaretçilerin sayısının son 15 yıldaki ziyaretçiler kadar olduğu ve Türkiye'ye yönelik bu hareketlerin hepsinin belli bir merkezden (Papalık ve AB'den) yönlendirildiğinin anlaşıldığı belirtiliyordu.

Bu zaman zarfında tırmanan anarşi, terör ve tedhiş hareketleri de, yoğunlaşan bu ilgi ve alânın doğal sonucu olsa gerektir. Bu arada, Karen Fog'un mektupları, mesajları ve menfur faaliyetlerini de bu bağlamda hatırlamak gerekir. Tabii ki, İnsan hakları, demokratikleşme ve açık toplum adına "küresel emperyalizm ve vahşi kapitalizme" ortam hazırlama gayretlerini sürdüren Soros'u da unutmamak gerek.

Analize devam edelim: Terörist başının mektuplardaki sözleriyle, Türkiye'de misyonerlik faaliyetini sürdüren kişilerin sözlerinin birebir örtüştüğüne dikkat çeken Prof. Dr. Nadim Macit, şunları söylüyor:

"Ülkemizde misyonerlik yapan kişiler şöyle derler:

'Türkiye Devleti, Kürtler üzerinde baskı yapmaktadır.

Geçmişte Ermeniler, Süryaniler, Rumlar üzerinde soykırımı faaliyeti yaptılar.

Bunun benzerini şimdi Kürtlere yapmaktadırlar.

Türkiye Devleti, soykırımını sürdürmektedir.

Birçok masum Kürt kimliğini ve hakkını istemesinden dolayı öldürülmektedir.'

İki metin arasındaki benzerlik, bize, terör örgütünün gerçek yüzünü ve ilâh ticareti bağlamında vizyona konulan kutsal sürümünü yeterince tanımlamaktadır. Acaba, hiç düşündünüz mü?

Batılı devletler (AB) ve kiliseler niçin PKK'yi destekliyorlar?

Bu sorunun açık ve net cevabı İtalyan Evanjelist Kiliseler Federasyonu Başkanı Domenico Maselli'nin şu sözünde gizlidir.

Maselli, der ki: "Varlıklarını kabul etmeyen beş devlet arasında bölünmüş saygın (!) (burada kendini Kürt olarak tanımlayan ve fakat aslında Ermeni, Rum ve Yahudi dönmelerinden müteşekkil potansiyel hain kitleler hedef kitle durumunda ve konumundadır) Kürt halkının yazgısına kayıtsız kalamayız." Gerçekten kalamazlar. Çünkü iki kutuplu dünya sisteminin çöküşünden sonra ortaya çıkan fiili durum, dünya dengelerini bozacak niteliktedir. Öyleyse Türkiye ile Türk dünyası arasında duvar örmek gerekir. İkisinin arasını tam anlamıyla kesmek için Ermenistan yetmez, bir de Kürdistan gerekiyor. Bütün mesele budur."

BUSH'LA 2003'TE ANTLAŞMA İMZALANDI :

Araştırmacı-Yazar Aytunç Altındal: "Teröristbaşının mektubundan sonra Papalığın Doğu Kiliseler Birliği Komisyonu'nun başı Achille Silvestrini bir açıklama yaparak Vatikan'ın PKK'yi ve onun başını desteklediğini belirtti. Rusya'da ise; Ortodoks Kilisesi'nin en hararetli taraftar ve savunucularından biri olan bir milletvekili bölücü başını Rusya'ya getirmek ve ona sığınma hakkı tanıtmak için var gücüyle çalıştı.

Bu milletvekili aynı zamanda gizli bir tarikatın üyesi idi.

Tarikatın adı, 'İstanbul Haçı'nın Egemen Askeri ve Hanedansal Tarikatı'idi. Tarikatın başında yasal Bizans İmparatoru olduğu başta Rusya, ABD, İtalya, İngiltere ve Fransa mahkemeleri tarafından tevsik edilmiş olan Prens Henry Paleolog vardı.

İşte bu tarikatın başı Almanya'da PKK örgütüne destek veriyordu. El altından dağıtılan bildirilerinde aynen şöyle yazıyordu: “Türkiye'de boyunduruk (esaret) altında yaşayan siz Kürtleri çok yakında bu barbar boyunduruğundan kurtaracağız."

PAPA'NIN MİSYONU :

Mektup ile birlikte Ortodoks Papa'nın, Evangelist Bush ile bir anlaşma yaptığını ve bu anlaşma çerçevesinde, başta Irak'ın kuzeyindeki Kürtler olmak üzere, tüm coğrafyada etnik ırkçılık yapan Kürt nüfusunu koruma misyonunu üstlendiğini ifade eden Altındal, şu noktalara da vurgu yapıyor:

"Papa ben 'Bush'u destekliyorum' diyor. Oysa ki Bush evangelist yani Protestan. Bush ile 2003 yılında yapılmış bir anlaşması var. Bu anlaşma, Irak'ta bir Katolik kilisesi kurulmasını öngörmektedir. Amaç, Irak'ın kuzeyindeki Kürtleri korumak ve Türkiye'deki Kürtlere yapılan baskıları yerinde tespit etmekti. Bu kilise kuruldu, 2003 yılından itibaren faaliyete geçti ve Kürtleri koruma görevi Papalığa verildi. Şimdi de BOP çerçevesinde Rusya'ya ve Çin'e karşı ABD'nin yollarını açmaya çalışıyor, açıkları bu yönde. Papa'nın misyonu bu."

http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr

Mustafa GÖRKEM

NEDEN HİÇ BİR ŞEYE TAHAMMÜL EDEMİYORUZ?

Neden bu güzel topraklar üzerinde bir birimizi üzüyor, insanca yaşayamıyoruz? Neden?

"Sakarya'lar, Dumlupınar'lar, Çanakkale'ler boşuna mı yaşandı? O kadar değer boşuna mı gitti ?" Diye soruyorum kendime ama bir cevap bulamıyorum. Bizler nasıl bir toplum olduk ki, "BEN" diyor başka bir şey demiyoruz. Nereden kapıldın derseniz size birkaç örnek:

Otobüs durağında otobüs geldiğinde bir birini iterek "sanki otobüs kaçacakmış" gibi diğer insanları hiçe sayarak otobüse binmeleri gördükçe;

Yine otobüs durağında beklerken sigara içen kişinin izmariti yere attığını gördüğümde kişiye "neden oraya attığını, ileride çöp kovasının olduğunu" söylediğimde " SANANE" diyen insanların olduğunu gördükçe; Otobüslerde gençlerin büyüklerine yer vermemesinden, uyardığında " Ben de para verdim. Oturmak benim de hakkım" diyen bir gençliğin olduğu; Bir öğretmen olarak sınıfımda öğrencilerimi insana saygı konusunda örnekleme yaparak doğruları işlerken, öğrencinin " böyle yaparsak bize salak derler " diye cevap vermesinden; Trafikte kırmızı ışıkta geçmenin bir moda olmasından; Yine trafikte araç kullanırken, sabırsız şoförlerin sık sık hatalı sollama yaparken kendi canları ile birlikte karşıdan gelenlerinde canlarını nasıl hiçe saydıklarını gördükçe; Trafikte seyreden araçların şehir içi yollarda en fazla 50 km., şehirlerarası yollarda en fazla 90 km. otoyollarda en fazla 120 km. hız yapılabileceğini bilen tüm sürücülere, ehliyet sınavlarında hız limitleri konusunda tüm sürücü adaylarına bu bilgiler verilir ve öğretilmemiş de sanki bunların tersi yapılacakmış gibi bir yarışta olmalarını gördükçe;

"BEN" bilirim,
"BEN" yaparım,
"BEN" alırım,
"BEN" kazanırım,
"BEN", "BEN",
"BEN", "BEN",

Evet "BEN". Ama nereye kadar ben diyebiliriz ki ? Bu toplumda bu ülkeden "ben" den başka insan yok mu ki ?

Ama sende varsın, o da var, bizde varız, sizde varsınız, onlarda var. Öyle değil mi?

Selma GÜRSEL

MANTAR SOTE

Yarım kilogram mantar
2 orta boy domates
4 sivri biber
Yarım yemek kaşığı tuz
İki yemek kaşığı zeytinyağı

Mantarlar güzelce yıkanırlar. Yıkanan mantarlar kuşbaşı gibi doğranarak tavaya konularak ateşe konulur. Ateşte mantarlar suyu nu çekene kadar ara sıra karıştırılarak kavrulur.

Bu ara yıkanmış domatesi ve biberi doğrayarak suyu çekmiş olan mantarların üzerine ilave edilir. Zeytinyağı dökülerek tuzu ekilir. Domatesler ve biberler iyice mantarla karıştırılarak haşlanır.

Sıcak olarak servis yapılır. İsteyende ev ekmeğine dürüm yaparak yiyebilir.

NATURELL

NATURELL

NATUREL

Rıza HARDAL
GÜZEL VATANIM
Yaşadım yıllarca senin bağrında
İncitmedin beni güzel Vatanım!
Bayraklarım dalgalanır hudutta
Sana doyum olmaz Vatanım!

Karadeniz kenarları ormandır
Torosların tepesi hep dumanlıdır
Erzurum'un soğuğu pek yamandır
Sana doyum olmaz Vatanım!

Marmara'da martılar geziniyor
Akdeniz'de gemilerin yüzüyor
Eserlerin tarihlerde yazıyor
Sana doyum olmaz Vatanım!

RIZA der unutma burada sözün
Sanki Cennet ala Ege Denizin
Güzel Vatanıma bağlıdır özüm
Sana doyum olmaz güzel Vatanım!
23/08/1975

Özgür BİÇER

LAYIK

Umut kuşlarının en vefalısına layık ellerin,
Gurbet kokuları burnuna salınmasın hiç.

Taze leylaklara layık ellerin,
Yaban dikenleri değmesin eline hiç.

Yolların en ışıklıları serilsin ayaklarına,
Gözlerinde ki gülümseyişler kaybolmasın hiç.

Üzmesin seni hiçbir şey, hiç kimse,
Yüreğine gem vur emi, ağlama gözümün nuru hiç.

21.01.1997. 15:47 SAMSUN

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

YAPTIKLARIM YAPACAKLARIMIN GARANTİSİ ALTINDADIR!

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edinmiştir.

Gizlilik şartları ve Telif Hakkı © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. M.S.G. ÇORUM

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

ISBN978-625-94968-2-5 (Tk)
ISBN978-625-97888-1-4 (9.c)